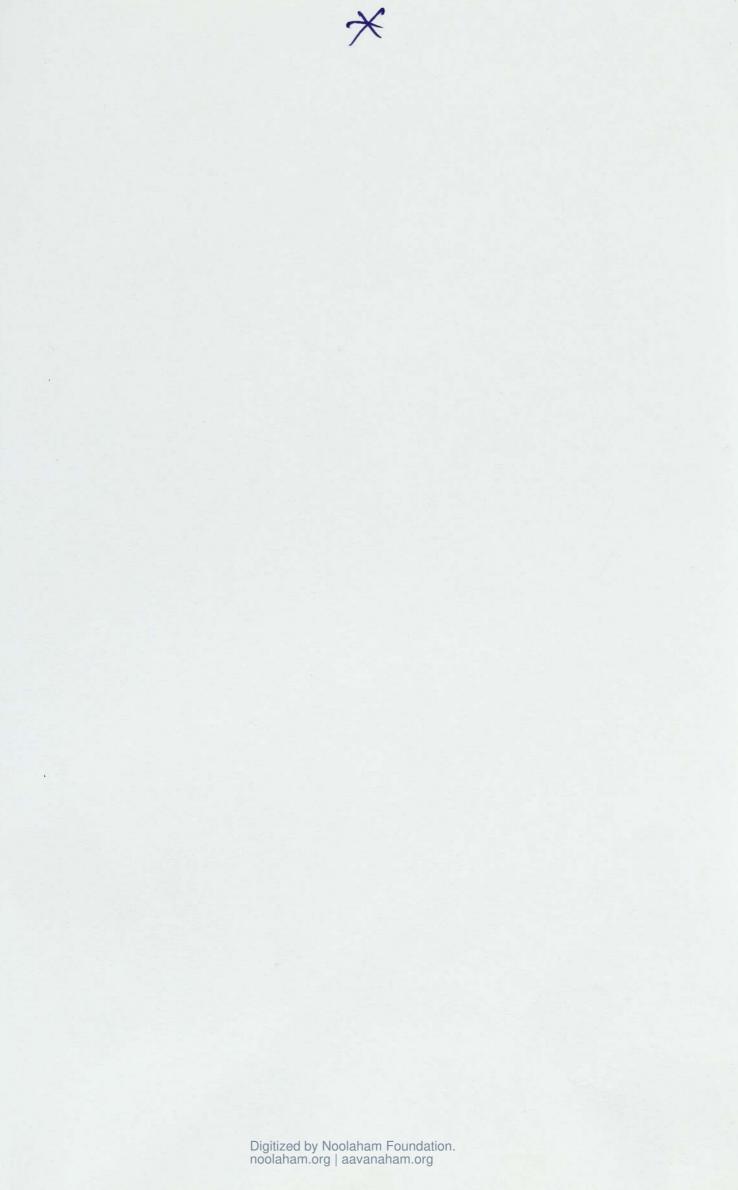
வரலாற்று நாவல்

S INTER

¢

1222

கணுவிலான் சிகாகோ பாஸ்கர் Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

இணையலான்

இனையலான

வரலாற்று நாவல் 291427

2914 7

இணுவிலான் சிகாகோ பாஸ்கர் 201427 இ 201427 இ

பூவரசி வெளியீடு

1416300

Inaiyilaan

94. EN3 JEANS

(Novel) By Chicago Baskar©

First Edition : Jan 2023 Poovarashi : 218 ISBN : 978-624-5018-03-1

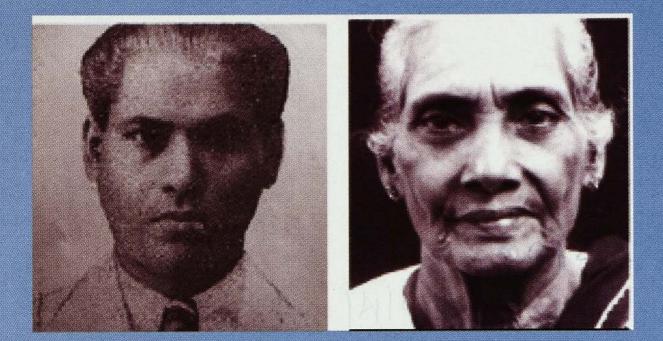
Layout / wrapper: Athmira Art & Drowing : Sazi Balasingam

Pages : 448 Price : 400Inr, 900SIr

Printed & Published by **Poovarashi Publications** No 2, 2nd Floor, 1st Cross Street, Pushpa Colony, Saligramam, Chennai - 600 093. Ph : +91 44 48604455 /+919600131346 /+94 761687077 Poovarashimedia@gmail.com www.Poovarashi.com

norfahari orgʻi asvardiram pigʻ

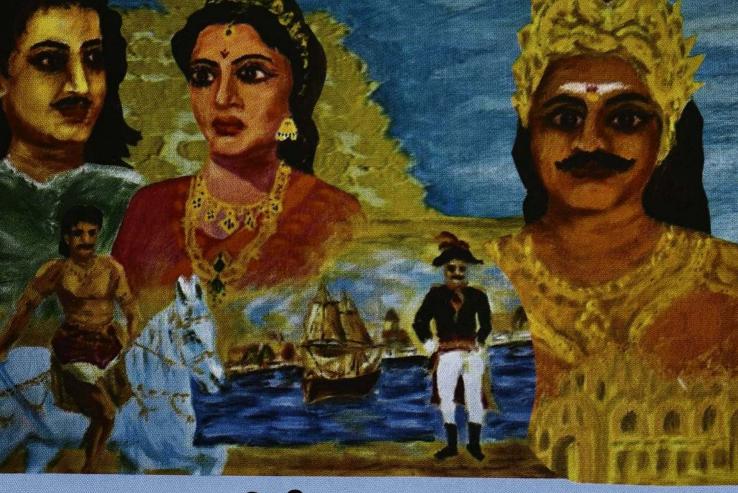
காணிக்கை

நல்லறமாக, வாழ்வாங்கு வாம்ந்து. ලින්නග&ග பலரால் போற்றப்பட்டதும் ூறக்கோடு ூர்த்தமுள்ள. 621911 வழிகாட்டுவதாகவும் டுருக்கக்கூடிய ஒரு பூரணமான, சிறந்த குடும்ப வாழ்வை எங்களுக்கு வாழ்ந்து காட்டிப் பாடம் கற்பித்துத் தந்து, எங்கள் வாழ்வை வளமாக்கி வைத்து. இணையில்லாத மண்ணாம் இணுவிலில் பெற்றெடுத்துப் பேருமிட்டு புணித நீறுமிட்டு, பாலூட்டி, சீராட்டித் தமிழூட்டி, அறமூட்டி, வளர்த்த என்னருமைத் தாய்க்கும்,

உழைத்திட வேண்டி, அலைகடல் தாண்டி, அறவழி நின்று, நேர்மையாய் வாழ்ந்து, வறுமை என்பதே என்னவென்ற தெரியாத மேலான வாழ்வைக் கண்டிப்புடன் எங்களுக்குத் தந்த தந்தைக்கும், இவர்களைப் பெற்றோராகத் தந்த இறைவனுக்கும் இந்நாலைக் காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

௮௺௴௲௮௵

நான் எழுதிய இரண்டு நூல்களை வெளியீடு செய்த பின்பு, அடுத்ததாக வரலாறு சம்பந்தப்பட்ட நாவலொன்று எழுதலாமா என்று நினைத்தேன்.

சிறு வயது முதல் எனக்கு நாம் வாழும் மண்ணைப் பற்றி அறியவேண்டும் என்ற ஒரு ஆவல் இருந்து வந்தது. அதுவும் நான் பிறந்த மண்ணும் யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் இடம்பெற்ற தொரு பூமி என்று அறிந்ததும் எனது ஆவல் மேலும் வளர்ந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றின் ஒரு பகுதியை பாடத்திலும் பெரியவர்கள் வாய்மூலம் கேட்டும் அறிந்திருந்தேன். இருந்தும் மேலதிகமாக அறிய விரும்பியபோது, அவற்றை மேலும் ஆராய்ச்சி செய்து நானே ஒரு வரலாற்று நாவல் எழுதினால் என்ன என்ற ஒரு எண்ணம் எனக்குள் உருவானது. எனவே எனது எண்ணத்தைச் செயலாக்க முயன்றேன்.

கடந்த மூன்று வருடங்களாக எனது வலது கண்ணின் பார்வை தெளிவாக இல்லாதபோதிலும், இடதுகண் கொண்டு நாவலை எழுதி முடிப்பதற்கான வல்லமையைத் தந்த ஆண்டவனுக்கும், பார்வை இழந்த கண்ணுக்குக் கண்ணாக இருந்து எனக்கு பல வழிகளிலும் உதவியாக இருந்த என் மனைவிக்கும் இவ் வேளையில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது நீண்ட அறிமுகவுரையைத் தொடங்குகிறேன்.

ஒரு நாட்டு வரலாற்றினை ஆய்வுசெய்யும்போது அங்கே உள்ள தொல்பொருள்கள், இலக்கியங்கள், செவிமரபுச் செய்திகள், பழக்கவழக்கங்கள், மொழிநூற் சான்றுகள், நில நூற்சான்றுகள், கடல்நூற்சான்றுகள் போன்றவை தேவைப் படுகின்றன.

ஆனால் எங்கள் வரலாற்றை ஆழமாக நோக்கியபோது ஒரு விடயம் தெளிவாகப் புலப்பட்டது. எமது சரித்திர வரலாறுகள் போதிய தரவுகள், ஆதாரங்கள், கல்வெட்டுகள் இல்லாததால் ஆங்காங்கே துண்டு துண்டாகத்தான் இருக்கின்றன. அதனை முழுமையாக்க அந்த இடைவெளிகளைக் கற்பனைப் பாத்திரங்களை உருவாக்குவதன் மூலமும் சம்பவங்களைப் புனைவதன் மூலமுமாக பூரணப்படுத்த வேண்டி இருந்தது.

எனவே தமிழ், தமிழர் வரலாறு, இலங்கை, யாழ்ப்பாண அரசு, போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர், சிங்களவர், தமிழீழம் என்பவற்றை அடிப்படையாக வைத்து இந்த நாவலை உருவாக்க முயன்றேன்.

சரித்திர நாவலை எப்படி, எந்த அமைப்புடன், எந்த விதத்தில், எவ்வளவு பக்கங்களில் எத்தனை ஒவியங்களுடன் எழுத வேண்டும் என்று யோசித்தேன்.

இ. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கல்கி என்ற பெயருடன் 1950 – 1955 ஆண்டு வரை கல்கி வார இதழில் தொடர்கதையாக எழுதி வெளிவந்த 'பொன்னியின் செல்வன்' நினைவிற்கு அதில் நாவல் மட்டுமல்ல வரையப்பட்டிருக்கும் வந்தது. ஒவியங்கள் கூட மிக அழகாக இருக்கும். கல்கியின் கற்பனையில் ஒட்டி உதித்த பாத்திரங்களின் அந்தந்தக் காலத்தை உருவங்கள் ஒரே மாதிரியாக ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் ஒவியங்களாக வரையப்பட்டிருக்கும்.

எண்பதுகளின் ஆரம்ப காலத்தில் வானதி பதிப்பகத்தின் மூலமாக 2,300 பக்கங்களுக்கு மேற்பட்டு, ஐந்து பாகங்களைக் கொண்டதாக வெளிவந்த நூலை என்றாவது மீண்டும் படிப்போம் என்று எப்பவோ வாங்கி வைத்திருந்த பொன்னியின் செல்வன் நூலை எடுத்து மூன்றாவது தடவையாகப் படிக்க ஆரம்பித்தேன்.

இருக்கும்போது எனது தாயார் கல்கி சிறுவனாக ஆனந்த விகடன், கலைமகள் போன்ற புத்தகங்களை வாரா வாரம் வாங்கிப் படிப்பார்கள். எனக்கு அவற்றில் வரும் விடயங்களை விட வரும் படங்களில் மிகவும் விருப்பமாக இருந்தது. எனவே படங்களை வெட்டி ஒட்டி வைப்பேன். அப்படியே பொன்னியின் செல்வனையும் படிக்க ஆரம்பித்தேன். அப்போ தெல்லாம் வாரா வாரம் தமிழ்நாட்டில் இருந்து கப்பலில் அங்கிருந்து புகைவண்டி மூலம் இப்படி கொழும்பு வந்து யான புத்தகங்கள் வருவது வழக்கம். தொடர்கதைகளை ஆவலுடன் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, திடீரென்று மழையோ, கடும் புயலோ வந்தால் தமிழ் நாட்டில் இருந்து இராமேஸ்வரம் தனுச்கோடி வழியாக வரும் கப்பல் நிற்பாட்டப்படும். அப்போது மூன்று நான்கு வாரங்கள் வராது. அவ்வளவுதான் வந்தியத் தேவனுக்கு என்ன நடந்ததோ? ஈழத்திற்குப்போன கரிகாலன் என்னானானோ **எ**ன்ற சிந்தனையில் பள்ளிப் படிப்பே ஒழுங்காக வராது.

இப்படியாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையில் ஒரு வரலாற்றுக் கதையை எழுத நான் நினைத்ததும் விரும்பியதும் வியப் பில்லைதானே. இதனைப் போல கடற்புறா, வேங்கையின் மைந்தன், யவன ராணி போன்ற பல்வேறு நூல்கள் வரலாற்றைப் பின்னணியாக வைத்து புனையப்பட்ட நாவல்கள்தான்.

என்னதான் கற்பனையைக் கலந்து எழுதினாலும் உயிரோட்ட மாக அமைவதற்கு உண்மையான அடிப்படை வரலாறுகளின் கட்டமைப்பைத் தழுவி இருக்கவேண்டுமல்லவா?இதற்காகப் பண்டைய வரலாற்று நூல்கள், இன்றைய நூல்கள், தரவுகள், ஆவணங்கள் போன்றவற்றையெல்லாம் படித்து, ஆய்வுசெய்து அடிப்படை வரலாற்று உண்மைகளைச் சிதைக்காது எழுத வேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டு பரவலாகக் கிடைக்கின்ற தகவல்களையும், பழைய நூல்களில் ஆராய்ந்து இருக்கின்ற ஆவணங்களையும், ஆதாரங்களையும், தரவுகளையும், பதிவுகளையும் அடிப்படையாக வைத்து எமது மண்ணின் சரித்திரப் பின்னணியில் கற்பனை கலந்து எழுதுவதற்கு வரலாற்றுத் தகவல்களைச் சேகரிக்க ஆரம்பித்தேன். எனது இந்தத் தேடல் கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் வரலாற்றைக் கூறும் "கைலாய மாலை", "வையாபாடல்", "யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை" போன்றவற்றை முதலில் படித்தேன். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத் தமிழரசர் காலத்தில் உறையூரைச் சேர்ந்த செந்தியப்பன் என்பவருடைய மகனான முத்துராசக் கவிராசர் எழுதிய கைலாய மாலையை படிக்க ஆரம்பித்தேன். ஆனால் அது செய்யுள் வடிவில் அமைந்ததால் சற்றுச் சிரமப்பட்டுத்தான் படிக்க வேண்டியிருந்தது.

சி.எஸ்.நவரத்தினம், கா.இந்திரபாலா, எஸ்.இராசரத்தினம், ச.பத்மநாதன், சி.க.சிற்றம்பலம், செ. குணசிங்கம், ப. புஸ்ப ரத்தினம், பொ. செகநாதன், ஆர். ரகுபதி, க. குணராசா, செ. கிருஸ்ணராசா, முருகர் குணசிங்கம் எனப் பல ஆராய்ச்சி யாளர்களும், வரலாற்று நூலாசிரியர்களும் கல்வெட்டுகள், சாசனங்கள், அகழ்வாராய்ச்சியின் முடிவுகள் என்பனவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டும் விபரமாக எழுதியுள்ள சிலவற்றையும் மேலோட்டமாகப் படித்து சில சம்பவங்களைக் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டேன்.

குறிப்பாக யாழ்ப்பாண இராச்சிய விபரங்களையெல்லாம் திரட்டினேன். பல ஆராய்ச்சியாளர்கள், அறிஞர்கள் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் கிரகித்துக் கொண்டேன் ஆங்கில நூல்களில் இருந்தவற்றிற்கான தமிழ் கலைச் சொற்களையும் எடுத்துக் கொண்டேன். இவ்வளவையும் படித்து விட்டேனா? என்று எனக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது.

இதில் ஒரு விடயமென்னவென்றால், ஒவ்வொரு பகுதியையும் படிக்கத் தொடங்கினால், அவை சங்கிலித் தொடர் போல நீண்டதாகப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக குமரிக் Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aavanaham.org கண்டத்தைப் பற்றிய தேடலின் போது அது பற்றிப் படிப் பதிலும், அதனையிட்டு பல்வேறு நாடுகளில் உள்ள பேராசிரி யர்கள், நூலாசிரியர்களுடன் உரையாடுவதிலும் பல நாட்களைக் கழிக்கவேண்டியிருந்தாலும் அந்த அனுபவம் களிக்கக்கூடியதாகவும் இருந்தது. இவ்வளவு நூல்களையும் படித்து அலசிய தேடலின்போது என் மனதில் பெரும் குழப்பம் தான் ஏற்பட்டது.

ஒவ்வொரு நூலிலும் சரி, ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளிலும் சரி ஒரேவிதமான விளக்கங்கள் தரப்படவில்லை. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புற்றில்லாமலும் சில கருத்துகளுக்கு முரணாகவும் சம்பவங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

நாடுகளுக்கு மேலாக உலகெங்கும் 205 இன்று பரந்து சிறந்து வாழும் தமிழர்களின் வரலாற்றினைத் தன்னகத்தே கொண்டு, கி.மு 20,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக எங்கள் தமிழ் மொழி முதல் தோன்றியது மட்டுமல்ல முதல் மனித இனமே தோன்றியதென பல ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கும் குமரிக் கண்டமானது இருந்ததென்று பல சான்றுகளுடனும் நவீன கருவிகளுடனும் கடல் சாராய்வுகள் மூலமும் இன்று நிரூபண மாகிக் கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில் சில ஆய்வாளர்கள் அப்படியொரு குமரிக்கண்டம் இருக்கவில்லை என்றும் கூறுகிறார்கள். இடையில் நாங்கள் மாட்டிக்கொண்டு தவிப்பது வேடிக்கையாகவும் வேதனையாகவும் இருக்கிறது.

இந்தக் குமரிக்கண்டத்தைப் பற்றி உலகளாவிய ரீதியில் பல்வேறு ஆய்வுகளை இருபத்தைந்து வருடங்களாகச் செய்து வரும் ஒரிசா பாலு அவர்கள் பல விடயங்களை பல்வேறு பகிர்ந்திருக்கிறார். ஒரிசா சான்றுகளுடன் பாலு அவர்கள் அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவிற்கு வந்திருந்த போது அவரைச் சந்தித்திருக்கிறேன். அவரோடு உரையாடிய போது, குமரிக்கண்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இலங்கை இருந்த தெனவும் இலங்கையின் வரலாறு மற்றும் ஈழத்தின் பண்டைய வாழ்வியல் பற்றியும் விளக்கமாகக் கூறினார்.

1893 ம் ஆண்டளவில் விவேகானந்தர் தமிழகத்தில் பாஸ்கர

கிடைத்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி சிகாகோ சேதுபதிக்குக் மாநாட்டிற்கு பம்பாயில் இருந்து புறப்பட்டு யப்பான் வந்து அங்கிருந்து வான்கூவருக்கு தமிழர்களோடு வந்தார் என் று தமிழர்கள் அமெரிக்காவிற்கு கப்பலில் கூறினார். 1808ல<u>்</u> ஆட்சியின் வந்தார்கள் என்றும் கனடாவில் ஆங்கிலேயே போது தமிழர்கள் இராணுவ வீர்களாக இருந்தார்கள் என்றும் அவர்கள் இருந்த இடத்திற்கு ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் வேலூர் என்ற பெயர் இன்றும் வழங்கப்படுகிறது என்றும் அவர் கூறியபோது எனக்கு மிகவும் வியப்பாக இருந்தது.

தமிழர்களைப் பற்றி ஆராயும்போது, தமிழகத்திலும் இலங்கை யிலும் மட்டும் ஆய்வு செய்யாது, உலகளவில் தமிழர் களின் வரலாற்றை ஆய்வு செய்யவேண்டும் என்று ஒரிசா பாலு அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

காரணம் தமிழர்களுடைய கலை, கலாச்சார, பண்பாட்டு, நாகரீகம் ஆதிகாலத்திலேயே உலகெங்கும் பரந்திருப்பதை தமிழர்களுடைய நாகரீகத்தின் எச்சங்கள் பல்வேறு நாடு களில் கிடைக்கின்ற கல்வெட்டுகள், ஊரின் பெயர்கள், மக்களின் பெயர்கள், தமிழ் சொற்கள் மூலமாக அறியக் கிடைக்கிறது என்று மேலும் அவர் தெரிவிக்கிறார்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் இராச்சியம் 13ஆம் நூற்றாண்டில் தான் ஆரம்பமானதென்பது சில வரலாற்றாய்வாளரின் கணிப்பு. ஆனால் வேறு சிலர் அவ்வாறன்றி யாழ்ப்பாணத் தமிழரசு 8ஆம் நூற்றாண்டில் உருவாகி விட்டதென வரையறுத்துக் கூறுகின்றனர்.

வல்லிபுரத்தில்தான் சிங்கை நகர் இருந்ததென்று சிலர் உரைக்கின்றனர், பலரோ நல்லூர்தான் என்றுரைக்கின்றனர்.

சோழ மண்டலத்தில் இருந்து வந்த குருடரான பாணன் குலத்தைச் சேர்ந்த வீரராகவன் என்பவன் ஜெயதுங்க அரசன் முன்னே யாழிசை வாசித்து யாழ்ப்பாணத்தைப் பெற்றான் என்றும் அதுவே இன்றைய காரையூர், பாசையூர் பிரதேசங்கள் என்றும் கூறுகின்றனர். தற்போதைய ஆய்வாளரொருவர் அது தவறென்றும் அதற்கான ஆதாரங்கள் இல்லையென்றும்

14163 CC

இயம்புகிறார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் முதலில் குடியேறியவர்கள் சேர நாட்டின ராகிய மலையாளிகள் என்று நீலகண்ட சாஸ்திரி என்பவர் தெரிவித்துள்ளார். மேலும் மலையாளத்திலுள்ள முக்கிய சாதிகளைச் சாதிகள் இருபத்தேழுள் பதினான்கு சேர்ந்த வர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற் குடியேறியிருக்கின்றார்கள் என்பது போர்த்துக்கேயர் எழுதி வைத்த தோம்புகளால் அறியக் கிடைக் கின்றது என்று தலைமைத் தமிழ் விரிவுரையாளரும், இளைப் அராலி இந்துக்கல்லூரி அதிபருமான பாறிய கு. முத்துக் குமாரசுவாமிப்பிள்ளை குடியேற்றம்" "யாழ்ப்பாணக் என்ற நூலில் கூறியுள்ளார்.

வரலாற்று உண்மைகள் மாறுபட்டு இருப்பதனால் பெரும் குழப்பமாகவே எனக்கு இருக்கிறது. உண்மைகளைச் சந்தேகம் கொள்ளாமல் உணர்ந்து கொள்வதில் மிகவும் இக்கட்டான நிலை உண்டாகிறது.

சமீபத்தில் பேராசிரியர் சுவர்ணவேல் ஈஸ்வரன் அவர்களுடைய உரையினைக் கிடைத்தது. கேட்கக் சூடிய சந்தர்ப்பம் நிகழ்வுகள் யாவற்றையும் அவர் எமது ஆவணப்படுத்த வேண்டும், களஞ்சியப்படுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறினார். ஆம், எமது வரலாறுகள் முறையாகப் பதிவுசெய்யப் ஆங்கிலேயர் போர்த்துக்கேயர், படவில்லை. ஒல்லாந்தர், என்பவர்கள் மட்டுமல்ல, எம்மை ஆண்ட வெளிநாட்டுக்காரர் களாலும் பேரினவாதிகளாலும் ஆலயங்கள், வரலாற்றுச் சுவடிகள், பல்லாயிரக்கணக்கான நூல்கள் யாவும் அழிக் கப்பட்டுள்ளன.

எமக்குக் கிடைக்கும் வரலாற்று எச்சங்களை ஆவணப் படுத்தவும் களஞ்சியப்படுத்தவும் நாம் தவறிவிடக்கூடாது. வரலாறுகள் முறையாக பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்று நாம் கருதுகின்ற போதிலும் எமது மண்ணில் உள்ள பிரதேசங் களில் மட்டுமல்ல தமிழகத்திலும் பல்வேறு கல்வெட்டுகள் ஆங்காங்கே இருக்கின்ற போதிலும் அவற்றை அகழ்வாராய்வு செய்வதற்கு பல அரசியல் தடைகள் இருக்கின்றன என்பது வேதனைக்குரிய விடயமே.

தொடர்ந்து பல நூல்களைப் படித்தபோது வரலாற்று உண்மைகள் ஆங்காங்கே மாறுபட்டு இருப்பதனால் பெரும் குழப்பமாகவே இருந்தது. உண்மைகளைச் சந்தேகம் கொள்ளாமல் உணர்ந்து கொள்வதில் மிகச் சிரமம் ஏற்பட்டது.

நமது மண்ணை பாண்டிய மன்னர்கள் ஆண்ட காலம் தொட்டு சோழர் வருகையோடும் நாயக்கர் ஆளுமையோடும் ஆங் காங்கே இந்தியாவில் இருந்து மக்களைக் கொண்டு வந்து கிராமங்களில் குடியேற்றியது வரை உள்ள வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதில் ஒரே தடுமாற்றமாக இருந்தது.

சரித்திர நாவல் என்றால் முழுவதும் உண்மையாக இருக்க வேண்டியதில்லை. கற்பனை கலந்ததுதான் என்று பலரும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். பொதுவாக இப்படியான கதை களை எழுத பல வருடங்களுக்கு மேல் ஆகலாம் என்றும் ஒரு சிலர் எச்சரித்தார்கள்.

அதற்காக பண்டைய நூல்கள் பலவற்றை தேடிப்படித்து அவற்றில் உள்ள அடிப்படை உண்மைகள் எவ்வளவோவற்றை யெல்லாம் ஆராய்ந்து இன்றைய நூலாசிரியர்களின் பதிவுகளை ஆய்வு செய்து பல பேராசிரியர்கள் அறிஞர்கள் பலருடன் கலந்தாலோசித்து ஒரு வரலாற்று நாவல் எழுதுவது எவ்வளவு கடினம் என்பதை உணர்ந்தேன்.

இருந்தும்... எமது இனத்தினதும் மொழியினதும் வேர்களை முடிந்தவரை தேடுவது என்ற ஆர்வம் உந்த இந்தியக் கண்டத்தை நோக்கி என் தேடல் தொடர்ந்தது.

திருவினையாக்கும்" அல்லவா? "முயற்சி (மியன்றுதான் பார்ப்போமே என்ற எண்ணத்துடன், உலகெங்கும் பரந்து சிறந்து வாழும் தமிழர்களின் வரலாற்றினைத் தன்னகத்தே தமிழ்மொழி கொண்டதும் எங்கள் தோன்றியது முதல் உலகிலேயே முதல் மனித இனம் தோன்றிய மட்டுமல்ல, தௌவும் தெரிவிக்கும் பல ஆய்வாளர்கள் பெரும்

நிலப்பரப்பாக இலங்கை உட்பட இந்தியக் கண்டத்தின் கீழே நீரில் மூழ்கியிருக்கும் குமரிக் கண்டத்தின் தேடலை ஆரம்பித்தபோது நீண்ட காலமாக வரலாற்றுப் பேராசிரி யர்கள் ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், அறிஞர்கள் போன்றோர் குமரிக்கண்டத்தைப் பற்றி பெரிதாக ஆராய்ந்த போதும், அதற்கான பதிவுகளோ ஆவணங்களோ, முழுமையாக இன்று வரை எமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று தெரியவந்தது.

சூரியனில் இருந்து பிரிந்து வந்த கோளில் உண்டான மணற் பரப்பே இந்தக் குமரிக்கண்டம் என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். இப்பரந்த பிரதேசம் இந்தியப் பெருங்கடலில் அமைந்துள்ள இந்தியாவின் தெற்கே, இலங்கை, ஆபிரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, மற்றும் மடகாஸ்கர் நாடுகளை உள்ளடக்கி நீண்டு பரந்து விரிந்திருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

இந்தப் பரந்த நிலப்பரப்பில் 14,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பும், 11,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பும், 7,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பும் ஏற்பட்ட மூன்று கடற்கோள்களினால் குமரிக்கண்டம் 100 மீட்டர் கீழே தாழ்ந்து போனது என்றும் அதன் பின்னே கண்டங்களும் தீவுகளுமாக அந்த நிலப்பரப்பு, நாடுகளாக ஆங்காங்கே பிரிந்து போனது என்றும் கண்டப் பெயர்ச்சிக் கோட்பாட்டினை மையமாகக் கொண்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதியிருக்கிறார்கள்.

கி.மு 10,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மூன்று பெரும் கடற் பேரழிவுகள் ஏற்பட்டன என்று நாசா திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக் கிறது. இப்படிப்பட்ட அழிவில் அமிழ்ந்து போனதுதான் குமரிக் கண்ட நிலப்பரப்பு என்று நிச்சயமாகக் கூறமுடியும் என்று ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள்.

"பிலிப்ஸ் ஸ்கலற்றர்" என்ற இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஆங்கில ஆராய்ச்சியாளர் இந்தியாவில் காணப்படும் "லெமோ" என்ற ஒரு வித விலங்கினம் மடகாஸ்கர் தீவிலும் அதற்கடுத்த சிறு தீவுகளிலும் இருப்பதைக் கண்டு அந்த விலங்கு கடற்கோளின் முன்பு பரவலாக எங்கும் இருந்த போதும் பெரும் கடற் கோளினாலும் நில அதிர்வுகளினாலும் பிரிந்து ஆங்காங்கே சென்றிருக்கலாம் என்று கூறியுள்ளார். இதையே, சார்ள்ஸ் டார்வின் கோட்பாடும் கூறுகிறது. தற்போது அந்த விலங்கினம் இந்தியாவின் சில பகுதிகளிலும் மடகாஸ்கர் தீவை ஒட்டிய இடங்களிலும் மாத்திரமே இருக்கின்றது.

மேலும் மருத்துவரும் பல விலங்குகளைக் கண்டுபிடித்து அவற்றினை ஆராய்ந்து அந்தந்த விலங்குகளுக்குப் பெயர் தூட்டியவருமான ஜெர்மன் ஆராய்ச்சியாளர் எர்னஸ்ட் ஹெக்கல் என்பவர் இவர்களின் இலெமூரியா கண்டத்தின் கோட்பாட்டை ஆதரித்ததோடு, மனிதனின் தோற்றம் இங்கு தான் என்று கூறி குமரிக்கண்டத்தின் முதலாவது வரை படத்தையும் வரைந்தார்.

கிழக்கு ஆபிரிக்காவின் அருகே உள்ள பெரும் தீவான மடகாஸ்கர் நாட்டிற்கும் தமிழருக்கும் இடையே இன்றைய சில வாழ்வியல் முறைகளும் ஒத்துப்போயிருப்பதை நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

"லெமோ" விலங்கின் இடப்பெயர்வு பற்றி ஆராய்ந்த பிலிப்ஸ் ஸ்கலற்றர் இந்தக்கண்டத்திற்கு "லெமூரியா" கண்டம் என்று பெயர் வைத்தார்.

H.P Blavassky என்பவர் குமரிக்கண்டத்தைப் பற்றி தனது The Secret Doctrine என்ற நூலில் "குமரிக்கண்டமே மனித இனத்தின் தொட்டில்" என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குமரிக்கண்டம் அல்லது கடல் கொண்ட தென்னாடு என்ற நூலை 79 வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதிய குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஆரல்வாய்மொழி பிறந்த என்னும் ஊரில் கா. அப்பாத்துரை என்ற வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் இது தமிழர் வாழ்ந்த கண்டம் என்பதை வரையறுத்துக் கூறிய தோடு, "இலெமூரியா" என்ற இக்கண்டத்திற்கு "குமரிக் கண்டம்" என்ற பெயரையும் வைத்தார்.

தேவநேய பாவாணர் போன்ற தமிழறிஞர்களும் குமரிக் கண்டத்தில்தான் மாந்தர்களும், தமிழர்களும் முதன் முதலில் தோன்றினரென எழுதியுள்ளனர்.

கடைச்சங்கத்தில் குமரியாறு மற்றும் பஃறுளியாறு உற்பத்தி யான மேருமலை இருந்ததற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருப்ப தாக பண்டைய நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

மேலும் 1350 – 1420 காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த கச்சியப்ப சிவாச் சாரியார், "சிகந்தபுராணம்" என்ற வடமொழிக் காவியத்தைத் தமிழில் "கந்தபுராணம்" என்ற பெயரில் எழுதிய போது குமரிக்கண்டம் என்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

தென்மதுரை, கபாடம், முத்தூர் ஆகிய நகரங்களோடு 49 குமரிக்கண்டத்தில் இருந்ததாக இலக்கியங்கள் நாடுகள் விளம்புகின்றன. இந்த 49 நாடுகளில் ஒன்றான "ஏழ்குறும்பனை நாடு" என்பது பனை மரம் நிறைந்த பிரதேசம் என்று திரு. தென்காசி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அறிவியல் விளக்கமாக யாழ்ப்பாண பிரதேசமாக கூறுகிறார். ഞ്ഞി அது இருக்கக்கூடும் என்று இன்றைய ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். "குமரிக்கண்டத்தில் 9990 வருடங்கள் தொடர்ச்சியாகத் தமிழ்ச்சங்கங்கள் இருந்திருக்கின்றன" என்று நக்கீரர் இறையனார் அகப்பொருள் என்ற நூலில் கூறியுள்ளார்.

கி.மு 4440 ஆண்டளவில் தென் மதுரையில் 4449 புலவர்கள் வழிநடத்த தமிழின் முதற் சங்கத்தில் குமரிக்கண்டத்தில் பரிபாடல், முதுநரை, முடுகுருக்கு, கலரியவிரை, பேரதிகாரம் ஆகிய நூல்கள் இயற்றப்பட்டன ஆனால் அவை யாவும் கடற் கோளினால் அழிந்துவிட்டன.

கி.மு 3700 ஆண்டளவில் கபாடபுரம் நகரில் இரண்டாவது தமிழ்ச்சங்கத்தை 3700 புலவர்கள் வழிநடத்த அகத்தியம், தொல்காப்பியம், பூதபுராணம், மாபுராணம் ஆகிய நூல்கள் இயற்றப்பட்டன ஆனால் எமக்குக் கிடைத்தது தொல்காப்பியம் மட்டுமே.

மூன்றாவது தமிழ்ச்சங்கமானது கி.மு 1850 ல் இன்றைய மதுரை நகரில் 449 புலவர்களுடன் இருந்தது. இங்கு அகநானூறு, புறநானூறு, நாலடியார், திருக்குறள் ஆகியவை இயற்றப்பட்டன. குமரிக்கண்டம் பெரும் கடல் கோளான சுனாமியினால் அழிந்ததென பல சங்கநூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இந்நூல் களின்படி குமரிக்கண்டத்தை ஆண்டவன் பாண்டிய மன்னன் என்றும் தெரியவருகிறது.

"அடியில் தன்னள வரசர்க்குணர்த்தி வடிவே லெறிந்த வான்பகை போறாது பஹ்ருளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக் குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள வடதிசைக் கங்கையும் இமயமும் கொண்டு தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி"

என்று பாண்டியன் பற்றி வரும் பாடலில் குமரிக்கண்டத்தைக் கடல் கொண்டதன் பிற்பாடு, அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் வடக்குத் திசை நோக்கி இமயமலை வரை போனார்கள் என்று கூறு கிறது. அதனாற்தான் தமிழ்மொழி இமயம் முதல் குமரி வரை பரந்தது என்று கூறுகிறார்கள். அதற்கு சிலப்பதிகாரமும் சான்று பகருகிறது.

கன்னியாகுமரியில் இருந்து மடகாஸ்கர் வரையில் உள்ள கடலுக்குள் மூழ்கியுள்ள நிலங்களை ஆய்வுசெய்வோமே யானால் தமிழருடைய உலகளாவிய வரலாற்றினைக் கண்டு கொள்ள முடியும் என்று பிரபல ஆராய்ச்சியாளர் ஒரிசா பாலு அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

சாந்திபாபு என்ற புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர் மேற்பட்ட கல்லாயுதங்களைக் கண்டுபிடித்து பரிசோதனை செய்தபோது 3,85,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அந்தக் கல்லாயுதங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று மொழிந்தார். உருவாக்கியவர்கள் தமிழர்கள்தான் அதனை என்றும் அவர்கள் பகுதிகளிலெல்லாம் அந்தப் பரந்து வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்றும் அவர் தனது ஆராய்ச்சி முடிவில் கூறியுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டின் தெற்கே குமரிக் கண்டத்திலிருந்து சுமார் 15,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மக்கள் ஆபிரிக்காவுக்குச் சென்று சுமேரியர்களாக மாறினார்கள் என்றும் ஆபிரிக்கா விலிருந்து அரேபியாவுக்குச் சென்றவர்கள் பின்னர் யூதர்களாக மாறினார்கள் என்றும் ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள்.

மேலும் பரதன் என்ற மன்னன் குமரிக்கண்டத்தை ஆண்டதனால் அது பரதகண்டம் என்றும் பின்னர் பாரதமாக மாறியது என்றும் அந்தப் பரத இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களே நாகர்கள், இயக்கர்கள் என்றும் வரலாறு கூறுகிறது.

பரத மன்னன் இறந்த பின்பு குமரிக்கண்டத்தை மனுச்சக்கர வர்த்தி என்பவன் ஆண்டான். அவனுக்கு சமன் என ஒரு ஆண் மகனும். ஈழம் என்ற ஒரு மகளும் இருந்தார்கள். ஈழம் என்ற அந்த அரசிளம்குமாரி ஆண்ட இடம் ஈழம் என்றும், அவர் ஆண்ட பகுதியின் ஒரு பகுதியாகக் கன்னியாகுமாரி இருந்த தென்றும் சிலர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

இராமாயண காவியத்தில் இடம்பெற்ற இராவணன் நாகர் இனத்தைச் சேர்ந்தவனென்று அறியவருகிறது. இலங்கையை ஆண்ட அரசர்களுள் முதலாவதாக ஆண்டவன் சயம்பன் ஆவான். அவனைத் தொடர்ந்து இலங்கையை ஆண்ட ஏழாவது மன்னனே குபேரன் என்றும் அவனுக்குப் பின்னர் அவனது சகோதரனான சிவபக்தனும் சங்கீதப்பிரியனுமான இராவணன் இலங்கையை ஆண்டான் என்றும் கூறுகிறார்கள்.

குமரிக்கண்டத்தில் இருந்து உலகெங்கும் பரந்து சென்ற தமிழர்களின் சுவடுகளை இன்றும் அந்தந்த நாடுகளில் உள்ள பெயர்களிலும் கடைப்பிடிக்கும் கலை, கலாச்சாரங்கள், பண்பாடுகளிலும் காணலாம். தாய்லாந்து, கம்போடியா லாவோஸ் போன்ற நாடுகளில் மணிமேகலையை கடவுளாக (Lighting God) வணங்குகிறார்கள். இராமாயண காவியம் இவர்களது நடனங்கள், நாட்டியங்களில் இடம்பெறுகின்றன.

இந்தோனேசியாவின் விமான நிலையம் "சுவர்ணபூமி" விமான நிலையம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது. தமிழர்கள் தங்கத்தைத் தேடி உலகெங்கும் எப்படி எந்தக் கடற்பாதையில் சென்றார்கள் என்பதை தாய்லாந்தில் 1,800 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட கல்வெட்டில் பதித்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

தாய்லாந்தின் அரசனொருவனின் "பூமி பெயர் பாலன்" அவனுடைய பட்டப்பெயர் "சுழலும் கரன்" என்பதாகும். கிரேக்க தேசத்து அரசனொருவன் வினோவா வம்சத்தைச் சேர்ந்த பாண்டியன் என்கிறார்கள். கொரியாவிலும் பின்லாந்திலும் "அம்மா அப்பா" என்றே அழைக்கின்றனர். உலகில் அதிகளவு தூய தமிழைப் பேசுகின்றவர்கள் சீன நாட்டினரே. யப்பானில் உள்ள ஒரு தீவிற்கு "மருதை" என்று பெயர். சிலி நாட்டில் ஒரு இடத்திற்குப் பெயர் "வால்பாறை". பிரேசில் நாட்டில் "பில்" என்ற மொழி தமிழை ஒத்து இருக்கிறது. எகிப்தில் கிடைத்த ஒட்டில் "சாத்தன், பானை கண்ணன்" பெயர்கள் என்ற பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கொரியாவின் முதல் இளவரசி கன்னியாகுமரியைச் சேர்ந்த செம்பவளம் என்ற பாண்டிய சேர்ந்த தமிழ்ப்பெண்ணாவாள் வம்சத்தைச் என்றும் உலகெங்கும் கடல்சார்பு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வரும் ஒரிசா பாலு அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

குமரிக்கண்டத்தின் வரலாற்றை பண்டைய இலக்கியங்களின் ஆய்வுசெய்வதன் மூலமும் மூலத்தை ஒரிசா பாலு போன்றோரின் கட்டுரைகளின் மூலமாகவும் அறிந்து அறிவுபூர்வமாகவும் கொள்ளும் வேளையில் ஆதாரபூர்வ மாகவும் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய விதமாக இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் நடாத்தப்பட்ட ஆய்வுகள் மனித இனத்தின் வரலாற்றில் பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தின என்று கூறலாம். அதிகமாகக் கிடைத்த கல்வெட்டுகள் இந்தியாவில் தமிழ் கல்வெட்டுகளே இருபத்திநாலு ஆகும். இலட்சம் தமிழ் கல்வெட்டுகள் இதுவரை கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் கர்நாடகாவில் 25,000 கல்வெட்டுகளும், மகாராஷ்டிராவில் 3,000 கல்வெட்டுகளும், ஆந்திராவில் 1,500 கல்வெட்டுகளும் கிடைத்துள்ளன.

இந்தியாவின் வட மேற்குப் பகுதிகளையும் பாகிஸ்தான் பகுதி களையும் உள்ளடக்கிய பகுதிகளில் கி பி 1824ம் ஆண்டு Charles மற்றும் Masson என்ற ஆராய்ச்சியாளர்கள் "ஹரப்பா" என்ற புராதன நகரத்தையும் கி பி 1921ம் ஆண்டு Sir John Marchal, Rai Bahadur Dayaram, Madho Saup vats என்ற ஆராய்ச்சி

யாளர்கள் "மொஹஞ்சதாரோ" என்ற இன்னொரு பண்டைய நகரத்தையும் கண்டனர். இப்பகுதிகளில் செய்த ஆய்வுகளில் பல விடயங்கள் தெரியவந்தன. இமய மலையில் தோன்றி அரபுக்கடலில் சேரும் சிந்து நதிப் பள்ளத்தாக்கில் கிட்டத் முன்பே 5,000 ஆண்டுகளுக்கு இந்த நகரங்கள் கட்ட தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்றும் கி.மு. 3,000–க்கும் கி.மு 3,500–க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் முற்றாக இந்த அழிந்திருக்க வேண்டும் என்றும் ஆராய்ச்சி நகரங்கள் யாளர்கள் இந்த "சிந்து சமவெளி" நாகரீகத்தைப் பற்றி கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சிறப்பான நகர அமைப்பும், போக்குவரத்து, வணிகம், தொழில் போன்றவையும் அங்கு கிடைத்த படிகங்கள், வணிகத்துக்கான நாணயங்கள், முத்திரைகள் மற்றும் அங்கு கிடைக்கப்பெற்ற எழுத்துக்கள் போன்றவையும் இருந்தபோதிலும் அப்போது மக்கள் பேசிய மொழி மற்றும் இனம் போன்றவை பற்றிய தீர்க்கமான முடிவுகள் அறியப்படவில்லை.

Robert Caldwell அடிகளார் 1856 ல் எழுதியுள்ள "திராவிட ஒப்பிலக்கணம்" என்ற நூலின்படி எண்பத்தைந்து மொழி களைக்கொண்ட திராவிடமொழிக் குடும்பத்தின் மூலமொழி தமிழ்மொழியேஎன்று கூறியுள்ளார். ஆரியர் இந்தப்பகுதிகளுக்கு தமிழ்மொழி பாவனைக்கு இருந்ததாகக் முன்னர் வரும் கொள்ளலாம் என வரலாறுகள் இயம்புகின்றன. இருந்தும் பல அரசியல் காரணங்களாலும் உணர்வுகள் காரணங்களாலும் பல விவாதங்கள் உண்டாகி சில உண்மைகள் மறைக்கப் இந்தியாவின் பல ஆனால் படுகின்றன. பாகங்களிலும் குறிப்பாக தமிழகத்தில் நடைபெறும் ஆய்வுகளில் கிடைக்கும் கல்வெட்டுகள், பொருட்கள் பெரும்பாலும் சிந்துவெளியில் இருப்பதையே ஒத்திருப்பதை மறைக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது.

அண்மையில் தமிழகத்தில் உள்ள காவேரி கழிமுகப்பகுதியில் நடைபெற்ற அகழ்வாய்வில் பத்துக்கு மேற்பட்ட தாழிகளில் (URNS) இருந்த எழுத்துக்கள் சிந்துவெளியில் கண்டெடுத்த சொல் உருத்துக்களை ஒத்திருப்பதாக கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி யாளர் ஐராவதம் மகாதேவன் திடமாகக் கூறுகிறார்.

மயிலாடுதுறையில் 2007 ம் ஆண்டு செய்த அகழ்வாய்வில் கிடைத்த கற்கோடரியில் இருந்த அடையாளம் சிந்துவெளியில் கிடைத்த அடையாளத்தை ஒத்திருப்பதாகவும் கூறுகின்றனர்.

ஆழ்கடல் தேசிய ஆராய்ச்சிக்கழகம் இந்தியத் **1990**应 ஆண்டு வரலாற்றுப் பெருமை கொண்ட பூம்புகார் கடற் ஆய்வின் கரையோரமாக மேற்கொண்ட மூலம் கடற கரையில் இருந்து 3 கி.மீ தூரத்தில், 25 அடி ஆழத்தில் பல வட்ட வடிவமான கிணறுகள், செங்கற்களாலான கட்டடங்கள், பல பொருட்கள் கொண்ட ஒரு பெரும் நகரம் இருப்பதைக் கண்டு பிடித்தனர். சில அரசியல் காரணங்களுக்காக அந்த ஆய்வை தொடர்ந்து மேற்கொள்ள முடியாத போது, இங்கிலாந்து ஆராய்ச்சியாளர் Graham hamcock என்பவர் 2001ம் ஆண்டு தொடர்ந்து கருவிகளுடன் நவீன ஆய்வை மேற்கொண்டு அங்கிருந்த மொகஞ்சதாரோ, நகரம் ரைப்பா நகரங் களைவிட இருந்தது மேலும் சிறப்பாக என்பதை பல ஆதாரங்களுடன் "UNDER WORK" என்ற தொலைக்காட்சித் தொடர் மூலம் காண்பித்து ஆச்சரியப்பட வைத்தார். சோழர் காலத்தில் பெரும் துறைமுக நகரமாக விளங்கிய அந்தப பூம்புகார் நகரம் இன்றும் கடலுக்கடியில் மூழ்கி இருக்கிறது.

சமீபத்தில் 2013ம் சிவகங்கை ஆண்டில் மாவட்டத்தில் மதுரையில் இருந்து 8 கி.மீ தூரத்தில் வைகை நதிப் படுகையில் பெருமளவில் வரலாற்று எச்சங்கள் கூடுதலாக இருக்கும் இருந்த ஆய்விற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. கீழடி 41/2கி.மீ. சுற்றளவும் 110 ஏக்கர் பரப்பளவும் கொண்ட கீழடியில் கண்காணிப்பாளரான தொல்பொருள் அமர்நாத இராம என்பவர் தலைமையில் நடைபெற்ற கிருஷ்ணன் அகழ வாய்வின்போது 5,300 தொல்பொருட்கள் கிடைக்கப்பெற்றன.

ஒரு முழுமையான நகரம் அங்கே இருந்ததற்கான பல்வேறு சான்றுகளும் அந்த அகழ்வாய்வின் மூலம் தெரியவந்தது. அங்கே கால்வாய்கள், தொட்டிகள், கழிவறைகள், சுடு மண்

பொருட்கள், யானைத் தந்தத்தினாலான குழாய்ப் சீப்பு, முத்துக்கள், தந்தங்களாலான மற்றபொருட்கள், வணிகர்களின் சதுரக்காய்கள், வரைபடங்கள், எடைக்கற்கள், மதில்கள் இருந்ததற்கான தொழிற்சாலை போன்றவற்றோடு ஒரு சான்றுகளும் அங்கே இருந்தன. பானை ஒடுகளில் 73 பிராமி எழுத்துக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. மேலும் பானைகளில் மென்மையாக எழுதுவதற்கு விலங்குகளின் எலும்புகள் எழுத்தாணியாக பயன்பட்டன என்பதும் தெரியவந்தது.

இங்கு மேற்கொண்ட அகழ்வாராய்வின் பயனாகக் கிடைத்த பொருட்களின் ரேடியோ கார்பன் காலப் பகுப்பாராய்வின் மூலமாக கீழடிப் பண்பாட்டின் காலம் கி.மு ஆறாம் நூற்றாண்டு என்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது கீழடியில் கி. மு. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு ஒரு வர்த்தகத் தொடர்போடு திட்ட மிட்ட ஒரு ஒழுங்கான நாகரீகம் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது புலனாகிறது.

மேலும் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் தமிழகத்தின் ஒரு பாகத்தில் ஆரம்பித்து தமிழகத்தின் இன்னொரு பாகத்தில் கடலுடன் சங்கமிக்கும் தாமிரபரணி ஆற்றுப் பக்கமாக உள்ள ஆதிச்ச நல்லூரில் 2005ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற அகழ்வின் போதும் கீழடியில் கிடைத்தது போல பல பொருட்கள் கிடைத்தன. இங்கு கிடைத்த பொருட்கள் சிந்துவெளியிலும் எகிப்திலும் கிடைத்த பொருட்கள் எத்திருப்பதாகக் கூறப் படுகிறது. இருந்தபோதிலும் இதுவரை அங்கு நடைபெற்ற ஆய்வுரை இன்னும் வெளிவரவில்லை என்கிறார்கள்.

சமீபத்தில் ஆதிச்சநல்லூருக்கு அண்மையில் உள்ள சிவகளை என்ற இடத்தில் உள்ள பராம்பூர் என்ற பகுதியில் மாணிக்கம் என்ற வரலாற்று ஆசிரியரின் தூண்டுதலினால் நடைபெற்ற புதைபொருள் ஆய்வின் போது பல நாணயங்கள், இரும்புப் பொருட்கள், அணிகலன்கள் போன்ற பழங்காலப் பொருட்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. குறிப்பாக பண்டைய மனிதர்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. குறிப்பாக பண்டைய மனிதர்கள் தங்களிடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளப் பாவித்த குறியீடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மூவாயிரத்தில் இருந்து நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு

டுணையிலான்

முற்பட்டவையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறார்கள். இப்படி யான குறியீடுகளுக்குப் பின்னர்தான் எழுத்துக்கள் வடிவம் பெற்றன. சிவகளை என்ற இடத்தில் இப்படியான குறியீடு களைக் கொண்ட பானை ஓடுகளைக் கண்டுள்ளார்கள்.

அத்துடன் சில தினங்களுக்கு முன்பாக 95 செமீ நீளமுள்ள ஒரு குழந்தையின் எலும்புக் கூடு கீழடியில் கிடைத்துள்ளது. இதனை மரபணு பரிசோதனைக்கு அனுப்பவுள்ளார்கள். அந்தச் சோதனையின் வாயிலாக மேலும் தமிழ் இனத்தின் ஆதித் தகவல்கள் பல ஆச்சரியப்படும் விபரங்களைத் தரலாம் என எதிர்பார்க்கலாம்.

அத்துடன் ஈரோடு மாவட்டத்தில் உள்ள கொடு மணலில் பல்வேறு ஆயுதங்கள், ஆபரணங்கள், ரோமானியரோடு வாணிபம் செய்ததற்கான சான்றுகள் 500க்கு மேற்பட்ட சுடு மண்பாண்டங்கள் ஆய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டன.

அந்த மண் பாண்டங்களில் சில எழுத்துக்கள் பொறிக்கப் பட்டிருந்தன. அந்த எழுத்துக்கள் கி.மு 5ம் 6ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை என்பது உறுதிசெய்யப்பட்டது. இதற்கு முன்பு எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட இவ்வளவு பானைகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை என்று கூறுகிறார்கள்.

இந்தியாவிலேயே அசோகர் பாறை சாசனத்தில்தான் புராதன பிராமி எழுத்து பொறிக்கப்பட்டது. இது கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது, என்று சான்றுகள் தெரிவிக் கின்றன. இதனால் பிராமி எழுத்துத்தான் இந்தியாவின் முதல் எழுத்து எனக் கருதப்பட்டது.

ஆனால் இப்போது கொடுமணலில் கண்ட எழுத்துக்கள் பிராமி எழுத்தல்ல, கி.மு 5ம் 6ம் நூற்றாண்டளவில் இருந்த மண் பாண்டங்களில் பொறிக்கப்பட்டிருந்த எழுத்துக்கள் தமிழ் எழுத்தாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள்.

தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தவரை குறியீடுகளுக்கு அடுத்துக் கிடைத்த வரிவடிவம் தமிழ் – பிராமி எழுத்து வடிவமாகும். தமிழி என்ற "பிராமி" எழுத்துக்கள் இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன் பயன்படுத்தப்பட்டவை என்பது பல கல்வெட்டுகள்

291427

மூலமாக இன்று வரலாற்று உண்மையாகிவிட்டது. அந்த எழுத்துக்கள் கோடு கோடுகளாக, சித்திரமாக உருவத்தில் இருந்ததனால் அதற்கு ஒரு அழகிய உருவம் கொடுப்பதற்காக சற்று மாறுதல் செய்யப்பட்டதால், வட்ட எழுத்துக்களாக மாற்றமடைந்தன.

சமஸ்கிருதத்திற்கு என்று ஒரு எழுத்து மொழி இருக்க வில்லை. தமிழ்நாட்டில், "புத்த பிராமி" எழுத்தையும் தமிழ் வட்டெழுத்தையும் இணைத்து "கிரந்த" எழுத்துக்களை உருவாக்கி அதனை சம்ஸ்கிருதம் எழுதுவதற்குப் பாவிக் கப்பட்டது. அதுபோல வட இந்தியாவில் "தேவனாகரி" என்ற எழுத்து சமஸ்கிருதம் எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

தமிழ்நாட்டில் தமிழ் வட்டெழுத்திலும், சமஸ்கிருதம் கிரந்தத் திலும் பாவனையில் இருந்து வந்தபோது 13ம் நூற்றாண்டில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. 13ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் பெரும் தமிழகத்தைத் தமிழர்கள் ஆளவில்லை. வட பாகத்தில் இருந்து வந்தவர்களே தமிழகத்தை ஆண்டார்கள். அப்போது சமஸ் கிருதம் மிகவும் பிரசித்தி பெற்று தேவ மொழியென்றும், ஆலயங்களில் மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. மேலும் அதற்கு தமிழகத்தில் ஒரு தனித்தன்மை வேண்டும் என்பதற்காக வட இந்தியாவில் இருந்த தேவனாகரி மொழியைக் கொண்டு வந்து, கிரந்த எழுத்தில் இருந்த சமஸ்கிருதத்தை தேவனாகரி எழுத்திற்கு மாற்றியமைத்துப் பயன்படுத்தினார்கள். ஆனால் இன்று இந்தியாவிலேயே சுமார் 25,000 மக்கள் மட்டுமே சமஸ் கிருதத்தை எழுதவும் படிக்கவும் கூடியதாக இருக்கிறார்கள். மேலும் தமிழ் மொழி உலகெங்கும் பரவியுள்ளது. சமஸ்கிரு தத்திற்கு அந்த அந்தஸ்து கிடைக்கவில்லை.

வட்டெழுத்தைத் தமிழும், தேவனாகரியை சமஸ்கிருதமும் பாவித்தபோது கிரந்தம் மலையாள மொழியாக மாறியது. இதுதான் எமது மொழியின் அடிப்படை வளர்ச்சியும் அதன் மற்ற மொழிகளுக்கான பங்களிப்புமாகும்.

உலகின் மொத்த மொழிகள் 6809 ஆகும். அவற்றில் பேசவும் எழுதவும் கூடிய மொழிகள் சுமார் 700 மட்டுமே, மேலும் சொந்த வரிவடிவம் கொண்ட மொழிகள் 100 மட்டுமே அவற்றுக் Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org கெல்லாம் தாயாக மூலமொழியாகத் திகழ்பவை 6 மொழிகள். அவையாவன: எபிரேயம், கிரேக்கம், இலத்தீன், சமஸ்கிருதம், தமிழ், சீனம். இவற்றுள் தமிழ், சீனம் தவிர இன்று மற்றவை பேச்சு வழக்கில் இல்லை.

உலகின் முதலாவது மொழியென்றும் உலகெங்கும் பரந்து செறிந்து செழித்து அடுத்த தலைமுறைகளாலும் மிகவும் சிறப்பாக எடுத்துச் செல்லப்படுகிற எமது தமிழ் மொழியின் வரலாறு இன்றும் பல்வேறு அரசியல் காரணங்களாலும், அரசாங்கத்தின் கவனிப்பற்ற செயலாலும் மண்ணுக் கடியிலும், கடலுக்கடியிலும் புதைந்து கிடப்பதும் அதனை உலக அரங்கில் கொண்டுவந்து தலைநிமிர்ந்து நிற்க முடியாத ஒரு இக்கட்டான தவிர்க்க முடியாத நிலையில் தமிழர்கள் செயலற்று இருப்பதும் மிகவும் வருந்தக்கூடியது.

இதேபோல இன்றைய தமிழீழத்தின் அக்கராயன் பகுதியில் சமீபத்தில் கண்டெடுத்த கல்வெட்டுகள் தமிழகத்தின் கீழடி அகழ்வாராய்வின்போது கண்டெடுத்த கல்வெட்டுகளை ஒத்திருப்பதாகக் கூறுகின்றனர். இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலும் எமது வரலாறு சம்பந்தப்பட்ட புராதன அகழ்வாய்வு மேற்கொண்டு பகிரக்கூடிய சான்றுகளை போதிலும் சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்ற இன்றைய காலகட்டத்தின் அரசியல் சூழலால் எதுவுமே செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கின்றோம்.

கந்தரோடை, கிண்ணியா, திருகோணமலை, மாதோட்டம், முன்னேஸ்வரம், கீரிமலை, நல்லூர், பூநகரி, வல்லிபுரக் கோயில், பொலநறுவை போன்ற இன்னும் பல சரித்திர வரலாறு சம்பந்தப்பட்ட இடங்கள் இருக்கின்ற போதிலும் போதிய அரசாங்க ஆதரவும் பொருளாதாரமும் இல்லாத படியால் அகழ்வாய்வு செய்ய முடியாதபடி எமது வரலாறுகள் மாவீரர்கள் போல மண்ணுக்குள் புதைபட்டுக் கிடக்கின்றன.

கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் இருந்து நாலாம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் பிராமி எழுத்துக்கள் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டதாக வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக் கிறார்கள்.

2500 வருடங்களுக்கு முன்பாக இலங்கையில் கிடைக்கப்பெற்ற Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org கல்வெட்டில் சிங்கள மொழி இருக்கவில்லை. சிங்கள இலக்கிய நூல்கள் 7 ம் நூற்றாண்டளவில்தான் வெளிவந்தன என்பது வரலாற்று உண்மை.

மகாவம்சம் என்று சிங்களவர்களால் பின்பற்றப்படும் மூல நூலானது பாளி மொழியில் எழுதப்பட்டு பின்னர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பின்னர்தான் சிங்கள மொழியில் எழுதப்பட்டது.

சிங்கத்தின் வழிவந்த சிங்கபாகு என்பவனின் மகன் விஜயன் வந்ததில் இருந்து சிங்களவர் என்று ஆரம்பித்திருக்கலாம் என்று கூறுகிறார்கள். தமிழரின் வரலாறுகள் சிதைந்து போவதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று தான் திட்டமிட்டு அழிக்கப்படும் தற்போதைய "கிண்ணியா" என்ற புனிதப் பகுதி.

சிவபக்தனான இராவணன் தனது தாய்க்குக் கிரியைகள் செய்வதற்கே கிண்ணியா என்ற இடத்தில் வெந்நீர் ஊற்றுக் கிணற்றினை உண்டாக்கினான் என்று புராண வரலாறு கூறுகிறது. அதன் பக்கமாக அவனது தாயாரின் சமாதி இருப் பதாகவும் அதனருகே இராவணன் சமாதியும் இருக்கக்கூடும் என்றும் கருதுகிறார்கள். அவன் வழிபட்ட சிவன் கோயிலும் அழிந்துவிடும் நிலையில் இன்று இருக்கிறது. பெரும்பான்மை யினத்தவர் அந்த இடத்தில் பெரிய புத்தகோயில் ஒன்றினைக் கட்டியிருப்பதோடு அந்தப் பிரதேசத்தையே தங்களின் கீழ் கொண்டு வந்துவிட்டனர்.

சிவனொளி பாதமலையில் ஒரே ஒரு பாதம்தான் இருக்கிறது. ஒற்றைக்காலில் நின்று நடனம் ஆடியவர் சிவன் மட்டுமே. புத்தர் அங்கு வந்து ஒற்றைக் காலில் நின்று பயிலா ஆடவில்லை. இப்படியே ஒவ்வொன்றாக எமது இடங்களையும், அடை யாளங்களையும் இழந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

மேலும் ஏழாம் நூற்றான்டில் திருஞானசம்பந்தரால் பதிகம் பாடப்பெற்றதும், அருணகிரிநாதரால் பாடல் பெற்ற தலமும் ஆகியதும் இராவணன் காலம் முதல் எமது வரலாற்றுடன் தொடர்புடையதும் மற்றும் எத்தனையோ வரலாற்று ஆதாரங் களைக் கொண்டதுமான பஞ்ச ஈஸ்வரங்களில் ஒன்றான திருக்கோணேஸ்வரம் இனி "கோகண்ண விகாரை" என்று எல்லாவல மேதானந்த தேரர் சமீபத்தில் அறிவித்துள்ளார் எனத் தெரியவருகிறது.

இதே போலத்தான் "பார்வதி கிராமம்" இன்று "பதவியா" என்றும், "முதலிக்குளம்" என்ற தமிழ்ப்பிரதேசம் "மொறவேவா" என்றும், "பட்டிப்பளை" "கல்லோயா" என்றும், "பெரியகுளம்" "நமல்வத்த" என்றும், "மணலாறு" "வெலிஒயா" என்றும், "பெரிய விளான் குளம்" இன்று "மகாதிவுல் ஒயா" என்றும் சிங்களப் பெயர்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன என்பதையும் இங்கு மிகவும் கவலையுடன் பதிவுசெய்கின்றேன். நான் பிறந்த மண்ணும் அன்று இணுவை என்றோ இணுவையூர் என்றோ இணையிலி என்றோ இருந்திருக்க வேண்டும் ஆனால் அன்றைய சிங்கள ஆட்சிமுறையில் வில் என்றால் குளம் என சிங்கள மொழியில் கருத்து அமைய இணுவில் என்று பெயர் பெற்றதாக நினைக் கின்றேன்.

நான் எனது நாவலை எழுதுவதற்கு முன்பு நீண்ட தேடலின் மூலமாக எமது பண்டைய வரலாறு, எமது இனத்தின் தோற்றம், தமிழ் மொழியின் ஆரம்பம் போன்றவற்றை அறிந்து கொண்டதோடு உங்களோடும் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளேன். இதில் சில பகுதிகளாவது உண்மையாகவும் இலக்கியங்கள் வழியாக மட்டுமல்லாது அறிவியல் பூர்வமாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அரசாங்க ஆதரவும், நிதி உதவியும், உலகத்தின் ஆதரவும் கிடைக்கப்பெறின் எமது இனத்தினதும் மொழியினதும் வரலாற்றினை அறிவியல் பூர்வமாக தகுந்த ஆவணங் களுடனும், சான்றுகளுடனும், உலக அரங்கில் நிறுத்தி நாம் பெருமை கொள்ளலாம். ஆனால் நாம் பல எதிர்ப்புகளையும், தடைகளையும் தாண்டவேண்டியிருக்கிறது.

இதுவரை கண்டுபிடித்த கல்வெட்டுகள், ஆவணங்கள்,

தரவுகள் போன்றவை பாதுகாக்கப்படவேண்டும். ஏனென்றால் அழிக்கவும், சிதைக்கவும் அவற்றினை சக்திகள் பல எம்மிடையேயும் இருக்கின்றன. இந்த வேளையில் இன்னொரு விடயத்தையும் குறிப்பிட இங்கு விரும்புகிறேன். 1796 ஆண்டளவில் ஆட்சியாளராக சென்னையின் இருந்த பிரான்சிஸ் வையிட் எல்லிஸ் (Francis Whyte Ellis) என்னும் ஆங்கிலேயர் தமிழிலும் வடமொழியிலும் தேர்ச்சி பெற்றவராக விளங்கியதோடு திருக்குறளிலும் திருவள்ளுவரிலும் மிகுந்த விருப்பம் கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் அச்சு வடிவில் கிடைக்காத போதிலும் எல்லாவற்றையும் ஒலைச்சுவடிகளில் இருந்தே கற்றுக்கொண்டார்.

திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவரும் இவரே. பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழ் ஒலைச் சுவடிகளைப் வைத்திருந்தார். அவற்றுள் பாதுகாத்து வீரமா(முனிவர் எழுதிய ஒலைச்சுவடிகளும் இருந்தன. அவற்றுள் கிடைத்த வற்றில் ஒன்றுதான் வீரமாமுனிவர் எழுதிய "தேம்பாவணி" என்ற நூல். 1818 ல் சென்னையில் பெரும் குடிதண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது எல்லிஸ் அவர்கள் 27 கிணறுகளைக் கட்டி வைத்தார். அதில் ஒரு கிணறு இன்றும் ராயப்பேட்டையில் உள்ள பெரிய பாளையத்தம்மாள் ஆலயத்தில் இருக்கிறது. அக்கிணற்றின் கைப்பிடிச்சுவரில் வள்ளுவரைப்பற்றி இவர் எழுதியுள்ள ஒரு கல்வெட்டில் இருந்து இவர் எவ்வளவு தூரம் வள்ளுவரையும், திருக்குறளையும் நேசித்திருந்தார் என்பது தெரியவருகிறது. அதே போல திண்டுக்கல்லில் உள்ள இவரது கல்லறையின் மீதும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

1796 ம் ஆண்டு சங்கம் வளர்த்த மதுரைக்குச் சென்று பார்வை யிட்டு விட்டு, இராமநாதபுரத்தில் உள்ள தாயுமானவர் சமாதியைப் பார்க்கச் சென்றபோது தவறுதலாகவோ, திட்ட மிடப்பட்டோ நஞ்சு ஊட்டப்பட்டு 1819ம் ஆண்டு அவரது 41வது வயதில் இறந்தார் அல்லது கொல்லப்பட்டார் என்று வரலாறு கூறுகிறது.

அவர் இறந்த பின்பு அவர் பல அறைகளில் சேகரித்து வைத்

திருந்த பல்லாயிரக்கணக்கான பண்டைய தமிழ் ஒலைச் சுவடிகள் யாவும் ஆங்கிலேயர்களால் ஏலம் போடப்பட்டும் அன்றைய நமது மக்கள் அந்தச் சுவடிகளின் அருமை தெரியாது வாங்காது விட்டு விடவே அந்த தமிழ் ஒலைச்சுவடிகள் எரி பொருளாக நீர் சுடவைக்கவும், சமைக்கவும், விறகுகளாகவும் பாவிக்கப்பட்டு எரிந்தன என்பது மிகவும் வேதனைக்குரிய விடயமே.

மேலும் தோசமென்று கூறி ஆற்றில் எறிந்ததும், போகிப் பண்டிகையின்போது வீடுகளின் முன்பாக தமிழ் பண்டைய ஏடுகளை எரித்த சம்பவங்களையும் கவலையுடன் இங்கு பதிவுசெய்கிறேன்.

இதே போலத்தான் 1981ம் ஆண்டு மே மாதம் 31ம் திகதி இரவு சிங்கள வன்முறையால் யாழ்ப்பாண நூல் நிலையத்தில் இருந்த பழைய தமிழ் வரலாற்று ஏட்டுச்சுவடிகளையும் 93,000 நூல்களையும் திட்டமிட்டு எரியூட்டிய சம்பவத்தையும் இங்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இந்நிகழ்வு 20ம் நூற்றாண்டின் இன, கலாச்சார அழிப்புகளில் ஒரு மிகப்பெரும் வன்முறை யாகக் கருதப்படுகிறது.

இன்றும் பல தமிழக நண்பர்களின் பரவலான கேள்வி "நீங்கள் இங்கிருந்து இலங்கைக்குப் போனவர்கள்தானே, அங்கு உரிமை கேட்டு இன்னல் படுகிறீர்கள், ஏன் இங்கு வந்து விடுவதுதானே" என்பதாகும். இலங்கையில் பரம்பரை பரம்பரையாக தமிழர்கள் வாழவில்லை என்றும் ஆளவில்லை என்றும் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கு பிரித்தானியார்களால் தமிழர்கள் இலங்கைக்குக் கொண்டு போனபின்தான் தமிழ்ச் சமூகம் உருவாகி அதன் பின்னரே தமிழீழத்தைக் தனிநாடாக கேட்டுப் அவர்கள் போராடு கிறார்கள் என்றும் தவறான தகவல் தமிழக மக்கள் பலரிடம் இருந்து வரும் வேளையில் இலங்கையில் தமிழ் இராட்சியமும் தமிழர்களும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இருந் திருக்கிறார்கள் என்பதை முடிந்தளவு மேடையில் பேசிய போதும், கவியரங்கங்களில் பாடியபோதும், எழுதியபோதும்

இன்றும் தவறான தகவல்களுடன் என்னை அணுகும்போது வேதனையாக இருக்கிறது. இதனை முடிந்தளவு இந்நாவல் பதிவுசெய்யும் என்று நினைக்கின்றேன். நாங்கள் ஆண்ட பரம்பரைதான், ஆள நினைப்பதில் தவறென்ன?

மேலும் வருங்காலத்தில் நமது பிள்ளைகள் எமது சம்பிர தாயங்கள், மரபுகள், மண்ணின் கலாச்சாரங்கள், சைவ நெறிகள் போன்றவற்றை எவ்வளவு தூரம் பின்பற்றப் போகிறார்களோ, அதன்படி வாழப்போகிறார்களோ என்பது கேள்விக்குறியே.

அவற்றின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள், உண்மைகள் பற்றி அறிந்துகொள்ள அவர்களுக்கு நேரமும் கிடையாது. மற்றவர்களின் அறிவுறுத்தல்களை, ஆலோசனைகளை விரும்பவும் மாட்டார்கள். ஏற்றுக் கொள்ளவும் மாட்டார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் பெற்றோர் காலாவதியான வர்கள். பெற்றோரை விட வலை ஒளியையும் கூகிளையும் நம்புபவர்கள். கணினியிலேயே குடும்பத்தைக் கொண்டிழுப் பவர்கள்.

இனிவரும் மாற்றங்களைத் தடுக்க தவிர்க்க (முடியாது, முடியாது. பெற்றோர் பார்வையாளர்களாக இருக்க வேண்டியது குடும்பத்தில் போது கான். அனால் ஒருவராக வா(மும் வாழ்வின் தத்துவங்கள் போன்ற வாழும் முறைகள், வேண்டியது அவர்களுக்கு வாழ்ந்து ഖന്നെ காட்ட பெற்றோரின் தலையாய கடமை ஆகும். எங்களோடு இருக்கும் பிள்ளைகள், அவர்கள் எங்கள் அதற்குப்பின் வரைதான் விருந்தினர்கள்தான்!

பெற்றோரே! உங்கள் பிள்ளைகள் உங்களைப் பார்த்து, தெளிந்து, தெரிந்து, வியந்து அறிந்து, உணர்ந்து, அவர் களாகவே பின்பற்றக்கூடிய அற்புதமான வாழ்க்கையை அவர்களுக்கு வாழ்ந்து காட்டுங்கள்.

இந்த நாவலில் விபரிக்கப்பட்டுள்ள விடயங்களில் எழுத்துப் பிழைகள், இலக்கண இலக்கியப் பிழைகள், தவறான

டுணையிலான்

சம்பவங்கள், காலங்கள், ஆண்டுகள், பெயர்கள் இருக்கலாம், அவற்றை எனக்கு சுட்டிக்காட்டித் திருத்த வேண்டிய பொறுப் பினை உங்களிடம் ஒப்படைக்கின்றேன்.

எனது நீண்ட தேடலின் ஊடாகக் கிடைத்த மூலங்களின் அடிப்படையில், பழம்பெரும் மொழிகளான கிரேக்கம், சீனம், ஹீப்ரூ, சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் இன்றும் நிலைத்து நிற்கும் ஒரே மொழியானதும் தொன்மை, தனித் நடுவுநிலைமை, பொதுமைப்பண்பு, தன்மை, தாய்மைத் கலைபண்பாட்டுத் தன்மை, தன்மை, தனித்து இயங்கும் தன்மை, இலக்கிய இலக்கண வளம் கொண்டமை, கலை இலக்கியத் தன்மை, உயர் சிந்தனை, மொழிக் கோட்பாடு போன்ற பதினொரு செம்மை மொழிக்கான தகைமைகளைக் கொண்டதுமானதும், இன்று சுமார் உலகெங்கும் 205 நாடு களுக்கு மேலாக பரந்து சிறந்து வாழும் தமிழர்களின் வரலாற்றினைத் தன்னகத்தே கொண்டு, கி.(மு. 20,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகத் தோன்றியதும், நான் கடல் கடந்து புலம்பெயர்ந்த போதும் 45 வருடங்களுக்கு முன் தாயின் பிறந்த மண்ணிலும் கற்ற பள்ளியிலும் பேசிப் மடியிலும், தமிழ் மொழியில் நீங்கள் பழகிய அறிந்ததையும், எனது அறியாததையும் சற்றுத் தெளிவுபடுத்தும் விதமாக காதல், வீரம், சோகம் கொண்டு அங்கும் இங்குமாகச் சில வரலாற்றுப் பதிவுகளைப் பொறுக்கி எடுத்துத் தொகுத்து வடித்திருக்கிறேன் என்ற பெருமையுடன் எனது நாவலை உங்கள் கைகளில் தவழவிடுகிறேன்.

நன்றி

இனுவிலான் சிகாகோ பாஸ்கரன் 6130 Potomac Place, Racine. Wisconsin. 53406 USA chelvadurai@gmail.com 1+ (262) 598 - 4650

பதிப்புரை

இந்த ஆண்டில் வெளிவந்திருக்கிறது. இன்றைய "கைக்குள் இந்த ஆண்டில் வெளிவந்திருக்கிறது. இன்றைய "கைக்குள் உலக" தலைமுறைகளுக்கும் வாசகர்களுக்கும் நம்முடைய சரித்திரக் கதைகள் தெரிந்திருத்தல் மிக அவசியமாகும். அந்த வரலாற்றை, சரித்திரத்தைப் புரிந்து கொள்ள இந்த நாவல் மிகச் சிறப்பான உதவி புரியும் என்றே நம்புகின்றேன்.

மட்டுமல்லாமல் இன்றைய காலத்தில் எழுத்தாக்கப் படைப்பு கள் அதிகளவிலாக வெளிவந்தாலும், அவற்றில் எத்தனை படைப்புகள் தரமுடையவை என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், மிகச் சிலவாகவே அவை இருக்கின்றன. வரலாறு சார்ந்தவை, அல்லது பண்டைய தகவல்கள், குறிப்புகள் மாக்கற்போன அல்லது மிக வயதானவர்களுக்கான ஒன்றாகவே கருதுகின்றார்கள்.

ஏற்களவே கவிதை, சிறுகதை என இரண்டு நூல்களைப் பதிப்பித்திருக்கக்கூடியசிகாகோபாஸ்கர் அவர்கள்வரலாற்று நூலொன்றை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று கூறிய போது, சாதாரண ஜனரஞ்சகம் நிறைந்த நூலாக இருக்கும் என்றே நினைத்தேன். ஆனால் நாவலைப் படிக்கிறபோது வியப்பும் பெருமையும் அடைந்தேன். ஒரு நல்ல தரமான வரவாற்றுச் சம்பவங்களைத் தழுவி எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த நாவலைப் படிக்கிறபோது நானே நிறைய விடையங்களை 9லும் 10லும் படித்த, மறந்துபோன வரவாற்றை ஞாபகப் படுத்தியதோடு மட்டுமல்லாது, அந்த வரலாறுகள் எவ்வளவு பொய்யாகவும் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகவும் சித்தரித்து தமிழருடைய வரலாற்றையே இல்லாமல் ஒழிக்கும் மறைமுகத் திட்டங்களே பாடப் புத்தகத்தில்மாற்றப்பட்டுதிணிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வரலாறுகள்.

மிகக் கச்சிதமாக இணையிலானை தலைவருடைய சாயலிலும் அவர் வரலாற்று தலைவன் எனவும், வாழ்விலும் சாவிலும் கூட இணைத்து விட்டிருக்கின்றமை எழுத்தாளரின் அதீத பற்றுதலும் ஈடுபாடுமே.

நாவல் சிறப்பு.

ஈழவாணி திரைப்பட இயக்குனர், கவிஞர், பதிப்பாளர், பூவரசி பதிப்பகம். 0091 9600131346 poovarashimedia@gmail.com

வாழ்த்துரை

அன்புமிகு அமெரிக்கா வாழ் செல்வதுரை பாஸ்கரன் அவர்களுக்கான வாழ்த்துகள். தங்களின் நூல் ஒரு மிகப் பெரிய தாக்கத்தை இலங்கையின் தமிழ் சார்ந்த உண்மை நிலையை வெளிப்படுத்தும் என நம்புகிறேன்.

1409 வரை இலங்கையின் ஆட்சி மொழி தமிழ் என்பதற்குத் தரவுகள் நிறைய உள்ளன. குமரிப் பெருங்கடல் பொங்கி நகரங்கள் அழிந்ததைப் பற்றி இலங்கை இலக்கியங்களும் பேசுகின்றன.

கடந்த 17 வருடங்களாகக் கடலில் மடகாஸ்கர் முதல் ஆஸ்திரேலியா, மலாயா முதல் தமிழ்நாடு வரை ஆய்வு செய்து வருபவன் என்ற முறையில் போர்த்துக்கீசர் வருகையை ஒட்டிய உங்கள் கதைக்களனுக்கு வாழ்த்துகள். மன நிறைவுடன்.

ஒரிசா பாலு

தமிழ் ஆய்வாளர்

ஆசிச்செய்தி

எங்கள் அன்புக்குரிய மூத்த எழுத்தாளர் திரு.செ.சண்முக பாஸ்கரன் (இணுவையூர் பாஸ்கர்) அவர்களின் வரலாற்றுப் பதிவுகளை உள்ளடக்கிய ஆவண நூலுக்கு ஆசியுரை வழங்கு வதையிட்டு மிகவும் ஆனந்தமடைகிறேன்.

"தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு"

தக்கவர்கள் பிறர்க்கு பயனுள்ள கடமைகளைச் செய்வர்,

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. அதற்கு அமைய அறப்பணிகள் பல நாளும் செய்துவரும் சகோதரன் பாஸ்கரன் அவர்கள், அறிந்த விடையங்களைச் தான் வழங்கும் சுவையாக படைப்பாளியாக விளங்கிவருகிறார். இவரது நூலாக்க முயற்சி என்பது எழுபதுகளிலேயே ஆரம்பமாகிவிட்டது. கலகலப்பு, சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டவர்களில் குயில் ஒருவராக இன்றுவரை ஈழத்து எழுத்துலகில் பேசப்பட்டு வருபவர். கவிதை, நாடகம் இவற்றில், அன்று முதல் இன்று வரை இவரது ஆர்வம் தனித்துவமானது. இந்நிலையில் அகவை எழுபதுகள் கடந்த அநுபவ ஞானத்தோடு, வரலாற்று நூலை ஆக்கி வெளியிடுவது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. நூலாசிரி யரின் இவ்வரிய முயற்சியைப் பாராட்டுகிறேன். எனது வாழ்வில் சிறுபராயம் முதல் நான் ரசித்த ஒர் ஒப்பற்ற வழிகாட்டியாகிய நூலாசிரியர் சகல சிறப்புகளுடனும் நலமே வாழ நல்லாசி கூறி அவர் பணிசிறக்கப் பிரார்த்தித்து அமைகிறேன்.

கலாநிதி. ஆறு. திருமுருகன். தலைவர், ஸ்ரீதுர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பழை. தலைவர், சிவபூமி அறக்கட்டளை, இலங்கை.

வாழ்த்துரை

போர்த்துக்கேயர் இலங்கையைக் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தை ஆக்கிரமித்து ஆண்ட கி. பி. 16ஆம் நூற்றாண்டு கால யாழ்ப்பாணச் சமூக வாழ்வியற் பின்புலத்தில் ஒரு வரலாற்று நாவலை எழுத முற்பட்ட திரு சண்முக பாஸ்கரனை வாழ்த்தவே வேண்டும்!

இலங்கையில் தமிழரின் வரலாற்றுத் தடயங்கள் முடிக்குரிய சேவையாக அசுர வேகத்தில் மாயமாக்கப்படும் காலநிலையில் இலக்கியங்களிலாவது அவற்றுக்கு அஞ்ஞாதவாசம் கொடுப்ப தற்காக அவரது பணி பெரு வெற்றி பெற என் வாழ்த்துகள்.

ச.வே. பஞ்சாட்சரம் கன*டா*

வரலாற்றுச் சான்று என்பதில் ஐயமில்லை.

நாவல்களில் வரலாற்று வரலாற்று உண்மைகளைப் ஆங்காங்கே புள்ளிகளாக அவற்றைச் அமைத்து சுற்றித் இழைகளாக இணைத்து தம் புனைவுகளை நாவலாக்கு சூழல்கள் கின்றனர். வரலாற்றுச் இந்நாவல்களில் இருக்கும். நிகழ்வுகளும் பாத்திரங்களும் மையமாக நாவல் நடத்திச் இருக்கும். செல்வனவாக உண்மைப் களை பெயர்களில் கற்பனை நிகழ்வுகளும், நிகழ்வு வரலாற்று களும் இணைக்கப்பட்டு நாவல்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும்.

அந்த வகையில் திரு. சண்முக பாஸ்கரன் அவர்கள் தாய் மண்ணின் தமிழர் மீது கொண்ட பற்றினால் வரலாறு ஏக்கத்துடன் அழிந்து விடக்கூடாது என்ற பல வரலாற்று திரட்டி "இணையிலான்" உண்மைகளைத் எனும் இந்த படைத்திருக்கின்றார். நாவலைப் தமிழர் தோற்றம், மொழி, சிறப்பு, அழிவு எனப் பல விடயங்களை வரலாறு, உள்ளடக்கிய இந்நாவல் தமிழர் மற்றும் தமிழீழ வரலாற்றுச் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு அமையும் என்பதில் சான்றாக ஐயமில்லை.

குமரிக்கண்டம் தமிழீழம் வரையிலான முதல் தமிழர் மண்ணின் தொன்மையைத் தொட்டுச் செல்வதுடன் இலங்கை வரலாற்றுப் பார்வையாகவும் அமைந்துள்ளது நாவல். படிப்படியாக அழிக்கப்பட்டு வரும் தமிழர் தம் வரலாற்று உண்மைகளை இவ்வாறான வரலாற்று நாவலூடாக உலகிற்கு ஞபாகப்படுத்த நாவலாசிரியர் எடுத்த முயற்சியாக அமைந்துள்ளது.

சாதியம், பக்தி, காதல், நட்பு, வீரம், வஞ்சகம், மதமாற்றம் என பல்வேறு அம்சங்களை உள்ளடக்கி வாசகரின் உணர்வுக்கு விருந்தாகும் சுவையான, விறுவிறுப்பான கதையோடு வரலாற்று அறிவிற்கு வேண்டிய தகவல்களும் குறிப்புகளும் இந்நாவலில் ஏராளமாகவே அடங்கியுள்ளன.

ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக்காலப் பகுதியில் நிகழ்ந்த நிகழ்வு மனிதர்களையும் களையும், அக்கால அடிப்படையாக வைத்து அக்காலத்துப் பின்புலத்தில் கற்பனையும் சேர்த்து எழுதப்படுவதே வரலாற்று நாவலாகும். அதனடிப் இராச்சியத்தின் படையில் யாழ்ப்பாண சங்கிலிய மன்னன் ஆட்சிக் போர்த்துக்கேயரின் ஆக்கிரமிப்பை காலத்தில் மையமாகக்கொண்டு சிறந்த வரலாற்று நாவலைத் ஒரு தந்துள்ளார்.

மீது தீராத காதல் கொண்டவராய் இணை பிறந்த மண் யில்லா இணுவையூரின் மண்ணான பெருமையைப் தவறவில்லை. பரைசாற்றத் வரலாற்றுத் தொன்மை இணுவையூர் ஆலயங்களின் சிறப்பு, செம்மண்ணின் மிக்க செம்மை, பசுமை என ஊரின் இரசித்து அழகை எழுதிய துடன் யாழ்ப்பாணத்தின் அடையாளமான பனை வளத்தின் பயன்களையும், முக்கியத்துவத்தையும் கதையின் நடுவே எடுத்துச் சென்றுள்ளார்.

நாவலுக்கே உரிய பாணியில் சுவாரசியமும் எதிர்பார்ப்பும் நிறைந்த காதல் கதை வாசிப்பவரின் ஆர்வத்தைத் தூண்டு வதாக அமைகின்றது. கண்ணியமாகக் காதல் உணர்வு களை வாசகர் மனம் கவரும் விதத்தில் காதலின் மாண்பினை நயம்பட எழுதியுள்ளார்.

வரலாற்று நாவல் என்றாலே போர்க்காட்சிகள் இல்லாமல் இருக்காது, அதிலும் அற்புதமான வர்ணனைகளுடன் போர்க்காட்சிகள் உள்ளன. இதில் வரும் போர்த்திட்டங்களும், அதற்கான முன்னேற்பாடுகளும் வாசகர்களை போர்க்களத் திற்கே அழைத்துச் செல்கின்றன.

தேவாரப்பாடல் பெற்ற சிவாலயமான திருக்கேதீஸ்வரம், நல்லூர் இராச்சியத்தின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆலயம், நாகத்தீவிலே வீற்றிருக்கும் நயினை நாகபூசணி ஆலயம், மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயம், இணுவில் சிவகாமி அம்மன் ஆலயம், இணுவில் பரராச சேகர பிள்ளையார் மற்றும் இணுவில் செகராசசேகரப் பிள்ளையார் ஆலயம் எனத் தமிழர் வரலாறு கூறும் திருத் தலங்களின் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

இன்று பல்பரிணாம வளர்ச்சி பெற்று உலகெங்கும் புகழ் பரப்பி நிற்கும் யாழ்ப்பாணம் என்ற தமிழரின் நகரம் நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தையும், மரபுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதை விளக்கியுள்ளார்.

முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சரித்திர துறை(முக நகரமான பற்றியும் போர்த்துக்கேயர் மாதோட்டம் படையெடுப்பு நடவடிக்கை, காலப்பகுதியில் வணிக மதமாற்ற செயற் பாடுகள் தீவிரம் அடைந்த நிலை பற்றியும் தெளிவாக அறியக் கூடிய முறையில் உயிரோட்டமாகக் கதைக்களம் கொடர் கின்றது.

பல்வேறு வரலாற்றுச் சான்றுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள தமிழ் வரலாற்று நாவலைத் தமிழர் நாம் வரவேற்றுப் போற்ற வேண்டும். நாவலாசிரியர் மென்மேலும் பல படைப்புக்களைத் தர எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் புரியட்டும்.

லக்சனா மாறன்

கவி வாழ்த்து

தண்டமிழ்நூலியலை தவறாமல் ஆக்கிவரும் வண்ணழகு இணுவில் வளம்பெருகு மண்கவிஞர் நுண்மையொடு நாவல் நுணுகியடிச்சுவட்டை நாவலெனத்தரும் நயமிகு நற்பணி வாழ்க வாழ்க.

ஈழப்புலம் சார்ந்த எண்ணற்ற தொன்மையெலாம் இயல்புடைய நற்றமிழர் உயர் குடியின் வரலாறு. ஆழப்புதைத்தெமக்கு அநியாயம் நேர்ந்தாலும் அடிச்சுவடு ஆராய்ந்து உயிர்த்துடிப்பில் பதிவுசெய்வோம்.

கதையோ காவியமோ காதல் இலக்கியமோ எதுவேனும் எழுதியெங்கள் எண்ணற்ற காத்திரத்தை எங்கேனுமேனும் பரவவைப்போம் எனுமாப்போல் எழுந்திந்த நாவல் உயிர்த்துடிப்பாய் பிறக்கிறது.

யாரேனுமெழுதாத நல்லமிகு பக்கங்களை தானாக எழுதி தரமானநாவலாகப் பார்போற்றப்படைக்கின்ற எங்கள் சிக்காகோ பாஸ்கர் நீடூழி நிலைத்து இன்னும் ஒண்பரிய தண்டமிழை வளர்த்திடுக நன்றே.

ஒரிரண்டு திங்களல்ல நாலாண்டு மேலாகத் தகவல் பலதிரட்டி தான்திரியும் தேசமெலாம் நுகர்ந்து தமிழ்வேரின்நுண்ணரிய வடபுலத்து தடத்தைப்பதிவுசெய்ய தாராளம் கதை கோர்த்தார்.

கதையின் சுவைதேடும் கனதிவாசகர்கள் உணர்ந்து திடங்கொண்டு உண்மைவரலாற்றை விளங்கிமனங்கொள்ள விரும்பிச்சமைத்திட்ட வீரக்கதை நூலை விருப்புடனே வாழ்த்துகிறேன். சான்றேதும் தாராளம் இல்லாத போதினிலும் வாய்மூலபேச்செடுத்து வளமாகக்கோர்த்தடுக்கி ஆதாரமான கதையொன்றைப்பற்றி நின்று ஆத்மார்த்தமாக படைக்கின்ற நாவலை யாம் போற்றுகிறோம்.

வாழ்க நின்பணிஜய, வளரட்டும் தமிழுலகு பாரெங்கும் பரவிமறத்தமிழர் சால்பு விரவட்டும் சான்றாதாரமென நின்நாவல் விளங்கட்டும் நெஞ்சார எமதன்பில் என்றென்றும் வாழ்த்துகிறோம்.

கலைஞானச் சுடர்ஸ்ரீமதி சுபாஷினி பிரணவன், இயக்குநர், தேஜஸ்வராலயா கலைக்கூடம். இராமநாதன் இந்து மகளீர் கல்லுாரி, கொழும்பு.

சொல்வளம் தேக்கம் இன்றி ஓடும் தேனருவி

மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமும் ஆடமைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்போல்– நாடிமுன் ஐதுரை நின்ற வணிந்துரையை யெந்நூற்கும் பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது.

ஒங்கி உயர்ந்த மாளிகைக்கு எப்படி ஒவியங்கள் எடுப்பானதோ, எழில் பொங்கும் ஒரு நகருக்கு எப்படியொரு தலைவாயில் சிறப்பானதோ, பெண்கள் அழகொழுகுபவர்களானாலும் அவர்களுக்கு மேலும் அழகுக்கு அணி கூட்ட அணிகலன்கள் எப்படி இன்றியமையாததோ, அதுபோல ஒரு நூலுக்கு அணிந்துரை அவசியம் என்கிறது நன்னூல்.

இன்னூல் தரும் நம்மாள் ஒரு கலைஞன், கவிஞன், எழுத்தாளன், நகைச்சுவை நாவலன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சரியானவன், எதற்கும் சரியாதவன். இந்நூலுக்குள் புகுந்தெழுந்து வெளிவரும் போது இது அனைவருக்கும் புரியும்.

இலங்கையில் தமிழர்களின் வரலாறு என்பது அரசியல் சூறாவளியில் சிக்கி சின்னா பின்னப்படும் இந்தச் சிக்கலான சூழ்நிலையில், இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்கில் தமிழ் மக்களின் வரலாற்றைத் தொட்டு எழுதுவது என்பது ஒரு அக்னிப் பரீட்சையே.

சிங்கள மகாவம்சமும், வடஇந்திய வரலாற்று நூல்களும், தங்கள் அரசியல் சமூக சூழ்நிலைக்கு ஏற்றபடி தங்கள் நிலைப்பாடுகளை தக்கவைத்துக்கொள்ள, இலங்கையில் தமிழர்தம் தொன்றுதொட்ட வரலாற்றை இன்று வரை தொடர்ந்து திரிபுபடுத்திப் புனைகதைகளையும், புழுகுகளையும், அரங்கேற்றிக் கொண்டே இருக்கின்றனர்.

வரலாறு அபூரணமானது மற்றும் பக்கச்சார்பானது, அது பலவிதமான குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. அந்த வரலாற்றை எழுதுபவர்கள், தனது வாசகர்கள் அப்படியே எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டதே மிகவும் பொதுவான குறைபாடு என்கிறார் ஆஸ்திரேலிய எழுத்தாளர் Tansy Rayner Roberts.

வரலாறு என்பது பெரும்பாலும் தவறான நிகழ்வு களின் கணக்கு, பெரும்பாலும் முக்கியமற்றவை. வரலாற்று நிகழ்வுகள் ஆட்சியாளர்களால், பெரும்பாலும் போர்வாள் களால், அடக்குமுறைகளால், மற்றும் வெற்றி பெற்றவர் களால், பெரும்பாலும் முட்டாள்களால்கொண்டுவரப்பட்டது என்கிறார் அமெரிக்க கவிஞர் எழுத்தாளர் Ambrose Bierce.

இந்த வகையில் சிதைக்கப்பட்ட திரிபுபடுத்தப்பட்டவரலாற்றை, ஆங்காங்கே கிடைக்கும் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், கற்பனை பாத்திரங்களின் ஊடாக தனக்கே உரிய பாணியில், ஒரு வித்தியாசமான முறையில், ஒரு வரலாற்று நூலாக வரைகிறார், இணுவில் ஈன்றெடுத்த இனியவர், இன்று சிகாகோ மண்ணில் நம்மோடு இணைபவர், இணுவிலான் சிகாகோ பாஸ்கர்.

உண்மையைச் சிதைக்காமல் எழுத வேண்டும் என்கின்ற இவரது முன்னெடுப்பும், வரலாற்றுத் தேடலுக்கான விதையைவிதைக்க வேண்டும் என்கின்ற பொறுப்புணர்வும், முனைப்புடனே தெரியும் பெரும் முயற்சி இந்நூல். இது எம்வினைப்பயனே.

வேண்டுமென்றே குழப்பப்பட்ட நம் வரலாற்றைக் குழப்ப மின்றி ஆராய்ந்து, விழப்பமாய்ச் சொல்லுவதில், இவரின் எழுத்தாற்றல் கொப்பளித்து நிற்கிறது. தமிழும், சைவமும், தழைத்த பூமியில் பஞ்சம் பிழைக்க வந்து, 1505–ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1948 ஆம் ஆண்டு வரை தங்கியிருந்த அந்நியப் பாவிகள் இழைத்த அநீதிகளைத் தான் புனைந்த பாத்திரங்களோடு இழைத்து, வரலாற்று உண்மைகளை எம்முள் அழைத்துவரும் உத்தி வித்தியாசமானது.

எளிமையாக வரலாற்றுத் தகவல்களை எம்முள் கடத்தும் விதமான இந்தூல் இன்றைய காலத்தில் அத்தியாவசியமானது. மத மாற்றத்திற்கான மொழிச்சிதைவுக்கான ஒல்லாந்தர், போத்துக்கீசர், ஆங்கிலேயர், போட்ட கடும் சட்டங்களை பெரும் திட்டங்களை, இழைத்த தாங்கொணாத கொடுமைகளைக் காட்சிகளாக இங்கே சாட்சியப்படுத்துகிறார் இந்நூலில் ஆசிரியர்.

கற்பனை பாத்திரங்களின் பெயர்கள் என்பதை மறைத்தும் மறைக்காமலும் நேத்திரமாக யார் யார் என எடுத்துக்காட்டும் வண்ணத்திலான இவரின் எழுத்து வித்தை விசித்திரச் சிந்து. ஒரு வரலாற்று நாவலுக்கான எடுப்பான சொற்றொடர்களும், காட்சி விளக்கங்களும், நடப்புகளை நம் கண்முன் காட்சிக் கடலாக விரிக்கின்றன. எடுத்த பொருளின் இறுக்கம் குறுகாவண்ணம் எடுத்தியம்பும் இவரின் சொல்வளம் தேக்கம் இன்றி ஒடும் தேனருவி.

சைவமும் தமிழும் இரு கண்களாய் விரியும் இணுவில் திருப்பூமி ஈன்றளித்த ஆன்றோர்கள் கணக்கிடக் கணக்கிட அதிகம். இன்னூலாம் நன்னூலின் ஆசிரியரும் இணுவைநல்லூரின் இக்கணக்கே. இப்படியான பிறப்பு களின்சிறப்பினாலேயே காலம் காலமாக பல்வேறு தரப்பினர் முயன்றும், நம் மதத்தையும் இனத்தையும் யாராலும் அசைத்து அழித்துவிட முடியவில்லை.

"The things I want to know are in books; my best friend is the man who'll get me a book I ain't read" - Abraham Lincoln

மார்கண்டு ச. விக்னேஸ்வரன் Attorney-at-Law (USA), Barrister & Solicitor (Canada)

பாரதியின் வடிவாய் சண்முக பாஸ்கரன்

'**'ைக**வநன்னெறிதான் தழைத் தோங்குக

தெய்வ வெண்டிரு நீறு சிறக்கவே"

கடவுட் கொள்கை சமயம் எனப்படும். அச்சமய உண்மை களைத்தேர்ந்து-தெளிந்து,தெளிந்தபடிஒழுகுவதே-வாழ்வதே கற்றதனாலாய பயனாகும். உய்வினை உறுதியாகத் தரவல்ல தெய்வக் கொள்கைகளைக் கல்லாது, ஏனைய வற்றைக் கற்பவர் வாழ்வில் பூரணத்துவம் பெற்றுவிட முடியாது.

அந்த வகையில் திரு. சண்முக பாஸ்கரனும் தான் சார்ந்த சமயத்துக்கும் தன் மொழி ஆர்வத்தினால் தன் தாய்மொழிக்கும் பலப்பல ஆக்கப்பூர்வமான பணிகளைச் செய்து பதிப்பித்து வந்திருக்கிறார்.

எவருமே இற்றைவரை கண்டிராத தொட்டிராத – எழுதாத விடயங்கள் பலவற்றை வரலாற்று முறையில் குறிப்பாகக் கூறிக்கொண்டு செல்வது இந்நூலுக்கு அழகு சேர்த்து எமது பாரம்பரிய வரலாற்றை உந்துதலாக்கி, அந்த உந்துதலின் உத்வேகத்தில் இந்தப் படைப்பு வெளிவருவதை இட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

வேதாகமங்களும், புராணங்களும் சைவத்தின் தொன்மைக்குச் சான்றாவன. இவ்வேதங்களிலும் பழைய வேதங்கள் இருந்தன எனத் தொல்காப்பியப் பாயிர உரையில் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியுள்ளார். ஆனால் தமிழர் வரலாறு அல்லது இணுவையூர் வரலாறு என்பதை பலர் பதிவிட மறந்து இருக்கிறார்கள்.

இந்த நூலில் பல அரிய உண்மைகளை இரத்தினச் சுருக்கமாக ஆங்காங்கே தொகுத்து, கனகச்சிதமாக உங்களின் சிந்தனைக்கு காட்சிப்படுத்திய பெருமை சண்முக பாஸ்கரன் அவர்களையே சாரும்.

உலகத் தோற்றம் பற்றி எமது புராணங்கள் கூறும் காலக்

கணிப்பும், நிலநூலாராய்ச்சியாளரின் காலக் கணிப்பும் ஒன்றோடொன்று ஒத்து இருக்கின்றன. ஆனால் தமிழனாகிய இராவணனை அரக்கனாகக் காட்டும் பாங்கு சில நூலாசிரியர் களின் கற்பனை. ஆனால் தமிழன் குமரிக்கண்டத்தில் இருந்து உலகம் முழுதும் ஆளுமை செய்தது மெல்ல மெல்ல வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த திருமூலரும், அவர் பின்வந்த சமயக்குரவர்களும் சைவத்தின் தொன்மையைத் "முன்னைப் பழம் தெளிவாக்கியுள்ளனர். பொருட்கும்-முன்னைப் பழம்பொருளே," "எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும், "அப்பாலும் போற்றி" ഞ அடி சார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்" எனச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனரும், "யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே மாதொரு பாகனார் தாம் வருவார்" என அருணந்தி அறிஞர்களும் சிவாசாரியாரும், இன்னும் பல அருளிய பகர்கின்றன. அங்கனமே வாக்குகள் எமக்குச் சான்று எமது வரலாற்றுப் பொக்கிசங்களை தேடித் தேடி தொகுத்து அதை உருவகப்படுத்தி எமக்கு முன்னே அழகு தமிழில் காட்சிப் படுத்தியிருக்கிறார் சண்முக பாஸ்கரன் அவர்கள்.

வணக்கம் உலகில் எல்லா நாடுகளிலும் சிவலிங்க ஒரு காற் பரவியிருந்தது என்பதற்குப் போதிய சான்றுகள் கிடைத் சீன, யப்பான், பசுபிக் கடற் தீவுகள் முதலிய துள்ளன. இவ்வழிபாடு இன்னும் முற்றிலும் மறைந்து இடங்களில் விடவில்லை. போர்த்துக்கேசர் முதல் ஆங்கிலேயர் வரை எமது நாடு பல விதமான அழுத்தங்களால் சின்னாபின்ன மாக்கப்பட்டும் தமிழும் மதமும் அழியாது நிற்பது எமது இணுவில் பெருமைக்குரியதே

இணுவிலில் நூற்றண்டில் 18-ஆம் சின்னத்தம்பிப் கி.பி. புலவர். இலக்கியத்திற் பல புதுமைகளைப் புகுத்தி பஞ்ச தூது என்னும் தூது சிற்றிலக்கிய வடிவத்தை வண்ணத் சிவகாமசுந்தரி ஆக்கியவர். மேலும் இணுவைச் பதிகம், சிவகாமியம்மை பிள்ளைக் தமிழ், இளந்தாரி புராணம், நொண்டி நாடகம், கோவலன் நாடகம், அனிருத்த நாடகம் ஆகியவற்றையும் பாடியுள்ளார். அந்த வகையில் இந்த நூலும் எமது இணுவை மைந்தனுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் .

நடவடிக்கைகளில் மாற்றும் இணுவில் மதம் எந்த 俞(历 மக்களையும் மதமாற்ற முடியாது தோற்றுப்போன மேற்குத் தேச வல்லுனர்கள் சலித்துப் போய் சொன்ன வாசகம் இலந்தை முள்ளைக்கூட திருத்தினாலும் இந்த இணுவிலானை மதம் முடியாதென்று. அத்தனை பெருமை கொண்டது மாற்ற எமது இணுவில் மண். அந்த மண்ணின் மைந்தன் சண்முக பாஸ்கரன் எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய காவியம் ஒன்று தற்காலத்திலே செய்து தந்திருக்கிறார். நூலின் அழகை மாத்திரம் அனுபவித்துவிட்டு அதன் உள்ளடக்கத்தை வாசிக்க வேண்டும். அது நிச்சயம் மோதகம் போல் இனிக்கும்.

இவரின் இந்த முயற்சியைப் பார்க்கும்பொழுது "நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ! சொல்வீர்!" என்று அறைகூவி, சாதாரண தமிழ் மக்களைத் தட்டி எழுப்பிய பாரதியை சண்முக பாஸ்கரன் அவர்களின் வடிவில் காண்கிறேன். உலகில் வாழும் தமிழர்கள்

"ஆங்கிலம் ஒன்றையே கற்றார் – அதற்கு ஆக்கையோடு ஆவியும் விற்றார் தாங்களும் அன்னியர் ஆனார் – செல்வத் தமிழின் தொடர்பு அற்றுப் போனார்"

என்பது போல இல்லாமல் எமது வரலாற்றுக்கும் வாழ்வுக்கும் வழி சமைத்த சண்முகபாஸ்கரன் அவர்களை வாழ்த்தி இது போல் அரிய பல விடயங்களை மக்கள் முன்கொண்டு வர எல்லாம் வல்ல எமது சிவகாம சுந்தரியைப் பணிகிறேன்.

"சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் - கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்!"

மாணிக்கவாசகர் வைத்தியலிங்கம், *ஜெர்மனி*

சிந்தனையும், வந்தனையும்

எழுத்தாளர் பாஸ்கர் ஏற்கெனவே சில நூல்களை எழுதி வெளியிட்டவர். தான் யாத்த நூல்களையெல்லாம் அமெரிக்கா, இலங்கை, கனடா ஆகிய நாடுகளில் எல்லாம் வெளியிட்டு, உருவாக்கியவர். வட்டத்தை ஓர் தனக்கென வாசக இலங்கையிலே பழகிய, சந்தித்த மக்களை தன் நூல்களில் மட்டுமன்றி, உலாவிட்டவர். மாக்களையும் மக்களை வைத்துக் கதை புனைந்தவர். உதாரணத்திற்கு ஒன்றினைச் சுட்டிக்காட்ட என் மனம் விழைகின்றது. தனக்கு <u>ந</u>ன்கு பரிச்சயமான, தனது ஊரின் மத்தியிலுள்ள "புளிய மரத்தை" மையமாகக் கொண்டு, "சீனிப் புளியடி" என்ற கதை நூலை ஆசிரியர் எழுதினார். அது என்னை மிகவும் ஈர்த்திருந்தது.

ஆசிரியர் தான் பிறந்த நாடாகிய இலங்கை மீது அபாரக் காதல் கொண்டிருந்தார். அதனாலே இலங்கையின் பூர்வீகப் பெயரான, "ஈழம்" என்ற அழகிய சொற்பதம் ஒருபொழுதும் அழிந்துவிடக்கூடாதென்பதில் ஆசிரியர் மிகக் கவனமெடுத்து, பதிவுசெய்து, எழுத்தில் ஆங்காங்கே தனது அதனைப் பவனிவரச் செய்கிறார். உதாரணத்திற்கு ஒர் சம்பவத்தை, இங்கே சுட்டிக் காட்டுகிறேன். 2010ம் ஆண்டில், தமிழ்நாட்டில் "செம்மொழி" மகாநாட்டை சிறப்பாக நடாத்தினர். அம்மகா பங்குபற்றிய அறிஞர் நாட்டில் ஒருவர், ஈழம் என்பது தமிழ்ச்சொல் என்று பேட்டியில் பத்திரிகைப் அல்ல குறிப்பிட்டிருந்தது பெரிதாகச் சிலரால் சிலாகிக்கப்பட்டது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் தலைமை வகித்த அக்கருத்தரங்கில், அடியேன் எழுந்து ஈழம் என்பது ஒர் தமிழ்ச்சொல் என்றும், இதனைப் பழந்தமிழ் நூலான "பட்டினப் பாலை" வலியுறுத்துகிறதெனக் கூறி, "ஈழத்துணவும், காழகத் தாக்கமும்" என்ற அடிகள் மெய்ப்பிக்கின்றன என்றும் கூறினேன். இதனைத் துணைவேந்தரும், அங்கிருந்த அறிஞர் களான பேராசிரியர் சண்முகதாஸ், கலாநிதி பற்றிமாகரன் ஆகியோரும் ஆமோதித்து ஏற்றுக்கொண்டனர். இதேபோல் ஆசிரியர் பாஸ்கருழ்_{ங்க}வுது வொழிலையு, அதன் சிறப்புக்களை, noolaham.org | aavanaham.org அருந் தமிழ் மொழியிலிருந்து உருவெடுக்கும் சொற்களைப் பாதுகாத்துச் செழுமைப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆதங்கம் அவரது படைப்புகளில் துலாம்பரமாகத் தெரிகின்றது. மேலும் ஓர் மொழி அழிந்தால், அதனைப்பேசும் இனமும் சுவடு தெரியாது அழிந்துவிடும் என்பது ஆசிரியரின் மிகத் தெளிந்த கருத்தென்பதை, அவர் தன் படைப்பிலக்கியங்கள் மூலம் பறை சாற்றுகின்றார். மேலும் "இணுவிலான்" என்று தனதூரைத் தன்பெயருடன் இணைத்து வைத்திருக்கின்றார். பல சித்தர்கள் இணுவிலில் வாழ்ந்துள்ளனர்.

முழுவதுமே மானிடம் ஆசிரியரின் சிந்தனை பற்றியதே! வறுமைப்பிணிக்கு நலிந்தோர்க்கு எவ்வகையில் உதவலாம், சாவுமணியடித்து விரட்டலாம், പ്പവ எப்படி ஓர் நேர கோட்டில் எல்லோரையும் உயர்த்தி வாழவைக்கலாமென்பதே அவரின் சிந்தனை.இத்தகைய பல நற்சிந்தனைகளை அடிந-ாதமாகக்கொண்டு, சரித்திர சம்பவங்களைக்கலந்து, கூடவே தனது இயல்பான நகைச்சுவை நடையிலும் தோய்த்து, நாவல் ஒன்றைப்பிரசவிப்பதில் ஆசிரியர் கருத்தரித்துள்ளார்.

ஈழத்தில் இளமைக்கால வாழ்க்கை. பின்னர் அமெரிக்காவில் பயின்று, தொழில்துறையில் பயின்று, அமெரிக்காவிலேயே 45 வருட வாழ்க்கைக் கழிப்பு, உலக நாடுகள் பலவற்றைத் தரிசித்துப்பெற்ற அனுபவங்கள் ஆகியன ஆசிரியரின் எழுத்துப் பயிருக்கு உரமூட்டிய பசளைகள் என்றே நினைக்கின்றேன்.

வாழ்த்துகிறேன். இணுவை ச. சிறிரங்கன், இலண்டன்.

வரலாற்றுக் கற்பனையில் உருவான நாவல்

பாஸ்கரன் அவர்களை முதன் முதலில் சிகாகோவில் சந்தித்த போது எனக்குக் கண்ணில் பட்ட அவருடைய அமைதியான தோற்றமும், கனிவான பேச்சும், ஆதரவான வார்த்தைகளும், பேச்சில் தெரிந்த நிதானமும், அவரது ஒரு பக்கம் மட்டுமே என்பது நாளடைவில் புரிந்தபோது வியப்பும், மரியாதையும் பன்மடங்கு உயர்ந்தன என்பதே உண்மை.

ஒவ்வொரு நிகழ்விலும், ஒன்றுகூடலிலும், விருந்திலும் சற்றே எட்டி நின்று, ஆனால் காதில் விழக்கூடிய தூரத்தில் தற்செயலாக கவனிக்க நேர்ந்த நேரமெல்லாம், பாஸ்கரன் அவர்கள் பேசுவதும், கவனிப்பதும், உற்சாகம் அளிப்பதும், பெறுவதும் தமிழ்மொழியும், இனமும், கலாசாரமும் சார்ந்துதான்.

அந்த ஆர்வம், பங்களிப்பு எல்லாம் உண்மையில், கடலின் சிறு துளி போன்றது என்பதே உண்மை. அதற்கு மிகச் சரியான உருவம் இந்த நாவல்,

அவர் தமிழ் மொழி, வளம் பற்றி ஆர்வம் பொங்கப் பேசுவது என்பது, கால் வருடி விளையாடும் அலை போன்றது. அந்த அலை பொங்கும், ஒங்கி எழுந்து, ஆர்ப்பரித்து பனை உயரம் காட்டும் வாய்ப்புகளையும் கண்முன் கண்டிருக்கிறேன் – தமிழ் இனமும், மக்களும் படும் துன்பங்கள், துயரங்கள், சவால்கள் குறித்த கவலையும், அக்கறையும் நிறைந்த ஆர்ப்பரிப்புகள் அவை.

ஆர்ப்பரிப்பதோடு நின்றுவிடவில்லை. படகோ, கட்டுமரமோ, கப்பலோ முடிந்ததை, முடிந்த நேரம், முடிந்த விதம், தானும், அதே அலைவரிசையில் உள்ளவர்களோடு இணைந்து உதவிக்கரம் நீட்டியதும் அறிந்தது தான்.

அவையெல்லாம் தற்காலிகப் பலன் தருபவை என்பது உண்மை. அதனால்தான், இந்த ஒங்கி எழுந்த அலை தாண்டி, மிக ஆழமும் வளனும் நிறைந்த பக்கம்தான், இவரது தீராத தேடல். தான் பிறந்த மண், அதன் வரலாறு, விழுமியங்களைத் தேடிய தேடலில், தமிழ் இனமும், அதன் வரலாறும், பண்பாடும், அவை பற்றிய உண்மைகளும் பல பல இடங்களில் மறைந்தும், மறைத்து வைக்கப்பட்டும் இருப்பது, இவருக்குத் தெரிய வந்திருக்கிறது.

இந்தத் தனி மனிதத் தேடல், எத்தனை ஆண்டுகளாக, எத்தனை இடங்களில், எத்தனை பேரோடு தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதை, இந்தப் படைப்பைப் படிப்பவர்களால் முழுமையாக உணர முடியும்.

பல சான்றுகளில் கிடைத்த தகவல்களைத் திரட்டியவர், அவற்றைத் தம் மக்களோடு பகிர எடுத்த வடிவம் இன்னும் வியப்பைக் கூட்டுகிறது. பள்ளியில் கட்டாயப் பாடமாகவும், பின்னாளில் சொந்த ஆர்வத்திலும் நம்மில் பலரும் இந்த நாவலில் பொதிந்திருக்கும் வரலாற்று உண்மைகளை, வறண்ட தகவல்களாகப் படித்தும், பார்த்தும் இருக்கலாம்.

ஆனால் அதையெல்லாம் அவர் எப்படி ஒரு நாவலில் பின்னிப் பிணைத்து இருக்கிறார் என்பதை நாம் படித்து அறிவது, மிகவும் சுவையான அனுபவமாக இருக்கும்.

நாவல் எழுதுவது என்பது எவ்வளவு பெரும் பொறுப்பு என்பது எழுதிப் பார்த்தால் மட்டுமே புரியும். வரலாற்று உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதுவும் வரலாற்றில் முழுமை யாகக் கோர்வையாகக் கிடைக்காத இடைவெளிகளில் கற்பனைக் கதாபத்திரங்களைக் கொண்டு பூரணப்படுத்துவது என்று இவர் கையில் எடுத்திருக்கும் சவாலை நினைக்கவே தலை சுற்றுகிறது.

பாஸ்கரன் அவர்களது படைப்புக் கடலில் கால் நனைத்து, அவரது தமிழ் அலையில் மிதந்து, கருத்து உணவைச் சுவைத்து, வரலாற்றுக் கற்பனைப் படைப்பில் ஆழத்தில் திளைத்து, முத்துக்களை முழுமையாக அனுபவித்து பலனும், மகிழ்வும் அடைவோம்.

திருமதி கல்பனா சோழன், *12.10.2022* இணையிலானை இலங்க வைத்து, என்னை வியக்க வைத்த நன்றிக்குரியவர்கள்!

🕼ந்நாவலை மிகவும் சிறப்பாகச் செய்வதற்கு ஆலோசனை தந்து, பல வழிகளிலும் உதவி, அழகாக உருவாக்கித் தந்த பதிப்பாளர், கவிஞர் ஈழவாணி அவர்களுக்கும்,

எனது நாவலை, ஒவ்வொரு வரிகளாகப் படித்து, ஆங்காங்கே இருந்த சொற் பிழைகள், இலக்கியப் பிழைகளைச் சுட்டிக் காட்டித் திருத்தி, ஒழுங்கு செய்து, நாவலைப் பூரணப்படுத்த மிகவும் உறுதுணையாக இருந்து ஊக்கமளித்த திருமதி லட்சணா மாறன் அவர்களுக்கும்,

இந்த நாவலை எழுத ஆரம்பித்ததும், அதற்கு உருவகம் கொடுக்கும் விதமாக ஒவியம் தீட்டி, அதனை ஊடகங்கள் மூலமாக விளம்பரம் செய்த போது பலரின் கவனத்தைக் கவர்ந்து ஆவலைத் தூண்டும் அழகான ஒவியங்களை வரைந்து தந்த ஒவியர் பாலா பாலசண்முகன், சசி பாலசிங்கம் அவர்களுக்கும்,

வாழ்க்கையில் நான் அடைந்த பேறுகளில் மேலான பேறாக வாய்த்து என் தாய்க்குப் பின் தாரமாக என்னைத் தாங்கி, ஒங்கி வாழவைக்கும் என் மனைவி பாக்கியலட்சுமிக்கும் (காந்தி), மற்றும் என் வரலாற்றுக்கு அடையாளமாக விளங்கும் பிள்ளைகள் சங்கரன் சரவணன் குடும்பத்தினருக்கும்,

மானுடத்திற்கு ஒரு அதிகாரமாக விளங்கி, பலருக்குக் கைகொடுத்து வாழவைக்கும் கண்ணன் (சீவரட்ணம் விக்கினேஸ்வரன்) அவர்களுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

அணிந்துரை

சேட்டத்தை மட்டுமே நீதி பரிபாலனம் செய்யும் கருவியாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்யும் புற நாடுகளில் புகுந்து வாழும் நிலை ஏற்பட்ட பின்புதான் சட்டத்தைப் புறந்தள்ளி தருமத்தை மட்டுமே நீதி வழங்கும் மெய்ப்பொருளாகக் கைக்கொண்டு வாழ்ந்த எங்கள் இனத்தின் மீது இருந்த பற்று இன்னும் அதிகமாகின்றது.

அந்தப்பற்று அதிகமாகின்ற போது அந்த இனத்தைத் தாங்கிக் கொண்ட நிலத்தின் மீதும் அதில் வாழ்ந்த முன்னோர்கள் மீதும் ஒருவித ஈடுபாடு தோன்றுகின்றது. அந்தப் பற்று இயல்பாகவே நாட்டுப்பற்று மிகுந்த அண்ணன் சண்முக பாஸ்கரன் போன்ற சொல்லேர் உழவர்களின் பண்பட்ட நெஞ்ச வயல்களில் எண்ணப் பயிர்களாக வளர்ந்து அறுவடை செய்யப்படும்போது தான் இத்தகைய இனமான எழுச்சிமிக்க நூல்கள் தோன்று கின்றன.

இந்த நூலை உருவாக்க இரு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சண்முக பாஸ்கரன் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் கொஞ்சமல்ல. உறியில்லாத் தயிர் போல உருக்குலைந்து கிடந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பல இலக்கியத் தேனடை களைப் பிழிந்து ஒருசில துளிகளைத்தான் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

அவற்றின் உண்மை பொய் நாடிப் பல நூல்களையும் படித்து ஒப்பு நோக்கியிருக்கின்றார் சண்முக பாஸ்கரன் அவர்கள். முனைவர்கள், விரிவுரையாளர்கள், ஆய்வுத்துறை அறிஞர்கள் என்று பலரோடும் தொடர்பு கொண்டு விவாதித்தும் கேட்டறிந்தும் தன்நூலுக்கு வலுச்சேர்த்திருக்கின்றார்.

செவிவழிச் செய்திகளைச் சேகரித்துச் செதுக்கி தான் உண்மை யென்று நம்பும் செய்திகளை மட்டுமே வரலாறு ஆக்கியிருக் கின்றார் ஆசிரியர். ஆய்வுகளுக்குப் பின்புலமாக இருக்க வேண்டிய அரசுகளே பல தொல்பொருள் தடயங்களை இலங்கை மண்ணில் காலங்காலமாக அழித்துவிட எஞ்சிய சிலவற்றை வைத்துக் கொண்டு இத்தகைய பெரு நூலை எழுதுவது என்பது எல்லோராலும் செய்யக்கூடியது அன்று.

வரலாற்றுச் செய்திகளை வலியுறுத்திச் சொல்லும்போது கலைநயத்தையும் அதனுள்ளே தூவிச் செல்வது என்பது பண்பட்ட எழுத்தாளர்களால்தான் செய்யக்கூடியது. அதனை யும் சரிசெய்து தன் எழுத்தின் நளினத் தன்மையையும் பாஸ்கரன் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டத் தவறவில்லை.

விரித்த கம்பளமாய்ப் பரந்து கிடந்த செம்மண்ணில், வெடித்துச் சிதற ஆயத்தமாக முத்திச் சிலதும், வெண்கட்டித் தயிர்ப் பந்துகளாய்ப் பலதுமாகக் காட்சி தந்த பருத்திச் செடிகளி னூடாகக் கதிரவனின் கதிர்பட்டுக் கன்னியவள் முகம் தொட்டு, அன்று மலர்ந்த மல்லிகை மலரைப்போல, அங்கு விரிந்து நின்றாள் பாவை, தமிழினி.

இதிலே ஆசிரியரின் உவமை நுணுக்கம் போற்றத்தக்கதாக இருக்கின்றது. பருத்திச் செடிகள் வெடித்துச் சிதறிய காட்சி தயிர்க்கட்டி போலத் தெரிகிறதாம். என்ன காரணம் முற்றிய தயிரும் ஒன்றாக இருப்பதில்லை வெடித்துப் பல துண்டுகளாகச் சட்டிக்குள் கிடக்கும். அது போல செடியிலே தெரியும் பருத்தியும் கிளைக்கு ஒன்றாக தூரத்திலே நின்று பார்ப்பவர் களுக்கு தனித்தனிக் கட்டிகளாகத் தெரியும் என்ற உண்மை சண்முக பாஸ்கரன் போன்ற அகக்காட்சித் திறன்மிக்க எழுத்தாளர்களின் நூல்களிலேதான் காணமுடியும்.

நாவலின் எழுத்துக்கள் போர்த்துக்கீசரையே முதல் எதிரி களாகக் களம் காண்கின்றன. சைவநெறியைத் தவிரப் புறநெறிகளைக் கைக்கொள்ளாத இணுவில் கிராமத்திலே பிறந்து வளர்ந்த நூலாசிரியர் சைவக் கோயில்களை நாடு முழுவதிலும் இடித்தழித்த போத்துக்கீசரை ஆவணப்படுத்தும் இடங்கள் மிகவும் சோகமானவை.

நல்லூர் கோயில் இடிக்கப்பட்டு இந்தக் கற்களால் உருவான யாழ்ப்பாணக் கோட்டை பற்றிய செய்தியைக் காண்கின்றோம். புகையிலையும் வெங்காயமும் பயிரிடப்படும் இணுவில் கிராமத்தில் தான் ஒரு காலத்தில் கரும்பும் நெல்லும் விளைந்தது என்ற செய்தி கிடைக்கின்றது. ஒரு காலத்தில் ஏற்படப்போகும் சமுதாய மாற்றங்களுக்கு அதற்கு முந்தைய காலகட்டங் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சில களில் விதைகள் தூவப்பட்டிருக்கும். இன்று சினிமா வருகையால் அருகி அழிந்துவரும் நாதஸ்வரக்கலை அன்றும் சின்ன மேளத்தின் வரவால் நலிவுறத் தொடங்கிய செய்தியை 14ம் நூற்றாண்டுத் திருவிழாக் காட்சியைக் கொண்டு காண்கின்றோம்.

பெரும்புகழ்பெற்ற நல்லப்பர், வல்லப்பராகப் பல்லப்பர் ஆலயத்தில் தினம் அன்றைய பெருமளவில் பக்தர்கள் கூடியிருந்தார்கள்! வெண்ணிலவு வானத்தின் விசுவரூபம் எடுத்து இருளை வெளிச்சத்தைப் ஒழித்து, பரப்பித்தானும் சூரியனுக்குச் சளைத்தவனில்லை என்று தனது வல்லமை காண்பிப்பதற்காகப் பூமியை யைக் ஒளியூட்ட முயன்று கொண்டிருந்தது.

அலங்கார மேடையில், தவிலுக்கெனத் தரணியில் பிறந்து இடத்தைப் தனக்கென பிடித்துப் Q(历 புகழ்பெற்ற தவில் கோடையிடியென சக்கரவர்த்தியும், பெரிதாக (மழங்கும் சின்னவனும், கவிபாடும் தவிலால் புண்ணியனும், செல்வாக்குப் பெற்ற சீலனும் மற்றும் நாதத்தால் சூழலையே நிரப்பும் நாதஸ்வரக் கலைஞர்களான இராமனும், கோவிந்தனும், மூர்த்தியும், கானக்குமரனும் மற்றும் கலைஞர் களோடு சேர்ந்து இசையால் நாத வெள்ளம் பொழிந்து மேடைக்கு முன்பாக அமர்ந்திருந்த இரசிகர்களின் தலைகளை ஆடவைத்து இதயத்தைத் தாலாட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் அங்கு குழுமியிருந்த இளசுகளும் பெருசுகளும் ஆவலுடன் காத்திருப்பது எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் முடிந்து இறுதியாக நடைபெறவிருக்கும் இந்தியாவில் இருந்து ஏச்சண்டர் விசேடமாகக் கொண்டு வந்திருந்த கலாராணி குழுவினரின் சின்ன மேளம் என்ற நாட்டியத்தைப் பார்ப்பதற்கே.

இவ்வாறு அரசியல் மாற்றங்களோடு கலை கலாச்சர மாற்றங்களையும் தொட்டுக் காட்டுகின்றார் ஆசிரியர் சண்முக பாஸ்கரன் அவர்கள்.

பாஸ்கரன் அவர்கள். இலங்கையின் அண்ணன் சண் முக நூல் பயணம் மேற்கொண்டவர்கள் சரித்திரப் பாதையில் கொள்ளத் தவறியவைகளையும் எடுத்துக் சேகரித்துக் வீர நடைபோடுகின்றார் கொண்டு பின்னாலே சண்(மக பாஸ்கரன் அவர்கள்.

அவசரத்தில் முன்னால் சென்றவர்கள் இதைத் தவறவிட்டு வந்துவிட்டோமே என்று தம் நூல்களைப் புரட்டிப் பார்த்து வருந்தும் போது இல்லை இல்லை நான் எடுத்துவந்திருக் கின்றேன் என்று உரக்கக் கூவும் இந்த நாவல் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

இணுவில் மண்ணின் ஒரு அடையாளமாக எழுத்தாளர் சண்முக பாஸ்கரன் இருப்பது போல யாழ்ப்பாண வரலாற்றின் அடையாளமாக இந்த நாவலும் திகழ்ந்துகொண்டிருக்கும்.

இரா.சம்பந்தன், கன*டா.*

1. திருவிழா

⊔ல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு அரேபியர், போர்த்துக் கீசர், ஒல்லாந்தர், உரோமானியர், எகிப்தியர் சீனர், யப்பானியர் போன்ற பல்வேறு நாட்டினரும் வாசனைப் பொருட்கள், திரவியங்கள், முத்துக்கள், பவளங்கள், மாணிக்கக் கற்கள், யானைகள், யானைத் தந்தங்கள் போன்றவற்றை வர்த்தகம் செய்ய போட்டியிட்டுக்கொண்டு இலங்கைத்தீவிற்கு வந்த ஒரு காலம் இருந்தது.

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தெனவும், நாகத்தீவு, சுவர்ணபூமி, புண்ணியபூமி, மரகதத்தீவு, ஈழவளநாடு என்றும் சிறப்பான பெயரோடு விளங்கிய இலங்கையில் 1505ம் ஆண்டு Lourenço de அல்மெய்டா என்பவரின் தலைமையில் எதிர்பாராத விதமாகக் காலியை வந்தடைந்து போர்த்துக்கீசர்கள் இலங்கைக்கு வந்த போது, கொழும்பிற்கு அருகே கோட்டை இராச்சியமும், யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் இராச்சியமும், மத்தியில் கண்டி இராச்சியமும் என மூன்று இராச்சியங்களாக அமைந்திருந்தன. அவ்வேளையில் கோட்டை இராச்சியத்தின் அரசனாக வீர பராக்கிரம பாகுவும், யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் அரசனாகப் பரராச சேகரனும், கண்டி இராச்சியத்தின் அரசனாக வீரபாகுவும் இருந்தார்கள்.

பழங்குடிகளான நாகரைத் தொடர்ந்து தமிழரசர்களாலும் சிங்கள மன்னர்களாலும், பின்னர் போர்த்துக்கீசர்களாலும், டச்சுக்காரர்களாலும், தொடர்ந்து ஆங்கிலேயர்களாலும் ஆளப்பட்டு வந்த இலங்கைத்தீவானது சுதந்திரம் பெற்று ஜனநாயக ஆட்சியில் பல பிரச்சனைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தாலும் உலக வரலாற்றில் பெரும்பங்கினை கொண்டிருக்கும் வகித்துக் இலங்கையில் 14. 15 **ஆ**ம் நூற்றாண்டுகளில் ஒருநாள்.

நல்லப்பர், வல்லப்பராகப் பெரும் புகழ்பெற்ற பல்லப்பர் ஆலயத்தில் அன்றைய தினம் பெருமளவில் பக்தர்கள்

டுணையிலான்

கூடியிருந்தார்கள்! வானத்தின் வெண்ணிலவு விசுவரூபம் எடுத்து இருளை ஒழித்து, வெளிச்சத்தைப் பரப்பித் தானும் சூரியனுக்குச் சளைத்தவனில்லை, என தனது வல்லமையைக் காண்பிப்பதற்காகப், பூமியை ஒளியூட்ட முயன்று கொண்டிருந்தது.

ஆலயத்தைச் சுற்றிவர பெரிய பெரிய சட்டிகளில் எண்ணெய் ஊற்றப்பட்டு பெரும் விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டும், நீண்ட குச்சிகளில் தீப்பந்தங்களும், தீவட்டிகளும் தீச்சட்டிகளும் சுடரை உமிழ்ந்து, ஒளியைச் சிந்தி அந்த இரவைப் பகலாக்கிக் கொண்டிருந்தன.

அன்று, பங்குனி மாதத்தில் வரும் பூரணபறுவ தினத்தின் வருடாந்தக் குளிர்த்திப் பொங்கல் விழாவானதனால் அந்தப் பிராந்தியமே விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது. அக்கம் பக்க ஊர்களில் இருந்து மாட்டு வண்டிகள், குதிரை வண்டிகள் போன்றவற்றில் பெரும் திரளான மக்கள் வழிபாட்டுக்கு வந்திருந்தனர். உடுவூர், கோப்பையூர், உரும்பையூர், சுன்னாத் ஊர், மல்லியூர், மானியூர், சங்கூர், செங்கூர், கொண்டையூர், கொக்காவூர் போன்ற அடுத்தடுத்த ஊர்களில் இருந்து பலர் நடைபயணமாகவே பொங்கல் பானைகள், வாழைக் குலைகள், மற்றும் பொருட்களைத் தலையிலும் தோளிலுமாகச் சுமந்து கொண்டு குடும்பம் குடும்பமாக நாற்புறத்து வீதிகள் மூலமாக வந்துகொண்டு மிருந்தார்கள்.

ஆலயத்தை வாயில்களிலும் வந்தடையும் நான்குபுற பிரமாண்டமான வரவேற்பு வளைவுகளோடு சிகரங்கள் ഖെக்கப்பட்டு, சுற்றி இருந்த நான்கு வீதிகளும் புகை போடாமல் கனிந்து குலை போட்ட வாழைகள், உயர்ந்த கமுகு மரங்கள், பூவிரித்த தென்னம் பாளைகள், தாளங்காய்கள், ஈச்சம் குலைகள், தோரணங்கள், பூச்சோடனைகள் எனப் பல்வேறு அலங்காரங்களோடு இந்திரலோகம் என வர்ணிக்கப் படும் பேரழகோடு காட்சி தந்தன.

மேலும் வீதிகளின் நான்கு மூலைகளிலும் பிரமாண்டமான

மேடைகள் உயரமாகப் போடப்பட்டிருந்தன. எண்ணெய் விளக்குகள், தீப்பந்தங்கள், தீவட்டிகள் ஒளி ஊட்டிய மேடை களில் பல கலைநிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன.

மேடையின் ஒரு புறமாக ஆண்களும், மறுபுறம் பெண்களுமாக, வெண்மணல் போடப்பட்டிருந்த தரையில் அமர்ந்திருந்து கலைநிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அலங்கார மேடையில், தவிலுக்கெனத் தரணியில் பிறந்து இடத்தைப் பிடித்துப் புகழ்பெற்ற தவில் தனக்கென ஒரு சக்கரவர்த்தியும், கோடையிடியெனப் பெரிதாக முழங்கும் சின்னவனும், தவிலால் கவிபாடும் புண்ணியனும், செல்வாக்குப் பெற்ற சீலனும் மற்றும் நாதத்தால் சூழலையே நிரப்பும் கலைஞர்களான இராமனும், கோவிந்தனும், நாதஸ்வரக் மூர்த்தியும், கானக்குமரனும் மற்றும் கலைஞர்களோடு சேர்ந்து இசையால் நாத வெள்ளம் பொழிந்து, மேடைக்கு முன்பாக அமர்ந்திருந்த இரசிகர்களின் தலைகளை அடவைத்து இதயத்தைத் தாலாட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அன்றைய விழாவின் மற்றொரு நிகழ்ச்சியாகச் சில தகரங்கள், சட்டி, பானைகள் போன்ற வீட்டுச் சமையல் பாத்திரங்களை, வாத்தியங்களாகப் பயன்படுத்தி, அவற்றை மேளங்களாகவும் இசைத்துக்கொண்டும், தாளங்களாகவும் தனது குரலால் ஒலிகளையும் ஒசைகளையும் பலவிதமான ஏற்படுத்திக் கொண்டும், ஒரு தனி மனித நிகழ்வாக வள்ளி திருமணக் கதாகாலட்சேபமாகச் செய்து மிகவும் கதைையைக் பிரபல மடைந்த கண் பார்வையற்ற கலைஞன் வித்தகர் பிரபல கோப்பையூர் தியாகர், தவில் நாதஸ்வர நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் அடுத்ததாக மேடையேறி நிகழ்ச்சி செய்வதற்குத் தயாராக இருந்தார்.

தூரத்தே பிரபல வில்லுப்பாட்டுக் கலைஞர் பெரியமணி அவர்கள் அவர் பாட்டுக்கு ஆமாம் போடும் இன்பத்தாரோடும் மற்றும் பக்க வாத்தியக்காரர்களோடும், நீண்ட வில்லோடும்

டுணையிலான்

மாட்டு வண்டியில் இருந்து இறங்கி மேடை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்.

ஆனால் அங்கு குழுமியிருந்த இளசுகளும் பெருசுகளும் ஆவலுடன் காத்திருப்பது, எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் (முடிந்து நடைபெறவிருக்கும் இந்தியாவில் இறுதியாக இருந்து ஏச்சண்டர் விசேடமாகக் கொண்டு வந்திருந்த கலாராணி சின்ன மேளம் நாட்டியத்தைப் குழுவினரின் என்ற பார்ப்பதற்கே. பலவிதமான ஆடை அணிகளுடன் கவர்ச்சி கரமாகச் சுழன்று சுழன்று ஆடும் பெண்களின் ஆட்டத்தைப் பார்ப்பதற்கென்று இளசுகள் மட்டுமல்ல, இன்றோ நாளையோ போய்ச் சேரக்கூடிய பெருசுகளும் ஆவலுடன் காத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைபெறுவதற்கு அது இன்னும் ബ്ഖണഖ நேரமாகுமோ தெரியவில்லை. இருந்தாலும் தூங்காது காத்திருப்பார்கள்.

இன்னொரு சிறுவர் கூட்டம், வட்டமாகக் புறமாக July நின்று கூச்சலிட்டும், கரகோஷம் செய்தும் குதூகலித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கு கூடியிருந்த கூட்டத்தின் நடுவே, பொய்க்கால் குதிரை, கரகம், காவடி மற்றும் அனுமார், கரடி, புலி வேடம் அணிந்து கொண்ட ஆட்டக்காரர்கள் நிலத்தில் இருந்த புழுதியை வாரி இறைத்துக் கொண்டு சுற்றிச் சுற்றி ஆட, பாட்டுக்காரர் தம்பையர் உடுக்கடித்துப் பாட, அவருடன் பார்த்துக் சேர்ந்துகொள்ள மத்தள(மும் கொண்டிருந்த சிறுவர்கள் சிலரும் ஆடிக் கொண்டிருந்தார்கள். கம்படி சிலம்படி, தீப்பந்து சுழட்டல் என்று வேறு பல நிகழ்ச்சிகளும் ஆங்காங்கே வீதியில் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்தன.

வீதியின் ஒரு புறமாகச் சில பெண்கள் அழகான சேலை, அரையைச் சுற்றி வந்து இடையில் செருகி மார்பை மறைக்க, சாந்துப் பொட்டோடு, காதிலும், நெற்றியில் கழுத்திலும் மணிகள் அழகூட்ட, அன்னம் போல நடந்து முன்னே செல்ல, பின்னால் அவரவர் கணவர்கள் சால்வையை அவர்களின் வரிந்து இடுப்பில் கட்டியும் சிலர் தோளில் போட்டுக் கொண்டும் பிள்ளைகளின் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டு வந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org இன்னும் பல வசதிபடைத்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள், வானவில்லின் வர்ணத்தில் பட்டுச் சேலைகளுடனும் தங்க மணி ஆபரணங்கள் அணிந்து, பெரிய குங்குமப் பொட்டு நெற்றியில் பிரகாசிக்க, தலையில் மல்லிகைச் சரம் அசைந்தாட, முகத்தில் பூரிப்போ, மனைவிமார் போட்டிருந்த பொன் நகைகளுக்குப் பாதுகாப்பாகப் பட்டு வேட்டி உடுத்து, பட்டுச் சால்வையைத் தொங்கவிட்டவாறு செல்லும் கணவன் மாரோடும், நாலைந்து பிள்ளைகளோடும் ஆலயத்திற்குள் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

பாவாடை தாவணியுடன் இளம் சிட்டுக்கள், நெற்றியில் சிறு திருநீற்றுடனும் சிறு சாந்துப்பொட்டுடனும் தலையில் மல்லிகைப் பூச்சரமும், காதில் தொங்கட்டானும், கழுத்தில் முத்து மாலையும் பளபளக்க காலில் அணிந்திருந்த வெள்ளிப் பாதசரத்தின் சிணுங்கலானது அவர்களின் கலகலவென்ற சிரிப்புக்கு எதிரொலிப்பது போல ஓசை எழுப்ப, அவர்கள் நடந்து செல்ல, ஆங்காங்கே நின்றிருந்த பல இளம் காளை களின் சோடிக்கண்கள் அவர்களை வண்டுகளாக மொய்க்க, அந்த இரவு நேரம் அதை இரசித்தவாறு நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

பல கிளைகளை விட்டுப் பெரிதாகப் பரந்து ஒங்கி வளர்ந் திருந்த ஆலமரத்தின் கீழே, மண் பானைகளை, கணவர்மார் அமைத்துத் தந்த கல்லடுப்புகளில் வைத்துச் சில பெண்கள் பொங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். சில கணவர்கள் தோளில் போட்டிருந்த துண்டையும், தலையில் கட்டியிருந்த தலைப் பாகையையும் அவிழ்த்து, அரையில் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு மனைவிக்கு ஒத்தாசை செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

முற்றும் காயாத சில ஈரமான தென்னம் பாளைகளும் விறகுகளும் எரியாது புகைந்து கொண்டிருந்ததால் அடுப்புக ளோடு போராடிய பெண்கள் அவற்றினைக் கொண்டுவந்த கணவர்மாரை மெதுவாகத் திட்ட, அது அக்கம்பக்கமாகப் பொங்கிக் கொண்டிருந்தவர்களின் காதுகளில் விழ, அவர்கள் அந்த அப்பாவிக் கணவர்களைப் புன்னகையோடு பார்க்க, மனைவியிடம் திட்டு வாங்கிய கணவர்கள் அசடு வழிய நின்ற காட்சியை அவர்களின் சிறு பிள்ளைகள் பார்த்துத் தமக்குள்ளே சிரித்துக் கொண்டார்கள்.

இன்னும் சில சிறுவர்கள் அங்கும் இங்குமாக ஒடியாடி விளையாடிக்கொண்டும் கடலை, சுண்டல், இனிப்புத் தின்பண்டங்கள் என்று உண்டு கொண்டும் இருந்தார்கள். சில சிறுவர்கள் தங்கள் பெற்றோர் எதுவும் வாங்கிக் கொடுக்காத காரணத்தால் கோபத்துடனும் கண்ணீருடனும் ஒரு பக்கமாக ஒதுங்கி நின்று கொண்டும் இருந்தார்கள்.

நான்கு புற வீதிகளையும் சுற்றி வர பலவிதமான கடைகள் போடப் பட்டிருந்தன. வளையல்கள், மணி ஆபரணங்கள், மட்பாத்திரங்கள், இனிப்புத் அங்கிகள், அடைகள், சிறு மண் பொம்மைகள், கின்பண்டங்கள், பணியாரங்கள், பெட்டிகள், லைப்பாய்கள், கூடைகள். வாசனைப் பொருட்கள், பலசரக்குகள், மரக்கறி பழங்கள், ഖകെടങ്ങ്, பாக்கு, வெற்றிலை, பூக்கள், எனப் பலவிதமான பொருட்கள் அங்கே விற்பனைக்கு இருந்ததால், மக்கள் அங்கே கூட்டம் கூட்டமாக நின்று பேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வீதியைச் சுற்றிக் கொண்டு தாளத்தோடும், மிருதங்கம் மற்றும் வாத்தியங்களோடும் ஞானமே உருவாக, பக்தியே வாழ்வாக, கேட்போரை பரவசமாக்கும் பஜனைப் பாடலைப் பாடிக் கொண்டு தியாகர் சுவாமிகள் வர, அவர் பின்னால் பாடிக் கொண்டும் ஆடிக்கொண்டும் பக்திப் பரவசத்தோடு பக்தர்கள் வந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

அந்த ஆலயம், நான்கு பெரும் ஊர்களைத் தொடுத்து நிற்கும் நான்கு வீதிகளின் சங்கமமாக அமைந்திருக்கும் மருதனூர் ഗ്രാസ്ഥിര് அமைந்திருந்தது. சந்தியின் அந்த @(T5 ஆலயத்தில் குடிகொண்டிருக்கும் தெய்வத்தின் கீர்த்தியும் சக்தியும் பல மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள ஊர்களிலும் பரவியிருந்தது. அந்தப் பக்கமாக வரும் பிரயாணிகளும் சரி, மாட்டு வண்டிகள், யானைகளில் பவனிவரும் குதிரை, வழிப்போக்கர்களும் சரி அந்த ஆலயத்தில் நின்று வழிபட்டு, சுவரில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் குடுவையில் இருக்கும் விபூதியை எடுத்து நெற்றியில் பூசிக்கொள்ளாது அங்கிருந்து போகமாட்டார்கள். பக்தர்களின் வழிபாட்டு வசதிக்காக அந்த

ஆலயம் எப்போதும் திறந்தே இருக்கும்.

ஆலயத்தின் முன்பாகத் தினமும் ஒரு சந்தை கூடுவது வழக்கமாக இருந்தது. அக்கம் பக்க ஊர்களில் இருந்து விவசாயிகள் கொண்டுவரும் பலவிதமான பொருட்கள் விற்கப்பட்டன.

சந்தைக்கு பொருட்களை விற்க வாங்க வருவோரும் தவறாது ஆலயத்திற்கு வருவதோடு, அதில் ஒரு பகுதியை காய் கறிகளை ஆலயத்திற்கும், அருகில் அமைத்திருக்கும் வழிப் போக்கர்கள் மடத்திற்கும் காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டுப் போவார்கள். ஆலயத்தில் ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமையும் பூசை முடிந்ததும் சிறுவர் முருகனார் தலைமையில் நடை பெறும் பஜனைக்குப் பின் குழையல் சோறு பிரசாதமாகப் பக்தர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்தது.

வீதிகள் சந்திக்கும் இடத்தின் ஒரு பக்கமாக வழிப்போக்கர் களுக்கென ஒரு மடம் இருந்தது. அதனை மருதனார் சத்திரம் என்றும் மருதனார் மடம் என்றும் சொல்பவர் உண்டு. அந்தப் பகுதியால் வந்து போகும் வழிப்போக்கர்கள் தங்கி இளைப்பாறிப் போவதற்கு வசதியாக, எழுபத்தைந்து வயது மதிக்கத்தக்க முதியவர் ஒருவர் அந்த மடத்தை அமைத்து அங்கே வாழ்ந்து வந்ததோடு. அங்கு வந்து தங்கிப் போவோர் பசியையும் தாகத்தையும் தீர்த்து வைப்பதையும் தனது பணிகளாகச் செய்து வந்தார்.

அவர் எங்கிருந்து வந்தார்? எப்போது வந்தார்? என்பது பற்றிய விபரம் எவருக்கும் தெரியவில்லை. இலங்கையின் கோட்டை இராச்சியத்திலோ கண்டி இராச்சியத்திலோ ஒரு சிங்கள அரசனிடத்தில் பணிபுரிந்துவிட்டு ஆத்ம திருப்திக் காக இங்கே வந்து இப்படியான சேவைகளைச் செய்து வருகிறார் என்றும், தமிழராக தமிழ் மண்ணில் பிறந்தாலும் சிங்களப் பகுதியில் வாழ்ந்ததால் இரண்டு மொழிகளையும் நன்றாகப் பேசுவார் என்றும் ஊரில் பேசிக்கொண்டார்கள்.

நீண்ட தாடி மீசையோடு அரையில் வேட்டியும் தோளில் ஒரு துண்டும் நெற்றியில் திருநீறு சந்தனத்தோடு கையில் ஒரு தடி கொண்டு வலம் வரும் அவரை மருதனார் என்றே அழைத்தார்கள். வீதியில் யாராவது வருகிறார்களா என்று காத்திருப்பார். வருபவர்கள் பசியோடு வந்தால் உணவளிப்பார், அல்லது தாக சாந்தி செய்து வைப்பார். யாராவது ஒருவருக்கு உணவளித்து விட்டுத்தான் மதிய உணவு உண்ணுவதைத் தனது வழக்கமாக வைத்திருப்பார். அதிகமாகப் பேசமாட்டார். ஆனால் அவ்வப்போது ஆலயத்திற்குச் சென்று பூசை நேரத்தில் தேவாரம், திருவாசகம், புராணம் போன்றவற்றைப் பாடுவார்.

தூரத்தே "மாமன்னர் வாழ்க, சங்கிலிய மன்னர் வாழ்க" என்ற வாழ்த்தொலியோடு வாத்தியங்களின் ஓசை கேட்க ஆரம்பித்தது. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் மாமன்னன் சங்கிலியர் அலங்கரிக்கப்பட்ட வீதியின் ஊடாக மக்கள் புடைசூழ யானையின் மீதமர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தான்.

ஊர்வலத்தின் முன்னே சங்கு முழங்க, குழல்கள் ஊத, முரசு கொட்ட, வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, ஆல வட்டம், கொடி, முத்துப் பந்தர், தீவட்டி போன்றவை தொடர, யானைகள், குதிரைகளின் மீது, வீரர்கள் கம்பீரமாக அணிவகுத்து வரிசையாக வர, யானையில் இருந்து கொண்டு மன்னர் வீதியின் இரண்டு புறமும் திரண்டு நின்றிருந்த மக்களை இரு கரம் கூப்பி வணங்கிக் கொண்டுவர, பின்னே இரண்டு பல்லக்குகளைத் தூக்கிக்கொண்டு சிலர் மெதுவாக வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

அரச பவனி வந்துகொண்டிருந்த அலங்கரித்த வீதிகளின் இருமருங்கும் உள்ள இல்லங்களின் முன்பாக மக்கள் குடும்ப சமேதராக, பூரண கும்பம் வைத்து அரசருக்கு மரியாதை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டு வந்திருந்த மக்களுக்கு நீர், பசுவின் பால், மோர், அவல், சுண்டல், வடை எனப் பல்வேறு தின்பண்டங்கள் வழங்கப் பட்டன.

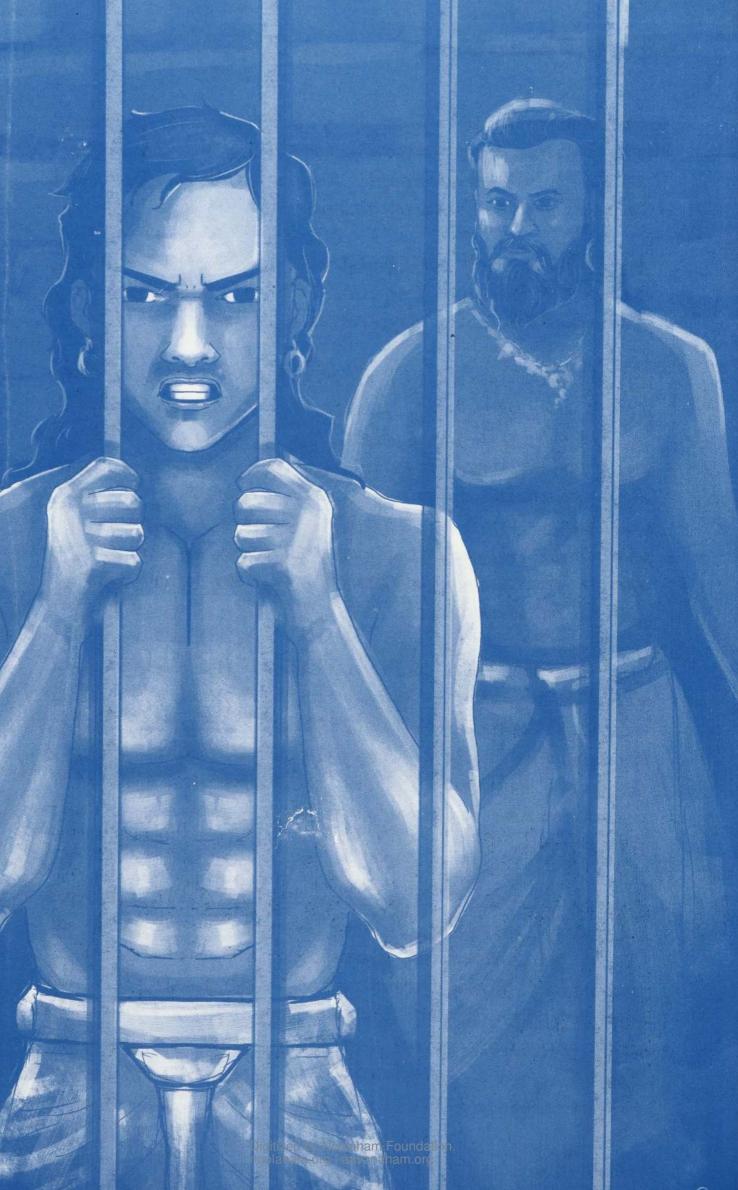
வீதிகளில் ஆங்காங்கே இருந்த மாளிகைகளின் உயர்ந்த மாடத்தில் நின்றிருந்த இளம்பெண்களில் சிலர், ஊர்வலத்தில் போய்க்கொண்டிருந்த காளைகளைப் பார்த்துத் தமக்குள்ளே பேசிச் சிரிப்பதும், சிலர் பெருமூச்சு விடுவதும், ஒரிருவர் கண்களைச் சுழட்டி வீசுவதுமாக நின்றிருந்தனர். வீதிகளில் வந்துகொண்டிருந்த காளைகளைக் கேட்க வேண்டுமா? ஒவ்வொரு பெண்கணையும் தங்கள் தங்கள் இரசனைக் கேற்றவாறு விமர்சித்தவாறு நின்றனர்.

அந்த மாபெரும் ஊர்வலத்தினை மேற்பார்வை செய்து கொண்டு அங்கும் இங்குமாக வெண் குதிரையில் ஒரு இளைஞன் கம்பீரமாக வந்துகொண்டிருந்தான்.

அகன்ற மேனியும், உயர்ந்த நிமிர்ந்த தோற்றமும், தோள் வரை நீண்டு வளர்ந்த சுருண்ட முடியும், கவர்ச்சிகரமான மீசையும், அதற்கு ஏற்றது போல குறுந்தாடியும், ஆளுமையின் மிடுக்கும், ஆழமான பார்வை கொண்ட கண்களும், எடுப்பான நாசியும், சிறு புன்னகை சிந்தும் இதழ்களும், திரண்ட தோளிலே போட்டிருந்த சால்வை காற்றிலே அசைந்தாட, அதை ஒரு கையால் இழுத்து விட்டபடி, மறுகையால் குதிரையின் கடிவாள த்தைப் பிடித்தபடி துடிப்போடு வந்து கொண்டிருந்தவனே இணையிலான் என்பவன்.

யாழ்ப்பாண அரசை ஆரிய மன்னர்கள் ஆண்ட காலத்தில் திருக்கோவலூரைச் சேர்ந்த பராக்கிரமமும், கல்வியும் கட்டழகும் கொண்ட பேராயிரவன் என்பவன் கரும்பும், கமுகும், வாழையும், நெல்லும் செழித்தோங்கும் வளம் நிறைந்த இணுவில் பகுதியின் நிர்வாக ஆட்சியாளனாக இருந்தான். அவன் மரபிலே வந்தவன் தான் இந்த இணையிலான் என்ற இளைஞன்.

இவனது இயற்பெயர் இறையனான். ஆனால் இவன் அறிவிலும் ஆற்றலிலும், வீரத்திலும், மக்கள் சேவையிலும், மற்றும் இயல், இசை, நாடகங்களிலும் இணையற்றவனாக விளங்கியதால் மன்னரால் இணையிலான் என்றுகௌரவிக்கப் பட்டான். அன்றிலிருந்து இவன் இணையிலான் என் று அழைக்கப் ஆட்சியில் சங்கிலிய மன்னன் பட்டு வந்தான். இவன் அரண்மனையின் தளபதியாக சிங்கை நகர் படைத் விளங்கினான்.

2. யாழ்ப்பாண இராச்சியம்

வாலாற்றுக் காலத்தில் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் என்னும் பெயரால் வட இலங்கை இராச்சியம் எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதற்கு போதிய சான்றுகள் இ रु। கிடைக்கவில்லை என வரலாற்று அசிரியர்கள் வரை கூறுகின்றனர். யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு, புராதன காலத்தில் நாகதீபம் அல்லது நாகத்தீவு என அழைக்கப்பட்டது. பிரிக்கப்பட்டு கீவாக கடலால் ை(ந நிலத்திலிருந்து என்றும், இன்று யாழ்ப்பாணக் நாடு இருந்தது குடா யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை பெருநிலத்தோடு சுண்டிக்குள மணல் அணை இணைத்துள்ளது என்றும், பண்டை நாளில் யாழ்ப்பாண–ஆனையிறவுக் கடல் ஏரியூடாகக் கலங்கள் வங்காளவிரிகுடாவில் பிரவேசித்துள்ளன என்றும் நல்லை நகர் வரலாற்று நூல் இயம்புகிறது.

மணிபல்லவம் என்று முன்னர் வழங்கப்பட்ட நயினா தீவு, கதிரமலை என்று முன்னர் வழங்கப்பட்ட கந்தரோடை, பலவாறாக வழங்கப்பட்ட எனப் ഥഞ്ഞബ மணற்றி, வல்லிபுரப் பகுதி, ஜம்புக்கோளப் பட்டினம் என வழங்கப் பட்ட வடகரைப் பகுதி என்பனவற்றில் ஆதிக் குடியிருப்புகள் அமைந்திருந்தன. இப்பிரதேசத்தின் ஆதிக் குடிமக்கள் நாகர்களாவர். நாகர் எனப்படும் ஒரு மக்கட் கூட்டத்தினர் நாகதீவில் நெடுங்காலமாகக் குடியேறி வாழ்ந்து வந்தார்கள் நாகதீவு எனப்பட்ட யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்குத் தெற்கே குடியிருப்புகள் அமைந்திருந்த பிரதேசம் நாகர்களின் உத்தரட்டை அல்லது உத்தர கேசம் எனப்பட்டது. கதம்ப நதி என்ற அருவியாற்றிலிருந்து கோகர்ணம் (திருகோண குவிவு வளைகோடு வரைந்தால், ஒரு ഥതെഡ) வரை வளைகோட்டிற்கு வடக்கேயமையும் வடபிரதேசம் அந்த இந்த உத்தரதேசத்தில் எனப்பட்டது. உத்தரதேசம் குதிரைமலை (புத்தளம்), (மாந்தை), தீர்த்தம் மகா

டுணையிலான்

குருந்தை (முல்லைத்தீவு),பல்லவவங்கம் (பதவியா), கோகர்ணம் முதலிய பகுதிகளில் தமது புராதன குடியிருப்பு களை அமைத்து வாழ்ந்தனர் நாகர்கள்.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் பதினேழாம் நூற்றாண்டு முற்பகுதி வரை ஆரிய வம்சத்து மன்னர்கள் ஆண்டு வந்தார்கள். ஆரிய வம்சத்தின் தோற்றம் பற்றியோ இவர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்பது பற்றியோ தகவல்கள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மயில்வாகனப் புலவர் என்பவரால், கி.பி 1736 ஆம் ஆண்டளவில் அக்காலத்திலிருந்த ஒல்லாந்த அதிகாரியான மேக்கறூன் என்பவரின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க எழுதப்பட்ட "வைபவ மாலை" என்ற நூல், யாழ்ப்பாண அரசு, அரசனில்லாது இருந்த பொழுது, இந்தியாவில் உள்ள கலிங்க நாட்டைச் சேர்ந்த கலிங்கமாகன் என்பவனை 1215–ம் ஆண்டு அழைத்து வந்ததிலிருந்து ஆரிய வம்சமும், ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சி முறையும் ஆரம்பமாகியது என்று கூறுகிறது.

1215ல், கலிங்கத்திலிருந்து நூறு கப்பல்களில் கடலில் அறுநூற்றித் தொண்ணூறு மைல்களைத் தாண்டி இருபத்தி நாலாயிரம் படையினருடன் இலங்கைக்கு வந்த கலிங்க மாகன், போரிட்டு பொலனறுவையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான் என்றும், இவனே யாழ்ப்பாண அரசைத் தோற்றுவித்தவன் என்றும்யாழ்ப்பாண வரலாறுகள் இயம்புகின்றன. கலிங்கமாகன் என்பவனே கூளாங்கைச் சக்கரவர்த்தி என்றும் அழைக்கப் பட்டான்.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை 1215ம் ஆண்டு முதல் 1619ம் ஆண்டு வரை ஆரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்த பத்தொன்பது மன்னர்கள் அரசு புரிந்தார்கள். அவர்கள் பல்வேறு பெயர்களுடன் வெவ்வேறு விதமாய் அரசு புரிந்தார்கள்.

அவ்வழி

வந்த

பரராசசேகர மன்னன், Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

நல்லூர்

இராச

தானியைத் தனது இருப்பிடமாக அமைத்துக்கொண்டு அவனது சகோதரன் செகராசசேகரனோடு அரசாட்சி செய்து வந்தான்.

இவர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தமிழ் இராச்சியம் மிகவும் சிறப்பாக விளங்கியது. இயற்கை வளமும் மக்கள் வளமும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வளர்ந்திருந்தன.

பரராசசேகரன் யாழ்ப்பாண அரசின் மன்னனாக, முடி சூடுவதற்கு முன்னர், சோழவம்சத்தைச் சேர்ந்த இராசலட்சுமி யம்மாள் என்னும் பெண்ணை மணம் செய்து, அவளையே பட்டத்து இராணியாக்கிக் கொண்டான். இவனுக்கும் இராசலட்சுமியம்மாளுக்கும் சிங்கவாகு, பண்டாரம் என இரு மைந்தர்கள் பிறந்தனர்.

பரராசசேகரன் தனது இன்னொரு மனைவியாக யாழ்ப் பாணத்தின் தலைசிறந்த பிரபுத்துவ மரபாகிய பொன்பற்றியூர் வேளாளர் மரபில், "முடி தொட்ட வேளாளரென்னும் பாண்டிமழவன் குலத்தில் பிறந்த அரசகேசரி" என்பவனின் மகள் வள்ளியம்மை என்பவரையும் மணந்து கொண்டான்.

வள்ளியம்மைக்கு முறையே பரநிருபசிங்கன், காசி நயினார், பெரியபிள்ளை என்று மூன்று மகன்களும் மரகதவல்லி என்று ஒரு மகளும் இருந்தனர். வள்ளியம்மையின் மகளான மரகதவல்லியின் கணவனே இரகுவம்சம் பாடிய அரசகேசரி யாவார்.

பரராசசேகரன் கடலில் முத்துக்குளிக்கும் குடிகளை மேற் பார்வை செய்யச் சென்றபோது, 'மணவ குடியில் மலர்ந்த மல்லிகை' என்று அழைக்கப்படும் மங்கத்தம்மாள் என்ற ஒரு பெண்ணின் அழகில் மயங்கி அவளைத் தனது ஆசை நாயகியாக வைத்துக்கொண்டான். இவர்களுக்கு சங்கிலியர் என்ற மகனும் பரவையார் என்ற மகளும் பிறந்தார்கள். பரராசசேகரனுக்கு ஆறு ஆண் பிள்ளைகளும், இரு பெண் பிள்ளைகளுமாக எட்டுப் பிள்ளைகள் இருந்தனர்.

பரராசசேகர

மன்னனுக்கு எட்டுப் பிள்ளைகள் Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

இருந்த

போதிலும், அவனுடைய இரண்டு மனைவிமார்களான இராசலட்சுமி அம்மாளுக்கும் வள்ளியம்மைக்கும் பிறந்த ஆறு பிள்ளைகளுக்கும் ஆசைநாயகியான மங்கத்தம்மாளின் பிள்ளைகளான சங்கிலியனுக்கும் அவனது சகோதரி பரவை யாருக்கும் சில கசப்பான நிகழ்வுகள், பேதங்கள் உண்டாகிக் கொண்டே இருந்தன.

சிறுவயதிலேயே அவர்கள் விளையாடும் போது, சங்கிலியனும் பரவையாரும் பெரும்பாலும் மற்ற சகோதரர்களோடு சேர்ந்து விளையாடுவதில் தவிர்க்கப்பட்டார்கள். காரணம் சங்கிலியனும் பரவையாரும் இராசவம்சத்தில் பிறக்காததே. பல அரச விழாக்களின்போது அவர்களுக்கு மற்றவர்களுக்குக் கிடைத்த சலுகைகள் கிடைக்கப் பெறாது ஒதுக்கப்பட்டார்கள்.

ஒரு தடவை, சிறுவர்களாக இருந்த சங்கிலியனும் அவனது சகோதரியான பரவையும் ஒளித்துப் பிடித்து விளையாடும்போது அரண்மனையின் விசேடமாக இருந்த, இராஜலட்சுமி அம்மாளின் இருப்பிடமாக அமைந்திருந்த, அந்தப்புரத்திற்குள் கண்ணுற்ற நுழைந்ததைக் இராஜலட்சுமி அம்மாள். அவர்களைக் கடிந்து கொண்டதுடன், அவர்களை அந்தப் பக்கம் வரவே கூடாது என்று கண்டிப்பாகக் கூறிவிட்டார். பிள்ளைகளைத் தேடிக்கொண்டு அசேவேளை. தனது அங்கு வந்த சங்கிலியனின் தாயார் இதைக்கண்டு மிகவும் இதைப்பற்றி தனது வருந்தினாள். இருப்பிடம் வந்த பரராசசேகரனிடம் குறைப்பட்டு அழுத போது அரசனும் அதனைப் பெரிதாகப் பொருட்படுத்தாது, தலையைக் குனிந்து கொண்டு மௌனம் சாதித்தது, அரசனின் ஆசை நாயகியும் சங்கிலியனின் தாயாருமான மங்கத்தம்மாளுக்கு மிகுந்த கவலையை மட்டுமல்ல, கோபத்தையும் ஆத்திரத்தை யும் உண்டாக்கியது.

சிறுவனாக இருந்த சங்கிலியனுக்கு அப்போது விபரம் புரியாதபோதும், நாளடைவில் தெளிவாகப் புரிய ஆரம்பித்தது. சங்கிலியன் ஆண்மை மிக்கவனாகவும், எதற்கும் அஞ்சாத வனாகவும், போர்ப் பயிற்சிகளில் சிறப்புற்று விளங்கிய போதும், சிறுவயது முதல் ஏற்பட்ட வெறுப்பும், விரக்தியும் அவன் மனதில் பழிவாங்கும் உணர்வு, கபடம், வஞ்சகம் போன்றவை குடிகொள்வதற்குக் காரணமாகின.

மேலும் மற்ற இராணிகளுக்குக் கிடைக்கும் மரியாதையும் தகுதியும் தனது தாயாரான மங்கத்தம்மாளிற்குத் தகுந்த முறையில் கிடைக்காததைப் பார்த்து மிகவும் ஆத்திரம் கொண்டான்.

இது பற்றித் தாயிடம் கூறியபோதெல்லாம் அவன் தாயார், மங்கத்தம்மாள், தான் பிறந்த இனத்தின் சமூக அமைப்பினைப் பற்றியும், அதனால் உண்டான இன வேறுபாட்டினைப் பற்றியும் விளக்கமாகக் கூறி அவனைச் சமாதானம் செய்ய முற்பட்ட போதெல்லாம், சங்கிலியன் தனது தந்தையாரின் செய்கையால் தங்கள் குடும்பத்தில் ஏற்பட்டுள்ள தாழ்வுநிலை யாலும், அவர் இவை பற்றிக் கண்டுகொள்ளாது இருந்ததாலும் அவர் மீது மிகுந்த வெறுப்புக் கொண்டான்.

அரசனின் மகனாகப் பிறந்தபோதிலும், தனக்கு இளவரசன் என்ற தகுதியும் இராச பரம்பரைக்குரிய அந்தஸ்தும் இருக்கப் போவதில்லை என்பதை முற்றாக அறிந்த போது, அவனுக்குப் பெரும் கோபம் உண்டானதோடு தனது மற்றைய சகோதரர் கள் மீதும் வெறுப்பு ஏற்பட்டது.

சங்கிலியன் நல்ல வீரனாக வளர்ந்து வரும் நிலையில் ஆட்சி அதிகாரம் மீதும் அவனுக்கு ஆசையுண்டானது. வயதில் மூத்தவர்கள் இருக்கும் வரையில் தனக்கு அதிகாரம் கையில் கிடையாது என எண்ணி, சூழ்ச்சியால் ஆட்சியைப் பிடிக்க முனைந்தான்.

பரராசசேகரனின் பட்டத்து ராணியில்லாத ஒருத்திக்கு, மகனாகப் பிறந்த சங்கிலியன், தனக்கேற்பட்ட வைப்பாட்டி மகன் என்ற வசையை நீக்க, தன் மூத்த சகோதரர்களை (பட்டத்து ராணியின் பிள்ளைகளை) அழித்து யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் சிம்மாசனத்தைக் கைப்பற்றுவதிலேயே கவனமாக இருந்தான்.

பரராசசேகர மன்னன் தனக்குப் பின் யாழ்ப்பாண இராச்சி

யத்தின் ஆட்சியுரிமையானது மூத்த மகன் சிங்கவாகுவைச் சேரவேண்டுமெனக் கருதி, அவனைப் பட்டத்து இளவரசன் ஆக்கினான். சங்கிலியனோ அந்த அரசுரிமையைத் தானே பெற வேண்டுமென நினைத்திருந்தான்.

இளவரசனாக இருந்த சிங்கவாகு திடீரென்று இறந்து போக பரராசசேகர மன்னன் தன் இரண்டாவது குமாரனாகிய பண்டாரத்திற்கு இளவரசப்பட்டம் சூட்டி, அவனிடம் அரசுப் பொறுப்பைக் கொடுத்துவிட்டு, மூத்த மகன் சிங்கவாகு இறந்ததனால் சங்கிலிய மன்னனையும் அழைத்துக் கொண்டு தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொண்டு கும்பகோணத்திற்குச் சென்றான்.

அங்கு சோழ தேசத்தரசன் பட்டத்துத் தேவியோடு வந்திருந் தான். அந்த உள்ளூர் அரசனை, சங்கிலியன் ஏதோ ஒரு விதமாக அவமதித்ததால் அவன் சினம் கொண்டு சங்கிலிய னையும் செகராச மன்னனையும் கூடச் சென்றவர்களையும் சிறையில் வைத்தான். இதனையறிந்த பரராசசேகரனின் மற்றொரு மகனாகிய பரநிருபசிங்கன் படையுடன் சென்று தந்தையையும் தம்பியாகிய சங்கிலியனையும் மீட்டு, நாடு திரும்பி வந்தான்.

இதனால் மகிழ்ந்த பரராசசேகர மன்னன், தனது மகனாகிய பரநிருபசிங்கனுக்கு "ஏழூரதிபன்" என்னும் பட்டத்தையும், கல்வியங்காடு, சண்டிலிப்பாய், அராலி, அச்சுவேலி, உடுப்பிட்டி, மல்லாகம், கச்சாய் ஆகிய ஏழு ஊர்களை நன்கொடையாகவும் வழங்கினான். இது ஆட்சி மீது ஆசைகொண்ட சங்கிலியனுக்கு இன்னும் ஆத்திரத்தை அதிகரிக்கச் செய்தது.

மூலிகை மருத்துவத்தில் வல்லவனான சிறிய தகப்பன் செகராச சேகரனிடம் மூலிகை மருத்துவம் கற்ற பரநிருபசிங்கன், 1520ம் ஆண்டளவில் கண்டி அரசனின் வேண்டுகோளின்படி அரசியின் நோய் தீர்க்கக் கண்டி சென்ற வேளையில், தனது மற்ற அண்ணனாகிய பண்டாரத்தை அரசில் இருந்து தந்திரமாக அகற்றி விட்டு, தந்தை உயிருடன் இருக்கும்போதே யாழ்ப்பாண அரசின் முடியைக் கையில் எடுத்துச் சங்கிலிய மன்னன் தானே சூடிக்கொண்டான். சில ஆண்டுகளின் பின்னர் செகராச சேகரன் நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்து போனான்.

படைகளையும் படைத்தளபதியையும் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டு, பரநிருப சிங்கனையும் அதிகாரத்தில் இருந்து ஒதுக்கிவிட்டு, தன் கையில் முழு அதிகாரத்தினையும் எடுத்துக் கொண்ட சங்கிலிய மன்னன் சில காலங்களில் அதிகாரத் துடன் ஆளுமை மிக்க மன்னனாகவும், நாட்டுணர்வு மிக்க தலைவனாகவும் தீர்க்க தரிசனமும் கடும்போக்கும் கொண்ட ஒர் ஆட்சியாளனாகவும் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை சிறப்பாக ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருந்தான்.

காலப்போக்கில் சங்கிலிய மன்னன் தான் செய்த தவறுகளை மக்களின் நல்வாழ்விற்காக உணர்ந்து கொண்டு பல அமுல்படுத்தியதோடு, தமிழ் மொழியின் செயற்பாடுகளை வளர்ச்சிக்கும், சைவ மதத்திற்கும் பெரும் அளவில் உதவி பரராச சேகரன் விட்டுச் சென்ற பணிகளைத் புரிந்தான். தொடர்ந்து செய்ததோடு, அவர்கள் காலத்தில் இருந்தவற்றை பராமரித்தும் வந்தான். தந்தை பரராசசேகரனின் உறவுகளை தன்னோடு சேர்த்துக்கொண்டு யெல்லாம் அவர்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளையும் கவனித்துக்கொண்டு நல்லாட்சி புரிந்து வந்தான்.

குடிமக்களுடைய வாழ்க்கை நன்னிலை பெறுவதற்குத் தரமான நெறிகளை வகுத்து ஆட்சி புரிதல் அரசின் கடமையென்றும், மக்களின் தேவைகளை உணர்ந்து செயற்பட்டு செங்கோன்மை யாக அறம் தவறாது, அல்லவை நீக்கிக் குடிகளை மேன்மை யுறச் செய்தல் வேண்டும் என்பதையுமே திருவள்ளுவர் "அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு" (குறள் 384) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

வள்ளுவன் காட்டும் அறவழியில் நின்று பல்வேறு சிறப்பு களைக் கொண்டு தங்களை ஆட்சி செய்யும் தங்களது மன்னன் ஊர்வலம் வரும்போது, அவரைக் கண்டு களிக்கவும், அவரது ஆட்சியில் தாங்கள் சிறப்பாக வாழ்வதை மகிழ்ச்சியோடு தெரியப்படுத்தவும், வீதிகளில் மக்கள் திரண்டு நின்று ஆராவாரம் செய்வது இயற்கைதானே.

நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந் பதின்மூன்றாம் அரசாட்சியையும் அங்கு சிறப்போடு நல்ல திருந்த ஒரு இவர்கள் பார்க்கும்போது யார்? மக்களையும் வாழ்ந்த எங்கிருந்து வந்தவர்கள்? இவர்கள் வரலாறு என்ன? என்ற கேள்வி மனதில் உருவாவது இயற்கைதானே! அதற்கு எமது வரலாற்றினை முற்பக்கமாகப் புரட்டிப் வேண்டும். பார்க்க சரி வாருங்கள், போய்ப் பார்த்து வரலாம்.

3. குமரிக்கண்டமும் ஈழமண்டலமும்

குமரிக்கண்டம் என்பது சூரிய கிரகத்தில் இருந்து பிரிந்து வந்த ஒரு கோளினால் உண்டான மணற்பரப்பாக, சமுத்திரத்தில், வடக்கே இந்தியாவின் இந்து விந்திய ஆபிரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா மலையையும் தெற்கே. மடகாஸ்கர் நாடுகளையும் எல்லைகளாகக் கொண்டு இடையே அமைந்திருந்தது. பண்டைய தமிழ் இலக்கியங் களில் விவரிக்கப் பட்டுள்ளதன் பிரகாரம் இந்த நிலப் பகுதிகளில் பாண்டியர்கள் வாழ்ந்ததாகப் புராணக் கதைகள் கூறுகின்றன.

குமரிக்கண்டம், குமரி நாடு என்ற வேறு பெயர்களாலும் இங்குதான் அழைக்கப்பட்டதோடு, தமிழர் பண்டைய இருந்தது ஆராய்ச்சி நாகரிகம் என் று வல்லுனர்கள் கூறுகின்றனர். இது இலமூரியாக் கண்டம் என்றும் அழைக்கப்பட்டு வந்தது. இதன் தலைநகரமாக அருட்பா நகரமும், மோகசுந்தர நகரமும் இருந்தன.

ஒரு பேரழிவு மேலும் அக்கண்டமானது நிகழ்ந்ததன் கடலுக்குள் மூழ்கி காரணமாகக் நூறு அடிக்கு மேல் சரித்திர ஆய்வாளர்கள் விட்டது என்று கூறுகின்றனர். இக்குமரிக் கண்டத்தின் யுகத்தில், முதல் (முருகக் கடவுளுக்கும் அசுரருக்கும் தேவாசுரர் போர் நடந்தது என்று கூறுகிறார்கள். இந்த யுகத்தைக் கீரன் யுகம் என்கிறார்கள் அடுத்த இரண்டாவது யுகத்தைத் தீரன் யுகம் என்கிறார்கள். இந்த யுகத்தில்தான் மனிதருக்கும் அசுரருக்கும் நடந்ததாக இராமஇராவண யுத்தத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். மேலும் மூன்றாவது யுகத்தில் நடைபெற்றது தான் மகாபாரதப் போர் என்கிறார்கள்.

குமரிக்கண்டத்தில் பாண்டிய மன்னனால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட

முதல் தமிழ்ச்சங்கமானது, கண்ணகி மதுரையை எரித்த போது அதுவும் எரிந்து போனது என்று புராண இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

குமரிக்கண்டம் நீரில் கடற்கோளினால் பின்பு ஏற்பட்ட மூழ்கிப்போன தோன்றியவைதான் இன்றைய பின்னர், இந்தியா, இலங்கை போன்ற மற்ற பகுதிகள். நிலப்பரப்பில் ஒன்றாக இருந்த இந்தியாவும் இலங்கையும் 12,000 ஆண்டு களுக்கு இன்னொரு கடற்கோள் வந்தபோது இரண்டாகப் இயம்புகின்றது. பிறகு வரலாறு அதன் பிரிந்தனஎன்று உலகப்போரும், முதலாவது வந்தவைதான் தொடர்ந்து இரண்டாவது உலகப்போருமாகும்.

குமரிக் கண்டத்தின் ஒரு பெரும் நிலப்பரப்பாக இருந்த இலங்கையை புலஸ்திய முனிவர் என்பவர் ஆண்டு வந்தா ரென்றும், அவருக்குப் பின் அவருடைய பேரனான இராவணன் இலங்கையை ஆண்டான் என்றும் அவன் காலத்தின் பின்பு கடற்கோளினால் ஏற்பட்ட அழிவினால் பெரும்பாலான பகுதி நீருக்குள் மூழ்கிவிட்டது என்றும் கூறுகின்றனர். இலங்கை யின் ஆதிவாசிகளாகிய நாகர்கள் அத்தீவின் வடபகுதியிலும் மேற்கிலும் வசித்தனர்.

இலங்கையின் வட பாகமும் கிழக்கு பாகத்திலொரு பகுதியும் ஈழ மண்டலம் என்று வரலாறு கூறுகிறது. யாழ்ப்பாணம் ஈழ மண்டலத்திலொரு பகுதியாகும். சேர, சோழ, பாண்டிய மண்டலங்களில் இருந்தே மக்கள் ஈழமண்டலத்தில் குடி யேறினார்கள். இவர்கள் குடியேறும் முன்பு, இந்த மண்டலத்தில் நாகர்கள் என்ற இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

ஆறாம் நூற்றாண்டு வரை நாகர்கள் வாழ்ந்த பகுதிகள் நாக நாடு, நாகதீபம் என்றும் அழைக்கப்பட்டன. அந்தக் கால கட்டத்தில், பூநகரி மற்றும் கந்தரோடைப் பகுதிகள் நாகர் இனத்தைச் சேர்ந்த மன்னர்களால் ஆளப்பட்டு வந்– துள்ளன. ஈழ மண்டலமானது அனுராதபுரம், புத்தளம் போன்ற வற்றையும் உள்ளடக்கியிருந்தது.

மகத நாட்டில் இருந்து வந்த விஜயனும் தோழர்களும் இலங்கைக்கு கி.மு 483 ஆண்டளவில் வந்தார்கள். அதற்கு முன்பே இலங்கைத்தீவின் வடக்கே நாகரும், தெற்கே இயக்கரும் வசித்து வந்தனர்.

இயக்கர் மகியங்கன, இவர்களுள் லக்கல போன்ற பிரதேசங்களிலும், நாகர் யாழ்ப்பாணத்தில் நாகதீவு, களனி பிரதேசங்களிலும் வாழ்ந்துள்ளனர். போன்ற இதற்கான இராவணன் ஆதாரங்களாக இராமன் – போன்ற கதை புராதணக் கதைகள் விளங்குகின்றன. இவைக்குச் சான்றாக மத்திய பகுதியில் இலங்கையில் வாழ்ந்த பலாங்கொடை மனிதர்கள் பற்றிய பற்பல தடயங்கள் மற்றும் தொல்பொருள் அகழ்வின்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பாத்திரங்களும், எலும்பு களும் இருக்கின்றன.

கி.பி. 543-ம் ஆண்டளவில் இன்றைய பீகார் என்று அழைக்கப் படும் அன்றைய மகத நாட்டின் அரசன் அவனது துர்குணம் கொண்ட மகன் விஜயனையும் அவனது எழுநூறு தோழர் களையும் கடல் வழியாகத் தோணியில் ஏற்றி அனுப்பினான். நீண்ட பயணத்தின் பின்னர் அவர்கள் இலங்கைத் தீவில் அருகே புத்தளத்திற்கு உள்ள தம்ப பண்ணை (தாமிர இன்று கலா ஒயா என்று வருணி) துறைமுகத்தில் இறங்கி அழைக்கப்படும் கோணா நதிக்கும், அருவி அறு என்று இன்று நதிக்கும் அழைக்கப்படும் கதம்ப இடையே குடியேறினார்கள்.

அப்போது அந்தப் பகுதியில் அரசு செய்திருந்த, இயக்க அரசனின் மகளான இளவரசி குவேனியை விஜயன் மணந்து கொண்டான். பின்னர் அக்காலத்தில் மாதோட்ட நகரில் இருந்த சிற்றரசன் மூலமாகப் பாண்டிய மன்னனோடு தொடர்புகொண்டு விஜயன் அவனது புத்திரியை இரண்டா

டுணையிலான்

வதாக மணந்து கொள்ளவும், தனது தோழர்கள் மணந்து கொள்ள எழுநூறு கன்னியர்களைத் தரும்படியும் கேட்டு, அவர்களை வரவழைத்து மாதோட்டத்தில் விஜயனும் அவன் தோழர்களும் மணந்து கொண்டார்கள்.

முன்னொரு காலத்தில் நகுல முனியென்னும் ஓர் முனிவர் மலையில் தங்கியிருந்து, சில காலங்கள் அங்கிருந்த கடலில் தீர்த்தமாடி வந்தபொழுது, அருகிருந்த அவரது அங்கவீனம் நீங்கப்பெற்றார். இதனால் முகத்தில் இருந்த மகிமையையும் தீர்த்த குறித்து விசேடத்தையும் அத்தல அவ்விடமே தவம் செய்தற்கேற்ற வியப்புற்று தனக்குத் இடமென்று கருதி அங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்.

அம் முனிவருடைய அங்கவீனமான கீரிமுகம் மாறிய காரணத்தால் அம்மலை கீரிமலை என்று அழைக்கப்பட்டது. விஜயராசன் என்ற மன்னன் அவ்விடத்தில் சிவாலயங் கட்டுவித்த பின், நகுல முனிவர் அவ்வாலயத்தில் தங்கியிருந்து வழிபாடு பண்ணி வந்தார். அதனால் திருத்தம்பலேசுவரர் என்ற பெயருடன் இருந்த கோயிலை நகுலேசுவரர் கோயில் என்று பெயரிட்டு வணங்கி வந்தார்கள்.

கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் அனுராதபுரத்தை ஆண்ட வசப மன்னன் தனது பிரதிநிதியாக இசிகிரயன் சிங்கள என்ற அமைச்சனைக் அப்பகுதியை நிர்வாகம் கொண்டு என்ற செய்தான் அங்கு பரவி இருந்த என்றும், பௌத்த மதம் வல்லிபுரத்தில் கிடைத்த தென்றும் பொற்சாசனம் ஒரு மூலமாகத் தெரியவருகிறது.

இலங்கையின் வடபகுதி கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டும், கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டுகளிலும் சிங்களவர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது.

அவர்கள் ஆட்சியின்போது கோண்டாவில், கொக்குவில், இணுவில், உடுவில், மிருசுவில் போன்ற பல கிராமங்கள் பெயர் மாற்றப்பட்டன என்று வரலாறு கூறுகிறது.

இலங்கையின் தமிழ் இராச்சியம் அப்போது சிங்கை ഖட நகரென்றும், மணற்றி, மணவை, ஈழம், தமிழ் பட்டினம் நாகதீபமென்றும், பிரதேசமென்றும் உத்தரப் அழைக்கப் பட்டது. கி.பி.777 - 797 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் கொண்டிருந்த இரண்டாம் ஆண்டு அனுராதபுரத்தை மகிந்தனுக்கு எதிராக வட இலங்கை உத்தரப்பிரதேச முதலிகள் கிளர்ச்சி செய்தனர்.

நாகதீபத்தில் வகுத்தவன் தலைமை வாழ்ந்து அதற்குத் வந்த மணத்தி எனப்படும் உக்கிரசிங்கம் என்பவனாவான். இவன் கி.பி. 785 ஆண்டில் போராடி நாகதீபத்தை வெற்றி கதிரமலை என்னும் கந்தரோடையை தலை கொண்டு, நகராகக் கொண்டு ஆண்டுவந்தான். சோழ இளவரசியான மாருதப்புர வல்லியானவள் தலயாத்திரையாகக் கீரிமலைக்கு வந்திருந்தபோது, அவளை உக்கிரசிங்கம் மணந்துகொண்டு இந்தியாவில் அவள் விருப்பத்தின் பேரில் தென் இருந்து முருகன் விக்கிரகத்தைக்கொண்டு மாவிட்டபுரம் வந்து கந்தசாமி கோயிலைக் கட்டினான்.

சிவனை வழிபட்டு வந்த உக்கிரசிங்கன் தான் ஆண்டு வந்த கந்தரோடையில் பௌத்தர்களின் பள்ளிகளும் அவர்கள் வாழ்ந்த தடயங்களும் இருந்ததனால் தனது தலைநகரைப் பூநகரிக்கு மாற்றினான். உக்கிரசிங்கனுக்குப் பிறகு அவன் மகன் நரசிங்க ஜெயதுங்கன் ஆண்டு வந்தான்.

ஆந்திர மாநிலத்தின் தொண்டைநாடு என்பது நெல்லூர், சித்தூர் மாவட்டங்களின் சில பகுதிகள் மற்றும் இன்றைய தமிழகத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியிலுள்ள வேலூர், திருப்பத்தூர், ஆற்காடு, திருவண்ணாமலை, இராணிப்பேட்டை, காஞ்சி செங்கல்பட்டு, திருவள்ளூர் மற்றும் புரம், தமிழகத்தின் தலைநகரான சென்னை ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கி யதாகும். சங்ககால நாடுகளில் ஒன்றான இந்த நாட்டில் இளந்திரையன் சங்ககால கொண்டைமான் அரசனாக விருந்தான்.

பிற்காலச் சோழர்கள் தொண்டைநாட்டைக் கைப்பற்றிய பிறகு அதற்கு ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலம் என்று பெயர் சூட்டினார்கள்.

இவர்கள் ஆந்திரா, கர்நாடகா எல்லையில் துங்கபத்திர நதிக் கரையில் அமைந்துள்ள ஹம்பி என்னும் நகரத்தில் இருந்து வந்தவர்கள். இவர்கள் தமிழ், தெலுங்கு, தமிழ்நாடு கலந்த மொழியில் பேசினார்கள். பெரும்பாலும் கன்னடம் அதிகமாக பேச்சில் வார்த்தைகளே இவர்கள் கெலுங்கு இவர்கள் இப்பகுதியை செய்து அட்சி கலந்திருக்கும். கொண்டு இருந்த நிலையில் இஸ்லாமிய மன்னன் ஒருவன் இவர்களிடம் பெண் கேட்டு வந்ததாகவும் அதனால் தமிழகம் நோக்கி வந்தனர் என்றும் கூறுகிறார்கள்.

மேற்குத் தமிழகத்தில் பெரும் பகுதியாக இருந்த தொண்டை நாட்டில் பாணர் குலத்தைச் சேர்ந்த கண் பார்வையற்ற வீரராகவன் என்ற இசைவாணன் இலங்கைக்குப் கவி வந்து யாழ் இசைக்கும் பிரயாணம் செய்து, தனது திறமையை உக்கிரசிங்கன் என்ற மன்னனுடைய சபையில் வியக்க வைத்தான். இசைத்து மன்னனை அரசனும் மகிழ்ந்து தனது ஆட்சியில் இருந்த ஒரு பகுதியான மணற் பிரதேசத்தை கவி வீரராகவனுடைய திறமைக்குப் பரிசாக வழங்கினான்.

பரிசாகப் பெற்றுக்கொண்ட மணற்பிரதேசத்தைப் ക്കി வீரராகவன், அந்த மணற்பிரதேச இடங்களில் குடியேற்றத் தொண்டைநாட்டு மன்னன் தொண்டைமானோடு தொடர்பு கொண்டு, அங்கிருந்து தனக்குப் பரிசாகக் கிடைத்த மணற் இயற்கையாகவே பிரதேசத்தில் உப்பு விளைவதாகவும் உப்பு அழிந்து அதனைப் பதப்படுத்த முடியாததால் கூறி, அங்கு குடியமர்த்தத் தொண்டை போவதாகவும் நாட்டில் இருந்து குடிமக்களை அனுப்பும் படியும் கேட்டுக் தொண்டைமானும் உப்பினை கொண்டான். அங்கிருந்து யாழ்ப்பாடி பகுதிகளுக்குப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு, தனது

வீரராகவன் கேட்டபடி, குடிகளையும், மந்திரி பிரதானிகள் மற்றும் சிறு படையையும் அனுப்பியதோடு, உப்பினை எடுத்துவர மரக்கலங்களையும் அதனை செயற்படுத்த ஒரு அதிகாரியையும் அனுப்பிவைத்தான்.

அதிகாரிகளாலும், தொண்டைமானின் பின்னர் அதன் வேலையாட்களாலும் உப்பளங்கள் அமைக்கப்பட்டு, அங்கு ஏற்றித் விளைந்த உப்பினை மரக்கலங்களில் கொண்டை நாட்டிற்கு அனுப்பி வந்தார்கள். அங்கிருந்து மரக்கலங்கள் திரும்பி வரும்போது உணவுப்பொருட்கள், உடைகள் எனப் கொடுத்தார்கள். மரக்கலங்கள் ஏற்றி வந்து பலவற்றை வந்து போவதற்காகத் தொண்டைமானின் ஏவலாளர்களால் கடலில் நீண்ட கால்வாயும் துறை(மக(மம் இருந்து கால்வாயே, தொண்டமானாறு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தொண்டைமானிடம் இருந்து வந்த குடிகள் தொண்டை நாட்டின் வடபகுதியான ஆந்திரா போன்ற இடங்களில் இருந்து வந்தவர்கள்.

அவர்கள் தெலுங்கு மொழியையே பெரும்பாலும் பேசியதோடு விஷ்ணுவைத் தங்கள் தெய்வமாக வழிபடுபவர்கள். அவர்கள் வழிபட்ட ஆலயமானது வல்லிபுரத்தில் வல்லியதேவன் அதிகாரம் செய்த இடமான வல்லிபுரம் என அழைக்கப்பட்டது.

4. சிங்கள ஆட்சி

8தவநம்பிய தீசன் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்தியா விலிருந்து பௌத்த சமயத்தின் வருகையால் இலங்கையின் சமூகக் கட்டமைப்பு, பாரிய மாற்றமடைந்தது. பௌத்த பேரரசன் அசோகனின் மகளான சங்கமித்தையும் மகனான மகிந்தனும் பௌத்த சமயத்தைத் தழுவிய சமயத் துறவிகள். இவர்கள் இருவரும் புத்தரின் போதனைகளைப் பரப்பு வதற்காக இலங்கைக்கு வந்தனர் என்று இலங்கையின் பண்டைய வரலாறும் மகாவம்சமும் கூறுகின்றன.

கி.மு. 250ல் மௌரியப் பேரரசர் அசோகனின் புதல்வனான மகிந்த தேரர், பௌத்த சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்குடன் மிகிந்தலைக்கு வந்தார். இவரது முயற்சியால் தேவநம்பிய தீசன் பௌத்த சமயத்தைத் தழுவியதோடு ஏனைய சிங்கள மக்களும் பௌத்தத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர்.

தொடக்கத்தில் தமிழர் பண்பாட்டைப் பின்பற்றி இருந்த இவர்களிடையே மகிந்த தேரரால் கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பௌத்தம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

கிமு 245ல், அசோகனின் புதல்வியான பிக்குணி சங்கமித்தை என்பவள் அரச மரபைச் சேர்ந்தவர்கள், பிரபுக்கள் மற்றும் பலருடன் கௌதம புத்தர் ஞானம் பெற்ற போதி மரத்தின் கிளையுடன், இன்று சம்புத்துறை என அழைக்கப்படுவதும், முன்பு ஜம்பு கோளத்துறை எனப்பட்டதுமான இடத்தில் வந்து இறங்கினாள்.

இலங்கையின் அரசியாகிய அனுலாவும், பல பணிப்பெண் களும் சங்கமித்தை மூலம் பிக்குணிகள் ஆகினர், என்றும் சங்கமித்தை தனது 59 ஆவது வயதில் பரிநிர்வாண நிலையை அடைந்ததாகவும் மேலும் 'மகாவம்சம்' கூறுகிறது.

டுணையிலான்

அனுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக்கொண்டு, ஆண்டு வந்த தேவநம்பிய தீசன், இலங்கையின் பெரும்பகுதியையும் ஆண்டு வந்த காலத்தில் வடபகுதி உத்தர தேசம் என்றும், தென் பகுதி தக்கண தேசம் என்று கூறப்பட்டு வந்தது.

தீசன் கி.மு 247 முதல் கி.மு. 207 வரை ஆண்டான். அதன் பின்னர் அனுராதபுரத்தை உத்தியன் என்பவன் கி.மு 207 முதல் கி.மு 197 வரையிலும், அவனது ஆட்சியின் பின்பு மகாசிவன் என்பவன் கி.மு. 197 முதல் கி.மு. 187 வரையும், சூரத்தீசன் என்ற மன்னன் கி.மு. 187 முதல் கி.மு. 177 ஆண்டு வரையும் ஆண்டு வந்தனர்.

இலங்கையை சூரத்தீசன் ஆண்ட காலத்தின்போது, தெற்கே இருந்துவந்த தமிழ் குறுநில மன்னர்கள் சேரன், குத்திகன் என்போர் சூரத்தீசனோடு போரிட்டு அனுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றினர். இவர்கள் கி.மு 237 முதல் கி.மு 215 காலம் ஆண்டனர். இவர்கள் அனுராதபுரத்தை ஆண்டு வரை கொண்டிருந்தபோது, போரில் தோல்வியுற்று உருகுணைக்குத் சூரத்தீசனுடைய தமையனான மகாசிவனின் தப்பியோடிய புதல்வர்களில் ஒன்பதாவது பிள்ளையான தமையனது அசேலன் என்பவன் கி.மு 155 ஆண்டு அனுராதபுரத்திற்கு வந்து முன்னர் ஆண்டு படையுடன் வந்த எல்லாளன் தந்தையை போரில் வென்று அனுராதபுர ஆட்சியை கைப்பற்றி (கிமு 215- கிமு 205) வரை ஆட்சி செய்து வந்தான்.

தமிழர்கள் அனுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றியபோது சிங்கள ஆட்சியில் இருந்த சிங்களவர்கள் தென்திசைக்குப் புலம் பெயர்ந்து போனார்கள்.

அதுபோலத் தமிழர்களுடைய அரசைச் சிங்களவர் தங்கள் ஆட்சிக்குக்கீழ்க்கொண்டு வந்ததும் அங்கிருந்த தமிழர்கள் உத்தரதேசமான வடபகுதிக்குப் புலம் பெயர்ந்து போனார்கள். ஆனால் மீண்டும் கி.மு. 205 ஆண்டளவில் சோழ மன்னன் எல்லாளன் அசேலனைத் தோற்கடித்து, அனுராதபுர இராசதானியைக் கைப்பற்றி, அனுராதபுரத்தில் சோழர் ஆட்சியை மீண்டும் நிலைநாட்டி, நாற்பத்தி நான்கு ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தான்.

தென்பகுதியைச் சேர்ந்த சிங்கள மன்னர்கள் பலர் எல்லாள மன்னரோடு பல முறை போரிட்டு அவனது ஆட்சியைக் கைப்பற்ற முயன்றும் போரில் வெல்ல முடியாதிருந்தனர்.

காலப் போக்கில் வயோதிபமடைந்த எல்லாளனைத், தென் பகுதி உறுகுணையின் அரசனான கவந்தீசனின் மூத்த மகனான துட்டகைமுனு என்ற சிங்கள மன்னன் போரில் வீழ்த்தி, அனுராதபுர ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான்.

துட்டகைமுனுவின் பின்னர் உருகுணை மன்னனான காக்க வண தீசனின் மகனும், அனுராதபுர மன்னன் துட்டகை முனுவின் சகோதரனுமான சத்தா திச்சன் அனுராதபுர இராச்சியத்தை, கி.மு. 137 முதல் கி.மு. 119 வரை ஆண்டான்.

பாண்டியர்கள் படை எடுப்புக்கு முன், வட இலங்கையை ஆண்டு வந்தவன் துட்டகைமுனுவின் தம்பியான சாத்த திச்சன் என்பவனாவான். அதற்குப் பின் ஆட்சிக்கு வந்தவன் இவனுடைய நாலாம் மகனே வட்டகாமினி அபயன் எனப்படும் வலகம்பன்.

வலகம்பனுக்கு முன்பாக அவனுடைய சகோதரர்களான துலத்தானன், இலஞ்ச திச்சன் மற்றும் கல்லாட நாகன் முறையே அடுத்தடுத்து ஆட்சி செய்திருந்தனர்.

வலகம்பனுக்கு முன் ஆட்சி செய்த அவன் அண்ணனான கல்லாடநாகனை அவனது அமைச்சனான காமகாரத்தகன் என்னும் மகாரத்தகன் கொன்று ஆட்சியைப் பிடித்தான்.

அதன் காரணத்தால் காமகாரத்தகனை கொன்று வலகம்பன் மீண்டும் ஆட்சியை பிடித்ததுடன் கல்லாட நாகனின் மகனான மகாசூலிகனை தத்தெடுத்து அவனின் தாயான அனுலா தேவியைத் தன் அரசியாகவும் ஆக்கிக்கொண்டான். இவனுக்கு சோமதேவி என்ற இன்னொரு துணைவியும் உண்டு. இவன் கி.மு. 103ம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் ஆட்சியை பிடித்து ஐந்து மாதங்கள் கடந்திருந்தபோது அவனின் ஆட்சியில் உள்ள திச்சன் என்னும் பிராமணன் வலகம்பனுக்கு எதிராக கிளர்ச்சியில் இறங்கினான்.

பிராமண திச்சன் கிளர்ச்சியில் இறங்கிய நேரத்தில் தமிழகத்தில் இருந்து ஏழு பாண்டிய தளபதிகள் அநூராதபுரத்தின் மீது படை எடுத்து வந்து வலகம்பனை கொலம்பாலகத்தில் நடந்த போரில் வெற்றி கொண்டனர்.

இலங்கைக்கு பாண்டிய மன்னர்கள் படையெடுத்து வந்து இலங்கையின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி, முறையே பாண்டு என்று அழைக்கப்பட்ட பாண்டியன், பரிந்தன், இளம் பரிந்தன், திரிதரன், பிட்டியன் என்போர்கள் ஆண்டார்கள்.

ஏழு பாண்டியத் தளபதிகளில் ஒருவன் வலகம்பனின் மனைவி யான சோம தேவியையும், இன்னொருவன் புத்தரின் பத்து சக்திகளும் அடங்கி இருந்த புனிதக்கிண்ணத்தையும் தமிழகத் துக்கு எடுத்துச் சென்றனர். மற்ற ஐந்து பாண்டியர்களும் தங்களில் ஒருவனான புலாகதன் கீழ் வட இலங்கையில் ஆட்சியை அமைத்தனர்.

இவன் கி.மு. 103 முதல் கி.மு. 100 வரை வட இலங்கையை ஆண்டான். தன்னுடன் தமிழகத்தில் இருந்து படை எடுத்து வந்த ஆறு தளபதிகளில் ஒருவனான பாகியனைத் தன் அமைச்சனாக ஆக்கினான். ஆனால் இறுதியில் பாகிய னாலேயே கொல்லப்பட்டான்.

புலாகதன் என்பவனைக் கொன்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய இலங்கையை ஆண்ட ஐந்து பாண்டியர்களில் இரண்டாதவ னான பாகியன், கி. மு. 100 முதல் கி. மு. 98 வரை வட இலங்கையை ஆண்டான். இவனையும் இவனின் அமைச்சனாக இருந்த பாண்டிய மாறன் கொலை செய்து இவனுக்குப் பின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான்.

தொடர்ந்து பாண்டிய மாறன், பழைய மாறன், தாட்டிகன் என்று மாறிமாறி ஆண்டு வந்தனர். ஆனால் இறுதியில் வலகம்பனே இவனைக் கொன்று மீண்டும் வட இலங்கையின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி, பிற்பாடு பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வட

ஆண்டான். ஆட்சிகள் கைமாறிய இலங்கையை பல பின்னர்மித்தசேனன்என்பவன் ஆண்டுவந்தபின் இராசராட்டிரப் பாண்டியர்களுள் ஆறாமவனான பிட்டியனின் ஆட்சியில் ஏழாம் மாதத்தின் போது மௌரிய மன்னர்கள் வம்சத்தைச் சேர்ந்த தாதுசேனன் என்ற உரோகணம் நாட்டு அரசன் இராசராட்டிரத் திற்குப் படையெடுத்து வந்து போரில் பிட்டியனை வெற்றி கைப்பற்றினான். அதற்குப் பிறகு பெற்று அரசைக் தாதுசேனன் வழி வந்தவர்கள் இராசராட்டிரத்தை ஆண்டனர். கதிர்காமம் என்ற நாட்டிலுள்ள உரோகணம் (முருகன் படைவீட்டில் தாட்டியன் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. அதன் மூலம் ஆட்சியில் இராசராட்டிரம் அரசு இலங்கை முழுதும் பரவியிருந்தது என்றும் இவன் புத்த சமயத்தை சேர்ந்தவன் என்றும் அறிய முடிகிறது.

கி.பி 455ல் ஆட்சிக்கு வந்த தாதுசேனனை அவனது மகன் காசியப்பன் கி.பி 473 கொன்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றி, பதினெட்டு ஆண்டுகள் ஆண்டான்.

காசியப்பனின் தந்தையின் இன்னொரு மனைவியின் மகனும் பட்டத்து இளவரசனுமான முகலாயன் என்பவன் தன் தந்தையைக் காசியப்பன் கொன்று விட்டதை அறிந்து தமிழ்நாட்டுக்குத் தப்பிச் சென்றான்.

திரும்பி முகலாயன் வந்து தன்னைத் தாக்கக் கூடும் காசியப்பன் என்றெண்ணிய அநுராதபுரத்திலிருந்து தென சிகிரியா கிழக்கே இருக்கும் என்னும் மலைக்கோட்டை அங்கிருந்து அரண்மனையைக் கட்டி அரசாண்டான். காசியப்பன் நினைத்தபடியே முகலாயன் தன் தோழர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு படையெடுத்து வந்தான். தான் தோற்று விடுவோம் என்று தெரிந்தவுடன் காசியப்பன், தன் வாளால் தன் தலையை வெட்டித் தற்கொலை செய்துகொண்டான். என்று இலங்கை வரலாற்றின் மூலமாகத் தெரியவருகிறது.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

5. சோழர் ஆட்சி

இலாங்கையில் சுமார் பத்தாம் நூற்றாண்டு முதல் 70 ஆண்டு காலம் சோழர் ஆட்சி நிலவி வந்துள்ளது. தென் இந்திய வரலாற்றின் உயர்விற்குச் சோழ அரசர்கள் பெரும் பங்களிப்பு செய்துள்ளனர். முற்காலச் சோழர்கள் சங்க காலத்திலேயே ஆட்சி புரிந்து வந்துள்ளனர். தமிழகத்தில் கி.பி 3ம் நூற்றாண்டில் களகத்திரர்களின் வருகையால், இழந்த சோழ சாம்ராஜ்யத்தை கி.பி 9ம் நூற்றாண்டில் விஜயாலய சோழர் மீட்டெடுத்தார் என்று இந்திய வரலாறு கூறுகிறது.

சங்க காலச் சோழ அரசர்களில் கரிகாலன் என்பவரே அரசராவர். இளஞ்செட்சென்னியின் சிறந்த மிகவும் கரிகாலன் என்பவனைப் பற்றி கடியலூர் மகனான உருத்திரங்கண்ணனார் என்ற புலவர் எழுதிய சங்கத் தமிழ் நூல்களில் ஒன்றான பட்டினப்பாலை, முடத்தாமக் பொருநராற்றுப்படை, எழுதிய செயங் கண்ணியார் கொண்டார் என்ற புலவர் எழுதிய கலிங்கத்துப் பரணி, முன்றுறை அரையனார் என்னும் சமண முனிவரால் இயற்றப்பட்ட பழமொழி நானூறு முதலான நூல்கள் கூறுகின்றன.

வெகு காலத்திற்குப் பிறகு பல்லவர்கள் ஆட்சி வீழ்ச்சி யுற்றபோது, சோழ அரசு மறுபடியும் தலைதூக்க ஆரம்பித்தது. விஜயாலயன் எனும் சோழ மன்னரால் மீண்டும் புதுப்பொலிவுடன் சோழர் ஆட்சி ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. பிற்கால சோழமன்னர்கள் கி.பி. 850 முதல் கி.பி.1279 வரை சுமார் நானூற்றி முப்பது ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தனர்.

தமிழகத்து வரலாற்றிலே வேறெந்த காலத்தையும் போலல்லாது பல துறைகளிலும் பெருவளர்ச்சிகள் ஏற்பட்ட காலம் சோழர் காலமாகும்.

மேலும் சோழர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் நளன்கிள்ளி,

டுணையிலான்

நெடுங்கிள்ளி, கோர்ச்செங்கணான் பாடல்களிலும், புறநானூறு முதலான செய்யுள்களிலும் காணப்படுகின்றன.

முத்தரையர்கள் என்னும் குறுநில மன்னர்களின் ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து கி.மு 850ல் தஞ்சையை மீட்டு அதைச் சோழ நாட்டின் தலைநகராக்கித், தரணியை ஆண்ட பெருமை விஜயாலய சோழனையே சாரும்.

விஜயாலய சோழன் காலத்தில், சோழர்கள் தொண்டை நாட்டுப் பல்லவர்களின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் அடங்கியிருந் தனர். எனினும் விஜயாலய சோழனின் மகன் ஆதித்த சோழன் திருப்புறம்பியப் போர் மூலமாக பல்லவர்களைத் தோற்கடித்துத் தொண்டை நாட்டைக் கைப்பற்றினார். இதனால் "தொண்டைநாடு பரவின சோழன்" என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றார்.

விஜயாலய சோழனின் வழி வந்தவரே பராந்தகர். பராந்தக சோழன் தெற்கிலே பாண்டி நாட்டையும் வடக்கிலே வாணர் வைதும்பர் நாடுகளையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார்.

இவர் ஒரு சிவபக்தர். இவர் சிதம்பத்தில் உள்ள நடராஜர் ஆலயத்திற்கு பொன்னால் கூரை வேய்ந்தார். எனவே இவர் 'பொன்வேய்ந்த சோழன்" என்றும் அழைக்கப்பட்டார். இவரது ஆட்சியிலே சோழரின் அரசு ஒரு பேரரசு என்ற நிலையை அடைந்தது.

பராந்தகனுக்குப் பிறகு கண்டராதித்தியன். அரிஞ்சயன், இரண்டாம் பராந்தகன் என அழைக்கப்பட்ட சுந்தரசோழன் மற்றும் உத்தமசோழன் ஆகியோர் அரசாண்டனர். சுந்தர சோழர் என்று அழைக்கப்படட பராந்தகனுக்கும் சேர நாட்டு வானவன் மாதேவிக்கும் மகனாகப் பிறந்தவனே முதலாம் இராஜராஜ சோழனாவான்.

இவன் அருள்மொழிவர்மன் என்ற இயற் பெயர் கொண்ட இராஜ சோழன் பின்னர் இராஜ என அழைக்கப்பட்டான். சுந்தரசோழரின் இராஜராஜனின் முதலாம் மகனும், தமையனாகவும் பெற்ற சோழ மன்னனே இருந்த புகழ் ஒரு சதியின் மூலம் கொலை கரிகால சோழன். ஆதித்த

செய்யப்பட்ட பின் பரகேசரி உத்தமசோழன் இளவரசனானான்.

சுந்தர சோழன் இறந்ததும் அவனுடைய மகன் இராஜ ராஜன் உடனடியாகப் பதவிக்கு வரவில்லை. 12 வருடகால உத்தம சோழனின் ஆட்சிக்குப் பின்னரே இவன் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டான்.

இராஜ ராஜனுக்கு சோழமாதேவி, திரைலோக்கியமாதேவி, பஞ்சவன்மாதேவி, அபிமானவல்லி, இலாடமாதேவி, பிரிதிவிமாதேவி, மீனவன்மாதேவி, லோகமாதேவி, வீர நாராயணி, வில்லவன்மாதேவி, வானவன்மாதேவி, முதலான பல மனைவியர் இருந்ததாக கூறப்படுகிறது.

இவர்களில் தந்திசக்திவிடங்கி எனும் லோகமாதேவியே பட்டத்தரசியாக விளங்கினார்.

இராஜ ராஜ மாமன்னனுக்கும் திருபுவன மாதேவி என்றழைக்கப் பட்ட வானவன் மாதேவிக்கும் பிறந்த ஒரே மகன் மதுராந்தகன் எனும் இராசேந்திர சோழன். இராஜ ராஜனுக்கு மூத்தவளாக மாதேவ அடிகள் என்றும் இளையவளாக குந்தவை என்றும் இரண்டு புதல்வியர் இருந்தனர்.

தனது பாட்டியார் செம்பியன் மாதேவி நினைவாக ஒரு பெண்ணுக்கு மாதேவ அடிகள் என்றும் சகோதரி குந்தவை பிராட்டியர் நினைவாக மற்றைய மகளுக்கு குந்தவை என்றும் சிறிய தந்தை மதுராந்தக உத்தம சோழன் நினைவாக மூத்த மகனுக்கு மதுராந்தகன் என்றும் பெயர் சூட்டினான் என்று கூறப்படுகிறது.

மதுராந்தக சோழன் என்றும் அழைக்கப்படட இராசேந்திர சோழனின் சகோதரியான குந்தவையை மணந்தவர் வல்லவராயர் வந்தியத்தேவராவார்.

இராஜராஜன் கி.பி 985 முதல் கி.பி 1014 வரையிலான முப்பது வருடங்கள் சோழப் பேரரசராக விளங்கினான். அக் காலத்தில் சோழ நாட்டையாண்ட மன்னர்களில், முதலாம் இராஜராஜ சோழனும், இராசேந்திரனும் பெரும்புகழோடு விளங்கினார்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org 9

டுணுவிலான் சிகாகோ பாஸ்கர்

இவர்கள் ஆண்ட காலத்தில் ஆட்சிமுறை, இராணுவம், நுண்கலை, கட்டிடக்கலை, சமயம், இலக்கியம் ஆகியவை சிறப்புற நடைமுறைப்பட்டு விளங்கின.

மேலும் சோழநாடு, படையிலும், பொருளாதாரத்திலும், பண்பாட்டிலும் வலிமை பொருந்திய பேரரசாக ஆசியா முழு வதிலும் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியது.

இவர்களுடைய ஆட்சி எல்லை வடக்கே ஒரிசா வரையிலும் கிழக்கில் ஜாவா, சுமத்ரா, மலேசியா வரையும், தெற்கே மாலைதீவுகள் வரையிலும் விரிந்து இருந்தது. இராஜ ராஜன், தென்னிந்தியா முழுவதையும் வெற்றி கொண்டதுடன், இலங்கையின் பெரும் பகுதியையும், தெற்கே மாலை கைப்பற்றியிருந்தான். இராசேந்திரன் தீவையும் தனது வடஇந்தியாவிலுள்ள கங்கைக் கரை படையுடன் வரை சென்று பாடலி புத்திரத்தின் மன்னனான மகிபாலனைத் தோற்கடித்தான். அத்துடன் அவருடைய கடற்படை மலாய் தீபகற்பத்திலுள்ள கடாரம், ஸ்ரீவிஜயம் மற்றும் சில நாடுகளையும் வென்றதாகத் தெரிய வருகிறது. பண்டைய கால அரசர்களுள் கடல் தாண்டி கடற்படை மூலம் வெற்றி கொண்டவர்கள் சோழர்களே.

சோழர்களின் கொடியில் அடையாள முத்திரையான புலிச்சின்னம் பொறிக்கப்பட்டு அவர்கள் கைப்பற்றிய நாடுகள் எங்கும் புலிக்கொடி பறந்தது. சோழ மன்னர்கள் பொன், வெள்ளி, செப்பு நாணயங்களை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். சோழர் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட சோழ நாணயங்களில் சோழர்களின் சின்னமாகிய புலிச் சின்னமும், சோழ அரசர்களின் பெயர்களும் காணப்படுகின்றன.

இராஜராஜ சோழன் இலங்கையில் பயன்படுத்திய நாணயங் களைப் போலவே தமிழகத்திலும் பயன்படுத்தினார்கள் என்பதற்கு இன்று பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. சோழர் களின் வரலாற்றின் பல பகுதிகளை திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகள், அன்பில் செப்பேடுகள், கன்யாகுமரி கல்வெட்டுகள், கரந்தை செப்பேடுகள் மற்றும் கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன.

Digitized by Noolaham Foundation.

6

1

iau

6. இலங்கையில் சோழர் ஆட்சி

காலத்தில் இந்தியாவில் பௌத்த மதத்திற்கு **3**0 ஏற்பட்ட நெருக்கடியின் காரணமாகவும், பௌத்தமதம் அழிந்து போகுமோ என்ற அச்சத்தின் காரணமாகவும், அனுராத புரத்ததில் இருந்த மகாவிகாரையைச் சார்ந்த சில பௌத்த குருமார்களின் ஆலோசனையுடன் அப்போது அரசனாக இருந்த தாது சேனனின் உறவினரான மகாநாம் என்ற பௌத்த பிக்கு கி.மு 6ம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.மு. வானவர், 4io வரையிலான இலங்கையின் வரலாற்றைக் நூற்றாண்டு குறிப்புகளாகத் திரட்டி உருவாக்கிய இலங்கையின் இலக்கிய நூலான மகாவம்சம், சோழ அரசிற்கும் இலங்கை அரசிற்கும் இடையே இருந்த உறவுகள் பற்றியும் இலங்கையில் சோழர் ஆட்சி குறித்தும் கூறுகின்றது.

ஐரோப்பியப்பயணி மார்க்கோபோலோ, அயல்நாட்டு எழுத்தாளர் மெகஸ்தனிஸ் ஆகியோர் சோழர்களைப் பற்றிப் பல சுவையான தகவல்களைக் கூறியுள்ளனர். அல்பெரூணி மற்றும் இப்னுபட்டுடா எனும் முகமதிய வரலாற்றாசிரியரும் சோழர்கள் பற்றி எழுதியுள்ளார்கள்.

ஐந்தாம் மகிந்தன் இலங்கை அரசன் என்பவன், சோழர் அவர்களின் பகைவர்களான பாண்டியர், களுக்கும் சேரர் ஆகியோருக்கும் இடையிலான போட்டியில் சோழரின் பகைவர் களுக்கு ஆதரவு கொடுத்ததாகத் தெரிகிறது. இதனால் சோழ மன்னனான முதலாம் இராஜராஜன், கி.பி ஐந்தாம் 993ல் மகிந்தன் ஆட்சியின்போது இலங்கையின் மீது படையெடுத்து வந்து தலைநகரமான அனுராதபுரத்துடன் சேர்த்து நாட்டின் வடபகுதியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். பல வருடங்களாகத் தமிழ் மற்றும் சிங்கள மன்னர்களால் மாறி மாறித் தலைநக ராகக் கொண்டு ஆளப்பட்ட அனுராதபுரத்தைத் தவிர்த்து விட்டுப்பொலநறுவையைத் தனது புதிய தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்தான்.

கி.பி 1017 ஆம் ஆண்டில், பாண்டியன் இலங்கையில் மறைத்து வைத்திருந்த மணிமுடியையும், செங்கோலையும் கைப்பற்றுவதற்காக இராஜராஜன் தனது மகளான படையோடு இராஜேந்திரனைப் அனுப்பி ஐந்தாம் மகிந்தனைச் சிறைப் பிடித்து, உருகுணு இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றியதோடு, இராஜேந்திர சோழனையும் படைகளையும் இலங்கையில் ஏற்கனவே கைப்பற்றப்படாதிருந்த பகுதிகள் பலவற்றையும் கைப்பற்றி, அங்கும் சோழர் கொடியை நாட்டியதன் மூலம் முழு இலங்கையையும் தனது ஆட்சிக்குக் கீழ் கொண்டு வந்தான்.

இந்தப் படையெடுப்புக்குத் தலைமை தாங்கியவன் "ஜயங் கொண்ட சோழர் மூவேந்த வேளான்" என்ற சேனாதி பதியென வரலாற்றுத் தரவுகள் தெரிவிக்கின்றன.

கிபி 1007-1044 வரை இராஜேந்திர சோழன் ஆட்சி இருந்தது. இராஜராஜ சோழனின் சோழர் ஆட்சிக்குட்பட்ட இலங்கையின் பகுதி மும்முடிச் சோழ மண்டலம் எனப் பெயரிடப்பட்டு, தலைநகரான பொலனறுவையும் ஜனநாத மங்கலம் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. சோழர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் அங்கு இந்து மதத்தின் செல்வாக்கு உயர்ந் தோங்கி இருந்தது.

முதலாம் இராஜராஜசோழன் அவன் மகன் இராஜேந்திர சோழன் ஆகியோரது ஆட்சியிலே, சோழராட்சி எட்டுத்திக் கிலும் பரவி, விரிந்து நானிலம் போற்றும் பெருமை பெற்றது. தென்னிந்தியா மட்டுமன்றி அருகிலுள்ள இராச்சியங்கள் எல்லாவற்றையும் கைப்பற்றியதோடு கடல் கடந்து கடாரம் வென்று யாவா, மலாயா, ஒரிசா, மாலைதீவு, இலட்சத்தீவு, ஈழம் போன்றவற்றிலும் வெற்றிக்கொடி நாட்டி, அங்கு பல வளங்களை ஏற்படுத்தி உலக வரலாற்றில் பெரும் புகழ் படைத்தார்கள்.

இலங்கை மீது படையெடுத்து வந்து ஆட்சியமைத்ததோடு, இந்து சமயம் தழைத்தோங்கப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண் டனர். குறிப்பாக பொலனறுவையில் இன்றும் காணக்கூடிய Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

98

பல கோயில்கள் அவர்கள் காலத்திலேயே உருவாக்கப் பட்டன. அங்கு பத்து சிவாலயங்களும், ஐந்து விஷ்ணு ஆலயங் களும், ஒரு காளி ஆலயமும் அமைக்கப்பட்டதாக வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் தடயங்களும் தெரிவிக்கின்றன.

முதலாம் இராஜராஜனின் மகனான முதலாம் இராஜேந்திரன் கி.பி 1017ல் படையெடுத்து வந்து ஐந்தாம் மகிந்தனைச் சிறைப்பிடித்து சோழ தேசத்துக்குக் கொண்டு சென்றான்.

கி.பி இலங்கையில் நீடித்த 1070 வரை சோழர் ஆட்சி பல்வேறு காரணங்களால் வீழ்ச்சியுற ஆரம்பித்தது. உருகுணு இராச்சியத்தின் அரசனாக கி.பி 1055இல் முதலாம் விஜயபாகு பதவியேற்றுக் கொண்டான். எனும் அரசன் பதவி ஏற்ற விஜயபாகு சோழர்களின் இலங்கைத் தலைநகரமான பொலனறுவையைக் கைப்பற்றத் திட்டம் தீட்டினான். கி.பி 1066இல் தனது முதலாவது தாக்குதலை பொலனறுவை மேல் நடத்தினான்.

1069-1070 காலப்பகுதியில் இந்தியாவின் சோழ இராச்சியத்தில் உள்நாட்டு யுத்தம் உருவானது. இதன் காரணமாகச் சோழ அரசிற்கு இலங்கையைப் பற்றிக் கவலைப்படவோ, கவன மெடுக்கவோ போதிய அவகாசம் இருக்கவில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திய விஜயபாகு தனது இரண் டாவது தாக்குதலை மேற்கொண்டு வெற்றியடைந்து சோழரை விரட்டியடித்தான்.

கி.பி 1070ல் பொலனறுவையைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு விஜயபாகு இலங்கையின் மன்னனாக முடி சூடிக்கொண்டான். விஜயபாகு சோழர்படைகளை இலங்கையில் இருந்து வெளியேற்றியதுடன் இலங்கையை ஒரு குடையின்கீழ் ஒருங்கிணைத்தான்.

இலங்கையை ஒரு குடையின் கீழ் சேர்த்த பெருமை விஜயபாகுவையே சாரும். விஜயபாகு மன்னன் (1111–1132) இலங்கையை இராசரட்டை, உருகுணை, தக்கிண தேசம் என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஆண்டு வந்தான். விஜயபாகுவிற்கு பின்பாக வந்த பொலனறுவையை ஆண்ட சிங்கள அரசர்களில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவர் முதலாம் பராக்கிரமபாகு. பராக்கிரமபாகு அரசன் தன்னுடைய தலைநகரை அழகாகப் பேணி வந்ததோடு, தனது இராணுவப் படைகளைச் சீரமைத்தும், பௌத்த மதத்தை வளர்த்தும், பற்பல கலைகளை அறிமுகப் படுத்தி வளர்த்தும், நாட்டை மிகவும் சிறப்பாக வளப்படுத்தினான்.

இவனின் காலத்தில் இலங்கை தெற்காசியாவின் தானியக் களஞ்சியம் என அழைக்கப்பட்டதாக இலங்கையின் பல்வேறு சரித்திர நூல்கள் கூறுகின்றன.

இலங்கையின் நீர்ப் பாசனத்துறை மகா பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சியின் கீழ் (கி.பி 1153–1186) பரந்தளவில் விரிவாக்கம் இக்காலப்பகுதியில் செய்யப்பட்டது. இலங்கை மிகவும் பலம்பொருந்திய நாடாக விளங்கியது. முதலாம் பராக்கிரமபாகு 165 அணைகள், 3910 கால்வாய்கள், 163 நீர்த்தேக்கங்கள், ஆகியவற்றைப் புதிதாகக் 2376 சிறுகுளங்கள் மற்றும் கட்டியும் சிலவற்றைப் புனரமைத்தும் இலங்கை வரலாற்றில் பெரும்புகழ் கொண்டான்.

இவன் கட்டி வைத்த பராக்கிரம சமுத்திரம் மிகவும் புகழ் பெற்று இன்றும் விளங்குகிறது. ''வானிலிருந்து விழும் ஒரு துளி நீரையும் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தாது வீணே கடலைச் சென்றடைய விடமாட்டேன்" என்பது பராக்கிரமபாகு வின் புகழ்மிக்க கூற்றுக்களில் ஒன்றாகும் என்பர்.

பராக்கிரமபாகு மன்னனின் இறப்பைத் தொடர்ந்து, அவனது சகோதரியின் மைந்தனும் அறிவு மிக்க புலவனுமான இரண்டாம் விஜயபாகு ஆட்சியிலமர்ந்தான். இவனது ஆட்சியின்பின், இலங்கையின் பலம் குன்றத் தொடங்கியது.

யாழ்ப்பாண அரசின் தோற்றம் பற்றித் தெளிவற்ற கருத்துக் களும், வரலாற்று ஆய்வாளர்களிடையே கருத்து வேறு பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. இதற்குப் போதிய ஆதாரங்களும் பதிவுகளும் இல்லாததே காரணம்.

ஆரியச் கி.பி 1242ib ஆண்டு கலிங்க சக்கரவர்த்தி புவனேகபாகு என்ற அமைச்சருடன் சிம்மாசனம் ஏறினான். கலிங்க சக்கரவர்த்தி யாழ்ப்பாண நகரைத் தோற்றுவித்தான். நகரங்கள், மாளிகைகள், மேலும் சிறிய LOTL பல சத்திரங்கள், வீதிகளோடு நல்லூர் கோயில். கந்தசாமி கயிலாய நாதர் கோயில், சட்டநாதர் கோயில், வெய்யில் உகந்த பிள்ளையார் கோயில், தையல் நாயகி அம்மன் கோயில் கோயில்களைக் போன்ற கட்டுவித்தான். ஆங்காங்கே குடியேற்றம் தேவைப்பட்டதாலும் பல தொழில் செய்வதற்குமாக, தென் இந்தியாவில் களைச் இருந்து கொண்டுவந்து திருநெல்வேலி, பலோலி, பச்சிலைப் கோயிலாக் நெடுந்தீவு, പണ്ണി. தொல்புரம், கண்டி, பல்லவராயன் கட்டு, இணுவில், இருபாலை, தெல்லிப்பளை, மயிலிட்டி போன்ற இடங்களில் குடியேற்றினான்.

காலப்போக்கில் கலிங்க ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் அரியணையைச் சந்திரபானு என்ற சாவக மன்னன் கவர்ந்து கொண்டான். அவனோடு வந்தவர்கள் குடியேறிய பகுதிகள் தான் சாவகச்சேரி, சாவகன்சீமா, சாவகன்கோட்டை என வழங்கப்படுகின்றது.

அவன் சிங்கள இராச்சியத்தை இரண்டாம் முறை தாக்குவதற் காகப் படை திரட்டினான். பதவியா, குருந்தனூர் மாவட்டங் களிலும் பிற மாவட்டங்களிலும் வசித்த சிங்களவரைத் தன் பக்கத்தில் சேர்த்துக்கொண்டான், என வரலாற்று நூல் களின் மூலமாகத் தெரிய வருகிறது.

சாவக மன்னன் சிங்கள அரசன் மீது படையெடுத்துச் சென்று போர் தொடுத்தபோது, சாவக மன்னனின் தலையை வீரபாண்டியன் துண்டித்தான். அதன் பின் திரிகூட கிரியிலும் கோணாமலையிலும் இரட்டைக் கயல் இலச்சினையை வீரபாண்டியன் பொறிப்பித்தான். இந்த இலச்சினை இன்றும் திருக்கோணமலைக் கோட்டைவாசலில் உள்ளது.

கி. பி. 1262ம் ஆண்டில் சாவக மன்னன் போரில் இறக்கவே அரசின் கலிங்க ஆரியச் யாழ்ப்பாண மன்னனாக சக்கரவர்த்தியின் மகன் குலசேகரசிங்கை ஆரியன் முடிசூடிக் குலசேகரசிங்கை ஆரியன் இராச்சியத்தின் கொண்டான். நிர்வாக ஒழுங்கைச் சீர்ப்படுத்தி நாட்டின் சமாதானம் நிலவ வழி செய்தான். குலசேகரனையடுத்து அவனது மகனாகிய ஆரியன் சிங்கை குலோத்துங்க (செகராசசேகரன்–2) கி. பி. 1284ல் அரசனானான். மன்னார்க் கடலில் முத்துக் குளிக்கும் உரிமை சிங்கை நகர் மன்னனுக்கே உரித்தா யிருந்தது. சிங்கள மன்னன் புவனேகபாகு என்பான் உரிமை பெறமுயன்றதால் குலோத்துங்கன் புவனேகபாகுடன் போர் செய்து உரிமையை நிலை நாட்ட நேர்ந்தது.

சிங்கையாரியனை அடுத்து கி. വി. 1292io குலோத்துங்க ஆண்டு விக்கிரம சிங்கையாரியன் அரசனானான். இவன் காலத்தில் தமிழருக்கும் சிங்களவருக்கும் மத வேறுபாட்டால் உத்தர தேசத்தில் கலவரம் மூண்டது. அரசன் கலவரத் திற்குக் காரணமான புஞ்சி பண்டாவையும் அவனைச் சார்ந்த பதினேழு பேரையும் பிடித்துச் சிரச்சேதஞ் செய்வித்தான். கலவரம் அதனால் அடங்கியது." எனினும் இவன் காலத்தில் உத்தரதேசத்தில் வன்னிச் சிற்றரசுகள் உருவாகத்தொடங்கின. 1302ல் யாழ்ப்பாண அரசின் மன்னனாக கி.பி. வரோதய சிங்கையாரியன் முடி தரித்தான். அவன் தனது இராச்சியத்தில் வாழ்ந்த சிங்களவருக்கும் தமிழருக்குமிடையே நல்லுறவை ஏற்படுத்தினான். இவன் காலத்தில் வன்னியர்கள் ஏற்படுத்திய குழப்பம் அடக்கப்பட்டது.

கி.பி. 1325ல் வரோதயன் இறக்க, அவனது மைந்தன் மார்த்தாண்ட சிங்கையாரியன் அரச கட்டிலேறினான். இவன் காலத்திலும் வன்னியர் குழப்பஞ் செய்து அடக்கப் பட்டனர். இந்த அரசன் காலத்தில் இபன்பட்டுடா என்ற முஸ்லிம் பயணி யாழ்ப்பாணம் வந்தான். அங்கே ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் திரண்ட கடற்படையையும் செல்வத்தையும் கண்டு அதிசயித்தான்."

கி.பி. 1347ல் குணபூசணசிங்கையாரியன் என்பவன் முடிசூட்டி அரசனானான். இவன் காலத்தில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் மிகுந்த அமைதியும் சமாதானமும் நிலவியிருந்தது. இவன் பின் இராச்சியத்தின் அரசனான விரோதய சிங்கையாரியன் காலத்தில் நாட்டில் அமைதி நிலவியபோதிலும், ஆங்காங்கே வன்னியர் கலகம் இருந்தது. விரோதயன், பாண்டிய மன்னன் சந்திரசேகரன் என்பவனுக்குப் படையுதவி கொடுத்ததோடு, இழந்த பாண்டி நாட்டையும் முடியையும் மீட்டுக் கொடுத்தான்.

கி.பி. 1380ஆம் ஆண்டில் விரோத சிங்கையாரியனின் மகன் சயவீரசிங்கையாரின் யாழ்ப்பாண அரசின் சிங்காசன மேறினான். சயவீர சிங்கையாரின் காலத்தில், முத்துக்குளித்தல் சம்பந்தமாக எழுந்த பிரச்சினையில், தென் இலங்கை மன்னர்களில் ஒருவனான புவனேகபாகு என்பவனைப் போரில் வென்று, திறை பெற்று மீண்டான்.

தென்னிலங்கை பன்னிரண்டு இதனால் வருடங்கள் யாழ்ப்பாண அரசனுக்குத் திறை மன்னர்கள் செலுத்தி வந்தனர் எனினும், கோட்டையின் அரசனாக விருந்த அழகக் என்பவன் ஒரு கட்டத்தில் கோனார் திறை செலுத்த அதுமட்டுமல்ல இவனிடம் திறை வாங்கும்படி மறுத்தான். நகர் அரசனால் அனுப்பப்பட்ட ஏவலாளர்களை சிங்கை மறுத்த அழகக்கோனார் தூக்கிலிட்டுக் திறை செலுத்த கொன்றான். அதனால் சயவீர சிங்கையாரியனின் பெரும் படை தரைமார்க்கமாகக் கம்பளைக்கும், கடல் மார்க்கமாகக் கோட்டைக்கும் அனுப்பப்பட்டது. கம்பளை அரசனான புவனேகபாகு அப்படைக்கு எதிர் நிற்க அஞ்சி ஒடி ஒளிந்து கொண்டான். இதனால் சயவீர சிங்கையாரியனின் கடற்படை அவனைப் பிடிக்க முடியாது திரும்பியது.

டுணையிலான்

கி.பி. 1410ம் ஆண்டளவில் சயவீர சிங்கையாரியன் இறக்க, குணவீரசிங்கையாரியன் முடிதரித்தான். இவன் காலத்தில் பராக்கிரமபாகு சிங்கள என்ற திறைசெலுத்த அரசன் மறுத்தான். அதனால் தென்னிலங்கைக்குப் படையெடுத்துச் சென்று சிங்களவரசைத் தோல்வி காணவைத்து, குணவீர சிங்கையாரியன் திறை பெற்று மீண்டான். இப்படை யெடுப்புக்கு விஜயநகர மன்னன் படை கொடுத்து உதவினான்.

குணவீர சிங்கையாரியனுக்குப் பின்னர் கி. பி. 1440இல் அவனது மகனான கனகசூரிய சிங்கையாரியன் அரசனானான். யாழ்ப்பாண இராச்சிய வரலாற்றில் இவனது காலம் வருத்தத்திற்குரியது. ஏனென்றால், குறிப்பிடத்தக்க கி.பி. ஆண்டிலிருந்து 1215-ஆம் 1440ஆம் ஆண்டு வரை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் கட்டிக்காத்த வட இலங்கையின் மதிப்பில்லாத சுதந்திரத்தை, ഖിസൈ தென்னிலங்கை மன்னனிடம் பறிகொடுத்ததாகும்.

அந்தக் காலகட்டத்தில் ஆறாம் பராக்கிரமபாகு என்ற சிங்கள அரசன் கோட்டை இராச்சியத்தை கி.பி 1412 ஆம் ஆண்டு முதல் அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்தான். அவன் யாழ்ப்பாண அரசிற்கு நெடுங்காலமாகத் திறை கொடுத்து வந்த காரணத்தால் யாழ்ப்பாணத்து ஆரிய அரசர்கள் மீது பெரும் பகைமை கொண்டிருந்தான்.

மேலும் கம்பளை, றாகம, கோட்டை இராசதானிகளிலும் பார்க்க, யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டுவந்த ஆரியச் சக்கரவர்த்தி படை பலத்திலும் பொருளாதாரத்திலும் மேலோங்கி இருந்ததே அதற்கு காரணமாக இருந்தது என்று கருதலாம். அதனால் அவன் மலை நாட்டிலிருந்தும் கீழ்நாட்டிலிருந்தும் ஒன்பது துறைமுகங்களிலிருந்து திறை பெற்று வந்தான். கம்பளை மன்னனை ஆரியச் சக்கரவர்த்தியொருவன் வெற்றிகொண்டதோடு நில்லாது கல்சாசனமொன்றில் தனது வெற்றியைப் பொறித்து வைத்திருந்தான்.

இதனை கம்பளைக்கு அண்மையில் கோட்டகம என்னு

மிடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தமிழ்ச்சாசனம் மூலம் இன்று கண்டுகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது. இவையாவும் பராக்கிரமபாகுவின் கோபத்தை அதிகரித்தது.

அறிவாலும் ஆற்றலாலும் சிறந்து விளங்கிய பராக்கிரம பாகு, கோட்டை மன்னனாக கி. பி. 1415ல் அரசனாகிய பொழுது பல நூற்றாண்டுகளாகப் பலவீன முற்றிருந்த சிங்கள இராச்சியம் மீண்டும் வலுப்பெறத் தொடங்கியது. அவன் இலங்கை முழுவதும் தனது ஆட்சியைப் பெரிதாக்குவதற்குப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டான்.

அந்த முயற்சியில், கண்டி இராச்சியம், யாழ்ப்பாண இராச்சியம் மற்றும் வன்னிச் சிற்றரசுகள் என்பனவற்றைக் கைப்பற்றிக் கொண்டதே இவனுடைய சாதனைகள் என்று கூறலாம்.

7. செண்பகப் பெருமாள்

கோட்டை அரசன் பராக்கிரமபாகுவின் போர்வீரர் களில் ஒருவனாக இருந்தவன் கேரளாவில் இருந்து வந்த பணிக்கன். இவனுடைய தேகவலிமையையும், வாட்போர் திறனையும் கேரளாவில் பிரபல்யமான களரி பத்து கலையின் திறனையும் கண்டு வியந்து, பராக்கிராம பாகு அவனைத் தன் மெய்க்காப்பாளனாக்கித் தனது சிங்களக் குலப் பெண்னொருத்தியை அவனுக்கு மணம் முடித்து வைத்தான்.

மெய்க்காப்பாளனான பணிக்கன், இந்துமதத்தில் பிறந்து, பௌத்த மதத்தில் வளர்ந்தவன். அவன் பிறந்த மொழி தமிழ். ஆனால் இவன் வளரும்போது கற்றமொழி சிங்கள மாகும்.

இப்பணிக்கன் தம்பதிகளுக்கு இரு ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தனர். அதில் மூத்தவனுக்கு "செண்பகப் பெருமாள்" எனவும் இரண்டாமவனுக்கு "ஜெயவீரன்" எனவும் பெயர் சூட்டினர். ஆனால் பராக்கிராமபாகு மன்னனோ அவர்களைச் சுவீகாரம்எடுத்து அவர்களுக்கு முறையே "சப்புமல் குமாரயா", "அம்புலகல குமாரயா" என்ற சிங்களப் பெயர்களைச் சூட்டினான்.

குமாரயா என்பது மகனைக் குறிக்கும். சப்புமல் என்பது செண்பக மலரினைக் குறிக்கும். தாய் சிங்களத்தி, தகப்பன் தமிழன் என்றபடியால் தமிழ், சிஙகளப்பெயர்களுடன் இரு ஆண் குழந்தைகளும் வளர்ந்தார்கள். இருவரும் இந்து மதத்தில் பிறந்து, பௌத்த மதத்தில் வளர்ந்தவர்கள்.

பணிக்கனின் புத்திரர்கள் இருவரும் தேகவலிமையிலும், போர்க்கலையிலும் வல்லுனரானார்கள். பராக்கிரமபாகு விற்கு ஆண் பிள்ளைகள் இல்லாத காரணத்தால் இவ்விருவர்

மீதும் அளவு கடந்த அன்பைச் சொரிந்தான்.

தனக்குப் பின் சப்புமல் குமாரயா ஆட்சியேற்பான் என்ற எண்ணத்தைச் சுவீகாரப் புத்திரன் மனதில் உருவாக்கினான். ஆனால் இடையில் பராக்கிரமபாகுவின் புத்திரி உலகுடைய தேவிக்கு ஜெயவீரன் என்ற ஒரு மகன் பிறந்தான். अम्र மன்னனின் எண்ணத்தை மாற்றிவிட்டது. இரத்த தொடர்புள்ள தனது புத்திரியின் மகனை அரசனாக்கும் எண்ணம் அவன் மனதில் வளரத் தொடங்கியது. தனது சுவீகாரப் புத்திரனான சப்புமல் குமாரயா இராச்சியத்துக்கு வந்தால் தன் பேரப் பிள்ளைக்கு அரச பதவி கிடைக்காது என்று யோசித்து, எப்படியாவது அவர்களை ஒழித்து, அரச பதவியைத் தனது பேரப்பிள்ளைக்குக் கொடுப்பதற்கான திட்டத்தை வகுத்துக் கொண்டான்.

அப்போது யாழ்ப்பாணத்தை ஆரியச் சக்கரவர்த்தி கனக சூரிய சிங்கையாராயன் ஆண்டு கொண்டிருந்தான். பராக்கிரம பாகு கபட எண்ணத்துடன் தனது வம்சத்தில் பிறந்த தனது பேரனே தனக்குப் பின் கோட்டை இராச்சியத்தை ஆள வேண்டும் என்று கருத்தில் கொண்டு, சப்புமல்குமாரயா என்ற செண்பகப்பெருமாளை யாழ்ப்பாண அரசைக் கைப்பற்று மாறு அனுப்பினான்.

அரசனின் கட்டளையின்படி சப்புமல்குமாரயாவின் படை கோட்டையிலிருந்து மேற்குக் கரையோரமாகப் புத்தளம், பூநகரிக் கரைப்பாதை வழியே முன்னேறியது. போகும் வழியில், சீரும் சிறப்போடும் செழித்து விளங்கிய பண்டைய தலைநகரான பூநகரியைச் சிதைத்து அழித்தது.

சிங்களப்படைக்கும், தமிழ்ப் படைக்குமிடையிலான முதலாவது சண்டை சாவகக்கோட்டையில் (சாவகச்சேரி) நிகழ்ந்தது. அங்கு விஜயநகர மன்னனது சேனா வீரர்கள் சப்புமல் குமரயாவின் படையை எதிர்கொண்டு தோல்வியைத் தழுவிக் கொண்டனர்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

1

அதன்பின் சிங்களப்படை யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை வந்தடைந்தது. செண்பகப்பெருமாளும் அவனது படைகளும் யாழ் அரண்களையும் துறைமுகங்களையும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். செண்பகப்பெருமாளின் படையில் கேரள வீரர்களும் சிங்கள வீரர்களும் சென்றிருந்தனர்.

கொண்டைக்காரத் தமிழர், பணிக்கர், வடக்கர் கொண்ட கனகசூரியனின் பெரும்படை செண்பகப்பெருமாளின் படையோடு மோதியது.

செண்பகப்பெருமாளின் வீரத்துக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாது கனகசூரியன் படை பின்வாங்கிற்று. செண்பகப் பெருமாள் உற்சாகம் எதிரியின் கொடுத்தவாறே படைக்கு தனது தோற்கடித்தான். வீரமான, படையினரைத் அவனது நுணுக்கமான படையெடுப்பால் தமிழ்ப்படை தோல்வியுற்றது. போரில் தோல்வியுற்ற கனகசூரிய சிங்கையாரியன் சிறுவர் களாக இருந்த தனது இரு பிள்ளைகளான பரராசசேகரன், பரராசசேகரன் உட்பட தன் குடும்பத்தோடு இந்தியாவுக்கு ஒடி திருக்கோவலூரில் அபயமடைந்தான்.

யாழ்ப்பாணத் தலைநகருக்குள் புகுந்த செண்பகப்பெருமாளின் படைகள் மாடமாளிகைகளை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கின. முத்திரைச் சந்தைக்கு அருகில் உள்ள நகரமும் குருக்கள் வளவில் இருந்த முருகன் கோயிலான நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலும் தகர்த்தெறியப்பட்டன. கி.பி.1248ம் ஆண்டு முதன் முதலாகக் கட்டப்பட்ட நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில், கி.பி.1450 ஆம் ஆண்டு சப்புமல்குமாரயாவின் படையெடுப்பால் அழிக்கப்பட்டது.

செண்பகப்பெருமாள் ஆண்டில் 1450应 யாழ்ப்பாணத்தில் கோட்டையின் மேலாதிக்கத்தை நிறுவி, நல்லூரில் இருந்து நிர்வகித்ததோடு, நல்லூரை யாழ்ப்பாண அரசின் அதை கந்தசுவாமி கோயிலை ஆக்கி, நல்லூர் தலைநகரம் முறையாகக் கட்டினான் என் று மூன்றாவது வரலாறு கூறுகிறது.

டுணையிலான்

அரண்மனை, அரசமாளிகைகள் என்பன அமைந்த பண்டார வளவு, சங்கிலித் தோப்பு ஆகிய இடங்களுக்கு அருகே, இன்று முத்திரைச்சந்தையிலிருந்து செம்மணிக்குப் போகும் பாதையில் உள்ள கிறிஸ்தவ தேவாலயம் அமைந்துள்ள இடத்தில் கந்தசுவாமி கோயிலை அமைத்தான். இன்றும் நல்லூர் கோயிலைக் கட்டியதற்காக ஸ்ரீசங்கபோதி புவனேகபாகு என அவன் புகழ் பாடப்படுகிறது .

செண்பகப்பெருமாள் சைவசமயவாதியாக இருந்தும் புத்த சமயத்தையும் பரிபாலித்து வந்ததோடு, இரு சமயத்தினரையும் சமரச நிலையில் பாவித்து வந்தான்.

கொழும்புக் கோட்டை இராச்சியத்தில் இருந்து படையுடன் வந்து, யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிய செண்பகப் பெருமாள் கி.பி. 1450 முதல் கி.பி. 1467 வரை பதினேழு வருடங்கள் யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்தான்.

இடையில் கோட்டை அரசன் பராக்கிரமபாகு, தனது விருப்பத்தின்படி, தான் இறப்பதற்கு முன்பு, தன் பேரன் ஜெயவீரனை,கோட்டை அரசனாக முடிசூட்டினான்.

பாரக்கிரமபாகு இறந்ததையும், கோட்டையின் அரசனாக இருந்த பாரக்கிரமபாகுவின் பேரனான ஜெயவீரன் அரச னானதையும் அறிந்த செண்பகப்பெருமாள் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு, கோட்டைக்குச் சென்று, கோடடையின் அரசனாக பாராக்கிரமபாகுவின் இருந்த பேரனான ஜெயவீரனைக் சங்கபோதி "சிறி கொன்று, புவனேகபாகு" என்னும் கோட்டை அரியணைப்பெயருடன் இராச்சியத்துக்கு அரசனானான்.

செண்பகப்பெருமாள் கோட்டை இராச்சியத்திற்கு அரசனான போது யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திற்கு விஜயபாகு என்ற சிங்கள வீரன் ஒருவனை அரசனாக நியமித்தான்.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை செண்பகப்பெருமாள் கைப்பற்றிய

போது, தனது பிள்ளைகளுடன் கோவலூருக்குச் சென்றிருந்த கனகசூரியன், செண்பகப்பெருமாள் கோட்டை இராச்சியத் திற்குச் சென்று அரசனானதையும், விஜயபாகு என்ற சிங்கள வீரன் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் அரசனானதையும் அறிந்தான்.

போர்ப் பயிற்சியில் வல்லவர்களாக வளர்ந்திருந்த உடனே தனது புத்திரர்கள் பரராசசேகரன், செகராசசேகரன் துணை யோடும் பெரும் சேனையோடும் பதினேழு ஆண்டுகளின் திரும்பி ஆண்டு வந்து, சென்பகப் 1467 அம் பின்னர் இராச்சியத்தின் அரசனாக பெருமாளினால் யாழ்ப்பாண யாழ்ப்பாண அப்போதிருந்த விஜயபாகுவோடு போரிட்டு இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றி மீண்டும் அரசனானான்.

8. இணுவிலுாரான்

பதினொரு ஆண்டுகள் யாழ்ப்பாண அரசினை ஆண்டுவந்த கனகசூரியன் இறந்தபோது, இளவரசன் ஆகிய சிங்கைப் பரராசசேகரன் இராச்சியப் பொறுப்பை ஏற்று அரசனானான்.

சிங்கைப் பரராசசேகரனுடைய அரசாட்சிக் காலத்தில் சகோதரனான அவனும் அவனுடைய செகராச இணைந்து, சேகரனும் பெரும் செய்த பல அரும் வியப்புக்குரியனவாகவும் பணிகள் மிகவும் பாராட்டு தலுக்குரியனவாகவும் அமைந்தன.

பரராசசேகரன் அரசுக் கட்டிலேறியது முதல் யாழ்ப்பாண அரசின் நலனைக் காப்பதில் மிகவும் ஆர்வமாக இருந்தான்.

யாழ்ப்பாண அரசின் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் முகமாக மாந்தை, திருகோணமலை மற்றும் காங்கேசன் துறை போன்ற துறைமுகங்களைப் புதுப்பித்து, பிற நாடுகளோடு வாணிபத்தொடர்புகளுக்கு வழி வகுத்தான்.

கடல்வழி வணிகத்தையும் யாழ்ப்பாண அரசுக்கு பெரும் வருவாய்ஈட்டித்தரும், மன்னார் முத்துக்குளிக்கும் கடற் பரப்பையும், பாதுகாக்கும் வண்ணம் கடற் படையை மேற்கூறிய துறைமுகங்களில் நிறுத்தி வைத்தான். மேலும் சிங்கள அரசுகளால் வரக்கூடிய பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல் களை எதிர்நோக்கும் வண்ணம் மிகுந்த முன்னெச்சரிக்கை யோடு தரைப்படைகளைப் புத்தளம், மாந்தை, திருகோண மலை மற்றும் வன்னி போன்ற இடங்களில் அரணமைத்து நிறுத்தி வைத்தான். மிகக்குறுகிய காலத்தில் இராணுவம் மற்றும் பொருளாதார ரீதியில் யாழ்ப்பாண அரசைக் கட்டியெழுப்பிச் சாதனை நிகழ்த் தியது மட்டுமன்றி தமிழ்த் தொண்டாற்றி யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வி வளர்ச்சி அடைவதற்கு வித்திட்டதும் பரராசப் பேரரசனே.

இவர்கள் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மக்களின் நலன் கருதி ஒரு பெரிய அன்னசத்திரம் அமைக்கப்பட்டது. அதேபோல மன்னனின் தம்பியாகிய செகராசசேகரன் இராமேஸ்வரத்தில் ஒர் அன்னசத்திரத்தைக் கட்டுவித்தான்.

மன்னனின் ஆதரவுடன் கிராமங்கள்தோறும் வைத்திய சாலைகளை அமைத்திருந்தான். அதனோடு நின்று விடாமல் கல்வியங்காட்டில் நாற்பத்தி ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தில் மருந்து மாமலை வனம் என்னும் மூலிகைத்தோட்டம் ஒன்றினையும் ஆரம்பித்து வைத்தான்.

திருக்கோவலூரில் வாழ்ந்த காலத்தில் கனகசூரிய சிங்கை யாரியன் செகராசசேகரனுக்குத் மைந்தனான தனது தொண்டைமண்டலப் தமிழ் புலவர் ஒருவர் மூலம் கற்பித்திருந்தான். சிறந்த தமிழறிஞனாக அதனால் விளங்கிய செகராசசேகரன் தமிழ்ச் சங்கத்தை நல்லூரில் நல்லூரில் அவன் அமைத்த தமிழ்ச்சங்கத்தில் நிறுவினான். சோழ, பாண்டி, மண்டலங்களினின்றும் தொண்டை வரவழைத்த பண்டிதர்களோடு, ஈழ நாட்டிலுள்ள புலவர்களும் புலவர்களையும் அடங்கினர். தமிழ் வித்துவான்களையும் ஒருங்கு சேர்த்து, வித்துவான்களுக்குச் சன்மானங்கள் வழங்கி, தமிழ்மொழியைப் போற்றி வளர்த்து வந்தான்.

மேலும் ஊர்கள் தோறும் பாடசாலைகளை அமைத்து, அங்கே சிறுவர்களுக்குக் பயில்வித்தான். கல்வி செகராசசேகரன் "செகராசசேகரம்" என்னும் சோதிட நூலை விருத்தப் பாவாக எழுதியதோடு, "பரராசசேகரம்" என்னும் Q(历 வைத்திய நூலையும் தனது தமையனாகிய அரசனின் பெயரினால் இயற்றி வைத்தான்.

டுணையிலான்

பரராசசேகரம் என்ற வைத்திய நூல், செகராசசேகரம் என்ற சோதிட நூல், இரகுவம்சம் என்ற காவிய நூல் போன்ற நூல்கள் பரராசசேகரன் காலத்தில் இயற்றப்பட்டவை என வைபவ மாலை மூலமாக அறிய முடிகிறது.

பரராசசேகரனின் மருமகனாகிய அரசகேசரி என்பான், காளிதாசனின் இரகுவம்சம் **எ**ன்ற வடமொழி நூலைத் தமிழில் பாடல்களாக்கி நூலாக்கினான். அந்த நூலைத் கொண்டுபோய் திருவாதவூருக்குக் தமிழறிஞர் அங்குள்ள சபையிலே அரங்கேற்றினான். யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் அங்குமிங்கும் பல அறிஞர்கள் ஒருவர் பின்னொருவராகத் தோன்றினர். செகராசசேகரன் பாண்டி நாட்டிலும், மற்றைய ஆதீனங்களிலுமிருந்து பல சாஸ்திர நூல்களை எடுப்பித்துச் சேதுக்கரையிலிருந்து எழுதுவோர்க்குப் படி கட்டி எழுதுவித்துக் கொண்டு வந்து அந்நூல்களை யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபலமாக்கி னான். "பரராசசேகரன் உலா" என்ற நூலும் இக்காலத்தில் தான் எழுதப்பட்டதென்று கூறுகின்றனர்.

குமாரயாவென்று அழைக்கப்பட்ட செண்பகப் சப்புமல் அரசு அழிந்தபோது கூடவே பெருமாளினால் யாழ்ப்பாண அழிக்கப்பட்ட, மிகவும் அரிதான நூல்களைக் கொண்டிருந்த நூலகத்தைப் புதுப்பித்துக் மகாலயம் என்னும் சரசுவதி கல்வியங்காட்டில் நிறுவி, அதற்கு வேண்டிய நூல்களை இருந்துகொண்டு வந்தனர். இந்தியாவில் தமிழ் மற்றும் வடமொழியில் பல ஆயிரம் அரிய நூல்கள் சரசுவதி மகாலயம் புதிய நூலகத்தில் சேகரித்து என்னும் வைக்கப்பட்டன. மிகவும் அரிதான நூல்களைக் கொண்டிருந்த இந்த நூலகம் 1619 ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயரின் தாக்குதலில் அழிக்கப் பட்டது.

பரராசசேகரன் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை முப்பத்திரண்டு வட்டங்களாகப் (பெரும் கிராமங்களாக) பிரித்து அவற்றை நிர்வகிக்க முப்பத்திரண்டு தண்டாதிகாரிகளையும் நியமித்தி ருந்தான். நீதி விசாரணைக்காகப் பஞ்சாயமெனப்படும் சபைகளையும் தாபித்திருந்தான்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

பிரிவுகளுக்கும் முப்பத்திரண்டாகப் பிரித்த தலைமை அதிகாரிகளை நியமித்தான். தனிநாயகனை நெடுந்தீவிலும், காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த பல்லவராயனை, பல்லவராயன் கட்டிலும், மண்ணாடு கொண்ட முதலியை இருபாலையிலும், காயல்பட்டினத்தைச் சேர்ந்த கனகராயனை தெல்லிப் காவிரியூரைச் சேர்ந்த நரசிங்கதேவன் பளையிலும், மயிலிட்டியிலும், சேர்ந்த வாலிநகரைச் செண்பகமாப் பாணன், சந்திரசேகரமாப்பாணன் போன்றோரையும் நியமித்து அங்கு மக்களையும் குடியேற்றினான். அதேபோல திருக் கோவிலூரைச் சேர்த்த பேராயிரமுடையான் என்பவனை இணுவிலின் ஆட்சியாளனாக நியமித்தான். இதனை

"அட்ட லட்சுமியுறைந் தருளும் யாழ்ப்பாணப் பட்டினந் தன்னிற் பரராச சேகரனெனும் ஆரிய குலத்திறை அரசு வீற்றிருந்த தென்னிணு வையெனுந் திருநகர்" என்ற அகவல் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மேலும் "கோட்டு மேழித் துவசன் கோவற்பதி வாசன் தூட்டுமலர்க் காவிற்றொடை வாசன் – நாட்டமுறு ஆதிக்க வேளாளன் ஆயுங்கலை அனைத்தும் சாதித்த ரூபா சௌந் தரியன் ஆதித்தன் ஆறாயிரங் கதிரோடொத்த மேனிப் பிரகாசன் பேராயிர வனெனும் பேரரசைச் சீராரும் கன்னல் வெறிவாழை கமுகுபுடைசூழக் கழனி துன்னும் இணுவிலிற் துளங்கவைத்து" என்று எமது பழைய வரலாற்று நூலான கயிலாய மாலையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன் "கோவலூர் வேளாளனும் மேழிக்கொடியனும் குவளை மாலையும் பெரும் பராக்கிரமமும் கல்வியும் கட்டழகும் உடையவனும் ஆகிய பேராயிரவனைக் கரும்பும் கமுகும் வாழையும் நெல்லும் செழித்து ஒங்கும் வளமுடைய இணுவில் என வழங்கும் இணையிலியிற் குடியிருத்தினான்" என்று யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் என்ற வரலாற்று நூலும் தெரிவிக்கிறது. திருக்கோவிலூரைச் சேர்ந்த பேராயிரவன் சிதம்பரத்திலிருந்து சிவகாமியம்மை திருவுருவத்தை வரவழைத்துத் தான் வாழ்ந்த இடத்தில் சிவகாமியம்மை ஆலயத்தை அமைத்தான் எனவும் அவ்விடம் அதனால் "சிதம்பர வளவு" என அழைக்கப்பட்ட தெனவும் இன்று செவிவழிச் செய்திகள் சொல்கின்றன.

"கோட்டுமே ழித்துவசன் கோவற் பதிவாசன் தூட்டு மலர்க் காவித்தொடைவாசன் – நாட்டமுறும் ஆதிக்க வேளாளன் ஆயுங் கலையனைத்துஞ் சாதிக்க ரூப சவுந்தரியன்– ஆதித்தன் ஒராயிரங் கதிரோ(டு) ஒத்தவொளிப் பொற்பணியோன் பேராயிர வனெனும் பேரரசை..." என்று பேராயிரவன் சிறப்பை இப்பாடல் கூறுகிறது.

இணுவில் பெரும் பகுதியின் நிர்வாக ஆட்சியாளனாக இருந்த பேராயிரவனின் மரபிலே வந்தவனும், சிங்கை நகர் அரண்மனை யின் தளபதியாக விளங்கியவனுமான இணையிலான் என்ற இளைஞன் அன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த ஊர்வலத் தினை நெறிப்படுத்திக்கொண்டு குதிரையில் கம்பீரமாக வந்த போது, வீதிகளின் இரு பக்கமும் நின்றிருந்த கூட்டத்தினருடைய கவனம் யாவும் இவன்மீது மொய்த்திருந்தது. குறிப்பாக அங்கே இரவைப் பகலாக்கிக் கொண்டிருந்த வெண்ணிலவின் ஒளியிலே குளித்துத் தேவதைகள் போலக் காட்சி தந்த பெண்களின் கச்சைகள் இவன் ஆண்மையின் எழுச்சியில் இறுகின.

9. இணையிலான்

யாழ்ப்பாணா இராச்சியத்தின் மன்னனான சங்கிலி மன்னன், ஒரு தடவை தனது அமைச்சர்களுடன் நகுல முனிவர் வழிபட்டு வந்த நகுலேஸ்வர ஆலயத்திற்கு தரிசனம் செய்யப்போகும் வழியில் இணுவையூரில் தகப்பனார் காலத்தில் கட்டிவைத்த பரராச சேகரப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் வழிபட வந்திருந்தான்.

அறிஞர்களும், ஞானிகளும், பூசகர்களும் நிறைந்து கலை நீர்வளம், பயிர்வளம், தமிழ்வளம் வளம், நிலவளம், போன்றவற்றால் மிளிர்ந்து, மண்ணுக்குரிய பண்பாலும், அன்பாலும், மரபாலும் புகழ்பெற்ற இணுவையம்பதியில் தான் சங்கிலிய மன்னனுடைய தகப்பனார் பரராசசேகரன் கட்டப்பட்டிருந்த பரராச சேகரப்பிள்ளையார், காலத்தில் சேகரப்பிள்ளையார், செகராச கந்தசுவாமி கோயில், கருனாகரத் தொண்டைமானின் பெயரில் விளங்கும் பிள்ளையார், காரைக்காலில் கருனாகரப் இருந்து குடியேற்றப்பட்ட மக்களால் வழிபடப்பட்ட காரைக்கால் சிவன் ஆலயம் போன்றவை புனிதமாக்கியிருந்தன.

இணுவையூரானது வடக்கு எல்லையாக சுன்னாகமும் வடகிழக்கு எல்லையாக கல்லாக்கட்டுவனும் தென்கிழக்கு எல்லையாக கோண்டாவிலும் தெற்கு எல்லையாக தாவடியை யும் மேற்கு எல்லையாக சுதுமலையையும் வடமேற்கு எல்லையாக உடுவிலையும் கொண்டு ஏறக்குறைய ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பு கொண்டதாகவும் விளங்கியது.

பிழைத்த காலத்திலும் இரண்டு பருவம் பெரும்குளங் களினாலும், பல்வேறு ஆழமான கிணறுகளாலும் நீர் பாய்ச்சப்பட்டு பருத்தியும், கரும்பும், கமுகும், வாழையும், நெல்லும் செழிப்பாக வளர்ந்து இணுவையூரின் விவசாயத் திற்கு மேலும் பெருமை தந்துகொண்டிருந்தது. தங்களது மக்களின் தேவையை நிறைவுசெய்து கொண்டது மல்லாது செம்மண்ணில் விளைந்த பல்வேறு அந்தச் விவசாயப்

பகுதிகளுக்கும் இலங்கையின் பல்வேறு பொருட்களும் கொண்டுசெல்லப்பட்டு விற்கப்பட்டு பொருளாதார ரீதியிலும் மேலும் பரிபாலன(மும், விளங்கியது. சிறந்து ஆலய சேவைகளும், கிண்ணைப்பள்ளிகளும், உள்ளூர் வைத்திய முறையில் ஒழுங்காக விவசாய தேவைகளும் தகுந்த நடைபெற்றன.

அன்றைய தினம், சங்கிலிய மன்னன் தனது அமைச்சர்கள் மற்றும் சில முக்கிய ஆட்சித் தலைவர்களுடன் ஆலயத்திற்கு குதிரையில் வந்து கொண்டிருந்த போது அவனை வரவேற்று உபசரித்து மகிழ வாத்தியங்கள் சகிதம் மக்கள் ஆங்காங்கே வீதிகளில் நின்று ஆரவாரம் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

மெதுவாக வந்து கொண்டிருந்த ஊர்வலத்தில் திடீரென்று ஒங்கியொலித்த பெரும் குழல் வாத்தியத்தில் வெளிவந்த மிகப் பெரிய ஒலியானது, சங்கிலி மன்னனைச் சுமந்து வந்து கொண்டிருந்த குதிரைக்குப் பெரும் பதற்றத்தை ஏற்படுத்தவே, குதிரை திடீரென்று அரசன் வந்துகொண்டிருந்த அந்தக் ஒடியது. கடிவாளத்தை விட்டு வேகமாக ஊர்வலத்தை இறுக்கமாகப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த சங்கிலிய மன்னனைச் சுமந்துகொண்டு ஒடிய குதிரை விவசாய நிலங்களுக்கூடாக ஒட ஆரம்பித்தது.

பரராச சேகரப் பிள்ளையாரை நோக்கிச் சென்று கொண்டி ருந்த சங்கிலிய மன்னனின் குதிரை, பருத்தி விவசாயத்திற் கென நீர் பாய்ச்சுவதற்காகக் கட்டப்பட்டிருந்த மதகினைப் பாய்ந்து சிறிது தூரத்தே இருந்த செகராசசேகரப் பிள்ளையார் ஆலயத்தைத் தாண்டி, அடுத்த பருவப் பயிர்ச் செய்கைக்குத் தயாராக இருந்த பருத்தித் தோட்டங்களுக்கூடாக நிலத்தில் புழுதியினை வாரியடித்துக்கொண்டு ஒடியது. மன்னரின் குதிரையில் குதிரையின் பின்னால் வந்துகொண்டிருந்த மன்னனுடைய மந்திரியோ, ஊர்வலத்தில் வந்துகொண்டிருந்த குதிரை வீரர்களோ துரத்திக்கொண்டு மிக வேகமாக ஒடிய போதும் அவர்களால் முன்பாக ஒடிக்கொண்டிருந்த சங்கிலி மன்னனின் குதிரையைப் பிடிக்க முடியவில்லை.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ஆனால் திடீரென்று எங்கிருந்தோ ஓடிவந்த ஒரு இளைஞன், சங்கிலிய மன்னனின் குதிரையின் அருகே பாய்ந்து, குதிரையின் பக்கக் ஒரு கடிவாளத்தைப் பற்றி இழுத்து நிறுத்த முற்பட்டான். குதிரையின் வந்த வேக(மும், 619 அந்த இளைஞனின் திடீரென்ற எதிர்ப்பான விசையும் குதிரையைத் வைத்ததோடு, தடுமாற கீழே அரசனையும் விழுத்த முற்பட்டது. குதிரையில் இருந்து தடுமாறி விழப்போன அந்த இளைஞன் தாங்கி அரசனை, கைகளில் ஏந்தித் தரையில் பாதுகாப்பாக நிறுத்தினான்.

கணநேரத்தில் நடந்து முடிந்த இந்தச் சம்பவம் அரசன் மனதில் பெரும்பயத்தை உண்டுபண்ணியிருந்தாலும் அந்த இளைஞனின் வீரமான வேகமான செயற்பாடு அவனை வியக்க வைத்தது.

அந்த இளைஞன் வேறுயாருமல்ல, பரராசசேகர மன்னனால் அவ்வூரின் நிர்வாக ஆட்சியாளனாக நியமிக்கப்பட்ட பேராயிரவனின் மரபிலே வந்தவனான இறையனான் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட இணையிலான் என்பவனே.

அரசர் இணையிலானைப் புகழ்ந்து பாராட்டி, சன்மானம் வழங்கியதோடு அரண்மனைக்குச் சென்றதும் அன்று நடந்த விபரத்தை அவர் சபையில் இருந்த அவருடைய அந்தரங்க ஆலோசகரும் பெரும் அறிஞரும் ஞானியுமான குங்கிலியரிடம் கூறினார்.

அறிந்து இணையிலானைப் பற்றி கொண்டதும் குங்கிலி சற்றுத் தீவிரமாகச் சிந்தித்து விட்டு, யனார் அரசனிடம் இணையிலானை அவனது படையில் சேர்த்துக் கொண்டால் அரசனின் பாதுகாப்புக்காக மட்டுமல்ல, அரசாட்சிக்கும் உறுதுணையாக என்றும் இருக்கும் கூறினார். மேலும் புண்ணிய பூமியான இணுவையூரைச் சேர்ந்தவன் ஆதலினால் நேர்மையானவனாகவும் தூய்மையானவனாகவும், மிகவும் கடவுள் பக்தியுள்ளவனாகவும் வீரமும் விவேகமும் கொண்ட வனாகவும் இருப்பான் என்று ஆலோசனை கூறினார். அவரின்

சுற்றின்படி அரசனும், தனது படையில் மல்யுத்தம், ஈட்டி, வாள் சண்டை, குதிரையோட்டம், கவண் எறிதல் மற்றும் படைப்பயிற்சிகளையும் பல்வேறு பயிற்றுவித்து, அந்தப் பயிற்சிகளின் காட்டிய பின்னால் அவன் கிறமையில் தனது பெரும் படையின் தலைவனாக மகிழ்ந்து, நியமித் ததோடு சகல துறைகளிலும் இணையில்லாது விளங்கிய அவனுக்கு "இணையிலான்" என்ற பெயரையும் வழங்கினான். அன்றில் இருந்து இறையனானை இணையிலான் என்ற பெயர் கொண்டு அனைவரும் அழைத்தனர்.

ஒரு படைத்தலைவனாக இருந்தபோதும் இணையிலான் கவண் எறிந்து தாக்குதலில் மிகவும் வல்லவனாக விளங்கினான். வீரத்தில் மட்டுமல்ல, அறிவிலும் ஆற்றலிலும் பண்பிலும், அன்பிலும், மிகச் சிறந்து விளங்கினான்.

திடீரென்று ஒரு நாள், சங்கிலிய மன்னனுடைய தளபதி மாதோட்டத்திற்குச் சென்று திரும்பும் வழியில் குதிரையில் இருந்து கீழே விழுந்து இறந்து போக, அந்தத் தளபதிப் பதவிக்கு இணையிலானைத் தவிர வேறு எவரும் இருக்க முடியாதென நினைத்து அந்தப் பதவியை இணையிலானுக்கே சங்கிலிய மன்னன் வழங்கினான்.

இப்படியாக அரசனின் மதிப்பைப் பெற்ற இணையிலான், படைத் தளபதியாக இருந்தாலும், அரசன் அரண்மனையை விட்டு வெளியேறும் போதெல்லாம் அவனுக்குத் துணை யாகவும், மெய்ப் பாதுகாப்பாளனாகவும், அவனது வெண் குதிரையில் செல்வது வழக்கமாக இருந்தது.

10. வழிபாடு

ூதுபோல அன்றும் தளபதியான இணையிலான் அன்றைய பூரண பறுவ தினத்தின் வருடாந்தக் குளிர்த்திப் பொங்கல் விழாவில் கலந்துகொண்டு, வழிபட தனது பரிவாரங்களோடு வந்த சங்கிலிய அரசனின் ஊர்வலத்திற்கு தலைமை தாங்கி, வந்துகொண்டிருந்தான்.

ஆண்டவனையும் தங்கள் சங்கிலிய அரசனையும் தரிசிக்க ஆலயத்தின் மிகப்பெருமளவில் கூடியிருந்தனர். மக்கள் முன்பாக யானையிலிருந்து சங்கிலிய அரசனும், தொடர்ந்து வந்திருந்த பல்லக்கில் அரசனின் தாயார் மங்களத்தம்மாள், மனைவி இராசமாதேவிமகாராணி, அவரது தோழி செங்கமலம், அரசனுடைய மூன்று சிறுவர்கள், அரசனுடைய சகோதரியார் பரவை, அவருடைய கணவர், சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்த பட்டத்து ராணி இராசலட்சுமியம்மாள் வழி கோதை வந்த நாச்சியார், அவரோடு கூட வந்த தோழி கமலத் தம்மாள் அரண்மனையைச் ஆகிய சேர்ந்தவர்களும் மற்றும் இறங்கி விட்டு மக்கள் பெண்களும் பல்லக்கை பணிப் வாத்தியங்கள் ஆரவாரம் திரண்டு செய்ய, முழங்க ஆலயத்திற்குள் புகுந்தனர். கூடவே வந்த படைத்தலைவன் இணையிலானும் அரசனுக்கு முன்பாகச் சற்றுத் தள்ளி வந்து நின்றிருந்தான்.

ஆத்மீகச் தெய்வத்திற்கு வழிபாடுகளைச் சம்பிரதாயப்படி பூசகர் உச்சரித்துக் கொண்டிருந்த செய்துகொண்டிருந்த நிறுத்தியதோடு, அங்கே இசைக்கலைஞர்கள் மந்திரத்தை வாத்தியங்களையும் இசைத்துக் கொண்டிருந்த மங்கள கைச்சைகையால் நிறுத்திவிட்டு, கூட்டத்தில் ஒரு பக்கமாக நின்றிருந்த ஒரு பெண்ணை நோக்கி "இப்ப தேவாரம் பாடம்மா" அப்போது அங்கு திடீரென்று என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

நிலவிய நிசப்தத்தைத் தொடர்ந்து, கணீரென்ற குரல் மிகவும் இனிமையாக ஒலிக்கத் தொடங்கியது. "காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி" என்ற குரல் ஒலித்த பக்கமாக இணையிலான் தனது பார்வையைத் திருப்பினான்.

செவ்விதழின் வழியாகத் தவழ்ந்து வந்த தமிழ்ப் பாவினை சித்திரப்பாவை போலக் கண்ணை மூடிப் பாடிக் கொண்டிருந்த பூம்பாவை ஒருத்தியின் இனிய குரலில், தன்னை மறந்து கண்மூடாது அவளையே பார்த்துக்கொண்டு இணையிலானும் சிலையாக நின்றான். மலை போல நின்றிருந்தவன் சிலை போன்ற சித்திரப் பெண்ணவள் தேனாகச் சிந்திய பக்தி இரசத்தில் சிந்தையைப் பறிகொடுத்து நின்றான்.

அவள் பெயர் தமிழினி. அந்த ஊரிலே வாழும் ஒரு விவசாயக் சேர்ந்தவள். வீட்டு வேலைகள், குடும்பத்தைச் தனது தோட்ட வேலைகள் போன்றவற்றைத் தவிர தனது பெரும் பாலான நேரத்தைக் கோயிலிலேயே கழிப்பவள். கோயிலைத் அருகே உள்ள பூந்தோட்டத்தில் பூக் துப்பரவு செய்வது, கொய்து இறைவனுக்குப் பூக்கட்டிக் பூசைப் கொடுப்பது, பொருட்களைச் சுத்தம் செய்வது, பூசை நேரத்தில் தேவாரம், புராணம் போன்ற பதிகங்களைப் திருவாசகம், பாடுவது போன்ற இன்னோரன்ன கோயில் திருப்பணிகளை மனமுவந்து செய்பவள்.

தமிழினி பாடிக்கொண்டிருந்த அந்தப் தேவாரம் என்ற பெண்ணைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த இணையிலானை அதே நேரம், மேலாடையில்லாத மேனியின் மேலே போட்டிருந்த பட்டுச் சால்வையினை அரையில் கட்டியபடி திரண்ட தோள் களும், விரிந்த மார்பும், ஆண்மைக்கு அணிகலமாக திடகாத் திரத்துடனும், கம்பீரத்துடனும், சுப்பிய கைகளுடனும், சற்றுத் தள்ளி அரசனுக்கு முன்பாக நின்றிருந்த இணையிலானின் அங்கே இருபுறமும் அழகிய முகத்தையும், முளைத்து மீசையையும், இணைத்திருந்த வளைந்திருந்த அதனை இலேசான தாடியையும், தோள்களைத் தழுவிக் கொண்டிருந்த

சுருள் படிந்த முடியையும் பார்த்துப் பரவசப்பட்டுக் கொண்டிருந் தாள் சங்கிலிய மன்னனின் சகோதரியான பரவையாரின் அருகிலே நின்றிருந்த கோதை நாச்சியார். இதனை வேடிக்கை பார்த்தவாறு தனக்குள்ளே சிரித்துக்கொண்டிருந்தாள் அவளது தோழியான கமலத்தம்மாள்.

கோதை நாச்சியார் என்பவள் பரராசசேகரனின் மனைவியும் சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்த பட்டத்து ராணியுமான இராசலட்சுமி யம்மாளின் மிக நெருங்கிய உறவினளாவாள். சிறு வயது முதலே அம்மாளிடம் வளர்ந்தவள். அதனால் இராசலட்சுமி அரண்மனையில் ஒரு இளவரசியைப் போன்ற அதிகாரமும் துணிச்சலான மிகவும் இருந்தது. சுபாவம் ஆளுமையும் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவளாக அவள், இராஜ கொண்ட இருந்தாலும் சுதந்திரமாக எங்கும் பாதுகாப்பாக தனது தோழியுடன் சென்று வருவாள்.

ஆலயங்களில் கைதேர்ந்த சிற்பிகளால் செதுக்கியெடுத்த கவர்ச்சி மிகு சிற்பங்களை விடக் கோதை நாச்சியார் மிகவும் அழகு வாய்ந்தவள். நிமிர்ந்த நடையும், நேரான பார்வையும், இராசவம்சத்துக்குரிய மிடுக்கும் அவள் அழகுக்கு அழகூட்டியிருந்தன.

தினம் ஆங்காங்கே பிரகாசமாக எரிந்து அன்றைய விளக்குகளின் ஒளी கொண்டிருந்த எண்ணெய் பட்டு, சூரியகாந்தி மலரைப் போலப் பிரகாசித்து, மொட்டவிழ்ந்த பேரழகான அழகுக்கே அர்த்தம் கூறும் வதன(மும், விரிந்து தோள்களில் கருமேகமாய் கணுக்கால் தொட்டு வரைபட எத்தனிக்கும் கூந்தலைக் கூட்டியள்ளிக் கட்டி, தூடி வைத்த கனகாம்பர பூச்சரத்தின் ஒரு நுனியானது போட்டி போட்டுக்கொண்டு முன்புறமாகத் தொங்க, அகன்ற விழிகளும், செவ்விதழ்களும், குவிந்த நாடியும், செதுக்கிய சூரான செவிகளும், அவ்விரு செவிகளிலும் மன்னாரின் ஆழ்கடலில் யாழ் வடிவில் தேடியெடுத்த முத்துப் பதித்த தொங்கும் காதணியும், சங்குக் கழுத்தில் தழுவிக்கிடக்கும் மன்னாரின் முத்துமாலையும், அவள் அழகுக்கு அழகு செய்தன.

சுரிய மார்பைக் கூடிய அளவு கட்டுப்பாட்டில் வைக்க எத்தனிக்கும் கச்சையும் அதற்கு மேலும் ஒரு காவலாகக் கட்டிய சேலையும் பார்ப்பவரை மீண்டும் ஒருமுறையல்ல பலமுறை திரும்பத் திரும்பிப் பார்க்க வைக்கும் கட்டழகு கொட்டிக்கிடக்கும் பேரழகிதான் கோதை நாச்சியார்.

இப்படி ஒரு அழகுப்பெட்டகமாக விளங்கிய கோதை நாச்சியாரின் ஆழ்மனதில் எங்கேயோ ஒரு மூலையில் முளை விட்டிருந்தது இணையிலானின் நினைவு. இணையிலான் படைத்தலைவனாக இருந்த காலத்தில் இருந்தே அவன் மீது அவளுக்கு ஒரு கவனம் இருந்தது.

ஒரு தடவை, அரண்மனைப் பூங்காவில் பூக்கள் கொய்து கொண்டிருந்த வேளை, அங்கு வந்த நல்ல பாம்பைக் கண்டு இணையிலான் வந்த அஞ்சிய போது, அங்கு பாம்பை தூக்கிப்போட்ட வெளியே சம்பவத்தில் ஏற்பட்ட சந்திப்பிலிருந்து அவனது கம்பீரமான கோதை உருவம் நாச்சியாரின் இதயத்தில் சபலத்தை ஏற்படுத்தி சற்று விட்டது. இன்னொரு தடவை சுரங்கப்பாதையூடாக யமுனா எரிக்குப் போய்க்கொண்டிருந்த போது, தோழி கமலத்தம்மாள் தீப்பந்தம் கையில் கொண்டு வந்த அணைந்து போக, இருவரும் தடுமாறி நின்றபோது, சுரங்கத்தில் ஏற்பட்ட சிறு வெடிப்பின் ஊடாக நீர் கசிவதைக் கவனிக்க வந்திருந்த அவளையும் தோழியையும் இணையிலான் ஏரி யமுனா அருகே கொண்டு சேர்த்தபோது அவனுடைய பக்குவமான, கவனிப்பும் கண்டு கோதை நாச்சியாரின் பாதுகாப்பான மனதில் அவனைப் பற்றிய எண்ணம் மேலும் வலுவடைந்தது.

அன்றைய தினம் ஆலயத்திற்கு அரசன் வரப்போவதாகவும் அந்த ஊர்வலத்தைப் பாதுகாப்பாக நடத்திச் செல்ல இணையிலான் கோயிலுக்கு வரவிருப்பதாகவும், தனது தோழி மூலம் அறிந்த கோதை நாச்சியார் இணையிலானைப் பார்ப்பதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்பதால்தான் அன்று கோயிலுக்கு வந்திருந்தாள்.

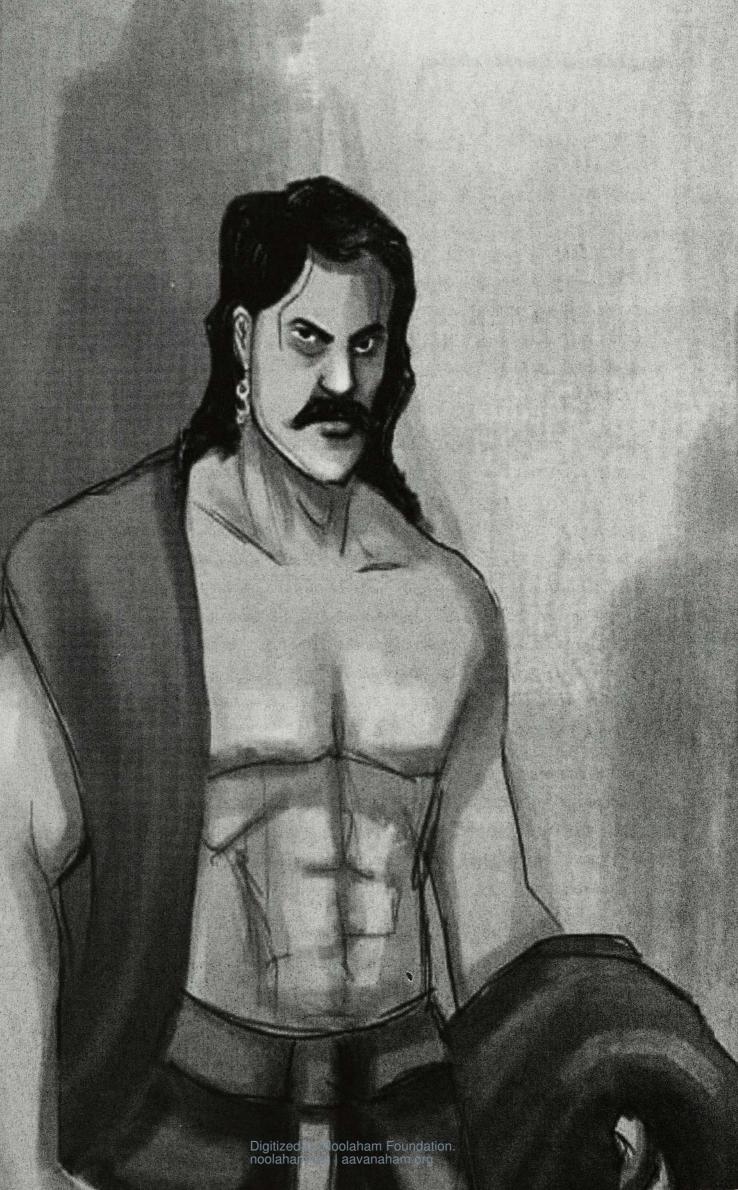
அதேபோல, அன்று அவள் விருப்பத்தின் பிரகாரம் யாவும் நடைபெறுவதைக் கண்ணுற்று உள்ளம் சிலிர்க்க, முகம் மலர, இதழ்களில் புன்னகை வடிய, புத்துணர்வுடன் பூத்து நின்றாள் கோதை. அதைப் பார்த்து மகிழ்ந்தாள் அவள் தோழி. ஆனால் அவள் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வம் வேறொன்றை நினைத்தது!

தமிழினி என்ற அந்தப் பெண்ணானவள் தேவார, திருவாசகங் களை முறையே பாடி முடித்ததும், அர்ச்சகர் தீபாராதனை அரசனை நோக்கி செய்து முடித்து வந்து அவருக்கும் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிரசாதம் கொடுத்துக் அவரைச் கௌரவித்தார். தொடர்ந்து அர்ச்சகர் தீபத்தைப் பக்தர்கள் வணங்குவதற்கு எடுத்துச் சென்றார். தேவாரம் பாடிய அப் பெண்ணை நோக்கி அர்ச்சகர் செல்வதைக் கவனமாகப் கற்பூரத் தீபத்தை பார்த்துக்கொண்டிருந்த இணையிலான் தொட்டு வணங்கும்போது, தீபஔியில் அந்தத் அவள் அவள் முகம் மேலும் பிரகாசமாக அந்திவானத்து ஆதவனாக மிளிர்ந்ததைக் கண்டு வியந்தான்.

அதேவேளை பிறை போன்ற நெற்றியில் இளம் தளிர் போன்ற நடுவிரலால், திருநீறு பூசிக்கொண்ட தமிழினியின் இரு கயல் விழிகள் தற்செயலாக, இணையிலான் தன்னையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டதும் சிறிது தடுமாறியன.

வில்லென வளைந்த புருவத்தின் கீழ், மீனெனத் துடித்த கண்களின் அம்பெனப் பாய்ந்த பார்வை இணையிலானின் இதயத்தைத் துளைத்தது! வலிக்கவில்லை! மாறாக இனித்தது, மெதுவாக வருடியது.

அவள் அழகில் இலயித்திருந்தவன் பலவந்தமாக அவள் மீது மொய்த்திருந்த கண்களை மீட்டெடுத்தான். ஆனால்

அவன் கண்கள் மீண்டும் தமிழினியின் கண்களைச் சந்திக்க முயன்றன.

கண்டு கொண்டு, இவன் அவளும் அவனைக் அன்று வந்தவனாக இருக்குமோ தோட்டத்தில் தண்ணீர் அருந்த என்ற சந்தேகத்தோடு தன்னை நோக்கி வந்த அழகனின் பார்வையோடு தனது பார்வை தழுவிக் கொள்ளும் உணர்விற்கு கொடுக்கமுடியாமல், மெதுவாகத் தரையில் FF (b) தவழ விட்டதோடு, ஆண்டவனை விழுந்து வணங்கி எழுந்தாள்.

அரண்மனையைச் சேர்ந்தவனும், அதே சமயம் கம்பீரமான வகுத்து நின்றவனுமான ஆண்மைக்கு இலக்கணம் இணையிலானின் அந்தக் பொழுதில் கணப் உருவம் இதயத்தில் மெதுவாகச் தமிழினியின் செதுக்குவது போல எழுந்தவளின் விருந்தது. வணங்கி கண்கள் പ്പഞ്ഞി இணையிலான் முயன்றும் தடுக்க முடியாது பக்கமாகத் திரும்பின.

ஆனால் அவனை அங்கு காணவில்லை. இணையிலான் அரசரின் பரிவாரங்களுடன் ஆலயத்தைச் சுற்றி வந்து வணங்குவதற்குப் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

அவள் மனதில் ஏமாற்ற உணர்வு எகிறிக் குதித்தாலும் பெண்மையும், நாணமும் அத்துடன் பண்பும், பாரம்பரியமும் ஒன்று சேர்ந்து அந்த உணர்வைத் தணித்துவிட்டன. இருந்தும் அந்தச் சுந்தர வதனமும், சுறுசுறுப்பான கண்களும், கம்பீரமான தோற்றமும் எண்ணத்தில் நிழலாடத் தமிழினி தன்னோடு வந்திருந்த சகோதரியுடன் சந்நிதானத்தைவிட்டு வெளியே வந்தாள்.

ஆலயத்தைச் சுற்றி தரிசனம் செய்து வருவதற்குப் போய்க் கொண்டிருந்த அரச குடும்பத்திற்குப் பின்பாக இணையிலான் சென்று கொண்டிருந்தான்.

129

அவனுக்கு முன்பாக கோதை நாச்சியாரும், அவள் தோழியான கமலத்தம்மாளும் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். அரசனுக்கும் பரிவாரங்களுக்குமாக ஒதுங்கி பக்தர்கள் இடம் விட்டுக் கொண்டு அரசனையும் மற்றவர்களையும் பார்த்து மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

வீதிப்பக்கமாக வடக்கு வந்த போது, இணையிலானுக்கு நெருக்கமாகப் முன்பாக, வெகு போய்க் கொண்டிருந்த கோதை நாச்சியார் திடீரென்று, கால் தடக்குவது போலத் சரிந்து கடுமாறிப் பின்பக்கமாகச் இணையிலான் மீது மரமொன்று சாய்ந்தாள். தென்னை குரும்பைகளுடன் சாய்வது போலத் தன் பக்கமாகச் சாய்ந்தவளை அப்படியே இணையிலான் தாங்கிக் கொண்டான். கிடீரென்று சுதாரித்துக் கொண்டு மார்பிலிருந்து அவன் எழுந்து கொண்டவள், அவனைப் பார்த்து நன்றி என்று கண்களால் கூறிய கோதை நாச்சியாரை அவள் முன்பாகச் சென்று பரவையார் திரும்பிப் பார்த்து, கொண்டிருந்த "கோதை பார்த்து வரக் கூடாதா?" என்று மெல்லக் கடிந்து கூற, கோதை அருகே நாச்சியாரின் இவற்றைக் கவனித்தவாறே வந்து தோழி கமலத்தம்மாள் கொண்டிருந்த அவள் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டாள்.

பூசைகள் முடிந்ததால் ஆலயத்தின் வீதிகளில் மறுபடியும் கலைநிகழ்ச்சிகள் நடைபெற ஆரம்பித்தன. அங்கும் இங்குமாக பரிவாரங்களையும் மக்கள் அரசரையும் அவர் பார்க்கத் அரசர் பரிவாரங்களுடன் ஆலயத்தின் கிரண்டு நின்றனர். வீதியைக் போய்க் கொண்டிருந்தபோது. கடந்து வடக்கு சுட்டத்தினூடாக அவசரமவசரமாக ஒருவன் வேகமாக ஏதோ கூறினான். வந்து இணையிலான் காதில் உடனே இணையிலான் அரசரை அணுகி அவர் காதில் கூறினான். கேட்டதும் அரசரின் முகத்தில் பெரும் அதைக் மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஆண்டவன் தரிசனத்தினாலும், அங்கு நிலவிய சூழலாலும் மிகுந்த சாந்த(மம் பக்கிமயமான அமைதியும் அரசர் முகத்தில் கோபமும் மிகுந்த நிலவிய குழப்ப(மும்

பரவியது. அவர் ஏதோ யோசித்தவாறு இணையிலானிடம் கட்டளையிடும் தோரணையில் ஏதோ கூறினார்.

அடுத்த நிமிடமே அரச பரிவாரங்கள் கோயிலை விட்டு வெளியே வந்தன. கூடவே வந்திருந்த குதிரை வண்டிகளில் பெண்கள் ஏற்றப்பட்டு அங்கிருந்து கிளம்பினர். அவர்கள் வந்த பல்லக்கு களோடு பல்லக்கு வீரர்கள் செல்ல தொடர்ந்து யானை களுடன் பாகர்களும் சென்றனர். அரசனும், இணையிலானும், மற்ற படைவீரர்களும் குதிரையில் அமர்ந்து சற்று வேகமாக முன்னே சென்றார்கள். வீதிகளில் அப்போதும் மக்கள் திரண்டு நின்று மன்னனை வழியனுப்பி வைத்தார்கள்.

சம்பந்த வீரியன் சபையில் சங்கிலிய மன்னனின் அரச ஆலோசக இருந்தான். அமைச்சனாக என்பவன் அரச சபையில் மற்ற அமைச்சர்கள் இருந்த போதும் அவனுக்கென இருந்தது. அதாவது அவன் சிறப்புத் தகைமை ஒரு மலபாரில் உறவினர்கள் மட்டுமல்ல, சிங்கள மொழி தொடர்பும் இருந்ததால் மலையாளமும் சரளமாகப் பேசுவான். சம்பந்த வீரியன் கேரளாவில் இருந்து ஈழத்தில் குடியேறிய நிலப்பிரபு வம்சத்தில் வந்தவன். அவனுடைய இயல்பான அறிவுத்திறமையும், கூர்மையான மதிநுட்பமும் அரச சபையில் ஆலோசக அமைச்சனாக வரக்கூடிய தகுதியை அமைத்தன.

எவ்வளவுதான் அமைச்சுப் பதவியில் அரசனுக்கு நெருக்கமாக இருந்தாலும் அவனுக்கு அந்த அரச குடும்பத்தில் இணைந்து சோழவம்சத்தின் ஒரு அங்கமாக வர வேண்டும் என்ற பேராசை இருந்து வந்தது.

அடிமனதில் ஊன்றிய ஆசை வித்தானது, வளர்ந்து பெரும் விருட்சமாக வளர்ந்த போது அதற்கான சந்தர்ப்பத்தை எதிர் பார்த்துக் காத்திருந்தான்.

சம்பந்த வீரியனுக்கு விருத்தகன் என்றொரு மகன் இருந்தான். தனக்கு ஒத்த வயதுடையவனான தளபதி இணையிலான் சாதாரண படையில் ஒருவனாக இருந்து திடீரென்று அவனது அறிவாலும், ஆற்றலாலும், திறமையினாலும் மற்றைய படைத் தலைவர்களை எல்லாம் முந்திக் கொண்டு படைத் தளபதியாகப் பதவியேற்றதும், அரசனுடைய பெருமதிப்பிற்கு ஆளானதும், மக்களிடையே பெரும் புகழ் பெற்றதும் சம்பந்த வீரியனுடைய மகனான விருத்தகனுக்கு இணையிலான் மீது பொறாமையையும் வெறுப்பையும் ஏற்படுத்தியது.

சம்பந்த வீரியன், தனது மகனுக்கு அரசனிடம் பெரும் மதிப்பையும், விருப்பத்தையும் ஏற்படுத்துவதற்குப் பலமுறை முயன்றும், அரசனுக்கு விருத்தகனுடைய ஒரு சில நடத்தை களால் அவன் மீது நல்ல அபிப்பிராயம் இருக்கவில்லை.

அரச சபைக் கூட்டங்களில் பேசும் போதெல்லாம் அரசர் இணையிலான் செய்கின்ற பல வெற்றிகரமான செயற்பாடுகள் பற்றியும், மக்களுக்கு அவன் செய்கின்ற பல்வேறு சேவைகள் பற்றியும் பாராட்டிப் பேசுவது விருத்தகன் மனதில் பெரும் கோபத்தையும் வெறுப்பையும் அதிகமாக ஏற்படுத்தியது.

குறிப்பாக இணையிலானின் பெரும் சாதனைகளால் மகிழ்ந்த அரசன் அரேபியாவில் இருந்து அழகான விலை மதிப்பற்ற வெள்ளைக்குதிரையை அரச பணியான அரண்மனைக்கும், நாட்டிற்கும் வேண்டிய சகல பொருட்களையும் இறக்குமதி செய்யும் பொறுப்பாளனாக இருந்த விருத்தகன் மூலமாகவே வருவித்து நல்லூர் திருவிழாவின்போது பரிசளித்தது விருத்தகனுக்கு மட்டுமல்ல அவன் தகப்பனாருக்கும் வெறுப்பைத் தந்தது.

ஆனால் இணையிலான் மக்களுக்குச் செய்கின்ற பல்வேறு உதவிகளினால் மகிழ்ந்திருந்த அரச சபையில் உள்ள மற்றவர்களும், மக்களும் மிகவும் பாராட்டித் தங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தனர்.

விருத்தகன் அரசின் பண்டக சாலைக்குப் பொறுப்பான

வனாகவும், அரச பாவனைக்கு வேண்டிய சகல பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்கும், அங்கிருந்து பல்வேறு பொருட்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கும் அதிகாரியாக விளங்கினான்.

விருத்தகனை சோழ மந்திரி எப்படியாவது தனது மகன் வம்சத்தைச் சேர்ந்த சங்கிலிய மன்னனின் பட்டத்து ராணி நாச்சியாரை வழி கோதை இராசலட்சுமியம்மாள் மண முடித்து வைத்து, அரச குடும்பத்தில் ஒருவராகச் சேர்ந்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தான். தனது ஆசையைத் தனது மகன் விருத்தகனிடம் கூறி வர, விருத்தகனும் அழகுப் பதுமை யான கோதையின் மீது ஒரு கண் வைத்திருந்தான்.

பொருட்கள் கொள்வனவு செய்யப் படகில் இந்தியாவிற்குச் சென்று வரும் போதெல்லாம் அழகான பட்டுத் துணிகளை வந்து பரிசளிக்கத் தவறுவதில்லை. வாங்கி ஒரு தடவை அரண்மனையில் இருந்து சுரங்கப் பாதை வழியாக யமுனா ஏரிக்குச் செல்லும் போது தீப்பந்தங்கள் சரியாக எரியாது தடக்கி விழுந்ததால் ஏற்பட்ட கோதை விட்டதனால் திறமையான விபத்தைப் போன்று மேலும் நடக்காதவாறு, சூரிய தொழிலாளர்களை இந்தியாவில் இருந்து வருவித்து பிரகாசிப்பதற்காக சுரங்கத்தினூடாக வெளிச்சம் ஏற்பாடு செய்தான். இதனால் அரச மாளிகையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மீது அபிப்பிராயம் இவன் உண்டானது. நல்லதொரு கோதையும் அவனைச் சந்தித்த போது தனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தாள். மிகவும் ஆனந்தம் இதனால் அடை ாந்த விருத்தகன், மன்னாருக்கு முத்து விளைச்சலைப் பார்க்கச் சென்ற போது, தெரிவு செய்யப்பட்ட மிகவும் விலை மதிப்புள்ள முத்துக்களில் தயாரித்த மாலை ஒன்றைக் கொண்டுவந்து தனிமையில் கொடுக்க கோதையிடம் முற்பட்ட போது, அவன் எண்ணத்தை அறிந்து கொண்ட அவள் அதனை ஏற்க மறுத்து விட்டதோடு, அதன் பின்னர் அவனை நிராகரிக்கத் தொடங்கினாள்.

விருத்தகனின் அதற்கு நடத்தையே பெரும் காரணமாக தான் சென்று வரும் இருந்தது. விருத்தகன் இடங்களி லெல்லாம் வைப்பாட்டிகளை இரகசியமாக வைத்திருந்தான். அதோடு நின்றுவிடாமல், தனக்கு அழகாகத் தெரிந்த பெண்களை அடைய முயலும் போதெல்லாம் அது நடை பெறாத தருணத்தில் சில பெண்களைக் கொன்று விட்டதாகவும் பரவலாகப் பேசப்பட்டு வந்தது. இவையெல்லாம் கோதை எட்டியிருந்தது. நாச்சியாரின் இதையறிந்து காதுகளுக்கு கொண்ட கோதை அவனைத் தவிர்த்து வரத் தொடங்கினாள்.

இவையெல்லாவற்றையும் விட கோதை இணையிலான் மீது பெரும் காதல் வயப்பட்டிருந்தாள். ஆனால் இதை அறியாத விருத்தகன் கோதையை எப்படியாவது அடைந்து விட வேண்டும், தனது தகப்பனாரின் விருப்பத்தின்படி, அவளை மணந்து அரச குடும்பத்தில் ஒருவனாக வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இருந்தான்.

11. தமிழினி

ூரண்மனையை அடைந்த பின், சகல ஒழுங்கு களையும் கவனித்து விட்டுத் தனது இருப்பிடம் சென்று, அதிகாலை தூங்க முயற்சித்த இணையிலானுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. தான் அரசருக்குத் தெரிவித்த செய்தியால் அவரிடையே ஏற்பட்ட மாற்றத்திற்குக் காரணம் என்னவாக விருக்கும் என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். இடை யிடையே கோயிலில் கண்ட தமிழினியின் அழகிய முகமும் நினைவில் வந்துபோய்க் கொண்டிருந்தது. தூங்காத இரவு நீண்டது, அதிகாலை சற்று அயர்ந்து போனவனை வீரமாகாளி அம்மன் கோயில் மணி ஒலித்து எழுப்பியது.

வீரமாகாளி அம்மன் ஆலயத்து மணியோசை அவ–ை னத் துயில் எழுப்பி வைத்தது மட்டுமல்ல, கூடவே குருக்கள் குங்குலியனாரின் நினைவையும் அவனது மனதில் கொண்டு வந்தது.

குங்கிலியனாரை சென்று உடனே குருக்கள் பார்க்க வேண்டும். அவரைப் பார்த்து முதல் நாள் இரவு ஆலயத்தில் அரசருடைய மனதில் திடீரென்று ஏற்பட்ட மாற்றத்திற்கான கேட்க வேண்டும் என்று யோசித்தான். காரணத்தைக் ஆனால் ஏற்கனவே அரசரின் தாயார் மங்கத்தம்மாள் கேட்டுக் கொண்டதன்படி மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயிலுக்குப்போக நினைவில் வரவே, 'குங்கிலியனாரை வேண்டியிருந்தது இன்று மாலையோ, இல்லை நாளை காலையோ பார்க்கலாம், இப்போது அரசரின் தாயார் மங்கத்தம்மாள் கேட்டுக் கொண்டதன்படி, மாவிட்டபுரம் போய் வருவோம்' என் നു எண்ணிக்கொண்டு, மாவிட்டபுரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

மருதபுரவீகவல்லி இளவரசி சோழ என்பவர் அவருக்கு இருந்த பெரும் குறையான இயற்கையாக குதிரையைப் போன்ற முகமானது முருகப் பெருமானை வழிபட்டு வரும் அக்குதிரை முகம் நீங்கப்பட்டதனால், போது, அவர் மதுரையில் இருந்து ஆலயத்தை நிர்மாணிப்பதற்காக முருகன் (காங்கேசன்) சிலையைக் காயாத்துறைக்குக் கொண்டுவந்து நிர்மாணித்தார். அதுவே மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில். காங்கேசன் சிலையைக் கொண்டு வந்து இறக்கிய காயாத்துறையே காங்கேசன் துறையாகும்.

அங்கு வந்த இணையிலான் மாவிட்டபுரம் கந்தனைத் தரிசனம் செய்து, பின் அங்கே இருந்த பூசகர்களைச் சந்தித்து விட்டு, குதிரையில் அரண்மனை திரும்பி வந்து கொண்டிருந் தான். நீண்டதூரப் பயணத்தால் களைப்பும் மேலிட எரித்துக் கொண்டிருந்த கடுமையான வெயிலில் தாகம் எடுக்க, சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். பருத்தி விளைந்திருந்த தோட்டமொன்றில் துலா மூலமாக நீர் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, வீதியின் ஒரு புறமாக இருந்த ஒரு மரத்தில் குதிரையைக் கட்டி விட்டுக் கிணற்றை நோக்கி நடந்தான்.

கிணற்றுக்குப் பக்கமாக நெருங்கும் போது, வளர்ந்திருந்த பருத்தித் தோட்டத்தினூடாக, இடுப்பில் பானையுடன் ஒரு பெண் கிணற்றை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தாள். அவன் கண்ட காட்சி அவனைச் சிறிது வியக்க வைத்தது. அவன் அங்கு கண்ட பெண் வேறு யாருமல்ல. அவன் நேற்றுக் கோயிலில் கண்ட தமிழினிதான்.

விரித்த கம்பளமாய்ப் பரந்து கிடந்த செம்மண்ணில், வெடித்துச் சிதற ஆயத்தமாக முத்திச் சிலதும், வெண்கட்டித் தயிர்ப் பந்து களாய்ப் பலதுமாகக் காட்சி தந்த பருத்திச் செடிகளினூடாகக் கதிரவனின் கதிர்பட்டுக் கன்னியவள் முகம் தொட்டு, அன்று மலர்ந்த மல்லிகை மலரைப்போல, அங்கு விரிந்து நின்றாள் பாவை, அவ்விடியலின் பூவை, அதிகாலை வேளை, அங்கு வந்து சேர்ந்தான் காளை.

கிணற்றை நெருங்கியவள் இணையிலானை நிமிர்ந்து பார்த்த போது, "ஒ இவர் நேற்று கோயிலில் கண்டவர் அல்லவா" என்ற நினைவு வந்து மோத, சற்று நாணத்துடன் இலாவகமாக பானையை இடுப்பில் இருந்து கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளிக் கொண்டிருந்த பெரியவர் முன்பாக இறக்கி வைத்துவிட்டு, கலைந்து முகத்தின் மீது படர்ந்து வந்திருந்த கூந்தலைப் புறங் கையால் ஒதுக்கி விட்டுக் கொண்டாள்.

தமிழினி பேசப் பேச, படிக்கப் படிக்க, கேட்கக் கேட்க இனிக்கும் தமிழைப் போல இனிமையான குரலும், அழகான உருவமும் கொண்ட கிராமத்துப் பெண்.

தாகத்தோடு வந்த இணையிலானுக்கு, மலர் களைத்துத் தேடும் வண்டுபோல, வில்லென வளைந்த பருவத்தின் கீழே அப்படியும் இப்படியாக அசையும் கண்களும், அதில் தெறிக்கும் பண்பும், பாசமும், கருணையும், நெற்றியில் பட்டும் படாமலும் பூசப்பட்டுள்ள திருநீற்றின் பின்னணியில் சிறிதான குங்குமப் பொட்டும், சுட்டு விரல் கொண்டு அளந் தெடுத்த அழகிய மூக்கும், அதன் கீழாக சாயம் பூசப்படாமலே இயற்கையான சிவந்த குவிந்த இதழ்களும், மணிமாலை கட்டிய மெல்லிய கழுத்தும், இழுத்துக் கட்டிய இரவிக்கைக்குள் இருந்து தவிக்கும் பருவமும், இருந்தும் இல்லாத இடையும், அதைச் சுற்றிக் கட்டியுள்ள சேலையும், ஒரளவு உயர்ந்து, பார்ப்பவர் பறிக்க பருமனில் குறைந்து எண்ணும் ஒரு பூத்த பூவாகத் தமிழினி செம்மண்ணில் மிளிர்ந்து அழகு விளங்கினாள்.

அங்கிருந்த பெரியவர் துலாவின் உதவியோடு கிணற்றில் இருந்து நீரைப் பனையோலையால் செய்த பட்டையினால் அள்ளி, மேலே இழுத்து முன்னே வைத்த பானையில் ஊற்றி விட்டு, மறுபடியும் துலாக்கயிற்றை இழுத்து நீர் எடுக்க ஆரம்பித்தார்.

குனிந்து நீர் நிரப்பிய பானையை எடுத்து இடுப்பில் தமிழினியின் வைத்துக் கொண்ட அங்க அசைவினை மெய்மறந்து இரசித்துக் கொண்டிருந்த இணையிலான். அவள் கண்களை நேருக்கு நேர் பார்த்து பேச்சற்று நின்றான்.

காளையல்லவா! கண்ணுக்குக் கட்டுப் போடத்தான் முடியுமா? காளையின் கட்டுப்படாத மனம், கன்னியின் கட்டுக்கடங்காத இரவிக்கைக்குள் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த இளம் காய்களை மேய்ந்தன. நெற்றியில் இருந்த வியர்வையை புறங்கையால் அரும்பி அவள் ஒரக்கண்களால் இணையிலானை துடைத்தவாறு நோக்கி, "தாகமா?" என்று கேட்டாள். அவன் "இல்லை என் அங்கே... களைப்பு... தண்ணி காட்ட வேண்டும்" குதிரை வார்த்தைகள் "அப்ப குதிரையை என் று கடுமாறக் JnM, இங்கு கொண்டு வர வேண்டியதுதானே, கிணற்றையா கொண்டு போக முடியும்?" மொட்டவிழ்ந்த அங்கு மலர் மெல்ல இதழ் திறந்து புன்முறுவல் பூக்க இனிய போல குரலில் வினவினாள்.

"இல்லை, இங்குள்ள தண்ணீர் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். எனக்கும் கொஞ்சம் ஊற்றி விடமுடியுமா?" என்று கேட்டபடி, இரண்டுகைகளையும்ஏந்திக்கொண்டு இணையிலான் அவளை நெருங்கினான்.

இடுப்பில் எடுத்து வைத்துக்கொண்ட பானையை இறக்கி, இரண்டு கைகளினாலும் பற்றி தன்முன்னே குனிந்து கைகளை நீட்டிக்கொண்டிருந்தவன் கைகளில் மெதுவாக நீர் வெளியே சிந்தாது ஊற்றினாள்.

மொடக்கென்று நீரை அருந்தியவன், மொடக் நிமிர்ந்து அவளைப் பார்த்தான். நாணத்துடன் நர்த்தனமிடும் அவளது விழிகள் கண்களைத் அவன் இதயத்தைத் துளைத்து தீன்டியிருக்க வேண்டும், அவளைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான்.

"தாகம் தீர்ந்ததா?" அவளுடைய கேள்விக்குப் பதில் கூறாது தாகம் தீர்ந்தது என்று தலையை அசைத்துத் தெரிவித்தான். தன் முன்னே அழகு பிம்பம் ஒன்று நிற்கும் போது அவனால் எப்படிப் பேச முடியும்? மௌனமாக நின்றவனைத் தாண்டிப் பானையை மீண்டும் தனது இடுப்பில் தாங்கிக் கொண்டு மெதுவாக அங்கிருந்து போனாள்.

அவள் போவதையே பார்த்துக்கொண்டு நின்றவனைத் துலாவில் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டிருந்த பெரியவர், "என்ன தளபதியாரே, தூரமாகப் பயணம் போய்விட்டு

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

0

வருகிறீர்கள் போலத் தெரிகிறது, என்ன பலமாகச் சிந்திக் கிறீர்கள் போல ஒ.. சரி.. சரி... அதோ அங்கே போய்க் கொண்டிருக்கும் பெண்ணைப் பற்றிய சிந்தனையோ? அவள், பருத்தி வியாபாரி கதிர்காமரின் மகள். இந்தப் பருத்தித் தோட்டமெல்லாம் அவர்களுடையதுதான். எப்பவாவது தோட்டத்திற்கு வரும்போது தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் பெண்களின் பானை ஒன்றை எடுத்து வந்து நீர் கொண்டு அது அவளுக்கு ஒரு விளையாட்டு, போவாள். வெய்யில் சுட்டெரிக்குது. நீங்கள் அரண்மனைக்கா போகிறீர்கள்? சரி போய்வாருங்கள்" என்று கூறினார்.

அந்தப் பெண்ணைப் பற்றி மேலும் ஏதாவது கூறமாட்டாரா என்று எண்ணிக்கொண்டு இணையிலான் குதிரையை நோக்கிச் சென்றான். செல்லும் போது அவன் கண்கள் தமிழினியைத் தேடி அந்தத் தோட்டத்தை எட்டிய தூரம் வரை மேய்ந்தன.

அவளைக் காணாது அந்தக் கண்கள் வாடியன. ஆனால் அதே சமயம், தமிழினியின் கண்கள் ஒரு புறமாக இருந்த கரும்புத் தோட்டத்தில் மறைந்திருந்து இணையிலானையும், அவன் நடந்து போவதையும், குதிரையில் பாய்ந்தேறிச் செல்வதையும் இரசித்துக் கொண்டிருந்தன.

அன்று முழுவதும் அவன் நினைவில் அந்தப் பெண்ணின் நினைவு அவனை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும் அரண்மனை வேலைகளில் மூழ்கிக் கொண்டான். இரவு படுக்கச் சென்றவன் மனதில் அவள் எண்ணமே மேலோங்கி யிருந்தது. ஒரு மாதிரி தூங்கியெழுந்தவன் மனதில் குங்கிலியனாரின் எண்ணம் வந்தது.

அவசரமவசரமாகக் காலைக் கடனை முடித்துக் கொண்டு வீரமாகாளியம்மன் தெருவில் குடியிருந்த குருக்கள் குங்கிலியனாரின் இல்லத்திற்கு அவரைச் சந்திக்கச் சென்றான்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

13

10

12. குங்கிலியனார்

தினமும் நெற்றியில் பூசிய திருநீற்றின் மீது பெரிய சந்தனப்பொட்டு வைத்து, அதன் மத்தியில் குங்குமம் இட்டுச் சைவப்பழமாக விளங்கும் இவரது உண்மையான பெயர் என்ன என்பது எவருக்கும் தெரியாது. எப்போதும் இவர் முகத்தில் குங்குமம் இலங்குவதால் இவரைக் குங்கிலியர் என அழைப்பது வழக்கமாக இருந்திருக்கலாம்.

நீண்ட முடியைச் சுருட்டி பிடரியின் மேலும் தலையின் இறங்கும் பகுதியிலுமாக சற்று மேல் நோக்கும் வண்ணமாக கொண்டை போட்டும் காதில் கடுக்கன் இரண்டோடும் கையில் ஒரு ஊன்று கோலும் இருக்க கழுத்தில் உருத்திராட்சை மாலை மூன்றும் போட்டிருப்பார்.

சுர்மையான கண்களில் அணைக்கும் கருணையும், நிரந்தரமான புன்னகையும், அமைதியும், சாந்தமும் நிலவும் முகமும் கொண்டிருக்கும் இவர், அரசருக்குச் சில விடயங்க ளில் ஆலோசகராகவும், சோதிடத்தில் வல்லவராகவும் திகழ்ந்தார். மேலும் உலக விடயங்களைப் பெருமளவில் அறிந்து வைத்திருப்பதோடு, பழைய ஏடுகளை ஆராய்ந்து பல்வேறு தொன்மையானவற்றையும் அறிந்தும் வைத்திருப்பார்.

அரச சபையிலும், வீரமாகாளி, நல்லூர்க்கந்தன், மாவிட்ட புரம், மாதோட்டக் கேதீஸ்வரம், திருமலைக் கோணேஸ்வரம், சிலாபத்துறை முனீஸ்வரம், கீரிமலை நகுலேஸ்வரம், வல்லிபுரம் ஆழ்வார் போன்ற பிரசித்தி பெற்ற ஆலயங்களிலும், தென்னிந்தியாவிலுள்ள பல்வேறு ஆலயங்களிலும் தமிழ்ச் சங்கங்களிலும், ஆன்மீகம், தத்துவம், வரலாறு, யோகாசனம், இதிகாசங்கள், இலக்கணம் போன்ற பல்வேறு விடயங்களில் சொற்பொழிவுகளை அவ்வப்போது வழங்கி வருபவர்.

பிரம்மச்சரிய விரதத்தைக் கடைப் எண்பது அகவையும் இவரது மிடுக்கான பார்வையும், நிமிர்ந்த பிடிப்பவருமான விசுவாமித்திரரை பார்ப்பவருக்கு நடையும் இவரைப் வாயிலில் <u>நின்றிருந்</u>த வாயிற்காப் நினைவூட்டும். அவர் அங்கு வந்த இணையிலானை உள்ளே அழைத்து போன் அழகாகப் குங்குலியர் அங்கே குருக்கள் வந்தபோது, பின்னப்பட்டிருந்த பாயின் சில ஏடுகளைப் மீது இருந்து பரட்டிப் பரட்டிப் படித்துக் கொண்டிருந்தார்.

"சுவாமிகளுக்கு வணக்கம்" என்று தலைசாய்த்துக் கும்பிட்டு வணங்கிய இணையிலானைப் பார்த்த குங்கிலியர், "ஒ இணையிலானா வாரும் வாரும், அதோ அந்த மூலையில் இருக்கும் விரிப்பை எடுத்து, இப்படி எனக்கு முன்பாக விரித்து அமர்ந்து கொள்ளும்" என்று சிரித்தபடி உபசரித்தார். இணையிலானும் அப்படியே விரிப்பை எடுத்து வந்து அவருக்கு முன்பாக விரித்துப் போட்டு விட்டு அவர் முன்பாக அமர்ந்து கொண்டான்.

"படைத்தலைவரே அதிகாலையில் வந்திருக்கிறீர். கண்கள் மிகவும் சிவந்திருக்கின்றன. களைப்போடும் இருப்பதாகத் குங்கிலியர் வினவ, "சுவாமி, தெரிகிறது" என்று நேற்று மருதனூர் பல்லப்பர் ஆலயத்திற்கு மன்னரோடும் அவரது குடும்பத்தாரோடும் போயிருந்தேன், வந்துசேர அதிகாலை யாகிவிட்டது, அதன் பின்பு நித்திரை கொள்ள முயன்றும் என்னால் கண்ணயர முடியவில்லை" என்றான்.

"இளைஞனே, நீ எப்படியும் நித்திரை ஒரளவு நன்றாக கொள்ள வேண்டும். உன் உடலுக்கும், உணர்வுக்கும் ஒய்வு வேண்டும். அப்போதுதான் உன்னால் உற்சாகமாக மறுநாள் இருக்க முடியும், இயங்க முடியும். இதை நான் கூறவில்லை, மன்னருடைய சங்கிலிய தகப்பனார் மாண்புறு பரராச சகோதரர், செகராசசேகரன் சேகரனின் எழுதி வைத்த "பரராசசேகரம்" என்னும் வைத்திய நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். "பரராசசேகரம்" என்ற அந்த ஏடுகளைத்தான் இப்போகு

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org படித்துக் கொண்டிருந்தேன், இதோ பார்" என்று ஏட்டுக் கட்டைத் தூக்கிக் காட்ட, இணையிலானும் எழுந்து அந்த ஏட்டுக்கட்டைத் தொட்டு வணங்கி அமர்ந்தான்.

நீர் என்னைத் தேடி வந்த விபரத்தை இன்னும் கூற "சரி, வில்லையே" என்று குங்கிலியர் இணையிலானை வினவினார். "சுவாமி, பெரிதாக ஒன்றும் இல்லை, நேற்று இரவு மன்னர் பரிவாரங்களுடன் ஆலயத்திற்குச் சென்றேனல்லவா? அங்கு இருக்கும்போது எங்கள் அரண்மனைச் சேவகன் ஒரு செய்தியை என்னிடம் கூறினான், அதனை அரசரிடம் கூறியபோது, அரசர் சற்றுக் கோபமும் குழப்பமும் அடைந்தார். அது ஏன் என்று எனக்கு இன்னும்தான் புரியவில்லை. ஆண்டவன் தரிசனத்தின் பிற்பாடு மிகுந்த பக்திப் பரவசமும், ஆழ்ந்த அமைதியும், சாந்தமும் ஒருங்கே குடிகொண்டிருந்த மன்னரின் முகத்தில், அந்தச் செய்தியைக் கூறியதும் திடீரென்று ஏற்பட்ட குழப்பமும் கோபமும் ஏன் வந்தது? அது எதற்காக இருக்கும் என்ற சிந்தனை என்னையும் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தி விட்டது.

இரவு முழுவதும் நித்திரை கொள்ள முடியவில்லை. அதைப் பற்றிஉங்களிடம்கேட்கலாம்என்று வந்தேன், உங்கள் அன்றாட அலுவல்களை நான் வந்து குழப்புவதாக இருந்தால் பரவா யில்லை, இன்னொரு நாள் வருகிறேன்" என்று மெதுவாகக் கூறிக்கொண்டு எழுந்திருக்க முயன்ற இணையிலானைக் கையசைத்து அமரக் கூறிய குங்கிலியர், "பரவாயில்லை, உனது மனதை சலனப்படுத்தும் அந்தச் செய்தி என்னவென்று கூறு, நான் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இன்று மாலைதான் எனக்கு சங்கத்தில் ஒரு ஒன்றுகூடல் இருக்கிறது, நீ கூறு, என்னால் முடிந்தவரை உமது வினாவிற்கு விடை தருகிறேன்" என்று கூறினார்.

இணையிலானும் "போர்த்துக்கீசர்களின் கப்பல்கள் எமது வடமேற்குப் பக்கமாக, மன்னார் நோக்கி வந்து போகின் றனவாம், அவர்கள் நடமாட்டம் அதிமாகத் தென்படுகிறதாம்" என்ற செய்தியைத்தான் என்னிடம் கூறி அதனை அரசரிடம் தெரிவிக்கும்படி கூறினான் என்றான்.

"யாரய்யா அந்தப் போர்த்துக்கீசர்கள்? எங்கிருந்து வந்தார்கள்? அதனால் எம்முடைய மன்னர் ஏன் குழம்ப வேண்டும்? கோபமடைய வேண்டும்? எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லையே? என்று மேலும் இணையிலான் ஆவலுடன் வினவினான்.

குங்கிலியனாரும் சிரித்துக்கொண்டே "தம்பி, அந்தச் செய்தியைச் சேவகன் மூலமாக அனுப்பி வைத்ததே நான் தான்" என்றார்.

வியப்புடன் நோக்கிய இணையிலானை, "அது ஒரு பெரிய மண்ணின் வரலாறாக இந்த கதை, இருக்கப் என்றும் போகும் அவ்வப்போதைய சம்பவங்கள், சொல்கிறேன் கேள். இவைகளில் சில எழுதப்பட்டும் பதியப்பட்டும், நான் அறிந்தவை. சிலவற்றிற்கு கண்டும் கேட்டும் ஆதாரம் ஆனால் சில கற்பனையாகவும் இருக்கலாம். இருக்கலாம், அறிய இருப்பினும் நீ வேண்டியவைதான்" என் ന്വ குங்கிலியனார் ஆரம்பித்தார்.

13. போர்த்துக்கீசர்

ஏழாமீ நூற்றாண்டளவில் வாணிபம் செய்வதற்காக அரேபிய வர்த்தகர்கள் இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்பாகவே இந்து சமுத்திரத்தின் நடுவில் அமைந்திருந்த இலங்கைத் தீவானது ஒரு வர்த்தகம் செய்யும் மையமாக இருந்திருக்கிறது.

கிளையின் பக்கமாக அமைந்திருந்த அற்றின் ஒரு களனி காலத்தில் வாணிபம் கடலோடி கொழும்பில், அந்தக் செய்வதில் மிகவும் பிரசித்தமாக விளங்கிய முகமதியர்கள் அவர்கள் வாழ்ந்து வந்ததாகவும், வியாபாரம் அதிகமாக செய்வதற்கு வசதியாக, களனி ஆற்றின் ஒரு பகுதி கடலுடன் சங்கமமாகும் பக்கமாகப் பல பண்டகசாலைகளை நிறுவி, பொருட்களை வைத்திருந்தார்கள் என்றும் இலங்கையின் வணிக வரலாறு கூறுகிறது. அந்தக் காலத்தில் முகமதியர்கள் அங்கு குடியிருக்கவும், அவர்கள் வாணிபம் பெருமளவில் செய்வதற்கு ஏற்றதாகக் கொழும்பு துறைமுகம் வசதியாக இருந்தது.

இலங்கையில் இயற்கையாக அகழ்வு செய்யப்பட்ட இரத்தினக் கற்கள், கறுவா, மிளகு போன்ற வாசனைப் பொருட்கள், தென்னம் பொருட்கள், யானைத் தந்தங்கள், யானைகள் வர்த்தகத்திற்கு பெரும்பாலும் பயன்பட்டன. போன்றவை இஸ்லாமிய செய்வதற்கு வந்த மதத்தினரான வியாபாரம் யாழ்ப்பாணம், காலி போன்ற கொழும்பு, அரேபியர்கள், இடங்களில் குடியேறினார்கள்.

முறையிலும், பண்டமாற்று வாணிபத் நாங்கள் இன்று திற்காகவும் பொருட்களை ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யப் பயன்படுத்தும் துறைமுகங்களான மாந்தை, பருத்தித்துறை, வல்வெட்டித்துறை, காங்கேசன்துறை, உடுதுறை, ஊர்காவற் ஜம்புகோளப் பட்டினம் போன்றவை அப்படி துறை, ஆரம்பித்தவை தான்.

1497ம் ஆண்டளவில் டொம் மனுவல் என்ற போர்த்துக்கீச கீழை நாடுகளுக்கான கடல் வழிப் பாதையைக் மன்னன் கண்டறியும் விதமாக வஸ்கோடகாமா என்பவனுக்கு தலைமையில் ஆதரவளித்து அவன் ஒரு கடற்படையை அனுப்பி வைத்தான். அவர்கள் இந்தியாவிலுள்ள கலிக்கட் 1498ம் என்ற இடத்தை ஆண்டு வந்து சேர்ந்தனர். அங்குள்ள பெருந்தொகையான வஸ்கோடகாமா வாணிபப் மீண்டு திரும்பியதைக் கண்டு மகிழ்வுற்ற பொருட்களுடன் மன்னன், 1500ம் ஆண்டு பதின்மூன்று போர்க் கப்பல்களுக்கு, 1200 படையினரை பெட்ரோ அல்வாரெஸ் கபிரியேல் என்பவன் தலைமையில் கலிக்கட்டிற்கு அனுப்பிவைத்தான். அப்போது ஏற்கனவே கலிக்கட் மன்னன் அரேபியர் அங்கிருந்த களுடன் இருந்த வர்த்தகத் தொடர்பை தவிர்க்க விரும்ப வில்லையாதலினால் வந்த படையினரை ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையில், அவர்கள் கொச்சின் துறைமுகத்தை அடைந்து அங்குள்ள மன்னரின் தொடர்பை ஏற்படுத்தி கொச்சின் துறைமுகத்தை வர்த்தகத்திற்குப் பயன்படுத்தினர்.

அப்பிரதேசங்களிலிருந்த வர்த்தக முக்கியத்தை உணர்ந்த டொம் மனுவல் மன்னன் இந்தியாவிலிருந்த போர்த்துக்கீசர் களுக்கு ஆளுநராக டொன் பிரான்சிஸ்கோ என்பவனை நியமித்தான். அவனும் இலங்கை, பர்மா, மலாக்கா போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று வர்த்தகத்தொடர்பை விரிவு படுத்தினான்.

பின்னர் அல்போன்ஸ்கோ டீடுபிறேக் என்பவன், அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று, இந்து சமுத்திரத்தில் உள்ள பிரதேசங் களைக் கைப்பற்ற முயன்றான். கோவாவில் ஏற்கனவே தங்களது தலைமையகத்தை நிறுவியிருந்த போர்த்துக்கீசர் இந்து சமுத்திரப்பிரதேசத்தில் இருந்த அரேபிய வியாபாரி களையும் இஸ்லாமியர்களையும் போரிட்டு அகற்றினார்கள்.

அதற்கு போர்த்துக்கீசரிடம் இருந்த மன வலிமையும், படை பலமும், ஆயுதபலமும், கடற்கலங்களும், கத்தோலிக்க திருச்சபையின் ஆதரவும் காரணமாகவிருந்தது. மேலும் மலாக்கா, சுமத்திரா போன்ற நாடுகளில் இருந்து வர்த்தகத் திற்கு வரும் இஸ்லாமியக் கப்பல்களை இடையில் நிறுத்திச் தூறையாடினார்கள்.

1505 ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதமளவில் இந்தியாவின் முதலாவது போர்த்துக்கீச அரச அதிகாரியாக இருந்தவரின் கட்டளைப் படி, அவரது மகன் Lourenço de Almeida என்பவன் மாலை வாசனைப்பொருட்களுடன் பெரும் தீவுப்பக்கமாக, செங்கடலை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்த அரேபியக் ஒன்பது கப்பல்களில் தாக்குவதற்கு சென்று கப்பலைத் வியாபாரம் செய்வதில் வல்லவரான கொண்டிருந்தான். இஸ்லாம் மதத்தைச் சேர்ந்த அரேபியர்களின் இந்தியாவிற்கும் அரேபியாவிற்கும் இடையிலான வாணிபத்தை எப்படியாவது கைப்பற்றிவிட வேண்டும் என்பதில் கத்தோலிக்க மதத்தினரான போர்த்துக்கீசர் முயற்சி மேற்கொண்டிருந்தனர். வணிகத்தில் இருந்த போட்டியும், மதத்தில் இருந்த வேறுபாடும் இவர் களுக்கிடையே பெரும் பூசல்களை ஏற்படுத்திய வண்ணம் இருந்தன.

அரேபியக் கப்பலைத் தாக்கச் சென்று கொண்டிருந்த போர்த்துக்கீசரின் கப்பல் திடீரென்று ஏற்பட்ட பெரும் சூறாவளிக் காற்றினால் தடுமாறி, இலங்கையின் தெற்குப் புறமான காலி கடற்கரையில் வந்து ஒதுங்கியது.

1505ம் ஆண்டு எதிர்பாராத விதமாகக் காலியை வந்தடைந்த என்பவனதும், Almeida Lourenco de அவனோடு வந்த போர்துக்கீசர்களின் வருகையோடும் இலங்கையின் வரலாற்றில் ஏற்படத் தொடங்கியது. பெரும் மாற்றம் அத்துடன் போர்த்துக்கீசரைப் வழக்கம் பறங்கியர் என்று சுறும் இருந்து வந்தது.

போர்த்துக்கீசர்கள் இலங்கைக்கு வரும்போது யாழ்ப் பாணத்தில் தமிழர்களின் இராச்சியமும், கண்டியில் சிங்கள இராச்சியமும், கொழும்பிற்கு அருகே கோட்டை இராச்சியமு மென மூன்று இராச்சியங்களாக அமைந்திருந்தன. கோட்டை இராச்சியத்தின் அரசனாகப் பராக்கிரமபாகுவும், யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் அரசனாகப் பரராசசேகரனும், கண்டி இராச்சியத்தின் அரசனாக வீரபாகுவும் இருந்தார்கள்.

காலியில் வந்திறங்கிய போர்த்துக்கீசர்களை, வெள்ளை நிறத்துடன் கூடிய மனிதர்கள், கல்லைப் போன்ற வெள்ளை நிறமான பொருளை உண்டும் (பாண் துண்டு), இரத்தத்தைப் சிவப்பு நிறம் நீரைப் போன்ற கொண்ட பருகியும் (வைன்) கடற்கரையோரமாக இருக்கிறார்கள், என்ற வதந்தி அப்போது கோட்டை அரசனாகவிருந்த வீர பாராக்கிரம அடையவே, பாகுவை அவனும் அவர்களை வரவேற்று உபசரித்தான். அப்போது அவர்கள் இலங்கையில் இருந்த விலைமதிப்பான பொருட்களைக் பல கண்டு வியந்து செய்ய விரும்பினார்கள். வாணிபம் இதன் விளைவாக 1518ம் ஆண்டு கொழும்பில் வியாபாரம் செய்வதற்கு ஏற்றவாறு கடற்கரைப் பகுதியில் வர்த்தகசாலை மேற்குக் ஒன்றைப் போத்துக்கீசர்கள் கட்டினார்கள்.

போர்த்துக்கீசர், கோட்டை வீர அரசனான பராக்கிரம பழகி, இலங்கையில் பாகுவுடன் நெருக்கமாகப் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற விலை மதிப்பான வாசனைப் பொருட்களின் ஏக போக வியாபாரியாகத் திகழ்ந்ததோடு, வீர பாராக்கிரமபாகு வின் நட்பையும் நம்பிக்கையையும் இலகுவாகப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். பயன்படுத்தி வீர அதனைப் அரசன் பாராக்கிரமபாகுவின் அனுமதி பெற்று, கொழும்பில் @(历 கட்டுவதற்கும் அவர்கள் தயாராகிறார்கள் கோட்டையைக் என்ற தகவல் கிடைத்தது. அதோடு போர்த்துக்கீசர்களின் கப்பல்கள் எமது வட மேற்குப் பக்கமாக மன்னார் நோக்கி அவர்கள் நடமாட்டம் அதிகமாகத் வந்து போவதாகவும், தென்படுகிறதாகவும் அறிந்தேன். எனவேதான் அந்தச் செய்– தியை அனுப்பி மன்னருக்கு வைத்தேன். அதுவேதான் மன்னருடைய கோபத்திற்குக் காரணம்" என்று தனது விரிவான விளக்கத்தை இணையிலானுக்கு குங்கிலியர் கூறி முடித்தார்.

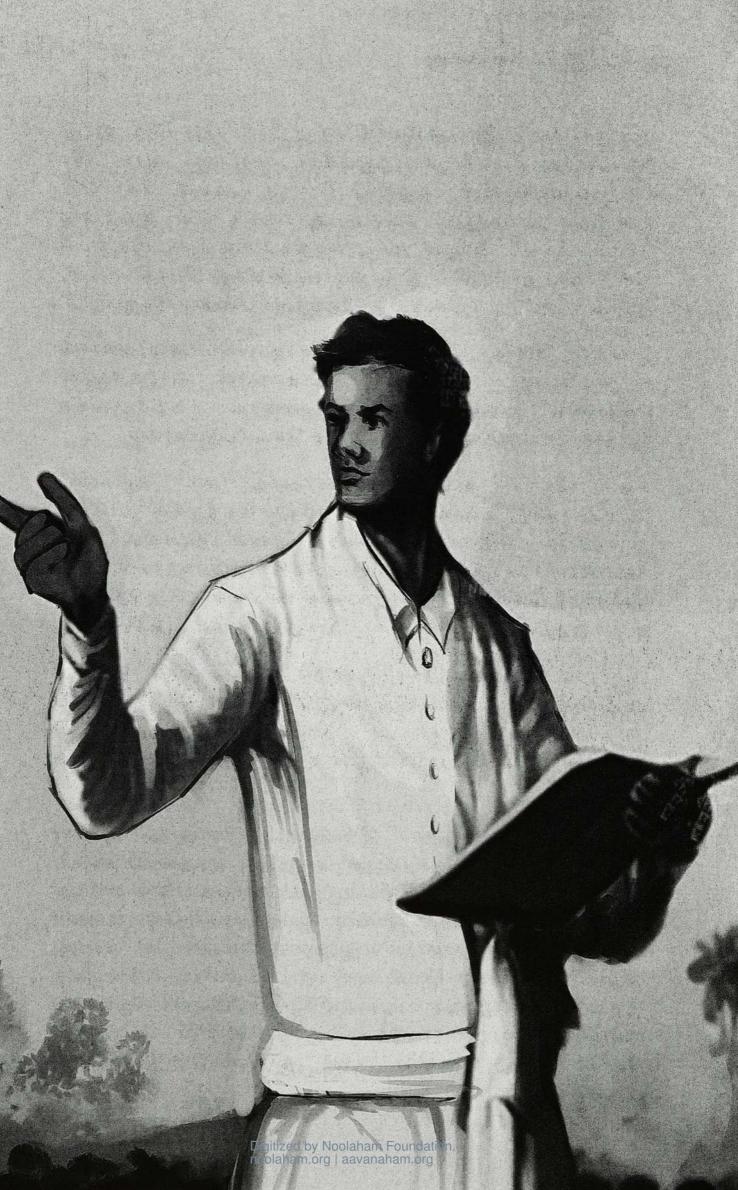
அதைக் கேட்ட இணையிலான் சற்று நேரம் யோசித்து விட்டு "ஒ, அப்படியா, சரி. போர்த்துக்கீசர் கோட்டை அரசர் வீர பாராக்கிரமபாகுவின் அனுமதி பெற்று, அங்கு கோட்டை ஒன்றைக் கட்டுவதில், எங்கள் அரசருக்கு ஏன் இவ்வளவு கோபம் ஐயா? மேலும் எமது பகுதிகளுக்கு பல மரக்கலங் களில் பல நாடுகளில் இருந்தும் பலர் வந்து போகிறார்கள், இதிலென்ன?" என்று தனது சந்தேகத்தை வெளிப்படுத்தினான்.

"மகனே போர்த்துக்கீசரை நாம் சாதாரணமானவர்களாகக் கருதமுடியாது. அவர்களின் நோக்கங்கள் வர்த்தகத்தில் மட்டுமல்ல, தங்கள் ஆதிக்கத்தையும் கத்தோலிக்க மதத்தையும் பரப்புவதில் தீவீரமாகச் செயல்படுபவர்கள்.

கத்தோலிக்கச் சமயப் பிரச்சாரத்தை பல வழிகளில் மேற்கொண்டு, பலரைக் கத்தோலிக்க மதத்துக்கு மாற்றும் முயற்சியில் சளைக்காதவர்கள். தென்னிந்தியாவின் சில கரையோரப் பகுதிகளில் போத்துக்கீசப் பாதிரிமார்கள் மதப் பிரச்சாரம் செய்து மத மாற்றங்கள் செய்வதை, அங்கிருந்து வரும் இந்திய வர்த்தகர்கள் கூறுவதைக் கேள்விப்படுகிறோம்.

இந்தியாவில் போர்த்துக்கீசர் தங்கள் மட்டுமல்ல, அது பலப்படுத்துவதற்காகத் ஆதிக்கத்தைப் தங்கள் படை பலத்தோடு, தங்களுடைய கத்தோலிக்க மதத்தையும், தெளிவாக அறிய வர்த்தத்தையும் பயன்படுத்துவதைத் முடிகிறது.

அவர்கள் சிறிது சிறிதாக இலங்கையில் வர்த்தகம் செய்ய வந்து, தங்கள் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தி, மதத்தைப் பரப்பி, முழு இலங்கையையுமே கைப்பற்றிக் கொள்வார்கள். எங்கள் தமிழ் இராச்சியத்தைத் தங்கள் வசமாக்குவதோடு, எங்கள் மக்களையும் கத்தோலிக்க மதத்தினராக மதமாற்றம் செய்து விடுவார்கள் என்ற ஐயம் எங்கள் சங்கிலிய மன்னருக்கு இருக்கிறது. அதனை முளையிலேயே கிள்ள வேண்டும் என்பதில் தீவிரம் காட்டுபவர். அதனால்தான் போர்த்துக் கீசரின் செயற்பாடுகளை அவர் அறவே வெறுக்கின்றார், எதிர்க்கின்றார்.

இப்போது புரிகிறதா மன்னரின் சீற்றத்திற்கு காரணம்?" என்று இணையிலான் சந்தேகத்தைத் தெளிவுபடுத்திய குங்கிலியர் விவரித்ததை உள்வாங்கிக் கொண்டான்.

"சுவாமி இப்போது புரிகிறது" என்று இணையிலான் தலை சிந்தித்தான். சற்று கண்மூடிச் கண்களை யசைத்தவாறு மீண்டும் இணையிலான் திறந்த போது அவன் முகத்தில் பெரும் தெளிவு தெரிந்தது. சற்று நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தவன், "சுவாமி, இது சிவ பூமி! பிள்ளையார், முருகன், சக்தி என்று பல்வேறு தெய்வங்களும் எழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணிய பூமி. நாங்கள் சைவத்தை உயிராக மதிப்பவர்கள். காலம் காலமாக சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இதனை இந்துக்கள். மாற்றான் மதம் வந்து அழிப்பதை நாம் எப்போதும் அனுமதிக்க மாட்டோம். அது மட்டுமல்ல, இது நாம் பிறந்த மண். என் முன்னோர்கள் மண். நாம் மட்டுமல்ல வாழ்ந்த எமது வருங்கால உறவுகள் பெருமையுடன் தலைநிமிர்ந்து வாழ வேண்டிய மண். இந்த மண்ணை மாற்றான் எவனும் வந்து ஆக்கிரமிப்பதை விடமாட்டோம். நாங்கள் சகல உரிமையோடு, சுயமரியாதையோடு வாழும் மண்ணைத் தீண்ட எவனையும் அனுமதிக்க மாட்டோம்." என்று வீராவேசத்துடன் உரைத்தான்.

"சுவாமி, இந்த விடயத்தில் மன்னருக்கு தொடர்ந்து, உறு இருந்து எமது சமயத்தையும், மண்ணையும் துணையாக என்றான். பேச்சில் அவன் காப்பேன், இது உறுதி" ஒரு தீர்க்கமான உத்வேக(மும், முடிவும் தெரிந்தது. உறுதியும் உலகத்தின் மிகவும் பழமையான மேலும், "இந்தப் பரந்த ஆரம்பம் மதம். இதற்கு இல்லை, இந்து இது மதம் முந்தியுள்ளது. இந்த நிறுவினர் வரலாற்றுக்கு மதத்தை இல்லை. பக்தருக்குள் உண்மையைத் <u>என்று</u> எவரும் தனிப்பட்ட முறையில் அனுபவிக்க வழிவகுத்து, இறுதியில் மனிதனும் கடவுளும் ஒன்றாக இருக்கும் ஒரு ஆத்மீக நிலையை அடைய வைக்கிறது." என்று நீங்கள் தானே சுவாமி நல்லூர் ஒரு தடவை சொற்பொழிவாற்றும்போது சன்னிதானத்தில் புனிதமான எங்கள் மதத்தைப் கூறினீர்கள். அப்படியான

டுணையிலான்

பின்பற்றும் எங்கள் மக்களை மதமாற்றம் செய்வதற்கு நாங்கள் என்றும் விடப்போவதில்லை" என்று கூறினான்.

குங்கிலியர் புன்முறுவலுடன், "இணையிலானே, உனக்கு மண் மீதும் மக்களின் மீதும் மதத்தின் மீதும் உள்ள பற்றை நானறிவேன், மக்களுக்காக நீ செய்கின்ற மாபெரும் பணிகளைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன், பார்த்திருக் கிறேன், இல்லாதோரின் இன்னல் தீர்க்க நீ செய்யும் பலவித செயற்பாடுகளை நான் நன்கு அறிந்தவன். இளைஞர்களுக்கு பயிற்றுவிக்கும் நீ பலவித உடற்பயிற்சிகள், குதிரை யோட்டம், வாள் சண்டை, கத்தி, ஈட்டி, வேல், சிலம்பம், கம்பு சுழற்றல் போன்ற போர்ப் பயிற்சிகள் பற்றிப் பிறர் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறேன், உன் வீரத்திற்கு இணையாக எவரும் இல்லையென்பதும் எனக்குப் புரியும். ஆனால்..." தயங்கியவாறு சற்று தனது தடவியவாறு, தாடியைத் இணையிலானைக் கூர்ந்து கவனித்தார்.

"சுவாமி, என்ன தயக்கம்? சொல்ல வந்ததைக் கூறுங்கள், என்ன விடயம்? கூறுங்கள்" என்று இணையிலான் ஆவலுடன் வினவினான்.

"ஒன்றுமில்லை, நீ எங்கள் மண், எங்கள் மொழி, எங்கள் மக்கள் எங்கள் சமயம், என்று உணர்ச்சியோடு கூறினாயே, அந்த உணர்வுகள் என்னை மெய்சிலிர்க்க வைத்தன. ஆனால்" என்று குங்கிலியனார் மேலும் தயக்கமாக யோசனை செய்தார். "கூறுங்கள் சுவாமி, எதுவாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை" என்று இணையிலான் அவரை ஏறிட்டு நோக்கினான்.

குங்கிலியரும், "கூறுகிறேன் கேள், சில காலமாகவே நான் சோதிடச் சுவடிகளை ஆழமாகப் படித்து, காலத்திற்குக் காலம் கோள்களின் இடமாற்றங்களை அவதானித்து, எதிர்காலத்தில் நடக்கவிருக்கும் சில விடயங்களை அறிந்து கொண்டேன். அவை ஒன்றும் மகிழ்ச்சிகரமாக இருக்கவில்லை, சில அவலங்களை இந்த மண் எதிர்நோக்கவிருக்கிறது என்பதை ஊகித்து அறிந்து கொண்டதை என்னால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அவற்றைச் சிந்தித்துச் சிந்தித்துப் பல நாட்கள்

சங்கிலிய மன்னர் மண்ணிலா, "அவலங்களா? எங்கள் கூறுகிறீர்கள் சுவாமி" ஆட்சியிலா? என்ன பதற்றத்துடன் குங்கிலியர் இணையிலான் சற்றுத் தன்னை கூறவும், ஆசுவாசப்படுத்திக்கொண்டு "எனக்கு அவற்றை உளக்கு எப்படிக் கூறுவது என்று தெரியவில்லை. இருந்தும் உனக்குக் கூறவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் என்று நினைக்கிறேன். நீ ஒரு காரியங்களைச் சில சாதிக்க இலட்சியவாதி, உன்னால் முடியும். இப்போது உனது உதவியும் ஆதரவும் சங்கிலிய மன்னனுக்குத் தேவையானதும் அவசியமானதும் கூட. எனவே, நான் சொல்வதை நிதானமாகக் கேள். நீ உயிருக்குயிராக நேசிக்கிற எங்கள் தமிழ் மண்ணுக்கு இனி ஒரு சோதனைக் காலம். இந்த மண்ணில் நிலவும் தமிழ் அரசாட்சிக்கு மிகப் பெரிய ஆபத்து வரப்போவதாகத் தெரிகிறது. மேற்கிலிருந்து பெரும் சூறாவளியொன்று வரப்போகிறது" என்று நிறுத்தினார்.

"மேற்கிலிருந்து ஒரு பெரும் சூறாவளியா?" இணையிலான் வியப்புடன் கேட்டான். "ஒன்றல்ல, மூன்று சூறாவளிகள் இந்த மண்ணைச் சூறையாட வருகின்றன" குங்கிலியர் தொடர்ந்தார். "ஆம், அந்நிய தேசத்தவர்கள் இந்த மண்ணை ஆக்கிரமிக்கத் திட்டம் போடுவார்கள். ஒவ்வொருவராகத் தங்கள் இராச்சி யத்தை இந்தத் தீவில் பலப்படுத்துவார்கள். அது மட்டுமல்ல, நமது மதத்திற்கும் மிகப்பெரிய பாதிப்பு நெருங்கிக் கொண்டி ருக்கிறது" என்று கூறினார்.

"சுவாமி, என் தலையே சுற்றுகிறது. நெஞ்சு படபடக்கிறது, கால்கள் சோருகின்றன" என்று கூறியவாறு தலையைத் தனது கையால் அழுத்திக்கொண்டு, "சுவாமி, நீங்கள் சொல்வ தெல்லாம் உண்மையாக நடக்கத்தான் போகின்றனவா?" என்று இணையிலான் தாழ்ந்த குரலில் சோகமாகக் கேட்டான்.

"மகனே, எனது சோதிடக் கணக்கு பொய்யாக இருக்கக் கூடாதா? என்றுதான் நானும் விரும்புகிறேன். ஆனால் என் சோதிடக் கலையைப் பற்றித்தான் உனக்குத் தெரியுமே" என்றார் குங்கிலியர். "ஐயோ இந்தத் தரை பிளந்து என்னை வாங்கிக்கொள்ளாதா? என்னால் என்ன செய்வதென்று புரியவில்லை" இணையிலான் கண்களில் நீர் பனிக்க மிகுந்த சோகத்துடன் குங்கிலியரை நோக்கினான்.

"பொறு மகனே, கூற வந்ததை முழுவதுமாகக் கூறுகிறேன் கேள்" என்று கூறி விட்டுத் தொடர்ந்தார். "இவற்றையெல்லாம் விட, நீயும் நானும் வாழும் இந்தத் தமிழ் மண்ணில் நடக்கப் போகும் பாரிய சம்பவங்கள் பற்றி இனிக் கூறுகிறேன். எங்கிருந்தோ வந்து சேர்ந்த அன்னியரைத் தொடர்ந்து இந்தத் தீவில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்படும். சாதி, மத, இன வேறுபாடுகள் தலை விரித்தாடும். மானிடம் அற்றுப்போகும், புதிய புதிய ஆயுதங்கள் நமது மண்ணில் பாவனையில் இருக்கும். வஞ்சகம், சூழ்ச்சி, போட்டி, பொறாமை, பேராசை, காட்டிக் கொடுத்தல், ஏமாற்றுதல், ஊழல், அநியாயம், அக்கிரமம், மண்ணாசை, பொன்னாசை, பெண்ணாசை, மக்கள் மனதை ஆட்கொள்ளும் பெரும்பான்மையினத்த வர்கள் சிறுபான்மையினத்தவரை அடக்கி ஆள முற்படுவார்கள். அதனால் பெரும் இனக்கலவரம் வெடிக்கும். கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு யாவும் சாதாரணமாக இந்த மண்ணில் நடந்தேறும். நீதி, நேர்மை, உண்மை எல்லாம் மண்ணோடு மண்ணாகப் புதைந்து போகும். அவை மட்டுமல்ல, மண் ணோடு மண்ணாக மக்களும் அழிந்து போவார்கள். ഖீடு, வாசல், சொத்துப்பத்து, சொந்தம் பந்தம் எல்லாவற்றையும் இழந்து ஆதரவற்று அனாதைகளாக, பஞ்சம் பட்டினியோடு, பிறந்த மண்ணில் வாழ முடியாதவர்களாக அகதிகளாக இந்த மண்ணில் மட்டுமல்ல, அயல் நாடுகளிலும் இடம்பெயர்ந்து அலைவார்கள்." என்று கூறிக்கொண்டு கண்களை மூடிக் கொண்டார்.

"ஐயோ சுவாமி இது என்ன சுவாமி! கொடுமை கொடுமை, என் காதுகளால் கேட்க முடியவில்லை. கற்பனையில் கூட நினைக்க முடியாத அவலம். நாங்கள் வழிபடும் தெய்வங்கள் கூட எங்களைக் கைவிட்டு விடுவார்களா?" வார்த்தைகள் தளதளக்கக் கேட்டான். அவன் தேகம் முழுவதும் வியர்வை யால் நனைய ஆரம்பித்தது.

அதுதான் விதியென்பார்கள், தலையெழுத்தென் "மகனே. பார்கள், சாபம் என்பார்கள். நீ வழிபடும் தெய்வங்களைக் வைக்கும் சந்தர்ப்பம் கூட உண்டாகலாம். சிறை JnL இதெல்லாம் காலத்தின் கொடுமை. எங்கள் கையில் எதுவுமே இல்லை, இந்த மண்ணில் நீ நினைக்க முடியாத மாபெரும் மாற்றங்கள் ஏற்படும். புதிய புதிய நோய்கள் வந்து சேரும், மடிவார்கள் மேற்கிலிருந்து பெருமளவில் மக்கள் வந்த வர்களின் எச்சமான புதிய பண்பாடுகள் கலாச்சாரங்கள் எங்கள் மண்ணுக்குரிய பண்பாடுகளை கலாச்சாரங்களைச் சிறிது சிறிதாக மூடி விழுங்கி விடும்" குங்கிலியர் நிறுத்தினார். "சுவாமி, எங்களுக்கு, இந்த மண்ணுக்கு, எங்கள் மக்களுக்கு விமோசனமே கிடையாதா, நமது இனமே அழிந்து போக வேண்டியதுதானா? இவை எல்லாவற்றையும் தடுக்க ஒரு மார்க்கமும் இல்லையா? இந்தக் கொடுமையில் இருந்து வழியும் எங்கள் இனத்தைக் காக்க இல்லையா?" ஒரு இணையிலான் விம்மிக்கொண்டு வினவினான்.

குங்கிலியர் சற்று மௌனமாக இருந்துவிட்டு, "ம்.. அதைத் தான் நானும் எதிர்பார்க்கிறேன். வருவான்! ஆம்! ஒருவன் வருவான். மக்கள் படும் இன்னல்கள், துன்பங்கள், ஆக்கிரமிப் பாளர்களின் கொடுமைகள், ஆளுபவர்களின் அடக்கு முறைகள் போன்றவற்றைப் பார்த்து, குமுறிக் கொந்தளித்து பொங்கி எழுவான் உன்னைப் போல ஒரு வீரன்.

பல இளைஞர்களும் யுவதிகளும் அவனோடு இணைந்து கொள்வார்கள். இந்த மண்ணையும் மக்களையும் நேசிப்பவன். உலகத்தில் எவருக்குமே தெரிந்திராத எங்கள் இனத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காண்பிப்பான். தமிழன் என்றொரு இனம் உண்டு என்பதை உலக அரங்கிலே கொண்டு போய் அறிமுகம் செய்வான். எமது மொழியின் தொன்மையை, சிறப்பை, தமிழர்களின் வீரத்தை, திறமையை உலகமே வியக்க வைப்பான். தனது மக்களுக்கென்று ஒரு ஆட்சியை அமைப் பான். அவனது ஆட்சி மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும். சாதி, சமய, இன வேறுபாடுகளுக்குச் சாவுமணி அடிப்பான்.

இல்லாதோரை இல்லாமற் செய்ய பல செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வான், சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பல மாற்றங்களை நல்லவிதத்தில் செயற்படுத்துவான். அவன் தலைமையில் மக்கள் சுயமரியாதையுடனும், சகல உரிமை யுடனும் சுதந்திரமாக வாழக்கூடிய ஒரு சிறந்த ஆட்சி அமைந்து, அங்கே மக்கள் ஆனந்தமாக வாழ்வார்கள்" என்றார்.

"சுவாமி, கேட்கவே சந்தோசமாக இருக்கிறது. என் இதயம் பூரிக்கிறது. அந்த வீரனைப் போல் நாலு பேர் இப்ப இருப்பின், எவனும் இந்த மண்ணில் காலடி வைக்க மாட்டான்" என்று மிகுந்த உற்சாகத்துடன் இணையிலான் கூறி மகிழ்ந்தான்.

"உண்மைதான், ஆனால், என்ன செய்வது? அவனது ஆட்சியும் தற்காலிகமாகவே இருக்கும்" என்று கூறி, குங்கிலியர் தலையை இடம் வலமாக அசைத்தபடி சற்று அமைதியானார்.

"என்ன சுவாமி புதிர் போடுகிறீர்கள், நல்ல தலைவனின் கீழ் சிறந்த ஆட்சி அமைந்திருக்கும், அங்கே மக்கள் மகிழ்வோடு வாழ்வார்கள் என்றீர்களே, பின்னர்... என்னதான் நடக்கப் போகிறது? எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லையே" ஆச்சரியம் கொண்டவனாகக் கேட்டான்.

"மகனே, எங்கள் மக்களிடையே மிகப்பெரிய பலவீனம் ஒன்று பல காலமாக இருந்து வருகிறது, இன்னும் இருக்கப் போகிறது. அதுதான் ஒற்றுமையின்மை. அந்தப் பலவீனத்தைப் பகைவர்கள் எங்களுக்கெதிராகப் பயன் படுத்தும் போது, தோல்விகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும்.

சிந்தித்துப்பார், தமிழ் எமது வரலாற்றைச் சற்று எமது ஆட்சியாக ஆட்சியாக இருக்கட்டும், சிங்களவர்களின் தென்னிந்தி இருக்கட்டும், ஏன் நமது அண்டை நாடான ஆட்சியாக இருக்கட்டும். மக்களிடையே யாவில் இருந்த ஒற்றுமை இல்லாததால் தானே எவ்வளவோ குழப்பங்கள், ஆட்சி மாற்றங்கள் நடைபெற்றன.

பாண்டியர்களுக்கும் சோழர்களுக்கும் இல்லாத பகையா? அதேபோலத்தான் ஒற்றுமையின்மையால் பலர் எடுத்த குறிக்கோளில் இருந்து விலகி ஆளுக்கொரு பக்கமாகப் போய் விடும் சந்தர்ப்பங்கள் உண்டாகும். இதனால் இனத்திற்குள்ளே குழப்பம் ஏற்படும்.

இலட்சியவாதிகள் இலட்சி தங்கள் எப்பவும் அனால் யத்திலேயே குறியாக இருப்பார்கள். தங்கள் கொள்கையில் மாற மாட்டார்கள். அப்படியானவர்கள் சொந்தம் இருந்து விருப்பு, கருத்தில் கொள்வதில்லை. எதையுமே பந்தம் வெறுப்புகள் ஆசா பாசங்களைப்பற்றி கவலைப்படாது தாம் எடுத்துக் கொண்ட இலக்கை நோக்கி முன்னேறுவார்கள். அவர்களுடைய இலட்சியங்களுக்குத் தடையாக இருப்போர் களைக் கடந்து முன்னேறும் போது சில பிரச்சனைகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும், இதனால் பல அனர்த்தங்கள் நடைபெறும், ஒருவருக்கொருவர் மோத வேண்டியிருக்கும், இதனால் பிரிவுகள் மேலும் நிகழும். அதனால் பழிவாங்கல், அநியாயங்கள், காட்டிக் கொடுத்தல், நீதிக்குப் புறம்பான அக்கிரமங்கள், கொடுமைகள், கொடூரங்கள் போன்றவையும் பரவலாக நிலவும்.

மக்களும் அந்நிய கலாச்சாரங்களினால் ஏற்பட்ட பல்வேறு தாக்கங்களினால், தங்களுக்குக் கிடைக்கும் பல்வேறு சலுகை கவரப்பட்டுத் தங்கள் தங்கள் சமூகங்களுக்கு களினால் இப்படியான செயற்படப் போகிறார்கள். சமூகச் எதிராக சீர்கேடுகளினால் அந்த வீரனை, அவனுடைய தொலை நோக்குப் பார்வையை அறிந்து கொள்ள முடியாத, தெரிந்து உணர்ந்து கொள்ள முடியாத ஒரு பரிதாபகரமான நிலை உருவாகும். அவன் வழிகாட்டலில் அமைந்த அற்புதமான அனுபவிக்க முடியாமல் பதவி மோகத்திற் அட்சியை ரை காகவும், சுயநலத்திற்காகவும், அற்ப சலுகைகளுக்காகவும் நம் இனத்திற்குள்ளே உண்டாகும் பூசலினால் ஏற்படப்போகும் பிரளயத்தில் மக்கள் மிகவும் அல்லலுறப் போகிறார்கள்.

அழகாக வளர்ந்திருக்கும் மரத்தின் அரும்புகள், பூக்கள், பிஞ்சுகள், காய்கள், பழங்கள் யாவும் பெரும் புயலில் சிக்குண்டு சின்னாபின்னமாக்கப்படுவது போல ஒரு நிலைமை என் மனக்கண் முன் தெரிகிறது.

கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களையும் நழுவ விட்டு விட்டுத் தவிக்கின்ற சூழ்நிலை எங்கள் இனத்திற்கு உருவாகும். இவையெல்லா வற்றையும் நினைக்கும்போது பெரும் துன்பமாக இருக்கிறது" என்று மிகக் கவலையுடன் கூறினார்.

"மன்னிக்க வேண்டும் சுவாமி, உங்கள் சோதிடம் பொய்க்க வேண்டும். நீங்கள் சொல்வது எதுவுமே நடக்கக் கூடாது என்று நல்லூர் கந்தனை வேண்டுகிறேன், எமது இனம் இப்படியே வாழ்ந்தால் போதும்" என்று கூறி, இணையிலான் நல்லூர் ஆலயத்தை நோக்கி, கை தூக்கித் தொழுதான்.

"மகனே, நான் கூட என் சோதிடப் பிரகாரம் தெரிந்து கொண்டது யாவும் பொய்யாக இருக்கக்கூடாதா? என்று தான் ஏங்குகிறேன். தினமும் ஆண்டவனை வேண்டுகிறேன். தெய்வத்தை மீறி எதுவும் நடந்துவிடப் போவதில்லை. இருந்தும்..." குங்கிலியர் கூற வந்ததைக் கூறாமல் நிறுத்திக் கொண்டார்.

"சுவாமி, இந்த அவலங்களில் இருந்து தப்பிக்க ஏதாவது பிராயச்சித்தங்கள் உங்கள் சோதிடத்தில் இல்லையா? எமது நாடு, எமது மக்கள் எதிர் நோக்கவிருக்கும் பிரச்சனைகளைப் பற்றி, விளக்கமாகக் கூறிவிட்டீர்கள். சரி.. அவற்றிற்கான பரிகாரங்கள் என்ன? இந்த அவலங்களை எப்படித் தவிர்க் கலாம்? எங்கள் மண்ணையும் மக்களையும் எப்படி இவற்றில் இருந்து காத்துக் கொள்ளலாம்? என்று கூறுங்கள்" என்று கேட்டான் இணையிலான்.

"நான் சொல்வது எல்லாவற்றையும் ஒரு தெய்வ வாக்காக எடுக்க முடியாது. சோதிடத்தில் எனக்கு இருந்த அனுபவ ஞானத்தின் மூலம் கணக்கிட்டு கிரகங்களின் இடப்பெயர்வுகள் மற்றும் கால மாற்றங்கள் அனைத்தையும் ஒரளவு குறிப்பிட்டுக் கூறியுள்ளேன். இதில் பலது நடைபெறாமல் போகலாம், சிறிதளவு நடக்கலாம்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org R

எதற்கும் நமது நல்லூர் கந்தனையும் கிழக்கே உள்ள வெயிலுகந்த பிள்ளையாரையும், வடக்கே எழுந்தருளியுள்ள சட்டநாதரையும் மேற்கே உறையும் வீரமாகாளி அம்மனையும், தெற்கிலே இருந்து அருளும் கைலாசநாதரையும் பிரார்த்திப்போம்.

இப்போது உனது மன்னருக்கு இருக்கும் ஒரே பிரச்சனை போர்த்துக்கீசரின் வருகை. அவர்கள் கொழும்புக் கோட்டை பராக்கிரமபாகுவுடன் அரசன் வீர தொடர்புகொண்டு இலங்கையில் காலடி வைத்துள்ளதே சங்கிலிய மன்னரு பிரச்சனை. போத்துக்கீசரின் டைய பெரும் நோக்கத்தை கொண்டதால்தான் அறிந்து நன்(த அவர்களுடைய ஆதிக்கத்தை முளையிலேயே கிள்ளிவிட வேண்டும் என்று சங்கிலிய மன்னர் நினைக்கின்றார்.

மகனே, உனது உதவியும் ஆதரவும் இப்போதுதான் சங்கிலிய மளன்னருக்கு வேண்டும். இது உனக்கொரு சவாலாகவும் இருக்கும். ஆனால் உன் மீது, உன் வீரத்தின் மீது எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. நீ உன் அரசியல் வேலைகளோடு மட்டும் நின்று விடாதே. மக்களோடு பேசு, இளைஞர்களி டமுள்ள திறமையை, ஆற்றலை அடையாளம் கண்டுகொள். அவர்கள் உனக்கு உதவுவார்கள். இன்று மாலை நான் அரசரைச் சந்திக்கப் போகிறேன். உன்னைப் பற்றிக் கூறுகிறேன்,"

என்று குங்கிலியர் கூறியதும், "சுவாமி, என் மீது வைத்திருக்கும் நம்பிக்கைக்கு நான் தலை வணங்குகிறேன். அதே சமயம் இந்த விடயத்தில் நான் மன்னருக்குப் பெரிதும் உறுதுணையாக இருப்பேன், என் மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் எந்தவிதமான பாதுகாப்பேன், இன்னல்களும் வராமல் இதை நான் அன்றாடம் வணங்கும் அன்னை சிவகாமி மீது ஆணையிட்டுக் குங்கிலியனாரின் கூறி கூறுகிறேன்" எழுந்து என் று பாதத்தைத் தொட்டு இணையிலான் வணங்கி நின்றான்.

14. சாதியம்

குங்கிலியனாறைச் சந்தித்துவிட்டு, அன்று அவரோடு அளவளாவிய பொழுது மனதில் பதிந்துபோன கருத்துகளையும், அவற்றைப் பின்பற்ற எடுக்க வேண்டிய செயற்பாடுகளையும், அவற்றைக் கையாளும் முறைகள் பற்றியும் சிந்தித்துக் கொண்டு இணையிலான் குதிரையில் மெதுவாகப் போய்க் கொண்டிருந்தான். போகும் வழியில் ஒரு இடத்தில் பெரும் கூட்டம் வட்டமாகக் கூடியிருந்தது.

குரலிட்டு அதட்டலோடு ஏதோ பலர் பெரும் அங்கு விவாதித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டு வந்த இணையிலான் குதிரையை விட்டிறங்கி அந்தக் கூட்டத்தை நோக்கிப் போகக் கூட்டமும் அவனுக்கு வழிவிட்டு ஒதுங்கிக் அரண்மனையைச் சேர்ந்தவனல்லவா? கொண்டது. பல விடயங்களில் மக்களின் மனதில் இடம் பிடித்துக் கொண்டவன் என்பதால் அவனுக்கென்று ஊர் மக்கள் பெரும் கௌரவத்தை வழங்கியிருந்தனர்.

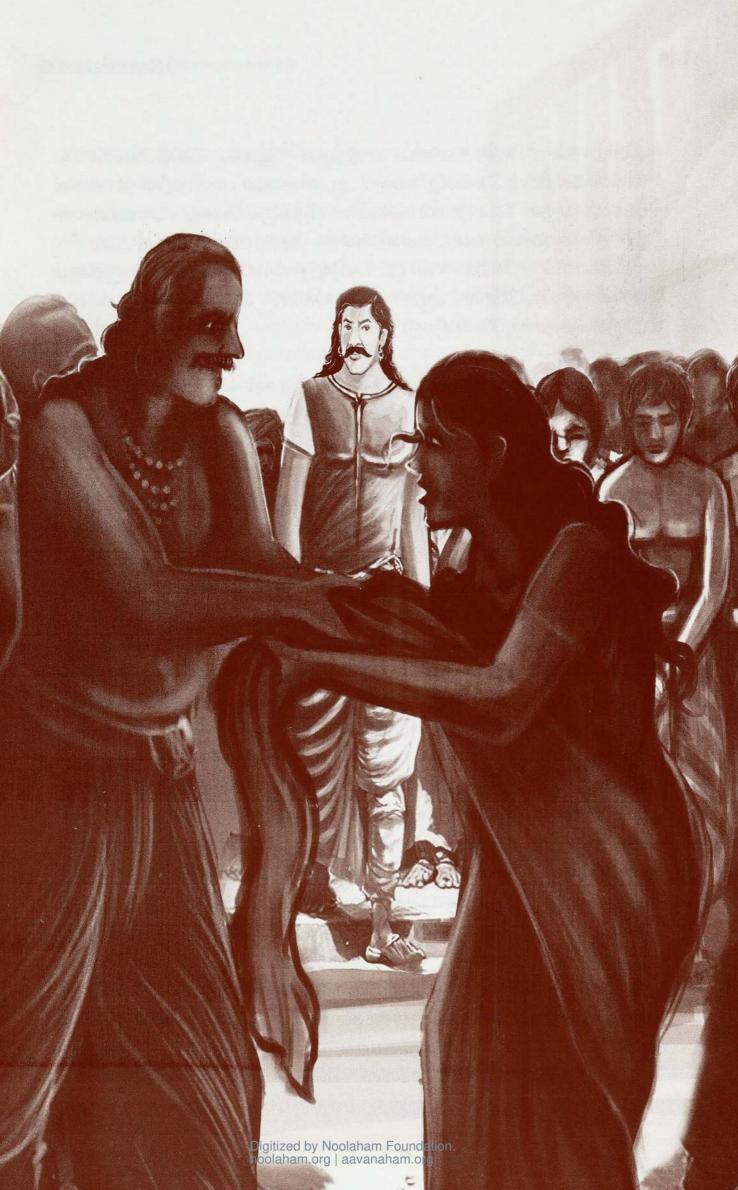
கூட்டத்தின் உள்ளே காட்சி மிகவும் கண்ட ച്ചഖன് கோபத்தையும், ஆத்திரத்தையும் ஏற்படுத்தியது. கூட்டத்தின் அவலமாக அலங்கோலமாக நடுவே பெண் நின்றி 俞(历 ருந்தாள். அவள் போட்டிருந்த மேற் சட்டையை ஒரு பெரியவர் கிழித்துக் கொண்டிருந்தார். அவள் பிடித்து இழுத்துக் குறுகிக்கொண்டு கனிக் கைகளால் மார்பை தனது மறைக்க எத்தனித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளின் பக்கமாக அவளோடு வந்த சிலர் ஒதுங்கி மௌனமாகக் குனிந்த தலையோடு நின்றிருந்தார்கள். அங்கு விரைந்து சென்ற கிழித்துக் அப்பெண்ணின் இணையிலான் சட்டையைக் அந்தப் பெரியவரை பலம்கொண்ட கொண்டிருந்த மட்டும் இழுத்துத் தள்ளிவிட்டு, தான் போர்த்திருந்த சால்வையை எடுத்து உதறி மேனியை மூடி விட்டு, அவளின் அவள் பக்கமாக நின்றவர்களை நோக்கி கையெடுத்துக் கும்பிட்டான்.

சமுதாயத்தில் தொழில் வகுக்கப்பட்ட நிமித்தமாக, அதன் அடிப்படையில் சிலர் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு ஊரின் பக்கத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். Q(15 சாதீய அமைப்பில் வேளாண்மைத் தொழில் செய்து வந்தவர் களைக் குறிக்கும் வேளாளர் எனப்படுவோர்களின் தோட்டங் களில் வேலை செய்பவர்களாகவும், சிலர் சமிகத்தின் அத்தியாவசிய செயற்பாடுகளை நிறைவேற்றுபவர்களாகவும், அடித்தளத்தில் சமூகத்தின் தனிமனித சுதந்திரங்கள், உரிமைகள் பலவற்றை இழந்து வாழ்ந்து வந்தனர்.

இவர்களில் பெண்கள் மேற்சட்டை அணிவதில்லை. அதே போல ஆண்களும் மேலே சட்டை போடுவதில்லை. பெண்கள் அரையில் கட்டியிருக்கும் ஆடையை மேற்புறமாகத் தூக்கி குறுக்குக் கட்டாகக் கட்டி மார்பை மறைத்திருப்பார்கள்.

அப்பகுதியைச் சேர்ந்த பெண்ணொருத்திக்குத்தான் அன்று கல்யாணம். அவள் மணமுடித்திருக்கும் கணவனோ சற்று முற்போக்குச் சிந்தனையுள்ளவன். தனி மனித சுதந்திரம், சமுதாய முன்னேற்றம் என்று புதிய சிந்தனைகளை மக்களின் மனதில் விதைப்பவன். எனவே தனது மனைவியாக வருபவள் நாளில் வழக்கமான உடையை திருமண அணியாமல் மேற்சட்டை போட்டுக்கொண்டு வர வேண்டும் <u>என்ற</u>ு விரும்பினான். ஆரம்பத்தில் அவனது யோசனையை மறுத்த சேர்ந்தவர்களை ஏதேதோ கூறி அவனைச் சம்மதிக்க வைத்தான். எனவே திருமணம் முடிந்து ஊர்வலமாக பெண் வீட்டில் இருந்து மாப்பிளை வீட்டிற்கு வந்து கொண்டிருந் தார்கள்.

நிர்க்கதியாக நின்ற பெண்ணின் பக்கமாக நின்றவர்களை நோக்கி கையெடுத்துக் கும்பிட்டு "தயவு செய்து எங்களை மன்னியுங்கள். நடந்த தவறுக்கு, இந்தப் பெரியோர்கள் செய்த மாபெரும் ஈனத்தனமான செய்கைக்கு அவர்கள் சார்பாக நான் மன்னிப்புக் கேட்கின்றேன்" என்று கூறி விட்டு, அங்கு

டுணையிலான்

நின்ற பெரியோர்களைப் பார்த்து, "ஐயா, பெரியோர்களே என்ன காரியம் செய்கிறீர்கள்? ஆண்டவன் படைப்பில் நாங்கள் அனைவரும் ஒன்றானவர்கள். பிறக்கும்போது அவர்களை வித்தியாசமாகப் படைக்கவில்லை. அவர்களும் இந்த உலகில் எங்களைப் போல வாழப் பிறந்தவர்கள். அவர்களுக்கும் எங்களைப் போல ஆசா பாசங்கள், விருப்பங்கள் யாவும் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

குருநாதர் குங்கிலியர் ஒரு நாள் பிரசங்கம் செய்த போது, ஒரு விடயத்தை எங்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டார். அதாவது கேரளா நடந்த நாட்டில் ஒரு சம்பவத்தைக் கூறினார். ஒரு காலத்தில் கேரளாவில், தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள் தங்கள் மார்பகங்களை மறைக்கும் ஆடைகளை அணிய அனுமதிக்கப் படவில்லை. உயர் வர்க்கப் பெண்கள் மார்பகங்கள் மற்றும் தோள்கள் இரண்டையும் மூடினர். அதேசமயம் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் தங்கள் குறைந்த நிலையைக் காட்ட மார்பகங் களை மறைக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் தங்களை மூடி மறைக்க விரும்பினால் அவர்கள் "மார்பக வரி" என்ற வரியைச் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. கேவலமான @(历 இதனால் பல பெண்கள் மிகவும் இன்னல் பட்டதோடு பலவித கொடுமைகளுக்கும் ஆளாகினார்கள்.

இப்படியான காலகட்டத்தில், தாழ்ந்த சாதி அந்தஸ்துள்ள ஒரு பெண் துணிச்சலாக ஒரு காரியத்தை மேற்கொண்டாள். வரி கேட்டு மிகவும் கொடுமைப்படுத்திய அதிகாரிகளுக்கு ஒரு வாழை இலையில் தனது மார்பகங்களை வெட்டி வைத்து, பணத்திற்குப் பதிலாகக் கொடுத்தாளாம். வரிப் மிருகத் முறையும் தனமான மார்பக வரி அத்துடன் முடிவுக்கு மிகுந்த வந்ததாம். <u> अ</u>म्। பெரும் வேதனை வரலாறாக இருக்கிறது, பேசப்படுகிறது. அந்த மாதிரியான ஒரு நிலையை உருவாக்கி விடாதீர்கள். மண்ணில் இந்த இந்த மண் எல்லோருக்கும் சொந்தமானது. நாங்கள் வாழ்வது விருப்பப்படி போல அவர்களும் தங்கள் வாழ்ந்துவிட்டுப் போகட்டும். இனியும் இந்த மாதிரியான இழிவான செயற்

பாடுகள் இந்த மண்ணில் வேண்டாம். உங்களை மன்றாடிக் குருவானவர் குங்கிலியரின் கேட்கின்றேன். പ്പെടാണ് கருத்துப்படி எங்களை நோக்கிப் பல பிரச்சனைகள் காத்திருக் கின்றன. அவற்றை எதிர்கொள்ளும் வல்லமையையும், செயற் பாடுகள் பலவற்றையும் வலுப்படுத்த வேண்டிய காலகட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். எனவே எங்களுக்குள் இந்த வேற்றுமை மேலும் பிரிவினைகளை உண்டாக்காது வளர்த்து களை வாழ முயல்வோம்" என்று கூறிவிட்டுத் சமாசமாக கனது குதிரையை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தவன் கண்களில், சூட்டத்தின் இருந்த வேலியின் பக்கமாக Q(15 ஒரமாக பெண்களுடன் நின்றிருந்த தமிழினி தென்பட்டாள்.

அவன் அங்கு பேசிய கருத்துக்களில் மெய்மறந்து நின்றவள் கண்டதும் வியப்புடன் சற்றுத் தடுமாறினாள். அவனைக் இணையிலானும் எதிர்பார்க்காமல் கண்டதும் அவளைக் சற்று நின்றவன் தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டு குதிரையில் தட்டிவிட்டவாறே குதிரையைத் சென்று ത്നി. திரும்பித் விழி மாறாது தமிழினியை நோக்கினான். வைத்த அவன் குதிரையில் சென்று ஏறும் அவன் போவதையே வரை பார்த்துக்கொண்டு நின்ற தமிழினியின் கண்கள் ച്ചഖன பார்த்ததுமே நாணத்தால் துழாவின. திரும்பிப் தரையைத் குதிரை மெதுவாக நடக்க ஆரம்பித்தது. அவனின் மனமோ இனம் இருந்தும் புரியாத மறுத்தது. ருகர உற்சாகம் பரவிய உணர்வோடு, குதிரையின் உடம்பெல்லாம் மீது அமர்ந்திருந்தவன், இழுத்து, குதிரையை கடிவாளத்தை நின்ற இடத்திலேயே ஒரு சுற்றுச் சுற்றியபடி தமிழனியைப் பார்த்துக் கொண்டு குதிரையை தட்டிவிட, குதிரை வேகமாக ஒடத்தொடங்கியது.

குதிரையின் வேகமான ஒட்டத்தை விட இணையிலானின் சிந்தனை மிகவும் வேகமாக ஓடத் தொடங்கியது. அவன் சிந்தனையில் வியாபித்திருந்தது தமிழனியைப் பற்றிய நினைவு. அதனால் வளர்ந்தது அவனின் கற்பனைக் கனவு. தமிழினியின் நினைவு அவனை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ள அவளை எப்படியாவது பார்க்கவேண்டும், பேசவேண்டும் என்ற உந்தல் மேலிட இணையிலான் தன்வசம் இழந்து, இன்பம் கலந்த இனிய வலியின் உணர்வோடு இரண்டு நாட்கள் சிக்கித் தவித்தான், இரவில் துடித்தான்.

"அவளை எப்படிப் பார்ப்பது? எங்கு பார்ப்பது? எப்படி எனது காதலைத் தெரிவிப்பது? யாரைத் தூது விடுவது? புறாவையா? அன்னத்தையா? பனை மரத்துக் கிளியொன்றினையா? அல்லது யாராவது தோழிகள் மூலமாக அவளை அணுக இப்படிப் பலவாறு யோசனை லாமா?" செய்தவன் மனதில் வந்தவன் தான் வத்சாங்கன், "வத்சாங்கனே இப்படியான யோசனைக்குத் தகுந்தவன், சரியானவன், எனக்கு அவன்தான் உதவக் கூடியவன், அவனைப் பார்த்து வரலாம்" என்று நினைத்து, அன்று மதியமே குதிரையில் அவன் வீடு நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

104

Digitized by Noolaham Foundation, noolaham.org | aavanaham.org

· servin are

15. வத்சாங்கன்

குதிரை நேராக அவன் நண்பன் வத்சாங்கன் வீட்டு வாயிலில் போய் நின்றது. வத்சாங்கன் வேறு யாருமல்ல இணையிலானின் நெருங்கிய நண்பன். சிறுவயதில் இருந்தே இருவரும் ஒன்றாகப் பழகியவர்கள். ஒரு துணை அமைச்சர் சுந்தராங்கதனின் மகனாக இருந்தபோதிலும் வத்சாங்கன் சங்கிலிய மன்னனின் சில அரசியல் நடத்தைகளில் வேறுபட்டு அரண்மனையில் நின்றவன். அவனுக்கும் நாட்டியப் பெண்ணாக இருந்த விசாலினிக்கும் ஏற்பட்ட இடையில் காதல் பெரும் விவகாரத்தில் முடிந்தது.

இந்தக் காதலை விரும்பாத துணை அமைச்சர் சுந்தராங்கதன் தனது சமூக அந்தஸ்தைக் கருதி இருவரையும் பிரித்துவிட முயன்றார். விசாலினியின் குடும்பத்திற்குப் பலவித மிரட்டல் களை விடுத்ததோடு அவளின் குடும்பத்தினர் வாழ்ந்த வீட்டிற்கும் தீ வைக்க முயன்றார். இதனால் பாதிக்கப்பட்டுப் பயந்து போன விசாலினியின் குடும்பத்தினர், விசாலினிக்கு வயது கூடுதலாக இருந்த ஒரு உறவுக்காரரை மணமுடித்து வைக்க முடிவு செய்தனர்.

இதனால் மிகவும் மனம் நொந்து போன வத்சாங்கன் விசாலினி இல்லாத வாழ்க்கை Q(15 வெறுமையானது, அவளின்றி அவனால் வாழ முடியாது என்ற ஒரு நிலைக்கு ஆளாகி தனது உயிரையும் மாய்த்துக் கொள்ள முயன்றான். இதையறிந்த இணையிலான், கோபம்கொண்டு வத்சாங்கனிடம் கோழைத்தனமான அவனது முடிவானது உண்மைக் ஆண் வர்க்கத்திற்கே காதலுக்கு மட்டுமல்ல, இழுக்குத் வல்லது என்று எடுத்துக்கூறி வத்சங்கனின் முடிவை தர மாற்றினான். இரவோடிரவாக வத்சாங்கனோடு விசாலினியைத் சென்று ஊரில் இருவருக்கும் மணம் தூக்கிச் அடுத்த செய்து வைத்ததோடு அவர்கள் இருவரும் வாழ்வதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்து வைத்தான்.

இதனால் மிகவும் கோபமடைந்த துணை அமைச்சர் தொடர்ந்து அவர்களுக்குக் கொடுத்த இன்னல்களால் ஊரின் ஒதுக்குப்புறமாக உலோகம் சம்பந்தப்பட்ட ஆயுதங்கள், பாத்திரங்கள், குதிரை வண்டி, மாட்டு வண்டிகளின் உதிரி பாகங்களைச் செய்வதோடு பல்வேறு திருத்தும் வேலை களையும் செய்யக்கூடிய ஒரு பட்டறையை அமைத்து தொழில் செய்வதோடு அருகே வீடமைத்துத் தனது குடும்பத்தோடு மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து வந்தான்.

இரும்புத்துண்டு ஒன்றினை நெருப்பில் பழுக்கக் காய்ச்சி அதனை வளைப்பதற்கென்று பெரும் கனமான பருத்த இரும்புக் கம்பியால் அடித்துக் கொண்டிருந்த வத்சாங்கன் குதிரைக் குளம்பின் ஒசை கேட்டு நிமிர்ந்து நோக்கினான். அங்கே குதிரையில் வந்த இணையிலான் மெதுவாக குதிரையை விட்டு இறங்கி வத்சங்கனை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான்.

"ஒ இணையிலானா... வருக வருக" என்று கூறிக் கொண்டு நெற்றியில் வழிந்த வியர்வையை ஒரு கை விரல்களால் வழித்து விட்டதோடு அருகில் இருந்த துண்டை எடுத்துத் துடைத்துக் கொண்டான். நெற்றி வியர்வையோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு அவனது தேகம் வியர்த்துக் கொட்டிக் கொண்டி ருந்தது. அங்கு வந்த இணையிலான் "நண்பா, உன்னைப் பார்த்து நீண்ட நாட்களாகி விட்டன" என்று வத்சனை கட்டித் தழுவ முயன்ற போது, வத்சாங்கன் சற்று விலகிய வாறு, "ஐயோ நண்பா, என் உடலெல்லாம் வேர்த்திருக்கிறது, என்னைக் கட்டிக்கொள்ள வேண்டாம்" என்றான்.

"நீ என்ன சொல்கிறாய் நண்பர்களுக்கிடையே உள்ள அன்பை வியர்வை பிரித்து விட முடியுமா?" என்றவாறே இணையிலான் வத்சாங்கனை இறுகத் தழுவிக்கொண்டான்.

இருவரும் வத்சாங்கன் வீட்டிற்குச் சென்று வெளியே திண்ணையில் அமர, உள்ளே இருந்து வத்சாங்கனின் மனைவி விசாலினி "அண்ணா வாங்க" என்று வரவேற்றாள். "விசாலினி ஒரு துண்டு கொண்டு வந்து இணையிலானுக்குக் கொடு, என் வியர்வை எல்லாவற்றையும் தனது தேகத்தில் ஒத்தி எடுத்துக் கொண்டு விட்டான். அப்படியே குடிப்பதற்கு மோர்

டுணையிலான்

அல்லது பொன்னன் காலையில் இறக்கி வைத்த கள் ஏதாவது கொண்டு வா. தூரத்தில் இருந்து வந்ததால் களைத்துப் போயிருக்கிறான்" என்று வத்சாங்கன் கூற "இதோ" என்று கூறிக்கொண்டு உள்ளே போனாள் விசாலினி.

"சரி நண்பா, வந்த விடயத்தைக் கூறு, நீ சும்மா வந்திருக்க மாட்டாய்" என்று வத்சாங்கன் வினவினான்.

"ஒன்றுமில்லை, சும்மாதான்" என்று சற்று தயங்கியபடி இணையிலான் கூறினான்.

"நீ ஒன்றுமில்லை என்று கூறும்போதே ஏதோ சமாச்சாரம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது சும்மா சொல்லு" என்று சிரித்துக் கொண்டே வத்சாங்கன் கேட்டான்.

"வத்சாங்கா, நான் ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தேன். அவளைப் பார்த்ததில் இருந்து என் மனம் என் வசம் இல்லை. அவளைப் பார்க்க வேண்டும், அவளோடு பேச வேண்டும் என் று இருக்கிறது" என்று சற்று வெட்கத்தோடு கூற, அதைக் கேட்டுக் கொண்டு ஒரு துண்டும், ஒரு குவளையில் மோரும் "ഇ.. விசாலினி, கொண்டு வந்த அண்ணா, மாட்டிக் கொண்டீர்களா? இனி சூரியன் குளிரும், நிலவு தகிக்கும், பசி பறக்கும், அவ்வளவுதான் இனி எங்கள் ஞாபகம் கூட உங்களுக்கு இருக்காது" என்று கூறியவள் இணையிலானைப் பார்த்து சிரித்துக்கொண்டு, துண்டையும், மோரையும் கொடுத்தாள்.

இணையிலான் பெண்களைப் போல சற்று வெட்கத்துடன் தலைகுனிந்து கொண்டான். "ஒ.. அரண்மனை வீரன், சங்கிலிய மன்னரின் படைத் தலைவனுக்கு வெட்கம் வந்து விட்டதோ" என்றாள் மீண்டும் அவள்.

"விசாலினி, அவன் கூற வந்ததைக் கூறட்டும். நீ உள்ளே போய் சமையலைக் கவனி. இணையிலானுக்கு இன்று எங்கள் வீட்டில்தான் விருந்து" என்று கூறி விசாலினியை உள்ளே அனுப்பினான்,

"சரி தொடர்ந்து கூறு, யார் அந்தப் பெண்? அரண்மனையைச்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org சேர்ந்தவளா? உன் கருத்தைக் கவர்ந்தவளாக இருப்பதால் நிச்சயம் பேரழகியாகத்தான் இருப்பாள். கூறு கூறு யாரவள்?" என்று ஆவலுடன் வத்சாங்கன் கேட்டான்.

"ஆம்! அவள் என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து உணர்வோடு ஒன்றி விட்டாள், என் மனமெங்கும் வியாபித்திருக்கிறாள். அவள் அரண்மனையைச் சேர்ந்தவளல்ல, ஆனால் எங்களூ ரைச் சேர்ந்தவள். பருத்தி விவசாயியும் வியாபாரியுமான கதிர் காமரின் மகள் தான் அவள், பெயர் தமிழினி" என்றான் இணையிலான்.

"ஒ.. அவர் மகளா? அந்தப் பெண்ணை எனக்கு நன்றாகவே தெரியும், கோயிலில் கூடப் பார்த்திருக்கிறேன். நன்றாகப் பாடுவாள், அவள் வீட்டிற்குக் கூடப் போயிருக்கிறேன். நீ சொல்வது போல அவள் பெரும் அழகிதான்.

அவள் தகப்பனாரையும் எனக்கு நன்றாகவே தெரியும், அவரது தோட்ட வேலைகளுக்கான பல கருவிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல அவரது வண்டிற் சிற்களை பல தடவை திருத்திக் கொடுத்திருக்கிறேன். நல்ல மனிதர். ஆ.. இப்ப கூட என்னிடம் அவர் ஒட்டத் தந்த ஒரு பாத்திரம் இருக்கிறது. ஒட்டிவிட்டேன் கொண்டு போய் அவர் வீட்டில் கொடுக்க வேண்டும்."

"என்ன? கொடுக்க வேண்டுமா? வீட்டிலா? எப்ப கொடுக்கப் போகிறாய்?" ஆவலுடன் கேட்டான்.

"ஒ.. புரிகிறது உன் எண்ணம் நண்பா, வருகிறாயா? கொடுத்து விட்டு வருவோம்" சிரிப்புடன் வத்சாங்கன் கேட்டான்.

"பாவம் அண்ணா, அவர்கள் வீட்டுக்குப் போனால் அவளைப் பார்க்கலாம் என்று ஆசைப்படுகிறார் போலும், அழைத்துச் செல்லுங்கள்" என்றவாறு வத்சாங்கனின் மனைவி விசாலினி கதவோரமாக வந்து நின்றாள்.

இருவரும் இரண்டு குதிரைகளில் புறப்பட்டார்கள்.

16. காதல்

ஆலமர குதிரைகளை நிழலில் புறமாக 俞(历 இருந்த சிறு மரமொன்றில் விட்டு கட்டி வத்சாங்கனும் கதிர்காமரின் இணையிலானும் ഖீட்டை அடைந்தனர். வீட்டின் முன்புறமாக எவரையும் காணவில்லை. இருவரும் அங்கும் இங்குமாகப் பார்த்தனர். வீட்டின் புறமாக Q(15 ஒங்கி உயர்ந்து வளர்ந்திருந்த புளிய மரம் காய்களுடன் காட்சி தந்தது. அந்த மரத்தின் கீழே பாவாடை சட்டையுடன் ஒரு பெண் நின்றிருந்தாள். அவள் வேறு யாருமல்ல, தமிழினியே தான்.

பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது போன்ற உணர்வுடன், இணையிலான் வத்சாங்கனை நோக்கினான். வத்சாங்கன் புன்முறுவலுடன் இணையிலானைப் பார்த்து அங்கு போகு மாறு கண்ணால் சைகை காட்டியும் சற்றுத் தயங்கி நின்ற இணையிலானை அந்தப் புளிய மரத்தை நோக்கிப் போகும்படி கையைச் சுட்டிக் காட்டினான்.

புளிய மரத்தை நோக்கி மெதுவாகச் சென்ற இணையிலான் பூத்துக் காய்த்துக் குலுங்கி நின்ற புளிய மரத்தின் அடியில் பொத்திக் கட்டி வைத்திருந்த இளமை பொங்கி நின்ற தமிழினியின் அழகில் மெய்மறந்தான். அதுவும் அவள் புளிய மரத்தின் காய்களைப் பறிக்க எட்டி எட்டித் துள்ளித் துள்ளிக் குதித்தபோது, கூடவே துள்ளித் துள்ளித் துடித்துத் திரண்ட எழிலினில் மயங்கி நின்றான்.

பழங்களைப் பறிப்பதிலேயே மிகவும் புளியம் கவனமாக இருந்த தமிழினி அவன் அங்கு வந்ததைக் கவனிக்கவில்லை. சுதாரித்துக் கொண்ட இணையிலான் துணிச்ச தன்னைச் லுடன் அவளின் பின்புறமாகச் சென்று "பழங்களை எட்டிப் பறிக்கவா? இல்லை ஏறி உலுர்த்தவா?" என்று மெதுவாகக் எதிர்பாராது ஒரு கேட்டான். ஆடவனின் சற்றும் குரல் திடுக்குற்றுச் சற்றுத் கேட்டதும், அவள் நின்று தள்ளி திரும்பிப் பார்த்தாள்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org அந்தக் குரலுக்குரியவன் இணையிலான் என்பதைப் பார்த்தறிந்ததும் அவளுக்கு எங்கிருந்து நாணம் வந்ததோ தெரியவில்லை, நாணத்துடன் தலை குனிந்து தரையைக் கண்களால் துழாவியவள் இணையிலானையும் ஒரக் கண்ணால் பார்த்தாள்.

"இல்லை தூரத்தே இருக்கின்ற பழங்களைப் பறிப்பதற்கு நீ எட்டி எட்டிப் பார்க்கிறாய், உன்னால் எட்ட முடியவில்லை. அதனால் தான் நான் எட்டிப் பறித்துத் தரவா? அல்லது கீழே பழங்கள் விழும் வண்ணம் மரத்தில் ஏறிப் பழங்களை உலுர்த்தி விடவா?" என்று கேட்டு பேச ஆரம்பித்தான்.

"பரவாயில்லை, அரண்மனையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இங்கு என்ன வேலை" அவள் வாயில் இருந்து மெதுவாக வார்த்தை கள் உதிர்ந்தன.

"ஓ.. நான் அரண்மனையைச் சேர்ந்தவன் என்பதை அறிந்து கொண்டாயா? நீ பெரிய சாமர்த்தியசாலிதான் தமிழினி."

"பாருங்களேன் என் பெயரையும் நீங்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கிறீர்களே, நீங்களும் சாமானியமானவரல்ல. அது சரி இப்படி திடீரென்று எங்கள் வீடு தேடி வந்திருக்கிறீர்களே."

"பழம் இருக்கும் இடத்தில்தானே ஈக்கள் தேடி வரும், மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும் போதுதானே தேனீ நாடி வரும்" என்று மெதுவாக இணையிலான் கூறவும், மாலை நேரத்து வெயில் பட்டு இளம் மஞ்சள் நிறமாக இருந்த தமிழினியின் கன்னங்கள் சிவப்பாக மிளிர்ந்தன.

அதைக்கேட்டு எதுவுமே விளங்காதது போல "ஓ... உங்களுக்குப் புளியம் பழங்கள் வேண்டுமா? அதற்கு என் தந்தையாரைத்தான் கேட்க வேண்டும். அவர் இன்னும் வீட்டிற்கு வரவில்லை" என்றாள்.

"இல்லை இல்லை, அதோ அங்கு நிற்பது என் நண்பன் வத்சாங்கன். உங்கள் தந்தையாரைக் காண வந்திருக்கிறான். அவனுடன் வந்திருக்கிறேன்" என்றான் இணையிலான்.

டுணுவிலான் சிகாகோ பாஸ்கர்

"அவர் தந்தையாரைப் பார்க்க வந்திருப்பது சரி, நீங்கள் யாரைப் பார்க்க வந்திருக்கிறீர்கள்?" என்று துடுக்குத் தனமாகக் கேட்டு விட்டு, அது தவறாக இருக்குமோ என்று நினைத்துத் தனது நாக்கை மெதுவாகக் கடித்துக் கொண்டாள்.

அவனும் திடீரென்று "உன்னைப் பார்க்கத்தான் வந்தேன்" என்று கூறிக் கொண்டு அவளை நெருங்கி வந்தான். இந்தப் பதிலை அவள் எதிர்பார்த்தும் பாராதது போல, "என்னைப் பார்க்கவா? ஏன்?" என்று கேட்டாள்.

"அதுதான் கூறினேனே. பழம், ஈ, மலர்கள், தேனீ புரிய வில்லையா? தமிழினி, உன்னைப் பார்த்ததில் இருந்து என் மனம் என்னிடம் இல்லை. என் மனம் உன்னையே நாடுகிறது. தூக்கம் சரியாக இல்லை. பசி கூட வருவதில்லை" என்றான்.

"ஒ.. அப்படியா? அது கூட ஒரு நோயாக இருக்கலாம். உங்கள் அரண்மனை வைத்தியரிடம் கூறி ஏதாவது மருந்து எடுத்துக் கொள்ளலாமே?" என்றாள்.

"நீ என்ன கூறுகிறாய் தமிழினி, எனக்கு நோயைத் தந்தது நீதான், அதற்கான மருந்தும் கூட நீதான்" என்று அவன் கூறிய போது, இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டனர். இதயத்தில் பொங்கியெழுந்த காதல் உணர்வுகள் கண்கள் வழியே புகுந்து பார்வையின் பரிமாற்றத்தில் மிதந்து ஒன்றை யொன்று அணைத்துக் கொண்டன. சில நிமிடங்கள் மெதுவாக உருண்டு களிப்புடன் கழிந்தன.

"ஐயோ தந்தையார் வரும் நேரமாகிறது. உங்கள் நண்பரையும் அழைத்து வாருங்கள். வந்து அதோ முன் திண்ணையில் இருந்து காத்திருங்கள், குடிப்பதற்கு ஏதாவது கொண்டுவருகிறேன்" என்று சற்றுப் பதற்றத்துடன் தயங்கிய வாறு கூறினாள்.

ஆனாலும் அவன் அங்கிருந்து தள்ளிப் போய்விடுவானோ என்ற அச்சம் அவளின் தயக்கத்தில் மறைந்திருந்ததை

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

இணையிலான் புரிந்து கொண்டு, "தமிழினி உன்னைப் பார்க்க வேண்டும், உன்னோடு நிறையப் பேசவேண்டும்" என்றான்.

"நேரம் வரும்போது பார்க்கலாம், பேசலாம், என்ன அவசரம்?" என்றாள். "நேரம், காலம், சந்தர்ப்பம் எல்லாவற்றையும் நாங்கள்தான் உருவாக்க வேண்டும். அவை தானாக வருவதில்லையே தமிழினி."

"இருந்தாலும் எனக்கு இது சரியாகப்படவில்லை, இன்னொரு நாள் பார்க்கலாமே."

"இல்லை தமிழினி, என் இதயத்தின் ஏக்கத்தை உன்னால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. உன் நினைவு என்னைக் கொல்லாமல் கொல்கிறது, உன் பார்வை தைத்த இடங்கள் புண்ணாக வலிக்கிறது, உன் குரல் என் செவிகளில் தேனாகப் பாய்ந்தாலும் தீயாகத் தகிக்கிறது" வார்த்தைகள் சற்றுத் தடுமாற, இணையிலான் அவளை நோக்கியபடி திரும்பிப் போக முற்பட்டபோது,

தமிழினி, "உங்கள் நண்பர் வத்சாங்கனின் மனைவி விசாலினி எனது தோழிதான். அவள் மூலம் உங்களோடு தொடர்பு கொள்கிறேன், நேரம் பார்த்து உங்களைச் சந்திக்கிறேன்" என்று கூறியவள், "அது சரி எங்கே உங்கள் வாளைக் காணவில்லை?" என்று கலகலவென்று சிரித்தாள்.

"போரிடும் போதுதான் எனக்கு வாள் வேண்டும். காதலிக்கும் போது உன் கண் இருந்தாலே போதும். வருகிறேன், மறந்து விடாதே, காத்திருப்பேன்" என்று கூறிக் கண்களைச் சிமிட்டிக் கொண்டு வத்சாங்கனை நோக்கி போரில் வென்று வந்த களிப்பை விட மிக மகிழ்வுடனும், புத்துணர்ச்சியுடனும், உற்சாகத்துடனும் போய்க்கொண்டிருந்த இணையிலானைக் கண் இமைக்காது பார்த்துக் கொண்டிருந்த தமிழினி இதழ் களில் புன்னகை பூக்க வீட்டிற்குள் சென்றாள்.

17. கோதை நாச்சியார்

மாலைச் சூரியன் கதிர்களால் இளம் மஞ்சள் அணைக்க. தோட்டத்தில் மலர்ந்திருந்த மலர்களை விரக சோலைக்குயில் ஒன்று காதலனைத் தேடி தாபத்துடன் கூவ, மாலைப் பூசைக்கான ஆலய மணியோசை கோபுரத்தில் பட்டுத் தெறித்து மாலைப் அந்த உயர்ந்த அப்பிரதேசத்தினைப் மங்களகரமாக்கி பொழுதினை ஒலித்து தென்றலில் பக்திப்பரவசமாக்கி தமுவும் ஒய, மிதந்து தவழ்ந்து ഖர, மெல்லிய இனிய இசை அங்கு நிறுத்தி ஆடும் விட்டு ஒன்று மயில் ஆடுவதை அநத துள்ளி நின்ற கேட்டு மயங்கி நிற்க, இரண்டு இசையைக் வந்த திசை நோக்கிக் காதுகளைக் இசை மான்குட்டிகள் தாமரைப் பொய்கையின் மத்தியில் நீந்திக் சூர்மையாக்க, அன்னப் பறவைகள் இசைகேட்டு அருகே கொண்டிருந்த பூங்காவின் மத்தியில் பார்க்க, இருந்த எட்டிப் வந்து அப்பொய்கையின் ஒரு புறமாக இருந்த மலர் இருக்கையில் வெண்ணிற அணிந்து, அமர்ந்திருந்தவாறு அடை கார முகிலாக நீண்டு வளர்ந்த கூந்தலில் இருந்து சில முடிகள் தென்றலில் கட்டவிழ்ந்து தவழ, மொட்டவிழாத் தாமரை கவர்ச்சி ததும்ப, கச்சையுள் போல் கட்டுப்பட்ட எட்டி எட்டி இரு முயல்கள் புதரில் இருந்து பார்க்க, யாழ் மீட்டிப் பாடிக் கொண்டிருந்தாள் கோதை நாச்சியார்.

இசையை ரசித்தபடி அங்கு வந்த கோதை நாச்சியாரின் தோழி கமலத்தம்மாள் "தேவி, என்றுமில்லாதவாறு இன்று உங்கள் யாழ் மீட்டிப் பாடும் இசையில் ஒரு விதமான உற்சாகம் தளும்புகிறதே, அதன் காரணம் எனக்குப் புரியவில்லையே" என்று வியப்பு மேலிடக் கேட்டாள்.

"ஏன் கமலம்? எப்பவும் போலத்தானே நான் நரம்புகளை மீட்டுகிறேன். இதில் என்ன வியப்பு இருக்கிறது?" என்றாள் கோதை. "ஓ.. யாழின் நரம்புகளை மட்டுமா? உங்கள் இதயத்தின் நரம்புகளையும் மீட்டுவது போலல்லவா தெரிகிறது இல்லையா அம்மா?" என்று கமலம் கேட்டதும், கோதையின் முகத்தில் நாணம் பரவ, கன்னங்கள் மெதுவாகச் சிவந்து போக, "போடி, உனக்கு எப்பவுமே விளையாட்டுத்தான்" என்று கமலத்தை கோதை மெதுவாகக் கடிந்து கொண்டாள்.

அன்று ஆலயத்தில் நடந்த சம்பவத்தை நினைத்து, "தேவி, நிகழ்வின் அந்த எச்சத்தில் அதன் உச்சத்தில் எழுந்தது தானே இன்றைய இன்ப உங்கள் இசை" கமலத்தம்மாள் கூறியதும் யாழை பக்கமாக வைத்துவிட்டு, கண்களை இரு கைகளாலும் பொத்திக்கொண்டாள் கோதை. பொத்திய கண்களுக்கூடாக அன்று ஆலயத்தில் நடந்த சம்பவத்தை இரைமீட்டுக் கொள்ளத் தவறவில்லை.

வீதியைச் அன்றிரவு வரும்போது, ஆலயத்து சுற்றி இணையிலானுக்கு முன்பாக வெகு நெருக்கமாக போய்க் கொண்டிருந்தவள், திடீரென்று கால் தடக்குவது போலத் பின்பக்கமாக இணையிலான் மீது தடுமாறி சாய்ந்ததும் இணையிலான் சாய்ந்தவளை தாங்கிக் கொண்டதும், மார்பிலிருந்து சுதாரித்துக்கொண்டு திடீரென்று அவன் எழுந்து கொண்டதும் அவள் இதயத்தில் அழியாத நினைவு களாகப் பதிந்து விட்டிருந்தன.

"என்னம்மா, மெய் நிகராக அந்த நிகழ்வினை அகத்தில் பார்த்து இரசிக்கிறீர்களா?" என்ற கமலத்தம்மாள், "ஆமாம், எவ்வளவு காலத்திற்கு அந்தப் படைத்தளபதியாரைப் பார்த்து இரசித்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறீர்கள், அரசரிடமோ அல்லது பாட்டியாரம்மாவிடமோ கூறி உங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியதுதானே?" என்று மேலும் கேட்டாள்.

"நீ சொல்வது சரிதான் கமலம். ஆனால் அவருக்கு என் மீது காதல் இருக்குமா என்று தெரிய வேண்டாமா? கொஞ்சம் பொறுக்க வேண்டும், சந்தர்ப்பம் வரும்போது அவரோடு பேசலாம் என்று இருக்கிறேன்" என்றாள் கோதை. "அது சரி, நீங்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க எவளாவது அவரைப் பொறுக்கிக் கொண்டு போய் விடப் போகிறாள். அவர் வெளியில் வரும்போது எத்தனை பெண்களின் கண்கள் அவரை ஈக்கள் மொய்ப்பது போல மொய்த்துக் கொண்டிருப்பது நீங்கள் அறியாததா என்ன?" என்றாள் கமலம்.

அதைக் கேட்டதும், நாணத்தால் சற்றுச் சிவந்திருந்த கோதையின் முகம் கோபத்தால் சிவக்க ஆரம்பித்தது.

இருக்கையில் இருந்து எழுந்த கோதை, கோபத்துடன் கமலத்தை நோக்கி "கமலம், நீ விளையாட்டிற்கும் அப்படிக் சுறாதே. என்னால் தாங்க முடியாது. அவரை அடைவதற்கு எவரையும் விட மாட்டேன். அந்த உரிமை என்னைத் தவிர எவருக்கும் கிடையாது, கிடைக்கவும் விடமாட்டேன்" என்று வார்த்தைகளை வீசினாள்.

மொழிந்த கோபத்தில் அவள் வார்த்தைகளால் பயந்து போன கமலத்தம்மாள் "மன்னிக்க வேண்டும் அம்மா, நான் கூறியது விளையாட்டாகக் என்னவோ உண்மைதான். தளபதியாரின் மீது நீங்கள் படைத் கொண்ட மையலை அறியாதவளா? நான நானும் பார்த்துக் கொண்டுதானே இருக்கிறேன், உங்கள் எண்ணம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதுதான் எனது ஆசை. அதற்காக எதையும் உங்களுக் காகச் செய்வேன் அம்மா. மாலைப் பூசைக்கு நேரமாகிறது. வாருங்கள், கோயிலுக்குப்போய் வரலாம்" என்று கூறி கோதையாரையும் அழைக்க, இருவரும் முருகன் கோயிலுக்குப் போகத் தயாராகினார்கள்.

அரண்மனையில் இருந்து அரண்மனையில் வதிப்போரின் போக்குவரத்துக்கான பிரத்தியேகமான வாயில் மூலமாக கோதை நாச்சியாரும் கமலத்தம்மாளும் அருகில் அமைந் திருந்த கோயிலை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

கமலத்தம்மாள் கைகளில் கொண்டு வந்த பனை ஒலையால் இழைக்கப்பட்ட தட்டின் மீது மலர்களும் பழங்களும் ஒரு தேங்காயும் அழகாகக் காட்சியளித்தன, அவர்கள் பின்னால் இரு காவலாளிகள் பாதுகாப்பிற்காக வந்துகொண்டிருந் தார்கள்.

அப்போது சற்றுத் தூரமாக, குதிரையைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு அவர்களை நோக்கி எதிராக இணையிலான் வந்து கொண்டிருந்தான். அவனைத் தூரத்தே கண்டு கொண்ட கமலத்தம்மாள் திடீரென்று யோசித்தவளாக,

"இராணியாரே, அதோ தளபதியார் வந்து கொண்டிருக்கி– றார் பார்த்தீர்களா?" அவள் பரபரப்பாகக் கூற, கோதையாரும் பரவசத்தோடு கண்களைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டு இணையிலான் வந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தாள்.

"அம்மா, தளபதியார் வந்து கொண்டிருக்கிறார், இதுதான் சந்தர்ப்பம். இன்று இப்பவே தளபதியாரிடம் பேசுங்கள், உங்கள் மனதில் உள்ளதை எப்படியாவது கூறி விடுங்கள்" என்றாள் கமலத்தம்மாள்.

"எப்படியடி பேசுவது? என்ன கூறுவது? இப்ப வேண்டாமே" என்று தயங்கியவாறு கோதை கூறவும், "ஆமாம், இப்ப கூறாமல் எப்ப கூறப்போகிறீர்கள்? கோயிலுக்குப் போகிறீர்கள். அதுவே நல்லதொரு சகுனம் தானே அம்மா, வீதியில் மக்கள் நடமாட்டம் வேறு குறைவாக இருக்கிறது. தயங்கா தீர்கள்" என்றாள் கமலத்தம்மாள்.

வெட்கம் சூழ, சற்று நின்ற கோதையைக் கவனித்த கமலத்தம்மாள், சற்று யோசித்துக்கொண்டு "தேவி, நீங்கள் ஒன்றுக்கும் யோசிக்க வேண்டாம் எனக்கொரு ஒரு உபாயம் தோன்றுகிறது" என்று கூறினாள்.

"ஐயோ கமலம், எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. ஒன்றும் வேண்டாம். பேசாமல் வா, கோயிலுக்குப் போய் வருவோம்" என்று கூறினாள்.

"என்ன பயமா? உங்களுக்கா? பயந்து கொண்டு இருந்தால் உங்கள் எண்ணம் நிறைவேறாதம்மா காதலுக்கு எதிரியே Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org பயம்தான். உங்களுக்குத் தளபதியாரில் விருப்பம் இல்லையா? அடையும் துணைவராக எண்ணமே உங்கள் அவரை இல்லையா? சரி விடுங்கள், எனக்கென்ன வந்தது" என்று கோபம் கொண்டவள் போல கமலம் கூறவும், "இல்லை பேசுவதற்கு வெட்கமாக அவருடன் இல்லை. எனக்கு அவர் என்னுடன் பேசுவாரா என்று தெரிய இருக்கிறது. வில்லை. எப்படி அவர் முன்பாக நிற்பது என்று புரியவில்லை" என்று தயங்கி நின்றாள் கோதை.

"அம்மா, அந்த நேரம் அவர் முன்னால் போய் நின்றதும் உங்களை அறியாமலே ஒரு துணிச்சல் வந்துவிடும், அதோ அருகில் தளபதியார் வந்துவிட்டார். சற்றுப் பொறுங்கள்" என்று கூறிவிட்டு, வீதியின் மறுபக்கம் எதிர்ப்புறமாக வந்து கொண்டிருந்த இணையிலானை அணுகினாள் கமலம், திகைத்து நின்றாள் கோதை.

இணையிலானை அண்மித்த கமலம், கை கூப்பி வணங்கி விட்டு "ஐயா தளபதியாரே, ஒரு வேண்டுகோள்" என்று மெதுவாகத் தயங்கியவாறு கேட்டாள். "ஓ… நீ.. இராணி கோதை நாச்சியாரின் தோழி தானே?" என்று வினவினான்.

தளபதியாரே, நான் இராணியுடைய தோழி. ഞ "அம் அதோ இராணியாரும் நானும் கமலத்தம்மாள், பெயர் கோயிலுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். இடையில் வந்துவிட்டது. நான் திரும்பவும் தடங்கல் எனக்கு ஒரு திரும்பிப் போகவேண்டும். என்னால் அரண்மனைக்குத் இராணியாருடன் தொடர்ந்து, கோயிலுக்குப் போக முடியாது போல இருக்கிறது. தாங்கள் இராணியாரைக் கோயிலுக்கு கூட்டிச்சென்று மறுபடியும் அவர்களை அரண்மனைக்குக் கொண்டுவந்து விடமுடியுமா?" அவள் மீண்டும் சற்றுப் பதற்றத்துடன் கேட்டாள்.

இணையிலான் சற்று சிந்திக்க முயன்ற போது, "ஐயா உங்களிடம் இருக்கின்ற குதிரையைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறீர்கள் போலவிருக்கிறது, அதோ எங்கள் பின்னால் இரண்டு காவலர்களும் வந்தார்கள். அவர்களிடம் குதிரையைக் கொடுத் தீர்களேயானால் அதனை அவர்கள் உங்கள் இருப்பிடத்தில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுவார்கள். நீங்கள் இருக்கும் போது இனி இராணியாருக்கு காவல் வேண்டியதில்லை தானே. நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்? நான் கூறுவது சரிதானே" என்றாள்.

"ஒ.. அப்படியா சரி சரி" என்று தலையசைத்த இணையிலான், குதிரையை அழைத்துக் காவலர்களை அவர்களிடம் கொடுத்து விட்டு, இராணியை நோக்கி நடந்தான். திகைப்பு மேலிடச் சிலையாக நின்ற கோதை எதிர்பாராமல் நடந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ்வினால் திடுக்குற்றவளாய், கமலத்தைக் கோபத்துடன் நோக்கினாள். களிப்புடன் கமலம் வெற்றிக் கண்சிமிட்டிச் பார்த்துக் சிரித்துக்கொண்டு, கோதையைப் கோதையின் காதுகளில் மெதுவாக, "இராணி, நல்ல சந்தர்ப்பம். பேசுவதெல்லாவற்றையும் அவரோடு நல்லாப் பேசுங்க, நான் வருகிறேன்" என்று கூறிவிட்டு, தன் கையில் இருந்த மலர்த்தட்டை இணையிலான் கையில் கொடுத்து, "நன்றி ஐயா" என்று கூறிவிட்டு இராணியிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டாள்.

"வாருங்கள் இராணி" என்று கூறியவாறு வழி காட்ட, கோதையார் முன் செல்ல, இணையிலான் அவள் பின்னால் அமைதியாகச் சென்றான். அச்சம், மடம், நாணம் அனைத்தும் அரவணைக்க, இனம் புரியாத மகிழ்ச்சியுடன் மயிலொன்று நடந்து செல்வது போல கோதை செல்ல, அவள் பின்னால் காளையவன் கம்பீரமாக நடந்து போக, இருவரும் ஆலயத்தை அடைய, மாலைப் பூசைக்கான மணி ஒலித்தது.

உள்ளே சென்று பூசையை "இராணி, நீங்கள் முடித்துக் மண்டபத்தில் இங்கே இந்த கொண்டு வாருங்கள், நான் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கிறேன்" என்று கூறியவாறு கையில் "நீங்கள் வர இருந்த பூத்தட்டினை அவளிடம் நீட்டினான். கோதையின் மீண்ட வில்லையா?" கண்கள் ଗର୍ଗୀ தரை மோதியும் மோதாமலும இணையிலானின் கண்களை வழியே இதழ் மெதுவாக வார்த்தைகள் சந்திக்க, அவள் வழிந்தன. 1.48

"இல்லை, நான் அப்போதே வணங்கி விட்டுத்தான் வந்து கொண்டிருந்தேன்" என்று இணையிலான் கூற, "ஒ.. அப்படியா? அது தெரியாமல் கமலம் உங்களுக்குச் சிரமம் தந்து விட்டாள். நீங்கள் இப்போது இரண்டாவது தடவை எனக்காக ஆலய தரிசனத்திற்கு வந்திருக்கிறீர்கள், மன்னிக்கவும்" என்று கூற, இணையிலான், "அதனாலென்ன, உங்களுக்கு ஒரு காவலுக் குத்தானே நான் வந்திருக்கிறேன். ஆனால் இப்போ கோயிலுக் குள் அவ்வளவாகக் கூட்டமில்லை, நீங்கள் போய் வாருங்கள்" என்று கூறிக் கோதையை அனுப்பி வைத்தான்.

ஆனால் கோதையின் மனம் பூசையில் இலயிக்கவில்லை. அவள் மனமெல்லாம், இணையிலானோடு என்ன பேசப் போகிறோம்? எப்படிப் பேசப்போகிறோம்? இப்ப பேசலாமா? அவரிடம் எப்படி என் எண்ணத்தைக் கூறுவேன்? என்னை ஏற்றுக்கொள்வாரா? இப்படியாகப் பல விதமான எண்ணங்கள் அலை மோத நின்றவளைப் பூசகர் கொண்டு வந்த ஆராதனைத் தீபத்தின் சூடு மீண்டும் அந்தச் சூழலுக்குக் கொண்டு வந்தது. பிரசாதத் தட்டைப் பெற்றுக்கொண்டு இணையிலானைத் தேடிக்கொண்டு வெளியே வந்தாள்.

பூசை முடிந்து வெளியே வந்த கோதை, கையில் கொண்டு வந்த பிரசாதத்தை இணையிலான் முன்பாக நீட்டினாள். அகல்விளக்கு போன்ற அழகிய கரத்தில் வெண் திரியில் எரியும் செந்நிறத் தீபோல, திருநீற்றோடு இருந்த குங்குமத்தில் சிறிது எடுத்து நெற்றியில் பூசிக்கொண்டு, அவள் மறுகையில் வைத்திருந்த தட்டை வாங்கக் கை நீட்டினான்.சற்று யோசித்த கோதை, தயங்கியவாறு "தளபதியாரே, இப்போது என் மனம் எவ்வளவோ அமைதியாக இருக்கிறது, மனதில் என்றும் இல்லாதவாறு ஒரு வித ஆனந்தமாக இருக்கிறது" என்றாள்.

"ஆமாம் இந்தக் கோயிலுக்கு எப்ப வந்தாலும், அதே மாதிரி மனதில் சாந்தியும் அமைதியும் எப்படியும் வந்துவிடும். அது இந்தத் தெய்வத்தின் மகிமை. எனது மனதில் ஏதாவது சுமை வரும்போதெல்லாம் இங்குதான் வருவேன்" என்று இணையிலான் கூறினான்.

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அதைக்கேட்டு விட்டு "உங்களுக்குப் பிரச்சனையில்லை என்றால் சிறிது நேரம் அதோ அந்தத் தீர்த்தக் கேணி அருகே சற்று இருந்து விட்டுப் போகலாமா?" கோதை கேட்டாள். இணையிலானும் சம்மதிக்க இருவரும் கேணியை நோக்கிச் சென்று, கோதை மேற்படி ஒன்றிலும், மூன்று படிகள் கீழாக இருந்த ஒரு படியில் இணையிலானுமாக அமர்ந்தார்கள். கோதை கொண்டு வந்த பிரசாதத் தட்டினை இணையிலான் வாங்கித் தனது பக்கமாக வைத்துக் கொண்டான்.

"இப்போதெல்லாம் நீங்கள் மிகவும் ஒய்வின்றி வேலையாக இருக்கிறீர்கள் போலத் தெரிகிறது" என்று துணிவு வந்தவளாக கோதை மெதுவாகப் பேச ஆரம்பித்தாள்.

"ஆமாம் இப்போது ஒய்வில்லாமல் அங்கும் இங்குமாகப் போக வேண்டியிருக்கிறது. சென்ற மாதம் சோழ மன்னர்களின் ஜனநாதபுரம் போயிருந்தேன். பின்பு மட்டு நகர் ஒரு வாரம் போயிருந்தேன். இப்படியே ஏதாவது இருந்துகொண்டே இருக்கிறது" என்றான்.

"ஒ… ஜனநாதபுரம் போயிருந்தீர்களா? அதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கு சென்றது பற்றிச் சொல்லுங் களேன். கேட்பதற்கு மிகவும் ஆவலாயிருக்கிறது" என்றாள்.

காலத்தில் இலங்கைத் தீவின் "ஒரு மீது இந்தியாவின் தென்பகுதியில் இருந்து படையெடுத்து வந்த சோழ மன்னன் இராஜராஜ சோழன் தென்கிழக்கில் இருந்த சனநாத மங்களம் என்றும் அழைக்கப்பட்ட ஜனநாதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்தான். அக்காலத்தில் தென்னிந் தியாவில் இருந்து வந்த நிர்வாக அதிகாரிகளும், படையினரும், வணிகரும், தொழில்வினைஞரும், தேசிய அந்தணரும் மற்றும் வேறு பல சமூகப் பிரிவினரும் அங்கு வாழ்ந்தனராம். இவர்கள் எல்லோரும் வழிபடுவதற்காகப் பல கோயில்கள் அங்கு அமைக்கப்பட்டனவாம். அவற்றில் பிரசித்தி ஒரு பெற்ற ஆலயமாக வானவன் மாதேவி என்று அழைக்கப்படும்

சிவன் கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. இராஜராஜ சோழனின் தாயின் நினைவாக இந்த ஆலயத்தை அவன் அமைத்தி ருக்கலாம் என்று கூறப்படுகிறது. அதனைப் பற்றி எங்கள் கூறியிருந்தார். அதைப் பார்க்க எனக்கு குங்கிலியரும் போயிருந்தேன். அதனால் அங்கு இருந்தது. ஆவலாக சிறிது சிறிதாக பல இந்துக்கள் கோயில்களும், பௌத்தக் கோயில்களும் மாட மாளிகைகளும் இருக்கின்றன. மேலும் இலங்கை முழுவதையும் ஒரு குடையின் கீழ் ஆட்சி செய்த மன்னரான பராக்கிரமபாகுவினால் கட்டப்பட்ட பெரும் வாவி ஒன்றும் இருக்கிறது. அது ஒன்றும் சிறிய குளமல்ல, பெரிய கடல் போல இருக்கிறது. பார்த்ததும் பிரமித்துப் போனேன்," என்று ஆச்சரியத்துடன் கூறினான்.

அதைக்கேட்டு வியப்படைந்த கோதை, "தளபதியாரே, அவற்றை எல்லாம் எனக்கும் பார்க்கவேண்டும் என்று ஆசையாக இருக்கிறது. என்னையும் அழைத்துச் சென்று அவற்றை எல்லாம் காட்டுவீர்களா?" என்று சிறு பிள்ளை போலக் கேட்டாள்.

"இராணி அது எப்படி என்னால் முடியும்? நான் சென்று வரும் இடங்கள் ஒன்றும் சமீபமாகக் கூட இல்லை. அவ்வளவு தூரமான இடங்களுக்கு உங்களை எப்படி என்னால் கூட்டிச் செல்ல முடியும்?" என்றான் இணையிலான்.

"ஏன் முடியாது? மகாராணியார் இப்படிப் பல இடங்களுக்கு சென்று வந்துகொண்டிருக்கிறார்களே? தளபதியாரே, நீங்கள் நினைத்தால் முடியும்" கோதையின் கண்கள் இணையிலான் கண்களை நேருக்கு நேர் ஏறிட்டு நோக்க, அவள் இதழ்கள் அசைந்து வார்த்தைகள் உதிர்ந்தன.

"ஒ... மகாராணியார் அரசருடன் போகின்றார் வருகின்றார், அதேபோல மந்திரிகளும் தங்கள் மனைவியோடும் பிள்ளை களோடும் சென்று வருகிறார்கள்" மீண்டும் கேள்வியோடு இணையிலான். "நீங்கள் நினைத்தால் அப்படி என்னையும் அழைத்துச் செல்வதற்கு முடியாதா?" கோதையின் வார்த்தைகள் கெஞ்சின, கண்கள் கொஞ்சின. "இராணி கோதைநாச்சியாரே, உங்கள் விளையாட்டுக்கு நானா இன்று கிடைத்தேன்?"

"தளபதியாரே, இது விளையாட்டல்ல இது என் விருப்பம், கோதையின் மனதில் உள்ள ஆசை." இணையிலான் திடுக்குற்றவனாக "நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள் இராணி?" "நான் உண்மையைத்தான் கூறுகிறேன். மனதில் என் நாட்களாக இருக்கும் நீண்ட ஆசையைத்தான் இப்போது கூறுகிறேன். இந்த முருகன் மீது ஆணையாகச்சொல்கின்றேன். உங்களையே என் மண வாளனாக்க விருப்பம் கொண்டுள்ளேன்" என்றாள் கோதை.

"இராணியாரே, நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்? என்று புரிய வில்லை. என்னை மிகுந்த சங்கடத்திற்குள் ஆழ்த்துகிறீர்கள்" என்றான் இணையிலான்.

"இதிலென்ன சங்கடம் இருக்கிறது? என் மனதில் நீண்ட நாட்களாக இருந்த ஆசையைக் கூறினேன். ஆம், உங்கள் அறிவையும், ஆற்றலையும், ஆண்மையையும், உங்களிடம் இருக்கும் இணையில்லாத சிறப்பையும் பார்த்த நாள் முதல் உங்கள் மீது என் எண்ணங்கள் பதிந்து விட்டன. அதுவே நீண்ட நினைவுகளாக பரிமளித்து உணர்வுகளைத் தூண்டி என்னை அறியாமலே உங்கள் மீது காதலை ஏற்படுத்தி விட்டது?" என்றாள் கோதை.

"போதும் இராணி, நிறுத்துங்கள். நீங்கள் தவறாக எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொண்டு விட்டீர்கள். நீங்களோ அரச பரம்பரையில் பிறந்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இராணி. நானோ ஒரு சாதாரணப் படைத்தளபதி. எப்படி நான் உங்களை..." என்றான் இணையிலான்.

"நீங்கள் ஒன்றும் தாழ்ந்தவரல்ல, கோவலூர் பரம்பரையில் வந்த உயர் குடியில் பிறந்தவர். நாம் வழிபடும் முருகன் ஒரு வேடுவப் பெண்ணான வள்ளியை மணமுடிக்கவில்லையா? சங்கிலிய மன்னரின் தகப்பனார் பரராசசேகர மன்னர் மன்னாரில் உள்ள குடியில் பிறந்த மங்கத்தம்மாளை மணந்து அவரை இராணியாக்கி வாழவில்லையா?" என்றாள் கோதை.

"இராணி, யாரை யாரோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறீர்கள், மடுவுக்கும் மலைக்குமல்லவா..? என்னால் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. மேலும்..." என்றான் இணையிலான்.

"வேறுபாட்டைப் பார்க்காதீர்கள். காதல் என்று வந்து விட்டால் இடையில் எந்த விதமான பாகுபாடுகளும் இருக்க முடியாது" என்றாள் கோதை.

"என்ன, காதலா? யார் மீது யார் காதல்! இராணியாரே, இருமனம் கலந்தால் மட்டுமே அது காதலாகும். இருவருக்கும் உருவாகும்போதுதான் இடையே பரஸ்பர அன்பு காதல் என்ற ஒரு புனிதமான உணர்வு ஊற்றெடுக்க முடியும். நீங்கள் உங்கள் மனதில் மட்டும் விருப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, காதல் என் று சொல்வது வேடிக்கையாக அதனைக் நீங்கள் இருக்கிறது. கூறுவது ஒருதலைக் காதல்" என் று படபடப்பாகக் கூறினான்.

"ஏன், எனக்கென்ன குறை? அழகில்லையா, அறிவில்லையா? இராணி என்ற ஒரு பதவி இல்லையா, என்னை நீங்கள் விரும்புவதற்கு என்ன தடை?" என்றாள் கோபத்துடன் கோதை.

"உங்களிடம் எவருக்குமே இல்லாத இருக்கிறது. ALP(5 மறுக்கவில்லை. உங்கள் அழகிற்கும், நான் கவர்ச்சிக்கும் பலர் முந்திக்கொண்டு உங்களை மணப்பதற்கு வருவார்கள். சமயம், உங்களால் உங்கள் அதே அறிவைக் கொண்டு சிந்திக்க முடியாதிருக்கிறீர்கள். நான் எப்படி உங்களைத் திடீரென்று காதலிக்க முடியும்? மணக்க முடியும்? உங்கள் மீது இராணி என்ற மதிப்பு எனக்கு இருக்கிறது, அதைத் தவிர எந்த ஈர்ப்போ, காதலோ, அதற்கான உணர்வோ உங்கள் மீது

189

எனக்கு இல்லை" சிரித்துக் கொண்டு இணையிலான் கூற, "ஒ.. அப்படி என்றால் நான் அறிவில்லாதவள் என்று நினைக் கிறீர்களா?" என்றாள் கோதை.

"உங்களுக்குத் தெரியுமா? காதலுக்குக் கண்ணில்லை என்று சொல்வார்கள் இராணி" இணையிலான் கூற, "இப்போ என்னைக் கண்ணில்லாதவள் என்றும் முடிவு கட்டி விட்டீர்களோ?" என்றாள் கோதை.

"நான் கூறுவதை நீங்கள் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளு கின்றீர்கள்" இணையிலான்.

அறிவையும், "தளபதியாரே, இன்று நேற்றல்ல, உங்கள் ஆற்றலையும், மக்கள் மீது கொண்டுள்ள அன்பையும் பல நாட்களாகக் கண்ணுற்றிருக்கிறேன். உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா? இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பாக ஒரு நாள், பூக்கொய்து கொண்டிருக்கும்போது, நந்தவனத்தில் நான் திடீரென்று அங்கு வந்த நாகத்தைக் கண்டுவிட்டு, அலறிக் அங்கு தற்செயலாக கொண்டு ஒடிவந்து வந்து கொண்டிருந்த உங்கள் மீது மோதிக்கொண்டதும், என்னை நீங்கள் தாங்கிக்கொண்டதும்... தொடர்ந்து நீங்கள் அந்த கைகளால் எட்டிப்பிடித்து நாகத்தை உங்கள் அரணுக்கு சென்றுவிட்டன. சில வெளியே இதே போல கொண்டு அவ்வப்போது ஏற்பட்டதும், சம்பவங்கள் அரண்மனையில் அறிவையும், உங்களைப் பற்றி, இணையில்லாத உங்கள் ஆற்றலையும், வீரத்தையும் பலர் புகழ்ந்து பேசுவதையும் கேட்டிருக்கிறேன். அதனால்தான் என்னை அறியாமல் என் மனதில் உங்களை எண்ணி எண்ணி அதன் வழியாக உங்கள் இனம்புரியாத உணர்வு என்னை ஆட்கொண்டு மீது ஒரு விட்டது. அதன் எச்சமே இன்று உங்கள் மீது காதலாக மலர்ந்துவிட்டது என்று நினைக்கிறேன்" என்றாள் கோதை.

"ஒ.. அதுதான் அன்றைய தினம், கோயிலில் கூடத் தடுக்கி விழுவது போல என் மீது சாய்ந்தீர்களோ? எனக்கு என்ன சொல்வதென்று புரியவில்லை இராணி. நீங்கள் ஒரு தலைக் காதலை வளர்த்து விட்டு ஏதேதோ பேசுகிறீர்கள். உங்களை மணப்பதற்கு ஊரில் பலர் காத்திருப்பார்கள். இராஜ வம்சத்தைச் சேர்ந்த இராசகுமாரர்கள், பெரும் வீரர்கள், அறிவாளிகள் எனப் பலர் உங்கள் கரம் பிடிக்கக் காத்திருப்பார்கள். மன்னரிடம் கூறினால் வெளிநாடுகளில் இருந்து பலரைக் கொண்டுவந்து ஒரு சுயம்வரமே நடத்துவார். அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு..." என்றான் இணையிலான்.

"போதும் போதும்... நான் நினைத்தால் அவர்களில் எவரையும் என்னால் அடையமுடியும், எனது அதிகாரம் எத்தகையது என்பது உங்களுக்குத் தெரியாததா என்ன?" என்றாள் கோதை.

"இராணி, மன்னிக்கவும். உங்கள் அதிகாரத்தைக் கூறி என்னைப் பயமுறுத்துகிறீர்களா? இல்லை பணிய வைக்க நினைக்கிறீர்களா?" சற்றுக் கோபத்துடன் இணையிலான்.

"இல்லை இல்லவே இல்லை. நீண்ட நாட்களாக என் மனதில் என்னை ஆட்கொண்ட உங்களை என் தெய்வமாக நினைத்து வருகிறேன். உங்களை அதிகாரத்தால் மிரட்டிப் பணிய வைக்க என்றும் நினைக்கவில்லை, என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் இல்லாத ஒரு வாழ்க்கையை என்னால் கற்பனை செய்து கூடப்பார்க்க முடியாது" கோதையின் வார்த்தைகள் தளதளத்தன. கண்களில் நீர் அரும்பின.

"இராணி, மன்னிக்க வேண்டும். உங்கள் மீது எனக்கு அப்படியான எண்ணம் எப்போதும் இருக்கவில்லை, இனி இருக்கப்போவதும் இல்லை. சரி நேரமாகிறது அரண் மனைக்குத் திரும்ப வேண்டும் வாருங்கள் போவோம்" என்றவாறு இணையிலான்.

எழுந்து அருகில் இருந்த பிரசாதத் தட்டினை எடுத்துக் கொண்டபோது, கோதை எழுந்து இணையிலான் எடுத்துக் கொண்ட பிரசாதத் தட்டினை அவன் கையில் இருந்து கோபத்துடன் பறித்தெடுத்துக்கொண்டு முன்னே நடந்து செல்ல, இணையிலான் அவளைத் தொடர்ந்தான். இருளும் மெதுவாகப் படரத் தொடங்கியது.

டுணையிலான்

இருவரும் மௌனமாக நடந்து அரண்மனையின் பின்புற வாயிலை அடைந்தனர். வாயிலை அடைந்ததும் "வருகிறேன்" என்று கூறிவிட்டு, கோதையை ஏறிட்டுக்கூடப் பாராமல் இணையிலான் அங்கிருந்து நகர்ந்தான்.

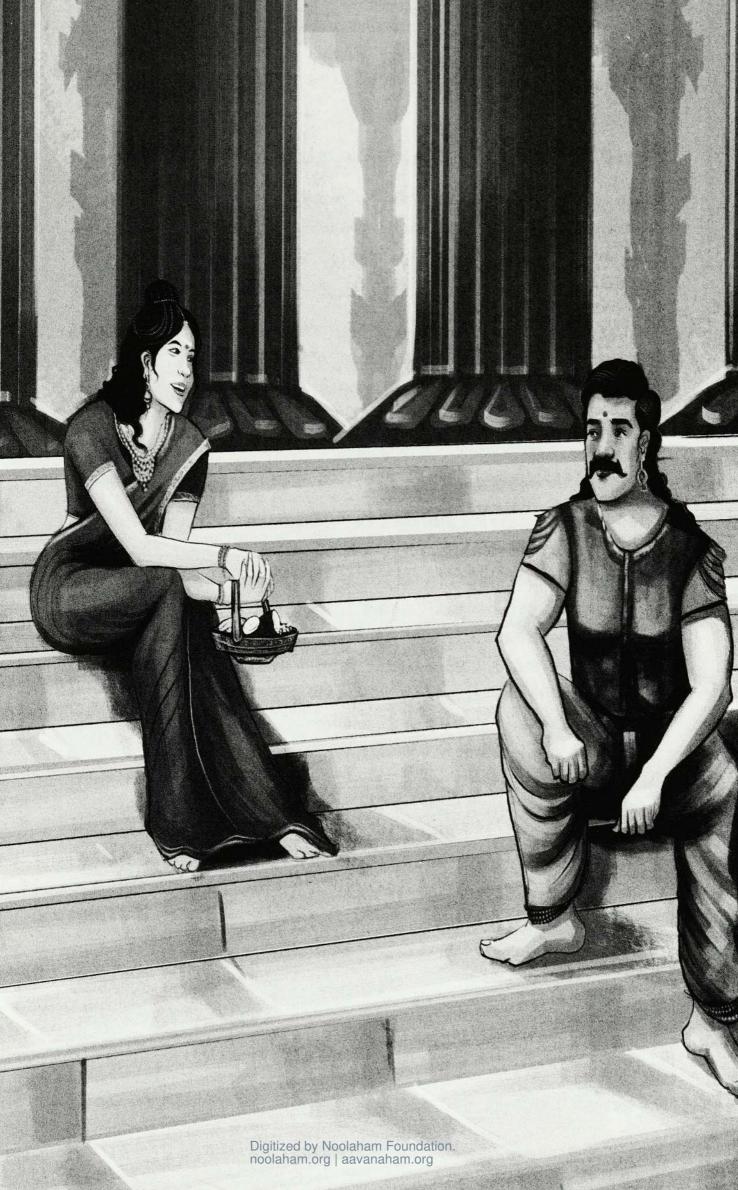
வெகுநேரமாகக் கோதைநாச்சியார் வராததால், அங்கு காத்திருந்த கமலத்தம்மாள் என்ன நடந்திருக்குமோ என்ற ஆவலுடன் வாயிலினுள் நுழைந்த கோதையை நெருங்கி னாள். கோபமும் ஆத்திரமும் கொண்டவளாக, கண்களில் நீரரும்ப ஆவேசத்துடன் வந்த கோதை, கையில் கொண்டு வந்த பிரசாதத் தட்டை எட்டி எறிந்தாள்.

"என்னம்மா, என்ன நடந்தது? உங்களை இந்தக் கோலத்தில் என்றுமே நான் பார்த்ததில்லையே" கமலம். "என்ன நடந்ததா? உனது வார்த்தைகளைக் கேட்டு, எனது தகுதியை விட்டுவிட்டு வெட்கத்தையும் ஒதுக்கி விட்டு ஆசையோடும், ஆவலோடும் தளபதியாருடன் பேசினேன். ஆனால் என்னை அவன் அவமானப்படுத்தி விட்டான். நான் ஒரு இராணி என்பதையும் கருதாது என்னைத் தலைகுனிய வைத்து விட்டான். இப்போது கூனிக் குறுகி நிற்கிறேன். என் காதலைத் துச்சமாக மதித்து விட்டான். ச்சா..." கோதை குமுறினாள்.

"அம்மா, அமைதியாக இருங்கள், கோபப்படாதீர்கள்" கமலும். "கமலம், என்னடி கூறுகிறாய்? என் நிலைமையில் இருந்தால் தானடி உனக்குப் புரியும். என்னால் தாங்க முடியவில்லையடி, ஒரு சாதாரணத் தளபதி என்னை இவ்வளவு கேவலமாக அவமதித்து விட்டானே. நான் யார் என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை. எவ்வளவு தூரம் பணிந்து போய் என் காதலை அவனுக்குத் தெரியப்படுத்தினேன். அவனோ என்னை ஒரு புழுவைப் போல ஒதுக்கிவிட்டானே." என்று கோபத்தால் நாத்தடுமாறக் கூறியவள் திடீரென்று தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டு,

"கமலம், நான் அவனைச் சும்மா விடப்போறதில்லையடி" அடிபட்ட நாகம் போலச் சீறினாள் கோதை.

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

"அம்மா, என்னம்மா கூறுகிறீர்கள்?" கமலம்.

"ஆம், என் கனவுகளைச் சிதைத்து, என் ஆசைகளை நிராசைகளாக்கி, என் வாழ்க்கையையே சீரழிக்க வைத்த அவனை என்ன செய்கிறேன் பார்" கோதை ஆவேசத்துடன் அருகில் இருந்த பூந்தொட்டியைத் தட்டிவிட்டாள்.

"அம்மா, இப்படி கூறுவதற்கு என்னை மன்னியுங்கள், சற்று அவசரப்படாமல் நிதானமாகச் சிந்தியுங்கள். ஆத்திரம் கண்ணை மறைக்கும் என்பார்கள். கோபத்தை விடுங்கள். அமைதியாக இருங்கள். ஒரு வேளை, அவருக்கு ஏற்கனவே ஒரு காதலி இருக்கலாம் அல்லவா... அதனால்தான்..." என்று கமலம் தயங்கியவாறு கூற.

"என்ன காதலியா? அவனுக்கா? இருக்கக்கூடாது, எனக்குக் கிடைக்காதவன் வேறு ஒருவருக்கும் கிடைக்கக்கூடாது, நான் விடவும் மாட்டேன்" கோதை ஆத்திரத்துடன் சத்தமிட்டாள். அவளது கோபத்தைக் கண்ட கமலம் நடுங்கி நின்றாள். அரண்மனையின் உள்ளே இருந்த மரங்களில் தங்கியிருந்த சிறு பறவைகள் இவளது குரல் கேட்டுச் சிறகடித்துப் பறந்து சென்றன. அந்தப் பக்கத்தால் வந்துகொண்டிருந்த சில பணிப்பெண்கள் அவசரம் அவசரமாக அந்த இடத்தைவிட்டு வேகமாக ஒடிச் சென்றனர்.

"அம்மா, தயவுசெய்து வாருங்கள். உங்கள் அந்தப் புரத்திற்குச் செல்லலாம், இங்கு வேண்டாம்" என்று கெஞ்சும் குரலில் கோதையின் கையைப் பற்றி மெதுவாக இழுத்தாள். இருவரும் கோதையின் அந்தப்புரம் சென்றனர்.

18. பனந்தோப்பு காதல்

பச்்சூசக்கிளி ஒன்று பறந்து வந்து, பனைமரப் பொந்தில் காத்திருந்த இன்னொரு கிளியை அண்மித்து அலகில் கொண்டு வந்த உணவை ஊட்டியது.

அந்த அழகான காட்சியை, வெட்டப்பட்டுத் தரையில் இருந்த ஒரு பனைமரக் குற்றியில் அமர்ந்திருந்து பார்த்து இரசித்துக் கொண்டிருந்த தமிழினியின் கண்கள், அவ்வப்போது அங்கும் இங்குமாக எவரையோ தேடிக் கொண்டிருந்தன. ஒங்கி வளர்ந்திருந்த பனை மரத் தோப்பின் ஊடாகத் தென்றல் புகுந்து, தவழ்ந்து தமிழினி யின் மேடு பள்ளங்களை மூடி மறைத்திருந்த தாவணி யோடு விளையாடிக் கொண்டிருந்தது.

தென்றலுக்குக் கட்டுப்படாத தாவணி போல, அவளது எண்ணமும் கட்டுப்படாது எதை எதையோ நினைத்துக் கொண்டிருந்தது. பருவத்துக் கனவுகள் எண்ணத்திற்கு மெருகூட்ட, உணர்வுகள் மிளிர்ந்து, உவகையின் செழிப்பு பாவையின் வதனத்தில் மேலும் பூரிப்பை வாரி இறைத்துக் கொண்டிருந்தது.

அன்றொரு நாள், இப்படித்தான் தனிமையில் இருவரும் சந்தித்த வேளையில் நடந்த சம்பவத்தை நினைத்த போது அவளுக்கு அந்த உணர்வும், அதனால் ஏற்பட்ட புதிய அனுபவமும் இனிமையைத் தந்த போதிலும் இனம்புரியாத வெட்கம் சூழ, ஏதோ ஒரு தவறினைச் செய்தது போன்ற குற்ற உணர்வு அவளின் இதயத்தின் மூலையில் அழுத்திக் கொண்டிருந்தது.காதல்என்றாலே, இப்படியானஉணர்வுகள் தோன்றுவது இயற்கைதான். அதுவும் ஆண்களைப் பற்றி கூற வேண்டியதில்லை.

"தோழி விசாலிகூட அன்று சொன்னது இன்றும் அவள்

இருக்கிறது. ஞாபகத்தில் அவள் கணவர் அவளும் இரகசியமாகக் வத்சாங்கனும் ஆரம்பத்தில் காதலித்துக் கொண்டிருந்தபோது எத்தனையோ தடவை தனிமையில் பரிமாறிக் முத்தங்களைப் கொண்டார்களாம். சந்தித்து, ஆனால் அவர்கள் காதல் உணர்வில் உந்தப்பட்டு கட்டுப் நடந்துகொண்டாலும், தங்கள் மீறி காதலை பாடுகளை எவ்வளவோ பிரச்சனைகளுக்குப் பின்பு மதித்து மணந்து அன்று தளபதியார் என்னை நெருங்கும் கொண்டார்கள். போது, நான் அவர் அப்படிச் செய்வார் என்று எதிர்பார்க்க திடீரென்று என்னை இழுத்துக் ഖിல്லை. கன்னத்தில் முத்தமிட்ட போது அதிர்ந்து விட்டேன். அந்த வேளையில் மனதில் அச்சமும், பயமும், வெட்கமும் இருந்தபோதும், சம்பவத்தை நினைக்கும் போதெல்லாம் பின்பு அந்தச் சுகமாகவும், மகிழ்வாகவும், மிக இனிமையாகவும் இருந்தது. அதை நினைத்து எவ்வளவு நாட்கள் தூங்காது விழித்திருந் திருப்பேன். உள்ளத்தைப் பரவசப்படுத்தும் புது அனுபவம். காதல் நினைவுகள் இனிமையானது. அதை அனுபவித்தவர் களுக்குத்தான் அந்த உணர்வுகளின் உன்னதம் புரியவரும். புளகாங்கிதம் தெரிய வரும்."

எண்ணத்தில் மூழ்கியிருந்த தமிழினி, பின்பக்கமாக வந்து சேர்ந்த தளபதி இணையிலானைக் கவனிக்கவில்லை.

மெதுவாக வந்த இணையிலான் பின்புறமாக நின்று தமிழினியின் கண்களைத் தனது இரண்டு கைகளாலும் பொத்தினான். ஒரு ஆடவனின் கைபட்டதும் மேனி சிலிர்க்க, பொத்திய கைகளை விலத்தியபடி, திடுக்கிட்டுக் கோபத்துடன் எழுந்து, விலகி நின்று திரும்பிப் பார்த்தாள் தமிழினி.

அங்கே இணையிலானைக் கண்டதும், "ஓ.. நீங்கள்தானா? என்னைத் தொடுவதற்கு உங்களுக்கு அவ்வளவு தைரியம் இருக்கிறதா?"

"ஏன், என் மனதிற்குப் பிடித்தவளைத் தொடுவதற்கு எனக்கு என்ன பயம் வேண்டி இருக்கிறது?" "ஒ.. மனதிற்குப் பிடித்துக் கொண்டால் அவளின் விருப்பம் இல்லாமல் தொட்டுக் கொள்ளலாமா? அன்றைக்கும் இப்படித் தான் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் என் கன்னத்தில்," என்று தமிழினி பொய்யான கோபத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு கூற, "அப்படியா, அது தவறாக இருப்பின் நான் போய்விடுகிறேன்" என்று கூறிக்கொண்டு விளையாட்டாக இணையிலான் திரும்பவும்,

"இல்லை, நான் அதற்காகச் சொல்லவில்லை. யாராவது பார்த்து விடுவார்களோ என்றுதான்.." என்று வார்த்தைகளைத் தமிழினி மெதுவாக உதிர்த்தாள்.

"உன்னையும் என்னையும் தவிர இங்கு வேறு யாருளர்? இங்கு வேறு எவரும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லையே" அக்கம் பக்கமாக திரும்பிப் பார்த்தபடி இணையிலான் இயம்ப, "ஏன் இல்லை, அதோ பாருங்கள் அந்த மரப்பொந்தில் இரண்டு கிளிகள் எட்டிப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்து அங்கு பாருங்கள் வண்ணத்துப் பூச்சிகள் இருக்கின்றன, பறந்து கொண்டிருக்கின்றன, வீசுகின்ற தென்றல் പണൈ யோலைகளைத் தழுவி ஓசை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்களோ, இங்கு எவரும் இல்லை என்று கூறுகின்றீர்கள்" என்று தமிழினி அவனைப் பார்த்து வெட்கத்துடன் கூறினாள்.

"ஓ.. அப்படியா? நீங்கள் இன்னொருவரையும் மறந்து விட்டீர்கள்" என்று இணையிலான் கூற, "யாராவர்? எங்கிருக் கிறார்?" என்று வினவியபடி சுற்றும் முற்றும் தமிழினி பார்த்தாள்.

"அவர் இங்கு மட்டுமல்ல, எங்கும் நிறைந்தவர். அதோ இந்தப் பனை மரத்திலும் இருப்பார், இதோ இந்தப் புல்லிலும் இருப்பார்" என்று இணையிலான் சிரித்தபடி கூற,

"ஒ.. அவரா? அப்ப சரி எதற்கும் சற்றுத் தள்ளி நில்லுங்கள். அவர் ஏதாவது நினைக்கப் போகிறார்" என்று சற்று ஒதுங்கித் தள்ளி நின்ற தமிழினி.

"ஐயோ, இதை மறந்து போய் விட்டேன்," என்று கூறி

டுணையிலான்

அருகே இருந்த சிறு ஒலைப் பெட்டியைத் திறந்து, "எடுத்து உண்ணுங்கள். நானே உங்களுக்காகத் தயார் செய்து இதனைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்" என்று அவன் முன்னே நீட்டினாள்.

"ஒ… பனம் பழத்தில் செய்த பணியாரமா? அது சரி, இது எனக்குப் பிடிக்கும் என்று உனக்கு எப்படித் தெரியும்? உனக்கு ஜோதிடமும் தெரியுமோ?"

"அப்படி ஒன்றும் இல்லை, என் தோழி உங்கள் நண்பர் வத்சாங்கனின் மனைவி விசாலிதான் சொன்னாள். நீங்கள் இங்கு என்னைச் சந்திக்க வரும்படி சொன்னதாக விசாலி கூறியபோது, உங்களுக்கு இந்தப் பனங்காய் பணியாரம் மிகவும் பிடித்தமான தென்றும் முடிந்தால் செய்து உங்களுக்குக் கொடுக்கும்படியும் நேற்றுக் கூறினாள்."

"ஒ விசாலியின் வேலைதானா இது?" என்று கூறி எட்டிப் பனம் பணியாரத்தில் சிலவற்றை எடுத்து உண்ண ஆரம்பித்தான்.

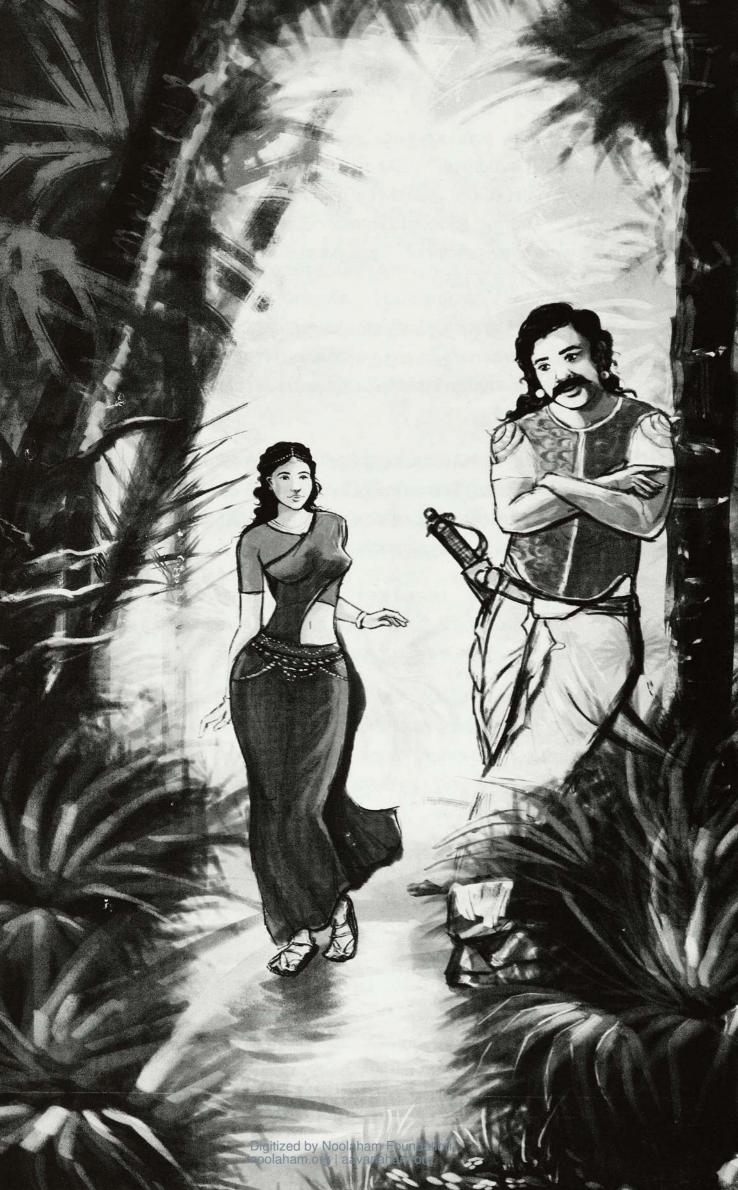
அவன் உண்பதைப் பார்த்து இரசித்துக் கொண்டிருந்த தமிழினி, "நன்றாக இருக்கிறதா?" என்று ஆவலுடன் கேட்டாள்."

"ஒரு அழகியானவள் இந்தப் பணியாரத்தைத் தயார் செய்து, அவளாகவே கொண்டு வந்து கொடுக்கும்போது, அது சுவையாகத்தானே இருக்கும்". இணையிலான் கண்களைச் சிமிட்டியவாறு பணியாரத்தை முகர்ந்து கொண்டு உருசித் தான். "ஆமாம், பனம் பழத்தில் தயாரிக்கப்படும் இந்தப் பணியாரம் உங்களுக்கு ஏன் பிடிக்கிறது? அதன் சுவையா அல்லது மணமா?" என்று தமிழினி ஆவலுடன் கேட்டாள்.

"பனம் பழத்தில் தயாரிக்கும் இந்தப் பணியாரம் மட்டுமல்ல. முழுப் பனை மரத்தையுமே எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும்" என்று கூறிய இணையிலானை வியப்புடன் தமிழினி நோக்கினாள்.

"என்ன அப்படிப் பார்க்கிறாய்? இது என்ன, சாதாரணமான

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

மரமா? இது ஒரு கற்பகத்தரு. ஆம், இந்தப் பனை மரமானது ஆண்டவன் எமக்குக் கொடுத்த வரப்பிரசாதம். எந்த மரத்திற்கும் இல்லாத தனிச்சிறப்பு பனை மரத்திற்கு உண்டு தெரியுமா?" என்று இணையிலான் கேட்டு நிறுத்த, தமிழினி மேலும் வியப்புக்குள்ளாகி அதற்கான பதிலை அவனிடம் இருந்து எதிர்பார்த்தாள்.

வடலியாக இருந்து முதிர்ச்சியடைவதற்கு 15 ஆண்டுகள் வரை செல்லும் பனையானது, மர வகையைச் சார்ந்தது அல்ல, தொல்காப்பியம் என்ற நூலில் பனையானது புல் வகையைச் சேர்ந்த இனமென்று,

"புறக் காழனவே புல்லெனப் படுமே" (பாடல் 630) "அகக் காழனவே மரமெனப் படுமே" (பாடல் 631) என்ற பாடல் வரிகளில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்று இணையிலான் கூறி முடித்தான்.

"அப்பா, அவ்வளவு பலன்கள் இந்தப் பனை மரங்களில் இருந்து கிடைக்கிறதா? இவ்வளவு நாளும் நான் அறிந்திருக்க வில்லை" என்றாள் ஆச்சரியத்துடன் தமிழினி.

"நீ மட்டும் அல்ல, இங்கு எங்கள் பலருக்கு பனை மரத்தை பற்றியோ அதன் பலன்களைப் பற்றியோ சரிவரத் தெரிவ தில்லை. அதனால்தான், மரங்களை அவரவர் விருப்பப்படி வெட்டி அழிக்கிறார்கள், புறக்கணிக்கிறார்கள். பனை மரத்தில் இனங்கள் உள்ளனவாம். முப்பதுக்கும் மேலான இந்த மாதிரியான மரம் வேறெங்கும் இருக்க முடியாது. Q(15 கடலில் அமிழ்ந்து போன குமரிக்கண்டத்தின் ஒரு பகுதியில் வருடங்களுக்கு வளர்ந்திருந்த പതഞ மரம் பல முன் தான் இந்தப் பனை மரமென்று குங்கிலியர் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறேன். இவற்றை நாம் கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்துக் காக்கவேண்டும். பனை மரங்களை விவசாயம் வேண்டும்." நிலங்களில் வளர்த்தெடுக்க செய்யப்படாத என்றான் இணையிலான்.

"ஓ.. வளர்த்தெடுக்க முடியுமா?" என்று மிகவும் ஆவலுடன்

வினவினாள் தமிழினி.

வளர்த்தெடுக்க முடியும். பனை மரங்களை "நிச்சயமாக அதோ கிடக்கிறதே, அந்தப் பழங்களின் விதைகளை நாம் எரிக்கவும் புகையூட்டவும் பாவிக்கிறோம், அந்த விதைகளில் ஆங்காங்கே சிலவற்றையாவது அவ்வப்போது விதைத்து இளம் முளைத்து தானாக விட்டால், அவை மரமாக வடலியாகத் தானாகவே வளர்ந்து, நாளடைவில் பெரிதாக வளர்ந்து பயன் தர ஆரம்பித்து விடும். பனை மரங்களை வளர்ப்பதற்கு அதிக பராமரிப்பும் வேண்டியதில்லை" என்றான் இணையிலான்.

"உண்மைதான், பனை விதைகளைச் சேகரித்துப் பல வெற்று நிலங்களிலும், கடற்கரையை ஒட்டிய பகுதிகளிலும் விதைத்து வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். தளபதியாரே, அதை நீங்கள் தான் செய்யவேண்டும், உங்களால்தான் முடியும். இது எங்களுக்காக மட்டுமல்ல, நீங்கள் கூறியது போல அதிக காலம் வாழும் மரமானதாலே வருங்காலச் சந்ததியினர் பயனடையலாம். எனவே இதனை நிச்சயமாக நீங்கள் செய்யவேண்டும். இது எங்கள் காலத்தில் மட்டுமல்ல பின்னரும் இருந்து பயனளிக்கக் கூடியவை. இந்த மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் நீங்கள் செய்கின்ற பேருதவியாகும்" என்று தமிழினி கேட்டுக் கொண்டாள்.

"ஒ.. உங்களுக்கும் உங்கள் மண் மீதும் மக்கள் மீதும் மிகுந்த பற்றுதல் இருப்பது போல எனக்குத் தெரிகிறது. மகிழ்ச்சி" என்று கூறி இணையிலான் நகைக்க, தமிழினி சற்றுக் கோபம் கொண்டவள் போலப் பாசாங்கு செய்து கொண்டு, "தளபதியாரே, நாட்டின் மீது உங்களுக்கு மட்டும்தான் பற்று இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. பெண்களை நீங்கள் ஒன்றும் தாழ்வாக நினைக்க வேண்டாம். எங்களுக்கும் மிகுந்த பற்றுதல் இருக்கிறது" என்றாள்.

"நான் அதை ஏளனமாகக் கூறவில்லை. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆண்களுக்குத்தான் அரசிலும், அரசாட் சியிலும் அக்கறை இருக்க வேண்டியதில்லை. உங்களைப்

டுணையிலான்

போலப் பெண்களும் இப்படியான பொது விடயங்களிலும், நாட்டின் முன்னேற்றத்திலும், மக்களின் வளர்ச்சியிலும் பங்கு பெறவேண்டும்" என்றான்.

முன்னேற்றமான செயற்பாடுகளில் "உங்களைப் போல ஈடுபட்டு எமது சமூக வளர்ச்சியில் பங்கு பெறவேண்டும் என்ற ஆசை பல பெண்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் எமது சமூக அமைப்பு அதற்கு இடம் தருவதில்லையே. பெண்கள் வெளியே வரக்கூடாது, பொது விடயங்களில் ஈடுபடக்கூடாது என்ற ஒரு சமூகக் கட்டுப்பாடு எல்லாவற்றிற்கும் தடையாக தெரியாததா? உங்களுக்குத் இருக்கிறதே, இன்றும் பெண்களுக்கென்று சில கட்டுப்பாடுகள் உள்ளனவே, சமூகத்தில் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உள்ள ஒரு வீட்டுக்குள் கோயிலுக்குள் போகக் கூடாது, கிணற்றில் நீர் எடுக்க முடியாது, படிக்கக்கூடாது என்பவற்றோடு, பெண்கள் அணியக்கூடாது, என்று மேலாடை இந்தச் சமூகம் அவர்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறது. அன்றொரு நாள், திருமண ஊர்வலத்தில் மேலாடையோடு வந்த பெண்ணுக்கு பார்த்தீர்கள்தானே. நடந்த கொடுமையை நீங்களும் அங்கு வந்ததனால் ரல்லவேளை <u>நீ</u>ங்கள் மாதிரிப் @(15 பிரச்சனையை சமாளித்து விட்டீர்கள். இப்படிப் பலதும் சமூகத்தில் இருக்கின்றபோது பெண்களாகிய எங்கள் எங்களால் என்ன செய்ய முடியும்? நாங்கள் என்ன தான் செய்ய முடியும்." என்று ஆதங்கத்துடன் தமிழினி கூறினாள்.

"உண்மைதான், எங்கள் சமூகத்தில் ஒரு பெரும் மாற்றம் வர வேண்டும். அனால் பழமைப் பண்பாட்டில் ஊறிப் எங்கள் சமூகத்தில் போயிருக்கும் ஒ(ந மாற்றத்தைச் இலகுவானதல்ல. செயற்படுத்துவது ஒன்றும் உன்னைப் போன்ற இளம் பெண்கள் இப்படி புதுமையாகச் சிந்திப்பதே அதற்கு முதற்படி என்று நினைக்கிறேன். அதுவும் என்னைப் நீயும் சிந்திப்பதே எனக்கு மிகவும் ஆனந்தமாக போல இருக்கிறது.

அது சரி, நீ எப்படி என்னைப்போலவே இந்த மாதிரி சிந்திக்கிறாய்? எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது" என்றான் இணையிலான்.

"இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? நீங்களும் சந்தித்திருக்கிறோம், பல தடவைகள் சமீபமாகப் நானும் இல்லையா? உங்களைச் சந்திக்கும் பேசி இருக்கிறோம். போதெல்லாம் உங்களைப் பற்றி மேலும் மேலும் அறிந்து நான் வியப்படைந்திருக்கிறேன். உங்கள் வளமான சிந்தனைகளும், திட்டங்களும் போடுகின்ற செயற்படுத்தப் அவற்றைச் என்னைப் பிரமிக்க வைக்கின்றன. மக்களின் நலனுக்காக, அவர்கள் தேவைக்காக நீங்கள் நல்லதையே நினைத்து, அதனைத் தகுந்த முறையில் நடைமுறைப்படுத்த நாளும் பொழுதும் அதற்கான வழிமுறைகளை எப்படிச் செயற்படுத்து கிறீர்கள் என்று எண்ணி எண்ணி நான் எனக்குள் ஆச்சரியப் நினைத்துப் பட்டிருக்கிறேன். பார்த்து அவற்றை அதன ஆக்கிரமித்து நினைவுகள் என்னை உங்கள் மூலமாக மனமெங்கும் உங்கள் எண்ணம் படர்ந்தி இப்போது ഞ உங்களைப்போல மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் ருக்கிறது, உதவ வேண்டும் என்ற எண்ணம் என் மனதிலும் முளைவிட ஆரம்பித்துவிட்டது" என்றாள்.

"ஓ.. புரிகிறது. அதுதான் உனக்கு, என் மீது ஆழமான அன்பு வருவதற்கும் அது வளர்வதற்கும் காரணமாக இருக்குமோ?" என்று இணையிலான் கேட்க,

"சந்தேகமென்ன? மனதின் பரஸ்பர நினைவுகளும், ஒரே மாதிரியான நோக்கங்களும் ஒன்றாக இணையும்போது, அது ஆழமான, தவிர்க்க முடியாத அன்பாக மாறுவதில் வியப் பென்ன இருக்கிறது?" என்றாள் தமிழினி.

"ஒ... நீ என்னைப் பற்றி சில வேளைகளிலாவது நினைப்பது உண்டா?" வேடிக்கையாக இணையிலான் கேட்டான். "சில வேளையா, உங்களை நினைக்காத நேரமில்லையே" முகம்; சிவக்க, கைகளால் முகத்தை மூடிக் கொண்டாள் தமிழினி.

இணையிலான் அவளை நெருங்கி, அவள் கைகளை விலக்கிக்கொண்டு, அவள் பூரண சந்திரன் போன்ற வதனத்தை நிமிர்த்தி, அவன் கண்களால் அவள் கண்களைத் தழுவ, இதழ்கள் நான்கும் துடிக்க, நெருங்கி வரும் மூச்சினால் உடல் சிலிர்க்க, அவள் உச்சியில் தனது இதழ்களால் அழுத்தமாக முத்தமிட்டு, அப்படியே இதழ்களை மெதுவாகக் கீழே இறக்கித் துடித்துக் கொண்டிருந்த அவளது சிவந்த இதழ்களை உரச, அவள் துடிக்க, அதைப் பார்த்து பனைமரப் பொந்தில் இருந்த கிளிகள் இரண்டும் தங்கள் அலகுகளால் ஒன்றை ஒன்று முத்தமிட, அங்கு யாரோ வரும் சத்தம் கேட்கவே, இருவரும் சற்று விலகி நின்று கொண்டார்கள்.

அப்போது அங்கு வந்த இணையிலானின் நண்பன் வத்சாங்கன், "என்ன? காதலர்கள் இன்னும் பேசி முடிக்கவில்லையா?" என்றான்.

"எப்படி முடிக்கிறது! சிவ பூசையில் கரடி வந்த மாதிரி நீதான் வந்திட்டியே" இணையிலான் சலித்துக் கொண்டான்.

"இணை, உன்னை இங்கு கொண்டு வந்து விட்டு விடுமாறு கூறினாய், கொண்டு வந்து விட்டேன். அரண்மனையில் முக்கியமான வேலை இருக்கிறது, சூரியன் மேற்குப் பக்கமாகச் சாயத் தொடங்கியதும் வந்து கூட்டிக் கொண்டு போகும்படி கூறினாய், இப்ப உன்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போக வந்தேன். குதிரையில் கூட்டிக் கொண்டு வந்த என்னை இப்போது நீ கரடி என்கிறாய். எனக்கு இதுவும் வேணும் இன்னமும் வேண்டும். சரி நேரமாகிறது. போவோம் வா" என்றான் வத்சாங்கன்.

"ஐயோ என்னை வீட்டில் தேடப் போகிறார்கள். பனம்பழம் பொறுக்குவதற்கென்று கூறிவிட்டு வந்தேன். பழம் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. அதற்கு வேறு காரணம் வீட்டில் கூற வேண்டும் நான் போய் வரவா?" என்று இணையிலானைப் பார்த்து நாணத்துடன் கேட்டவாறு மெதுவாகப் போக ஆரம்பித்தாள்.

"இனி எப்போது சந்திக்கலாம்" ஏக்கத்துடன் இணையிலான். பருத்தி வெட்டும் காலம் ஆரம்பமாகிறது. சற்றுப் பிரச்சனையாக இருக்கும்." தயக்கத்துடன் தமிழினி. "தோட்ட வேலை பகல் பொழுதில்தானே இருக்கும், இரவு என்று ஒன்று இருக்கிறது தானே" ஏளனத்துடன் வத்சாங்கன். "அதுதானே நீண்ட இரவு இருக்குதே சந்திக்க முடியாதா?" சற்று ஏக்கத்துடன் இணையிலான் கேட்டான்.

"நீங்கள் ஆண்கள் எப்போதும் வரலாம், பார்க்கலாம், பேசலாம். ஆனால் நாங்கள் பெண்கள். இரவில் வீட்டை விட்டு எப்படி வர முடியும்?" தமிழினி.

"தமிழினி, விசாலியும் நானும் அந்தக் காலத்தில் ஒருவருக் நாட்களுக்கொரு தடவை மூன்று இரண்டு கொருவர் பூரண சந்தித்திருக்கிறோம். மீறிச் அதுவும் தடைகளை அதில் சந்தித்துப் பேசும் இன்பம் இருக்கிறதே, நிலவில் உள்ள ஆனந்தத்திற்கு அளவே கிடையாது. நீ விசாலியைக் கேட்டுப் பார். அவள் சொல்வாள். அதுவும் காதலென்று வந்து விட்டால் பயத்திற்கே இடம் இல்லாது போய்விடும்" என்று சிரித்துக் கொண்டு கூறினான் வத்சாங்கன்.

"ஐயோ, என்னவோ எனக்குப் பயமாயிருக்கு இரவில் வர முடிந்தால் விசாலியிடம் கூறி விடுகிறேன்" என்று கூறி விட்டு மெதுவாக இணையிலானைப் பிரிய மனமில்லாமல் கண்களைப் பலவந்தமாகப் பிரித்து எடுத்துக் கொண்டு, இதயத்தில் பதிந்து, பொதிந்த இனிய கனிந்த நினைவுடன் அங்கிருந்து மெதுவாகச் சென்றாள்.

அவள் போன திசையில் கண்களை மேய விட்டுக் கொண்டு நின்றான் இணையிலான். தூரத்தே குயில் ஒன்று கூவியது. ஏக்கமும் சோகமும் இணைந்த அந்த ஒசையைத் தென்றல் வெகுதூரம் எடுத்துச் சென்றது.

19. திட்டம்

சங்கிலிய மன்னனின் அந்தரங்க மண்டபத்தில் நிலவியது. நிசப்தம் இதயத்தில் பொங்கியெழுந்த கோபம் வதனத்தில் வெடித்துச் சிதற, மீசையின் ஒவ்வொரு முடிகளும் பேராவேசத்துடன் துடிக்க, இருக்கையில் இருக்கமுடியாது தவித்துக்கொண்டிருந்தார் சங்கிலிய மன்னர். அவர் முன்னே இருந்த ஆசனங்களில் ஆலோசக அமைச்சர் சம்பந்த வீரியனும், குங்கிலியரும் அரசரின் கோபத்திற்கு விடை காணாது அவரது முகத்தை ஏறிட்டு நோக்கியவாறு இருந்தார்கள்.

"என்ன துணிச்சல் அவர்களுக்கு? இதற்கெல்லாம் அந்தப் பராக்கிரமபாகுதான். மூலகாரணம் அவன் செய்த தவறினால் இன்று போத்துக்கீசப் பயல்களின் கை ஒங்கியிருக்கிறது. எங்கிருந்தோ வந்தவர்கள் எங்கள் மண்ணையும் மதத்தையும் சீர்குலைக்கப் பார்க்கிறார்கள், விடமாட்டேன். மந்திரியாரே, குருவே சொல்லுங்கள் இந்தக் செய்யலாம்? கோட்டை கயவர்களை என்ன இராச்சியத்தில் கவனம் வைத்தவர்களின் பார்வை இப்போது வடக்குத் திசையை நோக்கி நகருகின்றதாம், சொல்லுகின்றீர்கள்?" கோபத்துடன் என்ன சிவந்த கண்களை இவர்கள் பக்கம் செலுத்தியவாறு கூறினார், என்பதைவிடக் கர்ஜித்தார் என்று கூறலாம்.

அரசரின் கோபத்திற்கான காரணத்தைப் புரிந்துகொண்ட ஆலோசக அமைச்சரும் குருவானவரான குங்கிலிய னாரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டனர்.

"அரசே, அவர்களின் கப்பல்கள் மாதோட்டப் பகுதியைச் சுற்றி வருவதாக அறிகின்றேன், ஆனால் அவர்களின் கப்பல் தானா என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முடியவி ல்லை" சம்பந்த வீரியனும் தயங்கியவாறு கூறினான்.

டுணையிலான்

"என்ன? மந்திரியாருக்கும், எனது குருவாக விளங்கும் குங்கிலியனாருக்கும் இந்தப் பயல்களின் நடத்தையை உறுதி செய்ய முடியவில்லையா? வேடிக்கை," அவர்களைப் பார்த்துப் பரிகாசமாக அரசர் கூறினார்.

"இல்லை அரசே, அங்கு சென்று உளவறிந்து வருவதோடு மட்டுமல்ல, அவர்களை எப்படியாவது இங்கு கொண்டுவந்து உங்கள் முன்னே நிறுத்த வேண்டும். அதற்கு ஒரு சாதாரண உளவாளி மட்டும் போதாது, அத்தகைய செயற்பாட்டினைச் செய்வதற்கு தகுந்த ஒருவனைத் தேர்வுசெய்து அனுப்பு வதோடு அவனுக்கு உதவியாகச் சில வீரர்களையும் அனுப்ப வேண்டும்" என்று அமைச்சர் கூறவும்,

"அமைச்சரே நீர் சொல்வதிலும் உண்மை இருக்கிறது. போர்த்துக்கீசர்கள் சாமானியமானவர்கள் அல்ல. நாங்கள் அங்கு வந்து அவர்களைக் கண்காணிப்பது தெரிந்ததும் திடீரென்று தாக்கவும் செய்வார்கள், எனவே நீர் சொல்வது தான் எனக்கும் சரியாகப்படுகிறது" என்றார் குங்கிலியர்.

"அதில் ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. அது என்னவென்றால் எமது கப்பல்கள் மூன்று வர்த்தகம் செய்து வர கடாரத் திற்குச் சென்றுள்ளன. மற்றும் சிலது கட்டுமானத்தில் சில கோளாறுகள் இருப்பதால் வல்வெட்டித்துறை கட்டுமானம் செய்யும் பகுதிக்குச் சென்றுள்ளன" என்று மந்திரி கூற குங்கிலியர் குறுக்கிட்டு,

"அமைச்சரே, அதனை ஒரு காரணமாக எடுக்கக்கூடாது, அங்கு கடல் மார்க்கமாகத்தான் செல்ல வேண்டியதில்லை, வீரனையும் தலைவனாக @(历 அவனோடு சிலரையும் சேர்த்து தரை மார்க்கமாகவே அந்தப் பகுதிகளுக்கு போர்த்துக்கீசர்களுடைய அனுப்பி நடவடிக்கைகளையும் போடுகின்ற திட்டங்களையும் அவர்கள் தடுப்பதற்கான முயற்சிகளையும் செயற்படுத்தலாம். ഞ്ഞി இப்போகு பிரச்சனை கப்பலல்ல, ஒரு சிறப்பான தலைவனும் அவனோடு போகப்போகின்ற வீரர்களுமே" என்றார்.

"ஆனால் அது ஒரு சாதாரண தலைவனாக மட்டும்

இருந்தாற் போதாது, பெரும் வீரனாகவும் விவேகியாகவும் இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இது ஒரு இரகசியமான திட்டம். எவருக்கும் தெரியக்கூடாதது மட்டுமல்ல, ஆபத்தானதும்கூட. போர்த்துக்கீசர்கள் மிகவும் பலம் வாய்ந்தவர்கள். அவர்களிடம் பயங்கரமான ஆயுதங்கள் இருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. தங்களை வேவு பார்க்கவும் அவர்கள் எமது மண்ணில் புகுந்து செய்யவிருக்கும் திட்டங்களை முன்னிட்டு அறிந்து அதை முளையிலேயே கிள்ள வந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரிந்தால் இவர்களைக் கொன்று விடுவார்கள்" என்று அரசர் கூறினார்.

"ஆமாம் அரசே. இது ஒரு சாதாரண உளவு பார்க்கும் செயற் பாடில்லைதான். அவர்களின் நடத்தையைக் கண்காணித்து அவர்கள் எங்கள் மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் தீங்கு விளை விக்கும் செயற்பாடுகளை வேகமாகவும் விவேகமாகவும் எதிர்கொண்டு நிற்பதற்குத் தகுதியானவனாக இருக்க வேண்டும்" குங்கிலியர்.

"ஆம், இந்தத் திட்டத்தை முன்னின்று நடத்தி ஒரு தலைவனாக மட்டுமல்ல சிறந்த ஆளுமைத் திறமையுடன், கொண்ட இருந்து வழுவாது போர்த்துக்கீசர்களின் குறிக்கோளில் சாதுரியமாகக் நடவடிக்கைகளை கையாண்டு அவர்கள் திட்டங்களை முறியடித்து இனிமேலும் அவர்கள் இந்த வடபகுதிக்கு வரும் யோசனையையே விட்டுவிட வேண்டும். இதனை வெற்றிகரமாகச் செய்துவிட்டு வரும் அந்தத் தலைவனுக்கு நான் ஒரு சிறப்பான பரிசு தரப்போகிறேன். அதற்குத் தகுதியானவன் யாரென்று கூறுங்கள்" என்று அரசன் மிகுந்த ஆவலுடன் வினவினார்.

இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த சம்பந்த வீரியனின் சிந்தனை மிகவும் வேகமாகச் செயற் பட்டது. போர்த்துக்கீசரின் நடமாட்டத்தையும் அவர்கள் செய்ய இருக்கின்ற திட்டத்தையும் வேவு பார்த்து, கண்காணித்து அதனை முறியடித்து, இந்தச் செயற்பாட்டினை தனது மகன் விருத்தகன் வெற்றிகரமாகச் செய்துமுடித்துவிட்டா னென்றால், அவன் அரசரின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாகி விடுவான். அரசரின் பாராட்டை மட்டுமல்ல, அவர் அனுசரணை யையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று யோசித்துவிட்டு,

விருத்தகனே அதற்கு பொருத்த "அரசே, எனது மகன் விவேக(மும் நினைக்கிறேன். என்று மானவன் நான் வீரமும் கொண்டவன் மட்டுமல்ல, கடற்பிரயாணம் பலதை மேற்கொண்டு அதன் நுட்பங்களை அறிந்துகொண்டவன், மேலும் வெளிநாட்டவர்கள் பலருடன் வர்த்தகம் செய்த அனுபவமும் கொண்ட ஒருவன். அவனை விட உங்கள் இருப்பதாகத் செயற்படுத்த வேறு எவரும் திட்டத்தைத் தெரியவில்லை, என்ன சொல்கிறீர் குங்கிலியாரே" என்று சம்பந்த வீரியன் குங்கிலியரைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

"அதெல்லாம் சரிதான் அமைச்சரே, ஆனால் விருத்தகன் போதிய அளவு போர்ப்பயிற்சி இல்லாதவன். எந்தப் போரிலும் இதுவரை பங்குபற்றவுமில்லை. வேண்டிய அரசிற்கு கப்பல்கள் குதிரைகள், சரக்கு ஆயுதங்கள், ഖകെടങ്, என்று பல்வேறு வகையறாக்களை ஆங்காங்கே சென்று வாங்கி வருவதிலும் இங்கிருந்து யானைகள், பருத்தி, தேங்காய், கறுவா என்று பலவற்றை வெளி நெல்லு, நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து வர்த்தகம் செய்வதிலும் மிகவும் வல்லவன். ஆனாலும் அவனுக்கு இந்த நுட்பமான திட்டத்தை வழிநடத்த வேண்டிய திறமையோ, போதிய ஆளுமையோ போதாது என்று நினைக்கிறேன். வேண்டாம் அவன் குங்கிலியனார் மறுத்துக் கூறவே வேண்டாம்" என் று எதிர்பாராத ஏமாற்றத்துடன் அமைச்சரின் முகம் வாடியது.

குங்கிலியனார் சற்று சிந்தித்துவிட்டு, "அரசே! அமைச்சரே! இதற்குத் தகுதியானவன் வேறு யாருமல்ல இணையிலான் தான்" என்று உற்சாகத்துடன் கூறினார்.

"ஆம், அவன்தான் சரியான தெரிவு. வீரம், விவேகம், ஆளுமை, யுத்த நுட்பங்கள் யாவையும் நன்கு அறிந்த அவனே நல்ல தெரிவு. நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட இந்தத் திட்டத்தை அவன் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிப்பான் என்பதில் எனக்குப் பூரண நம்பிக்கை இருக்கிறது. அமைச்சரே உடனே சேவகரிடம் கூறி இணையிலானை எங்களை இங்கு வந்து பார்க்கச் சொல்லுங் கள் சீக்கிரம்" அரசர் துரிதப்படுத்தினார்.

தொடர்ந்து வேறு பல விடயங்களைப் பற்றி ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்க அங்கே இணையிலான் வந்து சேர்ந்தான்.

"வணக்கம் அரசே" என்று அரசனை நோக்கித் தலை குனிந்து கை கூப்பியவன் அப்படியே அமைச்சரையும் குங்கிலியனா ரையும் வணங்கினான்.

"அரசே, தாங்கள் என்னை அழைத்ததாக சேவகன் கூறினான். தங்கள் கட்டளை என்னவோ? செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன்" என்று மிகவும் பணிவுடன் கேட்டான்.

"இணையிலான், உனக்கு இந்த விடயத்தைப் பற்றி எவ்வளவு தெரியுமோ எனக்குத் தெரியவில்லை. எங்கள் நாட்டிற்கு வந்து சேர்ந்த போர்த்துக்கீசர்கள் கோட்டை அரசனான பராக்கிரம பாகுவுடன் நெருக்கமாகப் பழகி, இலங்கையில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற, விலைமதிப்பான வாசனைப்பொருட்களின் ஏகபோக வியாபாரியாகத் திகழ்ந்ததோடு, சிறிது சிறிதாக கோட்டை இராச்சியத்தின் அதிகாரத்தையும் கைப்பற்ற முயற்சிப்பதோடு, அவர்களின் மதமான கத்தோலிக்க சமயப் பிரச்சாரத்தையும் மேற்கொண்டு வருகிறார்கள்."

"இதேபோல இவர்கள் இந்தியாவின் பல பகுதிகளின் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டதோடு, தங்கள் மதத்தையும் பரவச் செய்து பல கரையோர மக்களை மதம் மாற்றியுள்ளார்கள்."

"தற்போது அவர்கள் பார்வை எமது வட பகுதிகளை நோக்கித் திரும்பியிருப்பதை நாம் அறிகின்றோம்" என்று அரசர் கூறினார்.

"ஐயா, இதுபற்றிய சில விபரங்களை எங்கள் குருவானவர் குங்கிலியனார் எனக்குக் கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே சிறிதளவாவது எனக்கு அவர்கள் பற்றியும், அவர்களின்

டுணையிலான்

செய்யவேண்டும் அரசே, தங்கள் கட்டளை என்னவென்று கூறுங்கள்."

"போர்த்துக்கீசர்களின் நடமாட்டம் மாதோட்டத்தை ஒட்டிய கடற்பிரதேசங்களில் தெரிவதாக எமக்கு தகவல் கிடைத் திருக்கிறது. வித்தியாசமான படகுகள் ஆங்காங்கே வந்து போகின்றனவாம். அமைச்சரே, இணையிலானிடம் இந்த விடயத்தில் அவர் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் என்னென்ன வென்பதைக் கூறவும்,"

அரசர் சம்பந்தவீரியனைப் பார்த்துக் என்று JnM, அரசர் தனது மகனை அந்தத் திட்டத்தைப் பொறுப்பேற்க ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதால் மிகுந்த சினமும் ஏமாற்றமும் ஒரே நேரத்தில் கோப(மும் மனதைக் குடைய, அரசர் கூறியதை உள்வாங்கி அதனைக் கிரகித்துக் கொண்டு உடனே வார்த்தைகள் வராது சிறிது திணறவும். அரசர் ഉപതേ, "குருவானவரே, தாங்கள் இணையிலானுக்கு எடுத்துக் கூறுங்கள்" என்று கூறினார்.

உடனே குங்கிலியர் இணையிலான் பக்கமாகச் சென்று, "இணையிலான், இது நீ உன் மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் செய்கின்ற மாபெரும் பணி. வரவிருக்கும் ஆபத்தைத் தடுக்கச் செய்கின்ற திட்டம். இது சாதாரணமான செயற் பாடல்ல ஆபத்தானது" என்றார்.

"ஐயா, எதுவானாலும் பரவாயில்லை நான் என் மன்னருக்கும், மக்களுக்கும், மண்ணுக்கும் எந்தவிதமான இன்னல்களும் வராது பார்ப்பதையே என் வாழ்நாளின் குறிக்கோளாகக் கொண்டவன். இதற்காக என் உயிர் போனாலும் கவலை யில்லை. சொல்லுங்கள் திட்டத்தை செய்து முடிப்பேன். இது சத்தியம்" என்றான்.

ஆற்றலுக்கும் "இதோ திறமைக்கும் உனது சவாலாக மாதோட்டப் ஏற்கப்போகும் நீ பகுதியில் முயற்சி. போர்த்துக்கீசர்களின் நடமாட்டத்தைக் கண்காணிக்க அறிந்து வேண்டும். அவர்களின் நோக்கத்தை அதனை

அழித்து விடவேண்டும். ஆரம்பத்திலேயே இதற்காக நீ நேரலாம். அவர்கள் அவர்களோடு மோதவும் சாதாரண மானவர்களல்ல. உனது வில்லையும் வாளையும் ഖിட, அவர்களிடம் வேறு விதமான போர் ஆயுதங்கள் இருக்கலாம். எதிர்த்துப் போராடும் வல்லமை அவர்களை எமக்கு இல்லாமல் போகலாம். தோல்வியடையலாம் உயிரையும் இழக்க நேரலாம்" என்று கூறி குங்கிலியர் நிறுத்தினார்.

"அங்கு உயிரையும் விடலாம்" என்று குங்கிலியர் கூறியதும் சம்பந்தவீரியன் முகத்தில் ஒரு சிறு புன்னகை தோன்றி மறைந்ததைக் குங்கிலியனாரின் கண்கள் கவனிக்கத் தவறவில்லை.

இழையோடியிருந்த மந்திரியாரின் புன்னகையின் பின்னே அந்தக் கபடத்தைக் கண்டும் காணாததுமாகக் குங்கிலியர் "இணையிலான் உன் தொடர்ந்து, എണ്ട്രബ மீதும், ஆற்றலின் மீதும், திறமை மீதும் எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை அவர்களில் இருந்தும் பலர் இருக்கலாம், உண்டு. வெண்மை போர்த்துக்கீசர்கள் கொண்டவர்கள். நிறம் அவர்களை இலகுவில் அடையாளம் காணமுடியும். ஆனால் துறைமுகத்தில் மாதோட்டத் அவர்களைப் போன்ற பல வெளிநாட்டவர்கள் பொருட்களை வாங்கவும் விற்கவுமாக போய்க் கொண்டிருப்பார்கள். அதே வேளையில் வந்து போர்த்துக்கீசர்களோடு கோட்டை அரசனிடம் பணிபுரியும் பணியாட்களான சில சிங்களவரும் கேரளாக்காரரும் கூடவே இருப்பார்கள். மொழிப்பிரச்சனை வேறு இருக்கிறது. எனவே, மிகுந்த அவதானம் வேண்டும். போகும் போது உன்னோடு வீரர்களையும் நீ தேர்ந்தெடுத்துக் கூட்டிச் சில செல்ல வேண்டும் என்பது அரசரின் கட்டளை."

"தங்கள் விருப்பம் என்னவோ அதன்படி செய்கின்றேன்" இணையிலான் கூறினான்.

"இதனை ஒரு சாதாரணமான செயல் என்று எண்ணி விடாதே. போர்த்துக்கீசர்கள் மிகவும் தந்திரக்காரர்கள், போரிலும் வல்லவர்கள், கப்பல் பிரயாணத்தில் கை தேர்ந்தவர்கள். நீயோ கடற்பயணங்கள் பற்றித் தெரியாதவன், வேண்டுமானால் என் மகன் விருத்தகனையும் உன்னோடு அழைத்துச் செல். வணிகத்தின் பொருட்டு பல தடவை மாதோட்டத்திற்குச் சென்று வருபவன். இல்லையெனில் அவனிடம் ஆலோசனை கேட்டுக் கொள், அந்த விடயங்களில் உனக்கு அனுபவம் போதாது" என்று இணையிலானைப் பார்த்து சம்பந்தவீரியன் சற்று ஏளனமாகக் கூறினான்.

"அமைச்சரே, இணையிலானின் திறமையில் எனக்கு நம்பிக்கை நினையுங்கள் நீங்கள் நல்லதை இருக்கிறது, **நல்லதே** நடக்கும், இந்த விடயத்தில் இணையிலானுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்துகொடுங்கள், தாமதிக்காது பிரயாணத் ஒழுங்குகள், கூடச் செல்ல வேண்டிய துக்கு வேண்டிய வீரர்கள், குதிரைகள், மன்னாரில் எனது பாட்டனார் மன்னர் விடுதியோடு செகராசசேகரன் கட்டி வைத்த தொடர்பு கொண்டு இவர்கள் தங்குவதற்கான ஒழுங்குகள், ഉത്ഥ, உணவு வசதிகள் போன்ற பலவற்றையும் ேநரடியாகக் கவனித்து செய்யுங்கள்" என்று அமைச்சரை நோக்கி அரசர் கூறினார்.

"ஆம் அமைச்சரே, இவர்களின் பிரயாண ஒழுங்குகள் தயாராகட்டும், இன்னும் நான்கு தினங்களில் பௌர்ணமி வருகிறது. இவர்கள் பிரயாணம் பூரண நிலவில் ஆரம்பமா கட்டும்" என்று கூறிவிட்டு, இணையிலானைப் பார்த்து,

"நீ உனது குலதெய்வமான இணுவை சிவகாமி அம்மன் கோயிலுக்குச் சென்று ஒரு பூசை வழிபாட்டுக்கு ஒழுங்கு செய், அதில் பங்குபெறுவதற்கு நானும் வந்துவிடுகிறேன். உனது பிரயாணத்திற்கு என்ன உதவிகள் தேவைப்பட்டாலும் என்னையோ அமைச்சர் சம்பந்த வீரியாரையோ தொடர்பு கொள்ளலாம். இப்போது போய் வா" என்று விடைகொடுக்க,

"ஆமாம், உன் பிரயாண ஒழுங்குகளுக்கு எப்ப வேண்டு மானாலும் என்னை வந்து பார், இன்னொன்று உன்னோடு வரப்போகும் வீரர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கு உதவுகிறேன், எனக்குத் தெரிந்த கேரள வீரர்கள் எமது படையில்

இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்பு எங்கள் மண்ணை ஆண்ட செண்பகப்பெருமாள் வழி வந்தவர்கள்" என்று சம்பந்தவீரியன் கூற,

அரசர், "அமைச்சரே, இணையிலான் தலைமையில்தான் எல்லா வீரர்களும் இருக்கிறார்கள், அவனுக்குத் தெரியாத வீரர்களா? அவர்கள் ஒவ்வொருவரின் திறமைகளையும் அவன் அறிவான். அதை அவன் கவனித்துக் கொள்வான், நீர் மற்ற ஒழுங்குகளை உடனடியாக ஆரம்பிக்கவும்" என்று கூறினார்.

சற்று சிந்தனை வயப்பட்டவராக குங்கிலியர் "மாதோட்டத் திற்குப் போகும் முன், மாதோட்டத்தைப் பற்றிய விபரங்கள் உனக்குத் தெரியவேண்டும். அதன் வரலாறு சம்பந்தப்பட்ட ஏடுகள் என்னிடம் உள்ளன. நாளை காலை என்னிடம் வந்து பெற்றுக்கொள். உனக்கு உதவியாக இருக்கும்" என்று இணையிலானைப் பார்த்துக் கூறினார்.

"ஆகட்டும் குருவே" என்று கூறிய இணையிலான் மறுபடியும் வணக்கம் தெரிவித்துவிட்டு அரசர் தன் மீது வைத்துள்ள நம்பிக்கையை நினைத்துப் பூரிப்படைந்தவனாக, அங்கிருந்து புறப்பட்டவனின் மனதில் மாதோட்டத்தைப் பற்றிய சிந்தனை இழையோட அதைப்பற்றி மேலும் அறிந்து கொள்ள விரும்பினான்.

குங்கிலியனாரிடம் நாளை காலை அவர் குறிப்பிட்ட மாதோட்டம் பற்றிய ஏட்டினைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலிடச் சென்றான்.

குங்கிலியனாரிடம் மறுநாளே அந்த ஏட்டைப் பெற்றுக் ஆரம்பித்தான். கொண்டு ஏட்டில் எழுதியிருந்தது படிக்க போல அந்த அழகிய நகரையும், அங்குள்ள வரலாறு படைத்த அருகே ஒடுகின்ற ஆற்றினையும் ஆலயத்தையும் கண்டு களிப்பதற்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை இரவையும் பகலாக்கி மகிழ்ந்தவாறு எண்ணி எதிர்பார்த்துக் நாட்களை அந்த காத்திருந்தான்.

20. ஆலோசனை

மிக ஆவேசத்துடனும் கோபத்துடனும் மந்திரி மனைக்குள் நுழைந்த சம்பந்த வீரியன், தோளில் போர்த்தி யிருந்த மேலாடையைத் தூக்கி எறிந்தான். கண் முன்னே எதிர்ப்பட்ட உயர்ந்த பெரிதான குத்து விளக்கைக் கையால் தட்டி விட, அது கீழே விழுந்து தரையில் சத்தமிட்டுக் கொண்டு உருள, அவன் மறுபடியும் கோபத்துடன் பல்லை நெருமியபடி அருகே இருந்த அடுத்த விளக்கை நோக்கி நடந்த போது, "சுவாமி ஏனிந்தக் கோபம்? என்ன நடந்தது? சற்று அமைதியாக இருங்கள்" என்று அங்கே ஒடி வந்தாள் அமைச்சரின் மனைவி செண்பகவல்லி.

"என்னத்தைச் சொல்வது?" என்றவாறே தனது வலது கையின் முட்டியைக் கொண்டு இடதுகை மீது குத்திக் கொண்டு அங்கும் இங்குமாக, நடந்த மந்திரியின் கோபத்தைக் கண்ட செண்பகவல்லி, அந்த அறையின் ஒரு பக்கமாக இருந்த நீர்க்குடுவையில் இருந்த நீரை ஒரு கிண்ணத்தில் வார்த்துக் கொண்டு, அமைச்சனின் அருகே வந்து அவன் முன்பாக நீட்டியவாறே,

"இந்த நீரைக் குடியுங்கள், அமைதியாக இருங்கள், உங்களை அதிகமாகக் கோபம் கொள்ளக்கூடாது, நீங்கள் உணர்ச்சிவயப் படக்கூடாது என்று வைத்தியர் கூறியுள்ளார். எனவே சாந்தமாக இருங்கள், அமைதியாக இருங்கள்" என்று கூறினாள். கோப்பையை வாங்கி, இரண்டு முறை வாயில் வைத்துப் பருகியவன்,

"செண்பகவல்லி, எனக்கு ஒரே அவமானமாக இருக்கிறது. நான் இந்த அரசின் பிரத்தியேக ஆலோசக அமைச்சராக இருக்கிறேன்,எனக்கொரு அந்தஸ்து,கௌரவம் இருக்கிறது, என் சொல்லுக்கு ஒரு மதிப்பிருக்க வேண்டும். ஆனால்

சொல்வது நான் சமீப எதையும் காலத்தில் அரசர் கொள்வதில்லை. அந்தக் குங்கிலியனார் ஏற்றுக் வேறு, எரிகின்ற நெருப்பில் எண்ணெய் வார்ப்பதில் வல்லவர். மகன் விருத்தகனை எப்படியாவது நம்பிக்கைக்குப் அரசரின் பாத்திரமானவனாக ஆக்குவதோடு, அவனை இந்த அரசின் ஒரு அங்கமாக விளங்க வைக்கவேண்டும் என்று அசைப் பட்டேன். அதுக்கெல்லாம் தடையாக ஆனால் ഒന്രഖങ് இருக்கிறான். அவன் தான் அந்த இணையிலான்."

சம்பந்தவீரியன் வார்த்தைகள் படபடத்தன. அப்போது அங்கு வந்த விருத்தகன், அந்த இணையிலான் "அப்பா, நேற்றல்ல இன்று அப்போதிருந்தே எனக்குப் போட்டியாக இருக்கின்றான். அரசரும் அவனுக்கே பெரும் இருக்கின்றார். இணையிலான் இருக்கும் வரை ஆதரவாக எனக்கு என்றும் பிரச்சனையாகவே இருக்கப் போகிறது, உங்களின் விருப்பம் போல இந்த அரச குடும்பத்தில் ஒருவனாக நான் இணைந்து கொள்ளவே முடியாது" என்று ஏக்கம் தொனிக்கக் கூற,

முடியாது மகனே! எதுவும் முடியும். நான் "ஏன் முடித்து கொஞ்சம் பொறுமையாக இரு. வைப்பேன், அதற்கென்று வரும், வருமென்ன? வந்துவிட்டது." காலம் 俞(历 தனது தலையில் இருந்த முடியை ஒரு கரத்தால் கழட்டிவிட்டு, தனது மறு கரத்தால் தலையைக் கோதிவிட்டவாறே, மகனை நோக்கி, சிறு புன்னகையைத் தனது இதழ்களில் பூக்கவிட்டுக் கொண்டு கண்களை விஷமத்துடன் சிமிட்டினான் சம்பந்த வீரியன்.

"என்ன சொல்கிறீர்கள், என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? எடுக்கப் போகிறீர்களா?" ஏதாவது தவறான முடிவை என்று செண்பகவல்லி தனது கணவனான சம்பந்தவீரியனை மிகுந்த வினவினாள். பதற்றத்துடன் மனைவியையும் மகனையும் மாறி மாறிப் பார்த்துவிட்டு ஒன்றும் பேசாமல் ஏதோ சிந்தனையில் மூழ்கினான் சம்பந்த வீரியன்.

"எமது தமிழ் அரசானது உண்மைக்கும், நேர்மைக்கும், நீதிக்கும், நியாயத்திற்கும் பெயர் போனது. அதற்குக் களங்கம் வராது நடந்து கொள்ளுங்கள்" என்று செண்பகவல்லி கூற, "ஒ.. இப்ப எனக்கே அறிவு சொல்லும் அளவிற்கு நீ அறிவில் மேம்பட்டவளாகி விட்டாயோ" என்று பரிகாசமாக சம்பந்த வீரியன் கூறினான்.

"அன்னையே, அரசியல் விவகாரங்களில் பல பிரச்சனைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் எப்படியோ சமாளிக்கத் தெரியவேண்டும். தந்தையாருக்குத் தெரியாததா என்ன? அவருக்கு இருக்கும் அறிவிற்கும் ஆற்றலுக்கும் அவரால் செய்ய முடியாதவை என்று எதுவுமே கிடையாது, இல்லையா தந்தையே?" என்று விருத்தகன் கூற,

"அப்படிச் சொல்லடா மகனே, உன் தாயை மணந்து எவ்வளவோ காலமாயிற்று. ஆனால் நேற்று என் மகனாகப் பிறந்த நீ என்னைப் பற்றி அறிந்தளவிற்கு உன் தாய் என்னைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியாமல் இருப்பது சற்று வேதனையாக இருக்கிறது." என்றான் சம்பந்த வீரியன்.

ஆலோசனை ஏதோ செய்து மகனுமாக "தந்தையும் பெரிய கிட்டம் கொண்டிருக்கிறீர்கள், மிகப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று தெரிகிறது. செய்வ ഞ്ഞ தென்றாலும் யோசித்து முடிவு செய்யுங்கள். ஆனால் எங்கள் குடும்பத்திற்கோ, அரசரின் குடும்பத்திற்கோ எந்த விதமான பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். வராமல் எங்கள் இழுக்கும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். எவ்வளவோ அரசருக்கு நாம் இன்னலும் வரக்கூடாது" எங்களால் அவருக்கு எந்த குறுக்கிட்ட செண்பகவல்லி கூறிக்கொண்டிருக்கும்போது, சம்பந்த வீரியன்,

"செண்பகவல்லி, நான் சொல்வதைக் கேள், என்னால் எங்கள் அரசருக்கோ அல்லது அவர் குடும்பத்திற்கோ எக்காலத்திலும் எந்த விதமான இன்னலோ துன்பமோ வருவதற்குக் காரணமாக இருக்க மாட்டேன், என்னை நம்பு. நான் ஒன்றும் நன்றி மறந்தவனல்ல. அரசரின் குடும்பத்தில் ஒருவராக இணைந்து உறவாட வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம், என் மகன் விருத்தகனுக்கு சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்த இராணியார் கோதையை மணம் முடித்து வைத்து நாங்களும் சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக வேண்டும். உனக்கும் சோழ வம்சத்துப் பேரன் ஒருவன் பிறக்கவேண்டும், என்ன சொல்கின்றாய்?" என்று கண்களில் பிரகாசம் தெறிக்க ஆவலுடன் செண்பகவல்லியை நோக்கிக் கூறினான்.

"ஆசை! ஆசை! ஒ... இராஜராஜ சோழன் வம்சமாக வர வேண்டும் என்ற தாகமோ? ஆசைதான் அழிவிற்குக் காரணம். சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள், அறுகம்புல்லு பனைமரமாக உயர்வதற்கு ஆசைப்படக்கூடாது, சாதாரண குடியானவன் அரச கோலை எட்ட முடியாது." செண்பகவல்லி வெறுப்போடு வார்த்தைகளை வேதனையுடன் கொட்டிய போது,

"போதும் போதும், செண்பகவல்லி நீ மேலும் பேசாது പിடு, இங்கிருந்து போய் ഞ് கோபத்தைக் கிளறாதே" என்று மந்திரி கூறிக்கொண்டே செண்பகவல்லியை அங்கி ருந்து போகும் வண்ணம் வலது கையை வாசலை நோக்கிக் கோபத்துடன் காட்டினான்.

"எதையாவது செய்யுங்கள், நான் கூறுவதைக் கேட்கவா போகிறீர்கள்" என்று கோபத்துடன் கூறியவாறு அங்கிருந்து அகன்றாள் செண்பகவல்லி.

அவள் போவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு "மகனே, உன்னை சோழ வம்சத்தின் ஒரு அங்கமாக்க வேண்டும் என்பதே எப்படியாவது எனது அவா. அதை செயற் படுத்துவேன். அதற்கு இடையூறாக எவர் வந்தாலும் விடமாட்டேன். அது என் இலட்சியம் விருத்தகா, அது என் கனவு! எனது விருப்பம் பலருக்கு வியப்பாக இருக்கலாம், வேடிக்கையாகத் தோன்றலாம். ஆனால் அதனை எப்படி

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org A

Ę

.

செய்து காட்டுவேன் நம்பிக்கை யாவது என்ற எனக்கு குறிக்கோளிலேயே இலட்சியவாதிகள் தங்கள் இருக்கிறது. முழுக்கவனத்தையும் வைத்துக்கொண்டு தங்கள் இலட்சியத் திலிருந்து விலகாது முன்னேறி வெற்றியடைவார்கள். உன் தந்தையும் அப்படியே, முன் வைத்த காலை என்றும் பின் மாட்டேன்" கூறியவாறு வைக்க என் று புன்னகையுடன் விருத்தகன் முதுகைத் தட்டிக் கொடுத்தான் சம்பந்த வீரியன்.

"உங்கள் நோக்கம் என்னவென்று எனக்குப் புரிகிறது தந்தையே. அதை நிறைவேற்ற உங்களுக்குப் பக்கபலமாக நான் என்றும் இருப்பேன். ஆணை இடுங்கள் அமல்படுத்து கிறேன், விரலசையுங்கள் வெற்றி ஈட்டிக் காட்டுகிறேன்" என்று உற்சாகத்துடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் கூறினான்.

"மகனே, இது அவசரப்பட்டுச் செய்யக்கூடிய விடயமல்ல கவனமாக மிகவும் அவதானமாகச் செய்யவேண்டியது. முதலில் உன் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருப்பதை அகற்றவேண்டும்" சம்பந்த வீரியன் கூற,

"ஒ.. நீங்கள் இணையிலானைக் கூறுகிறீர்கள் போலத் தெரிகிறது" என்று விருத்தகன் கூறினான். உடனே சம்பந்த வீரியன், "ஆ.. நீயும் என்னைப்போல ஒரு புத்திசாலி என்பது தெரிகிறது. ம்.. புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகுமா, சிறப்பு" என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறி கைகளைத் தட்டி பலமாகச் சிரித்தான்.

மகனின் அருகே வந்த சம்பந்த வீரியன், அவனிடம் மெதுவான குரலில், "விருத்தகா, இணையிலான் அரசரின் வேண்டு கோளின் பிரகாரம் அந்நியரின் ஊடுருவலைக் கண்காணிக்க மாதோட்டம் வரை போகிறானல்லவா?"

"ஆம் தந்தையே, சிறு படையுடன் விரைவில் போகவிருக் கின்றான்."

"மகனே, அவன் போகட்டும், ஆனால் அவன் திரும்பி வரக்கூடாது." "என்ன சொல்கிறீர்கள் தந்தையே, எனக்குப் புரியவில்லை."

"விருத்தகா, கேள். சொல்வதை கவனமாகக் நான் போவதற்கு ஒரு படையைத் இணையிலான் அங்கு தயார் அந்தப் படையில் செய்கின்றான் அல்லவா? இணைந்து ஆட்களைக் கொள்பவர்கள் யாரென்ற தகவலை உன் அவர்களில் கொண்டு அறிந்து கொள், ஒருவனையாவது வைத்துக் கொள். அது கைக்குள் எப்படியாவது உன் மட்டுமல்ல, இப்போது முதல் இணையிலானைக் கண்காணிக்க ஒவ்வொரு அறிந்து அவனது அசைவையும் வேண்டும், கொள்ள வேண்டும். உனது நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமானவர் சிலரை இதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள். அடிக்கடி களில் எனக்குத் தகவல் கொடு. இப்போது சென்று வா நான் கூறிய இருக்கட்டும், உன்னையும் தெல்லாம் கவனத்தில் தெரியக் திட்டம் எவருக்கும் என்னையும் தவிர எங்கள் கூடாது" என்று சம்பந்த வீரியன் கூறினான்.

"ஆகட்டும் தந்தையே, உங்கள் விருப்பப்படியே செய்கின்றேன் வருகிறேன்" என்று கூறி அங்கிருந்து சென்றான் விருத்தகன்.

21. மனங்கவர் மாதோட்டம்

மறுநாள் காலை இணையிலான் குங்கிலி யனாரிடம் சென்று மாதோட்டம் பற்றிய ஏட்டுச்சுவடிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்து ஆவலுடன் படிக்க ஆரம்பித்தான்.

"மாந்தை என்றும் மாதோட்டம் என்றும் அழைக்கப்படும் அழகிய இலங்கைத் பட்டினம் தீவின் வடமேற்குக் கரையில் மல்வத்து ஒயா ஆற்றின் கழிமுகத்தை அண்டி அமைந்துள்ளது. இங்கு அமைந்த துறைமுகம் இலங்கைத் துறைமுகமாக விளங்கியதோடு கீவின் முக்கிய உலக ளாவிய வணிகத்திலும் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தது. இந்தியா தெற்குப் பகுதிக்குச் சில மைல்கள் தொலைவில் പിன் அமைந்திருந்ததால் தென்னிந்தியாவுடனான இலங்கையின் வணிகத் தொடர்புக்கு இது மிகவும் வசதியாக இருந்தது.

மாதோட்டமானது இராவணேஸ்வரனின் மனைவியான மண்டோதரியின் தகப்பன் மாயனால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட தென்று கூறப்படுகிறது. மண்டோதரி சிவபக்தை யாதலினால், அவளால் வணங்கப்பட்ட திருக்கேதீச்சரம் அல்லது திருக்கேதீசுவரம் என்று அழைக்கப்பட்ட சிவனாலயம், நாற்பது ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பாலாவி ஆற்றின் கரையில் அமைந்து, பிரசித்தி பெற்று விளங்கியது.

தென்னகத்து ஆத்மீக வள்ளல்களும் சிவபக்தர்களுமான திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாராலும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலும் போற்றிப் புகழ்ந்து திருப்பதிகம் பாடப் பெற்ற சிறப்புடைய தலம் இதுவாகும்.

"பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்பல் லுலகினி லுயிர்வாழ்க்கை கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழக் காதலித் துறைகோயில் வண்டு பண் செயு மாமலர்ப் பொழில்மஞ்ஞை நடமுடு மாதோட்டந்

தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய வருள்செய்கே தேச்சர் மதுதானே." என்று திருஞான சம்பந்தரும்,

"மூவரென விருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்டநன் நகரிற் பாவம்வினை யறுப்பார் பயில் பாலாவியின் கரைமேல் தேவன்னெனை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே"

என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் இத்தலத்தின் சிறப்பைப் பாடியுள்ளார்கள்.

இலங்கைத்தீவின் பழங்குடியினரான நாகர்களது முக்கிய வழிபாட்டுத் தலமாதலால் இத் திருக்கோயிலிற்கு நாகநாதர் ஆலயம் எனவும் பெயர் வழங்கி வந்துள்ளனர். இலங்கையை அப்போது ஆண்டு வந்த சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் பல திருப்பணிகளை இவ்வாலயத்திற்குச் சிறப்புறச் செய்தார்கள்.

கலிங்க நாட்டின் இளவரசர் உலகநாதனும் இளவரசி உலகநாச்சியும் புத்தபிரானின் தந்தச் சின்னத்தைக் கொண்டு மாதோட்டத் துறைமுகம் வழியாக பயணம் செய்தபோது ஒரு இராப்பொழுது இச்சிவாலயத்தில் ஒய்வெடுத்துச் சென்றார்கள் என்று தெரியவருகிறது.

பஞ்சகம்மாளர்களாகிய விஸ்வகுல கம்மியர்கள் இலங்கை வரலாற்றின் முதல் குடிமக்களாவர். நாகர் எனும் பண்டைய ஆட்சியாளர்களின் வழித்தோன்றல்களே இக்கம்மியர்களா வார்கள்.

பல ஆட்சிகளின் கரங்களில் வளர்ச்சியுற்ற மாந்தையில் விஸ்வகர்ம சமூகத்தவர்களான ஐந்து விதமான தொழில் செய்யும் கைவினைஞர்களான கம்மாளர்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்து வந்தனர்.

விஸ்வம் என்றால் உலகம், ஐக்கியம் என்றால் சம்பந்தப் படுத்துபவர் என்று பொருள்படும். எனவே. இவர்கள் உலகத்தை ஐக்கியப் படுத்தும் பெருமை மிக்க தொழில் சார்புடைய மக்களாவர்.

டுணையிலான்

செய்வோர் கொல்லர்கள் இரும்புத்தொழில் என்றும், தங்கநகைத்தொழில் செய்வோர் பொற்கொல்லர்கள் என்றும், மரவேலை செய்வோர் தச்சர்கள் என்றும், சிற்பவேலை செய்வோர் சிற்பிகள் என்றும், பாத்திரவேலை செய்வோர் கன்னார்கள் என்றும் முறையே அவர்கள் செய்யும் பணிகளை மூலாதாராமாக வைத்து அழைக்கப்பட்டார்கள்.

கொல்லர், போன்ற கச்சர் படைப்பாளர் சமூகத்தவரின் உதவியின்றி எந்த ஆட்சியதிகாரத்தைக் @(T5 சமூக(மும் கைப்பற்ற முடியாது என்ற நிலை அன்று இருந்தது.

போர்க்கருவிகளான மேளி, கத்தி, (கோடாரி, மண்வெட்டி) போன்ற ஈட்டி, வேல், வாள் மற்றும் தொழிற்கருவிகளையும், பெருமன்னர்களுக்குரிய ஆயுதக்கருவிகளையும் இவர்களே செய்துகொடுத்திருக்கின்றார்கள்.மேலும்போருக்குப்பயன்படும் இரதங்கள் (தேர்கள்), அரசனுக்குரிய மணிமுடிகள், உயர் வர்க்கத்தவருக்குரிய அணிகலன்கள், நுணுக்கமும் கைவினை வேலைப்பாடுகளும் நிறைந்த உலோகங்களாலான விக்கிரங்கள், ஆலயங்களுக்கு வேண்டிய மணி, தீபங்கள் மற்றும் தெய்வீகப் திருவாசிகள், செம்பு, பொருட்கள், வட்டி, சேவரக்கால், குடங்கள், வட்டா, தாம்பாளங்கள், திருமண த்தின் போது ஆண்மகனையும் பெண்மகளையும் இணைத்துத் தெய்வீக வாழ்க்கைக்குப் பாலமாக விளங்கும் திருமாங்கல்யம் எனும் தாலி, பல்வேறு மரப்பொருட்கள் என உருவாக்கியவர்கள் விஸ்வகர்ம சமூகத்தவரே.

இவர்களின் சமூகத்தைச் சேர்ந்த துவட்டா என்பவரே இந்நகரை நிர்மாணித்து அவரும் சந்ததியினரும் அவர் அதிலிருந்து ஆண்டு வந்தார்கள். துவட்டா என்பவர் நாடு நகர் அமைப்பதில் கைதேர்ந்த சிற்பி, சகலகலாவல்லவர், கட்டிடக்கலை வல்லவர், மக்கள் தேவைகளை உடனுக்குடன் பூர்த்தி செய்யும் ஆற்றலும் அறிவும் மிக்கவர். இதனால் மக்கள் அவரை மாதுவாட்டா என அழைத்தார்கள்.

அவரால் வடிவமைக்கப்பட்ட பகுதியை மாதுவட்டபுரம் என்றும் அழைத்தார்கள். மாதுவட்டபுரம் காலத்தால் மருவி மாதோட்டம் ஆகியதென்றும் தெரிய வருகிறது. இவர்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்ட ஆலயமே திருக்கேதீஸ்வரமாகும்.

வர்த்தக விருத்தியால் மாதோட்டத்தில் செல்வச்சிறப்பு பெருகியது. மக்கள் வளமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தார்கள். மாந்தை நகரைச் சுற்றிப் பெரிய மதிலும், நான்கு வாசல்களும், இரண்டு அகழிகளும் இருந்தன. அகலமான தெருக்களும், மாடமாளிகைகளும், கூடங்களும், மாடங்களும், நிலா முற்றங் களும், நீச்சல் தடாகங்களும் இருந்தன.

திருக்கேதீச்சரம் புகழ்வாய்ந்த ஆலயமாக இருந்ததால் சுந்தரரும், சம்பந்தரும் பாடிப் பெருமைப்படுத்தினார்கள். "பாலாவியின் கரைமேல் திடமாக உறைகின்ற திருக்கேதீச் சரத்தானே", "வறிய சிறை வண்டு யாழ் செயு மாதோட்ட நன்னகர்" என்றும் மாதோட்டத்தின் இயற்கை அழகைப் பாடினார்கள்.

கம்மாளர்கள் தாங்கள் செய்யும் உலோக, மர, கல், கைப் பணிப் பொருட்களை மாதோட்டத் துறைமுகம் மூலமே வெளி நாடுகட்கு அனுப்பிப் பொருளீட்டினார்கள். அதுமட்டுமின்றி ஈழத்து உணவுவகைகள், முத்து, பவளம், நவரத்தினங்கள், யானை, யானைத்தந்தம், மயில் தோகை, கறுவா, மிளகு, ஏலம் போன்ற வாசனைத் திரவியங்கள் அங்கிருந்து வெளிநாடுகட்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. வெளிநாடுகளிலிருந்து பளிங்குப் பாத்திரங்கள், கண்ணாடிப் பாத்திரங்கள், மட்பாத்திரங்கள் அகில், சந்தனம் முதலிய பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப் பட்டன.

எகிப்து, மெசபடோமியா, பாலஸ்தீனம், கிரேக்க, உரோமானிய நாடுகளிலிருந்து அரபிக்கடல் வழியாக கடல்வழி வணிகம் அக்காலத்தில் நடைபெற்றது. தென்மேற்குப் பருவமழை அவ்வப்போது கடல்வழிப் பயணிகளுக்கு அச்சமூட்டி வந்தது. அவர்களுக்கு தென்மேற்குப் பருவமழையின் சீற்றத் திலிருந்து மாதோட்டத் துறைமுகம் புகலிடமளித்தது. அதற்குக்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org காரணம் தெற்கிலுள்ள மன்னார் தீவும், இராமர் அணையும் தான். மன்னார் தீவுக்கும், இலங்கை நிலத்திற்கும் இடையுள்ள நீர்ப்பரப்பு இருபருவ மழைகளால் ஏற்படும் கடல் நீரோட்டத் தால் மணல் தட்டாமல் கப்பல் போக்குவரத்திற்கு ஏற்றதாக இருந்தது.

துறைமுகம் முக்கியமான வியாபாரத் மாதோட்டத் துறை விளங்கியிருந்தபோது கிரேக்கர்களும், உரோ முகமாக மானியர்களும், எத்தியோப்பியர்களும், அராபியர்களும், பெர்சியர்களும், சீனர்களும், ஜப்பானியர்களும் மற்றும் பர்மியர்களும் கடல் கடந்து இத்துறைமுகத்துக்குக் கப்பல் களில் வந்து பெருமளவில் வியாபாரப் பொருட்களை வாங்கிச் சென்றார்கள்.

மாதோட்டத்தின் பொற்காலம் என்று அழைக்கப்படும் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிலிருந்தே இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் மட்டுமன்றி தென்னிந்திய கடல்வணிகர்கள் தங்கள் சரக்குகளை மேற்கேயும், சீனாவுக்கும் கொண்டு செல்லும்போது இடைப்பட்டுத் தங்கிச் செல்லும் துறை முகமாகவும் விளங்கியது.

ஒரு காலத்தில் இராசசிம்ம பாண்டியன் சோழர்களுக்குப் பயந்து ஈழ மன்னன் உதவியை நாடி மாதோட்டத்தில் வந்து தங்கியதுடன் அங்கு உதவி கிடைக்கப் பெறாததால் கேரள நாட்டுக்குச் சென்றான். பின்னர் பரந்தாக சோழனின் படை இராசசிம்ம பாண்டியன் விட்டுச்சென்ற மகுடத்தை மீட்டுச் செல்ல மாதோட்டம் வந்து வெற்றி பெற்று மகுடத்துடன் திரும்பிச் சென்றது. அதன் பின்னர் இராஜராஜ சோழனின் படைகள் மாதோட்டத்தில் வந்திறங்கி மாதோட்டத்தையும், உத்தராட்டை என்ற வடபகுதியையும் தம் வசமாக்கினர்.

அக்காலத்தில் திருக்கேதீஸ்வரப் பகுதி "கோயில் நகரம்" அதனை அழைக்கப்பட்டது. இராஜராஜ ഞ சோழனின் மகன் இராஜேந்திரன் தன் தந்தை பெயரால் "அருள்மொழித் தேவன் பெயரிட்டான். வளநாடு" எனவும் இராஜராஜ சோழனைத் தொடர்ந்து அவரது இராஜேந்திர மகளான சோழன் ஈழம் முழுவதையும் கைப்பற்றி பல ஆண்டுகள் சோழ

டுணையிலான்

அரசாக ஆண்டான். சோழர்கள் பொலனறுவையிலிருந்து இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்தபோது மாதோட்டமும், திருக்கேதீஸ்வரமும் பெரும் புகழுடன் விளங்கின.

மாதோட்டத்தை மருவினாற்போல அமைந்த வங்காலை எனும் இடம் வங்கங்கள் நிறைந்து விளங்கியது. வங்கம் என்னும் சொல் பாய்மரக் கப்பலை உணர்த்தும் சொற்களில் ஒன்று. மாந்தையில் பண்டுதொட்டு நுட்பமான கப்பல் கட்டும் தொழில் இருந்து வந்தது. இங்கு கட்டப்பட்ட கப்பல்கள் இரும்பாணி இன்றியே கட்டப்பட்டன "வங்கம்மலிகின்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகரில், பங்கஞ்செய்த மடவாளெடு பாலாவியின் கரை மேல், தெங்கம் பொழில் சூழ்ந்த திருக்கேதீச்சரத்தானே" என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடியருளினார். காலப்போக்கில் சிங்களவர்களின் படையெடுப்பும், தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த பாண்டிய, சோழர்களின் ஆதிக்கமும் மாதோட்டத்தின் அரசஆட்சி முறையில் பல்வேறு மாற்றங்களை உண்டாக்கின. கலிங்கத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த கலிங்க மாகனே அரசைத் தோற்றுவித்தவன் யாழ்ப்பாண என்று வரலாறு இருப்பினும் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை கூறுவதாக பத்தொன்பது மன்னர்கள் அரசு புரிந்தார்கள்.

அவ்வழி வந்த பரராசசேகர மன்னன் நல்லூர் இராசதானியைத் அமைத்துக்கொண்டு இருப்பிடமாக அவனது தனது சகோதரன் செகராஜசேகரனோடு அரசாட்சி செய்து வந்தான். தமிழ்ப் பகுதிகளை ஆண்டுவந்த பரராஜசேகர மன்னன் போது மன்னாரின் வளங்கள் சிறப்புற்று விளங்கின. பல்வேறு வர்த்தகங்கள் பண்ட மாற்றங்கள் பிரபலமாக நடைபெற்றன. வெளிநாட்டு வர்த்தகர்கள் பெருமளவில் போட்டி போட்டுக் குறிப்பாக மன்னார் செய்தனர். வியாபாரம் கொண்டு வளைகுடாவில் காலம் காலமாக இருந்துவரும் முத்துக் குளிப்பின் மூலமாகக் கிடைக்கும் அழகான முத்துகள் வெளி நாட்டு அரேபிய வர்த்தகர்களிடம் மிகவும் பிரசித்து விளங்கின.

பரராஜசேகரன் கடலில் முத்துக்குளிக்கும் குடிகளை மேற்பார்வை செய்யச் சென்றபோது, மங்கத்தம்மாள் என்ற ஒரு பெண்ணின் அழகில் மயங்கி அவளை மணந்து கொண்டான். இவர்களுக்கு மகனாகப் பிறந்தவனே சங்கிலிய மன்னனாவான்.

தன்னை மறந்து, தனக்குள்ளே சிரித்துக் கொண்டு தொடர்ந்து படிக்க முயன்றபோது காவலன் ஒருவன் உள்ளே வந்து, ஐயா, தங்களைக் காண குருவானவர் குங்கிலியர் வந்திருக்கின்றார் என்று கூறினான்.

"ஓ.. அப்படியா, அவரை ஆசனத்தில் இருக்க வை இதோ வந்துவிடுகிறேன்" என்று கூறி கையில் இருந்த ஏட்டினைக் கட்டி வைத்துவிட்டு எழுந்து குங்கிலியனாரைப் பார்க்கச் சென்றான்.

"வாருங்கள் குருவே, இவ்வளவு தூரம் என்னைக் காண் பதற்கு வந்திருக்கிறீர்களே, யாரிடமாவது கூறி அனுப்பி யிருந்தால் நானே உங்கள் இருப்பிடத்திற்கு வந்திருப்பேனே" என்று ஆசனத்தில் வீற்றிருந்த குருவின் முன்பாகச் சென்று நின்றான்.

"பரவாயில்லை, நேற்று நீ ஏட்டினை எடுக்க வந்தபோது வீரமாகாளி அம்மன் அர்ச்சகர் வந்திருந்தார். உன்னோடு அதிகம் பேசமுடியவில்லை. சரி, மாந்தை வரலாற்றினைப் படித்து அறிந்துகொண்டாயா? எப்படி இருந்தது?" என்று குங்கிலியர் வினவினார்.

"ம்... ஒரளவு படித்து முடித்துவிட்டேன். அக்காலத்திலேயே மாந்தை நகரமும் துறைமுகமும் எவ்வளவோ வளம் கொழித்து மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது என்பதைப் படிக்க அதிசயமாகவும் ஆச்சரியமாகவும் இருந்தது.

உலகின் பலபாகங்களில் இருந்தும் வணிகர்கள் மாந்தைக்கு வந்து போயிருக்கிறார்கள். சோழ மன்னர்கள் இராஜராஜ சோழனும், அவரது மகனும் இந்தப்பகுதிகளை ஆண்டிருக் கிறார்கள் என்பதை நினைக்க மிகவும் சந்தோசமாக இருக்கிறது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இராஜேந்திர மன்னரின் கட்டுப்பாட்டில் பத்து இலட்சம் காலாட்படை வீரர்கள், ஒரு இலட்சம் குதிரைப்படை, அரை இலட்சம் யானைப்படை, ஆயிரம் கப்பற்படை இருந்ததை நினைக்கப் பெரும் வியப்பாக இருந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

டுணையிலான்

மேலும் தென் இந்தியாவின் இறை பக்தர்கள் திருஞான சிவாலயத்தைப் சம்பந்தரும், சுந்தரரும் எங்கள் பற்றி பாடியிருப்பது பெருமையாக இருக்கிறது. நமது மாந்தையில் வெளிநாட்டினர் வந்து சேர்வது எங்கள் அரசருக்கு ஏன் கோபத்தையும் ஆத்திரத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. கொழும்புக் கோட்டைக்குள் புகுந்து மெதுவாக அரசனை தங்கள் கைப்பிடிக்குள் போட்டுத் தங்கள் மதத்தைத் திணிப்பது போல எங்கள் மண்ணுக்குள்ளும் ஏதாவது செய்து விடுவார்கள் என்ற பயம் இப்போது எனக்கும் இருக்கி-றது. குருவே, அது நடக்க விடமாட்டோம். நான் வணங்கும் சிவகாமி மீது இது சத்தியம் குருவே" ച്ചത്തെ, என் று ஆவேசமாகக் கூறினான்.

''எனக்குத் தெரியும் தம்பி. அதனால்தான் அரசனும் நானும் இந்த முயற்சிக்கு உன்னைத் தெரிவு செய்தோம்"

"நன்றி ஐயா, என்னை இதற்குத் தெரிவு செய்ததும், மாந்தை பற்றிய ஏட்டினை என்னிடம் தந்து மாந்தையின் பெருமையை அதன் வரலாற்றை அறிய வைத்த உங்களுக்கு எனது மன மார்ந்த நன்றி குருவே" என்று நெகிழ்ந்தவாறே மனமகிழ்ந்து கூறினான்.

சுற்றும் முற்றும் பார்த்துக் கொண்ட குங்கிலியனார் மெதுவாக, "தம்பி நேற்று உன்னுடன் பேச முடியவில்லை நீ மேற் கொள்ளும் பயணத்தில் மிகவும் அவதானமாக இருக்க வேண்டும். மாந்தைப் பகுதியிலும் அண்மையில் உள்ள கடற் பரப்பிலும் நடமாடும் போர்த்துக்கீசர்களைச் சாதாரணமாக எடை போடக்கூடாது என்பது உனக்குத் தெரியும்."

"தெரியும் ஐயா, அவர்கள் உடல் வெண்மையானது, விசித்திர மான உடை அணிந்திருப்பார்கள். அதுமட்டுமல்ல, இங்குள்ள வர்கள் கள்ளருந்துவது போல சிவப்பான ஒரு பானத்தை அருந்துபவர்கள் என்றும் அறிந்துள்ளேன்" இணையிலான்.

''உண்மைதான், ஆனால் ஒரு விடயத்தை நீ புரிந்து கொள்ளவேண்டும், போர்த்துக்கீசர் மட்டுமல்ல, இந்தச் செயற்பாட்டில் அவர்களுக்கு உதவுவதற்காக கோட்டை இராச்சியத்தைச் சேர்ந்த பணியாளர்கள், கேரளாவைச் சேர்ந்தவர்கள் எனப் பலரும் இருப்பார்கள். அதனால் மாதோட்டத்தில் எமது மக்களோடு மக்களாக அவர்களும் கலந்திருப்பார்கள். அங்கு உனக்குப் பிரச்சனை அவர்களால் மட்டுமல்ல, எங்களைச் சேர்ந்தவர்களாலும் வரலாம்." "என்ன கூறுகிறீர்கள் குருவே..."

"ஆம் உனக்கு எதிரிகள் இங்கு கூட இருக்கிறார்கள்."

"ஓ.. அப்படியா.. எனக்குப் புரியவில்லை."

"தம்பி, தனது மகனுக்கு இந்தப் பொறுப்பைத் தரவில்லையே என்ற கோபம் அமைச்சர் சம்பந்தவீரியனுக்கு உண்டாகி யிருக்கிறது. அதை நீ கவனிக்கவில்லையா? அன்று மட்டுமல்ல, அமைச்சருக்கு உன் மீது ஒரு கவனம் இருப்பதை நான் பல நாட்களாகக் கவனித்திருக்கிறேன். குறிப்பாக விருத்தகன் உன்னை எதிரியாகவே பார்க்கின்றான். எதற்கும் நீ கவனமாக இருக்கவேண்டும். நீ சேர்க்கும் படையினில் உன் நண்பன் வத்சாங்கனையும்சேர்த்துக்கொள்.அவன் உன் நண்பன் வத்சாங்கனையும்சேர்த்துக்கொள். அவன் உன் நண்பன் வத்சாங்கனையும்சேர்த்துக்கொள். அவன் உன் நட்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவன். உனக்கு என்றும் உதவியாக இருப்பான். உண்ணும் உணவிலும், உறங்கும் நிலையிலும் நீ கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

அதே வேளை, உனக்கு அடுத்ததாகப் பணிபுரியும் உன் படைத் தலைவர்களில் ஒருவனான அடியார்க்கு நல்லான், அல்லது விக்கிரமன் யாரிடமாவது முழுப்பொறுப்புகளையும் பகிர்ந் தளித்துவிட்டு அவரவர் கடமைகளைத் தவறாது செய்யும் வண்ணம் உறுதிப்படுத்திவிட்டுச் செல். உனது இந்தப் பிரயாணத்தை வெற்றிகரமாக முடித்துவிட்டு வர எவ்வளவு நாளாகுமோ தெரியவில்லை.

அது சரி, சிவகாமி அம்மன் கோயிலில் எப்போது பூசை வழிபாடுவைத்திருக்கின்றாய்? நாளை மறுநாளல்லவா? நானும் வருகிறேன் உன் பெற்றோர். உறவினர்கள் எல்லோரையும் அழைத்து வந்துவிடு, நான் போய்வருகிறேன்." என்று கூறிவிட்டு குங்கிலியனார் அங்கிருந்து சென்றார்.

22. குதிரைக்காரன்

டுணுவிற் பதியின் ஆட்சியாளனாக விளங்கிய திருக்கோவலூர் பேராயிரவன் சிதம்பரத்திலிருந்து வர வழைத்த சிவகாமியம்மை எழுந்தருளியுள்ள ஆலயத்தை அமைத்ததால் அந்த இடம் "சிதம்பரவளவு" என அழைக்கப் பட்டது. ஆலயத்திற்குத் தெற்குப்புறமாக இருந்த மாட மாளிகையில் இருந்து ஆலயத்தையும் நிர்வாகம் செய்தான். வழித்தோன்றலில் காலிங்கராயனும், அவன் வந்த கயிலாய பின்னர் ஆலயத்தை நாதனும் நிர்வாகம் செய்தார்கள். அவர்கள் பரம்பரையைச் சேர்ந்த இணையிலான் நல்லூர் இராசதானியில் இருந்து பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் தனது குதிரையில் வந்து குதிரையை ஆலயத்தின் பக்கமாக உள்ள பலவகை பூசைக்குரிய பூக்களைக்கொண்ட பூந்தோட்டத் திற்கு அருகே வைத்துவிட்டு கட்டி சிவகாமியைத் தரிசித்துச் செல்வது வழக்கம்.

அன்றைய தினம் மாலை நேரம் சிவகாமி அன்னைக்கு விசேடமான பூசை நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. இணை யிலான் தனது பிரயாணத்திற்குக் கூட்டிச் செல்வதற்காக தயார் செய்த மாதங்கன், மாதுளன், கோடன், ஆரமுதன், வேதநாயகன், ஏகலைவன் ஆகிய ஆறு வீரர்களோடு குங்கிலியனாரின் விருப்பத்திற்கிணங்க இணையிலானின் நண்பன் வத்சாங்கனும் அக்குழுவில் அடங்கியிருந்தான். அவர்களைவிட குங்கிலியனாரும், அரண்மனையைச் சேர்ந்த பிரமுகர்கள் சிலரும், இணையிலானின் தாய் அன்னபூரணியும், சகோதரி மாதவியும் மற்றும் அயலில் உள்ள சிலரும் அங்கு வழிபட வந்திருந்தார்கள்.

கூட்டத்தோடு கூட்டமாக அங்கு அமைச்சரின் மகன் விருத்த கனின் ஒற்றன் செம்பியனும் வந்திருந்தான். விருத்தகன் தனதுதகப்பன்மந்திரியாருக்குத்தெரியாதவாறுஒற்றன்செம்பிய னுக்கு ஒரு திட்டத்தை அங்கு நிறைவேற்றும்படி, கூறி இருந்தான். அதன் பிரகாரம் ஒற்றன் செம்பியனும் கோயிலுக்கு வந்து சகலவற்றையும் அவதானித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அடுத்த கிராமத்தில் இருந்து இணுவிலானின் கோயில் பூசைக்கு எப்படியாவது அவனுடைய தாயார் வருவாரென்றும் கோயில் பூசை முடிந்ததன் பிற்பாடு இணையிலானின் தாயார் திரும்பப் போகும்போது தாயாரை வாளால் வெட்டிக் கொன்று விடவேண்டும் என்பதே விருத்தகனின் திட்டம். அதற்காகவே செம்பியன் மூலமாக மூரியன் என்பவனையும் தனது திட்டத் திற்கு பயன்படுத்த அங்கு அனுப்பியிருந்தான்.

இணையிலானின் தாயார் இறந்துவிட்டாரேயானால் இணையி லானின் மாந்தைப் பிரயாணம் தடைபட்டுவிடும். இதனைக் காரணமாக வைத்து தான் மாந்தை பயணத்தை மேற் கொள்ளலாம் அதன் மூலம் அரசரின் நன்மதிப்பைப் பெறலாம், அதைத்தொட்டு கோதை நாச்சியாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டு அரசகுடும்பத்தில்ஒருவனாகலாம்என்றஎண்ணத்தில் மந்திரியாருக்குக் கூடத் தெரியாது இப்படி ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டிச் செயற்படுத்தலானான்.

பூசை முடிந்ததும் இணையிலான் தான் தெரிவு செய்துள்ள ஏழு வீரர்களையும் குங்கிலியனாருக்கு அறிமுகம் செய்து ஒவ்வொருவரின் பின்புலத்தையும் வைத்தான். கேட்டு அறிந்து கொண்ட குங்கிலியனார் அந்த ஏழு வீரர்களில் கோடனைப் பற்றிக் கூடுதலாக விசாரித்தார். ஒருவரான மேலும் இணையிலானின் நண்பன் வத்சாங்கனைத் தனியாக அழைத்து, இணையிலானை மிகவும் கவனமாக அவனின் நிழல் போலக் கவனித்துக்கொள் என்று கூறிவிட்டு இணையிலானின் தாய் அன்னபூரணியையும், சகோதரி மாதவியையும் சந்தித்துச் சிறிது உரையாடி விட்டுப் பல்லக்கில் ஏறிச் சென்றார்.

இருள் சற்று படர ஆரம்பித்தது, இணையிலான் தனது படை

சற்று பேசிவிட்டு பின், வீரர்களுடன் தனது நண்பன் வத்சாங்கனுடன் வீட்டுக்கு இரவு உணவிற்கு வருவதாகவும் கூறித் தாயையும் சகோதரியாரையும் அனுப்பிவைத்துவிட்டு, அருகில் இருந்த கோவலூர் பேராயிரவர் சந்ததியினர் வழி வழியாக வாழ்ந்து வந்த சற்று இடிந்து போயிருந்த மாளிகையின் ஒரு பக்கமாக இருந்த மண்டபத்தில் தனது சிறு படையுடன் மாதோட்டத்திற்குப் போகின்ற பயணத்தைப் பற்றி கலந்து பேசினான்.

இணையிலானின் தாயாரும் சகோதரியாரும் இரவு நெருங்கும் வேளையில் தங்கள் வீட்டுக்குப் போக முற்பட்ட போது மழை அறிகுறியும் தெரிந்தது. வருவதற்கான அவர்கள் அடுத்த கிராமத்தில் வசித்து வருவதால் சற்று தூரம் நடந்து போக வேண்டும். போகும் பாதையும் சீராக இருப்பதில்லை. சில இடங்களில் பனைக் கூடல்களினூடாக ஒற்றையடிப் பாதை யிலும் போக வேண்டியிருந்தாலும் அவர்களுக்கு மிகவும் இருந்தபடியால் பழக்கப்பட்டதாக இலகுவில் சிவகாமி அம்மன் கோயிலுக்கு வந்து போவார்கள். பொழுது சாய்ந்து கொண்டிருந்ததாலும் மழை வருவது போல இருந்ததாலும் அவசர அவசரமாக இணையிலானின் தாய் அன்னபூரணியும், சகோதரி மாதவியும் வேகமாக நடக்க முற்பட்டார்கள். ஒன்றிரண்டு மின்னல் கீற்றுகள் வானத்தில் ஆங்காங்கே தோன்றி மறைந்தன.

கோயிலை விட்டுச் சற்று தூரமாக இருவரும் வந்து கொண்டிருந்தபோது பின்னால் திடீரென்று குதிரையில் மூரியன் வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் கையில் ஒங்கியபடி நீண்ட வாளொன்று இருந்தது. அவ்வேளையில் பாதையில் எவரின் நடமாட்டமும் இருக்கவில்லை.

நடந்து போய்க்கொண்டிருந்தவர்களின் பின்னர் குதிரைக் குளம்புகளின் ஓசை கேட்டு, இணையிலான்தான் வருகிறான் என்று நினைத்து அன்னபூரணி அம்மா திரும்பிப் பார்த்தாள். அப்போது அவளை நோக்கி நெருங்கி வந்த, மூரியன் ஒங்கி

டுணையிலான்

வாளை வீச முற்பட்ட போது, வானில் இருந்து பெரும் இடி முழங்கியது. அவ்வளவுதான் 24 முழக்கத்தின் சத்தத மிரண்ட தினால் குதிரை பயத்தோடு (முன் கால்களைத் தூக்கியபடி கடுமாறி அன்னபூரணி அம்மாவைத் தள்ளி விழுத்திவிட்டு ஆரம்பித்தது. QL அதேவேளை, மூரியன் ஒங்கிய வாளானது சரிந்து அவன் துடையைப் பதம் பார்த்து அப்படியே குற்றி நிற்க, குதிரை தொடர்ந்து நிற்காது ஒடியது.

கணப்பொழுதில் நடந்து முடிந்த சம்பவத்தால் திடுக்குற்று, ஒடும் குதிரையைப் பயத்துடனும் கோபத்துடனும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மாதவி தரையில் விழுந்த தாயைத் தூக்கி, ஆடையில் ஒட்டியிருந்த சருகுகளைத் தட்டி விட்டவாறே, "யாரிந்தக் குதிரைக்காரன்? மிரண்டு போன குதிரையை அடக்க முடியாது ஒடுகிறான். நல்ல வேளை பலமாக அடிபட மூரியன் ഖിல്லை" என்றாள். அவள் வாளோடு ஒங்கிய வந்ததையோ, அவன் தாயை வெட்டுவதற்கு முயன்றதையோ காணவில்லை. அதனால் குதிரையின் மீதிருந்து அவ்வழியாக வந்த ஒருவனின் குதிரையானது அங்கு கேட்ட இடி முழக் கத்தின் ஒசையால் மிரண்டு ஒடும்போது தாயைத் தள்ளிவிட்டு ஒடியதாக நினைத்தாள்.

அம்மாவிற்குப் பெரிதான அன்னபூரணி இல்லா காயம் விட்டாலும் காலில் சற்று வலியாக இருந்ததால் இடது காலை ஒரு பக்கமாகத் தாங்கித் தாங்கி மெதுவாக நடக்க, இருவரும் பனந்தோப்பு வழியாகச் செல்லுகின்ற ஒற்றையடிப் பாதை வீடு யூடாக சென்றடைந்தனர். அன்னபூரணி அம்மாவின் கணவர் உடுவையூரில் பிரதம நெற் பயிர் செய்கைக்காரர். அவரது அரிசியை வாங்குவதற்கென்று கண்டி இராச்சியத்தில் இருந்துகூட வியாபாரிகள் மூலையில் சந்தை கூடும்போது வந்து மொத்தமாக வாங்கிச் செல்வார்கள்.

இணையிலான் அரண்மனையில் தளபதியானதில் இருந்து பெற்றோரைத் தன்னுடன் வந்து அரச மாளிகையில் தங்குமாறு பல தடவை கேட்டபோதும், அவர்கள் தாங்கள் வாழும் இருப்பிடத்தில் இருந்தும் பொன்விளையும் மண்ணை விட்டும் எங்கும் போகப்போவது இல்லை என்று பிடிவாதமாகக் கூறி விட்டார்கள்.

சற்று நேரம் கழித்து இணையிலானும் வத்சாங்கனும் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களுக்கு நடந்த விடயத்தை இணையி லானின் சகோதரி மாதவி எடுத்துக் கூறினாள். இணையிலான் தாயாரின் கால்களை மெதுவாக வருடிப் பார்த்துவிட்டு, "பெரிதாக ஒன்றும் இல்லை போலத் தெரிகிறது. இருந்தாலும் ஒரு தடவை வைத்தியரைப் போய் பாருங்கள், அந்தக் குதிரைக் காரன் யாரென்று தெரியவில்லை, நல்ல வேளை இந்த அளவோடு முடிந்ததே. எதற்கும் இனி இருண்ட பிறகு எங்கும் போய் வரவேண்டாம். எங்களை நாங்கள் தான் கவனிக்க வேண்டும்" என்றான்.

"வைத்தியரிடம் போக வேண்டியதில்லை, விடிந்ததும் தோட்டத் தில் இருந்து இலந்தை இலை பறித்துக்கொண்டு வந்து மஞ்சள் தூளோடு சேர்த்து அரைச்சுக் கட்டிவிட்டால் சரியாகப் போய்விடும்,"

"வத்சாங்கா, சுகமாக இருக்கிறாயா? உங்களை இந்தப் பக்கம் பார்த்து நெடு நாட்களாகி விட்டது மனைவி எப்படி இருக்கின் றாள்?" என்று வத்சாங்கனை விசாரித்தவர் "பிள்ளை மாதவி, அவர்களுக்கு உணவைப் பரிமாறு, நேரமாகிறது. இரவில் அவர்கள் தூரம் போகவேண்டும், இருண்டதன் பிறகு குதிரை யில் வீடு போவதில் மிகவும் அவதானம் தேவை. வழிகளும் சீராக இல்லை" என்று மாதவியைப் பார்த்துக் கூறினார். அதைக்கேட்டு இணையிலான் வத்சாங்கனை நோக்கினான். வத்சாங்கன் தனக்குள் சிரித்துக்கொண்டான்.

மாதவி மாடத்தில் இருந்த இரண்டு விளக்குகளையும் தூண்டிவிட்டு, இலையில் உணவைப் பரிமாறினாள்.

இலையின் முன் இணையிலானும் வத்சாங்கனும் உட்கார்ந்து

உண்ண ஆரம்பித்ததும், இணையிலான் தகப்பனாரையும் அருகே அமர்ந்திருந்த தாயாரையும் பார்த்து, "ஒன்று கூற மறந்துவிட்டேன். அரசர் என்னை மாதோட்டத்திற்குச் செல்வதற்குப் பணித்திருக்கிறார்" என்றான். தாயும் தந்தையாரும் ஒரே நேரத்தில், "என்ன மாதோட்டத்திற்கா?" என்று வியப்புடன் கேட்டனர்.

"ஒ.. முத்துக் குளிக்கப் போறீங்களா?" மாதவி பரிகாசத் துடன் கேட்க, "இல்லை அரசியல் சம்பந்தமாகப் போகவிருக் கிறேன், என்னுடன் வத்சாங்கனும் கூட வருகின்றான், இன்னும் இரண்டு மூன்று தினங்களில் புறப்படவேண்டும். அதற் காகத்தானே இன்று அம்மன் ஆலயத்தில் பூசை நடந்தது. அதற்குத்தான் உங்களை அழைத்திருந்தேன்" என்றான்.

"ஒ.. இப்பதான் புரிகிறது, அதற்குத்தான் குங்கிலியரும் வந்திருந்தார், நீ இன்று கோயிலுக்கு வரக்கூறி அழைத்ததும் எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை, நானும் மாதவியும் வந்திருந் தோம். நீங்கள் போய் வர எவ்வளவு தினங்களாகும்?" என்று தாயார் கேட்டு முடிக்க, மாதவி "அண்ணா மாதோட்டம் போகிறீர்கள், கவனமாகப் போய் வாருங்கள், இப்படித்தான் எங்கள் பரராசசேகர மன்னரும் அன்று அங்கு சென்று வரும் போது தான் கையோடு தனது மூன்றாவது அரசியாக மங்கத்தம் மாவைக் கூட்டி வந்தார். ஞாபகம் இருக்கிறதா?" என்று சிரித்துக் கொண்டு கூறினாள். "மெதுவாகப் பேசு, யார் காதிலாவது விழப் போகிறது" என்று தாயார் மாதவியைக் கடிந்து கொண்டாள்.

இணையிலானும் வத்சாங்கனும் சற்று நேரம் இருந்து விட்டுப் புறப்படும் போது, தாயார் மெதுவாக எழுந்து வந்து இருவருக்கும் நெற்றியில் விபூதி பூசிவிட்டு அண்ணாந்து நோக்கி, இருவரது பயணமும் வெற்றிகரமாக நடந்தேற வேண்டும் என்று வழிபட்டு விடை தந்தாள்.

23. மாந்தோப்பில் கனிந்த காதல்

கடல் போன்ற நீண்ட நீலமயமான வான்பரப்பில் முகில் கூட்டங்களோடு சேர்ந்து வெண்ணிலவும் நீந்திக் கொண்டிருந்தது. அந்த அமைதியான தூலில் குளம்புச் சத்தங்கள் மட்டும் மாறிமாறி ஒலிக்க, உயர்ந்து பரந்த பெரும் மரங்களிற்கூடாக இருந்த பாதை வழியாக குதிரைகள் இரண்டும் போய்க்கொண்டிருந்தன. அவ்வப்பப் போது முகில்களை விலக்கி வெண்ணிலவு குதிரைகளின் பாதைக்கு ஒளியூட்டிக் கொண்டிருந்தது.

"நண்பாதூரத்தேஇசைகேட்கிறதேஉன் காதில் விழுகிறதா?" என்று வத்சாங்கன் அருகில் குதிரையில் வந்து கொண்டிருந்த இணையிலானைப் பார்த்துக் கேட்டான். "குதிரைகளின் குளம்புச் சத்தங்களில் தெளிவாகக் கேட்காவிட்டாலும் அந்த நாதஸ்வர இசை இலேசாகக் கேட்கிறது" என்றான்

"ஓ.. நாதஸ்வரமா?" வத்சாங்கன்" ஆமாம், இந்த நேரத் திலும் யாரோ பயிற்சி செய்கின்றார்கள் போலத் தெரிகிறது, இதனைக் கற்றுக்கொண்டு இசைப்பது ஒன்றும் இலேசான காரியமல்ல, இதில் பெரும் வரலாறே அடங்கியிருக்கிறது தெரியுமா?" இணையிலான்.

"வரலாறா?" வியப்புடன் வத்சாங்கன் இணையிலானை நோக்கினான்.

"ஆமாம், நாதஸ்வரத்திற்கென்று ஒரு வரலாறே இருக்கிறது. பலருக்கு இதைப் பற்றித் தெரிவதில்லை, நான் திண்ணைப் பள்ளியில் படிக்கும் பொழுது, அந்தத்தெருவில் கோதண்ட பாணி என்னும் ஒருவர் காலை வேளைகளில் சாதகம் செய்வார். அதைக்கேட்டு, நீண்ட அந்தக் குழலில் இருந்து செவிக்கு இதமான இசை எப்படி வருகிறது என்பதை குருவிடம் கேட்டபோது அவர் விளக்கமாகக் கூறினார். அது இப்பவும் என் மனதில் இருக்கிறது, கூறுகிறேன் கேள்.

நாதஸ்வரம் என்பது ஆச்சா மரத்தினால் செய்யப்பட்ட ஒரு

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org மங்கலமான துளைக்கருவி வகையைச் சேர்ந்த ஒர் இசைக் கருவியாகும். இது நாதசுவரம், நாதசுரம், நாகசுரம், நாகஸ்வரம், நாயனம் எனப் பலவேறு வகையாக அழைக்கப்படுகிறது.

இது நாகத்தைத் தெய்வமாகப் பூசித்த நாகரினால் பயன் படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பொதுவாக இலங்கையில் வாழ்ந்த நாகர்களின் வாத்தியம் இது எனவும் கொள்ளலாம்.

நாக உருவத்தைப் போன்று நீண்டிருந்ததின் காரணமாகவும் இந்தக் கருவிக்கு நாகசுவரம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். காலப்போக்கில் இதனுடைய இனிமையான நாதம் காரணமாக இது நாதஸ்வரம் எனப்பட்டது எனலாம்.

நாதஸ்வரத்தில் ஏழு விரல் துளைகளும், ஐந்து கூடுதல் ஒட்டைகளும் போடப்பட்டிருக்கும். ஐந்து கூடுதல் ஒட்டை களையும் தேவையான பொழுது பயன்படுத்திக்கொள்ள மெழுகு கொண்டு அடைக்கப்பட்டிருக்கும்.

நாதஸ்வர இசைக்கருவியில் இசை உருவாவதற்கு ஒரு விதப் புற்களாலான சீவாளி (நாதஸ்வரத்தில் காற்றை உட்செலுத்தி ஊதுவதற்கு உதவுவது) மற்றும் நாதஸ்வரக்குழலில் அமைந் திருக்கும் துளைகள் காரணமாகின்றன. சீவாளியில் அமைந்தி ருக்கும் மெல்லிய இடைவெளியில் வாயிலிருந்து காற்று அனுப்பப்படுகிறது. இதனால் சீவாளியினால் அடிப்படை சுரம் உருவாக்கப்படுகிறது. நாதஸ்வரக்குழலில் இருக்கும் துளை களைப் பயன்படுத்தி நாதஸ்வரக்குழலிலுள் இருக்கும் துளை களைப் பயன்படுத்தி நாதஸ்வரக்குழலினுள் இருக்கும் துளை அளவு மாற்றியமைக்கப்படுகிறது. இதன் விளைவாக காற்று பலவித சுர, நாத வேறுபாடுகளைக் கொண்ட இசையாக மாறுகிறது.

"காலையில் பூபாளம், பௌனி, மலையமாருதம் மற்றும் உச்சி வேளையில் முகாரியும், பூரண சந்திரிகாவும் மாலை நேரங் களில் சங்கராபரணமும், பைரவியும் இசைக்கப்படும். அதே போல விழாக்காலத்தில் நாட்டை ராக ஆலாபனையைத் தொடர்ந்தே இறைவனின் புறப்பாடு நடைபெறும். சில திருக்கோயில்களில் இன்ன இன்ன ராகங்களைத்தான் வாசிக்க வேண்டும் என்ற நியதியும் உள்ளது."

"நண்பா, இவ்வளவு விடயங்களையும் தெரிந்து வைத்திருக் கிறாய், உண்மையில் நீ பெரிய அறிவாளி தான்."

"இதில் என்ன இருக்கிறது அன்று கற்றதை இன்று உனக்குக் கூறினேன், அதேபோல நீயும் இதனை மற்றொருவருக்குக் கூறுவாய்தானே" இணையிலான் சிரித்துக்கொண்டு கூறினான்.

"நீ கூறியது அனைத்தையும் மனதில் வைத்து என்னால் கூற முடியாது, இப்பவே நீ கூறியதில் பாதியை மறந்துவிட்டேன். என்ன இருந்தாலும் உனக்கு ஞாபகசக்தி அதிகம்தான்" என்று கூறிக்கொண்டிருக்கும்போது, இரண்டு குதிரை வீரர்கள் தீப்பந்தங்களோடு வந்துகொண்டிருந்தார்கள். வேகமாக அவர்கள் அருகில் நெருங்கும்போது, கையசைவினால் அவர் களை நிறுத்தி அவர்கள் எங்கே அவசரமாகப் போகிறார்கள் என்றுகேட்க"புளியடிவயிரவர்கோயில்பக்கமாகஒருகுதிரையில் வந்துகொண்டிருந்த ஒருவன் கத்தியால் வெட்டப்பட்டு இறந்துபோயிருக்கிறானாம் கேள்விப்பட்டுப் போய்க்கொண்டி ருக்கிறோம்" என்று கூறிக்கொண்டே போனார்கள்.

"என்ன? இந்த நேரத்தில் வாள் வெட்டினால்.. நம்பமுடிய வில்லை வத்சங்கா, வா போய்ப்பார்த்து வரலாம்" என்று இணையிலான் குதிரையின் கடிவாளத்தை இழுத்துத் திருப்ப முயன்றபோது,

"நண்பாபொறு அவசரப்படாதே, உனக்கு அதிக கால அவகாசம் இல்லை, தமிழினி உனக்காக அவள் வீட்டுக்குப் பின்னர் இருக்கும் மாந்தோப்பில் காத்திருப்பாள். ஏற்கனவே உனது வீட்டில் தாமதமாகிவிட்டோம், நாளை மறுநாள் மாதோட்டம் போக வேண்டும், எனவே நீ சென்று தமிழினியைப் பார் , நான் புளியடி வயிரவர் கோயில் வரை சென்று விபரம் அறிந்து வருகிறேன்" என்று கூறினான்.

"நான் போகவேண்டும், என்ன நடந்தது, இறந்தது யார் என்பதை அறிய வேண்டும்" என்று இணையிலான் கூற,"

"நண்பா, நீ அங்கு சென்று என்ன செய்யப்போகிறாய், உன்னால் தற்போது ஆவது ஒன்றும் இல்லை, ஏற்கனவே அவன் இறந்துவிட்டான் போலத் தெரிகிறது, உனது இரண் டாவது மூன்றாவது_{ஞ்}தனுபதிகளில் _{outer}ரோ ஒருவன் பார்த்துக் ^{noolaham.org} aavanaham.org

டுணையிலான்

கொள்வான். நீ சென்று வா, தமிழினியைச் சந்திப்பதற்கு நாளை சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமோ தெரியவில்லை, நீ புறப்படு நான் சென்று பார்த்து வருகிறேன்" என்று கூறிக்கொண்டு வத்சாங்கன் குதிரையில் வேகமாக அங்கிருந்து சென்றான்.

காதலர்களைப் பார்ப்பதற்கு ஆவலுடன் வெண்ணிலவும் முகிலைச் சற்றுத் தள்ளி எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. தமிழினியின் வீட்டின் பின்புறமாக இருந்த மாஞ்சோலையில் தமிழினி காத்திருந்தாள். பால் போன்ற வெண்ணிலா பளிங்கு போன்ற அவள் உடலில் பட்டுத் தெறித்து மாம்பழம் உண்ண வந்த வௌவால்களைத் தடுமாற வைத்தது. அருகேயிருந்த குளத்தில் இருந்த அல்லி மலர்கள் தமிழினியின் அழகு சிந்தும் வதனத்தைப் பார்த்து மலர்வதா? அல்லது நிலவைப் பார்த்து மலர்வதா என திக்குமுக்காடின.

குதிரையை விட்டு இறங்கி, அதனை ஒரமாக விட்டு விட்டு அங்கும் இங்கும் பார்த்தவாறு மெதுவாக நடந்து வந்தான் இணையிலான். வீட்டின் பின்புறமாக இருந்த மாந்தோப்பில் சந்திப்பதாகத் தமிழினி தனது தோழி மூலம் இணையிலானிடம் தெரிவித்திருந்தாளே தவிர, வேறு எந்த அடையாளமும் கூற வில்லை. ஆனாலும் விண்ணிலிருந்து வெண்ணிலவு போர்த்த மண் தரையில் இன்னொரு நிலவாக ஒளிர்ந்த தமிழினியை அத்தோப்பில் கண்டுகொள்வது கடினமாக இருக்கவில்லை.

தன்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த இணையிலாலைப் பார்த்து அவனைச் சீண்டிப் பார்க்கும் எண்ணத்துடன் சற்றுக் கோபமாக ''நான் எவ்வளவு நேரமாகக் காத்துக் கொண்டிருக் கின்றேன் தெரியுமா?" என்றாள் தமிழினி.

"நான் என்ன செய்யமுடியும்? குறிப்பாக நீ இருக்கும் இடம் தெரியாதபோது, வானத்தில் இருக்கும் நிலவிற்கும் உனக்கும் வேற்றுமை தெரியாத நிலையில் எங்கெல்லாமோ தேடி அலைந்து ஒரு மாதிரி இங்கு வந்து சேர்ந்தேன்" என்று சிரித்துக் கொண்டு கூறினான்.

"ஒ.. என்னை வெறும் நிலவிற்குத்தான் ஒப்பிடுகின்றீர்களா? பொன்னே, புது மலரே, பொங்கிப் பெருகி வரும் மகாவலி ஆறே, சங்கத்தமிழ் காவியமே என்றெல்லாம் வர்ணிப்பீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் நீங்கள் அடிக்கடி தேய்ந்து போகும் நிலவோடு நிறுத்திக் கொண்டீர்களே என் நினை வெல்லாம் சோர்ந்து போய் விட்டதே" வேடிக்கையாகக் கூற,

"தமிழ், உன்னை உன் அழகை வர்ணிப்பதற்குத் தமிழில் வார்த்தைகளே இல்லை"

"ஏன், சிங்கள மொழி இருக்கிறதே தேடிப் பார்க்கலாமே" "தமிழ், உன் குறும்புத்தனத்திற்கு அளவே இல்லையா? காதலுக்கு மொழியே தேவையில்லை என்று கூறுகிறார்களே" "ஆமாம், காதலென்று வந்துவிட்டால் இப்படித்தான் அன்பிற்கு உண்டோ அடைக்கும் தாழ் என்றும் கூறுகிறார்களே அது தெரியாதா."

"ம்.. கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்."

"இல்லாமலா வீட்டில் எவருக்கும் தெரியாது இந்த இரவு வேளையில் இரகசியமாக வீட்டுக் கதவின் தாழ்ப்பாளைத் திறந்து உங்களைச் சந்திக்க வந்திருக்கிறேன்"

"ஆம், உன்னிடம் கேட்க வேண்டும் என்று இருந்தேன், நான் உன்னைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டு உனக்குச் செய்தி அனுப்பியதற்கிணங்கி ஏன் இப்படி இந்த நேரத்தில் இந்த இடத்தில் உன் பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் என்னைப் பார்ப்பதற்கு முடிவு செய்தாய்? இங்கு என்னை வருவதற்கு செய்தி அனுப்பினாய்?" வியப்புடன் கேட்டான்.

"எல்லாம் இந்தச் சங்ககாலப் பாடல்களைப் படித்ததன் விளைவுதான், காதலின் நெளிவு சுளிவுகளை தமிழில் எவ்வளவு அழகாக வடித்திருக்கிறார்கள் தெரியுமா?"

"சங்ககால இலக்கியங்களில் வீரத்தைப் பற்றி மட்டுமே படித்திருக்கிறேன், கேட்டிருக்கிறேன்."

"அது என்னை வர்ணிப்பதில் இருந்த<mark>ே</mark> எனக்குத் தெரிகிறது, உங்களுக்கு வீரத்தை மட்டுமே தெரிந்திருக்கிறதெ<mark>ன்</mark>று."

"இல்லை காற்றில் ஏறியே விண்ணையும் சாடுவோம் பெண்கள் கடைக்கண் பார்வையில் என்பதை கவிஞர் ஒருவர் கூறியிருப்பது தெரியும்."

"நான் கடைக்கண் பார்த்தால், என் கண்ணில் கோளாறு என்றும் நினைப்பீர்கள்."

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org an Web

"சரி, வேடிக்கையை விடு. உன் பெற்றோர்க்குத் தெரியாது எப்படி இங்கு வந்தாய், உன்னைத் தேட மாட்டார்களா?"

"இல்லை தேட மாட்டார்கள் அவர்கள் பருத்திப் பயிர்ச் செய்கை பூர்த்தியானதை முன்னிட்டு எங்கள் குலதெய்வமான விளாத்தியடிப் பக்கமாக உள்ள கிணற்றடி வயிரவருக்கு இரவுப் பொங்கல் படையல் செய்யப் போயிருக்கிறார்கள். தம்பி தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்"

"சரி தமிழ், நான் ஒரு விடயம் கூற வேண்டும்."

"என்ன கூறப்போகிறீர்கள்? கூறுங்கள்."

"நான் மாதோட்டம் சென்று வர வேண்டும்."

"என்ன? மாதோட்டத்திற்கா? ஏன் முத்துக்குளிக்கவா? முத்தெடுக்கவா? இல்லை முத்து வாங்கவா?" மீண்டும் குறும்பாகக் கண்ணைச் சிமிட்டியவாறு, கேட்டாள்.

நிலவொளியில் சிப்பியான இமைகள் மூடி மூடித் திறக்க, தமிழினியின் முத்தான விழிகள் இரண்டும் அசைந்தபோது, அவை இணையிலானின் இதயத்தைப் பிசைந்தன, மோகத்தில் குழைந்தன, உணர்வுகள் தடுமாற தன்னை மறந்து,

"உலகெங்குமே தேடினாலும் கிடைக்க முடியாத, விலை மதிக்க முடியாத முத்தொன்று என் முன்னே இருக்கும்போது வேறெந்த முத்தைத் தேடப் போகிறேன்" என்றவாறே கைகளை நீட்டியவாறு அவளை நெருங்கியபோது அவள் சற்றுப் பின்வாங்கி விலகி நின்றாள்.

"முத்தைத் தொட்டுப் பார்த்துத்தான் வாங்குவீர்களோ? இந்த முத்தொன்றும் விற்பதற்கல்ல" என்று தலை சாய்த்துத் தரை பார்த்து நாணத்துடன் கூறினாள்.

"நிலவையும் நெருங்க முடியவில்லை, முத்தையும் தொட முடியவில்லை" என்று நினைத்துக் கொண்டு, "இல்லை, அரசரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கியே நான் மாதோட்டம் செல்ல இருக்கிறேன்."

"ஒ, அரசர் கட்டளையா?"

"அப்படி இல்லை, ஒரு முக்கியமான விடயமாகவே என்னை அனுப்புகிறார்."

"அவ்வளவு முக்கியமான விடயமானால் அவரே அங்கு போகலாமே. ஆனால் அவர் போகமாட்டார். ஏன் தெரியுமா? தந்தையார் பரராச மன்னர் முன்பு அவருடைய ஒரு தடவை மாதோட்டத்திற்கு முத்து வர்த்தகவரி விடயமாகச் சென்றபோது தான் அங்கிருந்து ஒரு பெண்ணை ஆசைப்பட்டுக் கையோடு கொண்டு வந்து அந்தப்புரத்தில் மூன்றாவது இராணியாக்கினார், இல்லையா?"

"தமிழ், இதைப்பற்றி என் தங்கையே என்னிடம் கூறிப் பரிகாசம் செய்தாள். அதை விடு அது அரசருடைய சொந்த வாழ்க்கை பற்றியது, முடிந்து போன சம்பவம். நான் வேறொரு பெரும் ஏற்றுக்கொண்டு தான் பொறுப்பை செல்லப் அங்கு போகிறேன்."

"அரச கருமம் போகத்தான் வேண்டும் ஆனால் அவ்வளவு தூரம் தனியாகவா போகப் போகிறீர்கள்?"

"இல்லை, என்னோடு சில வீரர்களும் வருகிறார்கள் அதுமட்டு மல்ல என்னோடு வத்சாங்கனையும் கூட்டிப்போகின்றேன்."

"ஒ.. நீங்கள் ஒரு சிறிய படையோடு போகின்றீர்கள், எனவே இது அரசருடைய ஒரு பெரிய திட்டமாக இருக்க வேண்டும், நீங்கள் நிச்சயமாக அரசருடைய வேண்டுகோளை வெற்றி கரமாகச் செய்து முடிப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது, ஆமாம், எப்ப புறப்படப் போகிறீர்கள்?"

"இன்னும் இரண்டு தினங்களில் போகவேண்டும்."

இரண்டு தினங்களிலா?" தமிழ் "என்ன? ஏக்கத்துடன் இணையிலானை நோக்கினாள்.

"ஆமாம், பகலும் இரவுமாகப் பயணம் செய்து போகவேண்டும். இரவு வேளையில் நிலா வெளிச்சத்தில் பயணம் செய்வது இலகுவாக இருக்கும். மேலும் பயணத்தைப் பிற்போட்டால் பின்னர் தேய்பிறை நெருங்க நெருங்கப் பயணம் செய்வது கடினமாக இருக்கும்."

"உண்மைதான், நீங்கள் உடனே போகத்தான் வேண்டும். சரி, நீங்கள் சென்று வர எவ்வளவு நாட்களாகும்."

"இப்போது எவ்வளவு நாட்களாகும் என்று கணக்கிட்டுக் இருபது பத்து நாட்களாகும் அல்லது கூற(முடியாது, நாட்களானாலும் ஆகலாம்." Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

"ஐயோ, அவ்வளவு நாட்களாகுமா?" தத்தளிக்கும் குரலில் வேதனையுடன் அவள் வார்த்தைகள் விம்மின.

"தமிழ், உனது சகோதரிதான் என்னோடு கூட வரப்போகிறாளே." "என்ன? என் சகோதரியா? என்ன கூறுகிறீர்கள்?"

"ஒன்றுமில்லை, வானிலே என்னோடு தொடர்ந்து வரப்போகும் வெண்ணிலவைத்தான் உன் சகோதரி என்று குறிப்பிட்டேன்."

"ம்.. இருந்தாலும் உங்களைப் பார்க்காது, பேசாது எப்படி இருக்க முடியும், அதுவும் அவ்வளவு தூரம் உங்களை விட்டு விட்டு" என்று கூறியவாறு இணையிலானை நெருங்கினாள்.

அருகே நெருங்கிய தமிழை இணையிலான் அப்படியே வாரி அணைத்தான். நடக்கப்போவதை முன்கூட்டியே அறிந்து கொண்டது போல, வெண்ணிலா நாணத்துடன் மேகத்திற்குள் தன்னைப் புதைத்துக் கொண்டது.

"இச் இச்" என்ற முத்த ஓசையைக் கேட்டு முத்தியிருந்த மாங்காய்கள் உணர்ச்சி பொங்க கனிந்து பழுத்தன. கனியைக் கடிக்க வந்த வௌவால்களும் மாங்கனியை மறந்து தம் துணையைத் தேடிக்கொண்டன. காற்றுப் புகாதவாறு இணைந்த உடலோடு இதழ்கள் உரசிக் கவ்விக் கொண்டன.

கட்டியிருந்த குதிரை இலேசாகக் கனைத்தது. தூரத்தே அதே வேளை, மரத்தின் பின்னர் மறைந்து நின்ற உருவம் ஒன்று இருண்ட மரங்களுக்கூடாக அங்கிருந்து விரைந்து சென்றது. புத்தம் புது உணர்வைச் சித்தம் சிலிர்க்க கண்மூடி அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தவர்களின் கண்களுக்கு அந்த உருவம் அசைந்து சென்றதும் தெரியவில்லை. துணையைக் நின்ற கோட்டான் தவித்து காணாது ஒன்று எழுப்பிய மெய்மறந்து தழுவிக்கொண்டிருந்த சத்தத்தில் உடல்கள் பிரிந்து கொண்டன.

எதிர்பாராத உணர்ச்சியில் முகிழ்த்த இன்பத்தில் உறைந்து போன மௌனத்திலிருந்து இருவரும் கண்களால் அவர்கள் உள்ளத்தின் அடிவரை சென்று நாளை விருட்சமாக வளரப் போகும் அன்பிற்கு வித்திட்டனர். இணையிலான் அந்த மௌனத்தைக் கலைத்து, "தமிழ், நேரமாகிறது. நான் போகவேண்டும் போகவா?" என்றான். தமிழினி உடனே தன் மென்விரல்களால் அவன் வாயைப் பொத்தியவாறு "போய் வரவா? என்று கேளுங்கள் என்றாள். "ம், சரி வருகிறேன், இப்ப சரிதானே" என்றான்.

"உங்களின் நெற்றியில் இட்டு விட என்னிடம் திருநீறு இல்லை" என்றவள், சற்றுக் குனிந்து தரையில் இருந்த மண்ணை விரல்களால் தொட்டு, அவன் நெற்றியில் பூசியவாறு, "இது எங்கள் புனித பூமி, பல சித்தர்கள் வாழ்ந்த பூமி, பல ஞானி களின் பாதம் பட்ட பூமி, அப்படிப்பட்ட பூமியின் மடியில் விளைந்த மண் எங்களின் கண். அதுமட்டுமல்ல இந்த மண் உங்கள் உயிரும் கூட என்று நீங்களே கூறியிருக்கிறீர்கள், எனவே, உங்கள் முயற்சியில் வெற்றி பெற்று விரைவில் நிலவு உங்களோடு பயணம் வாருங்கள், அந்த செய்து வருவாள், போய் வாருங்கள்" கொண்டே என் று அவன் கரங்களை எட்டிப் பிடித்துத் தனது ஒற்றிக் கண்களில் கொண்டாள்.

அரும்பி வழிந்த கண்ணீர் விரல்களை அவள் கண்களில் ஈரமாக்குவதை உணர்ந்த இணையிலான். "தமிழ், நிலவிற்கு முன் அடுத்த பூரண விடுவேன், நான் வந்து கலங்காதே" என்று கூறத் தமிழினி பிரிவுத் துயரைத் தாங்க தனது வாயினை ஒரு கையால் பொத்தி (முடியாதவளாகத் இதழ்களினூடாக வெடிக்கத் துடிக்கும் விம்மலைத் தடுத்துக் கொண்டு அங்கிருந்து ஒடிச் சென்றாள். ஆங்காங்கே முகில் சிந்திய பனித்துளிகள் மாந்தளிர்கள் மீது பட்டுத் தெறித்தன.

24. கசந்த காதலால் விளைந்த கொடூரம்

விடிந்ததும் ஒரே பரபரப்பாக இருந்தது. புளியடிகோயில் பக்கமாக ஒருவன் இரத்தக் காயங்களுடன் இறந்துள்ளான் என்ற செய்தி எங்கும் பரவியிருந்தது. இந்தச் செய்தியானது பலருக்கு அதிர்ச்சியாகவும், பயமாகவும் மட்டுமல்ல பெரும் வியப்பாகவும் இருந்தது. ஏனென்றால் இப்படியான ஒரு சம்பவம் அங்கு போர்ச் துழலில் நடைபெற்றதைத் தவிர இப்படித் தனிப்பட்ட இறப்புகள் நடைபெறவில்லை.

பரராசசேகரன் ஆட்சியின்போது, சங்ககாலத்து தமிழ்ச் சங்கங்களைப் போல தமிழ் மொழிப் பரப்புரைக்காக நல்லூரில் அமைக்கப்பட்டிருந்த கல்விக் கூடத்தைச் சேர்ந்த சரசுவதி மகாலயம் நூலகத்தில் இருந்து விருத்தகன் வந்து கொண்டிருந்த போது அவனைச் சந்திக்க வேகமாக செம்பியன் அங்கு தேடி வந்தான்.

விருத்தகன் போட்டிருந்த திட்டத்தின் படி, இணையிலானின் தாயாரைக் கொல்வதற்குச் சென்ற மூரியன் வாள்வெட்டுக் காயத்துடன் அதிகளவு குருதி பெருகி இறந்து போய் விட்டான் என்பதை செம்பியன் கூறக் கேட்ட விருத்தகன் திகைத்து நின்றான்.

மூரியனை யார் கொன்றிருப்பார்கள் என்ற கேள்வி அவன் மனதில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அந்தப் பகுதியின் தலைமையதிகாரியைச் சந்தித்து மேலதிக விபரங்களை அறிய முடிவு செய்தான்.

மேலும் செம்பியன் கூறிய இன்னொரு விடயம் அவனை மேலும் சிந்திக்க வைத்தது. இணையிலானைக் கண்காணிப்பதிலேயே செம்பியன் கவனம் இருந்ததனால் மூரியன் குதிரையில் சென்று இணையிலானின் தாயாரைக் கொல்ல முயன்ற போது செம்பியன் அங்கு நடந்த வற்றை அறியமுடியவில்லை. மூரியன் இணையிலானின் தாயாரைக் கொல்லப்போவது யாருக்குத் தெரிந்திருக்கும். இணையிலானும் அவனுக்குத் துணையானவர்களும் கோயிலில் இருக்கும் போது, யார் செய்திருப்பார்கள்? தான் போட்டிருந்த திட்டத்தின் படி மூரியன், இணையிலானின் தாயாரைக் கொலை செய்திருப்பான் என்று நம்பியிருந்தான். ஆனால் அவன் எதிர்பார்த்ததற்கு வேறாக நடந்த சம்பவம் மனதில் ஏமாற்றத்தைத் தந்தது.

ஆனால் அந்தச் சம்பவத்தை விட செம்பியனின் அடிமனதில் அவன் சம்பந்தப்பட்ட இன்னொரு விடயம் கோபத்தையும் ஆத்திரத்தையும் ஏற்படுத்தியிருந்தது. மூரியன் வாளால் குத்துப்பட்டது போலத் தனது இதயத்தையும் யாரோ குத்தியது போன்ற உணர்வுடன் தவித்துக் கொண்டிருந்தான்.

மூரியன் விடயத்தில் குழம்பிப் போயிருந்த விருத்தகனிடம் தனது பிரச்சனையைச் சொல்வதற்குத் தயங்கினான். இருந்தும் சம்பந்தப்பட்ட இணையிலான் விடயம் தானே. அதுவும் கூறிவிடலாம் என்று விருத்தகனிடம் நினைத்து ഞ്ഞിര്ഖ, சிந்தனை வயப்பட்டிருந்த விருத்தகனை நோக்கி "தங்களிடம் இன்னொரு விடயத்தையும் கூறவேண்டும். நான் இணையிலா னையும் அவனது தோழன் வத்சாங்கனையும் தொடர்ந்து போனபோது..."

"என்னாச்சு செம்பியன்?"

"இடையில் வத்சாங்கன், இரண்டு குதிரைக்காரர்களிடம் ஏதோ பேசிவிட்டு அவர்களைத் தொடர்ந்து போய்விட்டான். இவர்களைத் தொடர்ந்து தூரத்தே வந்தபடியால், அவர்கள் பேசிக்கொண்டது எதுவும் என் காதில் விழவில்லை, நான் இணையிலானையே தொடர்ந்து சென்றேன்." "பின்ப?"

"இணையிலான் நேராக எனது மாமனார் வியாபாரியார் கதிர் காமர் வீட்டின் பின்புறமாக உள்ள மாந்தோப்புப் பக்கமாகக் குதிரையைக் கட்டி வைத்து விட்டுத் தோப்புக்குள்ளே போனான். அங்கு ஏன் போகிறான் என்ற யோசனையோடு நானும் தூரமாகக் குதிரையைக் கட்டிவிட்டு மெதுவாக அவன் பின்னே சென்றேன். சற்று உள்ளே சென்றதும், அங்கு நிலவு வெளிச்சத்தில் ஒரு உருவம் இவனுக்காகக் காத்திருந்தது."

செம்பியன் குரல் சற்றுத் தடுமாறியது. "செம்பியன், யாரது இணையிலானுக்காகக் காத்திருந்தது யார்?"

"அது..." செம்பியனின் வார்த்தைகள் வெளிவரத் தயங்கியது. "ம்.. கூறு யாரது?"

"அது வேறு யாருமல்ல, தமிழினி. என் மாமன் மகள்தான்" சற்று பேச்சை நிறுத்திவிட்டு,

"இருவரும் காதலர்கள், அதுவும் நீண்டநாட் காதலர்கள் போலத் தெரிகிறது, அந்தரங்கமாக வேறு நடந்து கொண்டார்கள்" என்று கூறினான்.

கூறும்போது செம்பியன் கண்கள் கலங்கியதைக் கவனித்த விருத்தகன், "செம்பியன், அவளைத்தான் நீ மணமுடிக்க ஆசைப்பட்டிருந்தாய் அல்லவா?"

"ஆமாம், தமிழினியின் தாயாரும் என் தகப்பனாரும் சகோதரர்கள், சிறுவயது முதலே தமிழினி எனக்குத்தான் என்று என் பெற்றோரும் அவள் பெற்றோரும் பேசிக் கொண்டார்கள். நானும் அவளையே நினைத்துக்கொண்டு இவ்வளவு காலமும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன். இறுதியில் இலவு காத்த கிளி போலாகிவிட்டாதே" அவன் குரல் தழுதழுத்தது.

"அவசரப்படாதே செம்பியன், இப்ப என்ன திருமணமா நடந்து விட்டது? மனதைத் தளரவிடாதே."

"இல்லை, தமிழினிதான் என் வாழ்வு என்று நினைத் திருந்தேன், அவள் இல்லாத வாழ்க்கையை என்னால் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை, அவள் இப்படி நடந்து கொள்ளுவாள் என்று நான் ஒரு துளி கூட எதிர்பார்க்க வில்லை.

இணையிலான் இந்த அரசிற்கு ஒரு பொறுப்புள்ள படைத் தலைவன். அவன் ஒரு சாதாரணமான பெண்ணை எப்படிக் காதலித்து மணமுடிப்பான்.

இதற்கு அரசர் அனுமதிப்பாரா? அரண்மனையில் இதற்கு அங்கீகாரம் கிடைக்குமா? மந்திரி மற்றும் பிரதானிகள் இதற்கு உடன்படுவார்களா?" ஆத்திரத்துடன் செம்பியன் விருத்தகனைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

"அதைத்தான் கூறவந்தேன் செம்பியன். கவலைப்படாதே. காதலிப்பவர்கள் எல்லாம் மணமுடிப்பதில்லை. உன் விருப்பப் படியே எல்லாம் நடக்கும்" விருத்தகன் செம்பியனைச் சமாதானப்படுத்தினான்.

"என்ன கூறுகிறீர்கள், இது எப்படி முடியும்? அவர்கள் காதலை என்ன செய்யமுடியும்? இணையிலானையும் தமிழினியையும் எப்படிப் பிரிக்க முடியும்?"

"இணையிலான் அரசரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மாதோட்டம் இன்னும் இரண்டொரு நாட்களில் போக இருக் கின்றான்."

"ஆமாம், அவன் அதைத் தமிழினியிடம் கூறும்போது கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்."

"அவன் திரும்பி வந்த பிற்பாடு, உன்னிடம் நான் பேசுகிறேன்"

"நீங்கள் கூறுவது எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை, இணை யிலான் வந்து தமிழினியை மணம் முடித்து விடுவான். அதன் பின்பு, நான் நல்லூர் வீதியில் பித்துப் பிடித்து அலைய வேண்டியதுதான்."

"அவசரப்படாதே செம்பியன், நான் கூறுவதைக் கேள். எல்லாவற்றையும் நான் பார்த்துக் கொள்ளுகின்றேன், நீ இப்போது சென்று மூரியன் கொலையைப் பற்றிய விபரங்களைக் கேட்டறிந்து வா. வந்து என்னிடம் கூறு, போய் வா" என்று கூறி செம்பியனை அனுப்பி வைத்தான்.

பிறந்த தமிழினியைப் குழந்தையாக, சிறு பெண்ணாக, பேதையாக, பெதும்பையாக, மங்கையாக, சிறுமியாக, இன்று அரிவைப் பருவம் வரை அவளை மடந்தையாக, நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக பார்த்துப் பார்த்து, அவளைக் கைப்பிடிக்கும் நாளுக்காக ஆவலுடனும் ஆசையுடனும் காத்திருந்த செம்பியனுக்கு இணையிலானும் தமிழிணியும் மாந்தோப்பில் சந்தித்ததையும் பேசிக் கொண்டதையும் தழுவிக்கொண்டதையும் நினைத்து நினைத்து கோபத்துடன் கண்ணீருமாக கவலையும்

உணர்ச்சிகள் பொங்கி வெடிக்க அங்கிருந்து சென்றான்.

விருத்தகனும் தகப்பன் சம்பந்த வீரியனைச் சந்திப்பதற்கு மந்திரி மாளிகைக்குச் சென்றான். மூரியன் கொலைபற்றிக் கூறி, அதன் விபரத்தை அறிந்து கூறுவதாகவும் தெரிவித்த விருத்தகன் தொடர்ந்து "தந்தையாரே, இணையிலானைப் பற்றிய ஒரு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது" என்றான்.

"இணையிலானைப் பற்றியா? ம்.. என்ன தகவல்?" என்று ஆவலுடன் சம்பந்த வீரியன் வினவினான். "காதல் விவகாரம்."

"காதலா! வேடிக்கையாக இருக்கிறது தளபதியாருக்கா?" "ஆமாம், உங்கள் படைத்தளபதிக்குத்தான்."

"யாரந்தப் பெண்? அரண்மனையைச் சேர்ந்தவளா? இளவரசிகளில் ஒருத்தியா?" மந்திரியின் ஆவல் பெருகியது.

"அங்குதான் பிரச்சனையே. கேளுங்கள், மன்னரின் மதிப் பிற்குரிய படைத்தளபதி இணையிலான் காதலிப்பது பருத்தி வியாபாரியின் மகள் ஒருத்தியைத்தான்."

"என்ன! வியாபாரியின் மகளையா?" ஆச்சரியத்துடன் சம்பந்த வீரியன் கேட்டான்.

"ஆம் தந்தையே, ஒரு சாதாரணமான பெண்ணைத்தான், அரசர் ஏற்றுக்கொள்வாரா? நீங்கள்தான் அங்கீகரிப்பீர்களா?"

"ம்.. சிந்திக்க வேண்டிய விடயம். அரசர் தனக்கென்று ஒரு கௌரவத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர், தனது மானத்தைப் பெரிதாக நினைப்பவர். ஒரு விடயம் என் மனதிற்கு வருகிறது. அச்சம்பவம் நடந்து பல வருடங்கள் ஆகின்றன. இருந்தாலும் கூறுகிறேன். உனக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்."

"உனக்கு எங்கள் அரசரின் பெரிய தாயாரின் மகன் பரநிருபசிங்கனைத் தெரியுமல்லவா?"

"ஆம் தந்தையே, நமது அரசரைப் பற்றிய பல்வேறு கதைகளைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன், அரசுரிமைக்குத் தகுதியுடைய தனது சகோதரனான பரநிருபசிங்கனை எப்படியோ ஏமாற்றி அரசின் பெரும்பகுதியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார் என்றும், அப்போது பல குழப்பங்களுக்கும் காரணமாக இருந்த அரசர் தற்போது நல்லாட்சி மேற் கொண்டு தனது மக்களுக்கும், ஆட்சி செய்கின்ற மண்ணுக்கும் நல்லவற்றைச் செய்து வருகின்றார் என்றும் பலரும் இப்ப கூறுவதைக் கேட்பதுடன் நானும் பார்க்கிறேன், அவருக்கு மக்களிலும் மண்ணிலும் மிகவும் கவனம் இருக்கிறது."

"உண்மை உண்மை. ஆனாலும் கூட அவர்கள் இருவருக்கும் உள்ள உறவில் பெரிய விரிசல் அக்காலத்திலிருந்து இருந்து தான் வருகிறது. அரசருக்குத் தன்னைவிட அதிகாரத்திலோ, பதவியிலோ உயர்ந்தவர்கள் இருக்கக் கூடாது என்ற மனப் பாங்கு இருக்கிறது. சகோதரன் பரநிருபசிங்கனைக் கூட மற்றவர்கள் போற்றுவதையோ, கௌரவிப்பதையோ விரும்புவதில்லை.

ஒரு தடவை தென்புறத்தில் மக்களிடையே சாதிக் கலவரம் ஏற்பட, அதனை நேரில் சென்று பார்த்து ஒரளவு தீர்த்து வைத்துவிட்டு வரும் வழியில், இருபாலை எல்லையைக் கடக்கும் போது, மன்னரின் ஊர்வலத்தில் வந்து கொண்டிருந்த வாத்தியக்காரர்கள் வாத்தியம் வாசிப்பதை நிறுத்திக் கொண்டார்கள். வாத்தியக்காரர்களை உடனே அரசர் ''வாத்தியத்தை நோக்கி, வாசிக்காது ஏன் நிறுத்தி என்று கேட்க, விட்டார்கள்" அவர்களும் அது பரநிருப சிங்கனின் பகுதியென்றும் அங்கு அவர்கள் அனுமதியின்றி வாசிக்க முடியாது என்றும் கூறினார்கள். அதைக்கேட்ட சங்கிலியர் மிகவும் கோபம் கொண்டதோடு, தனது மானமே பரநிருபசிங்கனை போனதாகக் கருதி வெறுத்ததோடு அவருடைய அதிகாரத்தையும் சிறிது சிறிதாகப் பறித்துக் கொண்டார்" என்றான் சம்பந்த வீரியன்.

"ஆனால் தந்தையே இப்போது வேறு இடங்களில் வாழ்ந்தாலும் இருவரும் ஏதோ ஒற்றுமையாக இருப்பது போலத்தானே வாழ்கிறார்கள்?"

"ஆமாம், அடித்தவன் இன்றைய முழு அதிகாரத்தையும் வைத்திருப்பவன், அடிபட்டவன் பரநிருபன்தானே அடங்கித் தானே போகவேண்டும்! எந்தப் புற்றில் எந்தப் பாம்பு இருக்குமோ? பார்ப்போம். அதுபோல தென் இந்தியாவில் உள்ள இராமநாதபுரத்தில் இருந்து வந்த மறவர்கள் சிலர் மறவன் புலத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர் அவர்களைப் பற்றித் தவறாக யாரோ கூறியதைக் கேட்டு அவர்களால் தனது ஆட்சிக்குக் களங்கம் வரக் கூடாது என நினைத்து அவர்களில் பலரைக் கொன்றார் என்றும் கூறப்படுகிறது. மேலும் அரசர் முழு ஆட்சியையும் கைப்பற்றிக் கொண்டபோது இங்கு வாழ்ந்த சிங்களவர்களை அகற்றியும் புத்த கோயில்களை அழித்தும் தனது கௌரவ த்தையும் தரத்தையும் உயர்த்திக் கொண்டார்.

எனவே தனது படைத்தளபதி ஒரு சாதாரண பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதை நிச்சயம் விரும்பமாட்டார்தான் இருந்தாலும்.. இதைப்பற்றிச் சற்று சிந்திக்க வேண்டியிருக் கிறது" என்று கூறிய சம்பந்தவீரியன் அங்கும் இங்குமாகச் சிந்தித்தபடி நடந்தான்.

விருத்தகா, எங்கள் திட்டத்தின் பிரகாரம் மாதோட்டம் செல்லும் இணையிலான் மறுபடியும் திரும்பி வரக்கூடாது. அதனைக் கவனமாகக் கையாளவேண்டும், அதன் மூலம் எப்படியாவது இணையிலானுக்கும் அரசருக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை முற்றாகத் துண்டித்து விடலாம். அதையும் மீறி இணையிலான் மாதோட்டத்தில் இருந்து திரும்பி வந்தானாகில் அவனுடைய காதல் விவகாரத்தை பூதாகரமாக்கி அரசனுக்கும் இணையிலானுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் குறைத்து விடலாம். எனவே இணையிலானுடன் செல்கின்ற வீரர்களில் ஒருவனாக உனது கையாள் இருக்க வேண்டும்" என்று அமைச்சர் சம்பந்த வீரியன் கூற,

செய்து "தந்தையே, அதற்காக ஒருவனைத் தயார் முன்னர் விஜயபாகுவின் படையில் விட்டேன். இருந்து செண்பகப்பெருமாளோடு இங்கு வந்த யாவகக் குடியைச் பொற்காசுகள் வாங்கி கொண்டு ച്ചാഞ சேர்ந்தவன், விட்டேன். செய்யத் எங்களுக்காக எதையும் தயாராக இருக்கிறான். மாதோட்டத்திற்கும் நீங்கள் அத்துடன் கூறியதன் பிரகாரம் திட்டம் ஒன்றைச் செயற்படுத்துவதற்கு ஒரு தூதனை அனுப்பியுள்ளேன்" என்று விருத்தகன் சிரிப்புடன் கூறினான்.

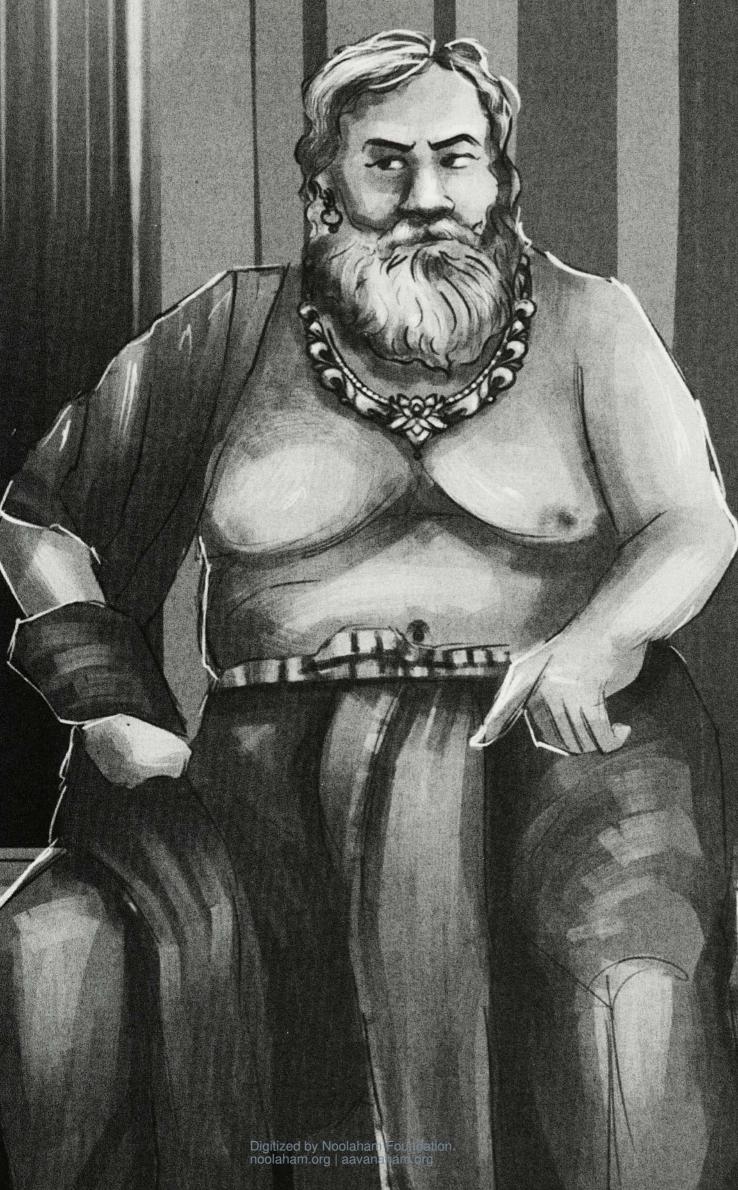
"ஓ.. அப்படியா சிறப்பு. காரியம் வெற்றிகரமாகட்டும், இவ்வளவு தடைகளையும் தாண்டி அவன் எப்படி இங்கு திரும்பி வரப் போகிறான் என்று பார்ப்போம். இந்தப் பிரயாணத்தோடு இணையிலான் கதை முடியட்டும்."

"இதில் இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால், அந்தப் பெண் தமிழினியை அவளுடைய மாமன் மகன் செம்பியன் என்பவன் உயிராகக் காதலிக்கிறான். அந்தச் செம்பியன் வேறு யாருமில்லை இணையிலானை வேவு பார்க்க நான் ஒழுங்கு செய்துள்ள ஒற்றன்தான். அவனோ, தமிழினி இணை யிலானைக் காதலிப்பதை நேரில் பார்த்ததால் மிகக்கோபத் திலும் ஆத்திரத்திலும் இருக்கிறான். அவனுக்குத் தமிழினி கிடைக்காவிட்டால் அவன் என்ன செய்வான் என்று கூற அவள் கிடைக்காவிட்டால் இணையிலானைக் முடியாது. கொன்றாவது அவளை அடையப் போகும் வெறியில் இருக் கிறான்."

"அதுவும் நல்லதுதான். இணையிலானை நாம் கொன்று விடுவோம், பழியை அந்தப் பையன் செம்பியன் மீது போட்டு விடுவோம்." சம்பந்த வீரியன் கையைத் தட்டியவாறு சிரிப்போடு கூறினான்.

"ஆம், சரியான யோசனைதான் தந்தையே, எப்படியோ இணையிலான் ஒழிந்தால் சரி. நான் அரசருக்குப் பாத்திர மானவனாக வரவேண்டும், கோதை நாச்சியாரைக் கைப் பிடித்து சோழ அரசவம்சக் குடும்பத்தில் ஒருவனாக வேண்டும்."

"உனது எண்ணம் போல யாவும் நிறைவேறும், எனக்கு அரண்மனையில் வேலையிருக்கிறது போகவேண்டும. இப்போது நீ சென்று வா, மேலும் தகவல் தெரிந்தால் எனக்கு அனுப்பி வை" என்று கூறியவாறு அமைச்சர் சம்பந்த வீரியன் அங்கிருந்து அரண்மனை நோக்கிச் சென்றான்.

25. பூநகரி

வீரமாகாளி அம்மன் கோயிலின் முன்பாக எட்டுக் குதிரைகள் அணிவகுத்து நின்றன. உள்ளே பூசாரியார் தீப வழிபாட்டை முடித்துக்கொண்டு வெளியே வந்து அங்கு நின்றிருந்த எட்டு வீரர்களின் நெற்றிகளிலும் விபூதி இட்டு அவர்களை வழியனுப்பி வைத்தார்.

பூரண சந்திரன் தாராளமாக ஒளியினைச் சிந்தி பூமியை அரவணைத்திருந்தது. ஒங்கி வளர்ந்திருந்த மரங்களின் ஊடாக முன் இரண்டு குதிரைகளில் ஒன்றான வெண் குதிரையில் இணையிலானும், அடுத்த கறுப்பு, வெள்ளைக் குதிரையில் வத்சாங்கனும், தொடர்ந்து பின்னே வந்த குதிரைகளில் முறையே மாதங்கன், மாதுளன், கோடன், ஆரமுதன், வேதநாயகன், ஏகலைவன் ஆகியோரும் மாதோட்டத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

அவர்கள் பயணம் மேற்கொண்ட பாதை சீராக இல்லாது கரடு முரடாக பாறைகள் மற்றும் கல், மண், முள், செடி என்று பலவிதமானவை நிறைந்து இருந்ததனால் குதிரைகள் மிகவும் சிரமப்பட்டன.

பூநகரியை அடைந்து கௌதாரி முனை பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள சோழர் காலத்து சிவாலயத்தை நெருங்கிய போது வானத்தில் கருமேகம் சூழ ஆரம்பித்தது, திடீரென்று கருமுகிலைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளிவந்த மின்னல் வெளிச்சத்தில் குதிரைகள் சற்று மிரள ஆரம்பித்தபோது கடிவாளத்தை இழுத்து நிறுத்தி மறுபடியும் குதிரைகளைத் தட்டிக் கொடுத்துப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தனர்.

பூநகரியானது யாழ்ப்பாணத்தின் தலைவாசலாக அமைந்து இருந்ததால் தரைமூலமாகவும், கடல் மூலமாகவும் பயணிப் பதற்கு இலகுவாக இருந்தது. கல்முனை தொட்டு மாதோட்டம் வரையிலான மேற்குப் பிராந்தியம் கப்பல் போக்குவரத்தினால் பிரசித்தி பெற்றிருந்ததால் பூநகரியின் வர்த்தகம் செழிப்பாக இருந்தது.

மேலும் செண்பகப்பெருமாள் யாழ்நகரைக் கைப்பற்ற வந்த போது அவன் தனது படையோடு பூநகரியூடாகவே சென்று யாழ் நகரைக் கைப்பற்றினான்.

பூநகரிப் பிரதேசத்தில் நெற்பயிர்ச்செய்கையும், பருத்தி விளைச்சலும் மிகப் பிரசித்தி பெற்று விளங்கின.

விவசாயத்திலும், மக்கள் இதனால் வாழும் இங்கு வர்த்தகத்திலும் தொழிலும் ஈடுபட்டு வாழ்ந்தார்கள். பூநகரி கீழாக இருந்தபோதும் அந்தப் அரசுக்குக் யாழ்ப்பாண பகுதியைப் பராமரிக்கும் தலைமையதிகாரியின் முயற்சியினால் தரமான நெல், தானியங்கள் மற்றும் பருத்தி அங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுக் இடங்களுக்கு போன்றவை பல பலவித கொண்டிருந்தது. மேலும் வர்த்தக மரக் அங்கு அதற்கான போய்க்கொண்டிருந்ததால் கலங்கள் வந்து வரிகளும் வசூலிக்கப்பட்டு வந்தது.

குதிரைகள் குடியானவர்கள் பகுதியை நெருங்க ஆரம்பித்ததும் மழை பெரிதாக ஆரம்பித்தது. அவர்கள் தொடர்ந்து போக விருக்கும் பாதையில் இரண்டு நாட்களாகப் பெய்த மழையின் காரணமாக குட்டை, குளம் யாவும் நிரம்பி வழிய வெள்ளம் ஆறாகப் பாய்ந்து ஆங்காங்கே பாதைகளில் தேங்கி நின்றது. நீர்ப்பரப்பில் இருந்த மண் திட்டியான பாதையும் சீரற்றுப் போயிருந்தது. இதனால் உடனடியாக இவர்கள் பயணத்தைக் தொடர முடியாதிருந்தது.

குதிரைகளை ஆங்காங்கே கட்டிவிட்டு, அங்கிருந்த குடியானவர்களின் மண் வீட்டுத் திண்ணையில் மழைக்கு ஒதுங்கி நின்றார்கள். வீட்டுக்காரர்கள் இவர்கள் குடிப்பதற்கு தண்ணீர், மோர் போன்றவற்றைக் கொடுத்தார்கள். பிற்பகலின் போது சற்று மழை ஒய்ந்து, முகிலை உதறிக்கொண்டு மாலைச் சூரியன் பூமியை எட்டிப் பார்த்தான்.

அக்கம்பக்கத்தில் உள்ள ஆண்கள், பெண்கள், பிள்ளைகள் என ஒன்று சேர்ந்து வெள்ளம் இருந்த இடத்திற்கு கூட்டமாகத் தேவையான மண்வெட்டி, கத்தி, கடகம் போன்றவற்றுடன் ஆங்காங்கே பாதையில் சென்றார்கள் தேங்கி இருந்த வெள்ளத்தை வாய்க்கால் வெட்டி, அதன் திசையை வேறு பக்கமாகத் திருப்பி வழிந்தோடச் செய்தார்கள். சிலர் மண் மேட்டில் கரைந்து போன பகுதிகளை மண் எடுத்து வந்து போட்டுச் சீர்ப்படுத்தினார்கள். இணையிலானும் அவனோடு அந்த வீரர்களும் வந்த மக்களுடன் சேர்ந்து உதவி செய்தார்கள்.

இவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக இணைந்து செய்த முயற்சி யினால் வெள்ளத்தை ஒருவாறு வெளியேற்றி கடற்பக்கமாகத் திருப்பிவிட்டார்கள். பணியில் அந்தப் மிகவும் ஈடுபட்டு இணையிலானுக்கும் தங்களுக்கு உதவி புரிந்த அவனது நன்றியோடு மகிழ்ச்சியையும் வீரர்களுக்கும் மக்கள் கறினார்கள்.

அதைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மாலைச் சூரியனும் நிம்மதியாக அடிவானில் மறைய இருள் பரவத் தொடங்கியது.

அங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வெள்ளப் பணிகளை மேற்பார்வை செய்து கொண்டும், தேவையான உதவி-களைச் செய்து கொண்டும் இருந்த அவ்வூர் மணியகாரர் இணையிலானையும் அவன் வீரர்களையும் அன்று இரவு அங்கு தங்கி மறுநாள் காலை பயணத்தைக் தொடருமாறு வேண்டி, அங்குள்ள சத்திரத்தில் அன்றைய இரவைக் கழிப்பதற்கு ஒழுங்கு செய்தார்.

மேலும் மழையினால் நனைந்து சேறும் சகதியுமாக இருந்த

உடைகளை மாற்றுவதற்கு வேண்டிய துணிகளைக் கொடுத்ததோடு, அன்று இரவு உண்பதற்கு வேண்டிய உணவு வகைகளையும் பூப்போன்ற மனம்கொண்ட பூநகரிக் குடியானவர்கள் வழங்கித் தங்கள் நன்றியையும் தெரிவித் தார்கள்.

அணைக்கத் தொடங்கியது. புமியை இரவு மெதுவாக சத்திரத்தில் ஒரு சிறு எண்ணெய் விளக்கு மட்டும் ஒளியை உமிழ்ந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு பக்கமாக இணையிலானும் படுத்திருந்தார்கள். இன்னொரு வீரர்களும் அவனது வழிப்போக்கர்களும் படுத்திருந்தார்கள். புறத்தில் வேறு மழை தந்த முகில்கள் தாங்கள் பிடித்த பிடியை விடுவதாக இருந்தும் படுத்திருந்த ஒன்றிரண்டு வீரர்கள் இல்லை. சத்தத்தை எழுப்பிய வேடிக்கை பார்க்க குறட்டைச் அவ்வப்போது வெண்ணிலவு எட்டிப்பார்க்கத் தவறவில்லை.

எல்லோரும் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருந்தபோது, எண்ணை விளக்கில் கொஞ்சம் எண்ணெய் குறைந்து வரச் சுடரின் ஒளியும் குறைந்து கொண்டிருந்தது. திடீரென்று யாரோ இணையிலான் கால் மீது விழுந்ததால் அவன் திடுக்கிட்டு எழுந்தபோது "ஐயோ அம்மா" என்ற குரலோடு யாரோ விழும் சத்தமும் கூடவே ஏதோவொன்று சுவரில் மோதி விழுந்த "யாரது? என்ன சத்தம்." என்றவாறே லையும் கேட்டது. எழுந்திருக்க, தொடர்ந்து வத்சாங்கனும் இணையிலான் எழுந்தார்கள். வத்சாங்கன் சில வீரர்களும் சென்று எண்ணெய் விளக்கின் திரியைத் தூண்டிவிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். இணையிலான் கால் பக்கமாக முகம் குப்புறக் கவிழ்ந்து கிடந்த, அவர்களோடு வந்த வீரர்களில் ஒருவனான கோடன் எழுந்திருக்க முயன்றான். இணையிலான் கையைப் பிடித்துத் தூக்கிவிட்டவாறே ച്ചഖன് "என்ன நடந்தது கோடன்?" என்று விசாரித்தான். எழுந்து நின்ற கோடன் பதட்டத்துடன் "ஒன்றுமில்லை, வயிறு கொஞ்சம் பிரச்சனையாக இருந்தது, அதுதான் வெளியே போகலாம் என்று எழுந்திருந்தேன், இருட்டாக இருந்தபடியினால் போகும்

டுணையிலான்

வழி, தவறி தளபதியார் காலில் தடக்குப்பட்டு விழுந்து விட்டேன்" என்று கோடன் மெதுவாகக் கூறினான்.

"கோடா, விழுந்த வேகத்தில் கழிவுப்பொருளைக் கண்டபடி இங்கு சிந்தவில்லைத்தானே? வெளியே போய் வா" என்று வீரர்களில் ஒருவன் சிரித்தபடி வினவ அங்கு கூடி நின்ற வீரர்கள் கலைந்து மீண்டும் படுக்கப் போனார்கள். கோடன் தலையைக் குனிந்தபடி வெளியே போக, வத்சாங்கன் சிந்தித்துக் கொண்டே எண்ணெய் விளக்கை நோக்கிச் சென்றான். அருகே இருந்த குப்பியில் இருந்த எண்ணையை விளக்கில் ஊற்றியவன் கண்களில் விளக்கின் ஒளிபடாத, சுவர் ஒரமாக ஏதோ ஒரு பொருள் மின்னுவதைக் கண்டு அதைப் போய் குனிந்து எடுத்தான். சிறிய கத்தி ஒன்றினைத் திகைப்புடன் கையால் எடுத்தவன், அதை மறைவாக இடுப்பில் செருகி வைத்துக்கொண்டு சென்று அவனது பொதியில் ஒளித்து வைத்தான்.

இரவு வெகுநேரம் அவனுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. "அது யார் கத்தியாக இருக்கும்? ஒரு வேளை அது கோடனின் கத்தியாக இருக்குமோ? குங்கிலியர் கூறியது போல, கோடன் அமைச்சர் சம்பந்த வீரியனின் கையாளாக இருக்குமோ? இணையிலானைக் கொன்று விட்டு பழியை அங்கிருந்த யார் மீதாவது போடலாம் என்றோ அல்லது அங்கிருந்து தப்பி ஒடிவிடலாம்என்றோநினைத்திருப்பானோ? இணையிலானைக் கொல்வதற்கு இரவு திட்டம் போட்டு எழுந்தவன், கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு போகும்போது, இருளில் தூக்கத்தில் உருண்டு புரண்டு சற்றுத் தள்ளிப் படுத்திருந்த இணை கால்களில் தட்டுப்பட்டு, இடறி விழுந்திருப் யிலானின் பானோ?" என்று பலவாறு சிந்தித்துக்கொண்டு படுத்திருந் தவன் அப்படியேகண்ணயர்ந்து தூங்கிவிட்டான்.எழுந்தபோது, இணையிலான் பிரயாணத்தைத் தொடர்வதற்கான ஒழுங்கு களை மேற்கொண்டிருந்தான். மணியகாரரும், ஊராரும் கூடி அவர்களை வழி அனுப்பி வைத்தார்கள்.

26. தேவாரத்தில் திருக்கேதீஸ்வரம்!

மாலை நேரத்துச் சூரியனின் ஒளிபட்டு அழகாகக் விருந்தளித்துக் கொண்டிருந்த கண்களுக்கு LOTTL மாளிகைகள் கூடங்கள், நிலா முற்றங்கள், கோட்டைகள், குடியானவர்கள் வாழும் இல்லங்கள், திண்ணைகள், அகல மான தெருக்கள் போன்றவற்றைப் பார்த்து வியந்தபடி இணை யிலானும் வீரர்களும் மாதோட்ட வீதிகளில் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். பல தொழில்நுட்பக் கலைகளைத் தெரிந்த வல்லுனர்கள், கட்டிட நிபுணர்கள், கைதேர்ந்த தொழிலாளர்களால் உருவான மாதோட்டத்தைப் பற்றி அறிந்திருந்தாலும் நேரில் பார்த்து இரசித்தபடி வந்து கொண்டிருந்த இணையிலானின் காதுகளில் கோயில் மணியோசை கேட்டது.

அதே சமயம் "நண்பா, கோயில் மணி ஓசை கேட்கிறதே. அருகில் கோயில் ஏதாவது இருக்குமோ?" சந்தேகத்துடன் இணையிலானை நோக்கி வத்சாங்கன் கேட்டான்.

"வத்சாங்கா, இங்குதான் திருக்கேதீஸ்வரம். கோயில் இருக்கிறது, இந்தக் கோயிலைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக் கிறாயா?" இணையிலான்.

"ஆமாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் சென்ற தில்லை, எமது இந்தப் பயணத்தில் கோயிலுக்குச் சென்று பார்க்க முடியுமா?" வத்சாங்கன்.

"ஆமாம், அதைத்தான் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன், நானும் கோயிலுக்குப் போனதில்லை. ஆனால் அதைப் பற்றி நிறைய கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன், படித்திருக்கிறேன். கோயில் இங்கிருந்து சிறிது தூரத்தில்தான் இருக்கிறது போலத் தெரிகிறது. இங்கு யாரையாவது விசாரித்துக் கொண்டு இப்போதே அங்கு போகலாம். இன்றைய இரவுப் பொழுதினை அங்கேயே தங்கிக் கழித்துவிட்டு, நாளை காலை வங்காலை, குதிரை மலை முனை, மாந்தைத் துறைமுகப்பகுதிகள் போன்ற இடங்களுக்குப் நாங்கள் போகலாம். தங்க வேண்டிய விருந்தினர் சத்திரம் கூட துறைமுகப்பகுதியில் எங்கேயோதான் இருக்க சரி, திண்ணையில் அதோ அங்கு வேண்டும். ஒருவர் அவரிடம் சென்று கோயிலுக்குச் செல்லும் இருக்கிறார். வழியினைத் தெரிந்துகொண்டு வா" என்று இணையிலான் கூற வத்சாங்கனும் குதிரையை விட்டிறங்கி திண்ணையில் இருப்பவரிடம் கேட்டறிந்து வர கோயிலை நோக்கிச் சென்றான்.

என்னதான் மாதோட்ட நகரினைப் பார்த்து வியந்தாலும், கோயிலைப் பார்க்கும் ஆவல் இருந்தாலும் வத்சாங்கன் மனதில் கோடனின் நினைவும் அவனைப் பற்றிய சந்தேகமும் அடிக்கடி வந்து போய்க் கொண்டிருந்தது.

புராண வரலாறு படைத்த திருக்கேதீச்சரம் போகின்ற பாதை பிரசவத்திற்குத் தயாரான பெண்களைப்போல, யெங்கும் வளம் கொழித்து, இயற்கையும் செயற்கையும் பொங்கிப் பூரிக்க நகரம் அழகாகக் காட்சி தந்தது. மிகவும் பெரியளவு பரப்பில் வியாபித்திருந்த கோயிலைச்சுற்றி பூக்கள் பிஞ்சுகள், காய்கள், கனிகள் என மரமெங்கும் நிறைந்த மாஞ்சோலைகள், கன்னியரை நினைவூட்டும் செவ் இளநீர்களைக் சுமந்து நிற்கும் தென்னஞ்சோலைகள், பாளையுடன் தொங்கும் கள்ளு முட்டிகளோடு வானத்தை எட்ட முயலும் வளையாத பனைமரத் தோப்புகள், முற்றும் கதிர்களைத் தென்றலில் தவழவிட்டு ஆடி வரவேற்கும் பல்வகைத் தானியங்களைத் தாங்கும் பயிர்கள் நிரம்பிய தோட்டங்கள், தேனெடுக்கத் தேடிவந்து தேன் குடித்து அந்த மயக்கத்திலே வண்ண வண்ண மலர்களில் வண்டுகள் தூங்க, மல்லிகையும் முல்லையும் அழகிலும் நறுமணத்திலும் நீ பெரிதா, நான் பெரிதா எனப் போட்டியிட்டு மலர்ந்து மணம் பரப்ப, தாமரையும் அல்லியும் குளங்களில் நீராட, ஆலயத் தியாகம் செய்வதற்கு தங்களைத் திற்குத் தயாராகக் காத்திருக்கும் பலவித மலர்கள் நிறைந்த பூஞ்சோலைகள், பூக்களும் காய்களுமாய் அள்ளி வழங்கும் காய்கறித் தோட்டங்கள் மற்றும், ஆங்காங்கே தோகை விரித்தாடும் மயில்களும், புற்களை மேய்ந்த வண்ணம் கூட்டம் கூட்டமாக புள்ளி மான்களும், பாய்ந்து திரியும் முயல்களும், மலர் விட்டு Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

டுணையிலான்

மலர் தாவும் வண்ணத்துப் பூச்சிகளும், மரம் விட்டு மரம் தாவும் மந்திகளும், கிடைத்த உணவைப் பகிர்ந்துண்ணக் கரைந் தழைக்கும் காகங்களும், இரீங்காரம் பாடிக்கொண்டு பறந்து திரியும் வண்டினங்களும், தடாகங்களுக்குப் பக்கமாக மீன்களுக்காக ஒற்றைக் காலூன்றி நிற்கும் நாரைகளுமாக போகும் பாதையெல்லாம் கண்களுக்கு விருந்தளித்தன.

பச்சைப் பசேலென்ற வயல்களின் நடுவே கட்டுக் கடங்காத் திரண்ட பருவத்தோடு கூட்டமாக வரும் பச்சைக் கிளிகளைக் கவணெறிந்து விரட்ட குறுக்குக் கட்டோடு புல்லுக்கட்டைச் சுமந்தபடி பாதையில் பெண்கள் நடந்து போக, துலா மீது ஒருவர் கோவணத்துடன் ஏறி நின்று மிதிக்க, பட்டை கொண்டு நீர் மொண்டு இன்னொருவர் பாய்ச்ச, அங்கும் இங்கும் நிர்வாணமாய் ஒடி ஆடிச் சிறுவர்கள் விளையாட, 3LG மாடுகளைக் கூட்டம் கூட்டமாக மேய்ப்போர்கள் கொண்டு செல்ல, மாலைப் பொழுதினில் பூமிக்கு மஞ்சள் வெய்யில் போர்த்த இயற்கையின் பொன்னாடை പ്പിலിனை வியந்தபடி குதிரையில் அமர்ந்தபடி போய்க்கொண்டிருந்த வீரர்கள் மட்டுமல்ல, குதிரைகளுமே இருபக்கமும் பார்த்தபடி மெதுவாகப் போய்க்கொண்டிருந்தன.

இப்படியான அழகிய காட்சிகளைக் காணும்போது, இணை யிலானின் மனதில் தமிழினியின் நினைவு தோன்றாமலா போகும்! தமிழினியின் கரம் பற்றிய பின்பு அவளோடு இங்கு வந்து, இந்த அழகையெல்லாம் கண்டு இரசிக்க வேண்டும் என்று எண்ணி மகிழ்ந்து கொண்டான்.

கோயிலுக்கருகே பக்தர்கள் தங்கிப் போவதற்கு தென்னோலை களால் வேயப்பட்ட ஒரு சிறிய மண்டபம் இருந்தது. அதற்குப் பாதுகாப்பாகவும் வருவோர்க்கு உணவு சமைத்துக் கொடுத்து உபசாரம் செய்து மற்றும் உதவிகளைச் செய்து கொடுக்கவும் பாப்பாமோட்டை என வழங்குமிடமான பிராமணர் குடியேறி யிருந்த மேட்டு நிலப்பகுதியைச் சேர்ந்த சேந்தனார் என்ற அந்தணர் ஒருவர் பொறுப்பாக இருந்தார். அவரிடம் கோயில் பற்றிய விபரங்களைக் கேட்டறிந்தனர்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham org | aavanaham.org

டுணையிலான்

அவர் கூறிய பிரகாரம் இணையிலானும் வத்சாங்கனும் கோயிலுக்கருகே இருந்த பாலாவி ஆற்றில் மூழ்கி நீராடிவிட்டு கோயிலுக்குள் வழிபடப் புகுந்தனர்.

"அங்கம்மொழி யன்னாரவர் அமரர்தொழு தேத்த வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில் பங்கஞ்செய்த மடவாளடு பாலாவியின் கரைமேல்" என்ற பதிகத்தை ஒதுவார் ஒருவர் மனமுருகிப் பாடிக் கொண்டிருந்தார்.

"வங்கம்மலிகின்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகரில், பங்கஞ் செய்த மடவாளடு பாலாவியின் கரைமேல், தெங்கம் பொழில் தழ்ந்த திருக்கேதீச்சரத்தானே" என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் புகழ்ந்து பாடிய கோயிலுக்குள் கால் வைத்ததுமே அந்தப் பாடலும் அந்தப் புனிதமான துழலும் இணையிலானின் ஆன்மாவில் இனம்புரியாத உணர்வலைகளை ஏற்படுத்தி உடலெங்கும் பெரும் அதிர்வினை உண்டாக்கின.

கடல் சூழ்ந்த அழகிய மாதோட்ட நகரில், பாலாவி ஆற்றின் கரையில் வீற்றிருக்கும் இறைவனைக் கண்டதும் கண்களில் நீர் ததும்ப சிரசுமேல் கை குவித்து, தரையில் விழுந்து வணங்கி எழுந்த இணையிலானை வியப்புடன் நோக்கிய வத்சாங்கனைப் பொறுக்கும்படி கையசைத்து விட்டுப் பிரகாரத்தைச் சுற்றி வந்தான். பூசகர் மாலைக்கான பூசையை ஆரம்பித்தார்.

ஆனால் வத்சாங்கனின் மனமோ பூசையில் ஒன்றுபடவில்லை. மாறாக "கோடன் தற்போது என்ன செய்து கொண்டிருப்பான், அடுத்ததாக என்ன திட்டம் போட்டிருப்பான்? இவனைப்பற்றி மேலும் எப்படி அறிந்து கொள்வது" என்று சிந்தனை வயப் பட்டிருந்தான். இறைவனுக்கு வழிபாடு முடிந்ததும் பூசகர் பிரசாதம் வழங்கினார். இணையிலானின் நெற்றியில் வீபூதி தரித்தவர், "தாங்கள் வெளியூர்க்காரர்கள் போலத் தெரிகிறது" என்றார். "ஆம் சுவாமி வடக்கில் இருந்து வருகிறோம், சங்கிலிய மன்னரின் அரண்மனையைச் சேர்ந்தவர்கள்" என்றான் இணை யிலான். "ஒ அப்படியா சந்தோசம் சற்றுப்பொறுங்கள், இந்த அலுவல்களை முடித்துவிட்டு வந்துவிடுகிறேன்" என்று தொடர்ந்து பிரசாதங்களை வழங்கிவிட்டு, கருவறைக்குச் சென்று பூசையை முடித்து கதவைப் பூட்டிவிட்டு, வெளி மண்ட பத்தில் உள்ள ஒரு தூணின் பக்கமாகச் சாய்ந்திருந்த இணை யிலானையும் வத்சாங்கனையும் நோக்கிவந்த பூசகர் அவர்கள் முன்னால் அமர்ந்தார்.

"சங்கிலிய மன்னர் அரண்மனையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறினீர்கள். அங்கு குங்கிலியனார் என்பவரைத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார். "ஆம் அவரை எனக்கு நன்றாகவே தெரியும், அவரே எனது குருநாதர்" இணையிலான் கூறவும், "அப்படியானால் தளபதி இணையிலான்..." என்று பூசகர் வினவ, "ஆம் சுவாமி நான்தான் உங்களுக்கு எப்படி" என்று வியப்புடன் இணையிலான் கேட்டான். "ம், கூறுகிறேன், என் பெயர் சிவாச்சாரியார். இந்தக் கோயிலில் முப்பது வருடங்களாக பூசை செய்து வருகிறேன் குங்கிலியனார் ஏற்கனவே நீங்கள் வருவீர்கள் என்ற செய்தி அனுப்பியிருந்தார், அவர் எனக்கு மிகவும் வேண்டியவர், பல தடவைகள் நாங்கள் சந்தித் திருக்கிறோம், எனக்கு பல உதவிகளைச் செய்திருக்கிறார். வேண்டிய உதவிகளைச் இப்போ தங்களுக்கு செய்து கூறியிருக்கிறார், கொடுக்கவேண்டும் என்று ഞ്ഞി உங்களுக்கு என்ன உதவி வேண்டுமானாலும் தயங்காது கேளுங்கள். ஏற்கனவே நீங்கள் போகப்போகின்ற, தங்கப் போகின்ற இடங்களில் உங்களுக்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்திருக்கிறேன். அங்கு சிலர் உங்களுக்காகக் காத்திருக் கிறார்கள், ஆமாம், இச் சன்னிதானத்திற்கு முதற் தடவை யாகவா நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள்?" பூசகர் சிவாச்சாரியார்.

"ஆமாம், இதுதான் முதற் தடவை, இது எனது நண்பன் வத்சாங்கன், எங்களோடு இன்னும் வீரர்கள் ஆறு வந்துள்ளார்கள். அவர்கள் மண்டபத்தில் தங்கியுள்ளார்கள். கோயிலுக்குத் தரிசனம் செய்யவேண்டும் என்பது இந்தக் நாள் அவா. இன்று தான் அது நிறைவேறியது, நீண்ட ஆற்றங்கரையும், கோயிலும், இங்கு எழுந்தருளி பாலாவி இருக்கும் ஆண்டவரையும் பார்க்கும்போது மனதிற்கு மிகவும் ஆனந்தமாகவும் அமைதியாகவும் இருக்கிறது." இணை யிலான்.

சாதாரணமான கோயிலன்று. முற்காலத்தில் இது "அம், திருக்கேதீஸ்வரப் பகுதி கோயில் நகரம் என வழங்கியதாகத் இராஜராஜ சோழன் மகன் தெரிகிறது. இராஜேந்திர சோழன் இந்தப் பகுதிகளை ஆண்டபோது இங்குள்ள பல வளங்களையும் கண்டு தன் தந்தை பெயரால் அருள் வழங்கினான் என்றும் மொழித்தேவன் வளநாடு ഞ உள்ள ஈஸ்வரன் கோயில்களில் கூறுகிறார்கள் ஈழத்தில் ஆத்மீக வள்ளல்களும் சிவபக்தர்களுமான கெள்ளகத்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலும், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாராலும் போற்றிப் புகழ்ந்து திருப்பதிகம் பாடப்பெற்ற இரண்டு கோயில்கள் மட்டுமே. ഞ്ന്വ சிறப்புடையவை கோணேச்வரம் மற்றது இந்தக் கேதீச்வரம். இன்று கோயிலில் ஒதுவார் பாடிய பாடலைக் கேட்டிருப்பீர்கள்.

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவுள்வாய் மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன் பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல் செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே என்று ஆரம்பிக்கும் பத்துப் பதிகங்களை சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடியுள்ளார்.

இந்தப் பாலாவியில் நீராடி, கௌரியம்பாள் சமேதராய் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கேதீஸ்வரரை வணங்கினால் பீடித்த நோய்கள் யாவும் தீரும் என்பதை சுந்தரர் பாடிய பாடல்கள் தெளிவாகக் கூறுகின்றன.

அங்கத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி, ஊனத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி, வெய்யவினை யாயவ்வடி யார்மேலொழித் தருளி, என்ற பதிக அடிகளில் சுந்தரர்

தன் அடியார்கள் உடம்பில் பொருந்துகின்ற நோய்களை முற்றக் களைந்தருள்வபவரும், அடியவர்மேல் உள்ள கொடிய வினைகளாய் உள்ளனவற்றை முற்ற ஒழித்து நிற்பவரும், தன் அடியார்கள் மேலனவாய் உடம்பிற் பொருந்தும் நோய்களை முற்ற ஒழித்து நிற்பவருமான சிவபெருமான் என்று பாடுகிறார். பல இடங்களில் இருந்தும் பக்தர்கள் இங்கு வந்து பாலாவியில் நீராடி, எம்பெருமானை வணங்கிச் செல்கிறார்கள்.

பகுதிகளைப் பற்றி சற்று உங்களுக்கு இந்தப் மேலும் விளக்கமாகக் கூற வேண்டும்.

முன்பிருந்தே இங்குள்ள கடற்கரைப் பகுதிகளை முத்துக் கடற்கரை என்று அழைப்பார்கள். இங்கு கமண்டலர், பரதவர் மற்றும் முக்குவர் என்ற இனத்தினரும் மற்றும் கேரளத்தில் இருந்து வந்தவர்களும், வியாபாரம் செய்ய வந்த இஸ்லாமியர் களும், அரேபியர்களும், வெளிநாட்டு வர்த்தகர்களும், வடக்கில் குடியேறியவர்களுமாக பலரும் இங்கு வந்து இருந்து சுண்ணாம்பு வாழ்கிறார்கள். இவர்களில் சங்கு, முத்து, சுடுதல் போன்றவற்றை தொழிலாகச் செய்பவர்கள் காஞ்சியர் சேகரிப்பவர்களை கொத்தி சாயவேர் எனப்படுவர். கமத்தொழில் மற்றும் வேர்கொத்தியர் என்பார்கள். செய்வோரை மதுரையார் என்று அழைப்பார்கள்.

இங்கு வியாபாரம் செய்யவந்திருக்கும் இஸ்லாமியர் முத்து வியாபாரத்தை பெருமளவில் மேற்கொண்டு ஏராளாமான ஆனால் மூச்சையடக்கி அடைகிறார்கள். செல்வத்தை முத்துக் குளிக்க ஆழ்கடல் வரைசென்று முத்தெடுத்து வரும் முத்துக் குளிப்போருக்கு போதிய பலன் கிடைப்பதில்லை. அதனால் அவ்வப்போது அவர்களிடையே சில பிரச்சனைகள் இருந்து வருகிறது. அது மட்டுமல்ல சில இனத்துவம் சம்பவங்களும் இடைக்கிடையே இருந்து சம்பந்தப்பட்ட வருவதாகவும் அறிந்திருக்கிறேன். அங்கு போன பின்பு மேலும் விபரங்கள் உங்களுக்குத் தெரியவரும்.

போர்த்துக்கீசர்கள் கோட்டைப்பகுதிகளில் இருந்து வந்து இங்குள்ள முத்து வளத்தில் அவர்களுக்கு போனதில் வாணிபத்தில் வருகிறது. முத்து ஒரு கவனம் இருந்து அதிகளவு வருமானத்தையும் இலாபத்தையும் இருக்கும் கண்ணுற்ற அவர்கள் இஸ்லாமியரிடம் இருந்து அந்த முத்து கைப்பற்ற (மியற்சிப்பதாகவும் வியாபாரத்தைக் நான அதுமட்டுமல்ல அவர்கள் வியாபாரத்தோடு அறிந்தேன். தங்கள் மதத்தையும் மக்களிடையே பரப்புவதில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள். அதேபோலத்தான் இலங்கையின் கோட்டை Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

இராச்சியத்திலும் வியாபாரம் செய்யும் நோக்கத்தோடு புகுந்து, அங்கு தங்கள் மதத்தைப் பரவலாகப் பரப்பினார்கள் ஆனால் சங்கிலிய மன்னர் அதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்க மாட்டார். தனது ஆட்சியில் மாற்றான். தலையிடுவதும், சைவ மக்களிடையே வேற்று மதம் பரவுவதனையும் ஏற்க மாட்டார்.

சங்கிலிய மன்னர் தனது மண்ணின் மீதும் மக்களின் மீதும் எவ்வளவு தூரம் கவனமாக இருக்கின்றார் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அதை சிதைக்க நினைப்பவரை அவர் அழிக்கவும் தயாராக இருப்பார் என்பதைக் குங்கிலியர் எனக்குக் கூறியிருக்கிறார். போர்த்துக்கீசர்களுடைய மதம் மாற்றம் செய்கின்ற செயற்பாட்டினை முளையோடு கிள்ளியெறிய வேண்டும், இல்லையேல் அது பெரும் விச விருட்சமாக வளர்ந்துவிடும்.

சரி உங்களுக்கும் நேரமாகிறது, மண்டபத்திற்குச் சென்று ஒய்வெடுங்கள். சேந்தனார் இரவுணவு தயாரித்து வழங்குவார். இரவு உறங்கி விட்டு காலை நீங்கள் போக வேண்டிய இடத் திற்குப் போகலாம்" என்று கூறி பூசகர் சிவாச்சாரியார் வழியனுப்பி வைத்தார்.

மண்டபத்திற்குத் திரும்பியபோது, அங்கு அவர்களுக்கு உணவு பரிமாறுவதற்கு சேந்தனார் காத்திருந்தார். உணவு உண்ட களைப்பில் ஒருவனைத் தவிர மற்ற அனைவரும் படுத்து ஆழ்ந்து உறங்கிவிட்டனர்.

ஆம், வத்சாங்கனால் அன்று இரவு முழுவதும் தூங்க முடியவில்லை. அதுவும் அன்று படுப்பதற்கு முன்பாக, முந்திய இரவில் தனது பொதியில் மறைத்து வைத்திருந்த சிறுகத்தியை எடுத்துப் பரீட்சித்ததில் இருந்து தூக்கம் வராது படுத்திருந்தான். அந்தக் கத்தியில் இருந்த அடையாளம் அவன் சிந்தையை விட்டு மறையவில்லை. அவன் கண்ட சிங்கத்தின் சின்னம் அவன் சிந்தையைக் குடைந்தது.

27. சிங்கச் சின்னத்தில் சிதறிய உண்மை

விடியற்காலையில் சேந்தனார் உணவு தயாரிக்கும் பணியில் வத்சாங்கன் அவருக்கு உதவி செய்து கொண்டிருந்த போது குளம்பொலியும் குதிரையின் கனைப்புச் சத்தமும் கேட்டு வெளியே வந்தான். இணையிலான் அதிகாலையில் எழுந்து கோயிலுக்குச் சென்றிருந்தான். மற்ற வீரர்கள் பாலாவியில் குளிக்கச் சென்றிருந்தார்கள்.

குதிரையை விட்டிறங்கி அரண்மனைச் சேவகன் ஒரு பேழையுடன் வந்து "ஐயா, நான் அரண்மனையில் இருந்து வருகிறேன். இதனை தளபதியவர்களிடம் கொடுத்துவரச் சொன்னார்கள்" என்றான்.

"அப்படியா, இப்படி அமர்ந்து இளைப்பாறு. உனக்குக் குடிப்பதற்கு நீர் கொண்டு வந்து தருகிறேன், கோயிலுக்குச் சென்றுள்ள தளபதியார் வந்துவிடுவார்" என்று வத்சாங்கன் கூறி அவனுக்கு அங்கிருந்த திண்ணையைக் காட்டினான். "ஆமாம், நாங்கள் இங்குதான் இருப்போம் என்று உனக்கு எப்படித் தெரியும்?" வத்சாங்கன்.

"இதனை என்னிடம் தந்து தளபதியாரிடம் கொடுக்கக் கூறிய குருவானவர் குங்கிலியனார் நீங்கள் எங்கு தங்கி யிருப்பீர்கள் என்று சில இடங்களைக் குறிப்பிட்டுக் கூறினார். நானும் நேற்று மாலையில் இருந்து எல்லா விடங்களுக்கும் சென்று பார்த்துவிட்டுத்தான் இங்கு வந்தேன். கோயில்பக்கமாக பூங்காவனத்தில் பூப்பறித்துக் கொண்டிருந்த ஒருவரைச் சந்தித்து விசாரித்தேன். அவர் தான் இங்கு சென்று விசாரிக்கக் கூறினார். மேலும் மரத்தடியில் கட்டியிருந்த குதிரைகளையும் பார்த்துவிட்டு இங்கு வந்தேன்" என்றவாறே தலையில் கட்டியிருந்த துண்டை எடுத்து முகத்தில் அரும்பிய வியர்வையை ஒத்திக் கொண்டான். வத்சாங்கன் அவனுக்கு குடிப்பதற்கு நீர் கொண்டு வர உள்ளே சென்றான்.

அப்போது கோயிலுக்குச் சென்றிருந்த இணையிலான் அங்கு வந்து சேர்ந்தான். திண்ணையில் இருந்த சேவகன் உடனே எழுந்திருந்து "தளபதியாரே வணக்கம் குருவானவர் குங்கிலியனார் உங்களிடம் கொண்டு சென்று சேர்ப்பிக்கும்படி இதனைத் தந்திருக்கிறார்." என்று ஒலை இருந்த பேழையை நீட்டினான். "ஒ அப்படியா, எங்கே?" என்று பேழையை வாங்கித் திறந்து ஒலையைப் படிக்க ஆரம்பிக்க, வத்சாங்கனும் நீர்க்குவளையுடன் வந்தான்." நண்பா, செய்தி வந்திருக்கிறது போலத் தெரிகிறதே" என்றவாறே நீர்க்குவளையை செய்தி கொண்டுவந்த சேவகனிடம் கொடுத்தான்.

"நீன்ட பயணம் செய்து வந்திருப்பாய், பாலாவியில் நீராடிக் கோயில் தரிசனம் செய்துவிட்டு, இங்கு வந்து தங்கி ஒய்வெடுத்துக் கொண்டு நாளை நீ திரும்பிப் போகலாம்" என்று இணையிலான் சேவகனுக்குக் கூற அவனும் நீரை அருந்திவிட்டு, அவர்களிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு பாலாவியை நோக்கிச் சென்றான்.

குங்கிலியனார் அனுப்பிய செய்தியை இரண்டாவது தடவை படித்துவிட்டு, "வத்சங்கா, சில தினங்களுக்கு முன்பு வாள் வெட்டில் இறந்த மனிதன் யாவகக் குடியைச் சேர்ந்தவனாம். அவனை வெட்டிய வாளும் புதரில் இருந்து கிடைத்ததாம். அவன் குதிரையில் ஒடிவரும்போது அவன் தொடைப் பகுதியில் வாள் குற்றியபடியே இருந்ததாகவும் குதிரையில் இருந்து மயங்கி வீழ்ந்தபோது, அந்தக் கத்தியும் புதருக்குள் விழுந்ததாகவும் பனை மரத்தில் இருந்து கீழே இறங்கி வந்து பார்த்தபோது பெருமளவில் இரத்தம் பெருகி இருந்ததாகவும் அப்பகுதியால் போனவர்களிடம் தகவல் கூறியதாகவும் கள்ளு வடிக்கப் பனை மரத்தில் இருந்து பார்த்த ஒருவன் கூறியிருக் கிறான்."

"ஒ.. அப்படியா?" என்று கேட்டு சிந்தனை வயப்பட்ட வத்சாங்கனின் கவனத்தை இணையிலான் திருப்பி "ஆ... இன்னொரு விடயம்... அந்த வாளில் ஒரு சிங்கத்தின் சின்னம் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம்" என்றான். "என்ன சிங்கத்தின் சின்னமா?" வத்சாங்கன் வியப்புடன் கேட்டான். "என்ன வத்சங்கா, ஆச்சரியப்படுகிறாய்? ஏன்?" "நண்பா, எனக்கு இப்போது சிறிதளவாவது புரிகிறது." "என்ன புரிகிறது, நீ என்ன கூறுகிறாய்?" "நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேள்" அக்கம்பக்கம் யாராவது வருகிறார்களா என்று பார்த்துவிட்டு, வத்சாங்கன் மெதுவாகத் தொடர்ந்தான்.

"நண்பா, நேற்று முன்தினம் பூநகரியில் தங்கியிருந்த இரவில் நீதூக்கத்தில் இருந்தபோது இருளில் கோடன் உன் காலில் தடக்குப்பட்டு விழுந்தானல்லவா? அவன் நோக்கமே வேறாக இருந்தது. அவன் தெரியாது விழவில்லை."

"வத்சாங்கன், நீ என்ன கூறுகிறாய்? புரியவில்லை." "கூறுகிறேன் கேள், எங்களோடு வந்திருக்கும் கோடன், வேறு யாருமல்ல, நமது மந்திரியும் அவர் மகனும் அனுப்பி வைத்துள்ள ஒற்றன். உன்னைக் கொல்வதற்கு அவர்களால் அனுப்பப் பட்டவன்."

"என்ன? சம்பந்த வீரியரும் விருத்தகனுமா! என்னைக் கொல் வதற்கா? என்னால் நம்பமுடியவில்லையே வத்சங்கா, என்னால் நம்பமுடியவில்லை."

"ஆனால் அதுதான் உண்மை, உன்னைக் கொல்ல வந்தவன், இருளில் கால் தடக்கி விழுந்ததென்னவோ உண்மைதான், ஆனால் அவன் உன்னைக் கொல்வதற்கு வந்து கொண்டிருக்கையில், தூக்கத்தில் புரண்டு படுத்திருந்த உன் காலில் தடக்குப்பட்டு இடறி விழுந்த போது அவன் கையில் கொண்டு வந்த சிறிய கத்தி, அவன் விழுந்ததில் கையை விட்டு விலகி இருளில் ஒரு பக்கமாக விழுந்து விட்டது. நான் விளக்கைக் கவனிப்பதற்குப் போகின்ற போது, அந்தக் கத்தியை சுவரோரமாகக் கண்டெடுத்து வைத்துக் கொண்டேன்.

அந்தக் கத்தியில் சிங்கத்தின் அடையாளம் இருந்ததைக் கவனித்தேன், என்னால் அப்போது எந்த முடிவிற்கும் வரவில்லை, இப்போதுதான் யாவும் புரிகிறது." "சிங்கத்தின் அடையாளமா? என்னைக் குழப்புகிறாய் வத்சங்கா."

"நண்பா, இப்போது குருவானவர் அனுப்பி வைத்த மடலில் வாள் வெட்டி இறந்தவன் வைத்திருந்த வாளிலும் சிங்கத்தின் அடையாளம் இருக்கிறது, இவனது கத்தியிலும் சிங்கத்தின் அடையாளம் இருக்கிறது,

குடியைச் சேர்ந்தவர்கள். ஏற்கனவே சாவகக் இருவரும் குடியினருக்கும் அன்றில் எங்கள் மன்னருக்கும் சாவகக் இருந்து பிரச்சனை இருந்து வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது தான். அவர்கள் எப்படியாவது சங்கிலிய மன்னரின் ஆட்சியில் பிரச்சனை ஏற்படுத்தச் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள். எனவே அவர்களை வைத்து விருத்தகன் சொந்த அபிலாசையைத் தீர்க்கப் பார்க்கின்றான். தனது எனக்கு ஏற்கனவே இவை பற்றிக் குங்கிலியனார் எச்சரிக்கை செய்து உன்னைக் கவனமாகக் கவனிக்கும்படி கூறித்தான் அனுப்பி வைத்தார்"

"ஒ, இவ்வளவு கதை இருக்கிறதா?"

"நண்பா, உனக்கு நன்றாகவே தெரியும், எங்கள் சங்கிலிய மன்னரின் போராயுதங்களில் பனைமரத்தின் சின்னமே பதிந்திருக்கும். சிங்கத்தின் சின்னம் பொறித்த எதுவுமே அரண்மனையில் இருப்பதாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை"

"உண்மைதான் விருத்தகா, சிங்கத்தின் சின்னம் பொறித்த ஆயுதங்கள் செண்பகப் பெருமாள் இங்கு ஆண்ட காலத்தில் இருந்ததாக நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக சிங்கள மன்னர்கள் ஆளுகின்ற பகுதிகளில் அதே சின்னத்துடன் வைத்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அது எப்படி இவர்கள் கையில்...."

அதில் என்ன சந்தேகம் நண்பா? கோட்டை அரசனான பராக்கிரமபாகுவின் சில குறிப்பிட்ட ஆயுதங்களிற் கூட அந்தச் சிங்கத்தின் சின்னம் இருக்குமல்லவா? பொதுவாக சிங்கள அரசு ஆதிக்கத்தில் இருக்கும் இடங்களெங்கும் அந்தச்

டுணையிலான்

சிங்கத்தின் சின்னமே பாவனையில் இருக்கும் என்று நானும் கருதுகிறேன். எனவே அந்த ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றுவதில் சம்பந்த வீரியருக்கு என்ன தடை இருக்கப்போகிறது. மேலும் சிங்களமொழி வேறு அவருக்குத் தெரியும். எங்காவது வாங்கி இவர்களுக்குக் கொடுத்திருப்பார்."

"ஆம், அதுமட்டுமல்ல இப்போது நினைவிற்கு வருகிறது. அன்று கோயிலுக்குச் சென்று திரும்பும்போது, ஒரு குதிரைக்காரன் எனது அம்மாவை இடித்துத் தள்ளி விழுத்தி விட்டுப் போனானல்லவா? அவன் தான் வாளால் வெட்டப்பட்டு இறந்தவன் என்று நினைக்கிறேன். நீ சந்தேகப்படுவது போல அவன் சம்பந்தவீரியனின் ஒற்றன் என்றால் அவன் என்னைத் தானே கொல்ல முயன்றிருக்க வேண்டும். ஆனால்..."

"அது எப்படி முடியும் நண்பா, உன்னைச் சுற்றித்தான் ஒரு கூட்டம் இருந்ததே, அவனால் உன்னை எப்படி நெருங்க முடியும்" "அப்ப, அவன் அங்கு ஏன் வந்தான்"

"ம்.. நண்பா, நீ எனக்கு முன் கூறியதில் இருந்து ஒரு விடயம் மட்டும் புரிகிறது. உன்னை இந்தப் பயணத்தில் இருந்து தடுப்பதற்கு விருத்தகன் செய்த சூழ்ச்சியாக இருக்கலா மல்லவா, உன்னை இந்தப் பிரயாணத்தில் இருந்து தடுத்து விட்டால் இந்தப் பயணத்தை தான் மேற்கொள்ள முடியும் என்று நினைக்கலாமல்லவா" "என்ன கூற வருகிறாய்?"

"சுறுகிறேன், உன்னைக் கொல்ல முடியாத போது, உன் குடும்பத்தில் ஒருவரைக் கொன்று விட்டால், உடனடியாக நீ இந்த மாதோட்டப் பயணத்தை மேற்கொள்ள முடியா தல்லவா? நீ இங்கு வருவதற்கு சில நாட்கள் ஆகலாம், இல்லையா? எனவே அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அரசரின் அவசர வேண்டுதலான இந்த மாதோட்டப் பயணத்தை மந்திரி சம்பந்த வீரியர் விருத்தகன் மூலமாகச் செய்வதற்கு சாதகமாக அமைவதற்கு ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கலாமல்லவா?" "ஐயோ, அதற்காக என் தாயாரைக் கொல்ல முயன்றானா?"

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

"நண்பா, நீ உனது படையின் நலத்திலும் மக்களின் நலத்திலும் முற்றாக ஈடுபட்டிருப்பதால், அரண்மனையில் நடைபெறும் பல விடயங்கள் உனக்குத் தெரியவில்லை, இப்போது புதிதாக உனக்குக் காதல் வேறு வந்திருக்கிறது. எதற்கும் கவனமாக இருக்கவேண்டும்"

"ஆம் ஆம் புரிகிறது. சரி, இப்போ இவன் கோடனை என்ன செய்வது? ஏதாவது கூறித் திரும்ப அனுப்பிவிடலாமா?"

"இல்லை அவனை இங்குதான் வைத்திருக்க வேண்டும். இவனைக் கண்காணித்து வேறென்ன திட்டங்களை செயற்படுத்தவிருக்கிறான் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும், நான் பார்த்துக் கொள்கின்றேன். எதற்கும் நீயும் கவனமாக இருந்துகொள்"

என்று வத்சாங்கன் கூறி முடிக்கும்போது, பாலாவியில் குளிக்கச் சென்ற வீரர்கள் வந்தார்கள்.

அனைவரையும் அங்கிருந்த திண்ணையில் இருக்க வைத்து அவர்கள் வந்திருக்கும் நோக்கத்தைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தான் இணையிலான்.

"வீரர்களே, மன்னரின் வேண்டுகோளின்படி சங்கிலிய நாம் இங்கு வந்துள்ளோம். இது ஒரு சாதாரணமான அரச பணியன்று. மிகவும் கடினமானது மட்டுமல்ல, ஆபத்து இன்றிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது. எங்கள் முயற்சி மானது. மாதோட்டத் இன்று நாங்கள் துறைமுகப் பகுதிக்குப் போகின்றோம். மாதோட்டத் முக்கியமான துறைமுகம் வியாபாரத் துறைமுகமாக விளங்குகிறது. கிரேக்கர்களும், ரோமானியர்களும், எத்தியோப்பியர்களும், அராபியர்களும், பெர்சியர்களும், சீனர்களும், ஜப்பானியர்களும் மற்றும் பர்மியர்களும் கடல் கடந்து இத் துறைமுகத்துக்குக் கப்பல் களில் வந்து, இலங்கையிலிருந்து வியாபாரப் பொருட்களை செல்கிறார்கள். அதற்காகப் பெரிய வாங்கிச் கப்பல்கள் கடலில் நங்கூரமிட்டிருக்கும். கரையில் சிறு இருந்து சிறு படகுகளில் பண்டங்களை ஏற்றிச் சென்று பெரிய கப்பல்களில்

284

அதற்காகவே ஏராளமான உள்ளூர் ஏற்றுவார்கள். தொழிலாளர்கள் தொழிலில் அந்தத் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் பெரும்பாலோர் மீன்பிடித் தொழிலையும் முத்துக் குளிப்பதையும் வருமானமாகக் ஆங்காங்கே சேர்த்து கொண்டுள்ளார்கள். பண்டங்களை வைக்கவும் சேமித்து வைக்கவும் உள்ள பண்டகச் சாலை களிலும் பலர் வேலை செய்கிறார்கள்.

மேலும் இங்கிருந்து ஈழத்து உணவுவகைகள், அரிசி, மிளகு, சாயமூட்டும் மரவகைகள், பாக்கு, சங்கு, கறுவா, தேங்காய், கருங்காலி, பவளம், எண்ணெய், தும்பு, முத்து, நவரத் தினங்கள், யானை, யானைத்தந்தம், மயிற்றோகை, மிளகு, ஏலம் போன்ற வாசனைத் திரவியங்கள் வேறு நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியும் செய்யப்படுகிறது. இனி நாங்கள் போகவிருப்பது துறைமுகப்பகுதி. மாதோட்டத் துறைமுகப் கடல் சேர்ந்த குதிரைமலைமுனைத் பகுதி முதல் துறை(முகம் ഖത്വ, இங்கிருந்து முத்தில் இருந்து யானை வரை பலவிதமான பொருட்கள் ஏற்றுமதியாவதோடு, பல நாடுகளில் இருந்தும் பளிங்குப் பாத்திரங்கள், கண்ணாடிப் பாத்திரங்கள், அகில், மட்பாத்திரங்கள், பல்வேறு சந்தனம் போன்ற இங்கு இறக்குமதியாகின்றன. பொருட்கள் அதனால் LIN இனத்தவர்களும், வேறு நாட்டினரும், வியாபாரி உள்ளூர் களும், பல்வேறு தொழில்களைச் செய்பவர்களுமாக எப்பவும் கூட்டமாகவே இருக்கும். இங்கு பல மொழிகளைப் பேசுபவர்கள் வந்து போவதால் மொழிப்பிரச்சனை இருந்தாலும் காலம் காலமாக துறைமுகத்தால் எங்கள் வளம் சீராகவே இருந்து வருகிறது.

போர்த்துக்கீசர் இப்பகுதிகளில் பெருமளவில் நடமாடுவதாக நமது மன்னருக்குத் தகவல் போயிருக்கிறது. அவர்கள் நாட்டின் வளங்களை மட்டுமல்ல, அந்த நாட்டைக் கைப்பற்றுவ திலும், அங்கே தங்கள் மதத்தைப் பரப்புவதிலும் கைதேர்ந் தவர்கள். ஏற்கனவே இந்தியாவின் கோவளம் மற்றும் மலபார் பகுதிகளைத் தங்களுக்குக் கீழே கொண்டுவந்து விட்டார்கள். அதேபோல நமது கோட்டை அரசின் பகுதிக்குள் ஆதிக்கம் செய்யத் தொடங்கி விட்டார்களாம். தற்போது அவர்கள் பார்வை வடக்கு நோக்கித் திரும்பி இருக்கிறதாம். அவர்களின் திட்டங்களை அறிந்து அவற்றை முளையோடு கிள்ளி விடவேண்டும் என்று எங்கள் மன்னர் கருதியே எங்களை இங்கு அனுப்பியுள்ளார்.

பல நாட்டவர்களும் இங்கு வருவதால் அவர்களை மட்டும் இனம் காண்பது இலகுவானதல்ல. இருந்தாலும் அவர்கள் மொழி புரியாவிட்டாலும், அவர்கள் எங்கு போகிறார்கள், சந்திக்கிறார்கள், யாரைச் வியாபாரம் செய்யத்தான் வந்துள்ளார்களா? அவர்கள் நோக்கம் என்ன? என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, அவர்களோடு கோட்டை பராக்கிரமபாகுவின் அரண்மனையைச் மன்னன் சேர்ந்த சிங்களவர்களும், கேரளாக்காரர்களும் அவர்களுக்கு உதவியாக வந்திருக்கலாம். இன்னொரு விடயத்தையும் நீங்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். போர்த்துக்கீசர்கள் புதுவிதமான, நாங்கள் கேள்விப்படாத ஆயுதங்கள் வைத் திருப்பார்கள். போரில் வல்லவர்கள், ஆபத்தானவர்களும் கூட, எனவே எப்போதும் கவனமாக இருக்கவேண்டும். நீங்கள் இருவர்களாகப் பிரிந்து மாதோட்டத் துறைமுகம், பேசாலை, இறங்குதுறை, வங்காலை, குதிரைமலை முனை போன்ற இடங்களில், உங்களை அடையாளம் காட்டாதபடி சாதாரண குடியானவர்களாகவோ, உள்ளூர் வியாபாரிகளாகவோ, மீன் பிடிப்பவர்களாகவோ, முத்துக் குளிப்பவர்களாகவோ உங்களை ഖേഖ്വ மாற்றிக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும். உ ங்கள் குதிரைகளை வத்சாங்கன் சொல்லுகின்ற இடத்தில் விட்டு விடுங்கள். அங்குள்ளவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள். உங்கள் போக்குவரத்திற்கு மாட்டு வண்டிகள் பொதுவாக இங்கு இருக்கும். கடலைத்தாண்டி போகவேண்டுமானால் படகுகள் இருக்கின்றன. உங்கள் போக்குவரத்திற்கும் சாப்பாட்டிற்கும் வத்சாங்கன் தரும் நாணயங்களை வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இடங்களில் ஏதாவது நீங்கள் தங்கும் சிறிய ഖേഖെ ஒன்றைத் தேடி எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அதனால் அங்கு பலரோடு கலந்துரையாடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்.

அதன் மூலமாக உங்களுக்குத் தேவையான தகவல்கள் கிடைக்கும்.

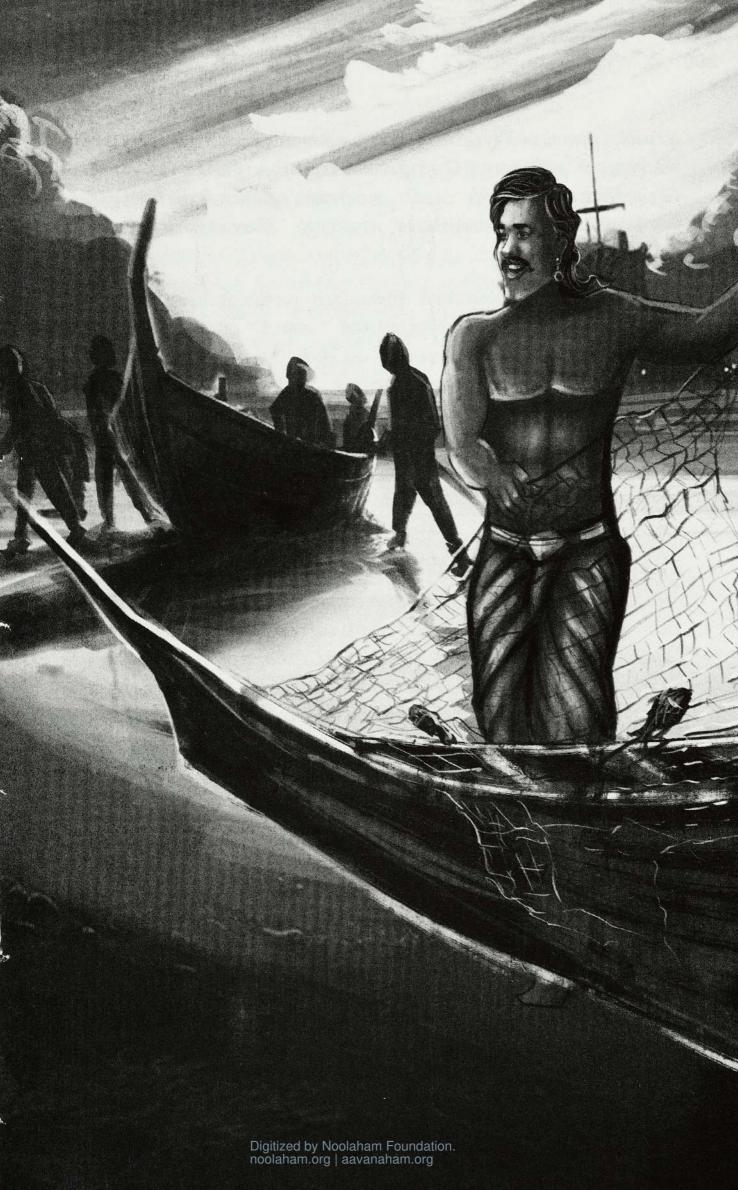
ஆட்சிக்கு மாதோட்டப் பகுதி யாவும் எங்கள் மன்னரின் அரண்மனையைச் ஆனால் நீங்கள் உட்பட்டவையே. சேர்ந்தவர்கள் என்று எவருக்கும் தெரியக்கூடாது உங்கள் நிகழ்வுகளையோ இடமானவர்களையோ, சந்தேகத்திற்கு அறிந்துகொண்டால், உடனே தொடர்பு கொள்ளவும். இருப் பினும் ஒருநாள் விட்டு மறுநாள், நாங்கள் ஒன்று கூடி அவரவர் பரிமாறுவோம்" என்று தகவல்களைப் சேகரித்த தனது திட்டத்தை விளக்கியவன்,

மேலும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளக்கூடிய தடைகளையும், ஆபத்து களையும், அவற்றை எப்படிக் கையாண்டு அவரவர் குறிக் கோளைச் செய்து முடிக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் விளக்கமாக இணையிலான் கூறினான்.

தொடர்ந்து வத்சாங்கன் அவரவர்கள் எங்கு தங்க வேண்டும், யாரைப் பார்க்கவேண்டும் போன்ற விபரங்களைக் கூறி முடிக்க, துறைமுகங்களை அண்டிய இடங்களை நோக்கிப் பயணிக்க ஆயத்தமானார்கள்.

சில தினங்கள் கழிந்தன, இணையிலான் மீனவர்கள் குடியில் மீனவர்களில் ஒருவராகச் சேர்ந்து அவர்களுக்கு தொழில்புரிய ஆரம்பித்தான். உதவியாகத் மீனவர்கள் பிடித்துக்கொண்டு வரும் மீன்களைச் சிறிய படகுகளில் இருந்து கரைக்குக் கொண்டு வருவது படகுகளையும், வலை களையும் துப்பரவு செய்வது மீன் பிடிக்கப்போகும் படகினைக் கரையிலிருந்து உள்ளே தள்ளிவிடுவது, கரையில் கொண்டு வந்துவிடுவது போன்ற வேலைகளைச் செய்துகொண்டு அங்கு ஒரு குடும்பத்தோடு அவர்கள் குடிசையில் தங்கி வந்தான். தான் தளபதியாக இருப்பதை மறைப்பதற்காகத் தனது நடை உடை பாவனையையும் தோற்றத்தையும், மாற்றிக்கொண்டு, மயிலிட்டிப் பகுதியில் இருந்து அங்கு வேலை தேடி வந்ததாக அவர்களிடம் கூறிக்கொண்டான். தளபதியாக இருந்தவனுக்கு அந்தச் சூழலும் மீனுடைய பழக்கப்படாத வாசனையும் பிடிக்காத போதும் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியைச் செய்து முடிக்கவேண்டும் என்ற பலவிதமான இன்னல்களையும் எண்ணத்தில் தாங்கிக் கொண்டு, போர்த்துக்கீசர்கள் பற்றிய ஏதாவது தகவல் கிடைக்குமா என்று காத்திருந்தான்.

வத்சாங்கன் அந்தப் பக்கமாக இருந்த ஒரு இஸ்லாமியரின் தொழிலாளராகச் சாலையில் பண்டக Q(15 சேர்ந்து கொண்டான். அங்கிருந்து பெறுமதிமிக்க ஆணி, கனதாரி, மக்கை, மடங்கு, குறவில், கனிப்பு, பீசல், குறல், தூள், ஒட்டு முத்து போன்ற பலவகை முத்துகள், கடல் அட்டை, சிங்கறால், சங்கு, நாகவடம், கறுவா, மிளகு, மற்றும் இன்னோரன்ன ஏற்றுமதிக்குத் தயாரான பொதிகளை சிறு படகுகளில் ஏற்றி, வெளிநாட்டுக் கப்பல்களில் கொண்டு சேர்க்கும் தொழிலைச் செய்து கொண்டு அந்தப் பண்டக சாலையிலேயே தங்கி இருந்தான். சந்தர்ப்பம் கிடைத்த போதெல்லாம் அந்தப் பெரிய கப்பல்களில் மேல் ஏறிச் சென்று

கப்பல் தளங்களையும் அதன் அமைப்புகளையும் பார்த்து வியந்தான். தன்னோடு தொழில் செய்யும் தொழிலாளர்களோடு நெருக்கமாகப் பேசிப் பழகி அவர்கள் மூலமாக போர்த்துக் கீசர்கள் பற்றிய தகவல்கள் ஏதாவது கிடைக்குமா என்று முயன்று வந்தான்.

வேதநாயகன், ஏகலைவன் இருவரும் தாங்கள் வல்வெட்டித் இருந்து துறையில் வந்தவர்கள் சுறிக்கொண்டு எனக் வங்காலைப் பகுதியில் கப்பல் கட்டும் தொழிலாளர்களுக்கு சிறு உதவியாகச் வேலைகளைச் செய்தார்கள். இரவில் அங்கிருந்த சத்திரம் ஒன்றில் தங்கியிருந்தார்கள். அனால் இருவரும் பல இரவுகள் தூங்காது அக்கம்பக்கம் இருக்கின்ற சென்று ஊர்களுக்கெல்லாம் அங்கு வாழும் குடியானவர் களிடம் தொடர்பு கொண்டு பலவிதமான தகவல்களை அறிந்தனர். அறிந்த விடயங்களை (முடிந்தளவு இணை தெரிவித்தனர். ஆங்காங்கே யிலானுக்குத் நடைபெறும் விழாக்களிலும் கலந்து கொண்டனர்.

இனத்தவர்களும், பல நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களும், பல அங்கு வா(ழம் குடிமக்களும், கப்பல்களை வைத்திருப் போர்களும், கப்பல்களில் வேலைசெய்வோர்களும், அவர்கள் வருவதைக் காண காத்திருப்போரும், பலவிதமான உடைகள் வணிகர்களும், அணிந்த பல வர்ண தரகர்களும், (முத்து வணிகர்களும், முத்துச்சிப்பிகளைத் தெரிவு செய்து வகைப் படுத்துவோரும், சுடையில் அள்ளிச் அவற்றை சுமந்து செல்வோரும், முத்துக்களை ஆராய்ந்து நிறுத்துப் பார்ப்போரும், தரத்துக்கேற்ப முத்துக்களின் பெறுமதியை நிர்ணயிப்போரும், சிப்பிகளைச் சுத்தம் செய்து முத்துக்களைப் பிரிப்போரும் என பெருமளவு மக்கள் கூடியிருக்கும் சிலாவத் துறையில் மாதங்கன், மாதுளன் இருவரும் முத்துக்குளிப் போர்க்கு உதவியாக சிப்பிகளைப் பிரித்தெடுப்பது, துப்பரவு செய்வது போன்ற வேலைகளைச் செய்தனர்.

கோடன், ஆரமுதன் இருவரும் குதிரைமலையில் வேலை செய்தார்கள். குதிரைமலை, பொன்பரப்புப்பகுதி மற்றும் சிலாவத்துறை பகுதிகள் முத்துக் குளிப்புக்குப் பெயர் பெற்று

ஈர்க்கும் வளங்கொழிக்கும் பகுதியாக நாடுகளை உலக முத்துக்களை வாங்கிச் பெறுமதியான மிளிர்ந்திருந்தன. ஐரோப்பிய அராபிய, தரும் கப்பலில் வருகை செல்ல பூமியாக விளங்கியதனால் வர்த்தக பெருவணிகர்களின் இப்பகுதிகளில்செல்வவளம்பெருகியது.பெருவீடுகளும்,வர்த்த நிறுவனங்களும் தோன்றின. மேலும் குதிரைமலையில் இருந்து யானைகள் வேறு நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. அரேபியக் குதிரைகளும் இறக்குமதி அங்கு அதே போல செய்யப்பட்டன. ஏற்றுமதி செய்யப்படவிருக்கும் யானைகளைக் குளிப்பாட்டி, உணவு கொடுத்து, அதன் கழிவுகளை அகற்றித் துப்பரவு செய்யும் வேலையை கோடனும், ஆரமுதனும் மலையாளத்திலுள்ள "கோலாங்" ഞ്ഞ செய்தார்கள். இடத்திலிருந்து வரும் ''லெப்பைகள்' என அழைக்கப்பட்ட முஸ்லிம்கள் முத்துக் குளிக்க மூழ்குவோருக்குப் பயிற்சியளிப் பதில் வல்லுனர்களாகக் கருதப்பட்டனர், அவர்களில் ஒரு வரான ஒரு இஸ்லாமியர் வீட்டில் அவருடைய குதிரைகளைப் வீட்டிலேயே தங்கி அவர்கள் பராமரித்துக் கொண்டு வந்தார்கள்.

வீரர்களில் ஒருவரைத் தவிர அவர்கள் எல்லோரது எண்ணங் பற்றிய போர்த்துக்கீசர்களைப் தகவல்களை களும் அறிவதிலேயே குறியாக இருந்தது. கோடனின் எண்ணம் மட்டும் வேறு விதமாக இயங்கியது. அவன் திடீர் திடீரென்று இரவு நேரம் தாமதமாக வருவகும் காணாமற் போவதும் சந்தேகமாக அதைப்பற்றிக் ஆரமுதனுக்குச் இருந்தது. கேட்கும்போதெல்லாம், கோடனுக்கு இருக்கவோ அங்கு தொழில்செய்வதற்கோ பிடிக்கவில்லையென்றும், யானைத் கடற்கரைப் பக்கமாகப் போய் மன ஆறுதலுக்காக ഖന്രഖ நண்பர்களைச் சந்தித்ததாகவும் சில அங்கு தாகவும், அவர்களோடு சேர்ந்து சில சமயம் கள்ளுக் குடிப்பதாகவும், சிலநேரம் அங்கேயே தங்கி வருவதாகவும் ஏதோ காரணங் களை அவ்வப்போது கூறிக்கொள்வான்.

இதைப்பற்றி ஆரமுதன் இணையிலானிடம் கூறியபோது, இணையிலானும் கோடனுடைய நடமாட்டத்தைக் கண் காணிக்கும்படி கூறினான்.

நாட்களுக்கு இரண்டு ஒ(ந (முறை சந்தித்து அனைவரும் கிடைத்த அவரவருக்குக் பரிமாறிக் தகவல்களைப் கொண்டனர். பெரும்பாலும் அவர்களுக்குக் கிடைத்த தகவல்களை விட, அவரவர்கள் செய்கின்ற வேலை பற்றியும் அதனால் அவர்கள் அடைகின்ற இன்னல்கள் பற்றியும் பேசிக்கொள்வார்கள்.

ஆனால், அங்கு பல வெளிநாட்டுக்காரர்கள் வந்து போனாலும், சில வித்தியாசமாகத் தோன்றிய வெளிநாட்டுக் காரர்களோடு எங்கள் நாட்டைச் சேர்ந்த சிலரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நடமாடுவதை பல தடவைகள் கண்டிருப்பதாக வீரர்களில் பெரும்பாலானோர் குறிப்பிட்டுக் கூறினார்கள்.

ஒரு நாள் இரவு கோடன் வழக்கம் போல அங்கிருந்து வெளியே தெரியாமல் புறப்பட்டான். அவனுக்குத் ஆரமுதன் அவனைத் தொடர்ந்து அவன் பின்னால் சென்றான். சற்றுத் சென்ற தூரம் நடந்து கோடன் அங்கிருந்த சிறிய மீன் வாடியூடாகச் சென்று ஒரு குடிசைக்குள் நுழைந்தான. இருளினுள் ஆரமுதனும் அவனுக்குத் தெரியாத அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த பொதிகளின் ஒளிந்திருந்து பின்னால் கவனித்தான்.

அங்கு எரிந்து கொண்டிருந்த விளக்கொளியில் நமது நாட்டைச் சேர்ந்த மூன்று மனிதர்களோடு இரண்டு வெளிநாட்டுக்கார வெள்ளையரும் இருந்தார்கள்.

அங்கிருந்த வெள்ளையர்ககள் பேசிய மொழியினை அங்கிருந்த உள்நாட்டுக்காரர்களில் நமது ഒന്രഖങ് அரைகுறையாக மற்றவர்களுக்குத் சிங்கள மொழியாலும் தனது சைகையாலும் விளக்கிக் கொண்டிருந்தான். மற்றொருவன் ஏதோ தனக்குத் தெரிந்த தமிழில் தட்டுத் தடுமாறி உளறிக் கொண்டிருந்தான். அவர்கள் அரைகுறையாகப் பேசிக் கொண்டிருந்ததால் ஆரமுதனுக்கு பேசிக் அவர்கள் கொண்டிருந்ததை முற்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அவர்கள் சிறு குவளைகளிலும், தென்னம் சிரட்டைகளிலும் ஏதோ குடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் குடிப்பது Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org கள்ளாக இருக்கலாம் என்று நினைத்த ஆரமுதன் விளக் கொளியில் கூர்ந்து பார்த்தபோது அங்கு அவன் கண்ட காட்சி அவனை ஆச்சரியப்பட வைத்தது. இரத்தம் போன்ற சிவப்பு நிறத்தில் அவர்கள் குடிக்கும் அந்தப் பானம் இருந்தது. ஒரு வேளை அது இரத்தமாகத்தான் இருக்குமோ என்று சிந்தித்த போது, ஒரு வெள்ளைக்காரன் ஒருபுறமாக நின்றிருந்த கோடனை, கையால் சைகை செய்து அழைத்து ஒரு குடுவை யில் இருந்த அந்தச் சிவந்த பானத்தை ஒரு சிரட்டையில் ஊற்றிக் கொடுத்தான்.

அப்போதுதான் போர்த்துக்கீசர்கள் பழங்களில் இருந்து எடுக்கும் சாறுகளைக் கொண்டு கள்ளுப் போன்ற ஒரு மயக்கம் தருகின்ற சிவப்புப் பானத்தைக் குடிக்கும் வழக்கம் உள்ளவர்கள் என்று ஒரு தடவை வத்சாங்கன் கூறியது நினைவில் வந்தது. அப்படியானால் கோடன் போர்த்துக்கீசர்களோடு பழக்கம் கொண்டிருக்கிறானா?

ஆரமுதனுக்கு கோபமும் ஆத்திரமும் பொங்கிக் கொண்டு வந்தது. உடனே அங்கு சென்று கோடனை இது பற்றிக் கேட்க நினைத்தான். ஒருவேளை, அவர்களோடு சேர்ந் திருந்து அவர்களின் திட்டங்களை அறிந்து இணை யிலானுக்குத் தெரிவிப்பதற்காகக் கோடன் இப்படிச் செய்கின் றானோ என்ற சந்தேகம் மனதில் தோன்ற ஆரமுதன் மெதுவாக வெளியே வந்தான். பல சிந்தனைகள் மனதில் தோன்றக் கடற்கரையோரமாகச் சென்று மணலில் அமர்ந்து கோடன் வெளியே வரட்டும் என்று காத்திருந்தான்.

சிறிது நேரம் கழிய அனைவரும் வெளியே வந்தனர். இரண்டு வெள்ளைக்காரர்களையும் ஒருவன் கூட்டிக்கொண்டு ஒரு புறமாகக் செல்ல மற்ற இருவரோடு கோடன் தள்ளாடிக் கொண்டு வெளியே வந்தான்.

அவர்கள் வருவதைக் கண்ட ஆரமுதன் அவர்கள் முன்பாகக் கோடனை நோக்கிச் சென்றான்.

ஆரமுதனைக் கண்டதும் கோடன் திடுக்குற்று, "டேய் ஆரு! நீ எங்கையடா இங்கு வந்தாய்? ஏனடா வந்தாய்?" என்று ஆரமுதனைப் பார்த்துப் பலமாகச் சத்தமிட்டான். "கோடன், நீ அளவுக்கு மீறிக் குடித்திருக்கிறாய், மெதுவாகப் பேசு யார் இவர்கள்? உனக்குத் தெரிந்தவர்களா?" என்று அவர்களைப் பார்த்தபடி கேட்டான்.

"ஆம், எனது நண்பர்கள்தான், எனக்காக எதையும் செய்யக் கூடியவர்கள், நல்ல நண்பர்கள்."

"அப்படியா? கோடன், அதுதான் உன்னை இங்கு கொண்டுவந்து குடிக்க வைத்திருக்கிறார்களா?"

"என்னுடைய நண்பர்களைப் பற்றி உனக்கென்ன தெரியும் ஆரு? இவர்கள்தான் என்னைப் போர்த்துக்கீசருக்கே அறிமுகம் செய்து வைத்தவர்கள். அந்த வெள்ளைக்காரர்கள் எவ்வளவு நல்லவர்கள் என்று உனக்குத் தெரியுமா? அவர் களால் தான் எனக்கு இப்ப வெளிநாட்டுச் சிவப்புக்கள்ளுக் குடிக்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது உன்னால் முடியுமா?" "டேய் கோடன், நீ என்ன கூறுகிறாய்?"

"ஆரு, நான் சொல்வதைக் கேள். இணையிலான் போர்த்துக்கீசரைப் பற்றி இல்லாததும் பொல்லாததும் கூறி எங்களை ஏமாற்றியிருக்கிறான், உனக்குத் தெரியுமா?"

"கோடன் நீ மது மயக்கத்தில் உளறுகிறாய். நான் சொல்வதைக் கேள், நாங்கள் இங்கு வந்த நோக்கத்தை மறந்து போனாயா?"

"நான் மறக்கவில்லை, இணையிலான் இவர்களைப் பற்றிக் கூடாமல் எங்களிடம் கூறி, எங்களை அவர்களுக்கு எதிராக இருக்கவைத்து, தனது காரியத்தைச் சாதித்துவிட்டு, தான் மன்னரிடம் நல்ல பெயர் எடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கிறான்."

"கோடன், நீ தேவையில்லாமல் ஏதேதோ பேசுகிறாய். தளபதி அறிந்தால் என்ன நடக்கும் தெரியுமா?"

"தளபதியாம் தளபதி பெரிய தளபதி. அவன் எனக்கு என்ன செய்வான், அவனுக்கு எனக்கு என்ன பயம்?"

"சரி, உனது நிலைமை இப்போது சரியாக இல்லை, நான் எல்லாவற்றையும் நாளை காலை தளபதியாரிடம் கூறி விடுகிறேன். அதற்குப் பிறகு என்ன நடக்கும் என்று பார்ப்போம்

இப்ப வா நாம் போவோம்."

"என்னடா, அவ்னிடம் கூறப்போகிறாயா? அதையும் நான் கூறியவாறு பார்க்கிறேன்," என்று கோடன் கையைத் தூக்கியவாறு ஆரமுதனை அடிக்க நெருங்க, ஆர(ழதன் அவன் கைகளைத் தட்டிவிட, மேலும் கோபம் கொண்ட கோடன் பலமாக ஆரமுதனைத் தாக்கினான். தன்னைத் தாக்கிய கோடனை எதிர்த்து ஆரமுதன் கோடனைத் தள்ள, கோடன் விழ முயன்றபோது, அவனை ஒடிவந்து தாங்கிய நண்பர்கள் இருவரும் சேர்ந்து அவனது ஆரமுதனைத் தாக்கினார்கள். கூடவே கோடனும் அவர்களோடு சேர்ந்து ஆரமுதனைப் பலமாகத் தாக்க ஆரம்பித்தான், ஆரமுதன் அவனைத் தடுக்க முயன்றபோது, கோடனுடைய இரண்டு நண்பர்களும்பின்பக்கமாக வந்து ஆரமுதனைத் தள்ளித் தரையில் விழுத்திப் பிடிக்க, அங்கும் இங்குமாகத் திரும்பிப் பார்த்த கோடன் அருகே இருந்த ஒரு பெரும் கல்லை எடுத்துக் கொண்டு வேகமாக வந்தான்.

இருள் கவ்விக் கிடந்த அந்தக் கடற்கரையை வந்து எட்டிப் பார்த்த அலைகள் அந்தக் கொடுமையைக் கண்டு கரையில் உள்ள பாறைகளில் மோதின. சற்று நேரத்தில் காற்றும் ஒய்ந்தது. அலைகளும் அடங்கி அமைதியாகி மீண்டும் கடலோடு சங்கமமாகின. தூரத்தே நாயொன்று ஊளையிட்டது.

学家が行行

29. வலையில் வீழ்ந்த வஞ்சகம்

மறுநாள் மாலை, இணையிலானோடு அனைவரும் சேர்ந்து அவரவர் அறிந்து கொண்ட விடயங்களைப் பரிமாறியும், அவர்கள் எதிர்கொண்ட தடைகளையும், அவற்றை எப்படி எதிர்கொள்வதென்பதையும், அடுத்து என்ன செய்வது என்பதை தீர்மானிப்பதையும் கலந்து உரையாடுவதாக இருந்தது.

கடற்கரையோத்தில் ஒர் ஒதுக்குப் புறமாக இருந்த ஒரு மண்டபத்தில் அனைவரும் கூடினர். கோடன் மட்டும் தனியாக வந்து சேர்ந்தான். எப்போதும் இருவரும் ஒன்றாகவே வருவார்கள். ஆனால் அன்று ஆரமுதன் அவனோடு வரவில்லை. எனவே இணையிலான் ஆரமுதன் வராத காரணத்தை கோடனிடம் விசாரித்தான்.

கோடனும் அன்று காலையில் இருந்து ஆரமுதனைக் காணவில்லை என்றும், ஒருவேளை அந்த இஸ்லாமிய முதலாளி அவனைப் புத்தளத்திற்கு அனுப்பியிருக்கலாம் என்றும் கூறினான். ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் அறிந்த விடயங்களைப் பற்றியும், தாங்கள் செய்கின்ற தொழில் களைப் பற்றியும் கூறினார்கள்.

ஆனால் கோடன் எதுவும் பேசவில்லை. அதனை வத்சாங்கனும் கவனிக்கத் தவறவில்லை. இணையிலான் தான் அவதானித்த ஒரு விடயத்தைக் கூறினான்.

"இங்கு வாழுகின்ற குடியானவர்கள் பலர் குறிப்பாக ஆண்கள், கூட்டம் கூட்டமாக எங்கோ சந்திப்பதாகவும் அங்கு வெளி நாட்டைச் சேர்ந்த வெள்ளையர்கள் வருகை தந்து அவர்களோடு பேசுவதாகவும் அறிந்தேன். அந்த வெள்ளையர்கள் போர்த்துக்கீசர்களாக இருக்குமோ என்ற அச்சம் எனக்கு இருக்கிறது. ஆனால் நாம் இதைப்பற்றி மேலும் அறிய வேண்டியிருக்கிறது."

"அப்படியா? அது போர்த்துக்கீசர்கள்தான் என்று நினைக் கிறீர்களா? அப்படியானால், நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டும்?"

"அவர்களேயானால், அவர்கள் எங்கு மக்களைச் சந்திக் கிறார்கள்? எப்படிச் சந்திக்கிறார்கள்? மக்களிடம் என்ன கூறுகிறார்கள்? அவர்களின் நோக்கம் என்ன? அவர்களைக் கண்டுகொண்டால் அவர்களுக்குச் சரியான தண்டனை கொடுக்கவேண்டும். அவர்களை இங்கிருந்து அகற்றவேண்டும், எல்லோரும் மிகவும் கவனமாக அவதானித்து வாருங்கள், உடனுக்குடன் செய்திகளை எனக்குத் தெரிவியுங்கள், இதைப் பற்றி நமது மன்னரிடம் கூறுவோமேயானால், அவர் அவர் களுக்குச் சரியான பாடம் புகட்டுவார். அவருக்கு இருக்கும் ஆத்திரத்திற்கும் அவர்களை கோபத்திற்கும் முற்றாக அழித்தே விடுவார், பார்ப்போம், இனி இந்த விடயத்தில் நாம் முழுமனதோடு முயற்சிக்கவேண்டும்" என்று எல்லோரையும் பார்த்துக் கூறிவிட்டு, கோடன் பக்கமாகத் திரும்பி,

"கோடன், ஆரமுதனைப் பற்றி அறியவேண்டும், எங்கு போனான்? எதற்காகப் போனான்? என்று தெரியவேண்டும். எனவே அவனைப் பார்த்ததும் என்னை வந்து சந்திக்கும்படி கூறவும். இல்லையெனில் நான் அங்கு வந்து அவனைச் சந்திக்கிறேன்" என்று கோடனுக்குக் கூறிவிட்டு அனை வரையும் அனுப்பி வைத்தான்.

மற்ற வீரர்கள் அங்கிருந்து போனதும், வத்சாங்கன் அங்கு தயங்கி நின்றான்.

"வத்சங்கா, என்ன சிந்தனை? ஆழமான உன் சிந்தனையின் எச்சங்கள் உன் முகத்தில் தெரிகிறது?"

"ஒன்றுமில்லை நண்பா, ஆரமுதனைப் பற்றி யோசித்தேன், அவன் எங்களுக்குத் தெரியாமல் எங்கும் போகமாட்டான். மேலும் கோடன் போக்கும் எனக்கு நன்றாகப் படவில்லை."

"ம், எனக்கும் அப்படித்தான் தோன்றுகிறது, சரி கோடனை இனி நாம் கவனிக்கத்தான் வேண்டும். இப்போது மக்களிடையே வந்து போவது போர்த்துக்கீசர்தான் என்று தெரிந்தால், நாம் தாமதமாகாது சில வேலைகளைச் செய்யவேண்டி யிருக்கும், இந்தப் பகுதிக்குப் பொறுப்பான அதிகாரி, கிராமத் தலைவர், முதலியார், மணியக்காரர் எல்லோரையும் சந்திக்க வேண்டும்."

"சரி, அதற்கு முன் உங்கள் ஊகம் சரியானதுதானா என்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்."

"உண்மைதான், இன்னும் சில தினங்களில் நான் கண்டு பிடித்து விடுவேன்" என்று கூறிவிட்டு இணையிலான் அங்கிருந்து சென்றான்.

அன்று இரவு இணையிலானால் சரிவர உறங்க முடியவில்லை. போர்த்துக்கீசர்களின் நினைவும், ஆரமுதனின் மறைவும் அவன் சிந்தனையைக் கிளறி விட்டிருந்தன. அமைதியான அந்த இரவில் தூரத்தே கடலலைகளின் ஒசை மெதுவாககிக் கொண்டிருந்தாலும் தங்கியிருந்த அவன் குடிசையின் வெளியே ஒரு புறமாகத் திண்ணையில் படுத்திருந்த இணை வீட்டின் உள்ளேயிருந்து யிலானின் செவிகளில் யாரோ மெதுவாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தது இலேசாகக் கேட்டது. ஒட்டுக் கேட்பது தவறான பண்பு என்பது இணையிலானுக்கு நன்றாகவே தெரியும், எனவே மற்றப் பக்கமாகத் திரும்பிப் படுத்தான்.

ஆனாலும் உள்ளேயிருந்து பேசும் குரல் சற்றுப் பலமாகக் கேட்கத் தொடங்கியது.

"நான் சொல்வதைக் கேள். கொஞ்ச நேரம் தானே, இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பம் இலேசிலை கிடையாது," ஆணின் குரல் சற்றுக் கோபத்துடன் கேட்டது.

"இப்ப அப்படித்தான் சொல்வீர்கள் போனால் தான் தெரியும்" பதிலாகப் பெண் குரல்.

"ஒரு தடவை போய்த்தான் பாப்போமே, அவர்கள் ஏதோ சொல்லப்போகிறார்களாம் கேட்டுத்தான் பார்ப்போமே" கெஞ்சுவது போல ஆண்குரல்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org "வெள்ளைக்காரன் பேசுவது எப்படித்தான் எங்களுக்கு விளங்கப்போகுதோ?" ஐயத்துடன் பெண்குரல்.

இதனைக் கேட்டதும், இணையிலான் வியப்புடன் சூர்ந்து கேட்கலானான்.

"இல்லை இல்லை, அவர்களோடை இரண்டு மூன்று தமிழ் தெரிந்தவர்கள் வருவார்களாம். வெள்ளைக்காரர்கள் என்ன பேசுவார்களோ அதைக் கேட்டு அப்படியே எங்களுக்கு விளங்குமாறு சொல்வார்களாம்" உற்சாகத்துடன் ஆண்குரல்.

"ஒ.. அப்படியா, இந்தக் கூட்டத்திற்குப் போவதாலை எங்களுக்கு ஒரு பிரச்சனையும் வராதே" சந்தேகத்துடன் பெண்ணின் குரல்.

"அப்படி ஒன்றும் நடக்காது. அது மட்டுமல்ல அங்கு போவதற்கும் அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்பதற்கும் இலவசமாக அரிசி, துணி, மணி, நகை, பணம் தருவாங்களாம்" மகிழ்ச்சி தொனிக்க ஆண்.

"ஓ.. அதெல்லாம் தருவாங்களா?" ஆச்சரியத்துடன் பெண் குரல்.

"அதுமட்டுமல்ல, அவர்கள் கப்பலுக்குக் கூட்டிச்சென்று காட்டு வார்களாம், விருந்து தருவார்களாம்." மேலும் உற்சாகமாக ஆண்குரல் ஒலித்தது.

"கேட்க நல்லாத்தான் இருக்கிது. ஆனால் இவர்களை எங்கே போய் பார்க்க வேண்டும்?" ஆவலுடன் பெண்.

"குதிரை மலையில்தான் இவர்களைப் பார்க்கப்போக வேண்டும்" ஆண்.

"அவ்வளவு தூரமா?" வியப்புடன் பெண்.

"இரவுப்பொழுதுதானே. அங்கு போவதற்கு அவர்கள் மாடு பூட்டின வண்டி ஒழுங்கு செய்து தருவார்களாம். எங்களோடு வேறு சிலரும் இங்கிருந்து வருவார்கள், என்ன சொல்லுறாய்?" ஆண்.

"கேட்க நல்லாத்தான் இருக்கிது. அது சரி, எப்ப போக வேணும்?" பெண்ணின் குரல்.

"நாளை அல்லது மறுநாள் போகவேண்டி வரும், அவர்கள் எப்பவென்று செய்தி அனுப்புவார்கள். சரி சரி இப்ப படுத்து நித்திரை கொள், விடிய வெள்ளனக் கடலுக்குப்போக வேணும்" என்று ஆண் கூறி முடிக்க அமைதி நிலவியது.

வீட்டில் இருந்து வந்த உரையாடலைக் கேட்டதும் இணையிலானின் மனதில் ஒரு தெம்பு உண்டானது. அவன் முயற்சியில் தொடர்ந்து எடுத்துக் கொண்ட முன்னேறிச் தெரிவதாக செல்வதற்கான அடுத்த படிக்கட்டு உணர்ந் தான். வீட்டுக்காரர்கள் இருவரும் பேசியதில் இருந்து அவர்கள் சென்று சந்திக்கவிருப்பது போர்த்துக்கீசர்கள் தான் என்பது ஒரளவு அவனுக்குப் புரிந்தது. இருந்தும் அதனை தெளிவாகப் இன்னும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என் று நினைத்தான். மேலும் குதிரை மலைப் பக்கமாக இவை எல்லாம் நடைபெறுவதால் அங்கு சென்று வேவு பார்த்தால் இந்தப் போர்த்துக்கீசர்கள் பற்றிய மேலதிகமான விபரங்கள் கிடைக்கும் என்று நினைத்தான்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நாளை குதிரைமலைக்குச் சென்று அங்கு கோடனைச் சந்திக்க வேண்டும், ஆரமுதனைப் பற்றி அறியவேண்டும் என்று நினைத்தவாறு தூங்க ஆரம்பித்தான். இல்லை, தூங்க முயற்சித்தான்.

மறுநாள் கோடனைத் தேடிக்கொண்டு சென்ற இணையிலான் அந்தப் பகுதியில் மீன்வலை வாங்க வந்தது போலப் பாவனை செய்து கொண்டு கோடன் இருக்கின்ற வீட்டிற்குப் பக்கமாகச் சென்று விசாரித்தான். ஒருவாறு அவன் இருக்கின்ற வீட்டைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அங்கு சென்று விசாரித்தான். அந்த நேரம் கோடன் வீட்டில் இருக்கவில்லை. எனவே அவனைத் தேடிக்கொண்டு கடற்கரைப் பக்கமாகப் போனான்.

ஒரு குடிசைக்கு முன்பாக ஒரு வயோதிபர் மீன் காயப்போட்டு விட்டு அருகில் இருந்தார். அவருக்கு அருகாகில் சென்று காயப்போட்டிருந்த கருவாடுகளை நோட்டமிட்டுக் இணையிலானப் பார்த்து, கொண்டிருந்த "தம்பி ഞ്ഞ பாக்கிறியள், உங்களைப் பார்த்தால் வெளி இடத்திலை வந்திருக்கிறதாய் தெரியுது இருந்து கூட்டத்துக்கோ வந்திருக்கிறீர்?" என்று மெதுவாகக் கேட்டார்.

300

"சுட்டமோ?" அவர் திடீரென்று கூட்டத்தைப் பற்றிக் கேட்டதால் இணையிலானால் உடன் பதில் கூறமுடிய வில்லை. அது எந்தக்கூட்டமாக இருக்கும் என்று ஒரு கணம் யோசித்தான்.

"ஆமாம், இன்றைக்குத்தானே வெள்ளைக்காரர்ரை கூட்டம் என்று சொன்னவங்கள்" என்று அவர் சொல்ல, இணை யிலானும் அதைப் புரிந்துகொண்டவன் போல" "ஆமாம், அதற்குத்தான் வந்திருக்கிறன், அந்த இடம் இங்கிருந்து தூரத்திலா இருக்கிது" என்று கேட்டான்.

"இல்லை இல்லை கிட்டத்தான். அதோ தெரியுதே ஒரு மீன் சந்தை அதற்குப் பின்னால்தான் ஒரு கொட்டில் இருக்கிது. ஏனோ தெரியவில்லை, கூட்டமெல்லாம் இரகசியமாகத்தான் நடக்குது. இங்கு மட்டுமல்ல வேறு இடங்களிலும் நடக்கு தெண்டு கேள்விப்பட்டன்." பொழுது சாயவிட்டில் தொடங்கும், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆக்கள் வந்து சேருவினம்."

"ஓ.. அப்படியோ சரி, நீங்க எப்பவாவது இந்தக் கூட்டத்துக்குப் போயிருக்கிறீங்களா?"

போனதில்லை "இல்லை இல்லை, நான் என்னுடைய செய்யவே எனக்கு வேலைகளைச் நேரம் போதாது. போறது, தம்பி இண்டைக்கு நான் எங்கை (முடிஞ்சால் போகலாமெண்டு நினைச்சிருக்கிறன். பாப்பம் சரி தம்பி, கருவாடுகளை எல்லாம் எடுத்துப்போட வேணும். நான் வாறன் தம்பி" என்று கூறிவிட்டு அவர் போனார்.

இணையிலான் கோடனைத் மறுபடியும் தேடிக்கொண்டு விசாரித்தான். ஆனால் கோடனைப் பற்றி அக்கம் பக்கம் எந்தவிதமான தகவலும் கிடைக்கவில்லை. அவன் இருந்த வீட்டுக்கார இஸ்லாமியர் கோடனைக் காலையில் இருந்து பார்க்கவில்லை என்றும், ஆரமுதனை நேற்று மாலையில் காணவில்லை வீட்டுக்கு தெரிய இருந்தே வந்ததாகவும் வில்லை என்றும் கூறினார்.

இணையிலான்

சிந்தனை வயப்பட்டவனாகத்

தனது

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

டுணையிலான்

இருப்பிடம் திரும்பிப் போக நினைத்தவன், நேரமானாலும் அந்தக் கூட்டத்திற்குப் போவதென்று முடிவு கட்டிக்கொண்டு மீன் சந்தையை நோக்கி நடந்தான்.

அந்த மண்டபத்திற்கு ஒன்றாக, இரண்டாக, குடும்பமாக வந்த மக்கள் தரையில் உட்காந்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு முன்பக்கமாக எண்ணெய் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. இணையிலானும் ஒரு பக்கமாகப் போய் அமர்ந்து கொண்டான்.

சிறிது நேரத்தில் ஆறு பேர் உள்ளே வந்தனர். அவர்களோடு இருந்தார்கள். வெள்ளையர்கள் இரண்டு பேர் ഫ്രഞ്ന്വ பெட்டிகளைச் பெரிய தலையில் சுமந்துகொண்டு வந்து முன்பாக வைத்தார்கள். அவர்களில் ஒருவனைப் பார்த்த இணையிலான் அதிர்ச்சியடைந்தான். அவன் வேறு யாருமல்ல கோடன்! இணையிலானால் நம்பமுடியவில்லை. அதிர்ச்சியில் தன்னை மறந்து "கோடன்" என்று கத்தினான்.

இணையிலானை அங்கே கோடனும் அதிர்ச்சி கண்டு இணையிலானிடம் யடைந்தாலும் பேசுவதாகச் வந்து சைகை செய்தான். பின்பு அங்கிருந்த ஒருவன் மூலம் அந்த ஒருவனோடு வெள்ளைக்காரன் பேசினான். இரண்டு வெள்ளைக்காரர்கள் இருவரும் தமக்குள்ளே ஏதோ பேசி விட்டு, அவர்களோடு வந்த ஒருவனைக் கோடனோடு வெளியே அனுப்பினார்கள். கோடனும் போய்விட்டு வருவதாக இணை யிலானுக்கு சைகை காண்பித்து விட்டுப் போனான். இணை யிலானும் அவர்களைப் பார்ப்பதற்கு உடனே வெளியே போக முயன்றபோது, வெள்ளைக்காரர்களில் ஒருவர் வணக்கம் கூறிப் பேச ஆரம்பித்தார். அதனைக் கோடனுடன் வந்தவன் ஒருவன் தட்டுத் தடுமாறித் தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கூற ஆரம் பித்தான். போகிறார் கூறப் அவர் என்ன என்பதைக் அங்கே இணையிலான் சற்று நின்றான். கேட்க ஆனால் வெள்ளைக்காரர்கள் முதலாவதாக அங்கு வந்துள்ளோர்க்கு நன்றி கூறிவிட்டு, அவர்களை ஒவ்வொருவராக அழைத்துக் கொண்டுவந்த அன்பளிப்புகளை வழங்க ஆரம்பித்தார்கள்.

அங்கு நடைபெறுவதை பார்த்துக் கொண்டிருந்த இணை யிலான் இப்பவே தோகணிலன் எனேன்டும், ஆரமுதனைப் noolaham.org | aavanaham.org பற்றி விசாரித்து அவனையும் சந்திக்க வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டு வெளியே செல்வதற்கு முயன்றபோது வெளியே சென்ற கோடன், உள்ளே இணையிலானை நோக்கி வந்தான்.

"தளபதி, என்னைப் பிழையாக நினைக்க வேண்டாம், இதெல்லாம் ஆரமுதனின் வேலைதான். அவனின் திட்டப்படி தான் இந்தக் கூட்டமே நடைபெறுகிறது. போர்த்துக்கீசர் களை இங்கே கொண்டுவந்து பேச வைத்து அவர்கள் மூலமாக இங்குள்ளவர்களை அவர்கள் பக்கமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளவும், அவர்கள் கேட்கின்றவை எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்ததே ஆரமுதன்தான்."

"கோடன், ஏன் அவன் இப்படி மாறினான்? அவனுக்கு நான் என்ன குறை விட்டனான். இங்கு வரும்போது கூட அவன் குடும்பத்திற்கு எவ்வளவெல்லாமோ செய்து போட்டுத்தான் வந்தோம். அந்த நன்றி கூட அவனுக்கு இல்லாமல் போயிட்டுதே," இணையிலான் வேதனையுடன் கூறினான்.

"இதனால் ஆரமுதனுக்கு போர்த்துக்கீசர் அளவுக்கதிகமாக பணமும் பொருளும் கொடுக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல எங்களுடைய சைவ மக்களை மதம் மாற்றப் போறாங்களாம், அதற்காக இன்னும் அதிகமாக எல்லாம் தருவாங்களாம், அது மட்டுமல்ல, எங்கள் நாட்டுக்கே வந்துவிடுவாங்களாம். இதை எல்லாம் எனக்குச் சொன்னதே ஆரமுதன்தான். பேராசை பிடித்த ஆரமுதன் உங்களுக்கெதிராக இப்படிச் செய்கின்றான். அவனில் ஏற்கனவே எனக்கு சந்தேகம் இருந்தது. அவனோடு சேர்ந்து அவனுக்கு உதவுவதுபோல நடித்து எல்லா வற்றையும் அறிந்து கொண்டு வந்து உங்களுக்கு விபரமாக எல்லாவற்றையும் கூறலாம் என்று இருந்தேன். இப்ப நீங்களே எல்லாவற்றையும் பார்த்து விட்டீர்கள், வந்து அறிந்து கொண்டீர்கள் தளபதி, ஆரமுதனைச் சும்மா விடக்கூடாது" என்று மெதுவாக இணையிலான் காதுகளில் சொன்னான்.

"அப்படியா, அந்தத் துரோகியைச் சும்மா விடக்கூடாது, அவன் இப்போ எங்கே இருக்கிறான்?" என்று கோபத்துடன் இணையிலான் கேட்டான். "அவன் இப்ப எங்கே சுயநினைவுடன் இருக்கப் போகிறான், வெள்ளைக்காரர்கள் கொடுக்கும் விதம் விதமான மது வகைக-ளை மூக்கு முட்டக் குடிச்சிட்டு கடற்கரை ஒரமாக விழுந்து கிடப்பான்" என்று வெறுப்பாகக் கூறுவது போல கோடன் கூறி-னான்.

"நான், இப்பவே அவனைப் பார்க்கவேண்டும், என்னுடன் வா, அவன் எங்கே இருக்கிறான் காட்டு வா" என்று கூறிக்கொண்டு கோடன் கையைப் பற்றினான்.

"சரி, வாருங்கள்" என்று கூறியவாறு கோடன் வெளியே இணையிலானும் போக, ஆத்திரத்துடன் பின் அவனைப் தொடர்ந்தான். கோடன் வழிகாட்ட இருவரும் கடற்கரை யோரமாக நடந்து போனார்கள். வானத்து வெண் நிலவும் நடக்கப்போகும் நிகழ்வைப் பார்ப்பதற்கு அவர்களைத் தொடர்ந்தது.

சிறிது தூரம் போனதும் ஒர் ஒதுக்குப்புறமான இடத்தை அடைந்ததும், திடீரென்று இணையிலான் மீது மீன் பிடிக்கும் வலை வீழ்ந்தது. இணையிலான் அதில் இருந்து தப்புவதற்கு அப்படியும் இப்படியுமாகத் திணறிப் பார்த்தான். வலை அவனை இறுக்கி அமுக்க ஆரம்பித்தது. கூடவே இரும்புக் கம்பியால் தாக்குவதையும் இணையிலான் உணர்ந்தான். தலையிலும் அடிகள் பட ஆரம்பித்ததும் அவன் மயக்கமடைந்தான்.

அதனைக் கண்ட வானத்து நிலவும் பயத்துடனும் வேதனை யுடனும் எங்கேயோ ஒடிப்போய் ஒரு கருமுகிலுக்குள் ஒளிந்து கொண்டது. கருமுகிலும் தன்பாட்டிற்கு சில துளிகளை உதிர்த்துக் கொண்டது.

30. கோடனின் சதி

ூருளில் மூன்று உருவங்கள் வலையைப்போட்டுச் சிக்க வைத்துக் கட்டிய பொதியைக் கட்டாகத் தூக்கி, ஒரு படகில் வைத்து, கடலில் ஒட்டிச் சென்று, கடலில் சற்றுத் நங்கூரமிட்டிருந்த போர்த்துக்கீசரின் கள்ளி பெரிய கப்பலில் ஏற்றி விட்டு மறுபடியும் கரைக்கு வந்து அவர்களில் சேர்ந்தார்கள். வேறு யாருமல்ல ஒ<u>ர</u>ுவன் கோடன தான். போர்த்துக்கீசரின் கப்பலில் ஏற்றிய வலைப் மயங்கியவாறு இருந்தவன் தளபதி பொதியில் இணை யிலான்.

இணையிலான் ஆரம்பத்தில் அந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்ததைப் பார்த்த கோடன், இணையிலான் போர்த்துக் திட்டங்களை அறிந்து கொண்டானேயானால் கீசரின் அவர்களின் முயற்சிக்குப் பெரும் தடையாக இருப்பான் தனக்கு அவர்களோடு தொடர்பு என்றும் இருக்கிறது என்பதை அறிந்தால் பெரும் பிரச்சனையாகும் என்பதையும் உணர்ந்தான். மேலும் இவ்வளவு தூரம் ஆரமுதனைத் தேடி வந்தவன், ஆரமுதனைப் பற்றி அறிந்தால் அதனால் உண்டாகும் விளைவு எவ்வளவு பாரதூரமாக இருக்கும் என்றும் பலவாறு எண்ணியவன், விருத்தகன் விருப்பப்படி ஒழித்துக் இணையிலானை இது கட்ட ஒரு ரல்ல சந்தர்ப்பம் என்று கருதி உடனடியாக போர்த்துக்கீச இதைப்பற்றிக் அதிகாரியிடம் கூறியபோது, அவனோ இணையிலானை அங்கே வைத்துக் கொல்வதானால் தங்களுக்குப் பிரச்சனை வருமென்று கருதி, இணையிலானைத் தங்கள் கப்பலுக்குக் கொண்டு வரும்படி கூறினான். அது போல கோடன் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து இணையிலானை வலையைப் போட்டுப்பிடித்து போர்த்துக் கீசரின் கப்பலில் கொண்டு போய் ஏற்றி விட்டு வந்தான். வழக்கம் போலப் பொழுது விடிந்தது. ஆதவனும் அடி

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org வானத்தில் இருந்து அலைகடலை ஒதுக்கிவிட்டு அன்றைய நாளின் வேடிக்கையை ஆவலுடன் எட்டிப் பார்க்கத் தொடங்கினார்.

கண்விழித்தபோது எங்கேயோ புதிய இடத்தில் தரையில் ஒரு தடுப்பில் படுத்திருப்பதை உணர்ந்த ஆரமுதனால் எழுந்திருக்க முடியாமல் உடம்பெல்லாம் வலித்தது. தலையில் மட்டுமல்ல கை, கால்களில் பல இடங்களில் பத்துப் போட்டிருந்தது. பத்துப் போட்டிருந்த கட்டுகளினுள் வைத்துக் கட்டியிருந்த பச்சிலை களின் வாசனை அந்தக் கொட்டில் முழுவதும் பரவியிருந்தது. வலியைத் தாங்கிக்கொண்டு ஒரு பக்கமாகத் திரும்பிப் படுத்த பூவின் மூக்கில் மல்லிகைப் பச்சிலை ഖனിன் வாசம் வாசனையை மேவி மோதியது. வாசனை வந்த பக்கமாக தலையைத் திருப்பிப் பார்த்தான். குடிசை வாசலில் தலையில் வைத்திருந்த மல்லிகைச் சரத்தின் ஒரு பாகம் தோள் வழியே வழிந்து முன்பக்கமாகக் குன்றொன்றைத் தழுவி முத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. மார்பை மூடி மேலாக ஒரு சட்டை அணிந்து கீழே அரையைச் சுற்றி கணுக்கால் வரை நீண்ட துண்டு கட்டி, குலுங்கி நின்ற குன்றுகளை மூடி ஒரு சிறு துண்டு போட்டு அழகுச் சிலையாக நின்றாள் அந்த மலபார் பகுதியைச் சேர்ந்த கேரளத்துக் கன்னி!

புன்முறுவலைப் பூவிதழில் பூக்க விட்டபடி வந்து நின்ற பேரழகைப் பார்த்ததும் புண்ணாக வலித்த வலி அவள் அழகிற்குப் பலியாக வியந்து பார்த்தான் ஆரமுதன்.

"எழுந்தாச்சா, நல்லாக நித்திரை கொண்டீங்களா?" என்று வீணை இசைபோல ஒலித்த குரலோடு அவனை நெருங்கினாள். ஆரமுதன் எழுந்திருக்க முயன்றான். அவள்" "கொஞ்சம் பொறுங்கள், நான் உதவுகிறேன்" என்றவாறு குனிந்து அவனைத் தாங்கி எழுந்து இருக்க வைத்தாள்.

"யார் நீங்கள்? நான் எங்கே இருக்கிறேன்" ஆரமுதன் குரல் மெதுவாக ஒலிக்க, அவளை ஏறிட்டு நோக்கினான். "ம், நீங்கள் சிலாவத்துறைப் பக்கமாக இருக்கிறீர்கள், என் பெயர் மாதங்கி, இது எங்கள் வீட்டிற்குப் புறமாக இருக்கும் குடிசை." வீணை இசை போல அவள் குரல் தொடர்ந்தது.

"நான் எப்படி இங்கே வந்தேன்?"

"நேற்றுக் காலை நான் கடற்கரையோரமாகச் சிப்பி பொறுக்கப் போயிருந்தேன், அப்போது கடற்கரையில் உங்கள் உடல் ஒதுங்கி இருந்ததைக்கண்டு, அந்தப் பக்கமாக இருந்த சிலரை அழைத்து வந்து காட்டினேன். எனது தந்தையார் ஒரு நாட்டு மருத்துவர். நாங்கள் மலபாரில் இருந்து வந்தவர்களாதலினால் மருத்துவம் எம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒரு கைவந்த கலை. எனவேதான் உங்களை இங்கே தூக்கி வந்தார்கள்.

நேற்று நான் இங்கு வந்தபோது கூட மயக்கமாக இருந்தீர் கள். உங்களை யாரோ பலமாகத் தாக்கி, கடலில் தூக்கி எறிந் திருக்க வேண்டும் என்று தந்தையார் சொன்னார். இந்தக் வைத்திருந்துதான் குடிசையில் தந்தையார் வைத்தியம் செய்வார். உப்பு நீர் பட்டதனாலும், தந்தையார் போட்டு விட்ட பச்சிலை மருந்தாலும், குடிக்கத் தந்த கசாயத்தாலும் உங்கள் தேகத்தில் உள்ள காயங்கள் சீக்கிரமாக ஆறிவிடும் என்று அவர் கேதீச்வரம் கோயிலுக்கு சொன்னார். அங்குள்ள சிவாச்சாரியாரை சந்தித்து வரச் சென்றுள்ளார். அவர் திரும்பி வருவதற்கு இரண்டு மூன்று நாட்களாகும். இப்போது இந்த மருந்தை உங்களுக்கு நான்தான் பூசிவிட வேண்டும், இப்போதும் காயங்கள் வலிக்கிறதா?" என்றவாறே, தனது கயல்விழிகளால் காயங்களை மேய்ந்தபடி பச்சிலைகளால் பத்துப் போட்டிருந்த கட்டுகளை ஒவ்வொன்றாக மெதுவாகக் கிண்ணத்தில் கழற்றி இருந்த ഗ്രരികെ எண்ணையை மயிலிறகால் தோய்த்தெடுத்துக் காயங்களுக்குப் பூச ஆரம் பித்தாள்.

"நீங்கள் மலபாரில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று சொன்னாயே,

ஆனால் இவ்வளவு அழகாகத் தமிழ் பேசுகிறாயே?"

"நான் இங்கு வந்து பத்துப் பன்னிரண்டு வருடங்களாச்சு. சிறுவயதில் இருந்தே தமிழைப் பேச வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருந்தமையால் கற்றுக் கொண்டேன். எனது தந்தையாரும் இங்கு வந்த புதிதில் ஒரு புலவரிடம் தமிழைக் கற்க ஆரம் பித்தார். அவரோடு நானும் கற்றுக்கொண்டேன். அதைவிட என் சிநேகிதிகள் எல்லோரும் தமிழர்கள்தான். அவர்களோடு பேசிப்பழகிக்கொண்டதில் எனக்கு இலகுவாகப் பேச முடிந்தது. ஆனால் என் பாட்டியும் தாயாரும் சரியாகப் பேசமாட்டார்கள்." என்று கூறிக்கொண்டு ஆரமுதனின் ஒரு கையில் இருந்த காயத்தின் கட்டினைக் கழற்றும்போது சற்று வலியோடு

"ஆ.." என்று நெளிந்தவாறு குரல் கொடுத்தான்.

"ஐயோ, வலிக்குதா?" என்றாள் வனிதை.

"உன்னழகைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலே என் வலி யெல்லாம் பறந்தோடி விடும்" என்று கூற நினைத்தவன்,

"ஒ, உன் தந்தை சிவாச்சாரியாரைப் பார்க்கப் போயிருக்கி றாரா?" என்று வினவினான்.

"அவரை உங்களுக்குத் தெரியுமா?" மாதங்கி கேட்டாள். "ஆம், இங்கு வருவதற்குமுன் அந்தக் கோயிலுக்குச் சென்றேன், அவரைப் பார்த்துப் பேசினேன்" ஆரமுதன்.

"அப்படியா, நீங்கள் கோயிலுக்குச் செல்வீர்களா?" மாதங்கி "என்ன, அப்படிக் கூறுகிறாய்? நான் ஒரு சைவன். சிவ பக்தன், சிவபூமியில் பிறந்தவன், ஒரு சைவனாகச் சிவபூமியில் வாழ்பவன், ஒரு சைவனாகவே நாளை உயிர் துறப்பேன்" என்று ஆரமுதன் கூறவும், மாதங்கி மயிலிறகைப் போட்டு விட்டு, திடீரென்று அவன் வாயைத் தனது மெதுவான விரல் களால் மூடியவள், உடனே பயத்துடன் கையை எடுத்துவிட்டு, "அப்படிக் கூறாதீர்கள், நீங்கள் நீண்ட நாட்கள் வாழவேண்டும், உங்களைப் போன்றவர்களால் சைவம் வளரவேண்டும், இந்தப் பூமியில் செழிக்கவேண்டும்" என்று அகண்ட கண் களால், அவனை நோக்கிக் குவிந்த இதழ்களால் மொழிந்தாள். "அதிலென்ன சந்தேகம்? இது புனித பூமி, சிவபூமி, அந்த மெய்ப்பொருளைத் தவிர எங்களுக்கு யாருளர்! "ஏனிப்படிச் சொல்கின்றாய், நீயும் ஒரு சிவ பக்தை தானே?" என்றான்.

"ஏன், என் நெற்றியில் உள்ள நீறைத் தெரியவில்லையா?" என்றவாறே அவன் முகத்திற்கருகே நெற்றியைக் கொண்டு சென்றாள். வானத்து வெண்ணிலவு தன்னை நெருங்குவதைக் கண்ட ஆரமுதன் அகம் மிளிர, உடல் சிலிர்க்க, வாயடைக்கச் சிதைந்து நின்றான்.

"என்ன சிவனடியாரே, பேச்சு வரவில்லையோ?" என்றாள்.

"அதில்லை, சிவன் பற்றியும், சைவர் பற்றியும் ஏன் இவ்வளவு அக்கறையாகப் பேசுகின்றாய்?"

"ஒன்றுமில்லை, நீங்கள் சொல்லுகின்றீர்களே சிவபூமி... அதற்குப் பெரும் பிரச்சனை வந்துவிடுமோ என்று பயமாக இருக்கிறது."

"நீ என்ன கூறுகிறாய்! புரியவில்லையே."

"அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்குத்தான் என் தந்தையார் சிவாச் பார்க்கப் போயிருக்கிறார், சாரியாரைப் இப்போது இந்தப் பகுதிகளில் புதியவர்கள் வந்து போகிறார்கள், எல்லாம் என்னென்னவெல்லாமோ நடந்துகொண்டிருக்கிறது" என் று மேலும் முற்பட்டபோது, மாதங்கி Jmm உள்ளே யாரோ வருவதைப் பார்த்து விட்டு தான் கூற வந்ததை நிறுத்தினாள். அங்கு அவ்வூர் மணியகாரர் வருவதைக் கண்டதும் மருந்து தடவு வதையும் நிறுத்தி, எண்ணெய்க் கிண்ணத்தை கையில் எடுத்துக் மணியகாரரை வணங்கிவிட்டு அங்கிருந்து கொண்டு சென்றாள்.

அங்கு வந்த மணியகாரர் ஆரமுதனுக்கு நடந்த சம்பவம் பற்றி விசாரித்தார். அவனைப் பற்றிய மேலதிக விபரங்களை அறிந்து கொள்ள முயன்றார். ஆரமுதன் தான் வடபகுதியிலிருந்து வேலை தேடி அங்கு வந்ததாகக் கூறினான். இணையிலானைப் பற்றியோ, கோடனைப் பற்றியோ, தங்கள் நோக்கத்தைப் பற்றியோ கூறவில்லை. மேலும் தன்னை இருட்டினில் அடித்துத் தாக்கி கடலுக்குள் போட்டவர்கள் யாரென்று தெரியவில்லை என்றும் கூறினான். அவரும் அந்தப் பகுதி அதிகாரிகளுடன் தொடர்புகொண்டு அவனைத் தாக்கியவர்கள் யாரென்று கண்டுபிடிப்பதாகவும், அவனுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதாகவும் கூறிச் சென்றார்.

கோடனின் துரோகத்தையும், அவன் போர்த்துக்கீசருடன் வைத்திருக்கும் தொடர்பினைப் பற்றியும் இணையிலானிடம் தெரிவிக்க வேண்டும். ஆனால் இந்தக் காயத்துடன் எப்படி அங்கு செல்வது? ஒருவேளை என்னத்தேடி எங்கள் வீரர்க ளில் யாராவது ஒருவர் இங்கு வருவாரோ? இங்கு யாரையாவது தொடர்பு கொண்டு இணையிலானுக்குச் செய்தி அனுப் பலாமா? என்றுபலவாறுயோசித்துக்கொண்டுபடுத்திருந்தவன் வாசலில் மீண்டும் யாரோ வருவதை நோக்கினான்.

மல்லிகை வாசனை காற்றில் பரவ மாதங்கி மீண்டும் அங்கு பரிவுடனும் கையில் உணவுடனும், கண்களில் வந்தாள். அவனருகே அமர்ந்து உணவைப் பரிமாற வந்தவள் ஆரம்பித்தாள். கையினை அதிகம் அசைக்க அவனால் முடியாதிருந்தபோது, மாதங்கி உணவைப் பிசைந்து அவன் சற்று நீட்டக் கூடியதாகவிருந்த உள்ளங்கையைக் காட்டும்படி கேட்டுக் கொடுக்க, அவன் உணவை மெதுவாக உண்டான்,

கண்களால் அவளைச் சுவைத்தவன். "நீங்கள் எங்கிருந்து வந்திருக்கிறீர்கள்" என்று வாய் மொழிந்தவளுக்கு "யாழ்…" என்று கூற ஆரம்பித்தவன் திடீரென்று சொல்ல வந்ததை யாழ் மீட்டுவது போலவிருக்கிறது" மாற்றி, "உன் குரல் "என் குரல் அவ்வளவு இனிமையாகவா என்று கூறினான். இருக்கிறது?" என்று கேட்டாள். "உன் குரல் மட்டுமல்ல. நீயே மிகவும் அழகாக இருக்கிறாய், கேரளத்துப் பெண்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அழகில் என் று சிறந்தவர்கள் கேள்விப்பட்டதை அழகாக விட நீ மிகவும் அனால் இருக்கின்றாய், கற்பனைக்கு எட்டாத அற்புதம் என்பார் இன்றுதான் களே. காண்கிறேன்" அதை என் ന அவள் கண்களைத் தனது கண்களால் கவ்வியபடி கூறினான். வேல் கொண்டுவரும் வீரனை எதிர்க்கமுடியாத வேங்கையைப் போல நிலை குலைந்து தடுமாறித் தரை நோக்கினாள்.

"அது மட்டுமல்ல, உன்னழகு என் வலியையே மெல்ல மெல்ல மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது" என்றான்.

"ஓ.. அப்படியானால் இனி உங்களுக்கு என்னுடைய தந்தையாரின் வைத்தியம் தேவையில்லை என்று கூறுகிறீர் களோ?" என்றாள். "நான் அப்படிக் கூறவில்லை, உடல் அவர் மருந்து வேண்டியதுதான், காயத்திற்கு அனால் வேல்போன்ற கண்களால் பார்த்ததில் உன் உன்னைப் என் இதயத்தில் குற்றி ஆழமாகப் பதிந்த காயத்திற்கு உன் வைத்தியம்தான் வேண்டும்" என்றான். "கதை அப்படிப் போகிறதோ, என்னால்தான் உங்களுக்கு காயம் ஏற்பட்டதால் அதை நானேதான் ஆற்றவேண்டுமே" மாதங்கி.

"ஆமாம் முள்ளை முள்ளால் தானே எடுக்கவேண்டும்" அறிமுகம் "சரி, முன் பின் ஆரமுதன். இல்லாத @(历 பெண்ணிடம் இப்படியெல்லாம் பேசுவீர்களோ?" மாதங்கி. "என்னை இப்படியெல்லாம் பேச வைத்ததே நீ தானே, உன் கண்கள் தானே" ஆரமுதன்.

தந்தையார் வீட்டில் "இன்று எனது இல்லை. அவர் உங்களைக் கவனிக்கும்படி போகும்போது, கூறிவிட்டுப் போனார். சரி என்று பார்க்க வந்தேன், பின்னர் அம்மா தந்த இப்போது கொண்டு உணவை வந்தேன். உங்களால் கையால் சாப்பிட முடியாதென்று தெரிந்து உங்கள் கையில் தந்து உங்களைச் சாப்பிட வைத்தேன், ஆனால் நீங்கள் இப்படி எல்லாம் பேசுவீர்கள் என்று தெரியாது. தெரிந்திருந்தால் எங்கள் பாட்டியை அனுப்பி வைத்திருப்பேன்" மாதங்கி.

"நல்ல வேளை நான் தப்பினேன்" என்று கூறிச் சிரித்தான். "கேட்க மறந்து விட்டேன், உங்கள் பெயர்?" மாதங்கி.

"ஓ.. என் பெயர் தெரியாமலா, இவ்வளவு கவனித்துக் கொண்டீர்கள்?"

"ஆமாம், காயப்பட்ட கவனிப்பதற்கு ஒருவரைக் பெயர் தெரிந்திருக்க வேண்டுமா, என்ன?"

"மலபாரில் இருந்து மாதோட்டம் வந்த மங்கைகள் அழகானவர்கள் மட்டுமல்ல, அழகாகப் பேசுபவர்களும் என்று இன்று தான் அறிந்து கொண்டேன்." "ஏன், உங்கள் ஊர் பெண்கள்

அழகானவர்களாக

இல்லையோ? அழகாகப் பேசமாட்டார்களோ?"

"ஏன் இல்லை, பெண்கள் என்றாலே அழகானவர்கள்தானே. ஆனால் மனம் பிடித்தமான பெண்கள் மேலும் அழகிகளாகத் தோன்றுவது இயற்கையல்லவா?"

"இப்போது நீங்கள் என்ன சொல்ல வருகிறீர்கள்?"

"இன்னுமா புரியவில்லை மாதங்கி."

"புரியாமல் என்ன, நன்றாகவே தெரிகிறது உங்கள் எண்ணம், நீங்கள் யார்? எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்? என்ன செய்கிறீர்கள்? எதுவுமே எனக்குத் தெரியாது அதைவிட என் தாய், தந்தையர், பாட்டி எல்லோரும் என்ன சொல்வார்களோ தெரியாது நான் என்ன செய்யமுடியும்."

"அப்படியென்றால் உனக்கு என்னைப் பிடித்திருக்கிறதா?" "நான் சொன்னேனே. என் தாய், தந்தையர், பாட்டி எல்லோருக்கும் பிடிக்க வேண்டும், அவர்கள் விரும்பவேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உங்கள் காயங்கள் மாறவேண்டும், இப்ப கையால் சாப்பிடுவதற்கே கஷ்டப்படுகின்றீர்கள்" கல கல என்று மாதங்கி சிரித்துக் கொண்டு கூறினாள்.

"ஓ.. எனக்கு இப்ப புரிகிறது, இந்தக் காயம்பட்டு அசைக்க முடியாத கையால் உன் கழுத்தில் எப்படி மாலை சூட்டுவேன் என்று யோசிக்கிறாயாக்கும் பயப்படாதே, உன் அழகைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலே என் காயங்கள் கூடிய விரைவில் மாறி விடும்."

"ஒ.. அவ்வளவு தூரத்திற்குப் போய் விட்டீர்களா?"

"மாதங்கி இன்னும்தான் நீ உன் விருப்பத்தைக் கூற வில்லையே."

"நான் கூறி என்ன செய்வது? என் தந்தையாரிடமோ, தாயாரிடமோ கேட்டுப் பாருங்களேன்" என்று வெட்கத்துடன் கூறினாள்.

"சரி, உனது தந்தையார் வரட்டும். நான் பேசிப்பார்க்கின்றேன் காயத்தோடு இருக்கின்ற ஒருவனை உனக்கு மணமகனாக அவர் ஏற்றுக்கொள்வாரோ தெரியவில்லை."

"அப்ப, கொஞ்சம் பொறுங்களேன் காயம் மாறட்டும் பேசலாம்" என்றாள்.

"காயம் மாறிவிட்டுப் போகட்டும் ஆனால் காதல் மாறக்கூடாதே"

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org ஏக்கமாக ஆரமுதன்.

"காயம் மாறும் ஆனால் காதல் மாறாது. மாறினால் அது காதலே அல்ல."

"ஆகா, நீ அழகாகப் பேசுகிறாய்."

"பேச வைப்பது நீங்கள் தானே, சும்மா இருந்த என்னை..."

"ஒ.. சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்து விட்டேனோ?" ஆரமுதன் கேட்க

"இரு சங்கோடு பூரித்துப் பூப்போல நின்றவள் இரு மானொத்த கண் மிரள மயங்கி நின்றனள் பருவத்தின் எழில் கொஞ்ச பக்குவமாய்ச் சமைந்தவள் புருவத்தை நெளித்து சிறு புன்னகை புரிந்தனள். இரு மனம் கொண்டு ஒன்றிணைந்த உணர்வுகள் கருத்தொரு மித்து கட்டியணைத்தனர் முத்தமீந்தனர் திருமணம் கொள்ள அன்றே இணைந்து கொண்டனர் இனியவே வாழ்ந்திட திடமாய் முடிவு கண்டனர்!" திடீரென்று நினைவில் இருந்து மீண்ட ஆரமுதன், "சரி, இன்று காலை சைவர் சிவன் என்று பேசும்போது ஏதோ கூற வந்தாய் அதற்குள் மணியகாரர் வந்துவிட்டார். இப்ப சொல் என்ன சொல்ல வந்தாய்?" ஆரமுதன்.

"ஒ, அதுவா நாங்கள் மலபாரில் இருந்து இங்கு வந்ததே பெரும் கதை."

"பெரும் கதையா?"

"ஆம், சைவர்களாக நாங்கள் சிவனை வழிபட்டுக்கொண்டு அங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தபோது, அங்கு எங்கிருந்தோ வந்த" என்று மாதங்கி கூறிக் கொண்டிருந்தபோது...

"மாதங்கி, மாதங்கி" என்று மாதங்கியின் தாயார் அழைப்பதைக் கேட்டு, "அம்மா கூப்பிடுறாங்க. நான் பிறகு வருகிறேன்" என்று ஆரமுதனை ஏறிட்டுப் பார்த்து கூறிவிட்டு மாதங்கி தனது கண்களை அவன் பார்வையில் இருந்து பிரித்துப் பறித்துக் கொண்டு ஒடிச்சென்றாள்.

31. கோடனின் விதி

நுரைபொங்கக் முத்தமிட கரையை பார்த்துக்கொண்டு, அடுத்தடுத்து வரும் அலைகளைப் படகின் ஒரத்தில் இருந்தான் வத்சாங்கன். முன்னிரவு மீன்பிடிக்கச் படகுகள் சென்ற வந்து கடலுக்கு கொண்டிருந்தன. மீனவர்களின் மனைவிகளும் பிள்ளை களும் அவர்களுக்காகக் காத்திருந்தனர். ஆழ்கடல் சென்று பிடித்து வரும் மீன்களை வாங்குவதற்காக வியாபாரிகளும் அங்கு கூடியிருந்தார்கள்.பொழுது விடிந்தபோதும் இன்னும் இணையிலானைக் காணாதது வத்சாங்கனைச் சிந்திக்க வழக்கமாக தொழிலுக்குப் அவரவர்கள் வைத்தது. சந்தித்து போவதற்கு முன்னர் இருவரும் அங்கு உரையாடுவது வழக்கம்.

முதல் நாள் கோடனையும், ஆரமுதனையும் பார்த்துவரச் சென்ற இணையிலான் விடிந்தும் வரவில்லை என்பதனால் பொழுது செல்லச் செல்ல கவலையடைந்து அவனைத் தேடி, கோடனும் ஆரமுதனும் இருக்கும் இடத்திற்குப் போவதற்கு முடிவுசெய்தான்.

மூவரும் வங்காலையை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கும் போது, வேதநாயகனும், ஏகலைவனும் கூறிய தகவல் வத்சாங்கனை அதிர்ச்சியடைய வைத்தது. வங்காலையில் சமீபகாலமாக தாங்கள் என்றுமேபார்த்திராத சில வெள்ளை நிறத்தவர்கள் நடமாட்டம் இருப்பதாகவும், வெள்ளை யுடை உடுத்திய சிலர் ஆங்காங்கே இரகசியமாக மக்களை ஒன்று சேர்த்து ஏதோ புதிய கடவுளைப் பற்றி பிரசங்கம் செய்வதாகவும் கூறினார்கள்.

இதைக்கேட்ட வத்சாங்கன் இந்த விடயங்களை விரைவில் இணையிலானுக்குக் கூறி விடவேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டு சென்றான்.

கோடன், ஆரமுதன் மற்றும் இணையிலானையும் தேடிச் Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org சென்றவர்கள், நேராகக் கோடன் தங்கியிருந்த முத்துக் குளிக்கும் மூழ்குவோருக்குப் பயிற்சியளிப்பதில் வல்லுனரான இஸ்லாமியர் வீட்டைத் தேடிச்சென்று கோடனைப் பற்றி விசாரித்தனர்.

கோடனும், ஆரமுதனும் வீட்டுப் பக்கம் இரண்டு நாட்களாக வரவில்லை என்று அவர்கள் தங்கியிருந்த வீட்டு இஸ்லாமியர் கூறியதைத் தொடர்ந்து அவர்களைத் தேடிப் புறப்பட்டனர்.

அன்று மாலையில் கடற்கரையோரமாக ஒரு பிரேதம் ஒதுங்கி இருப்பதாக ஆங்காங்கே மக்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். இதனைக் கேள்விப்பட்ட வத்சாங்கன், வேதநாயகன், ஏகலைவன் மூவரும் சந்தேகத்தோடு கடற்கரைக்குச் சென்று பெரும் அதிர்ச்சிக்குள்ளானார்கள்.

ஆம், அவர்கள் சந்தேகத்திற்கு ஏற்றாற் போல அங்கு அலைகளால் தள்ளப்பட்டு கரையில் இருந்தது உயிரற்ற கோடனின் உடலே!

கோடனின் திட்டத்தின்படி ஆரமுதனைக் கொல்வதற்காகக் கோடனோடு சேர்ந்து ஆரமுதனைப் பலமாகத் தாக்கி, கடலில் தூக்கிப் போட்ட போர்த்துக்கீசர்களிற்க்கு ஆதரவாக அந்தக் கொலை முயற்சியில் செயற்பட்டவர்கள், அவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி ஆரமுதன் கடலில் இறக்காது, உயிர் தப்பிப் பெரும் காயங்களோடு மட்டும் தற்போது மருத்துவர் வீட்டில் சிகிச்சை பெற்று வருவதை அறிந்து கொண்டார்கள். 'உயிர் தப்பியுள்ள ஆரமுதன் கோடனின் சதி முயற்சியைப் பலருக்கும் தெரியப்படுத்தினால், கோடனின் அந்தக் கொலைத் திட்டத்தில் பங்குகொண்ட தங்களுக்கு ஆபத்து வந்துவிடு வதுடன் பெரும் தண்டனைக்கும் ஆளாகி விடுவோம், அதனால் கோடன் உயிரோடு இருந்தால் தங்களுக்குப் பெரும் பிரச்சனை வந்துவிடும். கோடனைக் அதனால் கொலை செய்து விடவேண்டும்" என்று தீர்மானித்தனர்.

அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட தீர்க்கமான தீர்மானப்படி அன்றிரவே கோடனிடம் ஆரமுதனைத் தீர்த்துக் கட்டியதைக் கொண்டாடுவோம் என்று கூறி அழைத்துச் சென்று கூடுதலாக மதுவைப் பருகச் செய்து, கோடன் நினைவிழந்த நிலையில், ஆரமுதன் போல உயிர் தப்பி வரக்கூடாது என நினைத்து மீன் வெட்டும் கத்தியால் அவன் கழுத்தை வெட்டி, அவன் உயிர் பிரிந்தபின், அவன் உயிரற்ற உடலைத் தூக்கிக் கடலில் வீசியிருந்தார்கள். அந்த உடல்தான் கரையில் ஒதுங்கியிருந்தது.

பெரும் அதிர்ச்சிக்குள்ளான வத்சாங்கன், கோடனையும் ஆரமுதனையும் சந்திக்கச்சென்ற இணையிலான் திரும்ப வரவில்லை என்றும் இரு தினங்களாக எவ்வித தகவலும் கிடைக்காததால் அவர்கள் மூவரையும் தேடி குதிரை மலைக்கு வந்த இடத்தில் கோடன் கொலையுண்டிருப்பதாகவும் சிலாவத்துறையில் இருக்கும் மூலமாகச் வேதநாயகன் மாதங்கன், மாதுளன் இருவருக்கும் கோயில் புசகர் சிவாச்சாரியாருக்கும் தகவல் அனுப்பினான். கோடன் தங்கி யிருந்த வீட்டின் விபரத்தையும் கூறி, அங்கு வந்து அந்த இஸ்லாமியரிடம் தொடர்பு கொண்டால் அவ்வப்போது தாங்கள் இருக்குமிட விபரம் கூறுவார் என்றும் மேலும் தகவல் கூறி வேதநாயகனை அனுப்பிவைத்தான்.

பின்னர் ஏகலைவனோடு சேர்ந்து ஆரமுதனுக்கும் இணை யிலானுக்கும் என்னவாகியிருக்குமோ என்ற பயத்துடன் தேடவாரம்பித்தான்.

அங்கு பல வெள்ளையர்களும் அவர்களுக்கு உதவியாக சில போன்றவர்களும் உள்ளூர்வாசிகளைப் <u>ந</u>டமாடுவதை வத்சாங்கன் அவதானிக்கத் தவறவில்லை. எனவே அவர் பற்றியும் விசாரிக்கத் தொடங்கினான். களைப் கடற் கரையில் கிழிந்த வலையினைத் தைத்துக் கொண்டிருந்த ஒருவரிடம் பேச்சுக் கொடுத்த போது, அங்கு சமீபகாலமாக வெள்ளைக்காரர்களின் நடமாட்டம் அதிகரித்திருப்பதாகவும், ஆரம்பத்தில் வணிகம் செய்வதற்கு வெள்ளையர்கள் வந்து போனதாகவும், அவர்களுக்கு மொழிப் பிரச்சனை இருப்பதால் அவர்களுடன் கோட்டைப் பகுதியில் இருந்தோ, கேரளாவில் இருந்தோ சிலரைக் கூட்டி வருவதாகவும் கூறினார். சமீபத்தில் நடமாட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதைக் அவர்களின்

கவனத்தில் கொண்ட வத்சாங்கன் அது பற்றி விசாரித்த போது, சமீபகாலமாக அவர்கள் இங்கு ஏதோ கூட்டங்கள் நடத்துவதாக கேள்விப்பட்டதாகவும் கூறினார்.

அங்கு நடைபெறுகின்ற கூட்டங்கள் பற்றி அவரிடம் விசாரித்த போது, மேலதிகமாகத் தெரியாதென்றும் தனது நண்பர் ஒரு தடவை போனதாகவும் அவரிடம் கேட்டால் கூறுவார் என்றும் கூறி நண்பரின் வீடு இருக்கும் இடத்தின் விபரத்தையும் கூறினார்.

அவர் கூறிய வீட்டைத் தேடிப் போகின்ற வழியில் இருட்ட ஆரம்பித்ததனால் அங்கிருந்த சத்திரம் ஒன்றில் அன்று இரவு தங்கினார்கள். மறுநாட் காலை சத்திரத்தில் இருந்தவர்கள் கோடனின் உடலைப் போல, அந்தப்பக்கத்தில் அறிமுக மில்லாத இன்னொருவரின் உடலும் கரையில் ஒதுங்கிய தாகவும், ஆனால் அந்த உடலில் காயம்பட்டிருந்தாலும் உயிர் இருந்ததாகவும் அவ்வூர் வைத்தியர் வீட்டில் அந்த மனிதருக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு வருவதாகவும் பேசிக் கொண்டனர்.

"அது ஒருவேளை, ஆரமுதனாக அல்லது இணையிலானாக இருக்கலாமோ" என்று வத்சாங்கனின் சிந்தனை சந்தேகத் துடனும் ஆவலுடனும் முளைவிட அந்த வைத்தியர் வீட்டிற்குப் போவதற்கு உந்தியது.

வத்சாங்கன் ஏகலைவனையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு அந்த வைத்தியர் வீட்டினை விசாரித்து அறிந்து அங்கு சென்றான்.

வைத்தியர் வீட்டிற்குச் சென்றபோது, அங்கிருந்த மாதங்கி முதலில் அவர்களிடம் அங்கு ஆரமுதன் சிகிச்சை பெற்று வருவதைப் பற்றி கூறவில்லை. "ஒருவேளை, வந்தவர்களுக்கும் ஆரமுதனைத் தாக்கிக் கடலில் போட்டவர்களுக்கும் தொடர்பு இருக்கலாமோ? ஒருவேளை அதனைச் செய்தவர்களே இவர்களாக இருக்குமோ?" என்றஎண்ணம்மேலோங்கமாதங்கி விபரமாகக் கூறத் தயங்கினாள். தனது தந்தையாருக்குத் தெரிந்த ஒரு வியாபாரிதான் அங்கு சிகிச்சை பெற்று வருவதாகக் கூறினாள்.

தங்கள் நண்பனாகவிருந்த கோடனுக்கு நடந்த அவலத்தைக்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org கூறி, இன்னும் இரண்டு நண்பர்களைக் காணவில்லை என்றும் சிகிச்சை பெற்றுவரும் வியாபாரிக்கு இவர்களைப் பற்றி ஏதாவது தகவல் தெரியக்கூடியதாக இருக்கலாம், ஒரு தடவையாவது பார்த்துவிட்டுப் போகிறோம் என்று மிகவும் மன்றாட்டமாக இருவரும் வேண்டினர். அவர்களில் ஒருவரை மட்டும் ஆரமுதனைப் பார்க்கக் கூட்டிச் செல்வற்கு மாதங்கி சம்மதிக்கவே, வத்சாங்கன் அவளோடு சென்றான்.

குடிசைக்குள் நுழைந்த வத்சாங்கன் கட்டுப்போட்டிருந்த காயங்களோடு தரையில் படுத்திருந்த ஆரமுதனைப் பார்த்ததும், "ஆரமுதா நீயா!" என்று வியப்பும் வேதனையும் கலந்த குரலில் அவனருகே சென்று குனிந்து, ஆரமுதனின் தலையைக்கோதிவிட்டபடி அருகில் அமர்ந்தான். "வத்சாங்கா" என்று கூறிய ஆரமுதன் கட்டுப்போட்டிருந்த கையினால் வத்சாங்கனின் கரங்களை பற்றிக்கொண்டு "நான் இப்போ பிழைத்திருப்பதே அதிசயம்தான்" என்றான்.

"என்ன நடந்தது, எப்படி இந்தக் காயங்கள்?" வத்சாங்கன் வினவினான்.

"வத்சாங்கா, உன்னால் நம்பமுடியாது. உன்னால் மட்டுமல்ல எவராலும் நம்பமுடியாது. எங்களோடு வந்தானே கோடன். அவன் போக்கு ஆரம்பத்தில் இருந்தே நன்றாக இருக்க வில்லை. நாம் எல்லோரும் ஏமாந்து விட்டோம்" ஆரமுதன்.

"நீ சொல்வது சரிதான், எனக்கும் அது அப்போதிருந்தே தெரியும், அவன் நோக்கமே இணையிலானை ஒழிப்பதே."

"என்ன சொல்லுகின்றாய், உனக்குத் தெரியுமா?" இதைப்பற்றி, கோடனின் திட்டத்தைப் பற்றி தளபதி இணையிலானுக்குத் தெரியுமா"

"ஆம், அவரிடம் கூறியிருக்கிறேன், ஆனால்..."

"தெரிந்துமா? அவனை இங்கு கூட்டி வந்தார்"

"இல்லை, அவனை இங்கு கூட்டிவந்தோமல்லவா, இடையில்தான் அவன் நோக்கத்தை அறிந்தோம், அப்பவே அவனைத் துரத்திவிடவேண்டும், எப்படியாவது அவனை அரசரின் இந்த திட்டத்தில் இருந்து அகற்றவேண்டும் என்று நான் இணையிலானிடம் கூறியபோது, அவர்தான் கோடன் மூலமாக பல விடயங்களை அறிந்து கொள்ள முடியும் எனவே எங்களோடு இருக்கட்டும் பார்த்துக்கொள்வோம் என்று கூறி என்னைத் தடுத்துவிட்டார். இல்லையெனில் மாதோட்டக் கோயிலோடு அவனைத் திரும்ப அனுப்பியிருப்பன்."

"வத்சாங்கா உனக்குத் தெரியுமா? அன்றே கோடனை அனுப்பியிருந்தால் இன்று எனக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது."

"ஒ, அப்படியா கோடன் என்ன செய்தான்? சொல்."

"சொல்லுறன், சரி, நீ மட்டுமா இங்கு வந்தாய்? இணையிலான் எங்கே? மற்றவர்கள் எங்கே?"

மாதங்கியை நோக்கிய வத்சாங்கன், "வெளியில் நிற்கும் மற்றவரை இப்பவாவது இங்கே கூட்டி வர முடியுமா?" என்று கேட்டதும், மாதங்கி வெளியே சென்று ஏகலைவனை அழைத்து வந்தாள். அவனுக்கும் ஆரதமுதனைப் பார்த்ததும் வியப்பாகவிருந்தது. உள்ளே வந்தவன் ஆரமுதனுக்கு இன்னொரு பக்கமாக இருந்து அவன் கால்களைப் பிடித்துத் தடவி விட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

"சரி, ஆரமுதா இனி நடந்தவற்றைக் கூறு, கோடனின் திருகுதாளத்தைப் பற்றி அறிய ஆவலாயிருக்கிறது."

"வத்சாங்கா, கோடனும் நானும் இங்கு வந்ததில் இருந்து அவனில் ஒரு மாற்றத்தை நான் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. நாங்கள் வந்த நோக்கத்தையே மறந்தவன்போல அவன் நடத்தையில் எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வந்தது."

"என்னை விட்டுத் தனியே எங்கோ போய் வருவான். சில இரவுகள் வீட்டிற்கு நெடுநேரம் செல்ல வருவான், சில இரவுகள் வருவதேயில்லை. கேட்டால் புதிய நண்பர்கள் கிடைத்த தாகவும் அவர்களோடு இருந்து விட்டு வருவதாகவும் சொல்லுவான். ஆரம்பத்தில் சிறிதாக மது குடித்து வந்தவன் பின்பு அதிகமாகக் குடிக்கத் தொடங்கினான். அவன் மீது எனக்கு மிகுந்த சந்தேகம் ஏற்படவே ஒரு நாள் இரவு அவனைப் பின் தொடர்ந்து போனேன்.

ஒரு குடிசையில் இந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த மூன்று பேருடன் இரண்டு வெள்ளைக்காரர்களும், கோடனும். அவன் கள்ளு மட்டுமல்ல வெள்ளைக்காரர் குடிக்கும் சிவப்புப் பானத்தையும் குடிக்க ஆரம்பித்தான்.

வெள்ளைக்காரன் பேசுவதை இந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவன் ஒருவன் மற்றவர்களுக்குப் புரியும் கோற்றமளித்த போல அவர்கள் கூறிக்கொண்டிருந்தான். எனக்கு விதமாகக் அதிகம் காதில் விழவில்லை. நான் இருளில் பேசியதில் குடிசையின் வெளியே நின்றிருந்தேன். ஆரம்பத்தில் அவர களோடு சேர்ந்து எங்கள் திட்டத்திற்கு வேண்டியவற்றை அறிந்து கொள்ளவே கோடன் அவர்களோடு சேர்ந்திருப்பதாக நினைத்தேன். ஆனால் மதுபானம் குடித்ததும் அவர்களோடு பழகிய விதமும் என்னைக் கோபத்தில் ஆழ்த்தியது" என் று கறினான்.

"பிறகு? வத்சாங்கன் மேலும் கேட்க, வெளியே சென்ற மாதங்கி குவளைகளில் மோர் கொண்டு வந்து இருவருக்கும் பரிமாறி விட்டு, ஆரமுதனைப் பார்த்து, "பாட்டி உங்களுக்கு கசாயம் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் எடுத்து வருகிறேன்" என்று கூறிவிட்டுச் சென்றாள்.

அவள் போவதையே பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஆரமுதனின் பார்வையில் மிதந்து கொண்டிருந்த உணர்வுகளை வத்சாங்கனின் கண்கள் கவனிக்கத் தவறவில்லை,

"சரி, பின்னர் நீ என்ன செய்தாய்?" என்று கேட்க ஆரமுதன் தொடர்ந்தான்.

"கோடன் வெளியே வந்ததும் எல்லாவற்றையும் அவனிடம் கேட்டு அறிந்து கொள்ளலாம் என நினைத்து குடிசைக்கு வெளியே அவர்கள் வரும் பாதைக்குச் சற்று ஒரமாகக் கடற்கரையில் காத்திருந்தேன்."

சிறிதுநேரம் கழித்து அனைவரும் வெளியே வந்தனர், இரண்டு வெள்ளைக்காரர்களையும் ஒருவன் கூட்டிக்கொண்டு ஒருபுறமாக செல்ல மற்ற இருவர்களோடு கோடன் தள்ளாடிக்கொண்டு வெளியே வந்தான். அவர்கள் வருவதைக் கண்டதும் நான் கோடனை நோக்கிச் சென்றேன். அவனோ குடி மயக்கத்தில் இருந்தான். என்னைக் கண்டதும் நான் ஏன் அங்கு வந்தேன் என்று பேசியதோடு தன்னுடைய நண்பர்கள் சிறந்தவர்கள், அவர்கள்தான் அந்தப் போர்த்துக்கீச வெள்ளையர்களுக்கு தன்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தவர்கள் என்றும் கூறினான். அந்த வெள்ளைக்காரர்கள் எவ்வளவு நல்லவர்கள் என்றும் அவர்களால் தான் தனக்கு வெளிநாட்டுச் சிவப்புக் கள்ளுக் குடிக்க முடிந்தது என்றும் உளறினான்.

அதுமட்டுமல்ல இதைக் கேள் வத்சாங்கா, "களபகி இணையிலான் போர்த்துக்கீசரைப் பற்றி தவறாகப் பேசி எங்களை ஏமாற்றியிருக்கிறான், இணையிலான் இவர் கண்டபடி பேசி எங்களை அவர்களுக்கு களைப் பற்றிக் எதிராக இருக்க வைத்து தனது காரியத்தைச் சாதித்துவிட்டு, தான் மன்னரிடம் நல்ல பெயர் எடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கிறான். இவர்கள் எங்களுக்கு எவ்வளவோ செய்ய இருக்கிறார்கள். நீயும் வா இவர்களோடு சேர்ந்து கொள் உனக்கும் எல்லாம் வாங்கித் தருகிறேன் என்று கூறியதும் எனக்குப் பெரும் கோபம் வந்தது. அவனிடம் நான் சகல விபரத்தையும் இணை யிலானிடம் தெரிவிக்கப்போகிறேன் அதற்குப் பின் பார்ப்போம்" என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து போக முற்பட்டபோது, கோடன் என்னைத் தாக்க ஆரம்பித்தான்.

தள்ளிவிட நான் முயன்ற போது, அவனைத் அவனுக்கு உதவியாக அவனோடு வந்தவர்கள் இருவரும் என்னைத் தாக்கினார்கள். ஒரு கட்டத்தில் அந்த இருவரும் என்னைத் தரையில் தள்ளிப் பிடித்துக்கொள்ள ஒரு பெரும் கல்லைத் தூக்கிக் கொண்டு கோடன் என்னை நெருங்கினான், நான் இருவர் கையில் இருந்தும் என்னைப் பிடித்திருந்த தப்பு முடியவில்லை, முயன்றும் கோடன் வதற்கு கல்லைக் கொண்டு என் தலையில் போட்டான் வந்து என் று நினைக்கிறேன். நான் மயக்கமாகி விட்டேன். கண் விழித்த போது இங்கு இருப்பதை உணர்ந்தேன்" என்றான்.

"சிவனே, அவ்வளவு கொடியவனாகி விட்டானா அந்தக் கோடன், என்னால் நம்பமுடியவில்லையே" என்று வியந்தான் ஏகலைவன். வத்சாங்கனோ, ஒருவேளை தளபதி இணையிலானுக்கும் இப்படி ஏதாவது அவலம் ஏற்பட்டிருக்குமோ என்ற சிந்தனையில் மூழ்கி இருந்தவனை ஆரமுதன் கொந்தளிக்கும் உணர்ச்சி யோடு கூறிய வார்த்தைகள் கவனத்தைத் திருப்பியது.

"நான் சொல்வதைக் கேள் வத்சாங்கா, அவனை விடக் கூடாது இப்போது என்னால் எழுந்து நடமாட முடியாது. இல்லையெனில் இப்பவே கோடனைத் தேடி அவனை என் கையாலே கொன்று விடுவேன்" ஆரமுதன் வார்த்தைகள் தடுமாற ஆவேசத்துடன் கூறினான்.

"ஆரமுதா, சற்று அமைதியாக இரு ஆத்திரப்படாதே" வத்சாங்கன் அவனைச் சாந்தப்படுத்த முயன்றான்.

"என்னால் எப்படி அமைதியாக இருக்கமுடியும். என்னைக் கொல்ல முயன்றது மட்டுமல்ல. எங்கள் மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் துரோகம் செய்தவனை கொல்லாமல் எப்படி விட முடியும்?" என்றான்.

"ஆரமுதா, நான் சொல்வதைக் கேள். நீ செய்ய நினைப்பதை எல்லாம் வல்ல அந்தச் சிவன் ஏற்கனவே செய்து முடித்து விட்டான்" என்று கூற.

"நீ என்ன சொல்லுகின்றாய் வத்சாங்கா?" என்று ஆரமுதன் கேட்டான்.

வத்சாங்கனும் கோடனுக்கு நடந்த அவலத்தைக் கூறி, "அரசன் அன்று கொல்வான், ஆண்டவன் நின்று கொல்வான் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் கோடன் விடயத்தில் மாறி நடந்திருக்கிறது. கோடனுடைய இந்தக் கேவலமான செயல் தளபதிக்கோ அரசனுக்கோ தெரிந்து அவர்கள் கோடனைத் தண்டிக்க முன்பு அந்தக் கடவுளே கோடனை உடனடியாகத் தண்டித்து விட்டார். ஆனால் இப்ப அதுவல்ல என் பிரச்சனை." "இப்ப, வேறு என்ன பிரச்சனை? சொல் வத்சாங்கா."

"சொல்லுறன் ஆரமுதா, கோடனையும் உன்னையும் தேடித்தான் இங்கு வந்தோம் நாங்கள் இறுதியாகச் சந்தித்தபோது கோடன் மட்டும் வந்திருந்தான். நீ அன்று அங்கு வரவில்லை கோடனைக் கேட்டபோது நீ உன் முதலாளி அனுப்பியதால் புத்தளம் போயிருப்பதாகக் கூறினான். அப்பவே எனக்கு ஒரு சந்தேகம் அவன்மீது இருந்தது" வத்சாங்கன்.

"என்னை அடித்துக் கடலில் போட்டுவிட்டு கோடன் எதுவும் தெரியாத மாதிரி அங்கு வந்திருக்கிறான், என்ன மனிதனோ தெரியவில்லை. அவன் எவ்வளவு கொடியவனாக இருக்க வேண்டும்" தலையாட்டியபடியே ஆரமுதன் கூறினான்.

"அதுதான் எனக்கு பயமாக இருக்கிறது, ஆரமுதா சிந்தித்தவாறே கவலையோடு கூறினான் வத்சாங்கன். "இனி என்ன பயம்? கோடன்தான் இறந்துவிட்டானே" என்று வத்சாங்கனை நோக்கிக் கேட்டான்.

"ஆரமுதா, கோடனையும் உன்னையும் மட்டும் தேடி நாங்கள் இங்கு வரவில்லை. நாங்கள் நேற்றுத்தான் இங்கு வந்தோம். ஆனால் அதற்கு முன்பே உங்களைச் சந்திக்க எங்கள் தளபதி இணையிலான் இங்கு வந்தார்."

"என்ன? தளபதி இங்கு வந்தாரா? அவர் இப்ப எங்கே இருக்கிறார்? கோடனைப் பற்றியும் போர்த்துக்கீசர்களின் நடவடிக்கைகள் பற்றியும் உடனே அவரிடம் தெரிவிக்க வேண்டும் இல்லையா?" ஆரமுதன் படபடப்புடன் கூறினான்.

"ஆரமுதா, மூன்று நாட்களுக்கு முன்பாக உங்களைத் தேடி இங்கு வந்த தளபதியைக் காணவில்லை, நேற்றிரவுகூட அங்கு வீட்டிற்கோ வேலை செய்யும் இடத்திற்கோ வரவில்லை என்ற தகவல் எனக்குக் கிடைத்தது. இங்கு வந்தவர் எங்கு போயிருப்பார்? உன்னைப் போலக் கோடானால் அவருக்கும் ஏதாவது நடந்திருக்குமோ என்று பயமாக இருக்கிறது."

"ஐயோ, அந்தப்பாவி ஏதாவது செய்தாலும் செய்திருப்பான். ஆனாலும் எங்கள் தளபதி சாதாரணமானவர் இல்லையே.. அவரை எவராலும் எதுவும் செய்ய முடியாது" என்றான் ஆரமுதன்.

"உண்மைதான் தளபதியை யாராலும் நெருங்க முடியாது" என்று ஏகலைவனும் ஆமோதித்தான்.

"நானும் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன், சரி ஏகலைவா நீ கோடன் இருந்த வீட்டிற்குப் போய் மாதங்கனும், மாதுளனும் வந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்து வா, எங்களைத் தேடிக் கொண்டிருப்பார்கள், போய் வா"

என்று ஏகலைவனிடம் கூறியபோது வாசலில் இருந்து "சங்கிலிய மன்னரின் வீரர்களே வாருங்கள். அனைவரும் நலமா?" என்ற குரல் கேட்டு அனைவரும் வியந்தபடி வாசலை நோக்கினார்கள்.

32. தீவிர மதமாற்றம்

வாசலில் வந்து நின்றவர் வைத்தியர். அவரோடு கூட வந்திருப்பவர் ஆலயத்தின் பூசகர் சிவாச்சாரியார். அவர் களைக் கண்டதும் வத்சாங்கனும் ஏகலைவனும் எழுந்து நின்று வணங்கினார்கள்.

"உங்களோடு சிலர் வந்தார்களே, அவர்கள் எங்கே? தளபதி இணையிலான் எங்கே?" என்று சிவாச்சாரியார் கேட்டார்.

"சுவாமி, தளபதியை மூன்று நாட்களாகக் காணவில்லை, எங்கு போனார் என்று தெரியவில்லை" என்று வத்சாங்கன் கூற சிவாச்சாரியார் துணுக்குற்று, "என்ன இணையிலானைக் காணவில்லையா?" என்றார்.

"ஆம் சுவாமி" என்று கூறிவிட்டுத் தொடர்ந்து கோடன் பிரச்சனையில் இருந்து எல்லாவற்றையும் வத்சாங்கன் விளக்கமாகக் கூறினான்.

"ஆமாம் நாங்கள் இங்கு இருப்பதும், சங்கிலிய மன்னரின் அரண்மனையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் உங்களுக்கு எப்படித்தெரிந்தது?" ஆரமுதன் ஆச்சரியத்துடன்கேட்டான்.

"நீ நோயில் மயக்கமாகப் படுத்திருக்கும் போது, பலவாறு புலம்பினாய், இணையிலானிடம் சொல்ல வேண்டும், கோடன் கொலைகாரன், சங்கிலி மன்னரின் திட்டம் வீணாகப்போகக்கூடாது என்றெல்லாம் புலம்பினாய், இதைப் பற்றி உன்னிடம் கேட்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன், ஆனால் நீ சற்றுக் குணமான பின் பேசலாம் என்று இருந்துவிட்டேன். இடையில் சிவாச்சாரியாரிடம் இருந்து அவசரமான அழைப்புவந்தது. சிவாச்சாரியாருக்கும்சங்கிலிய மன்னருடைய அரண்மனைக்கும் இடையே தொடர்பு இருப்பது எனக்கு ஏற்கனவே தெரியும். ஆகவே அவரிடம் உன்னைப் பற்றிக் கூறினேன். இணையிலான், சங்கிலிய மன்னர்என்பதைக்கூறியதுமே, சிவாச்சாரியார் சகலத்தையும்

329

புரிந்து கொண்டு என்னுடன் சேர்ந்து வந்தார். அதுவும் நல்லதாகப் போயிற்று" என்றார் வைத்தியர்.

"அப்ப உங்களுக்கு இந்தப் போத்துக்கீசர்களைப் பற்றி அவர்கள் நோக்கங்களைப் பற்றித் தெரியுமா?" என்று வத்சாங்கன் கேட்டான். தெரியாமலா? அதைப் பற்றிப் பேசத் தானே சிவாச்சாரியார் என்னை அழைத்திருந்தார்" வைத்தியர்.

"இது பற்றி நாம் பல தடவை பேசியுள்ளோம். ஆரம்பத்தில் போர்த்துக்கீசர்கள் ஏதோ வியாபாரம் செய்ய வந்தவர்கள் என்று எண்ணியிருந்தோம், ஆனால் அவர்கள் நோக்கம் இப்போது தான் புரிகிறது" சிவாச்சாரியார்.

"நாங்கள் கேரளத்தில் இருந்து இங்கு வந்ததே அவர்களால் தான். கோவாவில் இருந்து சிறிது சிறிதாகக் கேரளத்திற்கு வந்து அங்கு தங்கள் மதத்தைப் பரப்ப ஆரம்பித்தனர். மக்களின் ஏழ்மையையும், பலவீனங்களையும் பயன்படுத்தித் தங்களது மதத்தைப் பரப்பும் முயற்சியை மேற்கொண்டனர். அவர்களின் மதத்தைப் பரப்புவதற்கு உள்ளூரில் பலரையும் பல சிறு சலுகைகளைக் கொடுத்து தங்களுடைய நோக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தினார்கள். ஆரம்பத்தில் சாதாரணமாக தங்கள் மதத்தினால் உண்டாகும் நன்மைகள் என்றும் அவர்கள் மதமே நல்ல மார்க்கத்தைக் காட்டும் என்றும் போதிக்கத் பலவந்தமாக மதத்தைப் பரப்புவதற்கு தொடங்கிப் பின் செயற்பட்டனர். தங்கள் மதத்தைப் பின்பற்றாதவர்களுக்குத் தண்டனையும் கொடுத்தனர். மதம் பரப்ப வந்தவர்கள் மதம் பிடித்து இருந்தனர். அவர்களின் கொடுமையில் இருந்து தப்புவதற்கே நாங்கள் மாதோட்டத்திற்கு வந்தோம். நிலவுக்கு அஞ்சிப் பரதேசம் போனது போல, அவர்களிடம் மறுபடியும் துன்பப்பட வேண்டுமோ என்று யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது" என்று வைத்தியர் கவலையுடன் கூறினார்.

"ஆமாம், அவர்கள் அங்கு செய்ததுபோல இலங்கையின் கோட்டைப்பகுதியில் ஆரம்பித்து, கோட்டை மன்னனையும் தங்கள் கையில் போட்டுக் கொண்டார்கள். தற்போது அவர்கள் கவனம் இந்தப் பக்கம் திரும்பியிருக்கிறது.

குங்கிலியனாருக்கும் இது பற்றித் தெரிந்ததனால்தான்அவர் கலந்தாலோசித்து உங்களை மன்னரிடம் இங்கு அனுப்பி இவர்களது மதம் பரப்பும் செயற்பாடு யுள்ளார். இந்தப் பகுதிகளில் ஆரம்பித்திருக்கிறது, பல இடங்களில் மக்களை சந்தித்து இரகசியமாகச் எங்கள் சைவ மதத்தைப் பற்றி இல்லாததும் பொல்லாததும் கூறி, தங்கள் மதமே உண்மை யான மதமென்றும், அதுவே நாங்கள் சுபீட்சம் அடைவதற் கான ஒரே வழி என்றும் பிரசங்கம் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களால் எங்கள் மண்ணில் பெரும் பிரச்சனை ஏற்படப் இப்போது இணையிலானையும் காணவில்லை, போகிறது. அடுத்து என்ன செய்யவேண்டும் என்று யோசிக்க வேண்டும்" என்று சிவாச்சாரியார் கூற,

நாங்கள் இணையிலானை உடனடியாகத் "அம் சுவாமி, தேட வேண்டும், அவர் ஒன்றும் சாதாரணத் தளபதி அல்ல. சமயோசித புத்தியோடு செயற்படக் கூடியவர். அவரை எவராலும் வெல்ல முடியாது. சகலவற்றிலும் அவருக்கு இருக்க முடியாது என்பதனால்தான் இணையாக எவரும் இணையிலான் மன்னர் என் று அவரை கௌரவித்தார். ஆனாலும் அவரைச் சில தினங்களாகக் காணவில்லை. யாரோ அவரைத் **தந்திரமா**க ஏதாவது செய்திருப்பார்களோ என்று நாம் சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது," என்றான் வத்சாங்கன்.

"நீ சொல்வது சரிதான் வத்சாங்கா. அவரைத் தேடுவோம். அதேவேளை மன்னருக்கு இங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டி ருக்கும் போர்த்துக்கீசர்களின் திட்டங்கள், அவர்கள் அந்தத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த எடுத்துக் கொள்ளும் செயற் பாடுகள், அவர்களுக்கு உதவியாகச் செயல்படும் எமது ஊரவர்களின் விபரங்கள் போன்றவற்றை உடனடியாகத் தெரியப்படுத்த வேண்டும், மன்னர் என்ன முடிவு எடுக்கிறாரோ அதன்படி நாம் இவர்களைக் கையாள வேண்டும்"

என்று சிவாச்சாரியார் கூறிக் கொண்டிருக்கும்போது ஏகலை வனோடு மாதுளனும், மாதங்கனும் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள், சிவாச்சாரியார் சகல விடயங்களையும் விபரமாக எழுதி, ஏகலைவனையும் மாதுளனையும் சங்கிலிய மன்னரிடம் கொண்டு சென்று கொடுத்து விடவும், மற்றவர்கள் இணையிலானைத் தேடுவது என்றும் முடிவெடுத்தார்கள்.

மேலும் சங்கிலிய மன்னரின் நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களான அப்பகுதியைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளான சங்குநாத மணியம், முதலி என்பவர்களையும் சோதி பூதத்தம்பி முதலி, சிவாச்சாரியார் மூலமாகத் தொடர்புகொண்டு அதிகாரிகளின் ஆதரவையும் பெற்றுக் கொண்டனர். சிவாச்சாரியார் கேதீச்வர ஆலயத்தின் அன்றாடப் பூசைக் கிரமங்களை அவருடைய மகனிடம் ஒப்படைத்து விட்டு வந்ததனால் இணையிலானைத் தேடும் முயற்சிக்காக அங்கிருந்த உறவினர் அவருடைய தங்கிக் வீட்டில் கொண்டார். வத்சாங்கன் வைத்தியர் ஆரமுதனோடு தங்கினான். மாதங்கனும், வீட்டில் வேத நாயகனும் தங்குவதற்கு பூதத்தம்பி முதலி இருப்பிடம் ஒன்றை ஒழுங்கு செய்து கொடுத்தார்.

இணையிலானை மாதோட்டம் வரையில் மட்டுமல்ல புத்தளம் ஜனகண்டபுரமென்னும் பொலனறுவை மற்றும் அனுராதபுரம் வரை தேடினார்கள்.

இதே சமயம் போர்த்துக்கீசர்களின் செயற்பாடுகள் அதிகமாக மக்களிடையே பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப் பதாக சங்குநாதமணியம், பூதத்தம்பி முதலி, சோதி முதலி போன்றோர்கள் மூலமாக மேலும் தகவல்கள் கிடைத்தன. போர்த்துக்கீசர்களின் போதனைக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு மக்கள் பலவிதமான உதவிகளைப் பெற்று வருகிறார்கள் என்றும் தெரியவந்தது.

அது மட்டுமல்ல போர்த்துக்கீசர்களின் கவர்ச்சிகரமான போதனைகளாலும், அவர்கள் மூலம் கிடைக்கின்ற வசதி களாலும் கவரப்பட்டு அப்பகுதிகளைச் சேர்ந்த பலர் போர்த்துக்கீசர்களின் புதிய மதத்தில் சேர்ந்து கொண்டிருப்ப தாகவும் பரவலாகச் செய்திகள் வந்தன. இருந்தபோதிலும் சங்கிலிய மன்னரின் அடுத்த நடவடிக்கை பற்றிய அதிகாரத் தகவல் வரும் வரையில் காத்திருந்து, இணையிலானைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதில்தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். மறுநாள், வைத்தியர் புதிய தகவலுடன் வந்தார். போர்த்துக் கீசரின் கப்பலின் நிர்வாகத்தில் இருந்த அதிகாரி ஒருவர் சுகயீனமாக இருப்பதாகவும், எதைச் சாப்பிட்டாலும் வயிற்றில் செமிக்காது உடனே அவருக்கு வயிற்றால் போய்க்கொண்டி ருப்பதால் மிகவும் அவதிப்படுவதாகவும் தெரிவித்தார். தனது வைத்தியத் திறமையைப் பற்றி போர்த்துக்கீசர் கேள்விப் பட்டதால், வைத்தியம் செய்யத் தன்னை அவர்கள் தங்கியுள்ள கப்பலுக்கு வரும்படி அழைத்ததாகவும் கூறினார்.

அங்கு சென்று போர்த்துக்கீச அதிகாரிக்கு வைத்தியம் செய்வதுதான் நல்லது என்று வத்சாங்கனும் சிவாச்சாரியாரும் கூறியதோடு அங்கு போவதால் போர்த்துக்கீசரைப் பற்றிய மேலதிக விபரங்கள் கிடைக்க வாய்ப்பிருப்பதாகவும் கருதி னார்கள்.எனவேவைத்தியர் அங்குபோவதற்கு முடிவுசெய்தார்.

அன்று மாலையே வைத்தியரைக் கப்பலுக்கு அழைத்துச் போர்த்துக்கீசரின் பணியாளனும் செல்வதற்காக @(历 கோட்டை இராச்சியத்தின் பணியாளனுமாக இருவர், வீடு தேடி வந்தார்கள். கோட்டை இராச்சியத்தைச் சேர்ந்த பணியாளன் கேரளாவைச் சேர்ந்தவன். அவனுக்கு மலையாளத்தோடு ஒரளவு தமிழும் தெரிந்திருந்தது. கடலின் சற்று தூரத்தில் கப்பலுக்கு படகொன்றின் சிறு வைத்தியரைக் மூலம் கொண்டு சென்றார்கள். பின்னர் படகிலிருந்து நூல் ஏணி மூலமாக ஏற்றி கப்பலுக்கு கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்கள்.

நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்த போர்த்துகீச அதிகாரிக்கு வந்துள்ள நோயானது தொற்றுநோயாக இருக்கக் கூடும் எனக் கருதிய அக்கப்பலின் தலைவர், நோயுற்ற அதிகாரியைச் சரக்குகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கப்பலின் அடித்தளத்தில் ஒதுக்குப் புறமாக வைத்திருந்தார். அவருக்குச் சிகிச்சை செய்வதற்காக வைத்தியரை அழைத்துச் சென்ற போது, அங்கே @(/ அறையின் பக்கமாகச் சிலரின் கை கால்களைக் கட்டி வைத்தி அவர் கவனித்தார். ருப்பதை கட்டி வைக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரும் உள்ளூரைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதையும் அவர்கள் தோற்றத்தில் இருந்து அறிந்துகொண்டார்.

333

போர்த்துக்கீசர் கப்பலில் சிகிச்சையை முடித்துக்கொண்டு வைத்தியர் நேராக வத்சாங்கனும், ஆரமுதனும் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு வந்தார். அப்போது அங்கே சிவாச்சாரியாரும், மாதங்கனும், சங்குநாத மணியமும், பூதத்தம்பி முதலியும் இருந்தார்கள். அங்கு வந்த வைத்தியர் கப்பலில் தான் கண்ட காட்சியைக் கூறினார்.

"ஒருவேளை கட்டுப்பட்ட நிலையில் கப்பலில் இணையிலானும் இருக்கக்கூடுமோ" என்று வத்சாங்கன் தனக்குள் சிந்தித்தான்.

அப்போது, சிவாச்சாரியார் "வத்சாங்கா, நீ என்ன யோசனை செய்கிறாய் என்பது தெரிகிறது, அங்கு இணையிலானும் இருப்பானோ என்று யோசிக்கிறாய், இல்லையா?" என்றார்.

"ஆம், சுவாமி. தளபதி இணையிலான் அங்கு இருக்கலாம். ஆனால் அதை எப்படி அறிந்து கொள்வது?"

"அங்கு போவது ஒன்றும் இலேசான காரியம் அல்ல, காவல் அதிகமாக இருக்கிறது. படகில் போகவேண்டும், அதுமட்டு மல்ல, அங்கிருந்து நூலேணி கொண்டுதான் கப்பலுக்கு மேலே ஏறிப் போகவேண்டும்," என்றார் வைத்தியர்.

"அப்படியா, சரி, முதலில் அங்கு சென்று கப்பலை நோட்டம் விடவேண்டும், வந்துபோவோரைக் கண்காணிக்க வேண்டும், கப்பலுக்குள் ஏறிச் செல்லவேண்டும்,"

"தம்பி, அதை உன்னால் செய்துகொள்ள முடியுமா? அவர் களின் கண்களில் பட்டால் ஆபத்தாகிப் போய்விடும்" என்று எச்சரித்தார் பூதத்தம்பி.

"அதைப்பற்றி யோசிக்க இப்ப நேரம் இல்லை, இன்றே போய் அங்குள்ள நிலைமையை அறிந்து வருகிறேன்" என்று வத்சாங்கன் கூற, "வத்சாங்கா, நீ இப்போது போகவேண்டாம், நான் சென்று அங்குள்ள சூழலை அறிந்து வந்து கூறுகிறேன், அதன் பின்பு நீ போகலாம்" என்று கூறினான் மாதுளன்.

"ஆம், மாதுளன் சொல்வதுதான் சரி. சென்று அறிந்து வரட்டும், வத்சாங்கா நீ பின்னர் போகலாம்" என்று மாதுளன் சொன்னதை வைத்தியர் ஆமோதித்தார்.

33. செய்தியோலை

ின்று காலை மன்னரின் அந்தரங்கக் கூடத்தில் மன்னரோடு குங்கிலியர், அமைச்சர் சம்பந்த வீரியன், அவர் மகன் விருத்தகன் ஆகியோர் கூடியிருந்தனர். அன்றைய இணையிலான் தமிழினியின் அவர்கள் அங்கு தினம் காதல் விவகாரத்தைப் பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருந் தார்கள். இணையிலானின் காதல் விவகாரம் விருத்தகன் முறைப்பையன் செம்பியன் தமிழினியின் மூலமாகவும் மூலமாகவும் எங்கும் பரவியிருந்தது. அரண்மனையைச் சேர்ந்த ஒருவன் சாதாரண விவசாயப் பெண்ணை மணப்பது தகுதியற்றது என்பதும் அதனால் அரண்மனைக்கும் மன்னர் ஆட்சிக்கும் இழுக்குத் தரக்கூடும் என்பதுமே அமைச்சரின் அதற்கேற்றாற்போல விருத்தகனும் அந்தத் விவாதம். திருமணம் நடக்கக்கூடாது என்று கூறிக்கொண்டிருந்தான்.

குங்கிலியரோ இணையிலான் ஒரு சிறந்த வீரன் என்றும் தனது துணையைத் தேடிக்கொள்வதில் தவறொன்றும் கிடையாது என்றும் கூறினார். மேலும் பட்டும் படாததுமாக மன்னரே ஒரு சாதாரண முத்துக் குளிக்கும் இனத்தில் இருந்து பெண் எடுத்திருக்கும்போது, ஒரு தளபதி விவசாயக் ஒன்றும் இருக்க தவறாக எடுப்பது குடியில் பெண் முடியாது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறினார். தமிழினியை மணமுடிப்பதே சிறப்பானது, முறைப்பையன் அவளது ஒழுக்கமானது என விருத்தகன் வாதாடிக் கொண்டிருந்தான்.

இணையிலானை அவன் காதலில் தோல்வியடைய வைத்து பழிவாங்கவும் காதல் தோல்வியால் அவன் அரண்மனையை விட்டுவிட்டு எங்காவது ஒடிப்போய் விடுவான் என்றும் விருத்தகன் கருதினான். அமைச்சரும் இணையிலானை எப்படியாவது மன்னரின் கோபத்திற்கு ஆளாக்கி ஒதுக்கி விட்டு விருத்தகனை மன்னரின் நல்லெண்ணத்திற்கு ஆளாக்கி அதன் பிறகு கோதை நாச்சியாரை அவனுக்கே மணமுடித்து வைத்துவிடவேண்டும் என்பதில் குறியாக

இருந்தான்.

இணையிலானின் அறிவிலும் திறமை ஆனால் மன்னரோ யிலும் ஆளுமையிலும் நம்பிக்கை வைத்திருந்த காரணத்தால் அந்த விவாதத்தை முடிவிற்குக் கொண்டுவர, "இணையிலான் விவகாரத்தை நான் பார்த்துக் கொள்ளுகின்றேன். நீங்கள் யாரும் தலையிட வேண்டாம். அவனுக்கென்று நான் ஒரு திட்டம் வரும்போது சொல்கின்றேன்" வைத்திருக்கிறேன். நேரம் முடிக்க, வாயிற் என்று கூறி காப்போன் வந்து அங்கு மாதோட்டத்தில் இருந்து ஏகலைவனும், மாதுளனும் மன்னருக்குச் செய்தி கொண்டு வந்திருப்பதாகக் கூறினான்.

அவர்களை உடனடியாக அங்கு வரும்படி கட்டளையிட்டு விட்டு, அவர்கள் என்ன செய்தி கொண்டு வரப் போகிறார்களோ என்று எண்ணியவாறு ஆவலுடன் காத்திருந்தார் மன்னர். மன்னரை விட அமைச்சரும் விருத்தகனும் மாதோட்டத்தில் என்ன நடந்திருக்கும், இணையிலானும் வரவில்லை என்று துடிப்புடன் இருந்தனர். குங்கிலியர் மனதில் மட்டும் ஏதோ அசம்பாவிதம் நடந்திருக்குமோ என்ற எண்ணம் தலை தூக்கியது. இருந்தும் எதையும் காட்டிக்கொள்ளாது அவர்கள் வருகைக்குக் காத்திருந்தார்.

உள்ளே வந்த ஏகலைவனும், மாதுளனும் மன்னரை வணங்கி விட்டு, கையோடு கொண்டுவந்த ஒலையை அவர் கையில் கொடுத்துவிட்டு ஒதுங்கி நின்றார்கள்.

"தூரத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறீர்கள், இருப்பிடம் சென்று உணவுண்டு ஒய்வெடுங்கள், தேவையானால் சொல்லி அனுப்பு கிறோம்" என்று கூறி அமைச்சர் அவர்களை அனுப்பிவைத்தான்.

ஒலையைப்படித்துக்கொண்டிருந்தமன்னரின் முகம்மாறியதை குங்கிலியரும் அமைச்சர் சம்பந்த வீரியனும், விருத்தகனும் கவனித்தார்கள். மன்னரின் முகம் மிகவும் கடுகடுப்பாகிக் கோபத்தால் துடிப்பதைக் கண்டு அவர் என்ன கூறப் போகிறாரோ என்று பயத்துடன் நின்றிருந்தார்கள்.

"அமைச்சரே, போர்த்துகீசப் பயல்கள் தங்கள் கைவரிசையைக் இணையிலானோடு விட்டார்களாம். ஆரம்பித்து காட்ட சென்ற வீரர்களில் ஒருவனான கோடன் என்பவன் போர்த்துக் அவர்களோடு குடித்து வெறித்து கீசர்களுடன் சேர்ந்து அவர்களுக்கு உதவிக் கொண்டிருந்தானாம். அதோடு மட்டும் இந்த நடத்தையைக் கண்டிக்கப் நில்லாது அவனுடைய தூக்கிப்போட்டு ஆரமுதனைத் தாக்கிக் கடலில் போன விட்டானாம். நல்லவேளை ஆரமுதன் காயத்தோடு தப்பி ஒரு வைத்தியர் வீட்டில் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டு வருகிறானாம்.

ஆனால் எதற்காகவோ கோடனை யாரோ கொலை செய்து விட்டார்களாம். கடற்கரையில் அவன் உயிரற்ற சடலம் ஒதுங்கியிருந்ததாம்" என்று மன்னர் கூறி முடிக்கும் முன்னமே, "என்ன? கோடன் இறந்துவிட்டானா? அவனை யார் கொன்றது? ஏன்?" என்று தன்னையறியாமல் விருத்தகன் பதறிக் கொண்டு கேட்டதைக் குங்கிலியனார் கவனித்துக் கொண்டார்.

"யார் கொன்றாலென்ன? அந்தத் துரோகி கொல்லப்பட வேண்டியவன்தான்" என்று மன்னர் கோபத்துடன் கூறினார்.

"அவனைக் கூட்டிச் சென்றதே இணையிலான்தான், அப்படிப் பட்டவனை எப்படித் தெரிந்தெடுத்து இணையிலான் அங்கு கூட்டிக்கொண்டு சென்றான். நான் அப்பவே கூறினேன், விருத்தகன் உதவியோடு நல்லவர்களைத் தெரிவு செய்து கூட்டிக் கொண்டு போகும்படி. ஆனால் இந்தக் குங்கிலியர் தான் அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. இப்ப பாருங்கள் என்ன நடந்திருக்குதென்று... எல்லாம் இணையிலானின் குளறு படிதான். மன்னா, அவன் வரட்டும் அவனைக் கேட்கிறேன் அவனை விடக்கூடாது" என்று அமைச்சர் சம்பந்தவீரியன் மன்னரைப் பார்த்துக் கூறினான்.

"இணையிலானையா? அவனையே இப்ப காணவில்லையாமே" என்று மன்னர் கூற,

"என்ன, இணையிலானைக் காணவில்லையா? அவன் சரியான

ஆள்தான், கோடனைக் கொன்று விட்டு எங்கோ ஒடிவிட்டான் போல இருக்கிறது, இணையிலானை விடக்கூடாது" என்று விருத்தகன் கோபத்துடன் கூறினான்.

"விருத்தகா, பொறு பொறு அவசரப்படாதே. இணையிலான் அப்படிப்பட்டவன் அல்ல, நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் கட்டுப் பட்டவன். அவன் மீது வீண்பழி சுமத்தாதே" என்று குங்கிலியர் மறுத்துக் கூறினார்.

"உங்கள் பாட்டுக்கு நீங்கள் அதையும் இதையும் பேசிக் குழம்ப வேண்டாம், அங்கு கோயில் அர்ச்சகர் முதல் எனது அதிகாரிகள் பலரும் சேர்ந்து இணையிலானைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இணையிலானின் நண்பன் வத்சாங்கன் வேறு அங்கிருக்கிறான். எப்படியும் இணையிலான் கிடைத்து விடுவான், எனக்கு அவன் வீரத்திலும் விவேகத்திலும் நம்பிக்கையிருக்கிறது. அதனால் அவன் எப்படியும் வந்து விடுவான். இப்ப அது பிரச்சனை இல்லை. இந்தப் போர்த்துக்கீசர்களை எப்படி அங்கிருந்து அகற்றி, அவர்களை மக்களிடையே மதத்தை எங்கள் பரப்பாமல் தவிர்ப்பது என்பதாகும், என்ன கூறுகிறீர்கள்." என்று குங்கிலியனாரைப் பார்த்து மன்னர் வினவினார்.

"ஆம் மன்னா, அங்கு மதத்தை மக்களிடையே நேரடியாகப் பரப்ப முயன்று கொண்டிருப்பவர்கள் போர்த்துக்கீசர்களாக இருக்க முடியாது. காரணம் அவர்களுக்கு மொழிப் பிரச்சனை இருக்கிறது. எனவே இந்தியாவில் இருந்தோ வேறெங்கிருந்தோ போர்த்துக்கீசர்களோடு யாராவதுதான் சேர்ந்து மக்கள் மத்தியில் பரப்புவார்கள் மதத்தைப் என்று நம்புகிறேன். கண்டுபிடித்து அதைக் அவர்களை முதலில் எச்சரிக்கை செய்ய வியாபாரம் செய்வதற்கு வேண்டும். வந்தவர்கள் வியாபாரம் செய்யட்டும், ஆனால் மதம் பரப்பினால் கடும் தண்டனைக்கு ஆளாவார்கள் என்று கடுமையாக எச்சரிப் பதற்கு நீங்கள் ஒழுங்கு செய்யுங்கள் மன்னா" குங்கிலியர் கூற மன்னரும், "நன்று சொன்னீர்கள், இப்போதே அதை செய்கின்றேன். சற்றுப் பொறுங்கள், நான் ஒலையொன்று எழுதித் தருகிறேன், அதைக் கொண்டு சென்று அங்கிருக்கும்

வத்சாங்கனிடம் சேர்ப்பித்து எனது அதிகாரிகள் சங்குநாத மணியம், பூதத்தம்பி முதலி, சோதி முதலி ஆகியோரிடம் சேர்ப்பித்து விட்டால், அவர்கள் எப்படியாவது போர்த்துக்கீச அதிகாரிகளிடம் எச்சரிக்கை ஓலையைச் சேர்ப்பித்து விடுவார்கள். நீங்கள் இன்று ஓலை கொண்டு வந்த வீரர்களை அனுப்பி வையுங்கள். நான் ஓலையை எழுதி அவர்களிடம் கொடுத்து விடுகிறேன்" என்று மன்னர் கூறவும்,

"மன்னா, அவர்களை விட்டுவிட்டு ஓலையை விருத்தகனிடம் கொடுத்து, அவனை அங்கு அனுப்பி வைக்கலாமே. இணை யிலானும் இல்லாத நிலையில் விருத்தகன் அங்கு போய் முன்னின்று எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொள்வானே, விருத்தகனை அனுப்புவோமா?" என்று அமைச்சர் கேட்க,

மன்னர் ஒன்றும் சுறாது, "அந்த இரண்டு வீரர்களையும் சற்று நேரம் கழித்து அனுப்பிவையுங்கள்" என்று குங்கிலியரைப் பார்த்துக் கூறிவிட்டு தனது இருப்பிடம் நோக்கிப் போனார். அமைச்சரும், விருத்தகனும் மன்னர் போவதையே பார்த்துக் கொண்டிருக்க குங்கிலியனார் தலையசைத்தபடி அங்கிருந்து அகன்றார்.

அன்று மதியம், கோதை நாச்சியாரின் அந்தப்புரத்தில் பூகம்பம் வெடித்தது. இணையிலான் தமிழினியின் காதல் அவள் செவிகளிலும் போய்ச்சேர்ந்தது. செய்தியானது இணையிலானின் அன்பை எப்படியாவது பெற்று, மணமுடித்து இன்பகரமாக வாழவேண்டும் என் று கண்டு ക്ങപ്പ கொண்டிருந்தவள், இந்தச் செய்தியைக் கேட்டது முதல் சினம் கொண்டு சீறினாள். மன்னரின் அன்பிற்குப் பாத்திரமான இணையிலானை, மன்னர் மூலமாகப் பேசியாவது மணந்து விடவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையோடு இருந்தவளின் மனக் கோட்டை சிதறியதை அவளால் தாங்க முடியவில்லை.

அவளது அழகும் அந்தஸ்தும் அரண்மனைச் செல்வாக்கும் அர்த்தமற்றதாகிப்போய்விட்டதாகஉணர்ந்தாள். ஏமாற்றத்தால் அவளது உடலை வியர்வை நனைக்க அங்கங்கள் நடுங்க, முகம் சிவந்து, கண்களில் கண்ணீர் பெருகி, இதழ்கள் துடித்து,

வார்த்தைகள் தடுமாறின. ஒவென்று வாய்விட்டு அழவேண்டும் என எண்ணியவளின் குரல் தொண்டைக்குள் சிக்கிக் கொண்டு திணறியது. இருந்தும் எல்லாம் எதுவும் இல்லாதது அவனிடம் போலானாள். முன்பு தனது காதலைத் தெரிவித்தபோது தன்னை நிராகரித்தது அவன் இந்தக் காதலால்தான் என்பதை நினைத்தபோது அவளது கோபம் மேலும் கூடியது. கோதை நாச்சியாரின் கண்மூடித்தனமான காதலை நன்கு அறிந்திருந்த அவளது தோழி கமலத்தம்மாள் பயத்துடன் செய்வதறியாது ஒதுங்கிப் Q(15 பக்கமாக நின்றிருந்தாள்.

மீதிருந்த கோதை இணையிலான் நாச்சியாரின் கோபம் தமிழினி மீது தாவியது. தன்னிடம் இல்லாத அழகு அவளிடம் எந்தளவு இருக்கிறது? அவளைக் காணவேண்டும், அவள் எப்படி இணையிலானை மயக்கினாள் என்று கேட்கவேண்டும் வாய்க்கு ഞ് ന്വ நினைத்து வந்தபடி பிதற்றலானாள். திடீரென்று கமலத்தம்மாளை நோக்கி, "கமலம், எனக்குக் எவளுக்குமே கிடைக்காதவன் கிடைக்கக்கூடாது. வேறு அவளை நான் பார்க்கவேண்டும், என் இணையிலானை தந்து விடு என்று அவள் காலைப்பிடித்தாவது கெஞ்சவேண்டும்" என்று கூறி அழ ஆரம்பித்தாள்.

"அம்மா, அழாதீர்கள், இவர்களின் இந்தக் காதலில் எவ்வளவு உண்மை இருக்கிறது என்று அறிய வேண்டும். ஒன்றைப் பலதாகப் பேசுகின்ற சமூகமிது. சற்றுப்பொறுங்கள், நான் விபரம் அறிந்து வந்து கூறுகிறேன்" என்று கமலத்தம்மாள் அவளைச் சமாதானப்படுத்தினாள்.

"கடவுளே, நான் கேள்விப்பட்டதெல்லாம் பொய்யாக இருக்க வேண்டும்" வானத்தை அண்ணாந்து என் று பார்த்துக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டாள் கோதை. அதே சமயம் அந்தப் புரத்தைச் சேர்ந்த இன்னொரு பணிப்பெண் அங்கு வந்து ஏதோ கூறிவிட்டுச் காதில் கமலத்தம்மாள் சென்றாள். கமலத்தம்மாள் முகத்தில் பதற்றம் தோன்றியதைப் பார்த்த கோதை நாச்சியார், ഞ്ഞ "கமலம், செய்கி கொண்டு சஞ்சலம் தெரிகிறதே" வந்தாள்? உன் முகத்தில் என் று கேட்டாள்.

கமலத்தம்மாளும் தயங்கியபடி, "அம்மா மன்னரின் வேண்டு கோளின்படி தளபதி இணையிலான் மாதோட்டம் போயிருந்தா ரல்லவா?" என்று கூறினாள்.

"ஆமாம், இங்கு வந்துவிட்டாரா?" ஆவலுடன் வினவினாள்.

"இல்லையம்மா தளபதியை திடீரென்று காணவில்லையாம்" என்று கமலத்தம்மாள் கூறினாள்.

"என்ன? காணவில்லையா? எப்படி? என்ன நடந்ததாம்?" பதற்றத்துடன் கோதைநாச்சியார் வார்த்தைகள் வெளிவந்தன.

"விபரமாக ஒன்றும் தெரியவில்லையாம், நான் அறிந்து வருகிறேனம்மா" என்று கூறியவாறு அங்கிருந்து கமலத் தம்மாள் சென்றாள்.

கோதை நாச்சியாரின் கரங்கள் மீண்டும் குவிந்தன. தலை மேல்நோக்க "ஆண்டவா, இணையிலானுக்கு ஏதும் நடக்காது நீதான் காக்க வேண்டும்" என்று அவள் கண்கள் மூட வாயிலிருந்து வார்த்தைகள் உதிர்ந்தன.

அவள் கண்ணைத் திறந்த போது வாயில் இருந்து வெளிவந்த பலமான வார்த்தைகள் அதிகாரத்தின் உச்சமாக இருந்தது. "கமலம், உடனடியாக நாம் வெளியே போகவேண்டும், குதிரை வண்டில் ஒன்றை உடனடியாக ஒழுங்கு செய். நிற்காதே உடனே போ. நான் யாரென்று காட்டுகிறேன்" உரத்த குரலில் கோபத்துடன் கட்டளையிட்டாள்.

அன்று பிற்பகல் மாதோட்டம் சென்ற இணையிலான் காணாமற் போயிருந்த செய்தி, சமைப்பதற்குக் காய்கறி வாங்கப் போயிருந்த இணையிலானின் தகப்பனாருக்குத் தெரிய வர, அவர் வீட்டிற்கு வந்து மனைவிக்கும், மகளுக்கும் கூற, அக்கம் பக்கம் எல்லோரும் வந்து சேர, அந்த வீடு மரண வீடு போலாயிற்று. அங்கு வந்து சேர்ந்த ஊர் அதிகாரி "தளபதி இணையிலானுக்கு எதுவும் நடந்திருக்காது. அவரை இலகுவில் எவரும் எதுவும் செய்யமுடியாது. தளபதி விடயத்தில் மன்னர் தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பார், கவலைப் படவேண்டாம்" என்று அவர்களைச் சாந்தப்படுத்தினார். "ஆமாம், அவரோடு எனது கணவர் வத்சாங்கனும் போயிருக் இருவரும் எந்தவிதமான பிரச்சனையும் கிறார், இன்றித் திரும்பி வருவார்கள், வீணாக யோசித்துக் எதையும் கொண்டிருக்க வேண்டாம்" என்று வந்திருந்த அங்கு வத்சாங்கனின் மனைவியும் கூறினாள்.

யார் என்ன சொன்னாலும் என்ன ஆறுதல் படுத்தினாலும் பெற்ற வயிறு கேட்கவா போகுது? கோயிலுக்குப் போய் கும்பிட்டு வருகிறேன் என்று கூறிவிட்டு அருகில் இருந்த கிணற்றடி வயிரவர் கோயிலிற்குச் சென்று அங்கு இருந்து கொண்டு, இணையிலானின் தாய் பிரார்த்திக்க ஆரம்பித்தாள்.

அன்று மாலை, தமிழினியின் காதல் விவகாரம் பலரின் வாயில் பலவிதமாக அரைபட்டு, அந்தப் பொறியானது அவள் வீட்டிலும் வந்து சேர்ந்தது. அதனை ஊதிப் பெரும் தீயாக்கிக் கொழுந்து விட்டு எரியச் செய்தவன் அவள் முறைப்பையன் செம்பியன். சங்கிலிய மன்னரின் அரண்மனையின் ஒரு படைத்தளபதியைக் காதலிப்பது என்பது சாதாரணமான விடயமா? அதனால் என்னென்ன அனர்த்தங்கள் ஏற்படுமோ என்ற பயம் ஒரு புறம், ஊராரின் ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் ஏளனத்திற்கும் ஆளாகிவிடுவோமே, அச்சம் என்ற ஒருபுறம் தமிழினியின் தந்தையாரான கதிர்காமருக்கு ஏற்பட கோபத்துடன் தமிழினியைக் கண்டித்தார். தாயோ, தமிழினியை நோக்கிக் கையோங்கி வந்து, இரண்டு அடி போட்டுவிட்டு, "ஏன்டி இப்பிடி @(历 காரியத்தைச் செய்தாய்? எங்கள் குடும்பத்தில் இப்பிடி ஒரு கேவலமான செயலை எவரும் இதுவரை செய்ககே இல்லையே, உனக்கெப்படி இந்த யோசனை வந்தது? அரண்மனைக் காரங்கள் இப்படி ஆசை வார்த்தை சொல்லி மயக்கிப் போட்டு, இடையில விட்டிட்டுப் போய் விடுவாங் கள், இது எங்களுக்குத் தேவையா? நீ செய்யும் இப்படியான செயலால் உன்னுடைய தங்கைக்குத் திருமணம் செய்வ தற்கும் பெரும் பிரச்சனையாகி விடுமே. எங்கள் சொந்தக் காரர் உறவினர் முகத்தில் இனி நாங்கள் எப்படி விழிக்கப் போறம்? நாங்கள் கௌரவமாக வாழ்ந்த குடும்பம்" என்றும்

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

கூறி தலையில் அடித்துக் கொண்டாள்.

தமிழினி மௌனமாக நின்றாள். அவள் கவலை எல்லாம், இணையிலான் காணாமற் போய்விட்டான் என்ற காலையில் கிடைத்த செய்தியே. அவனுக்கு என்ன நடந்திருக்கும்? எங்கு போயிருப்பான்? என்ற யோசனையில் தாய் ஏசியதோ, தகப்பன் கண்டித்துப் பேசியதோ பெரிதாகத் தெரியவில்லை.

மௌனித்து நின்ற தமிழினியையும், கோபத்துடன் தமிழினிக்குத் தாய் அடித்ததையும், கோபம் கொண்டு தந்தை கண்டித்ததையும் பார்த்துக்கொண்டு தமிழினியின் சகோதரி ஒரமாக நின்றிருந்தாள்.

அப்போது வாசலில் குதிரை வண்டில் ஒன்று வந்து நின்றது. வண்டியில் இருந்து இறங்கி அங்கு வந்து கொண்டிருப்ப வர்களைப் பார்த்ததும் அனைவரும் திடுக்குற்று நின்றார்கள். அங்கு வந்துகொண்டிருந்தது கோதை நாச்சியாரும் கமலத் தம்மாளுமே.

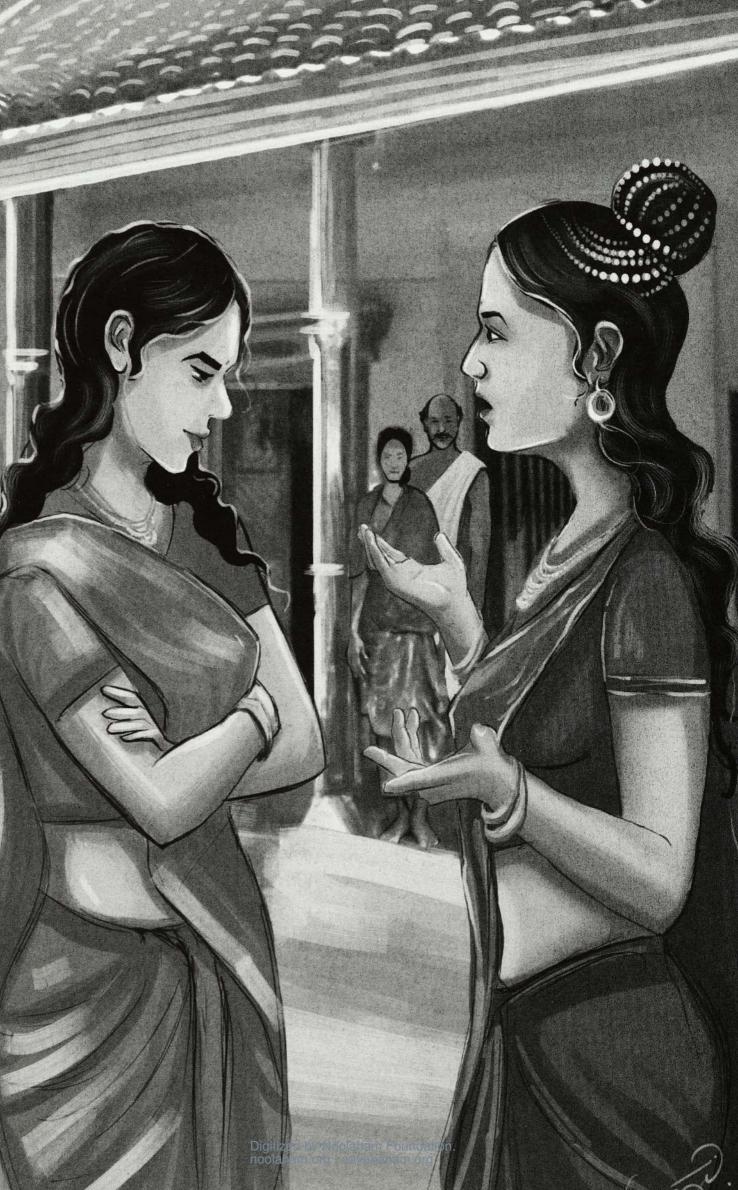
வேகமாக வந்த கோதை நாச்சியார், கோபத்துடன் அதிகாரம் தொனிக்க, "யார் இங்கு தமிழினி?" என்று கேட்டாள்.

"ராணி, என் மகள்தான் தமிழினி இதோ இவள் தான்" என்று தளதளத்த குரலில் கதிர்காமர் மகளைக் காண்பித்தார்.

தமிழினியை நெருங்கிய கோதைநாச்சியார் அவளை ஏற இறங்கப் பார்த்துவிட்டு,

"ஓ, இவள்தானா? ஏதோ அழகுச் சிலையாக இருப்பாள் என்று நினைத்தேன், இவ்வளவுதானா" ஏளனமாகக் கூறி விட்டு,

"ஏன்டி, அரண்மனைத் தளபதியை மயக்குவதற்கு உனக்கு என்ன துணிச்சலிருக்கும்? இணையிலான் சங்கிலிய மன்னரின் படைத்தளபதிகளில் ஒருவர், அதுவும் மன்னரின் நம்பிக்கை க்குப் பாத்திரமானவர், அவரைக் காதலிக்கிறாயாமே? அதுக்கொரு தகுதி உனக்கு வேண்டாமா? உன் அப்பன் ஒரு சாதாரணமான தோட்டக்காரன், உனக்கு அரண்மனை வாழ்வு தேடுதோ?" என்று கத்தினாள்.

"அம்மா, அவள் தெரியாத்தனமாக ஏதோ செய்திட்டாள். நான் இவளுடன் பேசுகிறேன், மன்னித்துக் கொள்ளுங்கோ. நாங்கள் உங்களைப் போல பெரியவர்கள் அல்ல, அந்தத் தகுதியும் எங்களுக்குக் கிடையாது. கோபிக்க வேண்டாம்" என்று தமிழினியின் தகப்பன் மிகவும் மன்றாடிக் கூறினார்.

"அம்மா, அவள் சின்னப்பிள்ளை இந்தளவிற்கு இது பிரச்சனையாகும் என்று இவளுக்குத் தெரியாது, ஏதோ தவறு நடந்து போயிட்டுது, இப்பதான் அவளை அடித்துக் கண்டித்தேன். இனி இந்த மாதிரி நடக்காது பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன். கோபிக்காமல் நீங்கள் போய் வாருங்கள்" என்று தாயும் அழுதுகொண்டு கோதை நாச்சியாரை நோக்கிக் கைசுப்பினாள்.

"சரி, போகிறேன். இனி இங்கு நான் திரும்ப வரமாட்டேன், அதற்குத் தேவை இருக்காது என்று நம்புகிறேன். இதற்கு மேலும் இந்த மாதிரி நடந்தால், நான் மிகவும் பொல்லாத வளாகிவிடுவேன். தளபதியை மறந்து விடும்படி மகளிடம் கூறி வையுங்கள். இல்லையேல் அவளை மட்டுமல்ல, உங்கள் அனைவரையும் அழித்து விடுவேன்" என்று சுட்டு விரலை உயர்த்திக் காட்டிப் பலமாக எச்சரித்துக் கூறிவிட்டு கோதை நாச்சியார் அங்கிருந்து சென்றாள். கமலத்தம்மாளும் தலைகுனிந்தபடி பின்தொடர்ந்தாள்.

அவர்கள் போவதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த தமிழினி அரண்மனையில் இருந்து ராணி கோதை நாச்சியார் எதற்காக வந்தார்? என்னை ஏன் எச்சரித்துச் சென்றார்? இணையிலானை மறந்து விடும்படி ஏன் கூறினார்? இணையிலானுக்கும் இவளுக்கும் உள்ள தொடர்பென்ன? என்று பலவாறு சிந்தித்தபடி சிலையாக நின்றாள்.

Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aavanaham.org

34. தப்பிப் பிறைத்தல்

ூந்தக் கடற்பிராந்தியத்தை இருள் கவ்விப் பிடித் திருந்தது. கடலில் மிதந்து வந்த அலைகளும் இரைச் சலைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு அதிக ஒசையின்றிக் கரையை நோக்கி வருவதும் போவதுமாக இருந்தன. கரையில் இருந்து கடலுக்குள் சற்றுத் தள்ளி நங்கூர மிட்டிருந்த கப்பலை நோக்கி ஒரு உருவம் போய்க் கொண்டிருந்தது.

அப்போது கப்பலில் இருந்து நூலேணி கொண்டு சிலர் பொதிகளைச் கொண்டு வந்து சிறு படகில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். சுழியோடி வந்த உருவம், பெரிய கப்பலின் ஒரு பக்கமாக வந்து, தலையை மெதுவாகத் தூக்கி அங்கு நடப்பதை பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. சில நிமிடங்கள் கழிய, பொதிகள் சிலவற்றை ஏற்றிக் கொண்டு அந்தச் சிறு படகு கப்பல் இருந்த இடத்தைவிட்டு கரையை நோக்கிப் போகத் தொடங்கியது. படகு சற்று விலகியதும், பார்த்துக் கொண்டிருந்த உருவம் அங்கும் இங்கும் பார்த்தவாறு நூலேணியில் ஏறி கப்பல் மேலே சென்றது. கப்பலின் மேற்தளத்திற்குச் சென்ற உருவம் சிறிதாக எரிந்துகொண்டிருந்த விளக்குகளை அங்கு நெருங்கியது. வெளிச்சத்தில் தெரிந்த உருவம் வேறு யாருமில்லை. அது வத்சாங்கன்தான். வைத்தியர் கூறிய விபரங்களை வைத்து இணையிலானைக் கப்பலில் பிடித்து வைத்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வந்திருந்தான்.

ஈரம் சொட்டச் சொட்ட நின்றவன் அரையில் கட்டியிருந்த துண்டை எடுத்து ஒரமாகப் பிழிந்து தலையைத் துவட்டிக் கொண்டு, அந்தத் துண்டையே தலையில் கட்டிக்கொண்டு அங்கிருந்த சிறு விளக்கை எடுத்துக்கொண்டு வைத்தியர் கூறியவண்ணம், அடித்தளத்திற்குச் செல்லும் படியைத் தேடினான். சிலர் மூடிக்கொண்டு ஓரமாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். குடித்து வெறித்துக் கொண்டாட கப்பலில் வேலை செய்த பலர் வெளியே போயிருந்தார்கள்.

கிடீரென்று ஒரு பக்கத்தில் இருந்து െന്ത്രഖങ് வந்து வத்சாங்கனைக் கொண்டிருந்தான். கன்டதும் "என்ன காவலா?" என்று கேட்டுக் கொண்டு வத்சாங்கனைக் கடந்து சென்றான். அப்போதுதான் வைத்தியர் தன்னைத் தலையில் துண்டு கட்டச் சொன்னது நினைவிற்கு வந்தது. கப்பலில் வேலை செய்த நம்மூர்காரர்கள் அனைவரும் தலையில் துண்டு கட்டியிருப்பார்கள் என்று வைத்தியர் கூறியதின் அர்த்தம் அப்போதுதான் வத்சாங்கனுக்குப் புரிந்தது. வத்சாங்கனும் தலையில் துண்டு கட்டியிருந்ததால்தான் அவனைத் தாண்டிச் சென்றவன் வத்சாங்கனும் கப்பலில் வேலை செய்பவன் என்றும், அன்று இரவு வேளைக் காவல் செய்பவர்களில் ஒருவன் என்றும் எண்ணிக் கொண்டான்.

கப்பலின் மேற்தளத்தின் ஒரு புறமாக இருந்த கீழே போகும் படிக்கட்டு வழியாக இறங்கிப் போகும்போது ஒரு அறையில் சில வெள்ளையர்கள் மது குடித்துக்கொண்டவாறு சிரித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். கையில் கொண்டு வந்திருந்த வெளிச்சம் விளக்கின் அவர்களுக்குத் தெரியாதவாறு இருந்த அறைக்கு எதிர்ப்புறமாகச் தொடர்ந்து அவர்கள் சென்றான். சரக்குகள் வைத்திருந்த இடத்தைக் கடந்ததும், வைத்தியர் கூறியதுபோல ஒரு அறையின் பக்கமாகச் சிலரின் கை கால்களைக் கட்டி வைத்திருப்பதைக் கண்டதும் அங்கு நெருங்கினான். அங்கு கை கால்கள் கட்டுப்பட்ட நிலையில் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை ஜந்தாறு பேர் ஒவ்வொருவராக விளக்கு வெளிச்சத்தை அருகே கொண்டு சென்று பார்த்தான். அங்கு படுத்திருந்த ஒருவரை விளக்கு வெளிச்சத்தில் பார்த்தபோது, வத்சாங்கன் திடுக்குற்று வியந்தான். அது இணையிலானேதான்.

"நண்பா, இணை எழுந்திரு எழுந்திரு நண்பா" என்று இணையிலானைத் தட்டி எழுப்ப முயன்றான். மற்றவர்கள்

டுணையிலான்

பெரிதாகவிட்ட குறட்டை ஒலியில் வத்சாங்கன் இணை எழுப்பியது மற்றவர்களுக்குக் கேட்கவில்லை. யிலானை கண்விழித்த இணையிலான், "வத்சாங்கா, நீயா? நீ எப்படி என்று கூறியவாறு எழுந்திருக்க முயன்றான். இங்கே?" தனது விரலால் வாயைப் பொத்தி, இணை வத்சாங்கன் இருக்கும்படி சைகை செய்துவிட்டு, யிலானைப் பேசாமல் கட்டியிருந்த கட்டுகளை அவிழ்த்தான்.

பதுங்கியவாறு வத்சாங்கன் முன் செல்ல, இணையிலான் அவனைத் தொடர்ந்து பின்செல்ல, இருவரும் நடந்து படிக்கட்டுகளில் ஏறி மேற்தளத்திற்கு வந்தார்கள். அப்போது அங்கு சிலர் வரும் சத்தம் கேட்டு, வத்சாங்கன் விளக்கை அணைத்துவிட்டு,

இணையிலானின் கைகளைப் பற்றி இழுத்துச்செல்ல, இருவரும் அங்கே இருந்த பொதிகளுக்குப் பின்னர் மறைந்து கொண்டார்கள்.

வெளியே இருந்து நூலேணி வழியாக இரண்டு வெள்ளையர் சிலரும் கப்பலின் மேல்தளத்திற்கு வேறு களும் வருது, கீழ்தளத்தை நோக்கிச் படிகளில் சென்றார்கள். இறங்கி நூலேணியை இறுதியாக நூலேணியில் ஏறி வந்தவர்கள், மேலே இழுத்து எடுத்து அப்படியே மேற்தளத்தில் போட்டார்கள். வத்சாங்கனும், அங்கிருந்து அகன்றதும் அவர்கள் இணையிலானும் மெதுவாக பொதிகளின் பின்னாலிருந்து நூலேணியை வெளியே கப்பலுக்கு வந்து, எடுத்து போட்டார்கள். இணையிலானை முதலில் நூலேணி வழியாக கப்பலுக்கு வெளியே இறங்க வைத்துவிட்டு, அவன் கடல் இறங்கிச் சென்றதும், வத்சாங்கன் திரும்பி மட்டத்திற்கு நின்று நூலேணியில் இறங்க முயன்றபோது, "டேய், யாரடா தப்பி பிடியுங்கடா, ஒடப் பாக்கிறான்" அவனைப் அது, ஒடி வந்தார்கள். அதில் சிலர் ഒന്ദ്രഖன് കப்பலில் என்றபடி இருந்து காலை நூலேணியில் வைக்க முயன்றுகொண்டிருந்த வத்சாங்கனை குறிவைத்து கத்தியை வீசினான். அது நேராக வத்சாங்கனைத் தாக்கியது, "அம்மா" என்றவாறே அங்கிருந்து வத்சாங்கன் கடலில் குதித்தான்.

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

விடிந்ததும் வைத்தியர் வீட்டில் எல்லோரும் கூடியிருந் தார்கள். அனைவரும் தளபதி இணையிலான் வந்து சேர்ந்த திருப்தியோடும் மகிழ்வோடும் இருந்தனர். வத்சாங்கன் வலது கையின் மேற்புறமாக கட்டுப் போட்டிருந்தது. கப்பலில் இருந்து நூலேனி வழியாக இறங்க முற்பட்ட போது, கப்பலில் இருந்து ஒருவன் எறிந்த கத்தியானது வத்சாங்கனின் கையைப் பதம் பார்த்திருந்தது. அங்கிருந்து கடலில் விழுந்த வத்சாங்கனை, கீழே கடலில் காத்திருந்த இணையிலான் தாங்கியவாறு கரையில் கொண்டுவந்து சேர்த்தான். அங்கிருந்து இருவரும் வைத்தியர் வீட்டிற்கு நடு இரவில் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

மறுநாட் காலையிலேயே அதிகாரிகளான சங்குநாத மணியம், பூதத்தம்பி முதலி, சோதி முதலி, சிவாச்சாரியார், மாதங்கன் ஆரமுதன், வேதநாயகன் ஆகியோருக்குத் தகவல் தெரிவிக்கவே அனைவரும் வைத்தியர் வீட்டிற்கு வந்திருந் தனர்.

"போர்த்துக்கீசர்கள் தங்கள் ஆளுமைக்குக் கீழ்க்கொண்டு வர எண்ணியிருக்கும் நாடுகளில் தமது மதத்தைப் புகுத்து வதன் மூலம் தமக்கு ஆதரவாக மக்களை உள்நாட்டிலேயே உருவாக்கிக்கொள்ளும் தந்திரத்தைக் கொண்டிருந்ததனால் தற்போது அவர்கள் கவனம் மதப்பிரசாரத்தில் திரும்பி யிருக்கிறது. அவ்வாறு உருவாகும் புதிய இனக்குழு அவர் களின் துணையாக, அவர்களோடு சேர்ந்து நின்று யுத்தம் செய்யும் படையாக மாறிவிடும். இதுபோல்தான் கோடனையும் மற்றவர்களையும் ஆசை வார்த்தைகள் கூறி, சில சலுகை களை வழங்கி தங்களோடு சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு நாட்டு மக்களில் இருந்து புதிதாக உருவான இனக்குழுக் களைக் கொண்டே, அந்த நாட்டினைப் போரில் வெல்வதுதான் போர்த்துக்கீசர்களின் யுத்த முறையாக இருக்கிறது. இது அவர்களின் யுத்த வெற்றியின் பின் கைப்பற்றிய நாட்டின் நிர்வாகத்தைச் செய்வதற்கும் இலகுவாக அமைகிறது. இதே போலத்தான் இவர்கள் இந்தியாவிலும் செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது கோட்டை இராச்சியத்திலும் கை வைத்து விட்டார்கள். இதை நன்கு அறிந்து கொண்டதால்தான்

டுணையிலான்

நமது சங்கிலிய மன்னர் மதமாற்ற முயற்சிகளுக்கு எதிராக இருக்கின்றார் என்று குங்கிலியர் கூறியிருக்கிறார்" என்றான் இணையிலான்.

இப்போது யாழ்ப்பாண கடல் அரசு "அதுமட்டுமல்ல, வருமானம் பெற்று வணிகத்தின் மூலமாக பெருமளவு பலம் மிக்கதாக இருந்து வருகிறது. பொருளாதாரத்தில் இப்பகுதியில் போர்த்துக்கீசர் இங்கு வந்து வணிகம் செய்ய முயற்சிப்பது நமது நாட்டின் நலனுக்கு பாதகமாக இருக்கும் ஆரம்பத்தில் போர்த்துக்கீச என்பதால் தான் வணிகக் கப்பல்கள் முதன் முதலாக எங்கள் துறை முகங்களுக்கு தடுத்துப் வர முயன்றபோது அவர்களைத் படைகளை அனுப்பிக் கப்பல்களையும் பொருட்களையும் பறித்து எடுத்துக் கொண்டார் என்பது உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும்" என்றார் சிவாச்சாரியார்.

"கோட்டை இராச்சியப் பகுதியில் ஆதிக்கம்பெற்ற போர்த்துக் கேயர் யாழ்ப்பாண அரசைத் தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரச் சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் எதுவும் செய்வார்கள்" என்றார் வைத்தியர்.

அப்போது அங்கு அப்பகுதியைச் சேர்ந்த கண்காணி, கணக்குப் பிள்ளை, மணியம், உடையார் போன்றோரும் வந்து சேர்ந்தனர். இவர்கள் சங்கிலிய மன்னரின் ஆட்சியில் உள்ள முதலியாரின் கீழ் ஒவ்வொரு பகுதிகளிலும் நிலவரி, தோட்டவரி, மரவரி, தொழில்முறைவரி, துணிகள் மீதான முத்திரைவரி, உணவுப் பொருட்களின் மீதான வரி, துறைமுகம் மற்றும் சுங்க வரிகள், போன்ற வரிகள் அமுல் செய்யப்பட்ட துறைகளில் பங்கு கொண்டு அரசாட்சிப் பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்துவதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள்.

அங்கு வந்தவர்களில் ஒருவரான தலைமன்னாரை அண்டிய கிராமத்தின் தலைவராக விளங்கும் உடையார் அவர்கள் "ஸ்பெயின் நாட்டினைச் சேர்ந்த, இயேசுசபை திருத் தந்தை யால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, குருக்களாகத் திருநிலைப்பாடு பெற்று இந்தியாவுக்கும் இந்தியக் கடலிலுள்ள நாடுகளுக்கும் திருத்தந்தையின் தூதுவராக உள்ள ஒரு பிரபலமான போதகர் பிரான்சிஸ் சவேரியார் என்பவர் தென்னிந்தியாவில் மதம் பரப்புவதில் ஈடுபட்டிருந்த இன்னொரு கத்தோலிக்கப் பாதிரியார் ஒருவரையும் இன்னும் சில போதகர்களையும் சைவர்களாகிய எங்கள் மக்களை கத்தோலிக்கர்களாக்கு வதற்கு அனுப்பி வைக்கப் போகிறாராம்" என்று தான் கேள்விப்பட்ட தகவலைக் கூறினார்.

"ஒ, அப்படியா?, அதற்கு முன் நாங்கள் தயாராக வேண்டும். இணை, இதற்கு என்ன செய்யலாம்? இனியும் நாம் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது, அவர்களை இங்கு கொண்டு வருபவர்களையும், அவர்களோடு சேர்ந்து இந்த முயற்சியில் இருப்பவர்களையும், அவர்கள் மதத்தில் சேர இருப்பவர்களையும் கண்டுபிடித்து, அவர்களுக்குச் சரியான தண்டனை வழங்க வேண்டும்" என்று சீறி வெடித்தான் வத்சாங்கன்.

"அவசரப்படாதே வத்சாங்கா, நிதானமாக இரு. சங்கிலிய மன்னருக்குச் செய்தி அனுப்பியிருக்கிறோம். அவர் என்ன கூறியனுப்புகிறார் என்று பார்ப்போம். அவர் கட்டளைப்படிதான் நாம் செயற்பட வேண்டும்." என்று சிவாச்சாரியார் அவனைச் சமாதானப்படுத்தினார்.

"சுவாமி, இணையிலானையே கட்டிக் கப்பலுக்குக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். இணையிலானும் நாங்களும் ஒரு திட்டத்தோடுதான் இங்கு வந்திருக்கிறோம் என்பது அவர் களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. அவர்கள் இணையிலானைக் கொன்றிருக்கலாம், இன்னும் நாம் எப்படி பொறுமை யோடு இருப்பது? அவர்கள் இன்னும் என்னென்ன செய்யப் போகிறார்களோ என்று தெரியவில்லையே" என்று மீண்டும் வத்சாங்கன் கூற,

"அவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் தெரியப்படுத்தியது கோடனே, அதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. ஆரமுதனைத் தாக்கியது அவனே, அது மட்டுமல்ல அவன் கலந்து கொண்டிருந்த போர்த்துக்கீசர்களுடைய இரகசியக்

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

கூட்டத்திற்குச் சென்ற என்னைக் கண்டதும் ஆரமுதனைப் பற்றி இழிவாகக் கூறி என்னைக் கோடனே வெளியே கூட்டிச் சென்ற போதுதான், என் மீது வலை வீசிப் பிடித்த தோடு அடித்து மயக்கம் வரச் செய்து கப்பலுக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். ஆனால் கோடனை யார் கொன்று கடலில் போட்டிருப்பார்கள் என்பதுதான் புதிராக இருக்கிறது" என்றான் இணையிலான்.

"சரி அவன் செய்த செயலுக்குச் சரியான தண்டனை கிடைத்திருக்கிறது. அதை யார் செய்தாலென்ன? பாவி ஒழிந்தான்" என்றான் ஆரமுதன்.

"சரி, நடந்தவற்றைப் பற்றிப் பேசி இப்போது பிரயோசனம் இல்லை. நாம் அடுத்து என்ன செய்யப்போகிறோம்?" என்று வைத்தியர் கேட்க,

"சங்கிலிய மன்னரிடம் இருந்து செய்தி வரும் வரை நாம் காத்திருக்கத்தான் வேண்டும். அதுவரை காத்திருப்போம். போர்த்துக்கீசர்களின் நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து கண் காணிப்போம்" என்று கூறினார் சிவாச்சாரியார்.

அன்று மாலையே ஏகலைவனும் மாதுளனும் சங்கிலிய மன்னர் கொடுத்தனுப்பிய ஒலையுடன் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

மண்ணில் வர்த்தகம் செய்ய வந்திருக்கும் "எங்கள் போர்த்துக்கீசர்கள் அவர்களின் மதமாற்றச் செயற்பாட்டினை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும். அவர்கள் எங்களோடு செய்கின்ற வணிகத்தில் மட்டும் கவனம் இருக்க வேண்டும். வருடம் ஆவணி மாதத்தில் போர்த்துக்கீசர்களின் இந்த வாழும் குடிமக்கள் மதபோதகர்களால் மாதோட்டத்தில் ஆயிரம் பேர் மத முறைப்படி ஞானஸ்நானம் கொடுக்கப்பட்டு கிறிஸ்தவர்களாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாக இங்கு மதமாற்றம் செய்து கொண்டிருக்கும் போதகர்கள் அகற்றப் பட வேண்டும். இவற்றைச் செய்யத் தவறினால் போர்த்துக் கீசர்கள் செய்து வரும் வர்த்தகத்தைத் தடை செய்து விடுவதோடு மேலும் பாரிய விளைவுகளைச் சந்திக்க வேண்டி

வரும்" என்றும் எச்சரிக்கை செய்யுமாறு ஒலையில் எழுதி ஆவணி 1954 என்று அரச முத்திரையிட்டு அந்த ஒலையின் மூலமாக மன்னர் கட்டளையிட்டிருந்தார்.

அவர்களின் நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து மேலும் கண காணிக்க வேண்டும் என்றும், சில தினங்களுக்குள் தான் செய்த எச்சரிக்கை விடயங்களை அவர்கள் செய்யத் நடவடிக்கையில் தானே தவறினால் அடுத்த இறங்கப் போவதாகவும் எழுதியிருந்ததோடு, இணையிலானைப் பற்றிய விபரம் தெரிவிக்கவும் என்றும் மன்னரின் ஒலையில் எழுத்தப் பட்டிருந்தது.

இணையிலான் தனக்கு நடந்த விபரீதத்தையும், போர்த்துக் கீசர்களின் நடவடிக்கை சம்பந்தமான விபரங்களையும் குறிப்பிட்டு குறிப்பிட்டபடி சுருக்கமாகக் அவர் ഉറെഡിல് அப்பகுதி ஆட்சிப் பொறுப்பாளர் மூலமாக போர்த்துக்கீச அதிகாரியுடன் தொடர்புகொண்டு, அதிகாரி பூதத்தம்பியையும், அவரையும் சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாக ஒலை எழுதி தினமே அன்றைய மாதங்கனையும் வேதநாயகனையும் சங்கிலிய மன்னரிடம் அனுப்பி வைத்தான்.

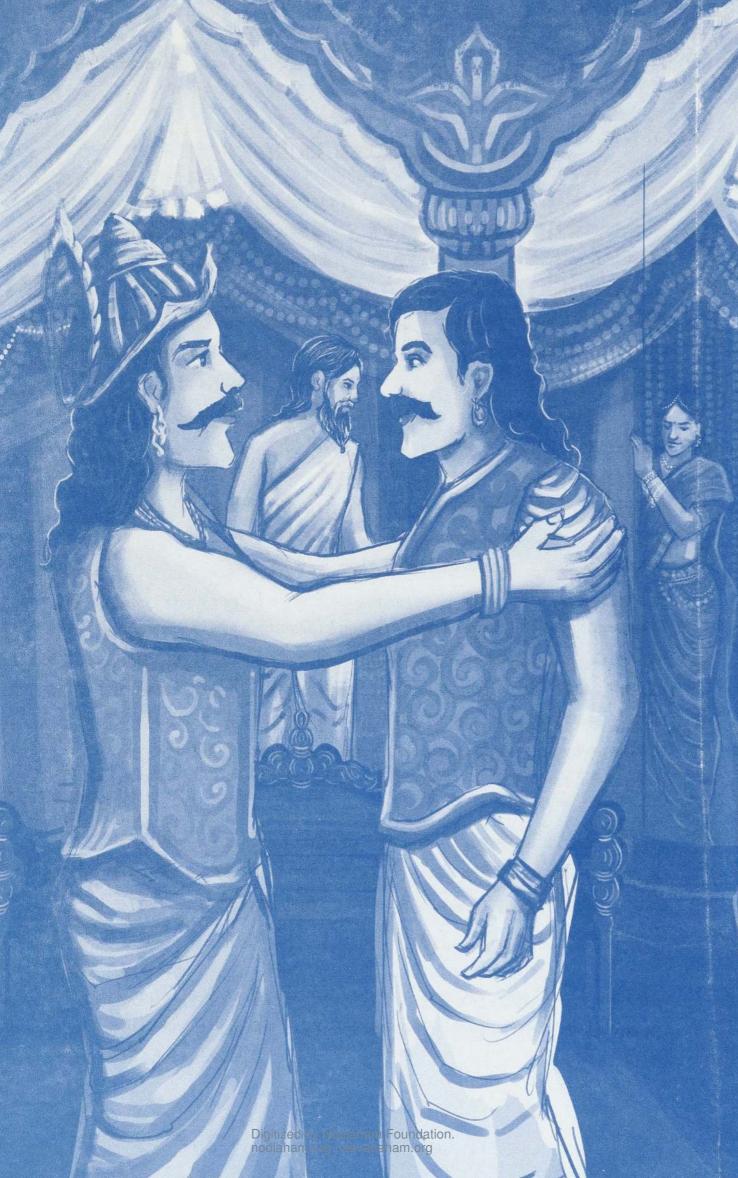
ஆட்சியாளரின் காலையே அலுவலகத்தில் மறுநாள் போர்த்துக்கீச அதிகாரி, அவர்களின் கப்பல் தலைவர், தமிழ்மொழி தெரிந்த கேரள மொழிபெயர்ப்பாளர், இரண்டு போர்த்துக்கீசர்கள், அவர்களுடன் வர்த்தகத் தொடர்பில் உள்ள அப்பகுதிவர்த்தகத்திற்குப்பொறுப்பானவர்கள், ஏற்றுமதி ஆட்சியாளர், செய்பவர்கள் அப்பகுதி அதிகாரி மற்றும் பூதத்தம்பி, சிவாச்சாரியார், சங்குநாத மணியம், சோதி முதலி எனப் பலர் சமூகமளித்திருந்தனர்.

அதிகாரி பூதத் தம்பி, மன்னரின் ஒலையை மொழிபெயர்ப் பாளரிடம் கொடுத்து எல்லோரும் கேட்கும் படி அதைப் பலமாகப் படித்து, போர்த்துக்கீசர்களுக்கு மொழிபெயர்த்துக் கூறுமாறு வேண்டிக்கொண்டார். 356

சங்கிலிய மன்னரின் கடுமையான எச்சரிக்கையைக் கேட்டதும் போர்த்துக்கீச அங்கு வந்திருந்த அதிகாரி முகத்தில் கோபமும் ஆத்திரமும் தெரிந்தது. அவரோடு வந்திருந்த மற்றைய போர்த்துக்கீசர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். அவர்கள் மட்டுமல்ல அவர்களுடன் வர்த்தகத் தொடர்பில் உள்ள அப்பகுதி வர்த்தகத்திற்குப் பொறுப் பானவர்கள், ஏற்றுமதி செய்பவர்கள் போன்றோரும் ஒருவரை ஒருவர் பீதியுடன் பார்த்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் போர்த்துக்கீசர்கள் பற்றி நன்கு அறிந்தவர்கள். அதுமட்டுமல்ல அவர்களில் சிலர் போர்த்துக்கீசர்களின் மதக் Juli களுக்குச் சென்று வருபவர்கள். போர்த்துக்கீசர்கள் பலமான வர்கள், சங்கிலிய மன்னரின் எச்சரிக்கைக்குப் பயப்பட மாட்டார்கள். மதம் பரப்புவதில் இருந்து பின்தங்க மாட்டார்கள். இருந்தும் சங்கிலிய மன்னர் போர்த்துக்கீசர்களுடன் உள்ள வர்த்தகத் தொடர்பை நிறுத்தி விட்டால் தங்கள் பாடு பிரச்சனையாகிப் போய்விடுமே என்று பயந்தார்கள்.

திடீரென்று எழுந்த போர்த்துக்கீச அதிகாரி, சங்கிலிய மன்னரின் ஒலையை மொழி பெயர்த்துக் கொண்டிருந்தவர் கைகளில் இருந்து பறித்துக் கொண்டு வேகமாக அங்கிருந்து செல்ல மற்ற போர்த்துக்கீசர்களும் அவரைப் பின் தொடர்ந்து போனார்கள்.

மறுநாள் நங்கூரமிட்டிருந்த கப்பல் அங்கிருக்கவில்லை. சிலுவை அடையாளம், கர்த்தர் கற்பித்த செபம், மங்கள வார்த்தை செபம், விசுவாசப் பிரமாணம் போன்றவற்றை அங்கங்கே மக்களுக்கு இரகசியமாகப் போதித்துக் கொண்டு தங்கியிருந்த போதகர் செபச்டியும் அங்கிருந்து ஒடிவிட்டார் என்ற தகவலும் மறுநாள் இணையிலானுக்குக் கிடைத்தது.

35. திருமணப் பேச்சு

ூராணீடு தினங்கள் அங்கிருந்து நடவடிக்கை களைக் கவனித்துவிட்டு, இணையிலானும் அவன் வீரர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திற்குத் திரும்பினார்கள். களும் இணையிலான் திரும்ப வந்தது பலருக்கும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. குறிப்பாக கோதை நாச்சியார், தமிழினி மற்றும் இணையிலான் பெற்றோர் அளவிலா மகிழ்ச்சியடைந் தனர். அதே சமயம், அமைச்சரும் மகன் விருத்தகனும் ஏமாற்றத்தோடும், ஆத்திரத்தோடும் இருந்தனர். இணை பிரச்சனைகளைச் சந்திக்க யிலானும் சில வேண்டி தமிழினியைக் காண முடியவில்லை யிருந்தது. **எ**ன்ற தவிப்போடு அவள் வீட்டில் நடைபெற்ற சம்பவங்களும் அவனை வேதனைக்குள்ளாக்கின.

கோதை நாச்சியாரின் மீது மிகவும் வெறுப்பும் கோபமும் ஏற்பட்டது. அவளைச் சந்தித்து அவள் தமிழினி வீட்டிற்குப் போயிருக்கக் கூடாதென்றும், தமிழினியின் மீது தனக்குள்ள காதலைத் தெளிவாக உணர்த்தி, மன்னருக்கும் தனது காதலை உணர்த்த வேண்டும் என்றும் நினைத்தான்.

அதற்கு முன்னரே மன்னரும் குங்கிலியனாரும் அவனை அழைத்துள்ளார்கள் என்ற செய்தியை அரண்மனைப் பணியாளன் வந்து தெரிவிக்கவே அவர்களைக் காணச் சென்றான்.

அவனை மகிழ்வுடன் வரவேற்ற மன்னரும் குங்கிலியரும் அவனிடம் மன்னாரில் நடந்தவற்றை எல்லாம் கேட்டு அறிந்தனர்.

"இணையிலான், இக்கட்டான நீ பெரும் நிலையில் இருந்து திரும்பி வந்திருப்பது எல்லோர்க்கும் மகிழ்ச்சியே. நிச்சயமாக உன் பெற்றோர் மிகவும் மகிழ்ச்சியில் இருப் பார்கள். உனது குலதெய்வம் சிவகாமி எந்தச் சூழ்நிலையில் இருந்தாலும் உன்னைக் காப்பாற்றுவார். போர்த்துக்கீசர்கள் தற்சமயம் பின்வாங்கினாலும், அவர்கள் நோக்கத்தில் இருந்து சற்றும் விலகமாட்டார்கள். வர்த்தகம் செய்யும் நோக்கத்துடன் வந்தவர்கள்தானே என்று நாமும் கவனிக்காமல் விட்டு விட்டோம். அவர்களோ பொருளீட்டும் முத்து வியாபாரம் முதற்கொண்டு, இஸ்லாமியரின் ஏகபோக வணிகத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளவும், மாதோட்டப் பகுதியின் வளைகுடா அமைப்பானது அவர்களின் கப்பல் பிரயாணத்திற்கு ஏற்றதாக இருப்பதாலும், தமது மதத்தை எமது மக்களிடையே பரப்பி, அவர்களை மதம் மாற்றி, சைவர்களான எங்களுடைய சூழக அமைப்பைப்பிளவுபடுத்தி,மதம்மாறியவர்களையும்தங்களோடு சேர்த்துக் கொண்டு, தங்கள் ஆயுத பலத்தையும் மூலமாகக் கொண்டு எமது இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்வதையே தமது குறிக்கோளாக வைத்திருக்கிறார்கள். இதையேதான் அவர்கள் இந்தியாவிலும் செய்துகொண்டார்கள். எனவே அவர்கள் விடயத்தில் இன்னும் கூடுதலாகக் கவனம் எடுக்க வேண்டும்" என்று குங்கிலியனார் கூறினார்.

"ஆம் குருவே, அவர்களுடைய தந்திரம் எனக்கு நன்றாகவே தெரியும், அதற்காகத்தான் என் வீரர்கள் மாதங்கனையும் மாதுளனையும் அங்கு விட்டுவிட்டு வந்திருக்கிறேன். ஆரமுதனும் அவனுடைய சிகிச்சை முடியும் வரை அங்கு இருப்பான், அதைவிட சிவாச்சாரியார், வைத்தியர், அதிகாரி களான பூதத்தம்பி, சங்குநாத மணியம், சோதி முதலி மற்றும் ஆளுநர் எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். எனக்கு செய்திகளைத் தவறாது அனுப்பிக் கொண்டேயிருப்பார்கள். மாதோட்டத்தை விட்டு நான் இங்கு வந்தாலும் என் சிந்தனை முழுவதும் அங்கேயேதான் இருக்கிறது" என்றான் இணையிலான்.

"மகிழ்ச்சி, உன்னிடம் மன்னர் இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்ததே உன் திறமையிலும் கொடுத்த பொறுப்பைச் முறையில் செய்து முடித்து சிறந்த வைப்பாய் என்ற நம்பிக்கையிலும்தான். மன்னர் உன்னிடம் வோ @(Th விடயத்தைப் பற்றிப் பேசவேண்டும் என்று விரும்புகிறார். அவர் கூறுவதைக் கேள். அதன் பின்னர் உன் முடிவைக் கூறு. நீ, எந்த முடிவை எடுத்தாலும் எமக்குச் சந்தோசமே" என்றார் குங்கிலியர்.

"ஓ, அப்படியா மன்னரே கூறுங்கள். நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? உங்களுக்கும் இந்த ஆட்சியில் வாழும் மக்களுக்கும் நான் என்றைக்கும் கடமைப்பட்டவன். கட்டளையிடுங்கள் மன்னா செய்து முடிக்கிறேன்" என்று மன்னரை நோக்கி இணையிலான் கூறினான்.

"இணையிலான், எனது அணைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் படைத்தளபதிகளாக இருக்கும் சிலர் மத்தியில் உன் மீது உள்ள எனது கவனம் என்னை வெகுவாகச் சிந்திக்க வைத்தது. பல நாட்களாக உன்னிடம் ஒரு விடயம் கேட்கலாம் என்று இருந்தேன். உனது அறிவிற்கும், திறமைக்கும், ஆற்றலுக்கும், வீரத்திற்கும், மனிதாபிமானத்திற்கும், குடிமக்களின் நலத் திற்காக நீ செய்கின்ற பல செயற்பாடுகளிற்கும், உதவ வேண்டும் என்ற உணர்விற்கும் இங்கு உன்னைத் தவிர வேறு யாரையும் நான் காணவில்லை. உன்னில் மிகுந்த நம்பிக்கையும் அக்கறையும் கொண்டதனால் நான் நேராகவே கேட்க விரும்புகிறேன்" என்று மன்னர் ஆரம்பித்தார்.

"சுறுங்கள் மன்னா, எதுவானாலும் உங்கள் கட்டளையைச் செய்து முடிப்பதில் இருக்கின்ற மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும் வேறு எதிலுமே இருக்கமுடியாது கூறுங்கள்" என்று இணையிலான் கூறவும்.

மன்னர், "உனக்கு எனது பட்டத்து இராணியான இராச லட்சுமியம்மாளுடைய சகோதரனின் மகளான கோதை நாச்சியாரைத் தெரியுமல்லவா, அவள் சோழவம்சத்தைச் சேர்ந்தவள், அவளை நான் என் மகளாகவே வளர்த்து வருகிறேன்" என்றார்.

"ஆம் மன்னா, அவர்களை நன்றாகவே தெரியும், அவர்களை நீங்கள் உங்களின் ஒரு மகளாகப் பூரண சுதந்திரம் கொடுத்து வளர்த்து வருவதையும் நான் அறிந்திருக்கிறேன், அவர் களுக்கு....." என்று வாயில் வந்ததைக் கூறி முடிக்காமல் மன்னர் கூறுவதைக் கேட்பதற்குக் காத்திருந்தான்.

"கோதைக்கு வயதாகிறது, காலாகாலத்தில் அவளுக்கும் ஒரு திருமணம் செய்து முடித்து விட்டேன் என்றால் அந்தப் பொறுப்பும் முடிந்துவிடும், இராணியும் கோதையைப் பற்றியே எப்பவும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள்" என்றார் மன்னர்.

"அதெற்கென்ன மன்னா, சோழ தேசத்து பரம்பரையில் வந்த பல இராசகுமாரர்கள் இருப்பார்களே, இங்கு இல்லா விட்டாலும் தென்நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவரைத் திருமணம் செய்துவைக்கலாமே. இதோ இருக் கிறாரே எங்கள் குரு, இவரிடம் கூறுங்கள். அவருக்குத்தானே சோழ பரம்பரை மட்டுமல்ல சேரர்கள், பாண்டியர்கள் பரம் வந்த வம்சாவளியினரையும் தெரியும். பரைகள் வழியாக இராணி கோதை நாச்சியாருக்கு ஏற்ற சிறந்த மணாளனைத் தேர்ந்த்தெடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து முடிப்பார். இல்லையா குருவே" என் று இணையிலான் குங்கிலியரைப் பார்த்துக் கூறினான்.

குங்கிலியரோ கேள்விக்குறியோடு குழம்பிய மனதோடு மன்னரை நோக்கினார்.

"தளபதி, நான் என்ன கூற வருகிறேன் என்றால், கோதைக்கு எல்லா விதத்திலும் தகுதியான மணாளன் ஒருவன் இங்கேயே இருக்கும் போது, நாங்கள் ஏன் மற்ற இடங்களில் தேட வேண்டும்" என்று மன்னர் வினவ,

"அப்படியா! சந்தோசம் மன்னா, உடனே அதற்கான

ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கள், என்னால் என்னென்ன உதவிகள் செய்யமுடியுமோ செய்கின்றேன். நமது யாழ்ப்பாண அரசு என்றுமே கண்டிராத வகையில் பெரிய விழாவாக இந்தத் திருமண விழாவைக் கொண்டாடுவோம். சரி மன்னா, இராணி கோதை நாச்சியாருக்குத் தகுதியான மணமகன் இங்கே இருக்கிறார் என்று கூறினீர்கள் யாரவர்? கேட்பதற்கு ஆவலாக இருக்கிறேன்" என்று மிகவும் உற்சாகம் பொங்கக் கூறினான்.

"அது வேறு யாருமல்ல தளபதி நீயே தான் கோதைக்கு ஏற்ற மணாளன், உன்னை விட வேறு யார் இருக்க முடியும்?" சிரித்துக் கொண்டு மன்னர் கூற,

எதிர்பாராத மன்னரின் பதிலைக் கேட்ட இணையிலான் திடுக்குற்று பதற்றடத்தோடும், வியப்போடும் பெரும் குழப்பத் தோடும் குங்கிலியனாரை நோக்கினான்.

"நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள் மன்னா, உங்களிடம் இருந்து இப்படியான பதில் வருமென்று நான் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. நான் எங்கே? இராணி கோதை நாச்சியார் எங்கே? என் தகுதி என்ன? சோழ வம்சத்து இராணியை கேவலம் என்னைப்போல் ஒரு சாதாரணமான குடியிற் பிறந்த ஒருவன் எப்படி மண முடிக்க முடியும்? அதை என்னால் மட்டுமல்ல, என் சமூகமே ஏற்றுக் கொள்ளாதே. மன்னா நீங்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டீர்கள்" என்று மேலும் பதற்றத்துடன் கூறினான்.

"இணையிலான், நீ எனது படைத்தளபதிகளில் ஒருவன், இதை விட வேறென்ன தகுதி வேண்டும்? அதுவும் கோதையை மணந்து விட்டால் மேலும் தகுதிகள் உன்னை வந்து சேரும், உன்னை எனது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதிகள் ஒன்றின் சிற்றரசனாக்கி விடுகிறேன். அது மட்டுமல்ல நாளை கோதைக்கும் உனக்கும் ஒரு பிள்ளை பிறந்து விட்டால் அவனும் சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனாவான்" என்றான் மன்னன்.

"குருவே, என்ன இது? எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. என் நிலைமையை நீங்கள் முற்றாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள், நான் எப்படி மன்னரின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யமுடியும்? நீங்களாவது மன்னருக்கு எடுத்துக் கூறுங்கள். எனக்கு ஒரே

குழப்பமாக இருக்கிறது" என்று கவலையுடன் இணையிலான் குங்கிலியரைப் பார்த்துக் கூறினான்.

அப்போது அங்கு வாயிற்காப்போன் வந்து மந்திரியார் சம்பந்த வீரியன் வந்திருப்பதாகக் கூறவே, அவரை வரும்படி கையால் சைகையின் மூலம் கூற வாயிற்காப்போன் சென்று மந்திரியாரை உள்ளே அனுப்பி வைத்தான்.

உள்ளே வந்த சம்பந்தவீரியன் அங்குள்ள சூழ்நிலையைக் கண்ணுற்று, "என்ன, எல்லோரும் பெரும் குழப்பத்தில் இருக்கிறீர்கள் போலத் தெரிகிறதே. அதுதான் காணாமல் தொலைந்து போன இணையிலான் கிடைத்துவிட்டானே, பிறகென்ன?" என்று ஏளனத்துடன் கூறினான்.

"ஆம், தளபதி இணையிலானைப் பற்றித்தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்று மன்னர் கூற,

"ஒ, தொலைந்து போய்விட்டு, இப்ப திரும்பி வந்து இங்கு சேர்ந்ததற்காக இணையிலானுக்குப் பரிசு ஏதாவது கொடுக்கப் போகிறீர்களோ?" மீண்டும் ஏளனத்துடன் சம்பந்தவீரியன் கேட்க,

மன்னர் கோபத்துடன் சம்பந்தவீரியனைப் பார்த்து "ஆம், இணையிலானுக்குப் பரிசாகக் கோதை நாச்சியாரைத் திருமணம் செய்து வைக்கலாம் என்று முடிவெடுத்து குருவோடு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்றார். அதைக் கேட்டதும் எதிர்பாராத அந்தப் பதிலால் கோபம், ஆத்திரம் ஏமாற்றம் அடைந்த சம்பந்தவீரியன் கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டு ஒரு பக்கமாகத் திரும்பினான். அவன் கட்டிவைத்த மனக்கோட்டை சிதறியது. கோதையைத் தனது மகன் விருத்தகனுக்கு மணம் முடித்து வைக்கவேண்டும் என்று நினைத்ததெல்லாம் வீணாகிப் போவதை நினைக்கப் பெரும் கோபமும் ஆத்திரமும் பொங்கி வந்ததை ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு,

டுணையிலான்

"என்ன கூறுகிறீர்கள் மன்னா, எப்படி உங்கள் வம்சத்தில் உள்ள ஒருவரை இவனுக்கு மணமுடித்து வைக்க முடியும்? குங்கிலியாரே இது என்ன கூத்து? நமது அரசு இதனை ஏற்றுக் கொள்ளுமா? மன்னருக்கு எடுத்துக் கூறினீர்களா?" என்று குங்கிலியரைப் பார்த்துக் கோபத்துடன் கேட்டான்.

"அமைச்சரே, அமைதி அமைதி. ஒரு தளபதியை அவன் இவன் என்று நீர் கூறுவதை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது. வார்த்தைகளைக் கண்டபடி கொட்ட வேண்டாம். மன்னர் ஒரு முடிவு செய்து தனது விருப்பத்தைக் கூறியிருக்கிறார். அதற்கு இணையிலான் மன்னரின் முடிவிற்கு தான் தகுதியில்லாதவர் என்றுதான் கூறிக்கொண்டு இருக்கிறான்" என்று சினம் கொண்டு அமைச்சரைப் பார்த்துக் கூறினார்.

"மன்னரின் முடிவா இது? அரச சபையில் எங்களைக் கலந்தாலோசிக்காது, சம்பந்தப்பட்ட இராணிகளோடு இது பற்றி யோசிக்காது எப்படி அவர் மட்டும் முடிவெடுக்க முடியும்? இது அரசு சம்பந்தப்பட்டது, இல்லையா?" என்று சம்பந்த வீரியன் ஆரம்பிக்க மன்னர் கையசைத்து,

"இது என் குடும்பம் சம்பந்தப்பட்டது, இதில் தலையிட எவருக்கும் உரிமை இல்லை. இதைப்பற்றி தளபதியிடம் இப்ப தான் கூறியிருக்கிறேன். அவர் முடிவுதான் என் முடிவு. குருவே, நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்? என்றார்.

அப்போது ஏதோ கூறவந்த இணையிலானை இடைமறித்து, "மன்னரே, இணையிலானிடம் உங்கள் வேண்டுகோளைத் தெரிவித்து விட்டீர்கள், உடனடியாக அவர் எந்த முடிவையும் எடுக்க முடியாது. அவருக்கு சற்று அவகாசம் கொடுக்கலாம். இப்போது அவர் போய் வரட்டும்" குங்கிலியர் மன்னரிடம் கூறினார்.

"குருவே, இனி இந்த விடயத்தை உங்களிடம் விட்டு விடுகிறேன். தளபதியோடு கலந்து பேசி அவரைச் சம்மதிக்க வைத்து அந்த மகிழ்ச்சியான செய்தியோடு என்னை வந்து பாருங்கள்" என்று கூறிவிட்டு மன்னர் எழுந்து உள்ளே சென்றார். "குங்கிலியரே, மன்னரின் இந்த முடிவை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இதற்கு நான் எப்போதும் சம்மதிக்க மாட்டேன்" என்று சீறினார் அமைச்சர்.

"அமைச்சரே, உங்கள் சம்மதத்தை இங்கு யார் கேட்டார்கள்? ஏற்பதும் ஏற்காததும் உங்கள் விருப்பம். இது மன்னருக்கும் தளபதிக்கும் இடையே உள்ள விடயம். இதில் தலையிட எனக்கே உரிமையில்லை" என்று கூறிவிட்டு,

இணையிலானைப் பார்த்து "தளபதி இப்போது நீங்கள் போகலாம், இன்னொருநாள் உங்களுடன் பேசுகிறேன்" என்று கூறினார்.

அத்துடன் "அமைச்சரே நீங்களும்தான் போய் வாருங்கள்" என்று குங்கிலியர் கூற, அமைச்சர் சம்பந்த வீரியன் இணையிலானைப் பார்த்து முறைத்துவிட்டுக் கோபத்துடன் வேகமாக அங்கிருந்து சென்றார்.

"குருவே, எனக்கு மிகவும் குழப்பமாக இருக்கிறது, என்ன செய்வது என்றே புரியவில்லை. தமிழினியைப் பற்றியும் எங்கள் காதல் பற்றியும் உங்களுக்குத் தெரியும். இப்ப என்ன செய்வது? மன்னருக்கு என்ன பதில் சொல்வது? எப்படிச் சொல்வது என்று புரியவில்லை" என்றான் தளபதி இணையிலான்.

"எனக்கு எல்லாம் தெரியும், தற்போது உன் காதலுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சனை பற்றியும் அறிந்தேன். கோதை நாச்சியார் தமிழினி வீட்டிற்குப் போனதையும் கேள்விப் பட்டேன்.

அமைச்சருக்குத் தனது மகன் விருத்தகனுக்குக் கோதையை மணமுடித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஆசை நீண்ட நாட்களாகவே இருக்கிறது. அதனால்தான் அவர் அப்படிச் சீறிச் சினந்து கொண்டு போகிறார். அதே வேளை கோதை நாச்சியாருக்கும் உன்னை அடைந்து விடவேண்டும் என்ற ஒரே விருப்பத்தில்தான் அவள் தனது கோபத்தை வெளிக் காட்டுகிறாள்.

தமிழினியின் முறைப்பையன் தமிழினியை எப்படியாவது அடைந்துவிட வேண்டும் என்ற விருப்பத்தில் விருத்தகனோடு சேர்ந்து அவளுக்கும் உனக்கும் இடையே உள்ள காதலைத் துண்டிக்க வேண்டும் என்று துடிக்கிறான்.

மன்னரோ உன்னைக் கோதை நாச்சியாருக்கு மணமுடித்து வைக்க முயல்கிறார். நீ மிகவும் இக்கட்டான நிலையில் இருக்கின்றாய்.

உனக்கு வேண்டியது சற்று ஓய்வு. குழப்பங்கள் எல்லா வற்றையும் கிரகித்து, அலசி ஆராய்ந்து நீதான் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும். உனக்கு எப்போது எந்த உதவி தேவை யானாலும் என்னை வந்து பார். இப்போது சென்று வா"

என்று கூறி இணையிலானை அனுப்பிவிட்டு குங்கிலியர் தனது இருப்பிடம் சென்றார். இணையிலானும் பெரும் சுமையை மனதில் சுமந்து கொண்டு, குழப்பத்துடன் அங்கிருந்து சென்றான்.

36. மனக்குழப்பம்

மன்னா எடுத்துள்ள கோதை நாச்சியாரின் முடிவினால் மிகவும் திருமண கோபம் கொண்ட விருத்தகனை சம்பந்த அமைச்சர் வீரியன் அழைத்து இந்தத் தகவலைக் கூறியதும் விருத்தகன் கோபத்தின் உச்சியில் கண்டபடி மன்னரையும் இணையிலானையும் பேசினான். வசை இதனை எப்படியாவது தடுத்து விட வேண்டும் என்று துடித்தான். கோதை நாச்சியார் தனக்குக் கிடைப்பதற்கு எந்த முடிவும் எடுக்க மட்டுமல்ல, எவரையும் எதிர்ப்பதற்கும் தயாராக இருந்தான். இதற்காக இணையிலானையோ அவன் சம்பந்தப்பட்டவர்களையோ தாக்குவதன் மூலமாக இணையிலானைப் பழிவாங்கும் எண்ணம் அவன் மனதில் உருவானது.

தமிழினியின் தீர்க்கமான முடிவை அறிந்த செம்பியன் அவள் வீட்டிற்குச் சென்று, அவள் தன்னை மனந்து கொள்ளாவிட்டால், அவளுக்கு மட்டுமல்ல அவள் இணையிலானுக்கும் குடும்பத்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, ஆபத்து ஏற்படும் என்று அச்சுறுத்தினான். பெரும் மேலும் கோதை நாச்சியார் தமிழினியை இணையிலான் திருமணம் செய்வதற்கு போதும் விடமாட்டார் ஒரு கூறினான். என்றும் எச்சரிக்கைகளைக் அவனுடைய தமிழினி கேட்டு கண்ணீர் வடித்தபடி மௌனமாக இருந்தாள். அவள் பெற்றோர் பயத்துடன் செய்வதறியாது தவித்துக் கொண்டிருந்தனர். அக்கம் பக்கத்தில் உள்ள வர்கள் அடுத்தடுத்துச் சூடான செய்திகளைக் கேட்பதற்கு வழக்கம் போலக் காத்திருந்தனர்.

மன்னர் தனது திருமணம்பற்றிமுடிவெடுத்திருப்பதைத் தனது தோழியின் மூலமாக அறிந்த கோதை நாச்சியார் மிகவும் புளகாங்கிதம் அடைந்தாள். அரச குடும்பத்தில் மணந்து கொண்டு ஒரு சிற்றரசனாக வருவதற்கு எவன் தயங்குவான் என்று எண்ணியதோடு, மன்னரின் வேண்டுகோளை எப்படியும் இணையிலான் ஏற்றுக்கொண்டு தன்னை நிச்சயமாக மணந்து கொள்வான் என்று கருதினாள். இதய வீணையை மீட்டி இன்பத்தின் எல்லையில் இனம்புரியாத உணர்ச்சியால் அவள் அங்கங்கள் பூரித்துப் பொங்க உலா வந்தாள்.

மாலை மனதில் பல்வேறு போராட்டங்களின் அன்று மத்தியில் உடலும் உள்ளமும் சோர்வுற்றவனாக வத்சாங்கன் வீட்டிற்குச் சென்ற இணையிலானுக்கு வத்சாங்கனின் மனைவி கூறிய தகவல் பெரும் பேரிடியாக இருந்தது. கோதை நாச்சியார் தமிழினி வீட்டிற்குச் சென்று போன பின், தமிழினியின் தமிழினிக்குப் பெரும் கட்டுப்பாடு விதித்து, பெற்றோர் செல்லாதவாறு வீட்டிலே வைத்திருப்பதாகவும், எங்கும் அவளுடைய முறைப்பையன் செம்பியனுக்கு அவளை செய்து முடிப்பதற்கு விரைவில் திருமணம் ஏற்பாடு செய்வதாகவும், இதையறிந்த தமிழினி திருமணம் செய்தால், இணையிலானைத்தான் செய்வேன் தான் இல்லாவிடில் கிணற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்து கொள்வேன் என்று திடமாகக் கூறியுள்ளதாகவும் வத்சாங்கனின் மனைவி கூறினாள்.

இணையிலான் தனது இக்கட்டான நிலையை வத்சாங் கனிடம் கூறிக் கவலைப்பட்டான். எப்படியாவது தமிழினியை நேரில் சந்திக்க வேண்டும் என்று மிகவும் ஆசைப்பட்டான். ஆனால் அப்போதைய சூழலில் தமிழினியைச் சந்திப்பது சாத்தியமாக இல்லையென்றும் அதனால் வேறு பிரச்சனைகள் உருவாகலாம் என்றும் வத்சாங்கன் கூறினான்.

"நண்பா, எனக்கு என்ன கூறுவதென்றே தெரியவில்லை. உனது காதலுக்குச் சோதனையாக கோதை நாச்சியாரின் திருமணம் வந்திருக்கிறது. சிற்றரசுப் பதவியையே உனக்குச் சீர்வரிசையாகத் தருவதற்கு மன்னர் முடிவு செய்திருக்கிறார் என்றால் அவருக்கு உன் மேல் எவ்வளவு அன்பும் அபிமானமும் அக்கறையும் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அவருக்கு என்ன சொல்லப் போகிறாய்? அவரின் விருப்பத்திற்கெதிராக இனி எப்படி நடந்து கொள்ளப்போகிறாய்? காதலுக்காக அரியணையையே மன்னர்கள் துறந்ததாக, நான் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். உனது பிரச்சனையே வேறு விதமாக இருக் கிறது. கிடைக்கப் போகின்ற சிற்றரசுப் பதவியை ஏற்க மறுக்கின்ற இக்கட்டான சூழ்நிலை உனக்கு" என்று கூறி, பெரும் குழப்பத்தில் இருந்த இணையிலானுக்கு உதவ முடிய வில்லையே என்ற கவலையோடு, ஆலோசனை கூற முடியாது வத்சாங்கன் தவித்தான். அப்போதைய நிலையில் இணை யிலானை அங்கிருந்து வேறெங்காவது கூட்டிக்கொண்டு போவதுதான் சிறந்த வழி என்று யோசித்தான்.

"நண்பா, கொஞ்ச நாளைக்கு எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டு வெளியே எங்காவது போய் விட்டு வரலாம். சிந்திக்க உனக்கும் நேரம் கிடைக்கும், அதோடு மன்னரிடம் இருந்து சில காலம் விலகி இருக்கலாம். இடையில் நாம் ஏதாவது முடிவிற்கு வருவோம்" என்று கூறினான்.

"என்ன? பிரச்சனைக்குப் பயந்து எங்காவது ஒடச் சொல்கிறாயா?" என்று கோபத்துடன் இணையிலான் கேட்டான்.

"நண்பா, உன்னை இங்கிருந்து ஒடச் சொல்லவில்லை, கொஞ்ச நாளைக்கு ஒதுங்கியிருக்கச் சொல்கிறேன். யோசிப் பதற்கு உனக்கு சற்று அவகாசம் வேண்டுமல்லவா? அதுதான் சொன்னேன். நிதானமாய் யோசித்துப் பார். நான் சொல்வது புரியும், கொஞ்ச நாளைக்குத்தானே. இங்குள்ள சூழலும் சற்று அமைதியாகும். ஒரளவு அமைதி ஏற்படும். தமிழினி உன்னைத் தவிக்க விட்டுவிட்டு எந்தத் முடிவிற்கும் தவறான வர தமிழினியை சந்திப்பதற்கும் மாட்டாள். நீ சந்தர்ப்பம் கிடைக்கலாம். எனவே இப்போது எங்காவது போய் விட்டு வரலாம். நானும் வருகிறேன்" என்று வத்சாங்கன் கூறினான்.

"வத்சாங்கா, நீ சொல்வதிலும் உண்மையிருக்கிறது, தமிழினி வீட்டில் இப்போது இருக்கும் சூழ்நிலையில் அவளைப் பார்க்க முடியாதுதான். மேலும் மன்னரிடம் இருந்தும் சில நாட்கள் விலகியிருக்கலாம். யோசித்து அவருக்கு என் பதிலையும் நிதானமாகக் கூறலாம். சரி எங்கு போகலாம்?" என்று இணையிலான் வினவினான்.

"அருகே உள்ள நாகத்தீவிற்குப் போகலாமா? அமைதியான

இடம். நாகர் வழிபட்டு வந்த நாகபூசணி அம்மன் ஆலயம் இருக்கிறது. புத்தபிரான் வந்து போன இடமென்றும் கூறுகிறார்கள். அங்கு தங்குவதற்கும் பூங்குழலி நினைவு சத்திரம் இருக்கிறது. அங்கு தங்கிக் கொள்ளலாம். ஆலய பூசகரும் எமக்கு வேண்டியவர்தான். அதுவும் சங்கிலிய மன்னரின் அரண்மனையில் இருந்து வந்ததாகக் கூறினால் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவார். அங்கு போவோமா?" என்று வத்சாங்கன் கேட்டபோது இணையிலான் குறுக்கிட்டு,

"வத்சாங்கா, நீ வரவேண்டாம் நான் மட்டும் போய் வருகிறேன். நீ இங்குதான் இருக்க வேண்டும்" என்றான்.

"ஏன், நான் உன்னுடன் வரக்கூடாதா?" என்று கேட்டான் வத்சாங்கன்.

"ஆம் நீ இங்குதான் இருக்க வேண்டும். அரண்மனைச் செய்திகள், தமிழினி வீட்டுத் தகவல்கள் எல்லாவற்றையும் உடனுக்குடன் நீதான் அறிந்து அவ்வப்போது எனக்குக் கூறவேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மாதோட்டத்தில் இருந்து போர்த்துக்கீசர் பற்றி ஏதாவது தகவல் வந்தால் நீ தான் எனக்கு உடனடியாகத் தகவல் தரவேண்டும் சரிதானே" என்று இணையிலான் கூறினான்.

"அது சரி, மாதோட்டத்தில் இருந்து செய்தி அரண்மனைக்குத் தானே வரும், இல்லை உனக்கு வரும், அது எப்படி எனக்குத் தெரியவரும்" என்றான் வத்சாங்கன்.

"அதைப் பற்றி யோசிக்காதே, நான் குங்கிலியனாரிடம் கூறி விட்டுத்தான் போவேன், மாதோட்டத்தில் இருந்து என்ன தகவல் வந்தாலும், அதை உன் மூலமாக எனக்குத் தெரியப் படுத்துமாறு அவரிடம் கூறுகிறேன். எது எப்படி இருந்தாலும் போர்த்துக்கீசர் விடயத்தில் நாம் மிகவும் அவதானமாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் எந்த நேரத்தில் என்ன செய்வார்கள் என்று கூறமுடியாது என்று குங்கிலியர் திடமாக நம்புகிறார். எதற்கும் கவனமாக இருந்து எனக்குத் தகவல் அனுப்பு. அதுமட்டுமல்ல, மாதோட்டத்தில் இப்போது இருக்கும்

மாதங்கன், ஆகியோர்க்கும் ஆரமுதன், மாதுளன் போர்த்துக்கீசர்கள் விடயத்தில் அவதானமாக இருக்கும்படி தகவல் அனுப்பி வை. சரியா? நான் வருகிறேன்" கூறிவிட்டு இணையிலான் வாசல் வரை சென்ற கிரும்பி வந்து, தமிழினியைச் "வத்சாங்கா, கவனித்துக்கொள், சற்று எதுவும் நேரக்கூடாது, நம்பித்தான் அவளுக்கு உன்னை போகிறேன்" என்று கூறிவிட்டுச் சென்றான்.

அங்கிருந்து இணையிலான் நேராகக் குங்கிலியனாரைப் பார்க்கச் சென்றான். குங்கிலியர் வீரமாகாளி அம்மன் ஆலயத்தில் இருக்கிறார் என்பதை அறிந்து அங்கு சென்றான். அப்போது பூசைக்காக அங்கே வந்திருந்த அமைச்சர் சம்பந்த வீரியனும் குங்கிலியரோடு பேசிக் கொண்டிருந்தான். இணை யிலான் குங்கிலியரிடம் நாகத்தீவிற்குப் போகும் விபரத்தையும் மாதோட்டத் வத்சாங்கனிடம் தகவல்களை அனுப்பி வைக்குமாறும் கூறிவிட்டு அங்கிருந்து போனான்.

எல்லாவற்றையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்த அமைச்சர் சம்பந்த வீரியனின் நயவஞ்சக எண்ணத்தில் புதிதாக ஒரு திட்டம் உருவானது.

டுணையிலான்

37. நாகத்தீவு

பூங்காவில் அங்கும் இங்குமாக உலாவிக் கொண்டிருந்த அமைச்சர் சம்பந்தவீரியனின் கபட எண்ண த்தில் உருவான மற்றுமொரு இழிவான செயலை உடனே செயற்படுத்தவும் முனைந்தார்.

ஆலோசனைப்படி, விருத்தகன் தமிழினியின் அவரின் முறைப்பையன் செம்பியனைச் சந்தித்து, இணையிலான் தமிழினியைச் உயிரோடு இருக்கும் வரை செம்பியன் அடைய முடியாதென்றும், இணையிலானைக் கொல்வதன் மட்டுமே மூலமாக ച്ചാഞ്ഞ மனந்து கொள்ள முடியும் என்றும் தெரிவித்தான். சம்பந்தவீரியன் அதற்கான இப்போது உருவாகியிருப்பதாக சந்தர்ப்பம் அதாவது இணையிலான் நாகத்தீவிற்குப் போவதாகவும் அங்கே அவனைத் தீர்த்துக்கட்டுவது இலகுவாக இருக்கும் ஒரு பயங்கரமான திட்டத்தை என்றும், விருத்தகனிடம் விளக்கி, செம்பியனை ஏவி நாகத்தீவில் இணையிலானைக் கொன்று ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காய்களை விழுத்த முயன்றார். இணையிலான் கொல்லப்பட்டால் செம்பிய தமிழினி கிடைப்பாள், மகன் விருத்தகனுக்கும் னுக்குத் கோதை நாச்சியார் கிடைக்க வாய்ப்பும் இருக்குமல்லவா?

ஒரு சாதாரணமான குடிமகன் போல தனது உடைகளை ஒரு சிறு முடிச்சாகக் கட்டிக்கொண்டு கடற்கரையை அடைந்த இணையிலான் அங்கிருந்த ஒரு வயோதிபரான படகோட்டியைச் சந்தித்து நாகத்தீபத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுமாறு வேண்டினான்.

மாலைச்சூரியனின் மஞ்சட் கதிர்கள் அடிவானத்தில் இருந்து அமைதியான கடலிலை நனைக்க பெரியவர் ஆட்டி அசைத்தவாறு துடுப்பை வலிக்க படகு மிதந்து சென்றது. இயற்கையின் அழகை இரசித்துக் கொண்டிருந்த இணையிலான் பெரியவரிடம் பேச்சுக் கொடுக்க ஆரம்பித்தான்.

"பெரியவரே, நான் உங்கள் படகில் ஏறும்போது படகின் இரு பக்கங்களிலும் பூங்குழலி என்ற பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந் ததைக் கவனித்தேன். ஒரு பெண்ணின் பெயர் போலவிருக் கிறதே, யாரது?" என்று கேட்க.

"ஒ.. அதுவா, ஒரு காலத்தில் எங்கள் தமிழ் மண்ணை இராஜராஜ சோழனின் மகன் இராஜேந்திர சோழன் ஆட்சி செய்தபோது, இந்தக் கடலில் பூங்குழலி என்ற பெண் படகோட்டிக் கொண்டிருந்தாள். அந்தக் காலத்தில் அந்தப் பெண் பல செயற்கரிய காரியங்களைச் செய்து வந்தாளாம். இந்த மண்ணின் வரலாற்றில் இடம் பெற்றவளாம் என்று கூறு கிறார்கள். ஏழைகள், வயோதிபர்கள், நோய்வாய்ப்பட்டோர் களிடம் எதுவுமே வாங்காது படகில் ஏற்றிச் செல்வாளாம். அத்தகைய ஒரு பெண்ணை கௌரவப்படுத்தும் முகமாகவே இந்தப் படகில் அந்தப் பெயரைப் பொறித்து வைத்திருக் கிறார்கள். இது என் பாட்டனின் படகு. எனது தந்தையார் ஒட்டி விட்டு எனக்குத் தந்திருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, அவளுடைய பரம்பரையில் வந்தவன் என்ற பெருமையும் எனக்கிருக்கிறது" என்று பெருமிதத்துடன் கூறினார்.

படகு நாகத்தீவு கடற்கரையை அண்மித்ததும் அங்கே திலோத்தமர் என்னும் சத்திரத்தை நிர்வகிக்கும் ஒருவர் தளபதி இணையிலானை அடையாளம் கண்டு கொண்டு அழைத்துச்சென்றார். அந்த ஏற்பாட்டையும் குங்கிலியர் ஏற்கனவே செய்துவைத்திருந்தார். அன்றைய தினம் அங்கு தளபதி இணையிலான் மட்டும் வரவில்லை.

நன்றாக இருண்டதன் பிறகு இன்னொரு படகில் செம்பியனும் அவனுடன் நன்னியன் என்ற ஒரு கையாளுமாக நாகத்தீவிற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். நன்னியன் என்பவன் குறிபார்த்துக் கல்லெறிவதில் வித்தகனென்று அவனைச் செம்பியன் கூட்டி வந்துள்ளான். கீழே நின்று கொண்டு நீண்டு வளர்ந் திருந்த தென்னை மரங்களுக்கு மேலே கல்லெறிந்து தேங்காய்

இணையிலான்

விழுத்துவதால் நன்னியன் என் று பெயர் பெற்றவனாம். இங்கும் விசாரித்து இருவரும் அங்கும் இணையிலான் இருக்கும் இடத்தை அறிந்து கொண்டு, அந்தச் சத்திரத்திற்கு அண்மையில் தங்கியிருந்தார்கள். அடுத்த இரண்டு தினங்கள் அம்மனுக்குச் சிறப்பான தினங்களாதலினால் நாகபூசணி வந்தும் பக்தர்கள் பெருமளவில் போய்க் கொண்டும் இருந்தார்கள்.

சிறப்பான தினங்களில் புனிதமான நாகமொன்று ஆலயத் திற்கு வந்து வழிபட்டுப் போவது வழக்கமாக இருந்தது. அதைப் பார்த்துத் தரிசனம் செய்வதற்கென்றே மக்கள் பல இடங்களில் இருந்தும் வருவது வழக்கம்.

பக்தர்கள் கூட்டம் அதிகமாக இருந்ததனால் செம்பியனும் நன்னியனும் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையில் தூரத்தில் இருந்து இணையிலானைத் தொடர்ந்து அவனைக் கொல்வ தற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்கள். இருந்தும் இடையில் தீய எண்ணத்தோடு நாகத்தீவிற்கு வந்திருக்கும் இருவரும், காலையும் மாலையும் அம்மனின் சந்நிதானத்திற்குச் சென்று, தாங்கள் செய்ய வந்த காரியம் நிறைவேற வேண்டும் என்றும் வேண்டி வணங்கினார்கள்.

ஆலயத்தின் சிறப்பு விழா முடிவிற்கு வர, அங்கு வந்து தங்கி யிருந்த பக்தர்கள் சிறிது சிறிதாக அங்கிருந்து கலைந்து போகத் தொடங்கினார்கள். மறுநாள், இருள் படரும் நேரம் இணையிலான் கடற்கரையில் தமிழினி பற்றியும், மன்னரின் வேண்டுகோளினைப் பற்றியும் சிந்தித்துக் கொண்டு உலாவி விட்டுத் தங்கியிருந்த இருப்பிடம் நோக்கி தென்னை மரங்களின் நடுவே வந்து கொண்டிருந்தான்.

அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைச் சாதகமாக்கிக்கொண்டு, நன்னியன் ஒரு தென்னை மரத்தின் பின்னாலும், செம்பியன் சற்றுத் தூரத்தில் இன்னொரு மரத்தின் பின்னாலும் ஒளிந்திருந்தனர். நன்னியன் கையில் சிறிய கத்தியை வைத்துக்கொண்டு, இணையிலானை நோக்கிக் குறி பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இருள் படரத் தொடங்கியதால் ஆங்காங்கே மரங்களுக்குப் பின்னால் ஒளிந்து கொண்டிருப்பவர்களை இணையிலானால் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை, தமிழினியின் யோசனையோடு மரங்களுக்கூடாக இருந்த ஒற்றையடிப்பாதையில் வந்து கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு எதிர்ப்புறமாக இருந்த ஒரு மரத்தின் பின்னால் ஒளிந்திருந்த நன்னியன் இணையிலானை நோக்கிக் குறி பார்த்து கத்தியை எறிவதற்கு முயலும்போது, "ஐயோ, அம்மா" என்ற குரலோடு அவன் குறிபார்த்த கத்தி குறி தவறி, இணையிலானுக்கு அருகே இருந்த தென்னை மரத்தில் பட்டு வீழ்ந்தது.

நன்னியன் குறி பார்க்க முயன்றபோது அவன் காலை ஒரு நல்ல பாம்பு தீண்டியது. அதனால் அவன் "ஐயோ, அம்மா" என்று கத்திக் கொண்டு தரையில் வீழ்ந்தான். உடனே, இன்னொரு மரத்தின் பின்னால் இருந்த உருவம் ஒன்று வேகமாக ஒடியதை இணையிலான் காணத் தவறவில்லை. உருவத்தைத் துரத்திக் கொண்டு வைய அந்த போய்ப் பிடிக்க நினைத்தவன், தனக்கு முன்பாக விழுந்தவனை நோக்கிச் சென்றான். போகும் போது தன்னை நோக்கி வந்த கத்தியையும் எடுத்து அதனைத் தனது மடியில் செருகிக் கொண்டு, பாம்பு தீண்டி மூர்ச்சையாகிக் கிடந்த நன்னியனை இரு கைகளாலும் தூக்கி, சத்திரத்திற்குக் கொண்டு சென்றான். சத்திரத்தின் நிர்வாகி திலோத்தமர் பாம்பு கடி வைத்தியர் ஒருவரைக் கொண்டு வந்து மூர்ச்சையாக இருந்த நன்னி யனுக்குச் சிகிச்சை செய்ய ஆரம்பித்தார்.

அருகே இருந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்த இணையிலான் மடியில் செருகி வைத்த கத்தி உறுத்தவே, கத்தியின் நினைவு வர அதனை எடுத்துப் பார்த்தவன் ஆச்சரியமுற்றான். காரணம் அந்தக் கத்தியில் சிங்கத்தின் சின்னம் பொறித்திருந்தது. அந்தச் சின்னத்தைப் பார்த்ததும் கோடனின் நினைவு மட்டு மல்ல, அமைச்சர் சம்பந்தவீரியன் மற்றும் விருத்தகன் நினைவும் கூடவே வந்தது. வத்சாங்கனின் கூற்றுப்படி இவை எல்லாம் அமைச்சர் சம்பந்த வீரியனும் அவர் மகன் விருத்தகனும் செய்கின்ற சதி வேலையாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தான். "இனியும் பொறுக்கக்கூடாது. அரண்மனைக்குப் போனதும் குங்கிலியரிடமும் மன்னரிடமும் இவர்கள் செய்த சதித்திட்டங்கள் முழுவதையும் கூறி விட வேண்டும். இன்னும் என்னென்ன திருகு தாளங்கள் எவருக்கெல்லாம் செய்வார்களோ தெரியாது. இதற்கெல்லாம் இனி ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டியதுதான், அரண்மனைக்குப் போனதும் முதல் வேலையாக அதனைச் செய்கிறேன்" என்று நினைத்துக்கொண்டான்.

பாம்பு கடித்த நன்னியன் மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்தால் பெரும் பிரச்சனையாகி விடும் என்று நினைத்து செம்பியன் நாக தீவை விட்டு இரவோடிரவாக படகொன்றில் தப்பி யோடினான்.

மறுநாள் காலை நாகதீவுக்கு வந்த முதற் படகில் வத்சாங்கன் வந்து சேர்ந்தான். அவசரமாக வந்து "நண்பா, மாதோட்டத்தில் மீண்டும் பிரச்சனை ஆரம்பித்து விட்டதாம், குரு குங்கிலியர் கூறி என்னை இங்கு அனுப்பி வைத்தார்."

"என்ன, அதற்குள் மீண்டும் போர்த்துக்கீசர்கள் ஆரம்பித்து விட்டார்களா? நம்ப முடியவில்லையே" என்று இணையிலான் வியந்தான்.

"மாதோட்டத்தில் இரகசியமாக நடைபெற்ற கத்தோலிக்க மதப்போதகர்களின் பிரச்சாரங்களைக் கேட்டு தற்போது பலர் மதம் மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்களாம். பிரபலமான போதகர் பிரான்சிஸ் சவேரியார் என்பவர் தென்னிந்தியாவில் மதம் பரப்புவதில் ஈடுபட்டிருந்த சில போதகர்களோடும் மாதோட்டத் திற்கு ஆசீர்வாதம் செய்வதற்கு வருகின்றாராம். ஏற்கனவே புனித சவேரியாரால் அனுப்பப்பட்ட இந்தியக் குருவால் தோட்டவெளி என்ற இடத்தில் காரை தீவு, முத்தரிப்புத் துறைப்பகுதியில் ஆயிரம் பேருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து விட்டார்கள்.

மாறியவர்களைச் சந்தித்து அவர்களை மதம் மாற மதம் வேண்டிக்கொண்டிருக்கும் சங்கு வேண்டாம் என் று நாதமணியம், பூதத்தம்பி முதலி, சோதி முதலி போன்றவர் எதிர்த்து பயமுறுத்துகிறார்களாம். நாம் உடனே களை அரண்மனைக்குப் போயாக வேண்டும், மன்னரைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று குங்கிலியர் கூறியுள்ளார். புறப்படு நண்பா, நாம் உடனே போகவேண்டும்" என்று வத்சாங்கன் இணை யிலானைத் துரிதப்படுத்தினான்.

இருவரும் உடனடியாக கரையில் காத்திருந்த படகில் ஏறிப் புறப்பட்டனர். வத்சாங்கனிடம் தன்னைக் குறி வைத்து சிங்கச் சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட கத்தி வீசப்பட்டதையும், பாம்பு தீண்டி விழுந்தவனைப் பற்றியும் கூற நினைத்த இணையிலான் மனதில் மாதோட்டத்து மக்கள் மதம் மாறி வருவதற்கான காரணம் என்னவாக இருக்கும் என்ற சிந்தனை ஊடுருவி இருந்ததால் மற்ற எதையும் பேச முடியவில்லை.

"வத்சாங்கா, உன் கையில் கத்தியால் ஏற்பட்ட காயம் மாறி வருகிறது போலத் தெரிகிறதே கட்டு அவிழ்த்தாச்சு. நல்லது."

"அது சரி எனக்கொரு சந்தேகம், ஆதிகாலத்தில் இயற்கையை வழிபட்டு வந்தவர்கள் பின் பரம்பரை பரம்பரையாகச் சைவர் களாக வாழ்ந்து வரும் மக்கள் இப்போது எப்படி மதம் மாறிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று புரியவில்லை" என்று குழப்பத் தோடு இணையிலான் கேட்டான்.

"நண்பா, இந்த விடயத்தில் வெளிநாடுகளின் வர்த்தகரீதி யிலான பதவிப்போராட்டம், சமூகப் பாகுபாடு, தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்பு, மக்களின் பலவீனம், அறியாமை, இயலாமை, ஏழ்மை போன்ற பல்வேறு வகையான அம்சங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதுவரை கத்தோலிக்க மதப் போதகர்கள் இரகசியமாக நடத்திய கூட்டங்களில் அவர்களுடைய ஆண்டவரே 380

இரட்சிக்கப் போகும் ஆண்டவர், அவரைத் தவிர வேறு தெய்வங்கள் இருத்தல் ஆகாது. சிலையையோ ஒவியத்தையோ உருவாக்கி அவைகளை வழிபடவோ அவற்றிற்குப் பணி விடை புரியவோ வேண்டாம். ஏனெனில் ஆண்டவர் அதனைச் சகித்துக் கொள்ளமாட்டார். ஆண்டவரைப் புறக்கணிக்கும் மூதாதையரின் பாவங்களைப் பிள்ளைகள் மேல் மூன்றாம் நான்காம் தலைமுறை மட்டும் தண்டித்துத் தீர்ப்பார். அவர் மீது அன்பு கூர்ந்து அவருடைய விதிமுறைகளைக் கடைப் பிடிப்போருக்கு ஆயிரம் தலைமுறைக்கும் பேரன்பு காட்டுவார். ஆறு நாட்கள் உழைத்து அனைத்து வேலையையும் செய்யுங் கள். ஏழாம் நாள் ஆண்டவருக்கான ஓய்வு நாள். எனவே யாதொரு வேலையும் செய்ய வேண்டாம். ஏனெனில் ஆண்டவர் ஆறு நாள்களில் விண்ணுலகையும், மண்ணுலகை யும், கடலையும், அவற்றிலுள்ள அனைத்தையும் படைத்து ஏழாம் நாளில் ஒய்ந்திருந்தார். இவ்வாறு ஆண்டவர் ஒய்வு நாளுக்கு ஆசி வழங்கி அதனைப் புனிதப்படுத்தினார் என்று பலவிதமானவற்றை அவர்களுக்கு விரும்பத்தக்கதாக எடுத்துக் கூறி அவர்களின் மனதை மாற்றி வருகிறார்கள். இஸ்லாமியர் களால் ஒடுக்கப்பட்ட சிலரும் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவு கிறார்கள்.

மேலும் சைவர்களிடைய இருக்கின்ற சாதி வேறுபாடுகளைத் தாண்டி, தகுந்த சலுகைகளை வழங்கி ஒரு புதிய மாறுபட்ட வழிமுறையை அறிமுகம் செய்கின்ற போது, கூலி வேலை செய்வோர்களும் அடித்தளத்தில், சமூக வேறுபாட்டில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களும் அந்த மார்க்கத்தைத் தேர்ந் தெடுப்பார்கள் தானே" என்றான் வத்சாங்கன்.

"ஆமாம் சமூக வேறுபாடுகள் எம்மிடையே பரவலாக எங்கும் பரவியிருக்கிறது. கூலி வேலை செய்வோர்களுக்குக் கூட சமூகத்தில் ஒரு அந்தஸ்து தரப்படுவதில்லை. நானும் எவ்வளவோ விடயங்களை சமூக முன்னேற்றத்திற்குச் செய்ய முயன்றாலும், சில மேலான வர்க்கத்தினரும், தடையாகவே இருக்கிறார்கள்."

"என்ன செய்வது எமது சமூக அமைப்பு அப்படி இருக்கிறது. எனது பிரச்சனையைப் பார். நான் வல்லிபுரப் பகுதியில் ஒரு துணை அமைச்சராக இருக்கும் சுந்தராங்கதனின் மகள் அரண்மனையில் நாட்டியப் பெண்ணாக இருந்த விசாலினியை மணம் முடித்து அவளை என் மனைவியாக்குவதற்கு எவ்வளவு இன்னல் பட்டேன். உனக்குத் தெரியும் தானே. அதற்கும் இந்த சமூக வேறுபாடுதானே காரணம்" என்றான் வத்சாங்கன்.

"என்ன இருந்தாலும் போர்த்துக்கீசர்களின் இந்த மதமாற்றம் என்பது மக்களை எந்த நிலைக்குக் கொண்டு செல்லுமோ தெரியவில்லை. இந்தியாவில் இப்படி ஆரம்பித்தவர்கள் பின்பு மக்களைப் பலவந்தமாக மதம் மாற்றத் தலைப்பட்டார்களாம், தங்கள் மதத்தில் சேர்ந்து கொள்ளாதவர்களைத் தண்டிக்கவும் செய்தார்களாம். மக்கள் பல இன்னல்களுக்கும் ஆளானார் களாம் என்றும் குங்கிலியர் கூறியுள்ளார். எனவே எமது மக்களை நாம் காப்பாற்றவேண்டும். அறியாமையில் எதையும் சிந்திக்காது அற்ப வருவாய்க்கு ஆசைப்பட்டு எதிர்காலத்தை அவர்கள் இழக்காது அவர்களுக்கு நாம்தான் அறிவூட்ட வேண்டும். எதற்கும் மன்னர் என்ன முடிவெடுக்கிறாரோ அதற்கு நாம் கட்டுப்படவேண்டும்" என்று கூறி இணையிலான் அமைதி யானான்.

"இதுவரை இணையிலான் தமிழினி பற்றி எதுவும் கேட்க வில்லையே" என்று வத்சாங்கன் யோசித்துக் கொண்டிருந்த போது "நண்பா, வீட்டில் எல்லோரும் நலமாக உள்ளார்களா?" என்று இணையிலான் கேட்க, "என் வீட்டிலா? உன் வீட்டிலா? இல்லை தமிழினி வீட்டிலா?" என்று வத்சாங்கன் சிரித்துக் கொண்டே கேட்டான்.

"வேடிக்கையை விட்டுவிட்டு சொல் வத்சாங்கா" என்றான்

இணையிலான்." "எல்லோரும் நலமாக உள்ளார்கள். குறிப்பாக தமிழினி வீட்டில் அமைதி நிலவுவதோடு, தமிழினியும் உன் நினைவோடு நலமாக இருப்பதாக என் மனைவி மூலம் அறிந்தேன், சரியா" என்று வத்சாங்கன் பதில் கூறி முடிக்கவும் படகு கரையில் வந்து சேரவும் சரியாக இருந்தது.

படகை விட்டு கரையில் இறங்கியதும் அங்கு வேதநாயகன் அவர்களுக்காகக் காத்திருந்தான். அவன் கூறிய தகவலைக் கேட்டதும் இணையிலானும் வத்சாங்கனும் மிக அதிர்ச்சி யடைந்தார்கள்.

மதம் மாறிய சிலருடன் பேசி அவர்களை சைவர்களாக்க பெரும் முயற்சி செய்து கொண்டிருந்த பூதத்தம்பி முதலி, சங்குநாத மணியம், சோதி முதலி மூவரையும் போர்த்துக் கீசர்களின் கையாட்கள் கொலை செய்து விட்டார்களாம். இந்த அவலமான செய்தியைக் கேட்டதும் கோபத்துடன் அங்கு இருந்த குதிரைகளில் பாய்ந்தேறி நல்லூரை நோக்கி இருவரும் வேகமாகச் சென்றார்கள்.

38. படையெடுப்பு

நாட்டுப் மிக்கவராகவும், அந்நியர் பற்று வெறுப்பவராகவும், ஆதிக்கத்தை மாற்றத்தை மத அடியோடு வெறுப்பவராகவும் இருந்த சங்கிலிய மன்னர் மிகவும் கோபத்துடன் இணையிலானுக்காக குங்கிலியர், போர்ப் சம்பந்தவீரியன், அமைச்சர் படையணித் கலைவர்கள், வீரமாப்பாணன், இமையாணன், **நல்லூ**ர் கீழ் உள்ள சிற்றரசுப் படைத் தளபதிகள் அரசுக்குக் தஞ்சாவூரில் இருந்து வரவழைத்து மற்றும் பலாலி தங்கியிருந்த பகுதிகளில் கோப்பாய் நாயக்கர்களின் ஆகியோருடன் தளபதிகள் சபையில் கலைமைக் காத்திருந்தார்.

"எங்கள் மக்கள் ஆயிரம் பேரை அவர்கள் சமயத்தின் பிரகாரம் ஏதோ சடங்கினைச் செய்து ஏற்கனவே கிறிஸ்தவராக்கி விட்டார்கள். அதைப் பற்றி மதம் மாறியவர களிடம் விசாரித்து அவர்களின் மனதை மாற்றி மறுபடியும் சைவர்களாக்க முயன்ற பூதத்தம்பியையும் அவரோடு சேர்ந்த அதிகாரிகளையும் தங்கள் மதத்தை எதிர்ப்பவர்கள் கொலை செய்து விட்டார்கள். என்று கருதிக் அது மட்டுமல்ல, அங்கு அவர்கள் வழிபட தேவாலயம் ஒன்றை எழுப்பி எதிர் வரும் ஐப்பசி 30ம் நாள் அவ்வாலயத்தில் இருக்கும் அந்திரேயருக்கு மிகவும் சிறப்பாக பெருமளவில் விழா எடுக்க இருக்கிறார்களாம்.

இனியும் என்னால் இதனைப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்க முடியாது. உடனே நாம் அங்கு போக வேண்டும். அந்த விழாவை நடத்த விடக்கூடாது, அதை நடத்துபவர்களையும் மதம் மாறியுள்ள விடக்கூடாது. சும்மா மக்களைச் சந்தித்துப் பேசிப் பார்ப்போம். சைவர்களாகப் பிறந்தவர் களைத் தண்ணீரில் தோய்த்தெடுத்துவிட்டால் அவர்கள் மதம் மாறியதாகிவிடுமா? இப்போதே புறப்படுவோம்" என்று

மன்னர் பலமாகக் கத்திக்கொண்டு இருக்கையில் இருந்து எழுந்தார்.

"மன்னா, இதற்குத் தாங்கள் போகவேண்டுமா? நாங்கள் போய் நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்களோ அதைச் செய்துவிட்டு வருகிறோம், ஆணையிடுங்கள் மன்னா" என்று மன்னரை நோக்கிக் கேட்டான் இணையிலான்.

"இணையிலான், உன் மீதும், இங்குள்ளோர்கள் அனைவரது வீரத்திலும் திறமையிலும் எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கையி ஆனால் அவர்கள் இவ்வளவு துணிச்சலாக, ருக்கிறது. எனது எச்சரிக்கையையும் மீறி இப்படி மதமாற்றம் செய்வதோடு, தேவாலயம் அமைத்து விழா எடுக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு போர்த்துக்கீசரின் படைபலமும், என்றால், ஆயுத பலமும் இருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன். எனவே நாங்களும் எதற்கும் ஆயத்தமாகப் படையுடன் செல்வதே அத்துடன் நான் நேரிற் சென்று சரியானது. எனது குடிமக்களைச் சந்தித்துப் பேசப்போகிறேன்.

இணையிலான், நீ எங்களுடைய படைகளோடு, இங்கு தங்கி யிருக்கும் தஞ்சாவூர் நாயக்கர்களுடைய படையையும் தயார் செய்து கொள். நாளை அதிகாலை மாதோட்டம் நோக்கி எங்கள் படை புறப்படட்டும்.

குருவே, கந்தசுவாமி ஆலயத்திலிருந்து நாளை காலை புறப் படுவோம். அமைச்சரே, அதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்யவும். படையோடு கொண்டு செல்ல ஆயுதங்கள், அவர்களுக் கான உடைகள் நீர் மற்றும் உணவுப் பொருட்கள், பயணத் திற்கு வேண்டிய குதிரைகள் யாவும் தயாராகட்டும்" என்று கட்டளையிட்டு விட்டு மன்னர் சபையை விட்டுத் தனது இருப் பிடம் சென்றார்.

மறுநாட்காலை நல்லூர் ஆலயத்தின் அதிகாலைப் பூசை முடிந்ததும், இணையிலான் தலைமையில் 500க்கும் மேற்பட்ட படைகள் மாதோட்டம் நோக்கிச் சென்றன. இணையிலான் சிந்தனை எல்லாம் இந்தப் படையெடுப்பால் என்ன விபரீதம் ஏற்படுமோ? பெருந்தொகையான குடிமக்களுக்குப் பாதிப்பு வந்திடுமோ? அதை எந்த வழியில் தவிர்க்க முடியுமோ என்று இருந்ததனால், அமைச்சர் சம்பந்த வீரியனைப் பற்றியோ, மகன் விருத்தகன் பற்றியோ அவர்களின் நயவஞ்சகச் செயல்களோ அவன் நினைவிற்கு வரவில்லை.

ஆனால் வரும்போது மட்டும் வத்சாங்கனிடம் தன்னைக் குறி வைத்துச் சிங்கத்தின் சின்னம் பொறித்த கத்தி எறியப்பட்டது பற்றிக் கூறியிருந்தான். அதைக் கேட்டதும் இணையிலானைக் கொல்வதற்குக் குறி வைத்தது நிச்சயமாக அமைச்சர் சம்பந்த வீரியனின் சதித் திட்டங்களில் ஒன்றுதான் என்று வத்சாங்கன் கூறினான்.

"வத்சாங்கா நாகத்தீவில் பாம்பு தீண்டி, சிகிச்சை பெற்றுவரும், என்னைக் கத்தி எறிந்து கொல்ல வந்தவன் மயக்க நிலையில் இருந்து எழுந்ததும் எப்படியாவது அவன் யார்? அவன் ஏன் கொல்ல முயன்றான்? அவனை யார் அனுப்பியது? என்று கேட்டுத் தெரிவிக்குமாறு சத்திரத்தின் நிர்வாகி திலோத்தம ரிடம் கூறியிருக்கிறேன், அவர் அந்த விபரங்களை உனக்கு அறிவிப்பார்" என்று கூறியிருந்தான்.

அத்தோடு தன்னைக் கொல்வதற்குப் பலமுறை முயன்றும் அது நடைபெறாதபோது, தன்னைப் பழி வாங்குவதாக நினைத்துத் தன் பெற்றோருக்கோ சகோதரிக்கோ ஏதாவது செய்ய முயன்றாலும் வியப்பில்லை எனவே அவர்களையும் கவனித்துக் கொள்ளுமாறு வத்சாங்கனிடம் கூறினான்.

"நண்பா, உன் குடும்பத்தாருக்கு மட்டுமல்ல, அந்த விசமிகள் தமிழினிக்குக் கூட ஏதாவது தீங்கு விளைவிக்கலாம், நான் பார்த்துக் கொள்ளுகின்றேன். நீ போகும் முயற்சியை வெற்றி கரமாக முடித்துவிட்டு வா, நான் தமிழினியை நீ சந்திப்பதற்கு எப்படியாவது ஒழுங்கு செய்கிறேன்" என்று கூறி வத்சாங்கன் இணையிலானை மாதோட்டத்திற்கு அனுப்பிவைத்தான்.

மறுநாள் மாலைவேளை மாதோட்டத்தை அடைந்த படை யினர் ஆலயத்திற்கருகே பெருக்க மரங்கள் சூழ்ந்த இடத்தில் தங்க விடப்பட்டனர். இணையிலான் ஆரமுதன் தங்கியிருந்த வைத்தியர் வீட்டிற்குச் சென்று வைத்தியர், ஆரமுதன், மாதங்கன், மாதுளன் ஆகியோரைச் சந்தித்து விட்டு மாதங் கனோடு பூதத்தம்பி முதலியார் மற்றும் அவரோடு இறந்த மற்றவர்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று மன்னரால் அவர்கள் குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் வழங்கப்பட்ட மானியங்களைக் கொடுத்துவிட்டு வந்தான்.

பின்னர் ஏற்கனவே பாதிரியார்களால் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர் களைச் சந்தித்து மன்னரோடு பேசுவதற்கு ஒழுங்கு செய்வதற்கு மாதோட்டத்தில் கடயர்பட்டங்கட்டி இன முயன்றான். மக்களாகக் கருதப்படும் முத்து, சங்கு குளித்தல், மீன் பிடித்தல், சுண்ணாம்பு சுடுதல் போன்ற தொழில்களைச் செய்துவரும் காஞ்சியர், சாயவேர் கொத்துபவர்களான வேர் கொத்தியர், கமத்தொழிலைச் செய்துவரும் மதுரையார் என்பவர்களும், பரதவர் குடியைச் சேர்ந்தவர்களும் மற்றும் யாழ்ப்பாண மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மறைமாவட்டம், கமண்டலர் குடிமக்களுமே ஞானஸ்தானம் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர் காரைதீவு, முத்தரிப்புத்துறை போன்ற தலைமன்னார் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை அவர்களைச் சந்தித்து மன்னர் அவர்களைச் அறிந்து விரும்புவதாகக் கூறி அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் சந்திக்க செய்தான். மறுநாட் காலை அதற்கான சந்திப்பும் நடை பெற்றது. ஆனால் எதிர்பார்த்தபடி எதுவும் சாதகமாக நடக்க ഖിல്லை.

மன்னர் அவர்களிடம் கத்தோலிக்க மதத்தை விட்டு மறுபடியும் அவர்கள் பரம்பரையாகக் கடைப்பிடித்து வந்த மதத்திற்கே திரும்பி வரும்படி மிகவும் பணிவாகக் கேட்டுக் கொண்டார். அவர்களோ தாங்கள் கடைப்பிடிக்கும் புதிய மதமே தங்களுக்கு நல் மார்க்கத்தைக் காட்டும் மதமென்றும் இனி என்றுமே மாற மாட்டோம் என்றும் முடிவாகக் கூறினார்கள்.

இணையிலானும் அவர்களுக்கு நல்லவிதமாக சைவர்களின் மகிமையையும், அவர்கள் வாழுகின்ற பூமியானது தேவாரம் பாடப்பெற்ற திருக்கேதீச்வரத்தான் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபூமி என்றும் அவர்களை என்றும் ஆண்டவன் அருள் புரிந்து காத்தருள்வான் என்றும் கூறினான்.

அதைக்கேட்டு அவர்கள் கமண்டலர் இனத்தைச் சேர்ந்த சுகயீன(முற்றறு பெண்ணொருத்தி கர்ப்பிணிப் மூன்று மகப்பேறின்றி மிகவும் வேதனையோடு சாகும் நாட்களாக இருந்தபோது அங்குள்ள சைவ வைத்தியர்கள் நிலையில் அவளை தங்கள் வைத்தியத்தாலும் பிரார்த்தனையினாலும் குணமாக்க எவ்வளவுதான் முயன்றும் அவர்களால் முடியாத போது மதப்போதகர் புனித சேவியர் அவர்களின் செபத்தால் அவள் குழந்தையைப் பெற்று பூரண சுகமடைந்தாளாம் என்றும் அதனால் தங்கள் இனமே இனி முழுமையாகக் கத்தோலிக்க மதத்தில் சேர்ந்து விடுவோம், அதுவே எங்களுக்கு சுபீட்சத்தை தரக்கூடிய மார்க்கம் என்றும் பிடிவாதமாகக் கூறினார்கள்.

கோபம் கொண்ட மன்னர் அவர்களை மறுபடியும் மதம் மாறும் படி இறுதியாகக் கட்டளையிட்டார். எதற்கும் சம்மதிக்காது கத்தோலிக்க மதத்தையே சார்ந்திருப்போம் என்று கூறிவிட்டுச் மன்னரோ மிகவும் கோபம் கொண்டு, சென்றார்கள். சேர்ந்தவர்களுக்குத் கத்தோலிக்க தகுநத மதத்தைச் தண்டனை கொடுத்து முறையான பாடம் கற்பிக்க வேண்டும் இணையிலானோ, இணையிலானிடம் கூறினார். என் று "அவர்கள் எங்கள் மண்ணைச் சேர்ந்தவர்கள். அறியாமை யினால் கத்தோலிக்க மதத்தைச் சேர்ந்துள்ளார்கள், அவர் களுக்கு எங்கள் பூசகர்களைக்கொண்டு சைவ மத தத்துவங் வரலாறுகளையும் விளக்கமாகக் Jam களையும், புராண மறுபடியும் மாறுவதற்கு முயற்சி செய்யலாம். அதற்கு ஒரு பார்க்கலாமே:" அவர்களுக்குக் கொடுத்துப் சந்தர்ப்பம் என்றான்.

டுணையிலான்

"தளபதி, கருணை காட்டுவதற்கு இது நேரம் இல்லை. போர்த்த்துக்கீசரின் திட்டம் எமது மக்களை மதம் மாற்றுவது மட்டுமல்ல, எங்கள் நல்லூர் அரசையே கைப்பற்ற வேண்டும் என்பதுமே. இதனை முளையிலேயே கிள்ளி எறிய வேண்டும், இல்லையேல் அதனால் வரும் விளைவுகளை நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகி விடும். இவர்களோடு இனியும் பேசிப் பயனில்லை" என்று கோபத் துடன் கூறியவர், இணையிலான் எப்போதும் எந்தச் சந்தர்ப்பத் திலும் மக்களுக்கு இன்னல் வருவதை விரும்பமாட்டான் என்று நினைத்து அந்த உரையாடலுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தார்.

மறுநாள் ஐப்பசி மாதம் முப்பதாம் நாள். தோட்டவெளி புனித அந்திரேயர் ஆலயத்தில் மிகவும் விமர்சையாக விழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. பெரும் திரளாக மக்கள் திரண்டிருந்தனர். அதைக் கேள்விப்பட்டுக் கண்ணுற்ற சங்கிலிய மன்னர் அங்கிருந்த கத்தோலிக்க மதத்தில் சேர்ந்தவர்களையும் சேர்வதற்கு வந்தவர்களையும் அதற்கு ஆதரவாக பெருமளவில் கூடியிருந்த மக்கள் கூட்டத்தையும் கண்டு மிகுந்த கோபமும் ஆத்திரமும் கொண்டு, இணையிலான் தனது முடிவை ஏற்கப்போவதில்லை என்று கருதி அவனை வீட்டிற்கு வைத்தியர் ஆரமுதனைப் பார்த்து வரும்படி அனுப்பினார். பின்னர் நாயக்கர் படைகளை அங்கு வரவழைத்து விழாவில் கலந்து கொண்டு ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் அறுநூறு பேரை வெட்டிக் கொன்றார்.

மாதோட்ட மண்ணில் மட்டுமல்ல இணையிலான் கண்களிலும் குருதி வழிந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation noolaham org

39. பேரிடியில் போர்க்கொடி

1577-ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த இத் துயரமான சம்பவத்தில் 600க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் உயிரிழந்த செய்தி, மதம் பரப்ப வந்த பாதிரிமார்களை அங்கிருந்து பலவந்தமாக ஒட வைத்தது. கத்தோலிக்க மதமாற்றம் செய்யப்பட்டவர்களும் அங்கிருந்து ஆங்காங்கும் தென் இந்தியாவிற்கும் சிதறி ஓடினர். மிகுதியிருந்த கத்தோலிக்க மதம் மாறியவர்கள் மாந்தைப் பகுதியிலும், வேதாளைப் பகுதியிலும் சென்று தஞ்சம் புகுந்தனர். மன்னார் படு கொலைக்குப் பின் சங்கிலிய மன்னரின் தயவில் 5000 நாயக்க படைகள் மன்னாரில் தங்கின.

மாறியதற்காக அப்பாவி இவ்வளவு மக்களும் மதம் உயிரை இழந்த இந்தப் போருக்குத் தானும் காரணமாகி விட்டேனே, என்ற குற்ற உணர்வு இதயத்தைத் துளைக்க இருந்த இணையிலானைக் மிகவும் கவலையுடன் கண்ணுற்ற சிவாச்சாரியார் அவனுக்குப்பலவற்றையும் கூறிச் சாந்தப் படுத்தலானார். "தளபதி, பிறக்கும் எவரும் இறக்கத் தான் வேண்டும். அதுதான் உலக நியதி. ஆண்டவன் படைப்பின் இரகசியம். நீ அணியும் விபூதியும் அதைத்தான் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. உணர்த்துகிறது. மன்னர்கூட ஒவ்வொருவரின் கர்ம வினைகளின் அடிப்படையில் முன்னும் பின்னுமாக அவர்கள் வாழ்க்கைப் பயணம் நிர்ணயிக்கப் படுகிறது. கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறியவர்கள் பலர் இப்ப இறந்து போனார்கள். மாறியவர்கள், மாறாதவர் கூட என்றோ ஒரு நாள் இறக்கத்தான் போகிறார்கள். அவர்கள் மட்டுமல்ல எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் கூட ஒருநாள் இவர்கள் இறக்கத்தான் வேண்டும். இறந்ததற்கு நீ எவ்விதத்திலும் காரணமாக இருக்க முடியாது. ஆண்டவன் ஆட்டுவிக்கிறான், நாம் ஆடுகிறோம். அவ்வளவுதான். எதையும் யோசித்துக் கவலைப்படாது உன் இடத்திற்குத்

திரும்பச் செல். வழக்கம் போல உன் கடமையைத் தொடர்ந்து செய். திருக்கேதீச்சரத்தானின் அருள் என்றும் உனக்குண்டு" என்று கூறி அனுப்பிவைத்தார்.

ஆரமுதன் வைத்தியரின் மூலிகைகளாலும், அவரது மகளான மாதங்கி அன்போடும் அரவணைப்போடும் செய்த பணிவிடை களாலும் குணமடைந்த நிலையில் நல்லூருக்குச் சென்று தனது குடும்பத்தாருடன் கூடிய விரைவில் திரும்பி வந்து அவளை மணந்து கூட்டிக் கொண்டு போவதாகவும் கூறிவிட்டுப் பிரியாமல் பிரிந்து வத்சாங்கனோடும் மற்றவர்களோடும் நல்லூருக்குச் சென்றான்.

எதிர்பாராத கொலைச் சம்பவத்தால் மாதோட்டத்தில் பெரு மளவில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகமும் தடைபட்டிருந்தது. இணையிலான் தலைமை யோடு படைகளும் நல்லூர் இராசதானிக்குத் திரும்பின.

மன்னாரில் நடைபெற்ற சம்பவத்தால் மிகவும் மனம் நொந்து போயிருந்த இணையிலானின் நிலை கண்டு, வருந்திய வத்சாங்கன் அவனை அந்த இக்கட்டான சூழலில் இருந்து வெளிக்கொணர்ந்து உற்சாகப்படுத்தும் முகமாகத் தமிழினியை அவன் சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தான்.

அவனது ஏற்பாட்டின் படி, தமிழினியின் வீட்டிற்குப் பின்புறமாக இருந்தமாந்தோப்பில் இணையிலான் தமிழினியைச் சந்தித்தான். ஒருவரை ஒருவர் கண்டதும் உணர்ச்சி பொங்க இருவரும் கட்டித் தழுவினார்கள். பரந்த மார்பில் முகம் புதைக்க, ஆனந்தக்கண்ணீரும், பிதுங்கிய கனிகளுமாக அந்த இறுக்க மான தழுவலில் காற்றுக்கே இடமில்லாது போனது.

வானத்துச் சந்திரனும் முகிலுக்குள் புதைந்து கொண்டான். நிமிடங்கள் சில மௌனமாகக் கழிந்தன.

"கப்பலில் உங்களைக் கட்டி வைத்திருந்தார்களாமே, உங்களுக்குக் கடினமாக இருந்ததா? வலித்ததா" என்று தமிழினி காதில் உரசியபடி கேட்டாள்.

"உன்னையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன், அதனால் எதுவும் பெரிதாகத் தெரியவில்லை. உன்னைப் பிரிந்திருந்த வலியைத் தவிர மற்ற வலிகள் ஒன்றும் என்னைப் பாதிக்கவே இல்லை" என்று அவள் காதில் மொழிந்தான்.

"எனது வீட்டில் நிலைமை வரவர மோசமாகிக் கொண்டு வருகிறது. செம்பியன் என்னைத்தான் மணம் முடிப்பேன் என்று பிடிவாதமாக இருக்கின்றான். பெற்றோரும் அப்படியே என்னைத் தினமும் வற்புறுத்துகிறார்கள். கோதை நாச்சியார் வந்து போனதில் இருந்து என் தாயாரும் தந்தையாரும் பயந்து போயிருக்கிறார்கள். ஒரு நாள் உங்கள் தங்கையைக் கோயிலில் பார்த்தேன். கோதை நாச்சியார் உங்களை விரும்பு வதாகவும், உங்களையே மணக்கப் போவதாகவும் எங்கும் பலர் பேசிக்கொள்வதாகவும் கூறினார். அதைக் கேட்டது முதல் எனக்கும் பயமாக இருக்கிறது. அவர் சொல்வது போல நடந்து விடுமா? அவரையே மணந்து விடுவீர்களா?" என்று ஏக்கத் துடன் தமிழினி கேட்டாள்.

"அப்படி எதுவும் நடந்துவிடாது. எப்போது நான் உன்னைக் கண்டேனோ, அன்றே நீ என் மனைவியாக என் மனதில் குடியேறிவிட்டாய். அதை மாற்ற எவராலும் முடியாது. நான் இறந்து போனால் மட்டுமே உன்னை நான் இழந்துபோவேன்" என்று அவள் கரங்களைப் பற்றிக்கொண்டு கூறினான்.

"எனக்கு உன்னை நினைக்கத்தான் பயமாகவும், கவலை யாகவும் இருக்கிறது. உனக்கு இப்போது இருக்கும் சூழலில் அவர்களை எல்லாம் தாண்டி எப்படி நான் உன்னைக் கைப்பிடிக்கப் போகிறேனோ" என்றான்.

டுணையிலான்

"நான் உயிரோடு இருக்கும் வரை, உங்களிடம் இருந்து எவரும் என்னைப் பிரித்து விட முடியாது. அப்படி ஒரு நிலை வந்தால், என் உயிர் என்னிடம் இருக்காது, என்னைக் கைவிட மாட்டீர்களே" என்று இணையிலானை தமிழினி மறுபடியும் இறுகத் தழுவினாள்.

அப்போது இருமல் சத்தத்தோடு, "தமிழினி, என்ன செய்கிறாய்? வாடி இங்கே, எங்கள் குடியைக் கெடுக்கிறாயா?" என்று அவளை இணையிலானிடம் இருந்து இழுத்துப் பிரித்து, கையில் பிடித்துக் கொண்டு, "தளபதி, நீங்கள் செய்வது முறையான செயலா? இவளை மறந்து விடுங்கள். உங்களால் குடும்பத்திற்கே ஆபத்து, எங்கள் உங்கள் சகவாசமே எங்களுக்கு வேண்டாம், இனிமேல் இவளை நீங்கள் சந்திக்கக் கூடாது, இங்கிருந்து போய் விடுங்கள்" என்று கூறி, அவர் பிடியில் இருந்து விலக முயன்ற மகள் தமிழினியை "வாடி, உன்னால் எங்கள் குலத்திற்கே கெட்ட பெயர் வாடி" என்று சத்தமிட்டவாறே அங்கிருந்து இழுத்துச் சென்றார் அவளது தந்தை. இணையிலான் திகைத்து நின்றான்.

தமது முயற்சிகளுக்குப் பெரும் இடையூறாக இருந்தும், மதம் மாறிய அறுநூறுக்கும் மேற்பட்ட குடிமக்களைக் கொலை செய்ததுமான சங்கிலிய மன்னனை எப்படியாவது பழி வாங்கவேண்டும் என்று போர்த்துக்கேய கத்தோலிக்கக் குருவான புனித சவேரியார் மிகவும் தீவிரமாக இருந்தார்.

அப்போதிருந்த போர்த்துக்கேய கோவாவில் ஆளுநரைக வேண்டுகோளைக் கூறினார். கண்டு, தனது அவரது வேண்டுகோளை ஆளுனர் ஏற்றுக் கொண்டாலும் அதனை உடனடியாகச் செயல்படுத்த முடியாது என்று கறினார். இருந்தும் தனது பழிவாங்கும் நோக்கத்தைக் கைவிடாது நேரடியாகவே அப்போது லிசுப்பனில் இருந்த போர்த்துக் கல்லின் அரசனுக்கு நடந்தவற்றை எல்லாம் விபரமாக எழுதிக் அனுப்பினார் கத்தோலிக்கக் இதனால் கடிதம் குரு. சங்கிலிய மன்னன் மீது படையெடுப்பதற்கான அனுமதி

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org கோவாவுக்கு அனுப்பப்பட்டது. எனினும் புனித சவேரியாரின் முயற்சி எளிதில் கைகூடவில்லை.

இருந்தும் சமயப் போதகர்கள் எடுத்த பெருமுயற்சியினால் சங்கிலிய மன்னனுக்கு எதிராக முதலாவது போர்த்துக்கேயப் படையெடுப்பு முயற்சி மார்ட்டின் அல்போன்சோ தே சோசா என்னும் போர்த்துக்கேய படைத்தலைவனின் தலைமையில் நடைபெற்றது. பழி வாங்க வந்த அவர்களின் கப்பல் எதிர்பாராமல் வீசிய பெரும் காற்றினால் திசைமாறி நெடுந் தீவுக் கடற்கரையை அடைந்தது.

நெடுந்தீவில் போர்த்துக்கேயர்களின் தளபதியும் அவனது படையும், வந்திருப்பதை அறிந்த சங்கிலிய மன்னனால் கருதப்படும் ஏமாற்றப்பட்டதாகக் அவனது தமையனான பரநிருபசிங்கன், அங்கு சென்று போர்த்துக்கேயத் தளபதியிடம் சங்கிலிய மன்னனை அரச பதவியிலிருந்து தூக்கிவிட்டு அந்த இடத்தில் தன்னை அரசனாக்கினால் அவர்களுடைய வணிக விருத்திக்கும், மத வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் உதவுவதாகக் கூறி, அதற்குப் போர்த்துக்கேயர்களுடைய உதவியைக் கோரினான். அவ்வாறு செய்வதாகக் கூறிய போர்த்துக்கேயத் தளபதி, அதற்குப் பிரதி உபகாரமாகப் பெறுமதியான முத்துக்களைப் பெற்றுக்கொண்டான். பரநிருபசிங்கன் யாழ்ப்பாண இராச் சியத்தின் அரசுரிமையைத் தான் பெறுவதற்காகப் போர்த்துக் கேயரின் துணையை நாடியதோடு மதம் மாறிக் கத்தோலிக்க மதத்தையும் தழுவிக்கொண்டான்.

ஆனால் கபட எண்ணம் கொண்ட அந்தப் போர்த்துக்கேயத் தளபதி சங்கிலிய மன்னனுடனும் வேறாக இரகசிய உடன்பாடு செய்து பெருந்தொகைப் பணத்தையும் சங்கிலிய மன்னனிடம் பெற்றுக்கொண்டு சங்கிலியனைப் பகைத்துக் கொள்ளாமல் அங்கிருந்து திரும்பிச் சென்றுவிட்டான்.

அதன் பிற்பாடு போர்த்துக்கேய தளபதி பிரகன்ஸாவும் சில அதிகாரிகளும் பண்ணைக் கடற்கரையில் வந்திறங்கி சங்கிலிய மன்னரிடம் தாங்கள் அங்கு வர்த்தகம் செய்ய விரும்புவதாகக் கூறி அனுமதி கேட்டனர்.

ஆரம்பத்தில் மன்னர் அதற்குச் சம்மதிக்காத போதிலும் பரநிருபசிங்கனும், அவனுடைய மந்திரிகளும் மற்றையோரும் "போர்த்துக்கேயரின் வர்த்தகத்தினால் நல்லூர் அரசின் பொருளாதாரம் விருத்தியாகும். பல புதுவிதமான பொருட்கள் வந்து சேரும், மேலும் காரைதீவு, சுழிபுரம், இளவாலை போன்ற கிராமங்களில் தோண்டி எடுக்கும் பெருமளவிலான சாய வேர்கள், புதிய ஆடைகளுக்குப் பூசும் சாயக்கலவைகள், பருத்தித்துறையில் பெண்கள் செய்யும் பருத்தித்துணிகள், வண்ணார்பண்ணை நெசவு மையங்களில் பட்டுப்புழுக்கள் பட்டுத்துணிகள், மூலமாக உருவாகும் പതെ மரத்தின் இழைகள் மற்றும் ஆர்த்தி மரப்பட்டைகள் ஆகிய வற்றிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் கயிறு வகைகள், பனையில் இருந்து பெறப்படும் கருப்பட்டி, பாய், ஒலைகள் போன்றவற்றை அவர்கள் மூலமாகஏற்றுமதிசெய்யலாம். இதனால் அரசிற்கும் எங்கள் மக்களுக்கும் வருமானம் இருக்கும். சிறப்பாக ஆதலினால் போர்த்துக்கேயர்களை இங்கு வர்த்தகம் செய்ய அனுமதியளிக்கவேண்டும்" என்று கூறினார்கள். பலவாறு சிந்தித்த மன்னர் அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க போர்த்துக்கேயர்களை வர்த்தகம் செய்ய அனுமதியளித்தார்.

மேலும் போர்த்துக்கேயர்கள் பகலில் ஊருக்குள் வந்து வியாபாரம் செய்யலாம் என்றும் இரவு வேளைகளில் தங்கள் கப்பலிலேயே போய்த் தங்க வேண்டும் என்றும் கட்டளையிட்டார். அதன்படியே வர்த்தகம் சுமுகமாக நடந்து வந்தது. போர்த்துக்கேயர்களும் பகலில் ஊருக்குள் வருவதும் இரவில் கப்பலில் தங்குவதுமாக இருந்தார்கள்.

சங்கிலியமன்னருக்குவிலையுயர்ந்தஉயர்ந்தரகப்பட்டுத்துணி வகைகளையும் வேறு பல நுட்பமான பொருட்களையும் கொண்டு வந்து கொடுத்து அவரின் நன்மதிப்பைப் பெற்றுக் கொண்ட போர்த்துக்கேயர்கள், தினமும் கப்பலுக்குப் போய் வந்து கொண்டிருப்பது சிரமமாக இருப்பதனால் பொருட்களைச் சேகரித்து வைக்கவும், தாங்கள் ஊருக்குள்ளே தங்குவதற்கு மாக ஒரு வீடு கட்டுவதற்கு அனுமதி வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். மன்னரும் அவர்களை ஊருக்குள்ளே வீட்டைக் கட்ட வேண்டாம் என்று கரையோரமாக வீட்டைக் கட்டவும் அனுமதியளித்தார்.

மன்னர் கூறியபடி அவர்கள் ஊரின் ஒதுக்குப்புறமாக மூன்று பக்கமும் கடலால் சூழப்பட்டிருந்த காட்டுப் பகுதியில் ஒரு வீட்டைக் கட்டுவதாகக் கூறி விட்டு மண்ணாலான கோட்டை யைக் கட்டினார்கள். அந்தக் கோட்டைத் தலைவனாக தொன்பிலிப்பு என்பவனையும் நியமித்தார்கள்.

அத்தோடு இரகசியமாக ஆயுதங்களையும், வெடி மருந்து களையும் சேகரித்து அங்கு வைத்ததோடு, இந்தியாவிலிருந்து கடல் மார்க்கமாகப் படைவீரர்களையும் வரவழைத்து அந்தக் கோட்டைக்குள் இருத்திக் கொண்டார்கள்.

அந்த இடம் பலர் கண்ணிலும் படாது ஒதுக்குப்புறமாக இருந்ததனால் அவர்கள் யுத்தத்திற்கு வேண்டிய படைக் கலங்களையும், படைகளையும் அங்கு இரகசியமாகப் பதுக்கி வைத்திருந்தது எவருக்கும் தெரியாதிருந்தது.

ஆனால் ஒரு தடவை சங்கிலிய மன்னர் அந்தப் பக்கமாக வேட்டைக்குச் சென்று திரும்பி வரும்போது போர்த்துக்கேயர் இரகசியமாகக் கட்டிவைத்திருந்த கோட்டை அவர் கண்களுக்குத் தென்பட, அது சிறு வீடாக இல்லாது பெரிய கோட்டை போல இருப்பதையும் மேலும் விசாரித்ததில் அவர்கள் அங்கு ஆயுதங்களைப் பதுக்கி வைத்திருப்பதையும் அறிந்து மிகவும் கோபம் கொண்டார். அந்த அளவிற்கு ஆயுதங்களையும் மேலதிகமாகப் படைவீரர்கள் தங்கு வதற்கும் தான் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கவில்லை யென்று மன்னர் கூற, போர்த்துக்கேய அதிகாரிகளோ அதை மறுத்து அவரேதான் அதற்கு அனுமதி தந்தார் என்று மீண்டும் மீண்டும் மறுத்துக் கூற, இடையே பெரும் வாக்குவாதம் உண்டானது.

இதனால் மன்னருக்கும் போர்த்துக்கேய தளபதிக்கும் இடையே பெரும் பிரச்சனை ஏற்பட இருதரப்பினரும் போர் செய்வதென்ற முடிவிற்கு வந்தார்கள்.

போர்த்துக்கேயர் அரசினைக் <u>நல்லூர்</u> எப்படியாவது கைப்பற்றுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். போர் வீரர்களும் ஆயுதங்களும், அவர்கள் அதற்கான கட்டியிருந்த கோட்டையில் இருப்பதனால் நல்லூர் அரசை இலகுவில் கைப்பற்றி, சங்கிலிய மன்னருக்கு Q(15 பாடம் கற்பிக்கலாம். அரசு கைக்கு வந்துவிட்டால், கத்தோலிக்க மதத்தைப் பரப்புவதற்கு எவ்வித தடையும் இருக்காது என்றும், முத்துக் குளிக்கும் தொழில் கூட தங்கள் வசம் வந்துவிடும் கடற்பிராந்தியம் முழுவதையும் தங்கள் என்றும், அந்தக் ஆதிக்கத்தில் கொண்டு வந்து விடலாம் என்றும் நினைத்துப் போருக்குத் தயாரானார்கள்.

தூதுவர்கள் மூலமாக போருக்கான இடம் நிர்ணயிக்கப் பட்டதுடன், குங்கிலியர் போர் செய்வதற்கான நாளையும், நேரத்தையும் குறித்துக் கொடுத்தார்.

நல்லூர் கோட்டையின் மேற்குப் புறமாக வீரமாகாளி அம்மன் ஆலயத்திற்கு முன்பாக இருந்த பெரியவெளி போர் செய்வதற்கு ஏற்ற இடமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. கொடியுடன் செல்லும் முதல் வரிசைப் படை, குதிரைப்படை, காலாட்படை என்று படைகள் தயாராயின.

வீரமாப்பாணன், இமையாணன் மற்றும் படைத் தலைவர்கள் ஒவ்வொரு படைகளின் அணிவகுப்புகளையும் கவனித்துக்

உட்பிரிவுக்கும் கொண்டனர். ஒவ்வொரு சிறிய @(T இருந்தான். தலைவன் இப் பல படைகளையும் சேர்ந்த இணையிலான் தளபதியாக அமைப்புக்கு இருந்து ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டான்.

போர்த்துக்கேயர்களின் படைத்தளபதி பிரகன்ஸாவும், கோட்டைத் தலைவன் தொன்பிலிப்பும் அவர்கள் படைகளைத் துப்பாக்கி மற்றும் ஆயுதங்கள் சகிதம் தயார்ப் படுத்திக் கொண்டார்கள்.

நாளை மறுநாள் போருக்கான ஆயத்தங்கள் துரித வேகத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தன.

இணையிலான் அன்று மாலை தனது குலதெய்வமான சிவகாமி அம்மன் கோயிலுக்குச் சென்று வணங்கி விட்டு, கொண்டிருந்த வெளியே போது வந்து வத்சாங்கன் அவசரமாக ஓடிவந்து கூறிய தகவல் அவனைக் கதி கலங்க வைத்தது. பூமியே காலுக்குக் கீழே நழுவி விடுவதுபோல உணர்ந்தான். அவன் இதயம் படபட என்று அடித்தது, இரத்த நாளங்கள் தடுமாறின. கண்களின் பார்வை மங்கியது, தலை அருகே இருந்த மகிழ மரத்தின் மீது சாய்ந்து சுற்றியது. கொண்டான்.

முதல் நாள் இரவு, தமிழினியின் வீட்டின் பின்புறமாக இருந்த மாந்தோப்பின் மாமரக் கிளையொன்றில் தமிழினியின் உயிரற்ற உடல் தொங்கிக்கொண்டிருந்ததாக வத்சாங்கன் கூறிய தகவல் இணையிலானை நிலைகுலைய வைத்தது. சிந்தை கலங்கச் சிலையாக நின்றான்.

40. போர்வீரர்கள்

இணையிலான் தமிழினியின் தகவலைக்கேட்டதில் இருந்து எவருடனும் பேசாது நடைப்பிணமாக யமுனா ஏரியின் படித்துறையில் இருந்தான்.

"என் தமிழினிக்கா இந்தக் கதி? தமிழினியைக் கொன்றது இருக்கும்? என்னைப் பழி யாராக வாங்குவதற்காக அமைச்சரோ விருத்தகனோ தமிழினியைக் அல்லது கொன்றிருப்பார்களோ? இல்லை, தனக்குக் கிடைக்காத தமிழினி முறைப்பெண் கிடைக்கக் எனக்குக் கூடாது என்று செம்பியன் செய்திருப்பானோ? இல்லை தமிழினி இல்லாது போனால்தான், தனக்கு நான் மணாளனாகக் கிடைப்பேன் என்று நினைத்து கோதை நாச்சியார்தான் செய்திருப்பாளோ? ஒருவேளை தமிழினியைக் கொன்றால் தான் நான் கோதையை மணமுடிப்பேன் என்று நினைத்த மன்னரின் சதியாக இருக்குமோ? யார் செய்திருப்பார்கள்?" கொண்டிருந்தவனைப் என்று யோசித்துக் பலவாறு வத்சாங்கன் 'போருக்கு அனைவரும் தயாராகிக் பார்த்த கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில் இணையிலான் இப்படி பித்துப் பிடித்தவன் போல இப்படியே, இருக்கிறானே, நிலைமை மோசமாகிவிடுமே இவன் இருந்தால் என் று நினைத்து குங்கிலியனாரிடம் சென்று இணையிலானைப் பற்றி மிகவும் கவலையுடன் கூறினான்.

குங்கிலியனாரும் அங்கு வந்து இணையிலானை அணுகி அவன் பெயரைக் சூறி அழைத்தார். இணையிலானோ கன்னை நிலையில் ஏரியில் நீரைப் இருந்த மறந்த பார்த்துக்கொண்டு இருந்தான். குங்கிலியனார் அவனைத் "தளபதியாரே, என்ன தியானத்தில் தொட்டு இருப்பது தெரிகிறது" போலத் என்று திடுக்குற்று ச<u>ுற</u>, எழுந்த

இணையிலான் "சுவாமி, மன்னிக்க வேண்டும், நீங்கள் வந்ததை நான் கவனிக்கவில்லை" என்றான்.

"எல்லாவற்றையும் அறிந்தேன். உனது நிலைமை எனக்குப் புரிகிறது. அந்தப் பெண்ணை எவ்வளவு தூரம் நீ விரும்பினாய் என்றும் எனக்குத் தெரியும், அவளுக்காக நீ உன் தளபதி பதவியைக் கூடத் தூக்கி எறிந்தாலும் எறியக்கூடும் என்றுகூட நினைத்தேன்.

நடக்கக் கூடாதது நடந்து விட்டது, முடிந்து விட்டது. தளபதியாரே! எங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் விரும்பியோ விரும்பாமலோ தனித்தனியாக ஒரு வாழ்க்கை அமைந்து விடுகிறது. அதனுள்ளே ஆசாபாசங்கள், இன்பம், துன்பம், நன்மை, தீமை யாவும் அடங்கிவிடுகின்றன. அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையானது எதற்காகவும் யாருக்காகவும் எப்போதும் அசையாது நின்று விடுவதில்லை. அது தன்பாட்டிற்குப் போய்க் கொண்டேயிருக்கும். சூரியன் உதிக்காமல் இருக்கப் போவதில்லை. நீ இப்படி இருந்து எதையும் சாதிக்கப் போவதில்லை. உனக்கென்று சில கடமைகள் இருக்கிறது. இல்லையா?" என்று கூறி நிறுத்தினார்.

"உண்மைதான் குருவே புரிகிறது, ஆனாலும் அவளைப் போய் யார் இப்படிச் செய்திருப்பார்கள், ஏன் செய்தார்கள்? எதற்காகச் செய்தார்கள்? என்று புரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை" என்று இணையிலான் குழப்பத்துடன் கூறினான்.

"சரி, அதைக் கண்டுபிடித்து என்ன செய்யப்போகிறாய்? இறந்தவள் திரும்பி வரப்போகிறாளா?" என்று குங்கிலியர் கேள்வியோடு அவனைப் பார்த்தார்.

"எனக்குப் புரிகிறது குருவே, இருந்தாலும்" இணையிலான் கூற, "ஒன்றை நினைவு வைத்துக்கொள், மன்னாரில் நடந்த சம்பவத்தில் பலரைப் பறிகொடுத்தோம், அதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. எங்கள் சைவ மதத்தைக் காக்கவும், மண்ணைக் காக்கவும் மன்னரின் ஆணைப்படி நடந்து முடிந்தது. இப்போது பார், போர்த்துக்கேயர்கள் நெருங்கி പ്പെടത്തെ போரில் இந்தப் எங்கள் சைவர்கள் வந்துவிட்டார்கள். எவ்வளவு பேரை இழக்கப்போகிறோமோ? நீ ஒரு உயிரை இழந்ததாகக் கவலைப்படுகிறாயே, நடக்கப்போகும் போரில் எத்தனை பேர் தங்கள் அம்மா, அப்பா, மனைவி, காதலி, தம்பி, தங்கை அண்ணன், பிள்ளைகள், அக்கா, எல்லோரையும் இழக்க வேண்டி வருமோ? யார் கண்டார்? இணையிலான் இப்போதுதான் உனது உதவி இந்த அரசிற்கும், மண்ணுக்கும், மக்களுக்கும் வேண்டும். இலட்சியவாதிகள் எப்பவும் தங்கள் இலட்சியத்திலேயே குறியாக இருப்பார்கள். நான் முன்னொரு தடவை உன்னிடம் கூறியதை மறந்திருக்க மாட்டாய் என்று நினைக்கிறேன்.

உன்னைப் போன்ற இலட்சியவாதிகள் தங்கள் கொள்கையில் இருந்து மாறமாட்டார்கள். அப்படியானவர்கள் சொந்தம் பந்தம் எதையுமே கருத்தில் கொள்வதில்லை. விருப்பு, வெறுப்புகள், ஆசாபாசங்களைப் பற்றி கவலைப்படாது, தாம் எடுத்துக் கொண்ட இலக்கை நோக்கி முன்னேறுவார்கள்.

நீ வீரம் செறிந்த புனிதமான செம்பாட்டு மண்ணில் பிறந்த வீரன். மேலும் "நான் என்றும் மன்னருக்குப் பெரிதும் உறு துணையாக இருப்பேன், என் மண்ணுக்கும் மக்களுக்கும் எந்த விதமான இன்னல்களும் வராமல் பாதுகாப்பேன், இதை நான் அன்றாடம் வணங்கும் அன்னை சிவகாமி மீது ஆணையிட்டுக் என்னிடம் கூறியது என் று நீ கூறுகிறேன்" அன்று எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அதற்கான சந்தர்ப்பம்தான் நாளை போர்த்துக்கேயர்களோடு நடக்கவிருக்கும் போர்" என் று கூறினார்.

"மன்னிக்க வேண்டும் சுவாமிகளே மன்னிக்க வேண்டும், காதல் என் கண்களை மறைத்து அறிவைக் குலைத்துவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். காதலை விட என் கடமையே முக்கியம் என்பதை உணர்கிறேன், இதோ இப்போதே போகிறேன். போருக்கு எங்கள் படைகளை மற்ற படைத் தலைவர்களுடன் சேர்ந்து தயாராக்குகிறேன், போர்த்துக் கேயர்களை எதிர்த்துப் போராடுகிறேன்" என்று இணையிலான் ஆவேசத்துடன் புறப்பட்டான். அவனைத் தழுவி ஆசி கூற தனது கைகளை நீட்டினார். இணையிலானும் அவனது இரு கைகளையும் நீட்டிக்கொண்டு குங்கிலியனாரை நெருங்கும் போது, அவனுடைய இடது கையின் மணிக்கட்டுக்கு மேலாக "இ" என்ற எழுத்தும் வலக்கரத்தில் "த" என்ற எழுத்தும் பச்சை குத்தி இருப்பதை வியப்புடன் குங்கிலியனார் நோக்கி, "தளபதியாரே, இது என்ன குறி?" என்று கேட்டார்.

"சுவாமி, மாதோட்டத்தில் இருந்தபோது ஒரு பச்சை குத்தும் பெண் வைத்தியர் வீட்டிற்கு வந்திருந்தபோது, அவர் பச்சை குத்தி விட்டார். "த" என்பது தமிழினியைக் குறிப்பது, "இ" என்பது நான் பிறந்த மண்ணைக் குறிப்பது" என்று கூறி விட்டு குங்கியனாரைத் தழுவி வணங்கிவிட்டு அங்கிருந்து சென்றான். மாலைச் சூரியனின் செங்கதிர்கள் யமுனா ஏரியில் பட்டு நீரைச் செந்நிறமாக்கியது.

இணையிலான் தமிழினியின் நினைவை பக்கமாக Q(历 ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, போருக்கு வீரர்களைத் தயார் செய்ய பிரிவுக்கும் ஆரம்பித்தான். ஒவ்வொரு படைப் சென்று, அந்தந்தப் படைகளின் தலைவர்களோடு கலந்தாலோசித்து அனுமதியோடு போரின் நுணுக்கங்களையும், அவர்களின் எப்படி எதிர்ப்பது, காயப்பட்டவர்களை எதிரிகளை எப்படிக் களத்தில் சிகிச்சையளிப்பது, போரின் இருந்து அகற்றி எதிர்கொள்வது, எப்படி இழப்புகளை எப்படி அதனைத் தாங்குவது மற்றும் போர் தர்மங்களையும், பிடிபடும் எதிரிப் படைவீரர்களையும் எப்படி கையாள்வது, போரில் என்னென்ன தடைகள், இன்னல்கள், அபாயங்கள் ஏற்படலாம் அவற்றை வழிகளில் கையாளலாம் எந்தவிதமாக மாற்று என்றும் விபரமாக விளக்கிக் கூறினான்.

போர்ப்பயிற்சி பெற்றுவரும் சைவ, முஸ்லீம் பயிற்சியாளர் களின் நினைவு வரவே இணையிலான் அவர்களைத் தேடிச் சென்று, அவர்களுடனும் அவர்கள் குடும்பத்தாரிட மும் உரையாடினான். வர்த்தகம் செய்ய வந்த முஸ்லீம் குடும்பத் தவர்களுக்கு உண்மையாகப் போர் பெரும் அச்சத்தைக் கொடுத்தது. அவர்களையெல்லாம் இணையிலான் ஆறுதல் படுத்தி, போரின் அவசியத்தையும், எதிர்காலத்தில் உண்டாக விருக்கும் நன்மை தீமைகளையும் எடுத்துக் கூறி "எமது சிறப்பாக வருங்காலம் வேண்டுமானால் அமைய நாம் எங்கிருந்தோ வரும் வேறு நாட்டுக்காரருக்கோ, வேற்று கொண்டவர்க்கோ எம்மையோ, மொழி, மதம் எமது மண்ணையோ, மொழியையோ விட்டுக் கொடுக்கக்கூடாது" என்றும் கூறினான்.

ஆட்சிக்காலத்தில் சங்கிலிய மன்னரின் மாதோட்டம் பகுதியில் மட்டுமல்ல யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திலும் கணிசமான முஸ்லீம்கள் குடியேறியிருந்தார்கள். கந்தசாய்பு என்பவனால் முகம்மது மார்க்கத்தவர்களாக்கப்பட்ட தமிழ் வம்சத்தவர் களான சில சோனகக்குடிகள் காயல்பட்டணம் முதலிய இடங்களிலிருந்து வந்து தென் மிருசுவில் என்னும் ஊரில் சாவகச்சேரி, கொடிகாமம், குடியிருந்து எழுதுமட்டுவாள், முகாவில் என்னுமிடங்களிலுள்ள சந்தைகளில் வியாபாரம் செய்து கொண்டு தங்கியிருந்தார்கள். மிருசு அவர்களே விலுக்கு உசனென்று பேருமிட்டனர். சிலகாலம் அவ்விடத் திலிருந்து விட்டுப் பின்னர் அவ்விடம் வசதிப்படாதிருந்ததனால் அங்கிருந்து நல்லூர் பகுதிக்கு இடம்பெயர்ந்திருந்தார்கள்.

நல்லூரில் சிக்கந்தர் என்ற ஒரு யோகியர் வாழ்ந்தார். இவரை சைவ மக்களும், நல்லூரில் வாழ்ந்த முஸ்லீம் மக்களும் ஆதரித்துப் போற்றினர். இந்த இரு மதத்தவர்களுக்குமுரிய அறநெறிகளை அவர் நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தபடியால் தான் இரு மத மக்களும் அவரை வழிபட்டனர். அந்த யோகியர் தன்னை நாடி வந்த மக்களுக்கு அறநெறி புகட்டி வந்தார். அவரது வழி நடத்தலில் பல முஸ்லீம் இனத்தவர் நல்லூர் அரசாட்சியில் பணியாற்றி வந்தார்கள். யோகியர் சிக்கந்தருக்கும் குங்கிலியனாருக்கும் இடையில் நெருங்கிய உறவு இருந்ததனால் இணையிலானுக்கும் யோகியரின் அறிமுகம் கிடைத்தது. அதன் மூலம் இணையிலான் முயற்சி மேற்கொண்டு முஸ்லீம் இளைஞர்கள் பலரை சங்கிலிய மன்னரின் படைப் பிரிவில் சேர்த்து போர்ப்பயிற்சி கொடுத்து வந்தான். படையில் சேர்ந்து பயிற்சி பெறும் அனைத்து இளைஞர்களுக்கும் சங்கிலிய மன்னரிடம் அனுமதி பெற்று வருமானமாக சன்மானம் வழங்க ஏற்பாடு செய்திருந்தான்.

போருக்குத் தயாராகும் இத் தருணத்தில் போர்ப்பயிற்சியில் வீரர்கள் ஈடுபட்டிருந்த தனித்தனியாகச் அனைவரையும் சில போர் உபாயங்களையும் "போர்க்களத்தில் சந்தித்து இருக்கும்போது அவர்கள் சிந்தனையெல்லாம் வெற்றி வெற்றி என்பதையே நினைக்கவேண்டும். வெற்றியின் பின்னர் வரும் சந்தோசத்தையும், மனதில் உண்டாகப்போகும் உற்சாகத்தை யும் அதனால் அவர்கள் பெற்றோர், நண்பர்கள் அடையப் நினைத்துக்கொண்டு போகும் புகழையும் நேர்மறை போராடவேண்டும்" எண்ணத்தோடு அறிவுரையும் என் று வழங்கினான். "வெற்றி ஈட்டப்போகும் வீரர்கள் மத்தியில் எந்த ஒரு வேறுபாடும் இருக்கக்கூடாது. சாதி, இனம், மதம் என்ற பிரிவினை எதுவும் இல்லாது எமது மண்ணுக்காகப் போராடு கிறோம் என்பதே மனதில் எதிரொலிக்க வேண்டும்" என்று கூறி எல்லோரின் உள்ளத்திலும் உவகையையும், உற்சாகத்தை யும் ஊட்டினான். "தளபதி அவர்களும் ஒன்றாக வாழ்க, இணையிலான் வாழ்க" என்று உற்சாகமாக ஒலியெழுப்பி ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

41. போர்க்களம்

வழக்கம்போல கோழி கூவி பொழுது விடிந்தது. வீரமாகாளி ஆலயத்திலும் விசேட பூசை வழிபாடுகள் சங்கிலிய மன்னரும், நடந்தேறின. அமைச்சர்களும், தளபதிகளும், அதிகாரிகளும் மற்றைய ஆலயத்தில் பூசையில் கலந்து அம்மனை வணங்கி விட்டு வெளியே பக்கத்து அக்கம் வந்தனர். ஆலயங்களில் இருந்து மணிகள் ஒலித்தன.

போருக்குத் தயாராகப் படைகள் அணிவகுத்து நின்றன. அணிவகுப்பின் முகப்பில் சங்கிலிய மன்னரின் யாழ் ஏந்திய மிதுனக் கொடி கம்பீரமாகப் பறக்க, வீதியின் இரு புறமும் மக்கள் பூரண கும்பம் வைத்து வழியனுப்ப, சங்குகள் முழங்க, போர்ப்பறைகள் ஒலிக்க, படையணி வகுப்பின் முகப்பில் வீரமாப்பாணனும், இமையாணனும் பூரண போர்க்கவசமணிந்து வீராப்புடன் நின்றிருந்தனர். சங்கிலிய படையணி புறப்படுவதற்கு அறிகுறியாக தனது வாளை வானை நோக்கி உயர்த்தி இருமுறை ஆட்டவே வீரர்களின் "வெற்றி வேல், சங்கிலிய மன்னர் வாழ்க" என்ற வான் முட்டும் வாழ்த்துகள் ஒலிக்க படை நகர்ந்தது.

வீர மாகாளி அம்மன் கோயில் மேலை வெளியை அடையும்போது போர்த்துக்கேயர்களின் படையும் துப்பாக்கியோடு வீரர்களை முன்னிறுத்தி சங்கிலிய மன்னரின் படையை எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்தது.

போர் ஆரம்பமாகியது. போர்த்துக்கேயர்களின் படைகளின் முன்னால் நின்றிருந்த துப்பாக்கி வீரர்கள் சங்கிலியரின் படைகளை நோக்கிச் சுட ஆரம்பித்ததும், சங்கிலியரின் படையின் முன்னால் நின்னிருந்தவர்களில் சிலர் துப்பாக்கிச் சூடுபட்டு கீழே விழ மற்றவர்கள் கீழே விழுந்து படுத்து துப்பாக்கிச் சூட்டுக்குத் தப்பியதுடன், போர்த்துக்கேயர்கள் சுட்டு முடித்த பின்பு துப்பாக்கியில் ரவைகளை ஒவ்வொன்றாக மாற்றும் வேளையில் சங்கிலியரின் வீரர்கள் எழுந்து கவண் கல்லையும், எரியம்புகளையும், வில்லம்புகளை யும் கொண்டு வீசிக்கொண்டும் வேலைக் குறிபார்த்து எறிந்தும், வாளால் எட்டி வீசி வெட்டியும் போர்த்துக்கேயர்களின் படையை நோக்கி முன்னேறினர். சங்கிலிய மன்னரின் சகோதரன் பரநிருப சிங்கனும், அமைச்சர் சம்பந்த வீரியனும் அவனோடு சேர்ந்த சிலரும் போரில் பங்கு பெறுவதுபோல பாசாங்கு செய்து கொண்டு அங்கும் இங்குமாக குதிரையில் வலம் வந்தனர்.

இரு பக்கங்களிலும் வீரர்கள் மாண்டதுடன் பலர் காயமடைந் தார்கள். இணையிலான் அங்கும் இங்குமாக குதிரையில் சென்று படையணியை வழிப்படுத்தினான். இணையிலானின் ஒவ்வொரு கவண் வீச்சும் போர்த்துக்கேய வீரர்களின் தலையை ஒவ்வொன்றாகத் தரையில் வீழ்த்தியது. உற்சாகத்தால் சங்கிலியரின் படைவீரர்கள் ஆவேசமாகப் போரிட்டார்கள். சூரியன் மேற்குத் திசையில் சாயத் தொடங்கியதும் அன்றைய முதல் நாள் போர் முடிவுற்றது.

நடைபெற்ற போரில் இரு பக்க தொடர்ந்தும் வீரர்களும் போரிட்டார்கள். சங்கிலியரின் படைவீரர்கள் சளைக்காது அங்கும் இங்குமாகச் சூடு பட்டு இறப்பதைக் கண்ட இணை யிலான் வீராவேசத்தோடு போர் வீரர்களுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொடுத்தபடி எதிரிகளைக் கொன்று குவித்து போர்க்களத்தைச் சுற்றி வந்தான். சங்கிலியரின் வீரர்கள் பெருமளவில் அம்புகளும், கவண்கல்லும், எறியாயுதங்களும், நஞ்சூட்டிய ஈட்டிகளும், அம்புகளும் கொண்டு தாக்கினர். போர்த்துக்கேயர்கள் சில துப்பாக்கிகளுக்குள் வகையான திணிக்கும் நேரத்தில் வாளோடு வெடிமருந்து அங்கு விழுத்தினர். போர்த்துக்கேயர்களின் வெட்டி பாய்ந்து வெடிமருந்து நிரப்பிய துப்பாக்கிகள் சில வெடிக்கத் தவறின. அவர்கள் கொண்டு வந்த குதிரைகள் போர்க்களங்களில் போதிய பயிற்சியின்மையால் தடுமாறி அங்கும் இங்குமாக ஒட ஆரம்பித்தன. இப்படியே பத்து நாட்கள் தொடர்ந்து போர் நடந்தது.

போர்த்துக்கேயர்களுக்கு உதவியாக நாகப்பட்டினம், தரங்கம் பாடியில் இருந்து மேலதிக சேனைகளும் வந்த போதிலும்

சங்கிலிய மன்னரின் படையினர் ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொண்டவர்களாக இணையிலான், வீரமாப்பாணன், இமையாணன் வழிநடத்தலில் பெருமளவில் எதிரிகளை வெட்டிச் சாய்த்தனர். சங்கிலிய மன்னரும் படைவீரர்களில் ஒருவராக குதிரையில் அங்கும் இங்குமாக ஒடி ഒവ പல போர்த்துக்கேயர்களின் தலைகளைத் தனது வாளுக்குப் பலியாக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

துப்பாக்கி கொண்டு தாக்கியபோதிலும் சங்கிலிய மன்னரின் படைகளுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாது போர்த்துக்கேயர் சுமார் இரண்டாயிரம் போர்வீரர்களை இழந்தனர். அதேபோல சங்கிலிய மன்னரின் படையிலும் பெருமளவில் சேதமடைந்த போதும் போர்த்துக்கேயர்களை விட இழப்பு குறைவாகவே இருந்தது.

மேலும் பத்து நாட்கள் யுத்தம் நடந்த போதும் ஒரு முடிவும் கிட்டவில்லை. மறு நாளும் போர் ஆரம்பமானது.

தளபதி பிரகன்ஸாவும், கோட்டைத் தலைவன் தொன்பிலிப்பும் படை வீரரில் சிறந்த சிலரைத் தெரிவுசெய்து அவர்களை முன்னிறுத்தி போரை நடத்தினர்.

பரநிருபசிங்கனும், அமைச்சர் சம்பந்த வீரியனும் போரில் எதுவித சிரத்தையையும் காட்டாததை அவதானித்த சங்கிலிய மன்னர் பரநிருப சிங்கனை அணுகி, "அண்ணா, உங்களுக்கும், அமைச்சருக்கும் இந்தப் போர் பிடிக்கவில்லைப் போலிருக் கிறதே, அங்கே பாருங்கள் தளபதி இணையிலான் படையை வழிநடத்துவதோடு எதிரிகளைப் பந்தாடிக் கொண்டிருக் கிறான்" என்றார்.

"இல்லை, போர்த்த்துக்கேயர்களின் போர் முறை எங்களுக்குப் புதிதாக இருக்கின்றது. துப்பாக்கியால் அவ்வப்போது சுட்டுத் தள்ளுகிறார்கள்" என்றான்.

"சரி, எங்காவது போய்ப் பதுங்கிக் கொள்ளுங்கள்" என்று அமைச்சரைப் பார்த்து ஏளனமாகக் கூறிவிட்டு சங்கிலிய மன்னர் இணையிலானின் போர்த் திறமையைப் பார்த்தபடி வியந்து கொண்டு வாளைச் சுழட்டியவாறு, எதிர்ப்புறமாகக் குதிரையைத் தட்டி விட்டுக் கொண்டு ஒடினார். Digitized by Noolaham Foundation.

அந்தப் போரில் துப்பாக்கி வைத்துப் போராடுவதில் அதிக பலனில்லை என போர்த்துக்கேயத் தளபதிகள் யோசித்து விட்டு போரை வில்லும், வாளும், கத்தியும் கொண்டு போராட ஆரம்பித்தனர். வாள், வில் கொண்டு போராடுவதில் திறமை பெற்ற சங்கிலிய மன்னரின் வீரர்கள் சங்கிலிய மன்னரோடும், இணையிலானோடும் போர்த்துக்கேயர்களின் படைகளுக் கூடாகச் சென்று அவர்கள் பக்கத்தில் இருந்து துணிச்சலோடு போராடினார்கள். மறுபுறத்தில் வீரமாப்பாணனும், இமை யாணனும் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் பல போர்த்துக்கேய வீரர்கள் தலைகளை வெட்டித் தள்ளினார்கள். இணை யிலானின் நீண்டவாள் இரத்தத்தில் தோய்ந்திருந்தது.

திறமையாகப் போரிடும் சங்கிலியரின் படைகளுக்கு எதிராகப் போராட முடியாத போர்த்துக்கேயத் தளபதி பிரகன்ஸா ஊர் காவற்துறையில் நிலைகொண்டிருந்த காக்கை வன்னி யனிடம் சென்று உதவி கேட்டான்.

காக்கை வன்னியனும் சங்கிலிய மன்னரைப் பழி வாங்கு வதற்குக் காத்திருந்த பரநிருபசிங்கனின் ஆலோசனையைக் கேட்பதற்கு அவனோடு தொடர்பு கொண்டான். பரநிருப சிங்கனும் சங்கிலிய மன்னரின் போர்ப்படைகளை இலகுவில் வெல்ல முடியாதென்றும் தந்திரமாகத்தான் வெல்லலாம் என்று கூறி தந்திரமான ஒரு உபாயத்தைக் கூறினான்.

போர்க்களத்தில் இருந்து போர்த்துக்கேயப் படைகள் பின் வாங்கிய வெற்றியை சங்கிலிய மன்னரின் வீரர்கள் மது குடித்து, உணவுண்டு அன்றிரவைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தார்கள். அடுத்த நாள் அதிகாலை போர்த்துக்கேய படைகள் திடீரென்று நல்லூரை நோக்கிப் படையெடுத்து வந்தனர். எதற்கும் தயாராக இருந்த இணையிலான் தனது படையோடு நல்லூர் கோட்டையின் பின்புறமாகச் சென்று அவர்களை எதிர்த்துப் போராடினான்.

கோட்டையின் முன்பக்கமாக போர்த்துக்கேயத் தளபதி பிரகன்ஸா தனது படையுடன் சங்கிலிய மன்னரைத் தேடி வந்தான். இதனை எதிர்பாராது எந்தவித பாதுகாப்பும் இல்லாமல் நின்றிருந்த தளபதி இமையாணனை நோக்கி

டுணையிலான்

ஒரு கூரிய குறுவாள் வேகமாக வந்து அவன் கழுத்தில் குத்தி நின்றது. அவன் குருதி வழியத் தரையில் வீழ்ந்தான்.

சங்கிலிய மன்னரின் போர்வீரர்கள் அவனது படையோடு மூர்க்கமாகப் போராடினர். சங்கிலிய மன்னர் போர் நடப்பதைப் பார்த்துக் கோட்டை வாசலுக்கு வந்தார். அப்போது அங்கு சங்கிலிய மன்னனை எதிர்கொண்டு காக்கைவன்னியன் வந்தான். காக்கை வன்னியனைப் பார்த்ததும் சங்கிலிய மன்னர், "நண்பா, இந்த வேளையாவது என்னைக் காண வந்தாயே மிக்க மகிழ்ச்சி" என்று கூறிக் கொண்டு காக்கை வன்னியனை நெருங்கினார். காக்கை வன்னியனோ கைகளை நீட்டி சங்கிலிய மன்னரைக் கட்டிப்பிடித்தான். கட்டிப்பிடித்தவன் தனது பிடியை விட்டு விடாது மிகவும் இறுக்கமாகப் பிடித்துக்கொண்டான். அந்த நேரம் பின்னாலிருந்து வந்த போர்த்துக்கேயன் ஒருவன் சங்கிலிய மன்னரின் முதுகில் வாளைச் செருகினான்.

செய்தியைக் கேட்டதும் மக்கள் திரள் திரளாக கோட்டையை நோக்கி வந்து கூடினார்கள். சோகத்தால் நல்லூர் பிரதேசமே சோகத்தில் மூழ்கியது.

அதே வேளை, "தளபதி இணையிலான் கோட்டையின் பின்புறமாகக் கொல்லப்பட்டு விட்டான்" என்ற செய்தியும் பரவ ஆரம்பித்தது. வத்சாங்கன் குதிரையில் வேகமாக வந்தான். படை வீரர்களில் ஒருவராகவே உடை அணிந்திருந்த இணை யிலானின் உடல் இரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்தது. அந்த உடலில் தலை சிதைந்து போய் உருத்தெரியாமல் இருந்தது. அங்கு வந்த அமைச்சர் சம்பந்த வீரியனின் மகன் விருத்தகன் அந்த உடலைப் பார்த்துவிட்டு அது இணையிலானின் உடல் தான் என்று அடையாளம் காட்டினான்.

"தளபதி இணையிலான் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டான்" என்ற தகவல் எங்கும் பரவியது. நல்ல ஆளுமையுள்ள, மக்களால் மிகவும் விரும்பப்பட்ட ஒரு தலைவனை இழந்ததை மக்களால் தாங்கமுடியவில்லை. கண்ணீரும் கம்பலையுமாக ஒடி வந்து கூடினர்.

தகவலை அறிந்த கோதை நாச்சியார் மூர்ச்சையாகித் தரையில் வீழ்ந்தாள் noolaham.org | aavanaham.org

42. எல்லாம் முடிந்ததா

தங்கள் மண்ணையும் சைவ மதத்தையும் காப்பாற்று வதற்காகப் போராடிய அந்தப் போரில் தமிழ் மக்கள் பிறந்த மண்ணிலேயே தங்கள் இன்னுயிரை விதைத்துக்கொண்டனர். அற நெறிகளை மக்களிடையே பரப்பி அவர்களது அபிமானத் தைப் பெற்றிருந்த யோகியர் சிக்கந்தரும், கந்தசுவாமி கோயிற் பூசகரும் கூட போரின் கோரப் பிடியில் உயிரிழந்தனர்.

நல்லூர் ஆட்சிப் பிரிவில் இருந்த பிரதேசமே சோகத்தில் மூழ்கியிருந்தபோது சங்கிலியன் ஆட்சியை வெறுத்த சிற்றரசர்களும், அமைச்சர்களும், பரநிருபசிங்கன் போன்ற தேசத் துரோகிகளும் போர்த்துக்கீசர்களுடன் இணைந்து நல்லூர் வீதியெங்கும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தார்கள். இனிப்பும் சிற்றுண்டிகளும், சுவை மிகுந்த பானங்களுமாக வழங்கினார்கள்

போர்த்துக்கீசர்களோடு சேர்ந்து அமைச்சர், பரநிருபசிங்கனும் அவனைச் சேர்ந்த பலரும் சேர்ந்து மதுவருந்தி வெற்றியைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தார்கள்.

ஆனால் பெரும்பாலான மக்கள் வெளியே வராது வீடுகளில் இருந்து மன்னரின் இழப்புக்காக துக்கம் அனுட்டித்தனர்.

புனிதனாகவே பிறந்து மண்ணில் வாழ்ந்த புனித லரு இணையிலான் போரில் இறந்தான் என்பதைக் கேட்டதும், குங்கிலியனார் போர்க்களத்திற்கு மிகவும் தவிப்போடு 204 வந்தார். மண்ணுக்காகவும் மக்களுக்காகவும் வாழ்ந்த Q(15 இணையற்ற குடிமகனை இழந்துவிட்டோமே, இனி இந்த மண்ணையும், மக்களையும், சைவ மதத்தையும் எப்படிக் காப்பாற்றப் போகிறோம்? போர்த்துக்கீசர்கள் என்னவெல்லாம் செய்யப்போகிறார்களோ? மன்னரின் நிலையும் அப்படியா யிற்று" என்று சிந்தித்துக் கொண்டு கவலையோடு குங்கிலியர் நின்றிருந்தார்.

அங்கே வத்சாங்கன், மாதங்கன், ஆரமுதன், வேதநாயகன் ஆகியோர் கண்களில் நீர் வழிய, இறந்த உடலைச் சுற்றிவர மௌனமாக நின்றிருந்தனர்.

"ஐயோ, போர்த்துக்கீசர்கள் எங்கள் மண்ணைக் கைப்பற்றி மக்களை மதம் மாற்றப் போகிறார்கள் என்று கேள்விப் பட்டதும் நாங்கள் மிகவும் பயந்து போனோம். ஆனால் நீயோ "என் மக்கள் மீது எனக்கு நம்பிக்கையிருக்கிறது. எந்த மதம் வந்தாலும் என் மண்ணில் பிறந்த மக்கள் அந்த மதத்தில் உள்ள உண்மைகளை மதிப்பார்கள். ஆனால் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். எங்கள் சைவ எப்போதுமே மதத்தை போற்றுவார்கள்" என்று உனது மண்ணின் மீது கொண்டிருந்த அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையை எப்படி மறப்போம். உன் மண் மீதும் மக்கள் மீதும் பாசம் வைத்த உனக்கு இணையாக எவரும் இல்லை, இருக்கப்போவதும் இல்லை. போய் வா நண்பா, போய் வா" என்று அழுகையுடன் மனதிற்குள் கூறியபடி வத்சாங்கன் விம்மினான்.

கூடியிருந்த கூட்டத்தின் நடுவில் அமைச்சர் சம்பந்த வீரியனின் மகன் விருத்தகன், இணையிலான் எவ்வளவு திறமையானவன் என்றும், நல்ல ஒரு வீரத் தளபதியை நல்லூர் அரசு இழந்து விட்டது என்றும் கூறி இணையிலானின் இறப்பிற்குக் கவலைப் போல நடித்துக் கொண்டிருந்தான். படுவது அப்போது அங்கு வந்த அமைச்சர் சம்பந்த வீரியனும், "வீரமிக்க ஒரு இன்று இழந்துவிட்டோம், தளபதியை ஒப்பற்ற Q(历 தளபதியைப் போருக்குப் பலி கொடுத்துவிட்டோம். பிறந்த மண்ணுக்குப் பெருமை தந்த ஒருவனை இழந்த மக்களுக்கு ஆறுதலைச் சொல்வது எப்படி எனது என்று தெரியாது செய்வது, துடிக்கிறேன். எமது கையில் எதுவுமே என்ன இல்லை. தளபதியாருக்குச் செய்ய வேண்டிய இறுதி மரியாதை யினை இன்று முறையாகச் செய்வோம்" என்று கவலைப்படுவது போலக் கூறி மகன் விருத்தகனிடம் அதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்யும்படி பணித்தான்.

இணையிலானின் உடலை அவன் பிறந்த மண்ணில் உள்ள பூவோடை மயானத்தில்தான் தகனம் செய்ய வேண்டும் என்று அவனூர் மக்கள் விரும்பினர். ஆனால் அமைச்சரோ தளபதி

Digitized by Noolane Foundation. noolaham.org | aavanaham.org இணையிலான் அந்த மண்ணுக்கு மட்டும் உரியவன் அல்ல, நல்லூர் அரசுக்கே உரியவன் என்று கூறி அங்கேயே மக்கள் முன்னிலையிலேயே செய்யவேண்டும் என்று வாதிட்டு அதைச் செயற்படுத்த முயன்றான்.

இணையிலானின் பெற்றோரும் சகோதரியும் உறவினர்களும் அங்கு வந்திருந்தனர். தாயார் திகைத்துப் போயிருந்த நிலையில் "ஐயோ, எங்களை விட்டிட்டுப் போயிட்டியே இராசா, எங்களுக்கு இனி யார் இருக்கினம், ஊருக்காக வாழ்வேன் என்று சொல்லிச் சொல்லி ஊருக்காகவே உயிரை விட்டியே, இனி இந்த ஊரை, மக்களை ஆர் காப்பாத்தப் போயினம். எங்கடை மக்களின்ரை குறைகளை இனி யார் தீர்க்கப் போயினம், " என்று வாய் விட்டுக் கதறினாள்.

"உயிரே போன பின்பு உடலை என்ன செய்தாலென்ன? எங்கு எரித்தாலென்ன, வெட்டித்த தாட்டாத்தான் என்ன…" என்று கூறி இணையிலானின் தந்தையார் தோளில் போட்டிருந்த துண்டினால் வாயைப் பொத்திக்கொண்டு குலுங்கக் குலுங்க அழுதார். குங்கிலியனார் கேட்டுக் கொண்டதன்படி தகனம் செய்வதற்கு வத்சாங்கன், மாதங்கன், ஆரமுதன், வேதநாயகன் ஆகிய நால்வரும் இணையிலானின் உடலைத் தூக்கினர். அப்போது இணையிலானின் இரு கைகளும் வெளியே தெரியும் வண்ணம் தொங்கியவாறு இருந்தன. அதனைக் கவனித்த குங்கிலியர் கண்களில் பிரகாசம் தெரிந்தது.

அந்தக் கைகளில் "இ" என்ற எழுத்தோ "த" என்ற எழுத்தோ பச்சை குத்தி இருக்கவில்லை.

தமிழரசனான சங்கிலிய மன்னரின் பின்பு எங்கிருந்தோ இருந்து வந்த போர்த்துக்கீசர்கள் தங்களை எல்லாம் எப்படி ஆளப் போகிறார்களோ என்ற அச்சத்தில் மக்கள் கவலையுடன் இருந்தனர். பலர் நல்லூர் அரசை விட்டு வேறிடங்களுக்குக் குடி பெயர்ந்தனர். வேறும் பலர் தங்கள் உற்றார் உறவினர் உடைமைகளை விட்டு அகதிகளாக இந்தியாவிற்குச் சென்றார்கள். மகன் சங்கிலிய மன்னரின் ஆட்சி முற்றுப் பெற்றதனால் போர்த்துக்கீசரின் ஆட்சியின்கீழ் வாழ விரும்பாத, சுகவீன முற்றிருந்த சங்கிலிய மன்னரின் தகப்பனாரான பரராசசேகரன், தனது பாதுகாப்பிற்காகத் அங்கிருக்க விரும்பாது கன் உடைவாளுடனும் மற்றும் சில பொருட்களுடனும் வன்னிக் காட்டுக்குள் சென்று மறைந்து ஒளிந்து கொண்டார். இதை யறிந்த போர்த்துக்கீசர்கள் பரராசசேகரனைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கு மிகவும் பெறுமதியான பரிசு வழங்கப் படும்" என்று தண்டோரா போட்டு மக்களுக்கு அறிவித்தார்கள். பரராசசேகரன் மீது மதிப்பும், பாசமும் வைத்திருந்த நாட்டு அறிவிப்பைப் பொருட்படுத்தாது அவர்களுடைய மக்கள். இருந்தார்கள். ஆனால் பரராசசேகரன் ஆண்ட காலத்தில் மந்திரியாக இருந்த கன்னெஞ்சன் என்ற பிராமணன் ஒருவன் பரிசிற்கு ஆசைப்பட்டு பரராசசேகரனைத் தேடி வன்னிக் காட்டுக்குச் சென்றான்.

காட்டில் பரராசசேகரனைக் கண்ட பிராமணன் தன்னோடு கொண்டு வந்த இளநீரைப் பரராசசேகரனிடம் கொடுத்து செய்யும்படி கூறினான். வாங்கிய தாகசாந்தி அதை தன்னிடம் பரராசசேகரன் வைத்திருந்த உடைவாளால் பருகத் தொடங்கினார். அதைச் சீவிப் அந்தச் சந்தரப பத்தைப் பயன்படுத்தித் தனது மடியில் கட்டி வைத்திருந்த பழத்தையும் இளநீரில் எலுமிச்சைப் எடுத்து அதனை ஆரோக்கிய பிழிந்துவிட்டுக் குடித்தால் சுவையாகவும் மாகவும் இருக்கும் என்று கூறினான். இளநீரைக் தான் குடித்துக் கொண்டிருப்பதால் தனது அருகே வைத்திருந்த எலுமிச்சைப் பழத்தை வெட்டித்தரும்படி வாளை எடுத்து கேட்டுக்கொண்டான். பரராசசேகரன் பிராமணனைப் பிராமணனும் பரராசசேகரனின் வாளை எடுத்து, எலுமிச்சம் பழத்தை இரண்டாக வெட்டி பரராசசேகரன் வைத்திருந்த இளநீரில் பிழிந்தான். பரராசசேகரன் எலுமிச்சம் பழச்சாறு கலந்த இளநீரைக் குடிக்க ஆரம்பித்ததும் பிராமணன் கையில் எடுத்துவைத்திருந்த பரராசசேகரனின் வாளை எடுத்து அவன் கலையையே வெட்டினான். தலையற்ற பரராசசேகரனின் உடல் பூமியில் சாய்ந்தது. துண்டாக விழுந்த தலையை அந்தக் கொடிய பிராமணன் எடுத்துக் கொண்டு பரிசு கிடைக்கப் போகின்ற மகிழ்ச்சியோடு போர்த்துக்கீசத் தளபதி பிரகன் சாவிடம் சென்றான்.

பரராசசேகரனின் அந்தத் தலையைப் பார்த்ததும் **தளபத**ி பிரகன்சா உடனே எடுத்து, தனது வாளை "பரராச சேகரனைப் பிடித்துத் தருபவர்களுக்கே பரிசு த(நவதாக அறிவித்திருந்தோம், நீ அவனைக் கொன்றது மட்டுமல்லாது உன்னை மந்திரியாக வைத்திருந்த உனது அரசனையே நீ கொன்றுவிட்டாய், உனக்கு இதுதான் பரிசு" என்று கூறி பிராமணனின் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினான்.

நல்லூரைக் கைப்பற்றி சங்கிலிய அரசனைக் கொன்ற போத்துக்கீசர்கள், எதிர்மன்னசிங்கம் என்னும் இளவரசன் ஒருவனை அரசனாக்கினார்கள். ஆனாலும் 1590 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே போத்துக்கீசர் ஆணைக்கு உட்பட்டே யாழ்ப்பாண அரசர்கள் ஆட்சி செய்து வந்தார்கள்.

அதனால் போர்த்துக்கீசர் பெருமளவு செல்வாக்குச் செலுத்தி யதுடன், மதப் பிரசார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவும் தடையேதும் அற்ற வாய்ப்பைப் பெற்றார்கள். இந்த வாய்ப்பைத் திறமையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட போர்த்துக்கீசப் பாதிரிமார்கள், வசதியான இடங்களைத் தம் வசப்படுத்திக் கொண்டு தேவாலயங்களை உறுதியாகவும், உரிய வசதி களுடனும் அமைத்துக் கொண்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் போர்த்துகீசிய ஆட்சியின் முக்கிய பங்களிப்பு உரோமன் கத்தோலிக்கத்தின் அறிமுக மாகும். கத்தோலிக்க மதத்தின் உறுதியான அடித்தளம் இங்கு அமைக்கப்பட்டது, திருச்சபை தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் ஒரு சக்திவாய்ந்த, செல்வாக்கு மிக்க மற்றும் ஆரோக்கியமான சக்தியாக மாறியது.

இலங்கையில் போர்த்துக்கீசர் காலம் இங்குள்ள சமயங்களின் இருண்ட காலம் என்று கூறலாம். சைவ சமயமும் புத்த சமயமும் அழிக்கப்பட்டு கிறிஸ்தவ சமயம் பரப்பும் அடக்கு முறைக் காலமாக அது இருந்தது.

டுணையிலான்

தொடர்ந்து கிழக்கு பகுதிகளும், மேற்குப்புற கடலோரங்களும் போர்த்துக்கீசர் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டன.

ஈற்றில் யாழ்ப்பாண இராச்சியமும் போர்த்துக்கேயர் வசமாகியது. போர்த்துக்கேயர் தமது மதத்தைப் பரப்புவதற்காக பெரும் அட்டூழியங்களைச் செய்தார்கள். மத மாற்றம் மட்டுமல்லாது சைவ சமய ஒழுங்கு முறைகளுக்கு பெரும் தடைகளையும் விதித்தனர். போர்த்துக்கேய தனியரசாட்சியில், கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ மதத்தையே மக்கள் அனைவரும் கைக் கொள்ள வேண்டுமென, போர்த்துக்கேய ஆட்சியாளர்கள் வற்புறுத்தினார்கள்.

"சைவ மத வணக்கம் செய்யக்கூடாது என்றும், பூசை முதலியன அனுட்டிப்பவர்கள் தண்டிக்கப் படுவார்களென்றும் கட்டளை பிறப்பித்ததுமன்றி, ஒற்றர்களை வைத்து வேவு பார்த்தும் மக்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்.

காலகட்டத்தில் சைவர்கள் தங்கள் அந்தக் சைவ சமய வழிபாட்டுக் கருமங்களை மறைந்தே செய்து வந்தார்கள். ஆனால், அந்தரங்கமாகத் தங்கள் தெய்வங்களை வழி படுவதையும், சைவ ஆசாரங்களையும் மக்கள் கை ഖിடഖിல്லை.

திருநீறணிதல், வாழையிலையில் சாப்பிடுதல் போன்ற வற்றுக்குக் கூடத் தடைவிதித்திருந்தார்கள். இதனால் மக்கள் தங்கள் வீடுகளிலும் மரங்களுக்குக் கீழேயும் கிணற்றங்கரைப் பக்கமாகவும் சூலங்கள் மற்றும் வேறு அடையாளங்கள் போன்றவற்றைக் கடவுளாக நினைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள்.

விரத காலத்தில் சாப்பிட்ட இலைகளைக் கூரைகளிலும் வேலிகளிலும் மறைவாக ஒளித்துச் செருகி வைத்தார்கள்.

ஒவ்வொருவரும் சிலுவை அணிய அடையாளம் Calmin மென்றும் போர்த்துக்கீசர்கள் கட்டளை பிறப்பித்தார்கள். மேலும் வீட்டுக்கொரு LOTA வழங்கவேண்டும் என் നു போர்த்துக்கீசத் தளபதியால் கட்டளை இடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து சைவ ஆசார சீலர்கள் நாட்டைவிட்டு இந்தியா

வெளியேறினர்.

நாளடைவில் போர்த்துக்கீசர்கள் யாழ்ப்பாண அரசின் தலைநகரை நல்லூரிலிருந்து இன்றைய யாழ்ப்பாணத்திற்கு மாற்றியதோடு அதனைத் தங்களுடைய நிர்வாக மையம் ஆக்கினார்கள்.

முன்னர் தங்களுடைய தேவாலயம் அமைந்திருந்த இடத்தில் பெரிய கோட்டையொன்றைக் ഖഥപിல് அமைந்த சதுர கட்டினார்கள். மதிலால் சூழப்பட்டிருந்த இக் கோட்டையுள் கிறிஸ்தவ தேவாலயம் ஒன்றும், வேறு நிர்வாகக் கட்டடங் களும் அமைந்திருந்தன. கோட்டைக்கு வெளியே போர்த்துக் இருப்பிடங்களோடு யாழ்ப்பாண கீசரின் July நகரம் இன்று பறங்கித் அமைந்திருந்தது. மேலும் குரு ଗଙ୍ଗ அழைக்கப்படும் பகுதியில் ஒரு நகரத்தையும் அமைத்தார்கள். யாழ்ப்பாண நகரில் அமைந்திருந்த கட்டடங்களுள் கோட்டை யையும் அது சார்ந்த கட்டடங்களையும் தவிர, அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மதப்பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்த கத்தோலி க்க மடங்களைச் சேர்ந்த பெரிய கட்டடங்களும் இருந்தன.

கறுவா வர்த்தக உரிமையோடு, மற்றும் முத்து, மிளகு, பாக்கு அவர்களுக்கே யாவற்றையும் விற்கவேண்டும் என்றும் யானை ஏற்றுமதியில் ஏகபோக உரிமையை அறிவித்தனர். எடுத்துக்கொண்டதோடு யானை, முத்து மற்றும் மாணிக்கம் தங்கள் அரசாங்கமே போன்ற பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும் என்றும் கட்டளையிட்டு போர்த்துக்கேய அதிகாரிகள் அதை அமுல்படுத்தினார்கள்.

இங்கு வந்த ஆதிக்க இயேசு சபைக்குருமாரின் செயற்பாட்டால் சமயம் மேலும் பரவியது, கடற்கரை ஒரங்களில் கத்தோலிக்கத் தேவாலயங்கள் கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். தமிழ் மொழியைக் கற்று, சாதி வேறுபாடு பார்க்காது தமிழர்களுடன் நெருங்கிப் பழகி, அவர்கள் நோயாலும் துன்பத்தாலும் இன்னல்பட்ட போது அவர்களுக்கு உதவி செய்து அவர்களின் மனதில் இடம்

பிடித்து, அதனூடாக மதத்தைப் பரப்பினார்கள். அரசபதவி பட்டங்கள் வழங்குவது மற்றும் வரிவிலக்கல் செய்வது மூலம் மேலும் பலரை மதம் மாற்றினார்கள். மதத்தில் சேர்ந்தவர் களுக்குச் பார்க்காது பதவிகள், சாதிமுறை பட்டங்கள் வழக்கப்பட்டன தேவாலயங்களோடு இணைந்து பாடசாலை களை அமைத்து, சமயக் கல்வியோடு, இலத்தின் மொழி, கணிதம், இசை போன்றவற்றைக் கற்பித்தனர் சுய பாசையில் படிக்கும் முறையை கொண்டு வந்தனர். தேவாலய விழாக் களை மிகவும் சிறப்பாக நடத்தி மக்களைக் கவர்ந்தனர், மேலை நாட்டு வைத்திய முறையை வழங்கினார்கள், இதற் ஆரம்பித்தார்கள். வைத்திய காக சாலை ஏழைகளைப் பராமரிப்பது அனாதைகளுக்குக் கற்பிப்பது, இறந்தவர்களைப் புதைப்பது என்பவற்றுக்குக் கோயில்களோடு மடம் வைத்தனர் மற்றும் பதிவு திருமணப் நிலப்பதிவு முறைகளைக் கொண்டுவந்தனர்.

இப்படியாக புதியவரின் கவர்ச்சியால் ஈர்க்கப்படும் மக்களது மனப் பலவீனங்களைப் பயன்படுத்திப் பல புதிய முறைகளை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். பலர் கிடைத்த வாய்ப்புகளுக்கும், வசதிகளுக்குமாகக் கத்தோலிக்க மதத்தில் சேர்ந்து தங்கள் பெயர்களையும் மாற்றிக்கொண்டனர்!

இன்னும் மதம் பரப்ப வந்த போதகர்களின் வற்புறுத்தலாலும், மிகுந்த கண்டிப்பினாலும், அதிகாரச் செயற்பாடுகளாலும் பலர் மதமாற்றம் செய்யவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டார்கள்.

சமூகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களினாலும் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்த்தப்படுவதாலும் போர்த்துக்கீசர்களின் மதமாற்றம் இலகுவாக மக்களிடையே மாறுதலை ஏற்படுத்தியது.

மாதோட்டத்தை 1560-ஆம் ஆண்டும் போர்த்துக்கேயர்கள் கைப்பற்றிக் கொச்சினில் இருந்து பத்துக் கப்பல்களில் நூற்றிஐம்பது படைவீரர்களையும் கொண்டுவந்து அங்கு ஒரு கோட்டையைக் கட்டினார்கள். முத்துக் குளித்தலும் வியாபாரமும் மற்றைய ஏற்றுமதி இறக்குமதி யாவும் போர்த்துக் கீசர்களின் கீழ் இயங்க ஆரம்பித்தன. மாதோட்டத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறினார்கள். போர்த்துக்கேயர்களின் அதிகாரம் மேலோங்கியதால் 1588ம் ஆண்டு சைவர்களின் பிரதான ஆலயமான திருக்கேதீச்வர ஆலயத்தைத் தகர்த்து நிர்மூலமாக்கினார்கள்.

போர்த்துக்கேய ஆட்சிக்குப் பொறுப்பாக இருந்த தளபதி பிலிப் தே ஒலிவேரு 1612ம் ஆண்டு மாசிமாதம் 2ம் திகதி நல்லூர் கந்தசாமி கோயிலைத் தரைமட்டமாக்கி, இருந்த இடமும் தெரியாமல் அத்திவாரத்தையும் கிளறுவித்தான்.

அங்கிருந்த முத்துப் பந்தர், முத்துக் குடைகளையும் விலை மதிப்பற்ற வலம்புரிச் சங்கையும் கோவை அரசனுக்கு ஆறாயிரம் ரூபாவிற்கு விற்றதாகவும், கோயில் இடிக்கப்படப் அறிந்த போவதை முன்னதாகவே மெய்க்காப் அதன் பாளனாயிருந்த சங்கிவியென்னும் சைவப்பண்டாரம், அக் விதானங்கள் வரையப்பட்ட செப்பேடு, செப்புச் கோயில் சாதனங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, மட்டக்களப்பு சென்றார் அங்கிருந்த சில விக்கிரகங்களை அக்கோயில் என்றும் குருக்கள்மார்கள் பூதராயர் கோயிலுக்குச் சமீபத்தேயுள்ள குளத்திலே புதைத்துவிட்டு நீர்வேலிப்பகுதிச் சென்றார்கள் என்றும் நல்லூர் சரித்திர வரலாறு வேதனையுடன் வடித் திருக்கிறது.

அந்தக் காலத்தில் நல்லூர் கோட்டையின் சுற்று மதிலையும், நல்லூர் கோயிலையும் இடித்து, அக்கற்களைக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் இன்று இருக்கும் கோட்டையை அன்று கட்டினார்கள். இன்றும் பறங்கித் தெரு என்று அழைக்கப்படும் இடத்தில் சில வீடுகளிலும், கோட்டையின் சில பாகங்களிலும் சில சாசனங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது.

நல்லூரில் இடிக்கப் பட்டழிந்த கந்தசுவாமி கோயில் விளங்கிய இடத்தில், கத்தோலிக்கத் தேவாலயம் ஒன்றமைக்கப்பட்டது. 'முதலில் இந்தத் தேவாலயம் களிமண்ணாலும் பனை ஒலையாலும் அமைக்கப்பட்டது என்று தெரியவருகிறது.

இருபது ஆண்டுகள் இரண்டாயிரம் சிற்பிகளால் கட்டப் பட்ட இன்றைய அவிசாவளைப் பகுதியான சீதாவாக்கை "பெரியாண்டி" கோயில் அழிக்கப்பட்டது.

1575ம் ஆண்டு சிலாபத்தில் இருந்த முனீஸ்வரன் கோயிலும், டெவினுவெரவில் இருந்த விஷ்ணு கோயிலும் கீரிமலையில் இருந்த திருத் தம்பலேச்வரன் கோயிலும் இடிக்கப்பட்டன.

கீரிமலையிலிருந்த திருத்தம்பலேச்வரன் கோயிலை அவர்கள் இடிக்குமுன்னே, விக்கிரகங்களை அக்கோயிற் குருக்களாகிய பரசு பாணி ஐயர் ஒரு கிணற்றில் போட்டு மண்ணுக்குள் புதைத்து விட்டு அங்கிருந்து போனார் என்றும் வரலாற்று நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

1560ம் ஆண்டிற்கும் 1645ம் ஆண்டிற்கும் இடையில் பிலிப்தே ஒலிவேரு தலைமயில் பல இந்துக் கோயில்கள் இடிக்கப் பட்டு அழிக்கப்பட்டன.

மதம் பரப்ப வந்தவர்கள் மதம் பிடித்து நின்றார்கள். இப்படிப் பட்ட கொடுமைகளைத் தாங்கமுடியாது பிறந்த மண் விட்டு, புகலிடம் தேடி, புது வாழ்வு நாடி, பலர் தங்கள் மண் விட்டுப் போனார்கள்.

ஏறக்குறைய நூற்றியெண்பது வருடங்கள் போர்த்துக்கீசரின் ஆட்சியிலும் ஒல்லாந்தர் ஆடசியிலும் தடை செய்யப்பட்டிருந்த சைவ சமயமானது பிரித்தானியர் ஆட்சியிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் புனருத்தாரணம் பெற்றது.

சைவ மதத்தைப் பின்பற்றி வாழ்ந்த இணையிலான் வழி வந்தவர்களது இணையற்ற மண்ணின் வாழ்க்கை நெறி, அன்பு தழுவி, அறம் சார்ந்து, நீதி வழுவாது, உண்மையை உயிராக கொண்டு, அறிவு பூர்வமாய், அமைதி நிறைந்து, அழகைத் தந்து, நன்மை பல தந்து, மங்கலகரமாக மிளிர்ந்து, இறுதியில் மனிதப்பிறப்பின் இறுதிப்பயனாகிய முத்திக்கும் உறுதிசெய்வது. அதனால் தான் என்னவோ எந்த மதமும் இந்த மண்ணில் (எங்கள் மண்ணில்) காலூன்ற முடியவில்லை.

என்னதான் சலுகைகளை வாரி வழங்கினாலும் பணமாய்ப் பொருளாய் அள்ளி வீசினாலும், பட்டம் பதவிகளைக் கொடுத்துக் கௌரவப் படுத்தினாலும், கல்வி மருத்துவம் இலவசமாகக் கொடுத்தாலும் எதற்கும் பணியாது, எந்த அதட்டல் உருட்டல், மற்றும் தண்டனைகளுக்கும் துவண்டு போகாது பிறந்த மண்ணையும் மதத்தையும் மதித்து வாழும் பூமிதான் இணையிலான் பிறந்த இணுவை மண். மண்ணையும் மதத்தையும் தீண்டினால் ஆபத்து என்பதை விளக்கத்தான் அந்த மண் சிவப்பாக இருக்கிறதோ என்னவோ?

சிவமே பரம்பொருளாய், சைவமே பெரும் மதமாய் அன்று மட்டுமல்ல இன்றும் வாழ்கிறார்கள். வாழ்வார்கள்.

இணையிலான் போன்றவர்கள் பிறந்து வாழ்வதால்தான் இன்றும் அந்தப் பூமி, புனித பூமியாக மிளிர்கிறது. சித்தர்கள், ஞானிகள், யோகிகள், ஆயுள்வேத வைத்தியர்கள், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், பலரின் வளமான வாழ்விற்கு வித்தான ஆசிரியர்கள் போன்றோர்கள் பாதம் பட்ட புனித பூமியாக இணையிலியென்று போற்றப்படுகிறது

வாழ்க்கையில் அப்பப்போ ஒரு சில அற்புதமான மனிதர்கள் மானுடப் பிறவியெடுத்து, மண்ணுக்கும், மக்களுக்குமாக வாழ்ந்து மடிகிறார்கள்.

அவர்களை அடையாளம் காண நாம் தவறிவிடுகிறோம்.கடற் பிரயாணத்தில் திசைமாறி, இலங்கைத் தீவில் கால் பதித்து இங்குள்ள வளங்களைக் கண்டு, வியந்து அன்று வர்த்தகம் செய்து, மண்ணையும் மதத்தையும் முழுமையாக விழுங்க நினைத்த போர்த்துக்கேயர்கள் டச்சுக் காரர்களால் 1658ம் ஆண்டு விரட்டியடிக்கப் பட்ட போதும் அவர்கள் தங்கள் எச்சங்களாகச் சிலுவையை மட்டுமல்ல, தங்கள் பேச்சு வழக்கில் இருந்த சொற்களையும் எங்கள் தமிழோடு விட்டுச் சென்றார்கள்.

ஆங்காங்கே கத்தோலிக்க மதம் பரவியது போல, எங்கள் மொழியிலும், அங்கும் இங்குமாக, அலுமாரி, கதிரை, மேசை, ஜன்னல், சாவி, பேனா, அன்னாசி, பாண், அலவாங்கு, சப்பாத்து, அலுகோசு, பைலா, சூப்பு, ரோதை, களிசான், கடதாசி, கொய்யா, கோப்பை, குசினி, பீங்கான், தவறணை, தாய்ச்சி, துவாய், வங்கி, விறாந்தை, விசுக்கோத்து போன்ற சொற்கள் கலந்து கொண்டன.

வத்சங்கன் குடும்பம் திருச்சியில் உள்ள திருவானைக்காவால் திருத்தலத்திற்குப் பக்கமாக வாழ்ந்தார்கள், ஆரமுதனும் மாதங்கியும்வைத்தியர்குடும்பத்தோடுகேரளாவின்கோடடைக் கல் பக்கமாக வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டார்கள்.

மாதங்கனும், வேதநாயகனும் மாதோட்டத்திற்கு வந்திருந்த அரேபியாக் கப்பலில் ஏறி ஏதோ ஒரு நாட்டிற்குச் சென்றார்கள். வேதநாயகன் கத்தோலிக்க மதத்தைச் சேர்ந்த பெண் னொருத்தியை மணந்து கத்தோலிக்க மதத்தில் சேர்ந்து கொண்டான்.

ஏகலைவன் கண்டிபக்கமாகக் குடும்பத்துடன் இடம் பெயர்ந்து, கண்டி இராச்சியத்தை ஆண்டு வந்த இரண்டாவது ராசசிங்க மன்னரின் ஆட்சி காலத்தில் யானைகளைப் பராமரிப்பவர் களுக்குத் தலைவனாக வாழ்ந்தான்

அமைச்சர் சம்பந்தவீரியன் பேராசை காரணமாக போர்த்துக் கீசருக்குத் தெரியாது சிங்கள அரசோடு இரகசிய ஒப்பந்தங்கள் செய்ததை அறிந்த போர்த்த்துக்கீசத் தளபதி அவரை கோவாவிற்குக் கொண்டு சென்று சிறையில் வைத்தனர்.

விருத்தகன் அரேபியரிடம் குதிரைகளை வாங்குவதற்கு இலஞ்சம் வாங்கியதால் போர்த்துக்கேயரால் மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டு இறந்தான்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org தமிழினியின் முறைப் பையன் சித்தப்பிராமையாகி தெருக்களில் அலைந்தான். கோதை நாச்சியார் தென் திசையில் சென்று கதிர்காமத்தில் இருந்த மடத்தில் பௌத்த பிக்குணியாக துறவறத்தில் வாழ்ந்தார்.

நாவலை முடிக்கும் தறுவாயில் வாசகர்கள் சிந்தனையில் சில கேள்விகள், இருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன்!

ஆம். தமிழினியை யார் கொலை செய்திருப்பார்கள்? அந்த முடிவை வாசகர்களின் சிந்தனைக்கே விட்டு விடுகிறேன்!

இணையிலான்?

உண்மையிலேயே இறந்து விட்டானா? இல்லையா? அதைஎன் பேனாவிடமே விட்டு விடுகிறேன். மீண்டும்டச்சுகாரர், பிரித்தானியர், சிங்களவரின் ஆச்சியுடன் தமிழீழத்தில் என் தமிழோடு சந்திக்கிறேன்.

* * *

உரைகள்

வழி சொல்லிப்போவான் இணையிலான்

வொழ்வின் வலி நீயறிவாயா, இல்லையேல் வாழ்தலின் வலியாவது நீ அறிவாயா? கால் விரலின் இடுக்குகளுக்குள் இன்னும் ஒட்டிக்கிடக்கும் அச்செம்மண்ணின் வீரியம் கண்டதுண்டா நீ, அல்லது காணாமல் கடந்துதான் சென்றாயோ நீ? சென்றுவிடாதே!

எம்மண் சுமந்த கதையொன்று உண்டு. அதை யாமறிவோம். எம்மூத்தோர் வாழ்ந்த கதையுண்டு. அது அழிந்தும் அது திருத்தப்பட்ட பாடமானதும் எம் செவி புகுந்த கதை.

"இணையிலான்" உன் வாசல் வந்து சொல்லப்போகும் செய்தி வேறு. புழுதி தட்டி, கரைந்து போகா மண்ணாய் உன்னோடு உன் வாழ்வின் வழி சொல்லிப்போவான் "இணையிலான்".

"இப்போ இல்லையெனில் இனி எப்போ?" என எங்கெங்கோ தேடி, தேடியதை ஆழ அறிந்து மெய்மையை எழுத்தாக்கி உருவானதுதான் இந்தப் பொக்கிஷப்பேழை.

"இணையிலான்" எம்மோடு இணையும் நாளை ஆவல் கூர்ந்து காத்திருந்து வாழ்த்துகிறோம்!

மிக்க நேயத்துடன் லிங்கேஸ்வரன், ஜேர்மனி.

வாழ்த்துரை

தேசம் விட்டு வந்தாலும் தமிழின் நேசம் பட்டுப்போகாமல் என்றென்றும் தமிழுக்காய் வாழும் வெகு சில மனிதர்களில் முன்னவர் உயர்திரு பாஸ்கரன் ஐயா அவர்கள்.

தமிழை வைத்து பணத்தை சேர்த்த கூட்டத்திற்கு நடுவில், சேர்த்த பணத்தை தமிழுக்காய் கொடுத்த மொழி பற்றாளர்.

காலச் சக்கரத்தை சற்று பின் நோக்கி பார்க்கின்றேன். சுமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் திரு. பாஸ்கரன் ஐயா அவர்களை நான் முதன் முதலில் சந்தித்தேன். அப்போது நான் சிகாகோவில் மேற்படிப்பு படிக்கும் ஒரு மாணவன். அன்றைய ஜனாதிபதியாய் இருந்த இந்திய மேதகு அப்துல் கலாம் ஐயா அவர்களால் பாராட்டப்பட்ட "விழியே விழித்திரு" என்ற கவிதை நூலின் ஆசிரியன். திரு. பாஸ்கரன் ஐயா அவர்களோ இடை மேற்கு தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவர். எனது தமிழ் ஆர்வத்தைப் பார்த்து என்னை உற்சாகப்படுத்தினார். ஊக்கப் படுத்தினார். இடை மேற்கு தமிழ்ச்சங்கத்தின் பல மேடை களில் என்னைப் பேச வைத்ததோடு மட்டுமில்லாமல் 40 தமிழ்ச்சங்கங்களின் கூட்டமைப்பான ஃபெட்னாவிலும் (FETNA) சிறப்பு பேச்சாளராக என்னைப் பேச வைத்து அழகு பார்த்தார். இன்று நான் மேடை பேச்சுகளில் ஒரளவு நன்றாய் பேசுவதற்கு இந்த உற்சாகமும் ஊக்கமும் ஒரு முக்கிய காரணம். அவர் இதோடு நிற்கவில்லை. நான் அடுத்து எழுதிய "முயற்சியை மூச்சாக்கு" சிறப்பாய் என்ற கவிதை நூல் வெளிவர உறுதுணையாய் இருந்தார். கவிதைப் படைப்பும் அந்த ஜனாதிபதி அப்துல் கலாம் ஐயா அவர்களாலும், கவிப்பேரரசு வைரமுத்து அவர்களாலும் பாராட்டப்பட்டது.

பாசமிகு. பாஸ்கரன் ஐயா அவர்கள் எழுதிய "இணையிலான்" என்ற வரலாற்று நாவலைப் படித்தேன். இணையில்லாத நூல் இது. உண்மையைச் சிதைக்காத வரலாற்று நாவல் என்னும் போது நிறைய தரவுகளும், ஆதாரங்களும் வேண்டும். தரவுகளையும், ஆதாரங்களையும் சேகரிக்க அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளும், காத்த பொறுமையும் என்னை

டுணையிலான்

வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன. இளைய தழைறை பாஸ்கரன் ஐயாவிடம் கற்க வேண்டிய மிக முக்கியமான பண்புகள் இவை.

நம் இனத்தின் தோற்றம் மற்றும் தமிழ் மொழியின் ஆரம்பம் பற்றி இந்த நாவலில் பதிவு செய்துள்ளது சிறப்பு. 1808–ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவிற்கு தமிழர்கள் கப்பலில் வந்தார்கள் என்னும் செய்தி "திரைகடல் ஒடியும் திரவியம் தேடு" என்ற நம் முதுமொழிக்கு சான்றாக திகழ்கிறது.

அரேபியர்கள் முதல் சீனர்கள் வைர பல்வேறு நாட்டினரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு இலங்கைத் தீவில் வர்த்தகம் செய்து வந்த காலத்தைப் பற்றி இந்த நாவலில் படிக்கும் போது மகிழ்கிறது. கொழும்பிற்கு அகம் அருகே கோட்டை இராட்சியமும், தமிழ் யாழ்ப்பாணத்தில் இராச்சியமும், மத்தியில் கண்டி இராச்சியமும் என்று மூன்று இராச்சியங்கள் இருந்தன என்னும் உண்மையை வாசிக்கும் போது அந்தக் காலத்திற்கே நம்மை சென்றுவிடுகிறார் அழைத்துச் நாவலாசிரியர்.

தமிழ், தமிழர் வரலாறு குறித்து அறிந்து கொள்ள எத்தனிக்கும் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் படிக்க வேண்டிய நூல் இது. "நாம் தமிழர்" என்று எண்ணி பெருமைப்படுவதற்கான ஆவணம் இந்த "இணையிலான்".

பாஸ்கரன் என்றால் பகலின் அரசன். அவ்வண்ணமே பாஸ்கரன் ஐயா ஈடுபடும் எல்லாத் துறைகளிலும் அரசனாய்த் திகழ வாழ்த்துகிறேன். அவர் நல்ல ஆரோக்கியத்துடனும், நீண்ட ஆயுளுடனும் வாழ இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

வாழ்க அவரின் தமிழ்ப் பணி! வெல்க அவரின் முயற்சிகள்!

அருண் சிதம்பரம் திரைப்பட இயக்குனர்

இணுவைமண் பெற்றெடுத்த தவப்புதல்வன்

ைணுவை மண் பெற்றெடுத்த புதல்வர்கள் என்று சிறப்பித்துக் கூறக்கூடிய பல கலைஞர்கள் காலம் காலமாகப் பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பலரை இயற்கை நியதிகளின்படி இன்று நேரில் காணக் கிடைக்காவிட்டாலும் அவர்கள் எம்மோடு ஏதோ ஒரு வகையில் வாழ்ந்து கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்காலச் சந்ததிகளை வழிநடத்துவதற்காக உருவாக்கிச் சென்ற, எமக்காக விட்டுச் சென்ற சொத்துக்கள் ஏராளம்.

இணுவை மண்ணிற்கே உரிய சிறப்பு என்னவென்றால் மரபு பேணும் வாழ்வியல் ஒழுக்க நெறிகளோடு தமிழ் இறைபக்தியும் கைவரப்பெற்ற குடிமக்களைக் கொண்ட மண் என்பதே ஆகும். அந்த வகையில் இணுவையம்பதியில் திரும்பும் திசையெங்கும் ஆலயங்கள். அந்த ஆலயங்களில் வயது வேறுபாடின்றி அனைவரும் ஒன்று கூடி தமிழ் மரபு பேணும் வாழ்வியலை இன்று வரை பிறழ்வின்றி பேணி வருகின்றார்கள். அந்த வரிசையில் இந்த மண் தந்த ஒரு சிறந்த பல்துறைக் கலைஞன் என்று சிறப்பித்துக் கூறக் கூடிய அண்ணன் சண்முக பாஸ்கரன் அவர்கள் நான் முன்னரே மேடைப் பேச்சுகளையும் பிறப்பதற்கு பல கவியரங்குகளையும் மேற்கொண்டவர் என்பதனை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

இவரது படைப்புகள் கவிதை, நாடகம், நகைச்சுவை, சிறுகதை என்பவற்றோடு ஒவியம் வரைதல் எனப் பல்வேறு வடிவங்களாக வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன.

இது தவிர யாழ்ப்பாணத்தில் வீறுநடை போட்ட சிரித்திரன் எனும் பத்திரிகைக்கு ஈடாக கலகலப்பு எனும் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து அதன் உதவி ஆசிரியராக அண்ணன் அவர்கள் பணியாற்றியுள்ளார். இதனைத்தொடர்ந்து குயில்கள் எனும் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும் வலம் வந்துள்ளார்.

எழுபதுகளில் மேற்படிப்பு மேற்கொள்வதற்காக நாட்டை விட்டுப் புலம்பெயர்ந்து அமெரிக்காவில் குடியேறினார். எங்கு தமிழ் உணர்வும் தேசப்பற்றும் வாழ்ந்தாலும் தாய்மண் உணர்வும் இரத்தத்தோடு கலந்த ஒன்றல்லவா? அண்ணன் அவர்கள் தனது பேனாவை ஆயுதமாக்கிக் கொண்டார். அமெரிக்காவில் எழுதிக்கொண்டிருப்பதோடு தொடர்ந்து இடங்களிலெல்லாம் கூடுகின்ற இவரது தமிழ் மக்கள் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. இவரது குரலைக் குரல் கேட்பதற்காகவே பல மக்கள் அந்த இடத்தில் கூடுவதாக எனது ஒரு நண்பர் கூறினார்.

தேசத்திலும் தமிழ் புலம்பெயர் தாய்த்தமிழையும் உணர்வையும் வளர்ப்பதற்காக, தாயகத்தில் மக்கள் படும் உலக அரங்கில் கொண்டு சேர்ப்பதற்காக இன்னல்களை அயராது உழைப்பவர். இவரது படைப்பாக மேற்கில் உதித்த கதிரவன் கவிதைகள் எனும் கவிதைத் தொகுப்பு அண்மை வெளிவந்தது. இந்த வெளியீட்டு விழாவில் கலந்து யில் எனக்குக் கொள்ளும் கிட்டியது. மிகவும் வாய்ப்பு அக மகிழ்ந்தேன். நேரில் சந்தித்து கதைப்பதற்கான சந்தர்ப்பங் இருவரும் பல விடயங்களைப் கள் கிடைக்கப்பெற்றன. பகிர்ந்துகொண்டோம். திறமைக்கும் வயதிற்கும் அவரது முன்னால் நான் ஒரு துரும்பு போன்றவனே. என்னைத் தட்டிக் கொடுத்து எனது படைப்புகளைப் பார்த்து தான் வியப்படை மேலும் மேலும் பல படைப்புக்கள் வெளிவர வதாகவும், வேண்டும் என்றும் சிறியேனை ஊக்கப்படுத்தும் ஒருவர்.

இணுவிலான் அண்ணன் சிகாகோ பாஸ்கர் அவர்கள் தற்பொழுது சரித்திர நாவல் ஒன்றினை எழுதியுள்ளார். அதில் இணுவில், ஈழம் மற்றும் போர்த்துக்கீசர் மதமாற்றம் போன்ற விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சரித்திர நாவல் பாரம்பரிய தொன்மத்தை, வரலாறுகளை அடுத்த எமது ஐயமில்லை. சந்ததிக்கு எடுத்துச் செல்லும் என்பதில்

காலத்தின் தேவை கருதி இந்தப் படைப்பு வெளிவருவதை யிட்டு மட்டற்ற மகிழ்வடைவதோடு, இவரது இந்த சரித்திர நாவல் சிறப்பாக வெளிவரவும் அண்ணன் அவர்கள் சகல நலன்களும் பெற்று சிறப்போடு பல்லாண்டு காலம் வாழவும் இணுவில் அன்னை சிவகாமித்தாயின் பாதார விந்தங்களையும் இணுவில் அன்னை சிவகாமித்தாயின் பாதார விந்தங்களையும் இணுவில் காரைக்கால் விசாலாட்சி சமேத விஸ்வநாதப் பெருமான் திருப் பொற்பாதங்களையும் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

இன்பம் அருளையா, சுவிஸ்.

இணையிலான் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுக்கே அழைத்துச் செல்கிறது

🕙ணையிலான் என்ற ஈழ வரலாற்றுப் பின்னணியில் வெளிவரும் இணைந்து கற்பனையோடு இந்த நாவல் சந்ததியினருக்கு எதிர்காலத்தில் வரும் இளம் வழி ஒரு திகழும் காட்டியாகத் நினைக்கின்றேன். இந்த ഞ சம்பவங்களும் வரலாற்றுக் நாவலில் வரும் சில குறிப்பு களும் எமது மண்ணின் வரலாற்றை அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்லும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. யாழ் மண்ணில் தமிழ் மன்னர்கள் ஆண்ட காலத்துப் பின்னணியில் காதல், வீரம், விழா, போர், வெற்றி, தோல்வி, சோகம், இன்னல், கொடுமை, கொலை, தியாகம், நயவஞ்சகம் என்பவற்றோடு வாசகர்களை பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுக்கே கொண்டு செல்வது மிகச் சிறப்பு. அழகான ஒவியங்களோடு, வெளிவரும் இந்த நாவலை அற்புதமாக ஒவ்வொருவரும் படிப்பதோடு பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இந்த வரலாற்று மொழி பெயர்த்தால் ஆங்கிலத்தில் இன்னும் நாவலை சிறப்பாகவும் பயனுள்ளதாகவும் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

சீ. விக்னேஸ்வரன் (கண்ணன்), கனடா.

காவியத்தைப் படித்தது போல் இருந்தது

இணையிலான் என்ற இந்த அற்புதமான புதினத்தை எழுத்துவடிவில்கொண்டுவரும்என்இனியநண்பர்இணுவிலான் சிகாகோ பாஸ்கர் அவர்களுக்கு முதற்கண் எனது மனமார்ந்த நன்றியும் மகிழ்ச்சியும்.

நண்பர் பாஸ்கர், இதற்கெல்லாம் புதியவரல்ல. அவருடைய கதைகள், கவிதைகள் மற்றும் இலக்கியத் தொண்டு உலகம் அறிந்தது. சமீபத்தில் வெளியான சீனிப் புளியடி கதைத் தொகுப்பு அதற்குச் சான்று.

இலங்கைத் தமிழர்கள் மட்டுமல்லாது, பல நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் அறியும் வகையில் இந்தப் புதினம் படைக்கப் பட்டுள்ளது.

சரித்திர மையப் படுத்திக் கையாளும் வரலாற்றை லரு போது, பண்டைக் காலச் சரித்திர அக்கறையும் போதுமான தேவை. சான்றுகளும் அதற்கேற்ப, இந்த யாழ்ப்பாண வரலாற்றை எழுதத் துணியும்போது முக்கியமான தரவுகள், கல்வெட்டுக்கள் முன்னமே செய்த ஆராய்ச்சிகள் இவருக்கு துணையாக இருந்த போதும், சில கற்பனைக் கதாபாத்திரத்தை சம்பவங்களையும் நேர்த்தியாக யும், மிக உருவாக்கி படிப்பவர்களின் கற்பனைக்கு அதிக தீனி போட்டிருக்கின்றார். இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக, பல ஆராய்ச்சியாளர்கள், பேராசிரியர்கள், நூலாசிரியர்கள் மற்றும் ஒரிசா பாலு போன்ற மூத்த தமிழ் அறிஞர்களைச் சந்தித்தும், தொடர்பு கொண்டும் பல விடயங்களை சேகரித்து உள்ளூர். ஏகப்பட்ட அருமையான சுவாரசியமான தகவல் நிறைந்த இந்த நாவலில், நான் அறிந்த அனுபவித்த சில நிகழ்வுகள்:

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன், பல நாட்டவர்கள் குறிப்பாக அரேபியர், போர்த்துக்கீசியர், எகிப்தியர், சீனர் வாசனைத் திரவியங்கள், முத்து, பவளம், மாணிக்கம் மற்றும் யானைத் தந்தங்கள் போன்றவற்றை வாங்குவதற்காக இலங்கைத்தீவில் வியாபாரம் செய்து வந்தார்கள்.

கிட்டத்தட்ட 800 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இலங்கையை கொழும்புக்கு அருகே கோட்டை அரசும், யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழர் அரசும், மத்தியில் கண்டி அரசும் கோலோச்சி வந்திருக்கிறார்கள்.

பழங்குடி நாகர்கள், தமிழ் அரசர்கள், சிங்கள மன்னர்கள், போர்த்துக்கீசியர்கள், டச்சுக்காரர்கள் மற்றும் ஆங்கிலேயர்கள் என்று தொடர்ந்து இலங்கையை ஆண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

சிங்கை நகர் படைத்தளபதி சைவ சமய இணையிலான், ஆரிய வம்ச அரசாட்சி, கோதை நாச்சியார், இலமூரியாக்கண்டம் பற்றியும் நாவலாசிரியர் அவர் பாணியில் அருமையாக விவரித்துள்ளார்.

கட்டாய மதமாற்றம் என்ற கொடிய முறை பல நூற்றாண்டு களுக்கு முன்னரே இருந்ததையும் அதை எப்படி சங்கிலிய மன்னன் எதிர்த்தார் என்ற வரலாறும், விளக்கமும், தங்கள் மண்ணையும் சைவ மதத்தையும் காப்பாற்ற இன்னுயிர் நீத்த படை வீரர்களும், பல கோவில்கள், கலாச்சார கட்டிடங்கள் போர்த்துக்கீசியர்களால் தரைமட்டமாக்கப்பட்டதையும் விபர மாக எழுதி இருக்கிறார்.

காதல், சோகம், வீரம் என்று எதற்கும் குறையில்லாமல், சிங்கள ஆட்சி, சோழர் ஆட்சி மற்றும் இணுவையூர், மாதோட்டம், நாகத்தீவு என்று அமர்க்களப்படுத்திய இந்த நாவல், அமரர் கல்கியின் பொன்னியின் செல்வன் காவியத்தைப் படித்தது போல் இருந்தது என்றால் மிகையாகாது தானே!

ரகு ரகுராமன் முன்னாள் தலைவர், சிகாகோ தமிழ்ச் சங்கம்

அணையா விளக்காக திகழும்

"சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து"

என்ற உலகத்தமிழ்மறையின் வாக்கிற்கேற்ப படிப்பவர் கவனம சிதறாமல், தம்மிடமே தக்க வைத்துக் கொண்டு, மீண்டும் மீண்டும் சுவைக்க தூண்ட வேண்டும். எந்த ஓர் உயிரின் படைப்பிற்கும் மூலகாரணம் ஆர்வம், எழுத்துக்கலையின் பிறப்பிற்கும் அஃது பொருந்தும். மேற்கூறிய கூற்றுக்கு சிறந்த தோர் எடுத்துக் காட்டு சிகாகோ பாஸ்கர் அண்ணா அவர்களின் வரலாற்று படைப்பு. சிறந்த எழுத்தாளன் தான் சொல்வதை மற்றவர்களுக்கு சுவைபட எளிய, இனிய, பொருள் செறிந்த சொற்களால் சொல்லுதல் வேண்டும். தாம் கண்ட உலகை, வரலாற்றைப், படிப்பவர்களையும் காணச் செய்தல் வேண்டும். நாற்பது ஆண்டுகளாக அமெரிக்க மண்ணில் தடம்பதித்த பாஸ்கர் அண்ணாவின் வேர்கள், அவர் பிறந்த மண்ணாகிய ஆழமாக வேருன்றிக் யாழ்ப்பாணத்தில் கிடக்க பிறந்த இப்புதினம் நாம் அறியாத, நமக்குத் தெரியாத வரலாற்று நிகழ்வுகளை நம் கண்முன் காட்சிகளாக உலாவச் செய்கிறது. மறைந்த லெமூரியாக் கடற்கோளால் ஆழ்கடலில் கண்டத்தின் ஒருபகுதியாய்த் திகழ்ந்த யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றை கி.பி.12 ஆம் நூற்றண்டு முதல் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் தொட்டு துலக்கிக் காட்டி, காதல், வீரம், சோகம் போன்ற நவரசங்கள் பொதிந்த வரலாற்று உண்மைகளைக் கற்பனை கலந்து படைத்த இவர்தம் படைப்பு, எழுத்துலகிற்குக் என்றும் ஒளிவீசித் திகழும் அணையா அகண்ட விளக்காக திகழும்.

தான் பிறந்த மண்ணின் வரலாற்றை எழுதத்துணிந்த பாஸ்கர் அண்ணா அவர்களின் மனம், அம்மண்ணின் வரலாற்றை பற்பல முகமாகத்தேடி அறிந்து, ஆராய்ந்து, அடிப்படை வரலாற்று உண்மைகளைச் சிதைக்காது எழுத வேண்டும் என்ற தேடுதலின் காலம் இரண்டாண்டுகள்.

இவரது இவ்விடாமுயற்சிக்கு இலங்கை மண்ணை தலை தாழ்த்தி வணங்குதல் வேண்டும். தன் தாய்மண்ணின் வரலாற்றைத் தரணி அரியச் செய்த அம்முயற்சியின் வெற்றியே "இணையிலான்" என்ற வரலாற்று புதினம்.

கிட்டத்தட்ட அரைநூற்றாண்டாக அமெரிக்க மண்ணில் வாழ்வின் கலையே நிலையின்பமாக கம் தமிழ்ப்பணி ஆற்றிவரும் அன்னார் சீரிய பண்பாளர். தமிழார்வலர். சிறந்த எழுத்தாளர். பாஸ்கர் அண்ணா அவர்கள் வாசிப்பின் மீதும் எழுத்தின் மீதும் உள்ள பெரும் பற்றுதலால் நாவல், கவிதை, சிறுகதையினை தொடர்ந்து தமிழ் கூறும் <u>நல்லுல</u>குக்கு வாசிக்கப்படையலை இட்டுக்கொண்டே இருப்பவர் மற்றும் பன்முகப் பாவலராக, நாவலராக பரிணாமம் பெற்றவர். தற்போது "இணையிலான்" என்ற புதினம் வாயிலாக வரலாற்று நாவலாசிரியர் என்ற பரிணாமத்தையும் பெற்றுள்ளார். இந்த அறிய வரலாற்று சரித்திர புனை நூலில் அன்னாரது கலைப் புலமை. ஆராய்ச்சித் திறன், உழைப்பு முதலியவை புலனாகும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகம் இல்லை.

இருளே கதியென இருந்து கிடக்கும் போது, சிறு சாளரம் வழியாக கதிரவன் ஒளி வீட்டுக்குள் படர்ந்து வருவதான மகிழ்ச்சி, பாலை நிலத்தில் திடுமென செடியொன்று முளைத்துப் பூ பூப்பதைப் பார்ப்பதான மகிழ்ச்சி. அதுவும் அயல்நாட்டிலே அன்னைத் தமிழில் தமிழ் சார்ந்த படைப் பொன்று முகிழ்ப்பது மகிழ்வாகத் தானே இருந்தாக வேண்டும். இவரது இப்பரிணாமம் மேலும் மேலும் வளர, வாழ்வாங்கு வாழ, வையகம் உள்ளவரை பரம் பொருளை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

ஜான்சிராணி பிரபாகரன், துணைத் தலைவர், விஸ்கான்சின் தமிழ்ச்சங்கம், இயக்குனர் குழு உறுப்பினர், தமிழ்ச்சங்கப் பேரவை (FETNA)

வரலாற்றுக்களைத் தேடுபவர்களுக்கு

🛇லங்கை தமிழர் வரலாறு தனித்துவமானது. தொடக்கமும் அழமான சமுத்திரம். வரலாறில்லாத இனம் முடிவுமற்ற துடுப்பில்லாத படகு. வரலாற்றுப் படகைச் சரியான திசையில் ஆசிரியர்களே. அதன் எத்தனையோ செலுத்துபவர்கள் காலத்துக்கேற்ப வரலாற்றைக் எம்மின எழுத்தாளர்கள் வகையில் எழுதிச்சென்றுள்ளனர். புரியும் மக்கட்குப் தெரியச் செய்வதற்குக் வரலாற்றைத் தலை(முறைகள் கல்விமான்கள் முன்வர வேண்டும்.

திரு வகையில் சண்முக பாஸ்கரன் அவர்களும் அந்த வரலாற்றின் மக்களின் இன்னொரு தடவை பக்கத்தை பார்வைக்குப் பதிவு செய்ய முன் வந்தமை சிறப்புக்குரியதே. பிறந்த அமெரிக்காவில் வாழ்ந்தாலும். தாயாகத்ததையே தினமும் சுற்றி வருபவர். அமெரிக்காவில் எங்கும் எதிலும் தமிழ் ஒசை முழங்கச் செய்தவர். எழுத்திலும், கவிதையிலும் பேச்சு திறமையிலும், மட்டுமன்றி தமிழர்கட்காகக் குரல் கொடுத்தவர். அவரது சகோதரர் கலாநிதி மனோகரன் சிறந்த புவியியல் பேராசிரியர் 90 களில் ஆங்கிலத்தில் எம்தமிழர் வரலாற்றைப் புனைந்தவர். அவரின் வழியில் தம்பியும் பல நூல்களைக் கற்றும் தேடியும் எம் வரலாறை, மரபை தமக்கேயான நடையில் எழுதியுள்ளார்.

இவரது வரலாற்று நாவல், வருங்கால இளம் தலைமுறை யினர்க்கு பெரும் வரப்பிரசாதமாக இருக்கும். வரலாற்றுக் களைத் தேடுபவர்களுக்கு பெரும் வழிகாட்டியாக அமையும். இவரது நாவலை நூல் வடிவில் கையேந்திப் படிப்பதற்குக் காத்திருக்கின்றோம்.

கேதீஸ்வரன். தம்பி

ஜெர்மனி.

எமது மண்ணின் வரலாறு

எனது உறவினரும், எனக்கு மூத்தவருமான பாஸ்கரன் அண்ணை என நாம் அன்புடன் அழைக்கும் செல்வத்துரை சண்முகபாஸ்கரன் அவர்கள் ஒரு நாவலை எழுதியுள்ளார் என்று கேட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். என்சிறிய வயதில் இருந்தே அவருக்குள் இருக்கும் ஆக்கத் திறனையும் (creativity) ஆக்கச் சிந்தனையையும் (creative thinking) அறிவேன்.

குடும்ப நிகழ்வுகளிலும், கொண்டாட்டங்களிலும் அவரைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம் எப்போதும் இருக்கும். அது கலகலப்பான ஒரு கூட்டமாகவிருக்கும். அப்படி தன் நகைச்சுவை உணர்வால் எல்லோரையும் மகிழ்வித்தவர் அவர். இளைஞராக இருக்கும் போது கவியரங்குகளில் கவிதை பாடியவர். அதற்கு முன்னால் நகைச்சுவைத் துணுக்குகளும், நகைச்சுவைக் கதைகளும் எழுதியவர். கலகலப்பு எனும் நகைச்சுவை மாத இதழுக்கும், குயில் எனும் இலக்கியச் சிற்றிதழுக்கும் இணையாசிரியராக இருந்தவர். இப்படி அவரின் இளமைக்காலம் அதிகமாக இலக்கிய வாசனையுடனேயே இருந்தது.

பாஸ்கரன் அண்ணை அமெரிக்காவிலும் தான் வசித்த பகுதிகள் மட்டுமன்றி அயலிடங்களிலும் நிகழ்ச்சித்தொகுப்பு, அறிவிப்பு, கவியரங்கம், பேச்சு என பல்துறை வித்தகராக தமிழ்மொழி சார்ந்த செயற்பாடுகளில் பங்குபற்றி வந்து ள்ளார். முகநூலின் வருகையோடு அவரின் ஆக்கத்திறன் உத்வேகம் பெற்றது என்றே கூறலாம். முகநூலில் ஏராளமாக எழுதிக்குவிப்பவர் என்று நான் அறிந்துகொண்டேன். அவரின் வேகத்துக்கு முன்னார் என்னால் நிற்கமுடியவில்லை.

இத்தகைய இயல்புள்ளவர், ஏற்கனவே, சீனிப்புளியடி என்று இணுவிலில் தான் படித்த ஆரம்பப் பள்ளியின் கதையையும் ஒரு கவிதை நூலையும் எழுதி வெளியிட்டவர், தற்போது ஒரு நாவல் எழுதும் முயற்சியில் இறங்கி அதனை வெற்றிகரமாக

டுணையிலான்

438

முடித்திருக்கிறார் என்று அறியும்போது இதனைச் செய்யக் என்பதில் ஆற்றலுள்ளவர் அவர் எனக்கு (Ψ) சுடிய நம்பிக்கை இருந்தது வெறுமனே ஒரு கற்பனைப் பாத்திரங் களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இந்த நாவலை அவர் படைக்க வில்லை. எமது மண்ணை, மக்களை, அதன் இலக்கியங்களைப் அளவு தேடியுள்ளார் என்றும், பற்றி தன்னால் முடிந்த போத்துக்கேயர் இலங்கையில் காலடி வைத்த காலத்திலிருந்து அண்மைக்காலம் வரையான பகுதிகளில் தன்னால் முடிந்த அளவு தகவல்களை சேகரித்துள்ளார் என்றும், தொடர்பற்ற, ஆனால் முக்கியமான, அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இருந்த தகவல்களை அலசி அவற்றைத் தொடர்புபடுத்த, சில கற்பனைப் பாத்திரங்களை உருவாக்கி இந்த நாவலை அவர் எழுதியுள்ளார் என்றும் அறிந்தேன். இவ்வாறு தகவல்களைத் பாடுபட்டிருக்கிறார் ஆண்டுகளாக அவர் இரண்டு தேட என்றும், தமிழ்நிலத்தின் வரலாறு பற்றி நீண்ட நெடுங்காலமாக பல்வேறு ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டுவரும் அறிஞர் ஒரிசா பாலு அவர்களையும் நேரடியாகச் சந்தித்து கலந்துரையாடியுள்ளார் என்றும் அறிந்தபோது தனது நாவலுக்காக அவர் எப்படி உழைத்திருக்கிறார் என்று அறிந்து வியந்து நிற்கிறேன். எழுதி வெளியிடும் அண்ணை நாவல் இந்த பாஸ்கரன் வாசிப்போரை மகிழ்விப்பதோடு, நாவலில் அவர் தொட்டுச் சென்ற வரலாற்று எச்சங்களினூடு எமது மண்ணின் வரலாறும், வாழ்வியலும் வாசிப்போரின் நெஞ்சத்தைத் மக்களின் தொடும் என்றும் திடமாக நம்புகிறேன்.

ஆசிரியரின் முதல் நாவலை வாசிக்கும் எண்ணத்தோடு காத்திருக்கிறேன்.

தி. திருநந்தகுமார் (கம்பன் கழகம்) முன்னாள் ஆசிரியர், யாழ். இந்துக் கல்லூரி தமிழ் ஆசிரியர், தமிழ்க்கல்வி நிலையம் ஹோம்புஷ், நி.ச.வே, அவுஸ்திரேலியா சிட்னி, அவுஸ்திரேலியா

ஈழத்தமிழர் அடையாளம்

ைணுவையூர் பாஸ்கர் எனும் அடையாளம், எமது ஊரையும் தாண்டி அறியப்பட்டதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இவர் இளமைக்காலம் முதல் இன்றுவரை இலக்கிய உலகில் வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறார். விகடமாகப் பேசுவதும் அதைப் பதிவு செய்து எல்லோர் மனங்களைக் கொள்ளை கொள்வதும் இவர் இயல்பாகும்,

சில தகவல்களை விகடமாகச் சொல்லி அனைவரையும் பிரமிப்பூட்டும் கலையில் வல்லவராகவே இன்றுவரை விளங்குகின்றார். அதன் தொடர்ச்சியாக நாவல் ஒன்றினை வெளிக்கொண்டு வருகின்றார் எனும் செய்தி தேனாக என்செவிகளில் இனிக்கின்றது.

1975 ஆம் ஆண்டில் பண்டிதர், கவிஞர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம் தலைமையில் அண்ணன் பாஸ்கருடன் கவியரங்கில் பங்கு கொண்டேன் என்பதையும் இத்தருணத்தில் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். எனக்குப் பிடித்த கவிஞர்களில் இவரும் ஒருவராவார்.

நகைச்சுவை உணர்வுமிகுந்தவர். படைப்புகளில் அதைக் கருவியாகக் கொண்டு உண்மைகளைச் சுட்டிக்காட்டு வதில் வல்லவர். இவரின் எழுத்தில் மனம் பறிகொடுத்தவர் களில் நானும் ஒருவன் என்பதைக் கூறுவதில் மகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

தோட்டமும், கோவில்களும் மன்ணிற்குச் நிறைந்த வாழும் மக்களோடு சொந்தக்காரன். அறவழி வாழ்ந்த அனுபவம் கொண்டவர். படைப்பாளிகளின் நட்பில் வலம் இளம் பருவத்தில் சஞ்சிகை ஒன்றின் ஆசிரிய வந்தவர். ராகப் பணியாற்றியவர். புலம்பெயர்ந்தபோதும், தான் வாழும் நாட்டில், தமிழை இன்றுவரை உயிராய்ப் போற்றித் துதிப்பவர்.

இந்நாவலானது ஈழத்தமிழர்க்கான அடையாளமாக விளங்க வேண்டும் என வாழத்துகின்றேன்.

கவிஞர் வ–க–பரமநாதன்

காலம் கடந்தும் நின்று பேசும் நாவல்

யாழ்ப்பாண மண்ணின் சீர் இணுவைத்திருவூரில் ஈழத்தின் சிகாகோவில் தமிழ் பணியில் அமெரிக்காவின் பிறந்து ஊர்மீது அளவில்லா ஈடுபடுத்தி வருபவரும் கன்னை இணுவை கொண்டவரும் எழுத்தாளருமான பற்றுக் செல்வதுரை சண்முகபாஸ்கரன் அவர்களின் இலங்கையின் இந்த வரலாற்றோடு இணைந்து புனைந்த நாவலுக்கு முகவுரை எழுதுவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்

அநேகமானோர் உலகின் மண்ணில் பிறந்த இணுவை பல்வேறு நாடுகளில் இயல், இசை, நாடகங்கள் போன்ற சிறந்து விளங்குகின்றனர். அவ்வாறு கலைகளில் சிறந்து இணுவை மண்ணுக்கு உரித்தான விளங்குவது இயற்கை, ஒருவராகவே அமெரிக்காவின் சிகாகோவில் அவர்களில் இருந்து அரும்பணியாற்றி வரும் சண்முகபாஸ்கரன் அவர்கள் விளங்குகின்றார்.

பகுதியை வரலாற்றின் பாடத்திலும் யாழ்ப்பாண ஒரு பெரியவர்கள் வாய் மூலம் கேட்டும் அறிந்திருந்தாலும் அறிய போது, விரும்பிய மேலதிகமாக அவர் அவற்றை மேலும் ஆராய்ச்சி செய்து தானே ஒரு வரலாற்று நாவல் எண்ணம் எழுதினால் **எ**ன்ற ஒரு அவருக்குள் ഞ്ഞ எண்ணக் அவருக்குள் தோன்றிய உருவானது. அவ்வாறு தின் மூலம் இந்த வரலாற்று நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இவரின் வருடங்களுக்கு மேலான கிட்டத்தட்ட இரண்டு நூல்கள், தரவுகள், தேடல்கள் மூலம் வரலாற்று பல ஆவணங்கள் போன்ற எவ்வளவற்றை எல்லாமோ படித்து உண்மைகளைச் வரலாற்று அடிப்படை ஆய்வுசெய்து சிதைக்காது எமது மண்ணின் சரித்திரப் பின்னணியில் கற்பனை கலந்து ஆக்கியுள்ளார்

பல சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள், பேராசிரியர்கள், நூலாசிரியர்கள் போன்றோரைத் தொடர்புகொண்டு, சில விடையங்களைப் பற்றிக் கலந்தாலோசித்து இந்த நாவலை உருவாக்கியுள்ளார்.

இலங்கையினதும் ஈழத்தினதும் எமது இணுவை மண்ணினதும் பல சுவாரஸ்யமான வரலாற்றுச் சம்பவங்களையும் கதை களையும் இந்த நாவலைப் படிக்கும் போது வாசகராகிய நீங்கள் அறியாததையும் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

எங்கள் மண்ணினதும் மக்களினதும் புகழையும் வரலாற்றை யும் உலகம் முழுக்கக் கொண்டு சென்று சேர்க்கும் சண்முக பாஸ்கரன் அவர்களின் "இணையிலான்" என்ற இந்த வரலாற்று நாவல் காலம் கடந்தும் நின்று பேசும்."

தொட்டுப்பார்த்தால் இது வெறும் காகிதம் தொடர்ந்து படித்தால் இது வெற்றியின் ஆயுதம்!

பிரபாகரன் வத்சாங்கன். (HND IT), இணுவில். யாழ்ப்பாணம்.

கலங்கரை விளக்காய்

செல்லத்துரை ஐயாவின் இடைமகனாய் இணுவிலூர் அண்ணனாகத் பெற்றெடுத்தாலும், எம் தத்தெடுத்தது சிகாகோ – இலினொய்ஸ் மண்தான். அண்ணன் பாஸ்கரன் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவர்கள் நாற்பது ஈழமண்னை விட்டுப் பிரிந்து வந்தாலும் இன்றுவரை எம் மண்ணையும், மொழியையும், மக்களின் எம் துயரங்களையும் கன் இதயமதில் சுமந்து கொண்டுதான் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

பாதிக்கப்பட்ட அழுகுரல்கள் எவர்காதில் விழுகிறதோ காதுகளில் அண்ணன் இல்லையோ விழுந்து முதலில் விடும். அதைக் கேட்பதுடன் மட்டும் இருந்துவிடாது அவர்கள் கண்ணீரைத் துடைப்பதற்க்கு அவரின் **2**(5 கரங்களும் உயர்ந்துவிடும்.

இன்றுவரை பட்ட எம் மக்கள் துயரங்களையும், πų அழிக்கப்பட்டுவரும் இனத்தின் எம் வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரம் அனைத்தையும் எம் தலை(முறை உடன் எம் இளைய நின்றுவிடாது அடுத்த தலை(முறையினருக்கு உருவாக்கபட்டதுதான் செல்லும் பணியில் கொண்டு "சீனிபுளியடி" எழுதப்பட்ட மற்றும் இவரால் "மேற்கே உதிர்த்த சூரியன்" என்ற நூல்கள்.

"இணையிலான்" என்ற இப்போது பெயரில் எமது ஆங்காங்கே போதிய ஆதாரங்கள் இல்லாமல் மண்ணில் சிதறிக்கிடக்கும் வரலாற்று எச்சங்களைக் காதல், வீரம், சோகம் என் று பலவித கோணங்களில் கற்பனையாக தலைமுறையினருக்கு இணைத்து, இளைய எம் ഒரണഖു கலங்கரை விளக்காய்அமையும், வண்ணம் எழுதியுள்ளார் அண்ணனின் எம் மண்ணுக்கான, மொழிக்கான சேவை மேன்மேலும் வளர எமது வாழ்த்துக்கள்.

குமுதினி சிவகடாச்சன்

இலங்கைத்தமிழ் சங்கம் – சிகாகோ அரோரா– இலினொய்ஸ் , அமேரிக்கா

தேசம் சார்ந்த அறிவையும், பற்றையும் அடுத்த கட்டத்துக்கு எடுத்துச் செல்வார்

ஆரம்பத்தில், இந்த நவீனத்தின் ஆசிரியர் திரு. பாஸ்கரன் அவரகள் என்னிடம் உரை எழுதக் கேட்டபொழுது, இது "குருவி தலையில் பனங்காய் வைக்கும் முயற்சியென்று" தாழ்மையுடன் மறுத்துவிட்டேன். காரணம், நான் உட்பட, இந்தியச் சரித்திரம் தெரிந்தளவு ஈழச் பலருக்கும் சரித்திரம் தெரியாது என்கின்ற, ஒரு வெட்கப்படவேண்டிய, ஆசிரியர் எனக்களித்த தான். அதன்பின், யதார்த்தம் சில வரலாற்றுச் சான்றுகளைப் படித்த பின், எனக்கிருக்கும் சிற்றறிவு சார்ந்து, ஆசிரியரின் ஆராய்ச்சியின் மீதிருக்கும் அபார நம்பிக்கையில் இதை எழுதுகிறேன்.

தமிழ் சரித்திர இலக்கிய ஜாம்பவான்களான கல்கி, அகிலன், சாண்டில்யன் போன்றவர்களின் ஒரு படைப்பு மீதமில்லாமல் படித்தபோது, நான் உணர்ந்த உண்மை என்னவென்றால், எந்த ஒரு வரலாற்றுப் புதினமும் நூறு வீத உண்மையைக் கொண்டிருக்க வாய்ப்பிருக்காது என்பதுதான். அதற்குப் பல காரணங்கள் – முரண்படும் சான்றுகள், தொடர்பற்ற நிகழ்ச்சிக் கோர்வைகள், முரண்படும் கால கட்டங்கள் என்று பல இருந்தாலும், ஒரு எழுத்தாளன் மேல் இருக்கும் வாசகர்களைக் கவர வேண்டிய அழுத்தமும் ஒரு காரணம் என்பது மறுக்கப்பட முடியாத உண்மை. ஆகவே, சான்றுகளைச் சுவாரஸ்யமாகக் கோர்வைப் படுத்த, உண்மைகளையும் கற்பனைகளையும் இழைத்து வலாற்றுப் புதினங்கள் பின்னப்படுவது அங்கீ கரிக்கப்பட்ட நடைமுறையாகிறது.

இந்திய வரலாற்றைப் பற்றி ஆயிரக்கணக்கான வரலாற்று ஆராய்ச்சிகள் நிகழ்த்தப்பட்டு ஏராளமான தரவுகள் ஆவணப்படுத்தப் பட்டிருக்கையில், நமது ஈழ வரலாறு புறக்கணிக்கப்பட்டு, கையளவு தகவல்களே கிட்டுகின்ற போது, இப்படி ஒரு முயற்சி எடுத்திருக்கும் ஆசிரியரின் தேசப் பற்றுக்கும், தைரியத்திற்கும், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலான அயராத உழைப்பிற்கும் எமது இனம் தலை வணங்கக்

கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து.

சோழ, சேர, பாண்டிய, பல்லவ வல்லரசுகளைப் போலவே யாழ்ப்பாண ராச்சியம், கண்டி ராச்சியம் போன்ற தமிழ் அரசுகள் இலங்கையில் நல்லரசு புரிந்த வரலாறுகளைப் படித்தறிய வேண்டுமென்ற பேராசை எனக்குப் பலகாலமாக உண்டு. பாரதத்தின் தமிழ் வரலாற்றைப் போலவே ஈழத் தமிழ் வரலாறும், வீரத்தாலும், கலைகளாலும், வாணிபத்தாலும், சிறந்தும், அதே வேளை, அன்று முதல் இன்று வரை, உள்நாட்டு – வெளிநாட்டு வஞ்சகங்களாலும், துரோகங் களாலும் பின்னப்பட்டிருப்பது மறைக்க முடியாத உண்மை. நமது சரித்திரத்தைச் சுவாரஸ்யமாகக் கூறக்கூடிய வரலாற்றுப் புதினங்களைத் தேடிப்பார்த்தேன் ஆனால் பெருமளவு வெற்றி கிடைக்கவில்லை. இணையிலான் எனது அந்த அவாவைப் பூர்த்தி செய்வான் என்று முழுமையாக நம்புகிறேன்.

ஆசிரியரை நன்கறிந்தவன் ஆண்டுகளாக 25 கடந்த என்கின்ற தகுதியுடன், அவரைப்பற்றிச் சில செய்திகளைக் கூற விழைகிறேன். நான்கு தசாப்த்தங்களுக்கு மேலாக ஐக்கிய அமெரிக்காவில் வாழ்ந்து வந்த போதிலும், மொழிப் பற்றும், நிலப்பற்றும், கலைப்பற்றும் சிறிதும் குறையாமல், மேன்மேலும் வளர்ப்பதிலும், கிடைக்கப்பெறும் அவற்றை சந்தர்ப்பங்களிலும், எல்லோரையும் ஒருங் அத்தனை நமது மக்களுக்கு எப்படியெல்லாம் கிணைத்து, உதவ அப்படியெல்லாம் உதவிகள் புரிந்திருக்கிறார், முடியுமோ தொடர்ந்தும் புரிந்து வருகிறார். இந்த ஆக்கத்தின் வழியாக அவர் எமது தேசம் சார்ந்த அறிவையும், பற்றையும் அடுத்த கட்டத்துக்கு எடுத்துச் செல்வார் என்று நான் பரிபூரணமாக நம்புகிறேன்.

ஆசிரியரின், அண்மையில் வெளியான "சீனிப்புளியடி" என்கின்ற ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பைப் படித்தேன், அவரது எழுத்து நடையை, ஆளுமையை, யுக்திகளை ரசித்தேன், திளைத்தேன். இருந்தாலும், எனக்கொரு சந்தேகம் – அந்தக் காலப் பகுதிகளில் அவரோ, நானோ, ஈழத்தில் இருந்திருக்க வில்லை. அப்படியிருக்க, இவரால் எப்படி போர்க்காலத் தமிழ் ஈழத்தை அப்படியே எம் கண்முன்பு கொண்டு வர முடியும் இழைத்து

என்று. சரி, கேள்வி ஞானத்துடன் தனது கற்பனையையும் எழுதியிருப்பார் என்று என்னைச் சமாதானப் படுத்திக்கொண்டேன். இரண்டு வாரங்களின் முன்பு ഞ് சந்தேகம் தீர்ந்தது. 82 வயதான எனது தாயார் எனது இல்லத்துக்கு வந்திருந்தார் (அவர் 1997ஆம் ஆண்டு வரை ஈழத்தில், யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்தவர்). "சீனிப்புளியடி". ஒன்று

போர்க்கால தீவிரமான ஒரு வாசகியாக இருக்கும் காரணத்தால், எனது வீட்டில் உள்ள புத்தகங்களை ஒவ்வொன்றாகப் படிக்கத் தொடங்கினார். அவற்றில் எழுத்தாளர் யார் என்று தெரியாமலே படித்து முடித்தவர், இறுதியில் என்னிடம் கேட்டார், போர்க்காலத்தில் நூலின் ஆசிரியர் வட மாகாணத்தில் எந்த ஊரில் வாழ்ந்தார் என்று. என்னுடைய பதிலை அவரால் நம்ப முடியவில்லை. காரணம், தான் நேரடியாகப் பார்த்த, அனுபவித்த போர்க் கால நெருக்கடிகளை, பார்க்காமலே இவ்வளவு துல்லியமாக முடிகின்றதென்றால், ஒருவரால் எழுத போர்க்கால ஈழமும், நமது மக்களின் சிரமங்களும், எவ்வளவு ஆழமாக ஒருவரின் மனதில் பதிந்திருக்க வேண்டும் என்று மிகவும் வியந்து சிலாகித்தார். தேசப்பற்றை நாடி நரம்பெல்லாம் ஏற்றி வைத்திருக்கும் ஒருவரால் மட்டும் தான் இப்படி ஒரு படைப்பைத் தர முடியும் என்றும், அவரது எதிர்வரும் படைப்புகளைத் தவறாமல் தன்னிடம் பகிர்ந்து கொள்ளுமாறும் வேண்டிக் கொண்டார். இதை நான் "சீனிப்புளியடியின்" மிகப்பெரிய வெற்றியாகக் கருதுகிறேன்.

இணையிலான் இணையற்ற வெற்றிபெற, எல்லாம் ഖல்ல பரிபூரண அன்னையின் இயற்கை ஆசிகள் நிச்சயம் உண்டு என்று அறுதியிட்டுக் கூறி, என் மீது எனக்கில்லாத நம்பிக்கையை வைத்து, இந்தப் பொறுப்பை ஈந்த ஆசிரியர் திரு. அவர்களுக்கு தாழ்மையான பாஸ்கரன் எனது நன்றிகளைக் கூறி முடிக்கிறேன்.

வரன் இராஜசிங்கம் நேப்பர்வில், அமேரிக்கா.

உசாத்துணை நூல்கள்

யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை – மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம் – சுவாமி ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் – செ.இராசநாயகம் யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி – க.வேலுப்பிள்ளை யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் – ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை யாழ் சரித்திர வரலாற்று நூல்கள் – செங்கை ஆழியான் குமரிக் கண்டம் – கா. அப்பாத்துரை. \ சிந்துவெளி நாகரீகம் இலங்கைச் சரித்திரம் 1500–1948 – இளையதம்பி, மு இலங்கை வரலாறு கி. பி. 1500 ஆண்டுகள் வரை – செ. கி ருஸ்ணராசா. குமரிக்கண்டம் முதல் சுமேரியா வரை தமிழர் வரலாறு – தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் இலங்கைச் சரித்திரக் கதைகள்- டி. ஏ. இராசரத்தினம். வையா பாடல் – வையாபுரி \ குமரிக் கண்டம் – தேவநேயப்பாவாணர். தக்ஷிண கைலாச புராணம் – பத்மநாபன், ச. ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலம் – பத்மநாதன், யாழ்ப்பாண இராச்சியம் – சிற்றம்பலம், சி. க. யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரை – செங்கை அழியான் குலசேகரம் வைரமுத்து பண்டார வன்னியன் – பண்டிதர் புது முறைச் சரித்திரம் - நாராந்தனை ஆ. சபாரத்தினம் B.A. போர்த்துக்கேயரின் இலங்கை வருகை – பிலேந்திரன், ஞானமுத்து நல்லை நகர் நூல் – செங்கை ஆழியான் தமிழின் தொன்மை – ச. வே. சுப்பிரமணியன் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு– முனைவர் மு.அருணாசலம் இலங்கையில் தமிழர் – ஒரு முழுமையான வரலாறு – குணசிங்கம், முருகர் பூநகரி தொல்பொருள் ஆய்வு - பரமு புஷ்பரட்ணம். M.A பொன்னியின் செல்வன் – கல்கி கிருச்ணமூர்த்தி சிலப்பதிகாரம் – இளங்கோவடிகள் பஞ்சவன்னத் தூது – சின்னத்தம்பிப் புலவர் சக்கரவர்த்தித் திருமகன் – இராசகோபாலாச்சாரி மகாவம்சம் – எஸ்.சங்கரன் \ புறநானூறு – ஜி. யு. போப் \ திருக்குறள் ஒரிசா பாலு – தமிழர் தொன்மை நாகரீக ஆய்வாளர் முத்துக் கடற்கரையில் மன்னார் மறைசாட்சிகள் – எஸ். அந்தோணிப்பிச்சை

History of Ceylon Tamils, - V. Nadarajan Early Tamil Settlements in Ceylon – K. Indrapala Sri Lankan Tamil Nationalism - M . Gunasingam The Jaffna Dynasty - K. Kunarasa Yālppānak kāviyam - The epic of Jaffna Jaffna Life and Culture - Prof. K. Kanapathipillai Jaffna: Webster's Timeline History, 948 - 2007 - Icon Group International The Sri Lankan Tamils Eththinicity and Identity – Dr.C. Manokaran Jaffna History- A. Mootootamby Pillay A Critical History Of Jaffna: The Tamil Era - Swamy Gnanaprakasar Nalloor A history of south India – Neelakanda Shastri K.A Arya Chakaravarties of Tamil Eelam – M.D. Ragavan The story of the Mcleod hospital – Inuvil – J.V. Chelliah. M.A, JP (1939) Sri Lankan Tamil Struggle – T. Sabaratnam April 18,2010

கிருஸ்ணராசா.

குமரிக்கண்டம் முதல் சுமேரியா வரை தமிழர் வரலாறு - தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் இலங்கைச் சரித்திரக் கதைகள்- டி. ஏ. இராசரத்தினம். வையா பாடல் - வையாபுரி குமரிக் கண்டம் - தேவநேயப்பாவாணர். தக்ஷிண கைலாச புராணம் - பத்மநாபன், ச. ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலம் - பத்மநாதன், யாழ்ப்பாண இராச்சியம் - சிற்றம்பலம், சி. க. யாழ்ப்பாண இராச்சியம் - சற்றம்பலம், சி. க. யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரை - செங்கை ஆழியான் குலசேகரம் வைரமுத்து பண்டார வன்னியன் - பண்டிதர் புது முறைச் சரித்திரம் - நாராந்தனை ஆ. சபாரத்தினம் B.A. போர்த்துக்கேயரின் இலங்கை வருகை - பிலேந்திரன், ஞானமுத்து

நல்லை நகர் நூல் - செங்கை ஆழியான் தமிழின் தொன்மை - ச. வே. சுப்பிரமணியன் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு- முனைவர் மு.அருணாசலம் இலங்கையில் தமிழர் - ஒரு முழுமையான வரலாறு -குணசிங்கம், முருகர் பூநகரி தொல்பொருள் ஆய்வு - பரமு புஷ்பரட்ணம். M.A பொன்னியின் செல்வன் - கல்கி கிருச்ணமூர்த்தி சிலப்பதிகாரம் - இளங்கோவடிகள் பஞ்சவன்னத் தூது - சின்னத்தம்பிப் புலவர் சக்கரவர்த்தித் திருமகன் - இராசகோபாலாச்சாரி

மகாவம்சம் – எஸ்.சங்கரன்

புறநானூறு – ஜி. யு. போப்

திருக்குறள்

ஒரிசா பாலு – தமிழர் தொன்மை நாகரீக ஆய்வாளர்

முத்துக் கடற்கரையில் மன்னார் மறைசாட்சிகள் – எஸ். அந்தோணிப்பிச்சை

291427

14163CC

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org .

he C

இலக்கியத் தரமான புனைவாக்கமாக இணையிலான் நாவல் வெளிவந்திருக்கிறது. ஈழத்தின் புராதன வரலாற்றுத் தரவுகளோடு இதுவணை புனைவுக் கதைகளாக அறியப்படாத கோணத்தில் இணையிலான் நாவலை எழுதியிருக்கிறார் இணுவிலான் சிகாகோ பாஸ்கர். மட்டுமில்லாமல் மிகக் கச்சிதமாக இணையிலானை தலைவருடைய சாயலிலும் அவர் போன்றதொர வரலாற்றுத் தலைவனாகவும், வாழ்விலும் வீரச் சாவிலும் கூட இணைத்து விட்டிருக்கின்றமை எழுத்தாளரின் அதீத தமிழ் பற்றுதலும் ஈடுபாடுமே. இணையிலானி இணையற்ற நாவல். காலமும் நின்று கதைபேசும்.

கவிஞர் **ஈழவாணி**

